ایمان پلورونکي

دویم ټوک

لیکوال
عنایت الله

Ketabton.com

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم ټوک

ایمان پلورونکي

د سلطان صلاح الدین "ایوبي" د زمانې رښتینې کیسې
(د ښځو او ایمان جنګونه)

لیکوال : عنایت الله "التمش"
ژباړن : عبدالـواسع "صابـر"

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پیژندنه

د کتاب پښتو نوم : ایمان پلورونکی -
د کتاب اردونوم : داستان ایمان فروشون کی [سلطان صلاح
"ایوبی" کے دور حقیقی کهانیان عورت اور ایمان کی معرکه ارائیان] .
لیکوال : عنایت الله " التمش "
ژباړن : عبدالواسع " صابر "

د چاپ واک : د پیغام خپرندوی مرکز سره خوندي دی
اوسنی پته : ډهکی منورشاه قصه خوانی بازار پیښور
قندهار ارګ بازار صداقت کتابخانه
ننګرهار جلال آباد ښار د مخابراتو چوک
عبدالمجید مومند کتابخانه ....
ټیلفون : ۲۵۶۳۸۵۳ - ۰۹۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې بغاوت او سلطان " ایوبی"

فلسطین لا د صلیبیانو تر پښو لاندې زګیروی کول، بیت المقدس په صلیب پورې تړاو درلوده وُ، له دغه سپیڅلي ښاره لا وینې بهېدلې، د دغو ځایونو مسلمانان چې د صلیبیانو د ظالمانه تیري په شکنجو کې راغلي وه ، مغلوبېدل، پرتکی یې وهلې، او د صلاح الدین ایوبی انتظار یې کاوه، هغوې ته دا پیغامونه رسیدلی وه ، چې صلاح الدین ایوبی د فلسطین ځمکو ته داخل شوی او د شوبک کلا د مسلمانانو په واک کې راغلې ، دا د هغوی له پاره زیری و، خو دغه زیری هغوی ته د اجل پیغام ثابت شو، صلیبیانو د شوبک د ماتې بدله د بیت المقدس او نورو ښارونو او کلیو له مسلمانانو اخیستل پیل کړي وو، هغوې د مسلمانانو مړاوي کول غوښتل، چې جاسوسی او خارګری ته زړه ښه نه او د حملې پر وخت د مسلمانانو د مرستې جرئت ونه کړای شي، تر ټولو زیات ظلمونه د کرک پر مسلمانانو کیدل ، تر شوبک ورسته کرک یوه لویه کلا وه، چې عیسایانو پرې ویاړ کاوه او همدغسې ویاړ یې پر شوبک هم کاوه، خو د هغوی دغه ویاړ د صلاح الدین ایوبی غوره چالونو او د هغه د مجاهدینو زړورتوب د شګو د زرو په څېر خور وورکړی و، اوس صلیبیانو د کرک استحکام غوښت نو د هغو ځایو پر مسلمانانو یې تېری یو احتیاطي تدبیرو ګڼلو، له صلیبیانو سره وېره پیدا شوې وه، چې مسلمانان به صلاح الدین ایوبی ته اطلاعات ورکوي، له دې امله یې د دغه ځای مسلمانان د شوبک په څېر په بېګار کمپونو کې واچول.

... د فلسطین سویه زمونږ ستر عزم دی، خوله کرک نه د مسلمانانو را ایستل تر هغې هم باید ستر مقصد وګڼل شي د اطلاعاتو د څانګې مشر سلطان صلاح الدین ایوبی ته ویل : دا د طلعت چنګېز په نامه یو ترکي ؤ حې د اطلاعاتو شېږ تنه یې له شوبک نه د تښتېدونکیو عیسویانو په لباس کې کرک ته لېږلي وو، هغوی درې میاشتې وروسته راغلي وو، د علي بن سفیان په موجودیت کې یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای حالات داسې ښکارول ، چې صلیبي پوځ له شوبک تبنتېدلی او کرک ته رسېدلی په ډېر بد حالت کې دی، دغه جنګ بایللی عیسوي پوځ چې له شوبکه کرک ته ولاړ، د هغه ځای پر مسلمانانو یې ژوند حرام کړ، د مسلمانانو پر له پسې بندیانول پیل شول، مسلمانو ښځو له کورونو څخه وتل پرېښودل، چېرې یې چې پر کوم مسلمان شک راته، هغه یې نیوه او بېګار کمپ ته یې استاوه، هلته به له انسان نه داسې شی جوړېده چې خبرې یې نشوی کولای ، د سهار له تیارې به یې د ماښام تر تیارې پورې کار پرې کاوه، پر وچه ډوډۍ او اوبو یې ژوند تیرولو " مونږ هملته تر ځمکې لاندې چارې سرته رسولي ، هلته چې څومره مسلمانان او د جګړې ور دي ، هغوې له دې ځایه باید وویستل شي او په شوبک کې د پوځ په لیکو کې تنظیم شي، ترڅو چې د مرستې د رارسېدلو نه پرته پر کرک حمله وکړای شي .

چنګیز ترکي وویل: زمونږ په شته والی کې ځینی کسانود هغه ځای څخه د راوتلو اظهار هم کړی وه خو دا کار له دې امله ګران دی چې هر لوري ته صلیبی پوځ پروت دی او هغوې خپلې کورنۍ او په ځانګړې توګه ښځینه د عیسویانو لاسو ته پرېښودلای نه شي، په سملاسی توګه د دې خبرې اړتیا ده، چې پر کرک حمله وکړای شي او مسلمانانو ته نجات ورکړل شي .

تردې د مخه د اطلاعاتو یو کس دا خبر ورکړی وُ، چې د صلیبیانو نظر دا دی، چې سلطان صلاح الدین ایوبی به کرک کلا بند کړي، نو د صلیبیانو یو لښکر چې د یو صلیبي حاکم ریمانډ تر قوماندې لاندې دی، د شا له لوري حمله وکړي، سلطان صلاح الدین ایوبی لا د مخه خپلو قوماندانانو ته ویلي وو، چې صلیبیان به د شا له لوري حمله کوي، د دې ور حالاتو له پاره هغه زیات شمېر پوځ ته اړتیا لرله، هغه د چنګېز د لېږلو پر وخت علی بن سفیان ته وویل د احساساتو غوښتنه خو دا ده چې مونږ باید په سملاسی توګه پر کرک حمله وکړو، اټکل کوم چې د هغه ځای مسلمانان په دوزخ کې پراته دي، خو د حقیقت غوښتنه دا ده چې د خپلو صفونو له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحکم کلکولو پرته یو ګام هم پورته نه کړم، ګزار هغه مهال پکار دی چې باور دې وي اغېز یې ښه وي، مونږ هغه مېرمنې او کوچنیان هېرولای نه شو چې د دښمن له لاسه خوار او ذلیل وژل شي، هغوی زمونږ بې نومه ورکي شهیدان دي، دا د قوم ستره قرباني ده، زه د هغوی د عزت او پت لـه پاره فلسطین نیول غواړم، که زما هدف دا نه وي نو بیا د جګړې مقصد ډاکه او لوټ تالان پاتې کېږي، هغه قوم چې خپلې کوچنۍ لوڼي او زامن هېر کړي، چې د دښمن د تېري لـه امله خوار او ذلیل ووژل کیږي ، داسې قام به بیا د غلو او لارې شوکوونکیو یوه ډله وي، د دغسې قام وګړي بیا له دښمن نه د انتقام اخیستلو پر ځای پخپله یو بل لوټوي، او یو بل ته دوکه ورکوي، د هغوی حاکم د قام په لوټنه مزې چړچې کوي، کله چې بیا دښمن هغوی کمزوري ووینـي او یرغل پـرې وکړي نـو دوی بیـا پـوچ شـعارونه ورکوي او قام ناخبره ساتي، له دښمن سره د پردې تر شا جوړ جاړی کوي، د خپل هیواد یوه برخه ځمکه او وګړي دښمن تـه سپاري او باقي پاتې یې خپله واکمني جوړوي، ځکه هغه پوهېږي، چې دښمن یې نـه بخښـي، دا څو ورځې مزې چړچې په دې خاطر کوی چې د قام د وینو اخري څاڅکې هم په ډیر تلوسه ژر ژر وڅښي .

سلطان صلاح الدین ایوبي د داسې بې شمېره قومونو نومونه واخیستل او وې ویل. هغوی پراختیا غوښتونکي وه ، د هغوې په وړاندې تردې پرته بـل هیڅ هدف نه ؤ، چې پر ټولـه نړۍ دې پادشاهي وکړي او د ټولې نړۍ خزانې دې راټولې او تـر خپلو پښـو لانـدې دې ډېرۍ کړي، هغـوی د نورو قامونو عزتونه پامال کړل خو بیا یې خپلې لوڼه او خوېندې د نورو په لاسو بې پته شوې، د دغسې قامونو واکمن د پردیو په خاوره کې مړه شول او نوم او نښان یې هم پاتې نه شو، هغه قامونه چې غیرتمن او دا احساس یې لاره چې د هغوی خاوره او نـاموس د دښمن په نـاولو لاسو پلیتـه شوی او باید بدله یې واخیستل شي- مونږ هم حمله کوونکي یو او صلیبیان هم، خو فرق دا دی چې هغـوی لـه لـرې لـرې هیوادو څخـه زمونږ د دین د نـوم او نښـان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دورکاوي له پاره راغلي دي، هغوی د دې له پاره راغلي دي، چې د مسلمانانو مېرمنې تر خپل واک لاندې راولي او له هغوی نه صلیبیان وزېږوي، مونږ د هغوی له پټ نه د دفاع په خاطر حمله کړې ده، که مونږ د کفري توپان مخه ونه نیسو، نو بې غېرته به یو، مسلمانان به نه یو، او که د اسلام دفاع په دې ډول سره وکړو، چې د دښمن په انتظار په کور کې کښېنو، چې کله دښمن حمله وکړي، مونږ به یې پر خلاف جنګیږو او بیا په ویاړ سره ووایو، چې مونږ د دښمن حمله په شاه وتمبوله ، نو دا زمونږ د بې زړه توب نښه ده، د دفاع طریقه باید داسې وي چې کله دښمن ستا د وهلو لپار توره له تیکی راباسي، چې ستا تورې د هغه غاړه لا پخوا پریکړې وی هغه چې سبا حمله کوي ! ته پرې همدا نن حمله وکړې .

علی بن سفیان وویل: زما سره د دې یو علاج شته چې له سلطان نورالدین زنګي نه دې مرسته او کومک وغوښتل شي او پر کرک دې حمله شی .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : دا به هم زیانمنه وي له زنګي سره باید دومره پوځ موجود وي، که صلیبیان پر مونږ د شا له لوري حمله کوي، چې زنګي پرې هم د شا له لوري حمله وکړای شی، زه د مرستی غوښتلو قایل نه یم، د دې پر ځای زه دا هم کولای شم، چې چریکي ګروپونه کرک ته ولېږم او پر صلیبیانو ژوند نا آرامه کړم، هیله من یم چې زمونږ د اطلاعاتو ځوانان به د وینو په بیه د صلیبیانو جرړې پرې کوي، خو انتقام به یې د هغه ځای له بې ګناه مسلمانانو اخیستل کیږي، چریکان خو به د خپل کار سرته رسولو وروسته ځانونه بچ کړي هغوی خو هر ډول مشکلات زغملای شي، زمونږ تش لاسي خویندې وروڼه به ځپل کیږي، البته پردې وړاندیز غوروکړه چې له هغې ځایه مسلمانې کورنۍ څه ډول راویستل کیدایٔ شی ، په حمله کولو کې به یو څه وخت ته اړتیاوي، مونږ د پوځ په لیکو کې زیات شمېر ځوانان شامل کړي، له کرک نه هم ځوانان راغلي او را روان دي .

زه احساس کوم چې مونږ باید د هغه ځای د مسلمانانو په باب خپله پالیسي بدله کړو! دا خبره د صلیبیانو د جاسوسي شبکې مشر هرمن په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې حال کې وکړه، چې د کرک څو تنه صليبي پادشاهان، د هغوی پوځي قوماندانان او اداري مسوولين موجود وه، هغوی چې څومره خپل ماتې خوړلي پوځ ته کتل هغوی ته پر خپل عقل غوسه او د انتقام احساس غالبېده، هغوی خپله ماته د هر ژر پر سوبه بدلول غوښتل، په هغوی کې يوائې د استخباراتو مشر هرمن داسې يو سړی وو، چې په سړه سينه يې سوچ او خبره کوله ، هغه ليدل چې صليبي ملګري يې د کرک پر مسلمانانو څه ور ظلمونه کوي، هغه وويل: تاسې همدا ډول رويه په شوبک کې له مسلمانانو سره کوله، چې په نتيجه کې هغوی د مسلمانانو له بېګار کمپ څخه هغه مسلمان پوځيان وتښتول، چې مونږ خطر ناک جاسوسان ګڼل او بنديان کړی مو وو، زه باور لرم چې هغوی ته د هغه ځای مسلمانانو پنا او هغوې د شوبک د کلا ننې حالات ځارلي وو، سربېره پردې صلاح الدين ايوبي چې پر مونږ د کلا کوم دېوال را وران کړ ، په هغې کې هم د دننه مسلمانانو لاس و، هغوی ستاسې له ناروا تېريو دومره په تنګ راغلي وو، چې د ځانونو په قرباني کولو يې د مسلمان پوځ مرسته وکړه او کله چې د مسلمانانو د پوځ د مخکې لښکر لومړی ټولی شوبک ته را ننووت، مسلمانانو يې لارښوونه وکړه .

يو صليبي قوماندان وويل: څکه مونږ د دې ځای د مسلمانانو زور او قوت ختمول غواړو، چې د هغوی همت او څواک به له منځه ولاړه شي

هرمن وويل : د دې پر ځای که تاسې هغوی خپل دوستان کړي، له تاسې سره به مرسته وکړي، که تاسې ماته اجازه راکړی، زه به هغوی په مينه او دوستۍ سره له دين بدلولو پرته د صليب مرستيالان کړم، زه به هغوی د مسلمانانو پر خلاف وه جنګوم .

يو مشهور صليبي پادشاه ريماند وويل: هرمنه ! تاسې هېر کړي دي کيدای شي ته به يو څو تنو مسلمانانو ته مادي لالچ او هغوی به له مسلمانانو سره خيانت ته تيار کړی ، خو ټول مسلمانان د اسلامي پوځ مخالف او ټول قام غدار کېدلای نه شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمنه! ته پر هغو خلکو دومره باور مه کوه ! مونږ هغوی دوستان کول نه غواړو، مونږ د هغوی نسل له منځه وړل غواړو، هر صلیبي چې له کوم مسلمان سره مینه او دوستي کوي، نو د دې مطلب دا دی چې له اسلام سره مینه کوي، حال دا چې زمونږ هدف د اسلام له منځه وړل دي ، په کرک، یوروشلم، عکا ، عسقلان او هر چېرې چې د صلیب واکمني ده، هلته مسلمانان دومره تنګ کړی، چې یا هغوی مړه شي او یا د صلیب په وړاندې په ګونډو شی .

هرمن وویل: له مسلمانانو سره چې څه کیږي، صلاح الدین ایوبی له هغی نه پرله پسې خبریږي، تاسې هغه هڅولی، چې ژر تر ژره پر کرک حمله وکړي، خو دا مو هېره کړېده چې زمونږ پوځ په سملاسي توګه د اسلامي پوځ د حملې په وړاندې مقاومت کولای نه شی .

فلپ اګستس وویل: د دې حل دا نه دی چې مونږ دې مسلمانان پر سر کښېنوو، تاسې تر اوسه هم د مسلمانانو جنګي بندیان ژوندي ساتلي دي، هغوی ولې نه وژنی؟

ګې آف لوزینان ووېل: ځکه چې ایوبي به زمونږ جنګي بندیان ووژني، زمونږ سره د مسلمانانو دری سوه یوشپېته جنګي بندیان دي، او له مسلمانانو سره زمونږ دولس سوه پنځه او یا بندیان دی .

اګستس وویل: آیا مونږ د مسلمانانو د وژنې له پاره څلور صلیبیان وژلای نه شو؟ زمونږ هغه بندیان چې له صلاح الدین ایوبی سره دي بې زړه او ډارن وو، هغوی د جګړې په ځای بندیان شول، هغوی ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغوی چې د مسلمانانو په لاسو ووژل شي نو ښه ده خو ته په داډ سره مسلمان بندیان ووژنه .

د سر لبنکر په عهده یو صلیبي وویل: آیا که تاسې له مسلمانو اوسېدنکو سره د وحشیانو په څېر رویه وکړی او مسلمان جنګی بندیان د وژنی، نو صلاح الدین ایوبی ته به ماتې ورکړای شی؟ دا مهال د پوځ پر وړاندې مسئله دا ده : که صلاح الدین ایوبی پر مختګ وکړي، د هغه مخه

Scanned by CamScanner

به څنګه نیسو، د شوبک کلا ترې څه ډول نیول کېدای شی؟ کهَ د کرک ټول مسلمانان ووژنی، بیا به څه کیږی ؟ تاسې ولې د صلاح الدین ایوبی په څېر پراخ نظري نه غوره کوی ؟آیا هرمن ویلای شي چې په مصر کې د هغه څمکیزې چارې څه او بریالیتوب یې څومره دی؟

هرمن ځواب ورکړ چې څومره هیله کېدای شي، تر هغې هم زیات ښکه علي بن سفیان له صلاح الدین ایوبی سره په شوبک کې دی، ما په قاهره کې د هغه له غیر حاضرۍ نه ښه ګټه پورته کړې ، د قاهرې مرستیال ناظم الدین فاطمیانو د ځان ملګری کړی. ناظم الدین د صلاح الدین ایوبی ځانګړی باوری سړی خو اوس زمونږ په لاس کې دی ، فاطمیانو د پردې تر شا خپل خلیفه ټاکلی ، هغه په قاهره کې دننه د بغاوت او د سوډانیانو د حملې انتظار باسي، زمونږ پوځي افسران په سوډان کې سوډانی پوځ روزي ، صلاح الدین ایوبی چې په قاهره کې کوم پوځ پرېښی، د هغې دوه تنه مرستیال قوماندانان زمونږ په لاسو کې لوېږي، له هغې خوا به سوډانیان حمله کوي، په قاهره کې به پاڅون او فاطمیان به د خپل خلافت اعلان کوي.

ریماند وویل: تاسې دا هېر کړي چې صلاح الدین ایوبي څومره چالاک سړی دی، هغه به پر کرک حمله وځنډوي او قاهرې ته به ځان ورسوي! ؟

ریماند وویل: د هغه د پاتې کیدو له پاره ضروري ده، چې همدلته مصروف کړای شي، یوه چاره دا هم ده چې د هغه مخه ونیول شي او د هغه یو پوځی عسکر هم قاهرې ته ونه رسېږی.

هرمن وویل:. زه داډه یم په قاهره کې چې د هغه کوم پوځ دی، هغه به یې هېڅ په کار رانه شي، زما سړیو د هغه ځای په پوځ کې دا شکونه پیدا کړی چې هغوی یې په قاهره کې د دې له پاره پرېښي چې د غنیمت له مال نه بې برخې شي، او دا هم ورته وايي چې ایوبي په شوبک کې په سوونو عیسوي انجونې نیولي او پر سپاهیانو یې وېشلي دي، زما بریالیتوب دا دی، چې ما دغه خبره مسلمانو پوځي حاکمانو ته کړي او د هغوي په وسیله مې دغه اوازې خپرې کړي دی، داسې حالت مې پیدا کړي چې د قاهرې ټول پوځ به

(c) kitabton.com: The Digital Library

له سوډانیانو سره ملګری شي، صلاح الدین ایوبی به مجبور وي چې له دې ځایه خپل ټول پوځ په قاهره کې د بغاوت د غلي کولو له پاره بوځي، خو دا پوځ به هغه مهال رسیږي، چې قاهره به د فاطمیانو د خلافت مرکز او هلته به د سوډان پوځ واکمن وي، ضروري نه ده چې مونږ دلته پر صلاح الدین ایوبی حمله وکړو او هغه دلته ایسار کړو مونږ به هغه همداسې سر ګردانه پرېږدو، مونږ یې د مسلمانانو په لاسو وژل غواړو.

هرمن ټینګار وکړ او بیا یې وویل: تاسې تر اوسه د مسلمانانو پر روحیاتو پوه نشوی همدا لامل دی چې تاسې زما مهمې خبرې نه منی، مسلمان که پوځي وي او د تمریناتو په جریان کې د هغه په دماغ کې دا خبره کېنول شی چې هغه د هیواد او قوم ساتونکی دی نو بیا د خپلې خاورې او خلکو له پاره ځان قربانوي، د نړۍ پادشاهي د هغه په قدمونو کې کېږده، هغه به عسکر اوسېدل غوره کړي، خو له خپل قام سره به خیانت ونه کړي او که په همدې عسکرو کې د نفساني خوندونو، شراب څښلو، واک او منصب هیلې پیدا کړای شي، نو بیا له خپل دین نه هم پرې تېرېږي، مونږ چې کوم مسلمان پوځي حاکمان د ځان ملګري کړي، په هغوی کې مو همدغه کمزوري پیدا کړي او کوو یې ...

خو د پوځ خاین کول دومره آسان نه دی لکه څومره چې اداري واکمن د ځان تابع کول آسان دی.

هرمن وویل: اداری چارواکو د امیرانو او وزیرانو په ډلو کې د شاملېدلو هېلې زیاتې وی.

پدی خلکو د پادشاهی نیشه سپره وي، د مسلمانانو تاریخ وګوری، هغوی تر خپل پیغمبر وروسته د خلافت تر لاسه کولو له پاره یو تر بله وجنګېدل خو د هغوی جنرالانو په خورا صداقت خپل کارته دوام ورکړ، هغوی نور هیوادونه د خپلو تورو تر سیوري لاندې راوستل، او د اسلامي سلطنت د پراختیا هڅې یې وکړې، خو کله چې د هغوی چارواکو ولیدل، چې پلانی جنرال دومره منلی شوی چې د هغه د سوبو له امله ورته قام په

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه سترګه ګوري، نو واکمن او د هغه درباريانو هغه جنرال ته ناسم احکام لېږلي او هغه يې ذليل او رسوا کړی ، پخپله د خليفه مسند له مخالفينو محفوظ پاتې شوی نه دی، د مخالفينو سترګې د اسلامي حکومت د پراختيا پر ځای د خلافت لاسته راوړلو په لور شوېږي ، جنرالانو بايکاټ کاوه او د هغوی فتحه شوې سيمې په کرار کرار له لاسه ووتی، نتيجه يې دا ده چې اوس مونږ په عربو کې ناست يو، صلاح الدين ايوبي له هماغو جنرالانو څخه يو دی، چې اسلامي سلطنت تر هغو پورې رسول غواړي، تر کومه ځايه چې پخوانيو جنرالانو رسولی و، په دې سړي کې ښه والی دا دی چې د بيورو کراسۍ او خلافت پروا نه کوي، هغه چې کله د مصر خلافت د خپلو هيلو پر وړاندې خنډ وليد نو خليفه يې عزل کړ، دغه زړور ګام هغه د قوي ځواک او خپلې پوهې او تدبر په رڼا کې پورته کړ.

هرمن خبرې کولې او ټولو صليبي واکمنو په غوره سره اورېدلې، هغه ويل: صلاح الدين ايوبي د خپل قوم دغه کمزوري پېژندلې، چې غير نظامي قيادت د واکمنۍ هيله من وی، او دغه هيله داسې ده، چې د ښځې، پيسې او له شرابو سره عادت کېدل ترې پيدا کيږي، مونږ يوازې هغه پوځيان پخپلو لاسو کې اخيستي شو چې د اقتدار غوښتونکي وي ، لدې امله مونږ زيات کوښښ په همداسې خلکو باندې کوو، د پوځ د کمزوري کولو لاره دا ده، چې هغوی د خلکو په نظر کې رسوا کړای شي، دا زما کار دی، چې کوم يې، تاسې ښايي زما خبرې تاييدنه کړی، خو زه يې په آسانۍ سره ماتې ورکولای نه شی! هغه يواځې د جګړې له پاره نه جنګيږي، د هغه د عزم او تصميم بنسټ د يوه داسې پروګرام په لور دی، چې د هغه ټول پوځ پرې پوهيږي، د هغه بنسټيز غوره والی دا دی، چې له خليفه يا غير نظامي قيادت نه او امر نه اخلي، هغه کوټلی مسلمان دی، هغه وايي چې د قرآن په احکامو باندې عمل کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چې كوم جاسوسان په بغداد كې دي، هغوى خبر رالستولي، چې ايوبي نور الدين زنگى هم د ځان ملگرى كړى او له دې ځايه يې انقلابي وراندېزونه وراستولي ، پر كومو چې عمل كول پيل شوي ، يو يې دا چې امير العلماء فتواى وركړې، چې خلافت به يو او هغه به د بغداد خلافت وي، دغه خلافت به د نورو هيوادونو په باب د احكامو نافذولو او د روغې جوړې د خبرو اترو منظوري لومړى له نظامى قيادت نه اخلي، او چارې به يې د پوځي حاكمانو په لاسو كې وي، خليفه به د لرې پرتو سيمو جنرالانو ته كوم فرمان لېږلى نه شي دريم دا چې د خليفه نوم به په خطبه كې نه اخيستل كيږي، او د خلافت د اغيز ختمولو له پاره ايوبي احكام صادر كړي ، چې خليفه او يا د هغه نائب او يا د كومې سيمې حاكم، چې كله په دوره بهرته ځي نو خلكو ته به په لارو كې د درېدلو، نارو وهلو او سلام كولو اجازه نه وي ؟

صلاح الدين ايوبى تر ټولو مهم كار دا كړى چې د سني او شيعه بېلتون يې له منځه وړى ، هغه شيعه ګانو ته په نظامي او اداري چارو كې پوره نمايندگى وركړې ، او په ډېرو اغېزمنو لارو چارو يې شيعه علماء قايل كړي دي، چې داسې دودونه پرېږدي، چې له اسلام سره مخالف وي، ... د صلاح الدين ايوبي دا ډول كارونه زمونږ له پاره زيان رسوونكي دي، مونږ د مسلمانانو همدغه كمزوري استعمالول غواړو، اوس زمونږ له پاره دا ډول كوښښونه په كار دي چې د مسلمانانو اداري قيادت له صلاح الدين ايوبي او پوځ سره مخالف كړو.

يوازى اوس نه، بلكې د تل له پاره فلپ اگستس چې د مسلمانانو سره سخت دښمن و وويل : زمونږ دښمني يوازى له صلاح الدين ايوبى سره نه ده بلكى زمونږ جګړه د اسلام پر خلاف ده، مونږ دا كوښښ بايد وكړو چې كه صلاح الدين ايوبى مړ شي قوم بل ايوبي پيدانه كړاى شي، دا قوم بايد د غلطو او بې بنسټه عقايدو پر وسله ووهل شي، په هغوى كې د پادشا كيدلو مينه د لهنتوب تر بريده پيدا كړي، عياشان يې كړي، او داسې دود په كې پيدا كړي. چې دغه وگړي د تخت ناستې له پاره يو تر بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجنګیږي، او بیا دغه دول نا اهله خلافت د پوځ پر سرونو حاکمان کړي او زه په پوره باور سر ویلای شم، چې دغه قوم به یوه ورځ د صلیب غلامان وي، د هغوی تمدن او مذهب به د صلیب په رنګ کې رنګ شي ، هغوی به د پادشاهۍ او خلافت د لاسته راوړنې له پاره لاس اوګریوان وي، او د خپلو مخالفینو د خپلو له پاره به زمونږ مرستې غواړي، هغه مهال به زمونږ نه هیڅوک هم ژوندي نه وي، زمونږ ارواوې به یې ګوري، چې ما کومه وړاندوینه کړې ده، هغه تکي په تکي ربنتیا ثابته شوې ده، د اسلام د جړو سستولو له پاره یهودان تاسې ته خپلې انجونې وړاندې کوي، هغوی وکاروي، یهودان یوازې د دې له پاره خپل دښمنان وګڼي چې هغوی بیت المقدس خپل مقدس ښار او فلسطین خپل وطن ګڼي، هغوی ته وواییې، چې فلسطین به ستاسې وي، په اخر کې به دا سیمه مونږ هم تاسې ته درکوو، اوس زمونږ ملګرتیا وکړئ، خو دا احتیاط به خامخا کوئ، چې یهودان ډېر چالاک قوم دی ، هغوی ته چې کله هم ستاسې له لوري خطر متوجو شو نو ستاسې مخالف کیږي، د هغوی دولت او انجونې وکاروي او په بدله کې یې ورته فلسطین ورکړئ .

د شوبک او کرک له کلا ګانو ډېره لرې یوه پراخه سیمه پرته وه، چې له خاورو او شګو جوړه او د شګو او خاورو په غونډیو کې راګېره وه، دغه سیمه تقریبًا یو نیم لک مربع میله پراخه او پلنه وه، په دې کې ډېره سیمه شګلنه او میداني وه او ژورې کندې یې هم لرلې، لږې لوړې ځوکې هم پکې وې، هغه وخت چې صلیبي واکمنو د اسلام د بیخ ایستلو پلانونه پلي کول نو په زرونو پیاده او په آسونو او اوښانو سپرو لښکرو منډې تررې وهلې، د تورو او برچو ځلکا له ورایه ښکارېده، د آسونو او اوښانو د څغاستې له امله ګردونو په آسمان کې وریخ جوړه کړې وه، په دغه دوړو او ګردونوکې بر چې هم وارېدلې او غشي هم، پیاده عسکرو تر آسونو د مخه کېدو کوښښ کاوه، د آسونو سپرو پر کندو ځېزونه وهل، شاو خوا د غونډیو پر ځوکو دوه دوه سپاهیان کرار کرار ګرځېدل، د یوې غونډۍ په لمن کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور لمبې راپورته کېدې، له غونډې پورته تللې او بیا به غلې شوې، شور او ځوږ آسمان ښوراوه .

صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له یوې دنګې څوکې یې دغه نظاره په غور سره لیدله، هغه له ډېره وخت د دغه میدان پر شاو خوا غونډیو ګرځېده او دوه مرستیالان یې هم ورسره وو.

یوه مرستیال یې وویل: زه په باوري توګه ویلای شم چې په څومره چټکتیا سره نظامي زده کړه روانه ده نو نوي سپاهیان به انشاء الله په څو ورځو کې پوره تجربه تر لاسه کړي .

بل مرستیال یې وویل: کوم سپاره چې تاسې له هغه پلنې کندې په خېز وهلو ولېدل، هغه ټول له کرک نه راغلي سپاره دي، ما هغوی نا آشنا ګڼل، خود غشي ویشتونکیو نښه ویشتل هم معیاري کېږي.

د جګړې د ډګر دغه منظره په اصل کې عسکري روزنه وه، د کومې په باب چې صلاح الدین ایوبي ډېر کلک احکام صادر کړي او له شاو خوا سیمو زیات شمېر سپاهیان جذب کړای شوي وو، له کرک نه هم زیات شمېر ځوانان په پټه راتښتېدلي وو، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د اطلاعاتو کمال و، چې له کرک نه یې هم ځوانان راوستي وو، د شوبک هغه مسلمانان چې د صلیبیانو تیري یې سملي (زغملی) وو، په ډېر جوش او خروش د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې شامل شول ، چې د هغوی د نظامي روزنې چار همالته سمبال شوې وه، سلطان صلاح الدین ایوبی له دې کار سره ځانګړې مینه درلوده ، خو هغه خپل مرستیال باوري کاوه، چې نوي عسکر به په لږه موده کې تمرین کړای شي او د ازمېښت د پاره به چمتووی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: سپاهیان یوازې د وسلو په استعمال او بدني تکړه توب له مخې نه ازمایل کېږي! د عقل او احساس کارونو ته هم اړتیا وه ده، زه داسې پوځ ته اړتیا نه لرم چې په پټو سترګو پر دښمن یرغل کوي او یوازې پر وژنه پوهېږي، زما داسې پوځ ته اړتیا ده، چې هغوی ته څرګنده وي چې دښمن یې څوک دی؟ د دښمن اهداف څه دي؟ زما لښکرو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته باید معلومه وي، چې هغوی د الله جل جلاله د لارې سپاهیان دي، او د هماغه په لاره کې جنګیږي، دا جوش او خروش چې زه یې وینم، د هر ضروري دی خو چې دوی ته خپل مقصد څرګندنه وي، خپل حیثیت و نه پېژني، جذبات یې د هر ژر سړیږي هغوی ته ووایی او په ذهن کې یې کېښېنوی چې مونږ فلسطین ولې نیول غواړو؟ هغوی ته ووایاست چې غداري څومره ستر جرم دی ! هغوی وه پوهوی، چې تاسې یوازې د فلسطین له پاره نه ! بلکې د اسلام د ساتنې، سر لوړی او پراختیا له پاره جنګېږئ، تاسې د راتلونکیو نسلونو د عزت ، پت او وقار له پاره د جګړی ډګر ته خئ، تر عملي زده کړې وروسته هغوی ته وعظ وکړئ او خپل ملی ستر توب پرې روښانه کړئ .

یوه مرستیال یې وویل: خوږه مشره! هغوی ته هر ماښام وعظ کیږي، مونږ له هغوی نه الله مه کړه وحشیان نه جوړوو.

صلاح الدین ایوبي وویل: د دې خیال هم وساتئ چې د هغوی په زړونو کې د مسلمان قوم د هغو انجونو مظلومانه حالت هم انځور کړئ چې د کفارو له خوا تښتول شوی پت او عزت یې لوټیږي.

هغوی ته د قرآن هغه پاڼې هم وریادوئ، چې صلیبیانو تر پښو لاندې کړې ، او هغوی ته هغه جوماتونه هم وریادوي چې کفارو پکې خپل آسونه او څاروي تړلي او تړي یې، د لوڼو پت او د جوماتونو احترام د مسلمانانو د عظمت نښې دي، هغوی ته ووایی په کومه ورځ چې تاسې له خپلو ذهنونو د خپلو لوڼو عصمت او د جوماتونو درناوی وویسته په هماغه ورځ به مو دا دنیا د خانونو له پاره جهنم کړې وي، او په اخرت کې چې کوم عذاب راتلوونکی دی، د هغې خو کوم تصور هم نشی کولای.

پر غونډیو چې کوم دوه دوه او څلور څلور سپاره ګرځېدل هغه پیره داران وو، د صلیبیانو د حملی وېره موجوده وه، تر ډېر لرې ځایه پوځونه موجود وو، خو بیا هم د تمرین د دغه ساحې شاو خواته د پیرې اړتیا وه، له دغو پیره کوونکیو یو یادوه چې د غونډۍ پر سر روان وو، ودرېدل، هغوی ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې د یوه دبرې د پاسه صلاح الدین ایوبي ولاړ ښکارېده د پېره کوونکیو لورې ته یې شا وه، فاصله به دوه دوه نیم سوه گزه وه، یوه پېره دار وویل: کم بخت مونږ ته شا کړې ده، که له دې خایه یې پر غشي وه ولم، نو زړه یې سوری کولای شم، ستا څه خیال دی؟ ملگری یې وویل: بیا به چېرې تښتې؟ هغه ورته وویل، هو! ته صحیح وایې، که دغه خلک مونږ ونیسي او و مو وژني هیڅ خبره نه ده، خو که ژوندی یې ونیولو نو داسې سزاگانې به راباندې تېرې کړي، چې مونږ به بیا ورته د ټولو انډیوالانو نومونه ښیو.

هغه ملگري یې ورته وویل: دا کار د هغه ساتونکیو ته پرېږده ! که د صلاح الدین ایوبی وژل دومره آسان وای، نو تر اوسه به ژوندی نه وو.

هغه بل ملگري یې وویل: دا کار اوس کول په کار دي، اورېدلي مې دي چې فاطمیان وایي: تاسې له څه کولو پرته زمونږ نه ډېرې زیاتې پیسې اخلی ! خو چاری ترسره کولای نشی .

لومړی ملگري یې وویل: زه هیله لرم چې دا کار به ډېر ژر وشي ، اورېدلی مې دي چې حشیشیان (چرسیان) پدې کار کې ډېر زړور دي د وژنې په چار کې له سره تیرېږي، تر اوسه خو هغوی هیڅ ونه کړل، زه له دې نه هم خبر یم چې د ایوبي په ساتونکیو کې درې تنه حشیشیان (چرسیان) شته، دا خو د هغوی پوره کمال دی چې تر ساتونکي تولي پورې رسېدلي دي، او ښوک پرې پوه شوې هم نه دي، خو هغوی به یې کله وژني ؟ وېرېږې به ... هغوی خبرې کولې او مخکې روان وو.

موږخین لیکی چې له مصر نه د صلاح الدین ایوبي د نشتوالي پر وخت هلته د مخالفینو تر څمکی لاندې کوښښونه راڅرگند او داسې حالات ترې پیدا شول چې یوازې معجزې یې مخه نیولای شوه، یوه خبره دا وه چې کوم فاطمی خلافت معزول شوی او د ورانکارولـه نیولو وروسته پـه څرگنده خاموشه شوی و، خو په ایرو کې د بلې سپرغۍ په څېر یې سرایت کاوه، د دې توطی تر شا صلیبیان وو، او عملي کوونکی یې هغه مسلمانان مشران

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا کې يې خضر الحيات پرمخ پروت وليد، په ناڅاپي توګه د چا فکر شو چې د خضر ښي لاس ګوته پر ځمکه او په خاوره کې يې په ګوته څه ليکلي وو او مړ شوی و، پر ځمکه هغه ليکلي وو مصلح د "ح" توری يې پوره کړای شوی نه و، د دغه حرف کېدو ته په رسېدو يې ساوتلې وه، مړی پورته کړای او دغه کلمه وه ساتل شوه، يو سړی يې د کوتوال (د اوسنی زمانی امنيه قوماندان) غياث بلبيس پسې په منډه وليږه، همدا ويل کېدای شول چې خضر د خپلې مړينې پر وخت پر خاورو د خپل قاتل نوم ليکلی دی، غياث بلبيس کوتوال هم او د مصر د ژاندارم پوليسو قوماندان هم و، چې دا هم د سلطان صلاح الدين ايوبي باوري حاکم و، د علي بن سفيان په څېر د ښاري جرايمو ماهر پلټونکی و.

غياث بلبيس له رارسېدو سره سم پر ځمکه ليکل شوی لفظ مصلح په غور سره وکوت، په دې کې د ښار د امنيې مرستيال قوماندان مصلح الدين د خضرالحياه له مړينې په خبرېدو هم راورسېده، غياث بلبيس د هغه له لېدو سره پر ځمکه پښه راکښله او د مصلح کلمه يې ورانه کړه، څرنګه چې مصلح الدين د ښار د امنيې مرستيال قوماندان و، نو ځکه د کوتوالي محکمه د هغه تر لاسه لاندې وه، هغه بلبيس ته په امرانه لهجه وويل، د قاتل پته بايد تر سهار د مخه ولګول شي، زه تر ډېره انتظار کولای نشم بلبيس هغه ته ډاډ ورکړ، چې قاتل به ډېر ژر و نيول شي، او بيا ترې روان شو، په همدې شپه بلبيس د خضر الحيات مرستيال او د هغه په دفتر کې ټول هغه وګړي راوه غوښتل، چې هغه ته نږدې وو، وپوښتل شو چې د وژل کېدو په ورځ د هغه کارونه څه وو، له هغو خلکو نه معلومه شوه چې نن ورځ د اداري مشرانو يوه غونډه وه، چې د پوځ کوم نماينده پکې نه و، د خضر مرستيال د هغه د کومک له پاره په غونډه کې هم شامل ؤ په غونډه کې د ماليو په لړ کې د پوځ مصارف تر څېړنې لاندې راغلل، نو خضر وويل: په مصر کې بايد ځنې لګښتونه و درول شي، ځکه چې د مصر امير

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي په شویک کې د ډېر زیات عسکر څېره کړیدي، چې د هغوی له پاره زیاتو پیسو ته اړتیا ده .

د پولیسو مرستیال قوماندان مصلح الدین یې مخالفت وکړ او وې ویل د پوځ مصارف غیر ضروري دي، د نور پوځ د څېره کولو پر ځای مونږ باید د موجوده پوځ مسایلو ته پاملرنه وکړو، چې لا د مخه زمونږ لپاره یوه ګرانه مسئله جوړه شوې ده،هغه وویل چې په مصر کې کوم پوځ موجود دی، په هغوی کې بې باوري او بدامني لیدل کیږي، له شویک نه چې کوم د غنیمت مالونه لاسته راغلي، په هغو کې هیڅ برخه دې پوځ ته راو نه لېږل شوه. خضر الحیاه وویل: تاته معلومه نه ده چې د مصر امیر صلاح الدین ایوبي د غنیمت د مالونو د نه وېشلو هدایت کړی دی او په اوسنی وخت کې دا ډېره ښه پرېکړه ده، د غنیمت د مالونو په هیله د جنګېدونکي پوځ کومه ملي جذبه او دیني نظریه نه وی .

پر دې مسئله بحث په توندو خبرو واوښت، مصلح الدین تر دې پورې وویل چې د مصر امیر له مصري عسکرو سره دومره ښه رویه نه کوي، لکه له شامي او ترکي سپاهیانو سره یې چې کوي، هغه په غوسه کې ځنې نورې ناروا خبرې هم وکړې، چې په ځواب کې یې خضر وویل: مصلحه ! ستا په ژبه صلیبیان او فاطمیان خبرې کوي .

له دې وینا سره غونډه له ځوږ نه ډکه شوه او پای ته و رسېده، د خضر الحیات مرستیالانو وویل : چې له غونډې وروسته مصلح الدین د حضر الحیات دفتر ته راغی، هلته بیا ګرمې خبرې اترې وشوې، مصلح الدین خضر الحیات پردې قانع کاوه چې مصري پوځ ډاډه نه دی ، هغه بیا مخکینی خبرې تکرار کړې، چې په غونډه کې یې کړې وې ، خضر الحیات وویل: که همداسې وي زه دا مسئله ستا له لوري د مصر امیر ته وړاندې کوم، خو زه به ورته خامخا لیکم چې تا د ټول مجلس په مخکې ویلې وو، چې د مصر امیر په پوځ کې امتیازي رویه خپله کړې ده، او زه به ورته دا هم لیکم چې تا زمونږ پردې خبره د باوري کولو کوښښ کاوه، چې سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې یې وویل: هغه پر مخ نقاب غوړولی و، خو ستا پرده پورته شوه، ما اوس و پېژندلې، مصلح الدین د څه ویلو کوښښ کاوه خو مېرمنې یې هغه خبرو ته پرې نه ښوده، ورته وې ویل: زه ګومان کوم چې تا د بیت المال پیسې خوړلې دي او خضر الحیات دربانډی پوه شوی وه نو تا د کرایې په قاتل هغه له مخې لرې کړ

مصلح الدین وویل: پرما د درواغجن تورونه مه پورې کوه، زما پیسو خوړلو ته څه اړتیا ده؟

مېرمنې یې وویل: ستا ورته نشته، خو د هغې فرنګۍ ورته شته! چې تاله نکاح پرته په کور کې ساتلې ده مېرمنې یې له ډېره سوزه وویل: ستا د شرابو له پاره پیسو ته اړتیا ده، که دا تور غلط وي، نو ووایه چې دا د څلورو آسونو بګۍ له کومه راغله؟ دې کورته چې هره شپه ډمانې راځي، دا مفتې راوستل کیږي؟ د شرابو کومې مېلمستیاوې چې ورکول کیږي، د هغو لپاره پیسې له کومه راځي؟

مصلح الدین د قهر او محبت په ګډه وډه لهجه ورته وویل: د الله له پاره غلې شه، ما خو معلومولو ته پرېږده، چې هغه سړی څوک دی ؟ چې دغسې خطرناکه توطیه یې و کاروله، او ولاړ، اصلی حقیقت به تاته پخپله روښانه شي!

مېرمنې یې وویل: زه اوس غلې پاتې کېدای نه شم. تا زما سینه د انتقام له اوره ډکه کړې ده، زه به ټول مصر ته وایم چې زما څښتن قاتل دی، د یوه مؤمن قاتل، ته زما د مینې قاتل یې، زه به درنه د خپلې مینې بدله اخلم.

مصلح الدین ورته عذر زاری وکړی، مېرمن یې غلې کړه او هغه یې قایله کړه چې تر دوه ورځو باید غلې وي، چې هغه سړی ولټوی او ثابته کړي چې هغه قاتل نه دی هغه مېرمنې ته دا هم وویل، چې غیاث بلبیس خو کسان نیولې دي او قاتل به هم ډېر ژر و نیول شي.

شپه تېره شوه، راتلونکې ورځ هم تېره شوه، مصلح الدین له کوره غایب و، د هغه دویمه مېرمن یا یاره هم چېرې ونه لیدل شوه، له ماښام وروسته مصلح الدین کورته راغی او د لومړۍ مېرمنې کوټې ته ورغی، له هغې سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې د مينې او محبت خبرې کولې مېرمن د هغه په دوکه کې راتلل نه غوښتل، خو د مينې په جال کې ګېره شوه .

مصلح الدين هغې ته وويل چې هغه سرې لتوي چې هغه ته يې سل اشرفۍ ورکړې دي... لږه شېبه وروسته يې مېرمن ويده شوه، په دې شپه مصلح الدين ملازمينو ته رخصتي ورکړې وه، په کور کې داسې چوپتيا وه، چې پخوا تر دې کله هم نه وه، مصلح الدين تر ډېره د ويدې مېرمنې په کوټه کې وه بيا پاڅېده وه ووت .

نيمه شپه به وه، يو سړي د هغه د کور له بهرنې ديوال سره شاو لګوله، ودرېده، بل سړی د هغه پر اوږو ودرېده، دريم د هغه پر اوږو پر ديوال واوښت، دننه يې ځان خوړند کړ او بيا يې وه غورځاوه، هغه له دننه څخه لويه دروازه پرانسته کړه، دواړه ملګري يې دننه ورغلل، په دې کور کې به هره شپه ساتلې سپي پرانستی و، په دې شپه سپي هم پخپل ځای کې تړلې پاتې و، ښايي چې ملازمينو به د تللو پر وخت کې له ياده ويستي و، چې سپي خو پرانزي، درېواړه سړي برنډې ته ورغلل، تياره ډېره ژوره وه، هغوی په کرار کرار ولاړل، په توره تياره کې يو بل پسې روان وو، پر هغه دروازه يې لاس کېښوده چې د مصلح الدين لومړی مېرمن چې هغه به د فاطمې په نامه يادوله ويده وه، دروازه يې پرانسته کړه، کوټه تياره وه، درېواړه سړي دننه ورغلل، او په تياره کې يې لاسونه تپول چې د فاطمې پالنګ يې وميندہ، د يوه سړي لاس د فاطمې پر مخ ولګېده، چې سترګې يې خلاصې شوې، هغې وه ګڼله چې د مصلح الدين لاس به وي، هغې لاس ونيو، پوښتنه يې وکړه چېرې ځې ؟

د دې په خواب کې يو سړي د هغې پر خوله توټه واچوله او يو څه يې په خوله کې ورتخته کړ، بيا په سملاسی ډوله درې تنو هغه له لاس پښو ونيوله او يوه يې پر بله توټه خوله کلکه وتړله، يو سړي د بوری خوله خلاصه کړه، دوه نورو فاطمه په رسيو کلکه وتړله او د بورۍ خوله يې بنده کړه، هغوی بورۍ له ځان سره واخيسته او بهر ووتل، د لويې دروازې نه هم ووتل، په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه غریبه ښځه وه، هغې ته پته وه چې د کوتوالۍ زیر زمینۍ ته تللو سره دروغ او رښتیا بېلېږي، خو تر دې د مخه یې د بدن غړي سره جدا کېږي، خدمتگاره په ژړا شوه وې ویل: که رښتیا وایم نو بادار سزا راکوي او که دروغ وایم نو تاسې سزا راکوئ، بلبیس د هغې حوصله برابره کړه او هغې ته یې د پوره امان ډاډ ورکړ، خدمتگارې وویل: ما د قتل په دویمه ورځ یوازې همدومره لیدلي وو، چې یو نقاب پوښ سړی راغلی و، مصلح الدین بادار هغه ورځ په کور کې نه و، هغه سړي فاطمه بهر وه غوښته، هغه سړی د لوېې دروازې نه بهر او فاطمه دننه وه، هغه ورسره مخامخ نه شوه، ملازمینو هغه لیدلي وه، خو څوک نږدې ورغلي نه وو او نه یې اورېدلي وو، چې د هغوی تر منځ څه خبرې شوې وې، هغه نقاب پوښ سړی ولاړ او فاطمه بېرته راغله یوه کوچنۍ د پیسو کڅوړه یې په لاس کې وه، فاطمې سر خوږند کړی و، او کوټې ته ولاړه ... په یو بل ماښام مصلح الدین څلورو نوکرانو او خدمتگارو ته رخصت ورکړ او خپلو خپلو کورونو ته ولاړل.

بلبیس پوښتنه وکړه تر دې د مخه هم په یوه شپه کې ټول ملازمین رخصت شوي وو؟

خدمتگارې ځواب ورکړ، هیڅکله نه! حیرانوونکې خبره ده چې بادار مو ویلې چې نن شپه سپی هم تړلی پرېږدی تر دې د مخه به یې د شپې سپي ایله کاوه، ډېر سړیخور سپي دي، د بېگانه خلک په بوی پېژني او خوري یې.

غیاث بلبیس پوښتنه وکړه: د مصلح الدین او فاطمې اړیکې څنگه وې؟

خدمتگارې وویل: ډېرې سستې وې بادار مو څه موده وشوه، یوه ښکلې او ځوانه انجلۍ راوستې ده، چې بادار یې خپل غلام کړی دی، فاطمې او بادار مو سره خبرې هم نه کولې.

غیاث بلبیس خدمتگاره جلا کښېنوله او مصلح الدین یې دننه راوه غوښت او بهر ووت، چې بېرته راته دوه سپاهیان ورسره وو، هغوی مصلح الدین له ښي او کیڼ لاسه ونیوه او بهر یې بوته، مصلح الدین ډېر احتجاج وکړ، بلبیس د دې امر په کولو سره بهر ووت خو دومره یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com:

چې دا بندي کړی! دویم امر یې دا وکړ، چې د مصلح الدین پر کور پیره ودروی او څوک بهر تللو ته پرې نږدي !

هغه مهال فاطمه له قاهرې نه د هر لري شمال لورې ته یو داسې ځای ته رسېدلې وه، چېرې چې شاو خوا لوړې غونډۍ شنې ونې او اوبه هم وې، دا ځای له عمومي لارې نه یوې خواته وه، فاطمه هلته لمر خاته وخت رسول شوی وه، آسونه ودرول شول، د فاطمه له خولې او مخه توته پرانستل شوه او لاس پښې یې هم ایله شول، هغه په هوش کې نه وه، هغه د درې نقاب پوښانو په ولکه کې وه، دری آسونه ولاړ وو، فاطمې چیغې کړې ، نقاب پوښانو فاطمی ته اوبه ورکړې او یو څه خواړه یې پرې وخوړل، هغه نه په سد کېده، د هغې نس ته چې اوبه او خواړه ورغلل او تازه هوا یې تنفس کړه، په بدن کې یې قوت پیدا شو، ناڅاپه پاڅېده، منډې یې کړې، درې واړه تښتوونکې یې ناست وو، هغوی ورته کتل وړاندې ولاړه، د یوه کمره تر څنګ ورغله، یو تن نقاب پوښ پورته شو او پر آس سپور ورپسې شو، په منډه ورغی او فاطمه چې په منډو منډو ستړې شوې، پرته وه، راپورته یې کړه پخپله یې پر آس کښېنوله او تر شا یې کښېناست، بېرته یې خپلو ملګریو ته راوستله .

یو تن تښتوونکی ورته وویل: تښتې !، تر کومه ځایه به وه تښتې؟ له دې ځایه خو کوم قوی انسان هم په تېښته تر قاهرې رسېدلای نه شي، فاطمی ژړل، چیغې یې وهلې او کنځلې یې کولې، یوه نقاب پوښ ورته وویل : که مونږ تا بیرته قاهرې ته بوځو، نو هم ستا له پاره د پناه ځای نشته، ته مونږ ته خپل ځښتن سپارلې یې. فاطمی په زوره چیغه کړه وې ویل دا دروغ دي .

تښتوونکی سړی ورته وویل: دا ربښتیا دي مونږ ته د مزدوری په توګه اخیستې یې، تا زه ونه پېژندلم، ما تاته د شلو اشرفیو کڅوړه درکړې وه، تا خپل ځښتن ته وویل: ته قاتل یې، او تا دا ناپوهي هم وکړه، چې هغه ته دې ولیل چې کوتوال ته به وایې، هغه لا د مخه ستانه پوزی ته راغلی و، د هغه یارې لا د مخه د هغه پر زړه او دماغ قبضه کړې وه؟ زه تاته ویلای نه شم

Scanned by CamScanner

(c) kitabtoon.com: The Digital Library

وژل آسان نه وو، هغې آسونو ته وکتل، له آسونو زینو نه کښته کړای شوي نه وو، هغه په کرار پاڅېده او په کراره یې یوه آس ته ځان ورساوه، لمر د غونډیو شاته روان و، او فاطمې ته څرګنده هم نه وه، چې له قاهرې نه کوم لوري ته او څومره لرې ده هغې دا خطره پر ځان ومنله، چې د بېدیا په پراخۍ کې به د بېلارۍ له امله مړه شي خو ځان به د دغو کسانو څخه ضرور ژغوري .

هغې پر آس له سپرېدو سره آس ته قمچین ورکړه، د آس د سومانو غږ درېوارو تښتوونکي راویښ کړل، هغوی فاطمه د یوې غونډۍ خواته په ورتللو لیدلې وه، دوه تنه تښتوونکي پر آسونو سپاره شول، او د هغې پسې آسونه په ځغاسته کړل، د فاطمې له پاره ګرانه دا وه، چې هغې ته له غونډیو نه د وتلو لار معلومه نه وه، د بیدیا غونډۍ د ځیرونکیو حیواناتو په څېروي، یوازې بیدیاني وګړي ترې ځانونه ویستلی شي، فاطمې یوه داسې لاره ونیوه، چېرې چې یوې بلې غونډۍ یې مخه نیولې وه، هغه چې هلته ورسېده، شاته یې وکتل چې تښتوونکي وریسې په چټکتیا را روان دي، هغې آس پر غونډۍ وه خېژاوه او قمچین یې ورکړه، ښه آس و، پورته وخوت او بلې خواته کښته شو، هغې آس یو لوري ته وګرځاوه، لاره یې ومیندله، تښتوونکي هم راورسېدل، فاصله په کمېدو وه، د فاطمې پر خپلو سترګو باور نه راته، چې هغې د سمندر په څېر پراخه بېدیا کې څلور تنه پر اوښانو سپاره خپل لوري ته د راتګ په حال کې وه لیدل، هغې چیغې پیل کړې، هلې غله دي، هلې غله دي وه مې ژغورئ او ځان یې هغوی ته ورساه .

فاطمې پسې د دوارو نقاب پوښو غلو آسونه هم رابښکاره شول، چې اوښ سپاره یې ولیدل، د خپلو آسونو واګې یې راټینګې کړې او آسونه یې هم وګرځول، اوښ سپرو اوښان وځغلول، یوه په لینده کې غشی کېښود، وار یې وکړ، غشی د یوه آس په ورمېږ کې ښخ شو، آس له درده څېزه کې کړې، تیندک خور شو او له واکه وه ووت، سپور ترې کوز شو، اوښ سپرو ورته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې بلنه ورکړه، نو هغه بل یې هم آس ودراوه، هغوی ته ښکاره شوه چې څرګنده وه، چې
د څلورو اوښ سپرو او غښتلې ویشتونکیو سره مخ دې .
فاطمي ورته وویل، چې د دوی یو ملګری د غونډیو په منځ کې دی، دا
دواړه یې ونیول، دا څلور واړه اوښ سپاره د سلطان صلاح الدین ایوبي د
پوځ د کومې ګزمې سپاهیان وو، سلطان صلاح الدین ایوبي په ټوله
بېدیاکې ګرځنده پیرې خپرې کړې وې، چې د ناڅاپي حملې خطره نه وي،
او صلیبي ورانکاري مصر ته داخل نه شي، د دغو ګرځنده ګروپونو دېره
ګټه وه، هغوی زیات شمېر شکمن کسان نیولي وو، اوس یې دا نقاب
پوښان ونیول، فاطمي هغوی ته وویل، چې هغه یې څه ډول دلته راوستې
ده، د چا مېرمن ده، هغې دا هم وویل چې د مصر د مالیې ناظم وژل شوی
دی، د هغې مېړه مصلح الدین قتل کړی دی، چې د ښار ناظم دی او قاتل د
دې درېواړو نه یو دی .
دریم نقاب پوښ هم ونیول شو، له هغوی نه خنجرونه واخیستل شول،
لاسونه یې شاته وتړل شول، د هغوی یو آس د غښې لګېدو له امله
تښتېدلی و، پر یوه آس یې دوه نقاب پوښان او پر یوه یې یو کښېناوه او
خپل قوماندان ته یې وروستل، فاطمه هغوی پر اوښ کښېنوله، د دغه اوښ
سپاهي له خپل یوه ملګري سره سپور شو، د دغه کاروان په وړاندې څلور
میله واټن و، چې هغوی تر لمر پرېوتو پورې وواهه، دا ځای د خرماو یو باغ
و، چې خیمې هم پکې وهل شوې وې، دا د دغه بېدیانیو ګزمه سپاهیانو
مرکزو، فاطمه یې قوماندان ته وروسته او پر درېواړو تښتوونکیو نقاب
پوښانو یې پېره ودروله، هغوی سبا ورځ قاهرې ته لېږل کېدل .
صلیبیانو پرېکړه کړې وه چې هغوی به په کرک کې ناست د صلاح الدین
ایوبي انتظار نه کوي، هغوی د پوځ ویشل پیل کړي وو، د فرانسې پوځ ته
یې د صلاح الدین ایوبي د پوځ د مخې نیولو له پاره د تیاري امر کړی و، د
ریماند پوځ ته یې د مسلمانانو پر پوځ د شاه له لوري حملې کولو امر کړی
و، د کرک کلا د دفاع له پاره یې د جرمنی پوخ ټاکلی وه د فرانسې او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ لوړ پوړي قوماندانان د هیواد نیوني او پادشاهۍ د پراختیا هیله من و، په هغوی کې دا یوه خبره شریکه وه، چې مسلمانان باید له منځه یوړل شي، خو د هغوی په زړونو کې چې کوم اختلافات وو، هغی پر پرېکړو اغېزه کوله.

مؤرخ لیکي چې صلیبیان پر توطئو پوهیدونکي وو، او د مسلمانانو کومې سیمې به یې چې ونیولې، هلته به یې عامه وژنه او بې پتي پیل کوله، د دې پر خلاف به صلاح الدین ایوبي د میني او اخلاقي اصول داسې په ښه توګه کارول، چې دښمنان یې هم تابع کېدل، سربېره پردې صلاح الدین ایوبي په خپل پوځ کې داسې ښېګړې پیدا کړې وې، چې د لس کسه سپاهیانو چریکي ګروپ به د دښمن زرکسیز کنډک ګډوډ کړ او غایب به شول، دغو وګړیو د ځانونو قرباني معمولي ګڼله، صلاح الدین ایوبي به چې په کوم انداز سره د جګړې په ډګر کې لږ شان پوځ منظم کاوه، هغې به لوی پوځ هم ناتوانه کاوه، د شوبک او کرک په ډګرونو کې هم هغه دا ډول نظامي پوهه کارولې وه، صلیبیانو د هغې معلومات واخیست، د خپل پوځ بدني او احساساتي ځرنګوالي ته یې وکتل، نو هغوی د نیغې او مخامخ حملې خیال پرېښود، او کومه بله لاره یې وسنجوله، خو د دغه لارې چارې په باب هم شکمن وو، د دې چاره یې دا وسنجوله، په مصر کې د بغاوت راپورته کولو او پر مصر حملې کولو ته پاملرنه واړوله.

د مصر د مرستیال ناظم مصلح الدین له لوري ورته ډاډمن راپوروړنه راتلل، هغوی تــه لا دا خبر رسیدلی نــه و، چې د مصر د مالي ناظم خضر الحیات وژل شوی، او مصلح الدین نیول شوی کرک ته د دې خبر د رسیدلو له پاره لږ تر لږه پنځلس ورځې واټن ؤ، ځکه چې په لاره کې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ پروت ؤ، له زیاتو ورځو وروسته یو قاصد په هغې شپه صلیبیانو ته ورسېده، په کومه شپه چې فاطمه تېښتول شوې وه، هغه راپور ورکړ چې د بغاوت له پاره شرایط بالکل برابر دي، خو سوډانیان اوس د حملې له پاره تیار نه دي ځکه له هغوی سره د آسونو کمی دی، خو اوښان ورسره زیات دي، هغوی لږ تر لږه پنځه سوه اعلی آسونو ته اړتیا لري.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان وویل چې همدومره باید ورسره زینونه هم وی د فرانسوي پوځ او له هغوی سره باید شپږ اوه پنځه سوه مجهز آسونه باید فوراً ولېږل شي، چې د سوډانیانو د جنګي استعداد جاج واخلي قوماندانان هم ولېږل شي، او ژر تر ژره حمله وکړي.

له صلیبیانو سره د آسونو کمی و، هغوی په کرک کې اعلان وکړ، چې پر مصر د حملې لـه پاره پـه سملاسي توګـه د پنځـه سـوه آسـونو اړتیـا ده نو عیسوی اوسیدونکیو په درې څلورو ورځو کې آسونه برابر کړل او پـه داسې لارې یې سوډان ته ولېږل چې دوي باوري وو چې نیول کیږي به نه، د هغوی لاربنود هماغه جاسوس وو چې د آسونو د غوښتني لـه پـاره راغلـی و، هغه سوډانی اوله درې کلو راسې یې جاسوسي کوله، له دغو آسونو سره اوه اته پوځي افسران هم وو، چې باید د سوډانیانو د حملې قیادت یې کړی وای، هغوی ته یقین ورکول شوی و، چې له دې ځایه د صلاح الدین ایوبي پوځ نه درپرېښودل کیږي...

صلاح الدین ایوبي تـه همدومره معلومـه وه، چـې د مصر حـالات ښه نه دي، خو دا ورته هم څرګنده نه وه چې لـه حـالاتو ځینـی اور غورځوونکی غر جوړ شوی او د چا ودېدو په حال کې دی، علـی بـن سـفیان، سـلطان صلاح الدین ایوبی ته ډاډ ورکړی و، چې هغه د استخباراتو جال خپور کړی دی، هغوی به یې له خطراتو نه د مخه خبر وي، هغه د خضرالحیات له وژنې او د مصلح الدین له نیول کېدو هم خبر نه و، غیـاث بلبیس تـه مشـوره ورکړل شوې وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ولېږي، خو هغه په دې وینا خنډولې وه، چې کله تحقیقات مکمل شي سلطان صلاح الدین ایوبی به له اصلی حالاتو خبر کړای شي.

فاطمه د ګزمه سپاهیانو قوماندان د شپې لـه خوا پـه یـوه جلا خیمه کې وساتله، د سـهار خـره لا خپـره شـوې نـه وه، چـې هغـه او درې تنـه مـخ پټـي تښتـوونکي یـې لـه اتـه کسـه سـاتونکیو سـره د قـاهرې پـه لـور ولېـږل، دغـه کاروان تر لمر پرېوتو وروسته قاهرې ته ورسېده او راسا کوتوالي ته ورغی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیاث بلبیس د دغه پېښې په څېړنه بوخت و، هغه مهال په زهر زمینې کې و، هغه د مصلح الدین کور تالاشي کړ او له هغې ځایه یې د هغه بدکاره ښځه ونیوله، هغې ښځې خان ازبکي مسلمانه ګڼله، هغې د بلبیس د بې لارې کولو ډېره هڅه وکړه، د دې په خواب کې بلبیس هغې ته هغه کوټه له ورایه وښودله، چېرې چې ډېر کلک سړي هم د خپلې سینې رازونه راسپړي، انجلی ومنله چې هغه عیسوي او له یو روشلم نه راغلې ده، هغې له دې اعتراف سره بلبیس ته د خپل بدن او دولت ورکولو لالچ پیل کړ، بلبیس چې د مصلح الدین له کوره کوم دولت لاسته راوړی و، هغه یې ماغزه لړزولي وو، هغه پوه شوی و، چې مصلح الدین څنګه د صلیبیانو په جال کې نښتی و، پخپله انجلی دومره ښکلې او زړه وړونکې وه، چې د رد کولو لپاره یې ډېرین زړه ته اړتیا وه .

بلبیس خپل ایمان محکم وساته، هغه ته څرګنده شوې وه چې دا کومه ستره توطئه ده، چې جرړې یې له یروشلم سره نښتې دي، بلبیس جنی ته وویل چې هغه دې ورته ټولې خبرې ووایي، انجلی ځواب ورکړ، ما چې څه ویلای شول هغه مې وویل تر دې زیات که څه وایم، دا به له صلیب سره خیانت وي، ما پر صلیب لاس اېښی او سوګند مې یاد کړی دی، چې د خپل هدف په سرته رسولو کې به خپل ځان قربانوم، زما سره چې هر ډول رویه کول غواړې وکړه، هیڅ نه وایم، که ما خوشې کړې او یروشلم او یا کرک ته مې ورسوې، نو چې څومره پیسې غواړې، ستا په پښو کې به کېښودل شي، مصلح الدین له تاسې سره بندي دی، نو څکه له هغه نه پوښتنه وکړه، ښایي چې یو څه درته ووایي .

بلبیس له هغې نه زیاتې پوښتنې ونه کړې، هغه مصلح الدین ته ورغی مصلح الدین په ډېر بد حالت کې و، هغه یې له چت سره ځوړند کړی و، داسې چې له اوږو نه یې تړلی و، او پښې یې له ځمکې نه په هوا کې وې، بلبیس له ورتګ سره له هغه نه پوښتنه وکړه مصلح الدین دوسته! د څه چې درنه پوښتنه کوم راته یې وې وایه، ستا مهرمن چېرې ده؟ او هغه دې په چا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې تښتولې ده؟ اوس به یو څه نورې خبرې هم وایې، ستا یارې خپل ځان ښودلی دی .

مصلح الدین ورته په قهر وویل: رذیله ما پرانزه، چې د مصر امیر راشي، زه به پر تا باندې همدغه حالت راولم کوم چې تا پر ما راوستی دی .

په دې کې د بلبیس د اداري یو موظف سړی راغی او هغه ته یې غوږ کې څه وویل: له حیرانتیا د هغه سترګې ودرېدې، په منډه له زیر زمینی نه ووت، پورته ووخوت، هلته د مصلح الدین مېرمن او د هغې درې تښتوونکی سړی ناست وو، فاطمې هغه ته وویل چې څه ډول وتښتول شوه او څنګه دا درېواړه ونیول شول .

بلبیس فاطمه او نور درېواړه مجرمان زیر زمینی ته بوتلل او د مصلح الدین مخی ته یې ودرول، مصلح الدین چې هغوی ولیدل، سترګې یې پټی کړې څکه د لیدلو توان یې نه درلوده .

بلبیس ترې پوښتنه وکړه په دې درېواړو کې قاتل کوم یو دی؟ مصلح الدین غلی و، بلبیس ترې درې کرتې پوښتنه وکړه، خو هغه بیا هم غلی و، بلبیس د زیر زمینی یو تن ته اشاره وکړه، هغه سړی رامخی ته شو، له مصلح الدین نه یې غبرګ تاوه کړه او څان یې ورپورې ځوړند کړ، د دې سړي وزن د مصلح الدین تخرګونه سره په جلا کېدو کړل، چې په رسیو تړل شوي وو، هغه له درده چیغی کړي وې ویل منځنی یې قاتل دی .

بلبیس هغوی درېواړه یوه جلا ځای ته بوتلل او هغوی ته یې وویل. چې وواییې تاسې څوک یې او دا ټوله لړۍ څنګه روانه شویده ؟ او که نه نو له دې ځایه به ژوندی ولاړ نه شی! هغوی پخپلو کې مشوره وکړه او قایل کېدو ته یې غاړه کېښوده، بلبیس هغوی سره جلا جلا کړل او فاطمه یې پورته وخېژوله، فاطمې هغوی ته هماغه خبرې وکړې، چې د مخه یې ورته کړې وې، هغې د خپل ځان په باب وویل، چې مور یې سودانۍ او پلار یې مصري دی، درې کاله کېږي چې له خپل پلار سره مصر ته راغلې یم مصلح الدین زه ولیدلم او زما پلار ته یې سړي راولېږل، ماته څرګنده نه ده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خومره پیسو خبره وشوه پلار مې زه د مصلح الدین په کور کې پرېښودم او د پیسو یوه کڅوړه یې له ځان سره یوړه، مصلح الدین یو عالم او خو کسه سړي کورته راوغوښتل او په اصولي ډول مو نکاح وشوه او زه د مصلح الدین منکوحه مېرمن شوم، هغه له ما سره زیاته مینه کوله او مینه زما کمزوري وه، د پلار له لوري راسره دومره مینه شوې نه وه، ما ګومان کاوه چې زه دلته پلار د پلورلوله پاره راوستلی وم، ماته له مصلح الدین نه هیڅکله شکایت پیدا شوی نه و، چې هغه به ګوندې دومره بد سړی وي، هغه شراب نه څښل، د بهرنیو فعالیتونو په باب یې راته هیڅ پته نه وه.

صلاح الدین ایوبي چې د شوبک په لور کوچ وکړه ، تر هغې وروسته په سملاسی ډول په مصلح الدین کې یو بدلون راغی هغه به د شپې تر ډېره وخته له کوره بهر و، یوه شپه فاطمې ولیدل چې په شرابو خمار کور ته راغی، د فاطمې پلار شرابي و، هغې د شرابو بوی او شرابیان پېژندلای شول، هغې له مصلح الدین سره د مینې له امله دا هم وزغمل، بیا به کورته شپې له خواشکمن سړي راتلل، یوه شپه مصلح الدین فاطمې ته د پیسو دوه کڅوړې او څو طلاوې ورکړې او په کور کې یې کېښودې، او یوه شپه چې هغه په شرابو کې غرق نشه شو، نو فاطمې ته یې وویل که د مصر شمالي سیمه چې د روم تر بحیرې پورې غزېدلې ماته را کړای شي او که د سوډان له پولو سره تړلې سیمه؟ ستا چې کومه خوښه وي، ته به یې ملکه او زه به یې پادشاه یم. فاطمه دومره هوښیاره جنۍ نه وه، چې په دې لړ کې یې له هغه نه پوښتلي وای، هغې دا ګڼلې وه چې مېړه یې ډېر شراب څښلي او پرتې وایي، په هوش کې به هغه د غسې خبرې نه کولې، بیا یوه ورځ یوه ښکلې انجلۍ د هغه کورته راوستل شوه، دوه سړي ورسره وو د انجلۍ یې هم په کور کې وه نکاح یې شوې نه وه، دغې انجلۍ د فاطمې د ملګرتیا زیاته هڅه وکړه، خو هغې له جنۍ کرکه کوله، هغې جنۍ ترې مېړه خپل کړ، تردې وروسته د خضرالحیات وژنه پېښه شوه.

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درېوارو مخ پټېو مجرمانو په لومړي سرکې بلبیس ته غلطې خبرې وکړې، خو بلبیس هغوی لارې ته راوستل درېوارو چې جلا جلا کومې خبرې وکړې، له هغو نه څرګنده شو، چې درېواړه د فدایانو د ډلې سړي دي، هغوی د صلیبیانو له لوري د مصلح الدین سره ملګري شوي وو، مصلح الدین ته بې شمېره دولت او یوه انجلۍ ورکړل شوې وه، او دا وعده هم ورسره شوې وه، چې که د صلاح الدین ایوبي پر خلاف یې پاڅون بریالی کړ، نو د مصر له پولو سره جوخت به یو جلا ریاست د هغه له پاره جوړېږي، چې واکمني به یې د مصلح الدین او عیسوي انجلۍ. په واک کې وي، مصلح الدین لوړ پوړي چارواکي د خان ملګري کول پیل کړي وو، خو خضرالحیات یې نه ملګری کېده، پرمالیه او بیت المال قبضه اړینه وه، چې د خضرالحیات په شته والي کې یې امکان نه لاره، د خزانې ساتونکې تولۍ د سر تېرو سپاهیانو تاکل شوې ډله وه، مصلح الدین د خضرالحیات له وژنې سره د دغه کنډک بدلول غوښتل او پر ځای یې باید بغاوت ته تیار سپاهیان او دوه تنه حشیشیان (افیمیان) ټاکلي وای، دیاد شویو درې کسانو کار د هر هغه چا وژنه وه، چې پرېکړه یې مصلح الدین کړې وای، هغوی ته د دې کار اجوره په پرله پسې توګه د صلیبیانو له لوري ورکول کېده، څرنګه چې هغه دغه کار د کسب په شکل کاوه، نو ځکه یې له بلې لارې هم د مزدورۍ اخیستنې کوښښ هم کاوه، نو ځکه یې له مصلح الدین نه پنځوس اشرفۍ او دوه طلاوې هم غوښتلې، چې هغه د خضرالحیات تر وژنې وروسته ورنه کړې، هغه ورته ویلي وو، چې تاسې ته پوره اجوره درکول کېږي، هغوی ورته د وژنې ګواښ وکړ او مصلح الدین ورته په بدل کې د خپلې ښځې وړاندیز وکړ او ورته وې ویل چې تاسې ته به د دې نه ښه قیمت په لاس درشي ځکه فاطمې له هغه سره پدې هکله مرسته نه کوله .

مصلح الدین لا تردې وخته په چت کې ځوړند و، هغه چې کله د تحقیقاتو له پاره پرانستل شو. بې هوښه شوی و، د جاسوسې نجلۍ کوټې ته چې ورغلل هغه مړه شوې وه، له خولې یې ځګونه تللي وو، طبیبانو چې ولیدله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ويل چې زهر يې خوړلي دي، له هغې سره يوه وړه کڅوړه پرته وه، د هغې نه له ورايه څوګند بده، چې زهر پکې بند شوي وو، چې نجلۍ د خپلو جامو په کومه برخه کې پټه کړې وه ... ډېر وخت وروسته مصلح الدين په هوش راغی، خو هغه اپلتې يې غړولې، په خبرو خبرو کې به غلې شو او بيا به يې په غټو غټو تولو ته کتل، بيا به يې بې مفهومه خبرې کولې، طبيبانو پرې دارو وخوړل، خو د هغه دماغ د جزا اونيول کېدو له تکليفه ګډ وډ شوی و.

په هماغه شپه غياث بلبيس ته يو عزتمند سړی راغی، د هغه نوم زين الدين علی و هغه بلبيس ته وويل چې هغه ته څرګنده شوې ده، چې کوم جاسوس او څو تنه ورنکاري نيول شوي دي او هغه هم يو څه څرګندونې کول غواړي، زين الدين د سياسی او ټولنيزو چارو د ډګر ستر مشر و، هغه پير او لاربنود نه و، خو ستر ستر حاکمان يې مريدان وو هغه ته د حاکمانو او ټولنې د لوړی طبقې په خلکو کې له درې څلورو کسانو له لوري معلومه شوې وه، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي او د هغه د پوځ د غير حاضرۍ له امله دښمن ګټه پورته کوي او په داسې چالاکۍ سره د سازش او بغاوت زهر خپروي، چې د چا نيول آسان نه دي، زين الدين - غياث بلبيس او د علی بن سفيان مرستيال حسن بن عبدالله ته د څه ويلو پر ځای په شخصي توګه د دغه ورانکاری د درک لګولو هڅې پيل کړې وې، د پوځ غټ او واړه افسران به هم د هغه مجلس ته راتلل، له هغوی نه يې د زياتو خبرو معلومات تر لاسه کړي وو، او د زيات شمېر کسانو نومونه او د هغو کړنې ورته څرګندې وې، هغه په اصل کې په ځانګړې توګه د ورانکارو پر خلاف خپله دله جوړه کړې وه، چې خورا حساس رازونه يې لاسته راوړي وو.

يوه مصري تاريخ ليکونکي پخپل کتاب سلطان صلاح الدين ايوبي کې د توطو او بغاوت د خپرنې شمله د زين الدين او علی بن سفيان پر سر تړلې ده، او د درې څلور کسه مورخينو حواله يې وړاندې کړې ده، خو د هغه زمانې چې کومې ليکنې ساتل شوي دي، له هغو نه څرګنديږي، چې د مالي چارو د ادارې د مشر خضرالحيات له وژنې د صليبيانو دا توطئه رسوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وه، چې د وسیلې په توګه پکې هماغه مسلمانان کارېدل چې صلاح الدین ایوبي پرې باور لاره، په هر حال د دغه ستر شخصیت د ځانګړیو ځېرنو او د هغو لاسته راوړنه یوه داسې کارنامه وه، چې موږخینو ورته پر ځای شاباسی ورکړی دی، هغه بلبیس ته وویل چې لا یو څو ورځې نور هم خپلو څېړنو ته دوام ورکول غواړي، تر څو تولې توطئې په نخښنه کړای شي، خو د نیول شویو ورانکاریو خبره ښار کې مشهور شوه چې د هغه له امله یې نور ملګري پټ شول هغه یې ورته نومونه او درکونه وښودل او خپل مخبران یې هم بلبیس ته وسپارل ، حسن او بلبیس پریکړه وکړه چې صلاح الدین ایوبي ته دې په سملاسي ډول اطلاع ورکړل شي او د دې کار لپاره یې همدا زین الدین وټاکه، په هماغه ورځ یې د دولس تنه سپرو سپاهیانو په بدرګه د شوبک په لور ولېږه .

* * *

په دریم ماښام دغه کاروان شوبک ته ورسیده، سلطان صلاح الدین ایوبي چې کله زین الدین ولیده، نو حیران هم شو او خوښ هم د هغه له شخصیت نه خبر و، د غېږي روغبړ یې ورسره وکړ، زین الدین وویل : ما کوم ښه خبر راوړی نه دی، د مالیې رئیس خضر الحیات وژل شوی دی ، او د هغه قاتل ستاسې مرستیال ناظم مصلح الدین په کوتوالۍ کې لیونی شوی دی ... د سلطان رنګ ژېړ شو.

زین الدین هغه ته داد ورکړ او تفصیلات یې ورته وویل : د هغه پوځ په باب یې چې په مصر کې و، ورته وویل. د هغوی تر منځ بې باوری خپره شوې ده، دغسې آوازې خپرې شوي دي چې د شوبک فاتح پوځ په سرو او سپینو زرو موړ کړای شوی او عیسوی انجونې هم ورته سپارل شوي دي، په مصري پوځ کې دا وېره هم خپره کړای شوې چې د سوډانیانو یو ستر لښکر پر مصر د حملې په حال کې دی، چې د مصر لږ شان پوځ یې مخه نیولی نه شي اود مصري پوځ ټول سپاهیان به ووژني، او صلاح الدین ایوبي هم دا غواړي چې مصري پوځ ووژل شي، سر بېره پردې دا آوازه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوره ده، چې سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې په ډګر کې سخت زخمي شوی دی، کېدای شي چې ژوندی پاتې نه شي، د هغه قوماندانان هلته خپلسري شوي دي زین الدین وویل چې هلته د سلطان صلاح الدین ایوبي د زخمي کېدلو خبر باوري ګڼل شوی دی، نو ځکه د مصلح الدین په څېر حاکمان مصر د صلیبیانو په مرسته په کوچنیو کوچنیو برخو ویشل او د خپلواکو ریاستونو د جوړولو لارې چارې لټوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د وخت ضایع ګولو پرته ډېر چټک قاصد راوغوښت او د نور الدین زنګي په نامه یې په یوه پیغام کې د مصر ټول حالات ورته ولیکل او له هغه نه یې پوځي مرسته وغوښته، هغه ورته ولیکل چې که زه دلته پاتې کېږم، نو مصر له لاسه وځي او که ځم نو د شوبک سوبه په ماتې باندې بدلیږي، نیول شوې سیمه باید په هیڅ حالت کې هم له لاسه ورنه کړل شي، ما تر اوسه دا پرېکړه ونه کړی شوه، چې دلته پاتې شم او که مصر ته ولاړ شم، هغه قاصد ته وویل. چې شپه ورځ دې آس ځغلوي، که آس یې سترې شي، چې هر څوک سپور یې مخې ته ورشي له هغه سره دې بدل کړي او که څوک انکار وکړي نو .... خو خپل رفتار دې نه کموي، هغه ته یې دا لارښوونه هم وکړه، چې که د دښمن په ګېر کې راشي، نو د ځان ویستلو کوښښ دې وکړي او که ونیول شي، نو دا پیغام دې په خوله او تېردې کړي، خو چې پیغام د دښمن لاسته ورنه شي، قاصد روان شو، سلطان صلاح الدین ایوبي همدغسې یو بل استاذی راوغوښت او هغه یې د خپل ورور تقي الدین په لور د پورتنیو لارښوونو سره ولېږه، هغه په وروستي پیغام کې خپل ورور ته ولیکل، له تاسره چې هر څه دي، هر څومره جنګیالي سپاهیان چې راټولولی شي، پر آسونو سپاره شي او قاهرې ته خانونه ورسوی، په لاره کې له ارتیا پرته مه تم کېږئ، زه نه پوهېږم چې له تاسې سره به کوم ځای کې ګورم ؟ او ګورم به هم او کنه؟ که په قاهره کې مو سره ونه لیدل او زه ژوندی پاتې نه شوم، نو د مصر امارت پخپل لاس کې واخله، مصر د بغداد د خلافت ملکیت دی او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله د دغه ملکیت د ساتنې مسوولیت ایوبي کورنۍ ته سپارلی دی، تر روانېدو د مخه د محترم پلار (نجم الدین ایوب) لاسونه ښکل کړه او ورته وواېه چې پر ملا دې وتړې، بیا د مور مرحومې مزار ته ورشه، د هغه روح ته دعا وکړه، راځه! الله جل جلاله ستا ملګری دی، زه چې هر چېری یم هلته به انشاء الله د اسلام بیرغ نه راښکته کیږي، ته په مصر کې د اسلام توغ سر لوړی وساته، دغه قاصد هم ولېږل شو.

د دغو دوارو استازیونه چې کوم سلطان نورالدین زنګی ته ورسېده، د هغه برنې حالت دا و چې چپ لاس یې د توري په ګذارونو ریچې ریچې شوی و، او په ملا کې یې غشی خښ و، هغه د زنګی په پښو کې پرېوت، همدومره وه یې ویلای شول، چې په لاره کې د دښمن سره مخ شوی وم، بیا مې هم پیغام راورساوه.

هغه پیغام د سلطان زنګي په لاس کې کېښود او شهید شو، د نور الدین زنګي پوځ چې کله د شوبک کلاته په نږدې کېدو شو، نو په کلا او ښار کې اعلان وشو، چې د صلیبیانو پوځ دی، له یوې شپې ضایع کولو پرته د شوبک پوځ د مقابلې تیاری وکړ، خو په ګردکې چې کوم بیرغونه را څرګند شول، هغه د مسلمانانو بیرغونه وو، بیا له دورو نه د تکبیر ملکو تی نارې راپورته شوی، له کلا نه سلطان صلاح الدین ایوبي له مرستیالانو سره د استقبال له پاره مخې ته ورغی او ښه راغلاست یې ورته وویل.

* * *

درې څلور ورځې وروسته چې په قاهره کې کوم پوځ و، هغې ته په میدان کې د راټولېدو حکم وشو، پوځیانو پوښتنې کولې چې څنګه ورته د تیارسی امر شوی دی، ځینو ویل، چې بغاوت به وي، ځینو ویل چې د سوډانیانو یرغل را روان دی، تر قوماندانانو پورې یې څوک خبر نه وو چې د دغو راټولېدو هدف څه دی؟ دغه امر د پوځ له مرکزي قوماندانۍ نه شوی وو، کله چې ټول فوځ په خپل ترتیب په میدان کې راټول شو، له یوه لوري شپږ اوه آسونه د میدان لوري ته په څغاسته راڅرګند شول ټولو چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیدل، حیران پاتې شول، تر ټولو د مخه صلاح الدین ایوبي را روان و، ټول ترې خبر وو، چې هغه په شوبک کې دی، سلطان صلاح الدین ایوبي حیرانوونکی حرکت وکړ هغه له پرتوګ پرته نورې ټولې جامې وویستلې، سر یې هم لوڅ کړ، او د پوځ د ټولو صفونو په مخ کې پر آس سپوز په ډګ ډګ تېر شو بیا د پوځ مخې ته راغی او په لوړ غږ یې وویل: زما په بدن باندې چا کوم زخم ولیده؟ آیا زه مړ او که ژوندی یم؟

یوه اوبښ سپاره وویل د مصر د امیر بخت دې لوړ وي، مونږ ته ویل شوي وو، چې تاسې زخمي شوي یاست او د رغېدو نه یاست سلطان صلاح الدین ایوبي یو ځل بیا په لوړ غږ وویل چې تر وروستی صفه رسېده که دا خبر دروغ وي نو هغه ټولې آوازې هم دروغ دي، چې ستاسې غوږونو ته رسول شوي دي، هغه وویل: د کومو مجاهدینو په باب چې تاسې ته ویل شوي وو، چې په شوبک کې سره او سپین زر لوټوي، او له عیسوي انجونو سره مزې چړچې کوي، هغوی د فلسطین په شګلنو دښتو کې له یوې کلا نه بلې او له بلې نه د بلې فتح کولو په تیاریو کې اخته او د سپېڅلیو احساساتو په سمندر کې لامبو وهي. هغوی ولې د لوږې تندې مري؟ یوازې د دې له پاره چې ستاسې د میندو، خویندو او لوڼو پت او عزت له صلیبي وحشیانو وژغوري، په شوبک کې مونږ د مسلمانو انجونو د هغوی د مور او پلار دا حال لیدلی دی چې لونه یې له عیسویانو سره دي او مور او پلار یې د همغوی په بېګار کمپونوکې له تکالیفو تېرو لومري، اوس، کرک، یروشلم او د فلسطین هر کلی چې د عیسویانو په واک کې دي، له مسلمانانو سره همدغه چلند کیږي، له جوماتونو طبیلې جوړې شوي، او د قرآن عظیم سپېڅلې پاڼې په کوڅو او بازارونو کې د هغوی په پښو کې رغړېږي او مونږ به مزې او چړچې کوو؟

دا وینا دومره جذباتي او پاروونکې وه، یو قوماندان چیغه کړه وې ویل: بیا نو مونږ دلته څه کوو؟ مونږ ولې د جګړې ډګر ته نه بېول کیږو؟

Scanned by CamScanner

سلطان صلاح الدين ايوبي ورته وويل: تاسې دلته د دې له پاره كېښنول شوي ياست چې د دښمن خېرې كړای شوې آوازې واورئ! او پر هغو باور وكړئ! تاسې دلته د خپل بيرغ پر خلاف بغاوت وكړئ! چې سوډانيان له صليبيانو سره يو ځای د مصر خاوره ونيسي او ستاسې لوڼې هم بې پته كړي! تاسې د قرآن پاک پاڼې په خپلو لاسو ولې بهر نه غورځوئ؟ آيا تاسې د قرآن بې حرمتي پر صليبيانو كول غواړئ؟ تاسې چې د خپلو ايمانونو ساتنه كولای نه شي، د خپل قوم د پت ساتنه به څنګه وكړئ؟

په ټول پوځ كې وراخطايي پيدا شوه، صلاح الدين ايوبي وويل: تاسې ته دلته څو تنه قوماندانان نه ښكاري، زه به هغوی تاسې ته دروښيم.

هغه يوه لوري ته اشاره وكړه، لس يوولس كسه سرې چې په غاړو كې يې رسۍ اچول شوې او لاسونه يې شاته تړل شوي وو د پوځ مخې ته راوستل شول، هغوی يې د صفونو مخې ته تېر كړل، سلطان صلاح الدين ايوبي اعلان وكړ، دا ستاسې قوماندانان وو، خو دا د هغه قوم دوستان دي، چې ستاسې د دين، پيغمبر او هېواد دښمنان دي، دا دي نيول شوي دي، سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته د خضر الحيات د وژنې او د مصلح الدين د نيول كېدو ټولې پېښې واورولې او مصلح الدين ميدان ته راوستل شو، هغه لا تردې وخت هم د لېونتوب په حالت كې و، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه تېره شپه په كوتوالۍ زندان كې لېدلی و، هغه سلطان صلاح الدين ايوبي پېژندلی نه و هغه د خپل رياست او خپلواكۍ خبرې كولې، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي هغه پر آس كښېناوه او د پوځ مخې ته يې راووست، هغه چې پوځ وليده په لوړ غږ يې وويل. دا خو زما پوځ دی، د مصر د حكومت پر خلاف بغاوت وكړئ، زه ستاسې پادشاه يم، صلاح الدين ايوبي د مصر دښمن دی، تاسې هغه ووژنئ.

هغه خبرې كولې او لكه د لېونو په څېر يې له خولې نه ځګونه روان وو، د پوځ له صفونو د شغ غږ راغی او يو غشی مصلح الدين په مرۍ كې ښخ شو، هغه د پرهوتو په حال كې و، چې څو نور غشي يې پر بدن ننه وتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library
Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي چیغې کړې او غشي ویشتونکې یې منع کړل، قومدانانو غشي ویشتونکیو ته د را مخکې کېدو ویل، له هغوی نه یوه یې وویل، مونږ یو خاین وژلی دی، که دا قتل وي نو زمونږ غاړې حاضرې دي، سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی وبخښل، د هغه په بدن کې لاتر دې وخته یوازې پرتوګ و، نور بدن یې لوڅ و، هغه جلا د همالته راوغوښتو او هغه خاینان چې د پوځ مخې ته درول شوي وو، د هغوی سرونه یې همالته له تنو نه جلا کړل.

هغه د یوه بل حکم په کولو ټول په حیرانتیا کې واچول، امر یې وکړ چې دا پوځ به له دې ځایه نیغ (مستقیم) د جګړې ډګر ته ځي، ستاسې شخصي او نور سامانونه به تاسې پسې راوړل کیږي، پوځ کوچ وکړه، مطلب یې دا و چې مصر به بې پوځه پاتې کیږي، سلطان صلاح الدین ایوبي د غدارانو پرې کړای شو یو سرونو ته وکتل او له چا سره یې په خبرو پیل وکړ، سلګۍ غوندې یې وکړه او پر مخ یې غبرګې اوښکې راغلې، جامې یې واغوستې او یوه لورې ته ولاړ، هغه خپلو ملګریو حاکمانو ته وویل. زه دا خطره وینم چې دښمن به زمونږ په قوم کې همداسې خاینان پیدا کوي او داسې یوه ورځ به راشي چې د غدارانو ورمېږونه پرې کوونکي به هم دښمن ته دوست وايي، دوستانو! که اسلام سرلوړی لیدل غواړئ نو دوست او دښمن وه پېژنی !!!

د مصر کومو حاکمانو ته چې څرګنده نه وه چې پوځ ته ولې د تللو امر شوی، هغوی ته یې وویل- چې دا پوځ دلته بې کاره ناست و، ما ورته امر وکړ، چې دلته یې بېکاره مه پرېږدئ، جنګي تمرینات پرې وکړئ، له ښاره یې لرې بوځئ او وخت په وخت یې په جګړیز حالت کې وساتئ، ذهني روزنه یې هم وکړئ، خو زما امر عملي نه کړای شو، ما دولس تنه مسئوولو حاکمانو ته د مرګ سزا ورکړه، هغوی د یوې توطئې له مخې پوځ اوزګار وساته، عسکرو په جوارۍ او نشو ساعت تېرول پیل کړي وو او ذهنونه یې آوازو منلو ته تیار شوي وو، تاسې ښایي فکر کوئ چې مصر بې پوځه پاتې شو، مه وېرېږئ، پوځ راروان دی کوم پوځ چې شوبک فتحه کړی دی، هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګیږي، بیا یې هیڅ ډول لالچ غدارۍ ته تیارولی نه شي. هغه پوځ دښمن او د قاهرې ته داخل شوی، هغوی په ماپسې رالېږدیدلي، هغه پوځ دښمن او د هغوی ګناهونه له نږدې لیدلي، څوک یې باغي کولای نه شي، د هغه سپاهیانو شهیدانو ته دوکه ورکولای نه شي، او دا پوځ چې له دې ځایه ځي، پر کرک به حمله کوي، کوم سپاهي چې یو ځل له دښمن سره مخامخ او وه

دغه بدلون داسې پېښ شوی و، چې کله سلطان صلاح الدین ایوبي، نورالدین زنګي او خپل ورور تقی‌الدین ته استازي ولېږل، پخپله په پټه د قاهرې په لور روان شو، خپلو مرستیالانو ته یې قومانده وسپارله او کوتلې لارښوونې یې ورته وکړې، چې له غیرحاضرۍ نه یې هیڅوک خبر نه شي، هغه ورته ویلي وو، چې زنګي به خامخا مرسته راولیږي څومره پوځي مرسته چې هغه راوه لېږي، همدومره پوځ قاهرې ته راوه لېږئ، خو په لاره کې دې زیات پړاوونه نه کوي، له دې نه سلطان صلاح الدین ایوبي دوه هدفه لرل، یو دا چې که د مصر پوځ باغي شو، نو د جګړې له ډګر نه راغلی پوځ به بغاوت غلی کړي او که حالات ښه شول، نو د مصر پوځ به محاذ ته ولاړ شي او د محاذ پوځ به مصر ته راشي، سلطان صلاح الدین ایوبي چې قاهرې ته ورسیده، په قاهره کې د هغه شتوالی پټ وساتل شو، په هماغه شپه یې د زین الدین په لارښوونه ټول خاینان په ویدو ونیول، پر څو نورو ځایونو کې یې هم تالاشي وکړه، هغو درې تنو حشیشانو هم د ځینو کسانو نومونه ښودلي وو، هغوی هم وه نیول شول، د هیچا د رتبې او مرتبې خیال ونه ساتل شو.

فاطمه د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سمه زین الدین ته وه سپارل شوه، او ورته وویل شوه چې په یوه موزون ځای کې یې د نکاح چاره تر سره کړي، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي د تقی الدین انتظار کاوه، هغه دوه درې ورځې انتظار وکړ، تقی الدین له دوه سوه سپرو سره راورسېده، صلاح الدین ایوبي هغه ته د مصر حالات او پېښې او راتلونکی پلان ورکړ او پر خپل ځای یې وټاکه، او دا یې ورته اجازه وکړه چې سوډان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ترنظر لاندې ساتي او چې کله ضروري او مناسبه وګڼي حمله دې پرې وکړي.

د دغو لارښونو او احکامو وروسته صلاح الدین ایوبي شوبک ته روانېدو، چې په همدې شیبه کې علي بن سفیان چې له هغه سره راغلی و د کرک صلیبیانو ستاسې له پاره ډالۍ رالېږلې ده، که لږ څه نور وویل انتظار وکړی ډالۍ به وګورئ علي بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبي حیران پرېښود بهر ووتو هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته هم د بهر را تللو بلنه ورکړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له علي بن سفیان سره روان شو، لږ څه وړاندې په میدان کې پنځه سوه آسونه ولاړ وو، پر هر آس زین هم و، له دغو آسونو لږ اخوا اوه اته صلیبیان پر رسیو تړلي ولاړ وو، او د خپل پوځ یو سرحدی کنډک هم د تیارسی په حال کې ولاړو، سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل دا آسونه له کومه راغلي دي؟ علي بن سفیان یو سړی راوباله او د سلطان صلاح الدین ایوبي مخې ته یې ودراوه وې ویل: دا زما د استخباراتو سړی دی، دا له درې کلو راسې د صلیبیانو له پاره جاسوسي کوي، دی د صلیبیانو او سوډانیانو تر منځ د اړیکو کار کوي، هغوی دی کرک ته تللی او خپل جاسوس ګڼي، خو دا په اصل کې زما سړی دی، دی کرک ته تللی او صلیبي شاهانو ته یې د سوډانیانو پیغام رسولی و، چې هغوی ته د پنځه سوه آسونو او زینونو اړتیا ده، هغوی ورته له آسونه سره دا څو تنه خپل پوځي افسران هم ورکړل دوی د هغه سوډاني لښکر د قیادت له پاره روان وو، چې پر مصر د حملې له پاره تیارېږي، زما دې زمري دوی دی خوا راتا وکړل او په جال کې یې ورښلول خپله سرحدي قشله یې راوغوښته خپله پېژند ګلوي یې ورسره وکړه او دغه کنډک دا پنځه سوه آسونه او دا صلیبي افسران قاهرې ته راوستل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان صلیبي افسران د نورو معلوماتو تر لاسه کولو له پاره خپل مرستیال حسن بن عبدالله ته وسپارل او پخپله له سلطان صلاح الدین ایوبي سره د شوبک په لور روان شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com Digital Library

د کنډرو هډ

د توطئو او تېکو د مجرمانو وینې لا د قاهرې شګو زغملې نه وې، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي وړور تقي الدین د هغه په بلنه قاهرې ته له دوه سوه سپرو سره راورسېده. د توطئې د مجرمانو مړي پرې شوې وې، او داسې ښکاریدل، چې د قاهرې شګې د دغو مجرمانو له وینو جذبولو ځان زغوري، چې له صلیبیانو سره یو ځای شوي او د اسلامي امت د بېړۍ د راکښته کولو په هڅوکې مصروف وو. سلطان صلاح الدین ایوبي د هغوی تولو مړي وکتل، د هغوی پرځکرای شوي سرونه یې پربې روحه سینو ایښي وو، یوازې یو مړی چې تر تولو د لوړې مرتبې خاین او د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باوري سړی و، دا د قاهرې مرستیال ناظم مصلح الدین و. د پوځ په مخکې چې کله د مصلح الدین جرمونه ویل کېدل د اسلام یو احساساتي سپاهي په لیننده کې غشی ایښی او د مصلح الدین له مړی نه یې تېرو بېر ایستلی و، سلطان صلاح الدین ایوبي د سپاهي دغه غیر قانوني حرکت بخښلی و، چې یو د ایمان څښتن هم د اسلام پر خلاف خیانت زغملی نه شي، همدې سلطان صلاح الدین ایوبي پخپل پوځ کې دایمان قوت پیدا کړی و.

د دغه مړو په لیدلو د صلاح الدین ایوبي په مخ کې د خوښۍ څرک هم نه لیدل کېده، چې د هغه په صفونو او د حکومت په نظام دومره زیات شمېر توطیه ګر او خاین کسان نیول شوي دي او هغوی ته د مرګ سزا ورکړل شوې ده، د هغه څېره غمجنه، او سترګې یې سرې وې، لکه د اوښکو نه بهېدلو هڅه چې کوي، په قهر خو ډېر زیات و، چې څرګندونه یې هغه په دې الفاظو وکړه: له دوی نه به د یوه جنازه هم نه ادا کیږي، د دوی مړي به یې خپلوانو ته نه ورکول کیږي، چې کفن هم ورنکړي، د شپې په تیاره کې یې په یوه ژوره کنده کې وه غورځوی، خاورې پرې واچوی او ځمکه پرې هواره کړي، چې په دې دنیا کې خو یې د مړی پته هم ونه لګیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدين ايوبي اعتمادي ملګري قاضي بهاوالدين شداد ورته وويل: محترم اميرا د کوتوال بيان او د ګواهانو شاهدي بايد و ليکل شي او په يوه دوسيه کې وساتل شي، چې د دې ګوتنيونی ځای پاتې نه شي، چې دا پرېکړه يوازې د يوه کس وه، ستاسې پرېکړه په حقه ده، له پوره انصاف نه کار اخيستل شوی، خو د قانون غوښتنه بل څه ده.

آيا قرآن دا حکم کړی دی، چې له کفارو سره د ملګري شويو مسلمانو عدالت په مخکې ودرېږي، هغوی ته دې دا حق ورکړل شي، چې د دينداروا او الله جل جلاله او رسول الله صلی الله عليه وسلم د عظمت ساتونکی دې دروغجن ثابت کړي؟

سلطان صلاح الدين ايوبي دا خبره له خورا صبر او زغم وروسته وکړه، چې د يو باديانته مسلمان قهر او غوسه تري له ورايه ښکارېده، هغه ټولو حاکمانو ته چې هلته موجود وو په خطاب کې وويل: که ما پر دوی بې انصافي کړي وي، نو ماته د دومره زياتو مسلمانانو د وژنې په بدله کې د مرګ سزا راکړی او زما مړی له ښاره لرې وغورځوي، چېرې چې دښتي ګيدړې او کارغان زما هډوکي هم د ځمکې پر مخ پرې نږدي، زما ملګريو! خو ماته له سزا راکولو د مخه قرآنکريم سر تر پای ولولی! که قرآن ما ته سزا راکوي، نو زما غاړه حاضره ده!

کوم بل چا وويل: . قدرمنه سالاره! بې انصافي شوی نه ده، د قاضي شداد مقصد دا دی، چې د قانون بې ارزې ونشي سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : زه پوه شوم د هغه مقصد د آيينې په څېر روښانه دی، زه تاسي ټولو ته يوازې همدومره ويل غواړم، چې د وخت حاکم په ځانګړي ډول پوهېږي، چې څوک ورته د غدارۍ په جرم مخې ته راوستل شي، چې دا خاين دی، نو دا د وخت د واکمن مسئووليت دی، چې هغه د شهادتو او د قانون په نورو پېچلتياو کې له پرېوتو پرته خاين ته هماغسې سزا ورکړي، څنګه يې چې حقدار دی، که هغه له سزا ورکولو تېښته کوي، وېرېږي او ورانډی وروسته کوی يې ، نو دغسې حاکم پخپله خاين دی او يا خو لږ تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړه نا اهل او بې ایمانه خامخا دی، هغه وېره لري، چې که قاضي ته ورشي، نو مجرم به هم هغه ته مجرم ووايي، زما زړه پاک دی، ما د غدارانو په صف کې ودروي، الله جل جلاله به ترې ما جلا کړي، که ستاسې زړونه د کعبې د رب په رڼا روښانه وي، نو له مجرمانو سره د مخامخېدو نه مه وېرېږئ، خو زما دوست بهاوالدین چې کومه مشوره راکړې ده، پر هغې عمل وکړئ، کاغذونه تیار کړئ او پر محترم قاضي صاحب پرېکړه و لیکئ، ځرګنده ده چې دا پرېکړه به د هغه نه وي، وه لیکئ چې د مصر امیر چې د پوځ اعلی قوماندان هم دی، هغه خپل ځانګړي اختیارات کارولي او مجرمانو ته یې د مرګ سزا ورکړې ده، چې جرمونه یې بې له شکه ثابت شوي وو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقي الدین ته وکتل، هغه ستړی او له ډېر لرې سفر نه راغلی و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل زه ستا په مخکې بې خوبي او ستړیا وینم، خو ته آرام کولای نه شې، ستا سفر لا پای ته رسېدلی نه دی، بلکې اوس به پیل کیږي، زه باید شوبک ته ولاړ شم، خو له تاسره به له ضروري خبرو اترو وروسته انشاء الله روانېږم .

د ښار ناظم وویل: کومو کسانو ته چې د مرګ سزا ورکړل شوه، د هغوی له کونډو او بچیانو سره څه وکړو؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د هغوی له پاره زما پر هماغه احکامو عمل وکړئ، چې تر دې د مخه مې د غدارانو د کورنیو په باب صادر کړي دي. خو دا یې هم وویل: چې د کونډو په باب څېړنه وکړئ چې هغوی خو به د خپلو مېړونو په څېر د دښمنانو په جال کې نښتې نه وي ، په مونږ کې خوښځپالنې هم خاینان پیدا کړي دي، تاسې ولیدل، چې صلیبیانو زمونږ د ورونو ایمانونه د ښایسته ښځو په مقابل کې وپېرودل په هغوی کې چې کومې کونډې نېکې او مؤمنې دي، د هغوی ودونه یې له خوښې سره سم وکړئ، پر یوې هم خپله پرېکړه ونه تپئ، خو پام کوئ، چې کومه ښځه بې سر سیوري پاتې نه شي، او له با عزته ژوند بې برخې نه شي، او د اړتیا په حال کې پرې نه ښودل شي، خو د دې خبرې هم خیال وساتئ، چې څوک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی غوړونو ته دا خبره ونه رسوي، چې خاوندان يې بې ګناه وژل شوي دي، د هغوی په ذهنونو کې دا خبره کښېنوی، چې تاسې خوش بختي يې، چې له هغو مجرمانو مېړنو مو نجات ومينده ... د هغوی د اولادونو روزنه په خصوصي ډول وکړی ، ټول مصارف يې له بيت المال نه ورکړی ، د خاينانو بچي خاينان نه وي په دې شرط چې پالنه او روزنه يې صحيح وشي، دا په ټولو مسلمانانوحق لري چې د هغوی ښوونه او روزنه په مينه او اخلاص سره وکړي .

* * *

سلطان صلاح الدين ايوبي غوښتل چې بېرته ژر ولاړ شي، له هغه سره فکر و چې د هغه په نشتوالي کې صليبيان حمله ونه کړي د نور الدين زنګی رالېږل شوی پوځ د شوبګ او کرک سيمو ته رارسېدلی و، د قاهرې پوځ لا ور روان و، خو دغه دواړه پوځونه بايد له سيمې سره بلد کړای شوي وای ، هغه خپل دفتر ته ولاړ، او خپل ورور تقی الدين، علی بن سفيان ، حسن بن عبدالله، غياث بلبيس او څو تنه نور مرستيالان او حاکمان يې راوغوښتل، هغه زياتره لارښوونی تقی الدين ته کول غوښتل، چې د هغه په غير حاضری کې به يې ورور تقی الدين د مصر حاکم او د پوځ اعلی قوماندان وي، او ده ته به همدومره واک حاصل وي، څومره چې صلاح الدين ايوبي پخپله لرلو .

سلطان صلاح الدين ايوبي خپل ورور ته وويل: تقی الدينه! له همدې اوس نه له زړه نه اوباسه چې ته زما ورور يې! که نا اهلي، بد دیانتي، لټي، خيانت، سازش او يا بې عدالتي دې وکړه، د هماغومره سزا مستحق به ګڼل کېږې چې د اسلامی شريعت په قانون کې ليکل شوې ده .

تقی الدين وويل: محترم امير صاحب! زه خپل مسئووليتونه ښه پېژنم او له هغو خطرونه هم خبر يم، چې مصر ورسره مخ دی .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: يوازې مصر ته نه بلکې ټول اسلامی امت ته ورپېښې دي او د اسلام د پر مختګ او اسلامي سلطنت د پراختيا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او استحکام په لارو کې ستر خنډونه دي، تل یاد ساته، هر هغه سیمه چې اسلامي سلطنت ورته ویل کېږي، هغه د کوم فرد یا ډلې جاګیر نه دی،٠د الله جل جلاله ځمکه ده او تاسې ټول د هغې ساتونکي او امانتګر یاست ، د دې خاورې زره زره او بخرې ، بخرې تاسې سره امانت ده، د دې ځمکې خاوره هم چې د کوم کار له پاره کارول غواړې نو فکر وکړه چې د کوم بل انسان حق لاندې نه کړې، په الهی امانت کې خیانت ونه کړې - تقی الدینه ! زما خبرې په غور سره واوره! د اسلامي نړۍ تر ټولو ستره بدبختي دا ده، چې په همدې مسلمانانو کې د خاینانو، شر خوښوونکیو او د سیسته کارانو شمېر ډېر زیات دی، په هیڅ قوم کې هم دومره خاینان پیدا شوي نه دي، لکه په مسلمانانو کې چې پیدا کیږي، ان تر دې چې د جهادي کارنامو له مخې ویاړلی تاریخ ، د خیانتونو تاریخ ترې هم جوړ شوی دی ، او د خپل قوم پر خلاف توطئې جوړول زمونږ کلتور ګرځېدلی دی... تقی له علی بن سفیان نه پوښتنه وکړه! زمونږ هغه جاسوسان چې د صلیبیانو په سیمو کې کار کوی وایي چې صلیبي واکمن، مذهبی مشران او پوهان د مسلمانانو د دې کمزورۍ نه خبر دی چې مسلمانان د ښځو، پیسو او واکمنۍ په خاطر په خپل دین، وطن او قوم پر غلامۍ هم ډیل نه کوي .

سلطان صلاح الدین ایوبي د غونډې ګډون کوونکیو ته وکتل ، وې ویل: زمونږ د استخباراتو کسانو مونږ ته ویلی دي، چې صلیبیانو خپلو جاسوسانو ته په ذهنونو کې دا خبره کیښنولې چې د مسلمانانو تاریخ چې څومره له فتوحاتو ډک دی، همدومره یې د غداریو تاریخ هم دی، مسلمانانو دومره سوبې کړې نه دی څومره چې پکې غداران پیدا شوي دي، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او خلافت راشده وروسته مسلمانان د منصب تر لاسه کولو له پاره د یو بل پر خلاف راپورته او په جګړو اخته شول ، هغوی د واکمنۍ په خاطر یو بل ووژل، یو سړی به خلیفه یا امیر وټاکل شو، نو د خلافت او امارت بل هیله من به د هغه پر خلاف تر دې بدترسازشونه وکړل ان چې په پټه به یې د اسلام له دښمنانو هم مرسته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته او د چا لاس ته به چې خلافت او امارت ورغی هغه به هر هغه مشر وواژه، چې د ده خلافت او واکمنۍ ته تري خطر وو ، ملي پرتم پای ته ورسېده او ځانګړي واکمني پاتې شوه بیا د همدي ځانګړي واکمنۍ او ګټې ساتنه پیل شوه، د هیواد پراختیا پای ته ورسېده، بیا د سلطنت دفاع کمزوري شوه او بیا سلطنت، . . . صلیبیان زمونږ د دې تاریخي کمزورۍ نه خبر دي، چې زمونږ وګړي د شخصي واکمنۍ د ساتنې او استحکام لپاره د سلطنت ډېره لویه برخه هم له لاسه ورکولای شي ، همدا زمونږ د تاریخ په برخه دي. . .

تقي الدین او زما ملګریو! کله چې ماضي ته ګورم او چې کله په اوسني وخت کې د خاینانو زیاتوالي او د توطئو جالونو ته ګورم، نو دا خطراحساسوم، چې یوه ورځ به داسې راشي ، چې مسلمانان به د تاریخ له لیکنو سره هم خیانت کوي، هغوی به د قوم په سترګو کې خاورې اچوي چې د پردې تر شاه به یې له دښمنانو سره دوستي وي، پر خپلو ماتو او شکستونو به پرده اچوي، د اسلامي سلطنت جرړې به وچې شي ، په مسلمانانو کې به یو داسې نسل پیدا شي، چې له هغوی سره به یوازې یوه ناره پاتې وي اسلام زنده باد هغه نسل به له تاریخ نه ناخبره وي، هغه نسل به هیڅوک دا خبره نه کوي، چې د اسلام ساتونکي او لوړوونکي هغه کسان وو، چې شګلنو دښتو، غرونو، درو او پردیو هیوادونو ته ولاړل او وه جنګېدل، هغوی پردریابونو اوسیندونو تېر شول، هغوی چې زخمیان شول، چا یې پر زخمونو پټۍ کې نه اېښودې، که هغوی شهیدان شول، نو ملګریو ته یې د قبر ایستلو وخت په لاس ورنغی، هغوی خپلې وینې یې وبهولې، خپلې هم او د دښمن هم او شاته یې د خلافت په ماڼیو کې شراب بهیدل، د لوڅو نجونو ګډاګانې وې صلیبیان پر خپلو پیسو او خپلو لوڼو زمونږ خلیفه ګان او امیران رندوي، کله چې هغو خلیفه ګانو وه لیدل چې قوم د هغو توریالیو پلوي کوي چې په اروپا او هندوستان کې یې د اسلام بیرغونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړ کړي، نو بيا همدغو واکمنانو د اسلام پر هماغو مجاهدينو د لوټ تالان او زنا په څېر تورونه پورې کړل، هغوی يې له مرستو او رسد نه بې برخې کړل.

ماته د قاسم هغه تاند او ښکلې زلمی زوی رايادېږي، چې هغه د ډېر کم عمر پر مهال د هندوستان يو ځواکمن پادشاه ته ماتې ورکړه او د هندوستان دومره پراخه سيمه يې تر واک لاندې راوسته چې هغه پوځي مرسته او خوراکي شيان نه غوښتل، د فتحه شويو سيمو له خلکو سره يې داسې رويه وکړه چې هندوان يې غلامان شول او د هغه له مهربانی نه اغېز من او مسلمانان شول، ماته چې دغه هلک رايادېږي، زړه مې درد کوي، د هغه مهال واکمن له هغه سره څه ډول چلند کړی و؟ پر هغه يې د زنا تور ولګاوه او د مجرم په توګه يې بېرته راوه غوښت، سلطان صلاح الدين ايوبي ته سلګی ورغلی او غلی شو.

بهاو الدين شداد په خپلو يادښتونو کې ليکي: زما ګران دوست صلاح الدين ايوبي به چې د خپلو سرتېرو مجاهدينو په سوونو شهيدان وليدل، نو د هغه په سترګو کې به ځلا او مخ کې ښکلا ښکارېده، خو چې يوازې يو خاين ته به يې د مرګ سزا ورکړه او د هغه مړی به يې وليده نو رنګ به يې مړاوی شو او له سترګو به يې اوښکې روانې شوې...

د محمد بن قاسم له يادولو سره هغه په سلګو شو، ما ورته کتل چې هغه خپلې اوښکې تم کړی بيا يې وويل: دښمن د هغه هيڅ ونه کړای شول، خو خپلو شهيد کړو ، دښمنانو خو محمد بن قاسم د فاتح په توګه ومانه خو خپلو ورته زنا کار ووايه، صلاح الدين ايوبي د طارق بن زياد يادونه وکړه او په هغه ورځ هغه دومره احساساتی شوی و، چې ژبه يې نه درېده، حال دا چې هغه به ډېرې لږې خبرې کولې، رښتيا خوښوونکی وو پر مونږ ټولو چوپتيا خوره وه، او مونږ ټولو په خپل بدن يو اريانوونکی اغېز احساساوه، صلاح الدين ايوبي بې شکه چې يو ستر قايد او لارښود و، هغه ماضی نه هېروله، د حال له خطرو سره يې مقابله کوله، او راتلونکې حالات يې تر نظر او څارنې لاندې ساتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د صلیبیانو سترګې زمونږ راتلونکې ځاري، صلیبي واکمن او پوځي قوماندانان وايي چې مونږ به اسلام د تل له پاره ختموو، هغوی زمونږ سلطنت تر ولکې لاندې راوستل نه غواړي، هغوی زمونږ زړونه د نظریاتو په تورو غوځول غواړي، زما استخباراتو ماته ویلي دي، چې د صلیبیانو تر ټولو زیات اسلام دښمن پادشاه فلپ اګستس وايي، چې هغوی خپل قوم ته یو مقصد په ګوته کړی دی، اوس به د صلیبیانو راتلونکی نسلونه د دغه هدف او موخې له پاره کار کوي دا ضروري نه ده چې هغوی به دغه مقصد د تورې په زور لاسته راوړي، له هغوی سره یو ځو نور چالونه هم شته ...

تقی الدینه! ځرنګه چې هغوی راتلونکي وخت ته سترګې په لار دي، همدغسی مونږ هم باید خپله اینده په نظر کې ولرو، ځرنګه چې هغوی زمونږ په منځ کې د خاینانو پیدا کولو تخم کرلی دی، همدغسی زمونږ هم باید داسې لارې چارې غوره کړو، چې د غدر او خیانت مکروبونه د تل له پاره ورک کړو، د خاینانو پرله پسی وژنه کوم علاج نه دی، غداری ته میلان باید پای ته ورسول شي، د واکمنۍ د هوس په پای ته رسولو او د رسول الله له دین سره مینه یې اساسی علاج دی، دا په هغه حالت کې پیدا کېدای شي، چې د قوم په سترګو کې د دین د دښمنانو تصور موجود وي، مسلمانانو ته باید ځرګنده وي، چې د صلیبیانو په تمدن کې دومره بې حیا یې ده، چې ډېره زړه وړونکې ده او ملتونه د هغوی په تمدن کې ډېر ژر ډبیږی او جذبیږي ، په هغوی کې شراب هم روا دي د ښځو له پردیو سره ګډیدل ، او ځانله اوسېدل هم روا دي، زمونږ او د هغوی تر منځ دا تر ټولو ستر فرق دی، چې مونږ د پاک لمنی ساتونکي یو او هغو د ناموسونو سوداګر، همدا هغه بیلتون دی چې زمونږ ځني مسلمانان ورونه یې له منځه وړل غواړي تقی الدینه! ستا د یوې جګړې ډګر د ځمکی پر مخ دی، او دویم تر ځمکی لاندې، یوه جګړه دې د دښمنانو پر خلاف ده او بله د خپلو پر خلاف، که په مونږ کې خاین وګړي نه پیدا کېدای، نو اوس به مونږ دلته نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، د اروپا په زړه کې به ناست وو او صلیبیانو به د خپلو ښکلو لوڼو پر ځای کومه غور وسله زمونږ پر خلاف کاروله او غوره جنګي چالونه به یې کارول، که زمونږ د ایمانونو تودوخه زیاته وي، نو تر اوسه به مو صلیبیان د خاشاکو په څېر سېزلي وو.

تقي الدین وویل! زه ستاسې پر زیاتره مشکلاتو اوس وه پوهېدم، محترم نور الدین زنګی هم په مکمل ډول خبر نه دی، چې په مصر کې تاسې د خاینانو د پوځ تر منځ راګېر یاست، تاسې باید له هغوی نه مرسته غوښتې وای، هغه به مرسته درسره کړې وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي ځواب ورکړ: تقي الدینه وروره! مرسته یوازې له الله جل جلاله نه غوښتل په کار دي، که مرسته له خپلو وغواړې او که له پردو نه، د سړي ایمان کمزوری کوي، د صلیبیانو پوځ په زغرو کې پټ دی، زما عسکرو معمولي جامې اغوستې وي، بیا یې هم صلیبیانو ته ماتې ورکړې ده، که ایمان د فولادو په څېر کلک وي نو بیا زغرو ته اړتیا نه شته، زغرې او خندقونه د ځان ساتنې احساس پیدا کوي او سپاهي پخپل ځان کې بندي کوي یاد ساته د جګړې په ډګر کې له خندق نه بیرون اوسه، ګرځه راګرځه، جنګېږه، د دښمن شاته مه ځه، هغه خپلې شاته راوله، د جګړې مرکز قایم او ټینګ ساته، اړخونه خپاره کړه او دښمن په دواړو اړخونو کې راګېر کړه، احتیاطي پوځ هغه ځای ساته، له کومه ځایه چې پر دښمن د شا له لورې حمله کولای شي، له چریکانو پرته هیڅکله جګړه مه کوه، د چریکي ګروپونو په وسیله تل د دښمن ذخېرې او ګودامونه له منځه وړه، هغه خوراکي مواد او ذخیره چې د دښمن سره د جګړې په ډګر کې وي او هغه چې وریسې راوړل کیږي، چریکان د دښمن د څارویو د له منځه وړلو او وېرولو له پاره وکاروه، له مخامخ ټکر نه ځان ساته، جګړه اوږده کړه، دښمن وارخطا وساته، زه چې کوم پوځ شاته پرېږم، دا د جګړې له ډګر نه راغلی دی، په دې پوځ کې له خپل سر سره لوبې کوونکي چریکي ځوانان او ګروپونه شته، دوی ته یوازې د اشارې اړتیا ده، ما په دې پوځ کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان تودوخه ژوندۍ ساتلې ده، چېرې داسې ونه شي، چې ته خپل ځان پادشاه وګڼې او د دوی ایمانونه سست شي، پر مونږ چې کومه حمله کېږي هغه زمونږ پر ایمانونو حمله ده، د صلیبي تهذیب اغېزې د ېرې په چټکتیا سره په مصر کې خپرېږي.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقی الدین ته په تفصیل سره وویل چې په سوډان کې پر مصر د حملې له پاره تیاری روان دی، په سوډانیانو کې اکثریت د هغه ځای د حبشانو دی چې عیسویان نه بلکې مسلمانان دي، په هغوی کې هغه مسلمانان هم دي، چې د مصر د پخوانی پوځ خپلسري سپاهیان دي او د بغاوت په جرم له پوځ نه شړل شوي وو، سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خو په کور کې ناست د دښمن د راتګ انتظار مه کوه، استخبارات به تاته پرله پسې خبرونه درکوی حسن بن عبدالله درسره دی، هر کله چې دی دا احساس کړي چې دښمن د تیرې او حملې اراده لري د وخت ضایع کولو پرته حمله پرې وکړه او دښمن د تیاري په حالت کې له منځه یوسه، خو خپل شا لوري ته نظم کلک او برابر ساته، قوم د جګړې له حالاتو نا خبره مه ساته که الله مه کړه ماتې وخورې، نو خپلې سهوې او او پیسو کېږي، د همدې قوم زامن شهیدان او معیوب کېږي، په دې خاطر قوم تل پر خپل ځان باوري وساته، جنګ د پادشاهانو لوبه مه ګڼه، دا یوه ملي مسئله ده، په دې کې ملت له خپل ځان سره وساته، ما چې کوم فاطمی خلافت رنګ کړی و، هغه زمونږ پر خلاف فعالیت کوي، معلومه شوې ده چې هغوی په پټه خپل خلیفه هم ټاکلی دی، د هغوی خلیفه العاضد مړ شوی دی، خو هغوی خلافت په دې هیله ژوندی ساتلې دی چې سوډانیان به پر مصر حمله کوی او صلیبیان به بیا مصر ته راشي دا خاوره به ونیسی او د وژونکی ډلې ملاتړ هم په برخه دی، زه علی بن سفیان له ځان سره بیایم، د هغه مرستیال حسن بن عبدالله او کوتوال غیاث بلبیس به له تاسره وي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی به د پټو چلوټو په پلټنه بوخت وي... د نويو پوځيانو څېره کول چټک کړه او دوامدار جنګي تمرينات کوه .

حسن بن عبدالله وویل: لږه موده کيږي چې مونږ ته خبرونه راځي، چې د مصر له جنوبي سيمو ځوانان په پوځ کې نه څېره کيږي، دا هم ځرګنده شوې ده چې د هغو ځايونو خلک لـه پوځ سره مخالفت تـه تياريږي، علي بن سفيان پوښتنه وکړه: معلومه کړې موده چې لامل يې څه دی؟ حسن بن عبدالله وويل: زما دوه تنه جاسوسان هلته وژل شوي هم دي، لـه هغه ځايه خبر اخيستل آسان کار نه دي، خو بيا هم ما نوي جاسوسان لېږلي دي کيدای شي څه نوی خبرونه راوړی .

غياث بلبيس وويل: زه له خپلو وسيلو معلومات تر لاسه کوم، ګومان کوم چې د هغې پراخې سيمې خلک په کومه نوې افواه غوليدلي دي، هغه سيمه ډېرې مشکلې لارې لري، وګړي يې کلک او سخت دي، خو په عقيده کې سست او خيال پرست دي .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: خيال پرستي ډېر ستر لعنت دی، هغه سيمه تر ځارنې لاندې ساتی او د هغه ځای خلک له توهماتو وژغوری .

* * * *

دری څلور ورځې وروسته د کرک په کلا کې هم يوه غونډه جوړه شوه، دا د صليبي واکمنو او اعلی قوماندانانو غونډه وه، هغوی تـه خـو دا خبره ځرګنده وه چې سلطان صلاح الدين ايوبي د فلسطين يوه کلا (شوبک) تـرې نيـولې ده، او اوس بـه پر کـرک حملـه کـوي، هغـوی همـدې احساس وارخطا کړي وو، چې که مسلمانانو کرک هم د شوبک په څېر فتحه کړ، نو بيا به د يروشلم (بيت المقدس) ژغـورل ډېر ګران وی صليبيان پوه شوي وو، چې سلطان صلاح الدين ايوبي لـه تياری سره سره مخ پر وړاندې را روان دی، هغه يو ځای نيسي، بيا د پوځ کمی په نويو عسکرو پوره کوي، هغه نوي لـه زړو عسـکرو سره روزي او چې کله يې باور راشي، چې نوی عسکر د مقابلې ور شـوی دی، رامخی تـه کيږي لـه همدي امله هغـوی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک کلا دفاع کلکوله، او له کلا نه بهر يې د جګړې پلان هم جوړ کړی و، خو په دې غونډه کې هغوی پخپل پلان کې د بدلون کولو اړتيا احساس کړه، ځکه چې د هغوی د استخباراتو مشر هرمن هغوی ته د سلطان صلاح الدين ايوبي، د هغه د پوځ او د مصر د تازه حالاتو په باب خبرونه اورولي وو.

صليبي جاسوسانو کرک ته په ډېره لږه موده کې دا خبر رسولی وه، چې سلطان صلاح الدين ايوبي هغه پوځ قاهرې ته بيولی، چې دلته جنګېده او د شوبک کلا يې نيولې وه او په قاهره کې چې کوم پوځ وه هغه يې په ډېره چټکتيا شوبک ته رالېږلی دی، له بلې خوا نور الدين زنګی د خپل غوره پوځ مرسته دلته رارسولې ده. د سلطان صلاح الدين ايوبي ورور تقی الدين له دمشق نه قاهرې ته رسېدلی دی، چې هلته به د خپل ورور سلطان صلاح الدين ايوبي ځای ناستی وي، سلطان صلاح الدين ايوبي قاهرې ته تللی و هلته يې دسيسه کارانو ته د مرګ سزاګانې ورکړې او اوس بېرته د فلسطين پر لور را روان شوی دی، د صليبيانو له پاره دا خبره ښه نه وه چې د قاهرې ښار نايب ناظم مصلح الدين نيول شوی او د خيانت په جرم اعدام شوی هم دی، مصلح الدين د صليبيانو د کار سړی و، د صليبيانو د جاسوسی نظام مشر هرمن غونډه له دغو بدلونونو خبروله وې ويل: د مصلح الدين د وژل کېدو له امله خو مونږ ته زيان رسيدلی دی، خو د تقی الدين مقرري زمونږ په ګټه ده، هغه بې شکه چې د صلاح الدين ايوبي ورور دی، خو هغه صلاح الدين ايوبي نه دی، زما ورانکاري جاسوسان به د هغه په تېر ايستلو بريالی شي، دا ښه خبره ده چې سلطان صلاح الدين ايوبي او علی بن سفيان په قاهره کې نه وي .

ريمانډ پوښتنه وکړه، زه حيران يم چې هغه ستا د فدايانو ډله څه کوی؟ هغوی خو به دوه مخيزه لوبه نه کوی ؟

بدبختانو تر اوسه سلطان صلاح الدين ايوبي ونه وژلی شو، حو زمونږ ډېرې پيسې په دوی بې ځايه ولاړې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل : پیسی نه ضایع کیږي، زه هیله لرم چې صلاح الدین ایوبي به د جګړې تر مرکزه هم راونه رسیږي، له هغه سره څلورویشت تنه محافظین قاهرې ته تللي دي، چې څلور یکې د فدایانو له ډلې دي، د هغوی وخت رارسېدلی دی، ما یې چاره سنجولې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به په لاره کې ووژني.

فلپ اګستهس وویل: مونږ باید په خوش باوریو اخته نه شو، فرض کړې چې که صلاح الدین ایوبي ونه وژل شو او روغ رمټ تر محاذه راورسېده، له هغه سره خو اوس دمه پوځ دی، نوي عسکر یې هم روزلي دي، او د نور الدین زنګي مرسته هم ورته رارسېدلې ده، د شوبک په څېر مستحکمه کلا یې هم نیولې ده اوس به ورته له قاهرې نه خوراکي مواد نه راځي، په شوبک کې یې دا هر څه پریمانه راټول کړي دي، په دغسې حالاتو کې باید مونږ څه وکړو؟ زه خو هغه ته دا موقع ورکول نه غواړم چې هغه دې کرک کلا بند کړي او مونږ دې د کلا بندۍ په حال کې وجنګېږو.

اوس باید زمونږ خبره تر کلا بندۍ ونه رسیږي، یو بل صلیبي واکمن وویل: مونږ باید بهر جګړه وکړو او په داسې شکل چې شوبک مو کلا بند کړې وي.

فلپ اګستهس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي بېدیانی ګیدړ دی، هغه نه په بېدیاکې ماتې ورکول آسان کار نه دي، هغه به مونږ ته د شوبک د کلا بندۍ موقع او اجازه راکړي، خو مونږ به کلا بند کړي، زه د هغه پر چالونو پوه شوی یم، که تاسې هغه مخامخ جګړې ته راوبستلای شي، زه ستاسې د برۍ ضمانت کوم، خو هغه به هیڅکله مخ په مخ جګړه ونه کړي.

تر ډېرو بحثونو وروسته پرېکړه وشوه، چې نیم پوځ دې له کلا نه بهر وه لېږل شي او د صلاح الدین ایوبي پوځ ته مخامخ دې خېمې ووهي، او د هغه پوځ دې تر دقیقې څارنې لاندې ساتي، په دې پلان کې د بهر جنګېدونکي پوځ په باب پرېکړه وشوه، چې که د بهرني پوځ شمېر د صلاح الدین د پوځ درې چنده نه وي نو دوه چنده خو دې خامخا وي د شاله لوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

حملې له پاره جلا پوځ وټاکل شو، او په پلان کې دا خبره هم وټاکل شوه، چې د مسلمانانو پوځ ته به رسد له شوبک نه راځي، په دې خاطر د شوبک او مسلمانانو د پوځ تر منځ فاصله باید د چریکي ګروپونو د حملو لپاره وه ټاکل شي پوځي قوماندانانو پرېکړه وکړه، چې د مخامخ لوري نه دې دومره زیات شمېر پوځ حمله وکړي، چې صلاح الدین ایوبي په مخامخ جګړه کولو مجبور شي، په اصل کې صلیبیان پر خپل زغره وال پوځ غره وو، د هغوی زیاتره پوځیانو زغرې اغوستې وې، پر سرونو یې اوسپنیزې خولۍ وې، له وچولیونه تر خولو پورې یې مخونه پر اوسپنیزو خولونو پوښلي وو، هغوی اوښانو ته هم زغرې اغوستې وې، د اوښانو پر سرونو یې هم اوسپنیز غلافونه غوړولي وو، او له اړخونو سره یې د اوسپنې پترې ځړېدلې وو، چې د غشیو مخه یې نیوله، هغوی هڅه کړې وه چې ډېر ښه آسونه تر لاسه کړي، که د اروپا یې هیوادونو آسونه په عربی بیدیا وو کې ژر ستړي کېدل، او جل وهل، صلیبیانو عربي آسونه اخیستي وو، خو شمېره یې دومره زیاته نه وه، هغوی د مسلمانانو له کاروانونو آسونه غلا کول پیل کړي وو، د سلطان صلاح الدین ایوبي آسونه ډېر ښه وو، د عربي نسل دا آسونه په بېدیاوو کې له تندې بې نیازه تر ډېره په آسانۍ ځغاستل.

پر دغو جنګي تیاریو سر بېره چې صلیبیانو د نظریاتي جنګ کومه جبهه پرانستې وه د هغې په باب یې د استخباراتو مشر هرمن رپوټ وړاندې کړ، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به د مصر له جنوبي سیمو نوي عسکر تر لاسه نه کړي شي، دا هماغه سیمه وه چې د علی بن سفیان مرستیال حسن بن عبدالله یې په باب خبر ورکړی و، چې د هغه ځای خلک اوس په پوځ کې نه شاملیږي، لا چې ځنی وګړي یې د پوځ مخالف شوي هم دي، دا د زحمت کښو او جنګیالیو خلکو سیمه وه، چې له سلطان صلاح الدین ایوبي سره یې ډېر ښه جنګیالي وو، خو اوس د هرمن له خبرونو څرګندیدله چې صلیبي ورانکاري هلته رسیدلي دي، هلته خبره تردې رسېدلې وه، چې حسن بن عبدالله د دې خبرې د معلومولو له پاره چې ولې د هغه ځای خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ مخالف شوي ؟ دوه تنه جاسوسان لېږلي او دواړه وژل شوي وو، د هغوی مړی هم په لاس ورغلي نه وو، دغه سیمه چې ډېره پراخه او پلنه وه، د جاسوسانو لپاره یوه مستحکمه کلا ګرځېدلې وه له هغه ځایه هیڅ معلومات په لاس نه راتلل، همدومره معلومه شوې وه، چې د هغه ځای خلک مسلمانان دي، خو په عقیدوی توګه سست او اوهام پالونکي دي.

هرمن له تفصیلاتو پرته وویل چې د هغه ورانکاري بریالی دی هغوی به اوس د مصر په ټولو سرحدي سیمو کې همدا ډول چلند خپلوي او خپروي او بیا به یې د مصر دننه سیمو ته د داخلېدو هڅې کوي، هغه هیله څرګنده کړه چې د مصر کلي به یې هم تر اغېز لاندې راشي، هغه وویل: زه د مسلمانانو یوه داسې خامي د همغوي پر خلاف کاروم، چې هغوي یې خپله نیکی ګڼي، مسلمانان د ملنګانو، فقیرانو، وظیفو او چیلو کوونکیو عاملانو او ملایانو او په ګوښه کې د ناستو ذکر کوونکیو مجذوباتو ډېر ژر مرېدان کیږي، دا ډله د اسلامي پوځ د هغو قوماندانانو مخالفه ده کومه چې زمونږ پر خلاف جنګونو کې یې شهرت میندلی دی، دا ملنګان خلک په دې باورکوي، چې الله جل جلاله د همغوي اوري او همدوی د الله جل جلاله خاص بنده ګان دي، هغوی یوازی شهرت پیدا کول غواړي، په هغوي کې د جګړې ډګر ته د تللو جرئت نه شته، له دې امله هغوی په خانقاه کې ناست هماغه شهرت تر لاسه کول غواړي چې قوماندانانو د جګړې په ډګر کې ګټلی دی، کـه د انصاف او ناپیلتوب له نظره وکتل شي، نو د مسلمانانو دغه پوځي مشران چې په هغوی کې سلطان صلاح الدین ایوبي او نور الدین زنګي هم شامل دي، د قدر وړ انسانان دي، په هغوی کې چې چا تر اروپا پورې اسلام خپور کړ او هسپانیه یې پخپل حکومت کې شامله کړې و، په صحیح توګه د دې حقدار دي چې مسلمان قوم پرې ویاړي، خو د هغوي وروستیو خلیفه ګانو خپل نومونه په خطبو کې شامل کړل او د مجاهدو قوماندانانو اهمیت یې راکم کړ، د دې سره سره په مسلمانانو کې د تش په نامه مولویانو او عالمانو یوه ډله پیدا شوه، چې له عمل نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرېدل، هغوی دا وګڼله، چې هر څه د مولوی حق دي، خو هغوی د وروستیو عیاشو خلیفه ګانو تر څنګ د جهاد معنی مسخ کړې وه چې خلک جهاد ته د تللو پر ځای په بې عمله واکمنانو راټولوي او هماغوی د الله تعالی غوره کړای شوي بنده ګان وګڼي، د هغوی مرموزې خبرې او جادو ګرانه انداز خلک داسې ګڼي چې د دغو غوره انسانانو په سینو کې پټ رازونه پراته دي ، چې الله جل جلاله هر بنده ته ښودلي نه دي، له دې امله ساده انسانان د دوي په جال کې راګېر شي، هرمن وویل زه په اصل کې همدغسې ملنګان استعمالوم، د مسلمانانو دغه کمزوري مونږ ته ډېره ګټه رسوي، زه مسلمانانو ته همدغه د اسلام خبرې اوروم خو د اسلام له اساسي روح نه یې پرې لرې باسم، تاریخ ګواه دی چې یهودانو په نظریاتي ورانکارۍ سره اسلام په کافی توګه کمزوری کړی دی، زه د هماغوی پر اصولو کار کول غواړم .

همدا هغه جبهه وه چې تل به یې په باب سلطان صلاح الدین ایوبی فکر مند و، او د وارخطایي لامل یې دا وه چې په دې جبهه کې یې د خپل قوم وګړي پر خلاف جنګېدل، او څوک پرې نه پوهېدل .

* * * *

سلطان صلاح الدین ایوبي، تقی الدین او خپلو هغو حاکمانو ته چې قاهره کې پاتې کېدل لارښوونې وکړې او د جګړې له ډګر څخه د (کرک) په لور روان شو، له هغه سره د څلور ویشتو محافظینو ډله وه ، صلیبیان یې له باډیګارډانو ځینې خبر وو او له دې نه هم خبر وو چې په هغوی کې د دوی اړوند څلور کسه د فدایانو د ډلې وو، چې د ډېرې چالاکۍ او زړورتوب له امله آن په ساتونکې ډله کې شامل کړی شوي وو، د هغوی هدف د سلطان صلاح الدین ایوبی وژل وو، خو وخت په لاس نه ورته، ځکه چې د ساتونکي ټولې شمېره به تر څلور ویشتو ډېر زیات و او د هغوی به تل بدلېده هیڅکله هم داسې شوي نه وو، چې دغه څلور تنه فدایانو دې یو ځای پیره شوي وي د ساتونکي ټولي قوماندان به تل هوښیار او تیارسی

(c) ke[...].com: The Digital Library

اوسېده، خو هغه په دې نه پوهېده چې په ملګريو کې يې قاتلان هم شته ، هغه به تل ويښ و چې کوم ساتونکى پخپله دنده کې بې پروايي ونه کړي، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي په سفر کې وه هغه پخپله ويلي وو، چې د ساتونکي پوځ ټول سپاهيان له ځان سره نه بيايو څلور ويشت سپاهيان بس دي، حال دا چې په لاره کې د صليبي چريکانو خطره هم وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له قاهرې نه تنکۍ غرمه روان شوى و، نيمه شپه يې په سفر او پاتې يې په آرام کې تېره کړه، د سهار په تياره کې يې د کوچ کولو امر وکړ، د غرمې لمر آسونه بې دمه کړل، نو په يوه داسې ځاى کې دغه کاروان تم شو چېرې چې اوبه هم وې، ونې هم او د کمرونو سيورى هم و، لږه شيبه وروسته د سلطان صلاح الدين ايوبي لپاره خيمه ودرول شوه، او دننه پکې سفري بستره وه غوړول شوه، له خوراک، څښاک نه چې اوزګار شو، سلطان صلاح الدين ايوبي د آرام او دمې لـه پاره اړخ ولګاوه، دوه تنه ساتونکى دګېرډۍ مخې او شاتنه به پيره وه درېدل، نور ساتونکي نږدې تر يوه سيوري لاندې کښېناستل، يو څو تنه يې آسونو ته د اوبو ورکولو له پاره ولاړل، على بن سفيان او نور حاکمان چې لـه سلطان صلاح الدين ايوبي سره ملګري وه د يوې ونـې سيوري لاندې وغزېدل، هغوى کېرډۍ درولى نه وې، دغه ځاى داسې و، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي خيمه ترې لږ شانتې پناه وه، د بېديا لمر ځمکه او آسمان سېزل چاته چې چېرته سيورى ښکاره شو، هماغته کښېناست يا څملاست.

دا لومړى ځل و چې د سلطان صلاح الدين ايوبي پر خېمه چې کوم دوه کسه ساتونکى پيره شول، دواړه د افيمانو له ډلې وو، چې لـه يوې مودې د داسې موقع ميندلو په لټه کې وو، دا وخت ځکه ډېر موزون و، چې زياتره ساتونکي د آسونو اوبه کولو ته تللي وو، اوبه ديوه کمره بلې خواتـه وې، د کاروان سامان وړونکى اوښان هم اوبو ته بيولي وو، کوم ساتونکي چې له دوه پيره دارانو پرتـه پاتې وو، پـه هغوى کې هم دوه تنه نور افيميان وو، هغوى په اشارو اشارو کې موقع مناسبه وګڼله او پر سلطان صلاح الدين

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبي یې د حملې پرېکړه وکړه، د سلطان صلاح الدین ایوبي د خیمی مخی ته ولاړ ساتونکی پرده لږه پورته کړه، دننه یې وکتل او بهرنیو ملګریو ته یې اشاره وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبي په دې حالت کې په درانه خوب ویده و، چې شا یې د خیمی د دروازې لورې ته وه، یو ساتونکی ورو دننه ورغی هغه خنجر راونه ویسته او یوازې یې توره راویستلې وه، بلکې د هغه په لاس کې چې کومه برچه وه هغه یې هم له خیمې نه بهر ایښې وه، د بهر ساتونکی په څېر دی هم یو قوي ځوان و، له ورایه خو هغه که د سلطان صلاح الدین ایوبي دوه چنده غټ نه و، نو یو نیم چنده خو خامخا وه هغه په کرار کرار تر سلطان صلاح الدین ایوبي ورغی او د برېښنا د پړک په څېر یې سلطان صلاح الدین ایوبي له مرۍ نه په دواړو لاسو ونیو، سلطان صلاح الدین ایوبي راویښ شو، هغه په ډېره هم واوښت، خو څومره کلکه چې د هغه مرۍ نیول شوې وه، له هغې نه ځان خلاصول ګران وو، د اسلام د دی زړور جنرال ژوند یوازې څوشیبې پاتې وې، اوس هغه پر مخې پروت و، حمله کوونکی یې پر ملا ګونډه زور کړه او یو لاس یې د هغه له ورمېږ نه لرې کړ، په بل لاس یې د سلطان مرۍ کلکه ونیوله، هغه د خپل ملا بند نه یوه پوړۍ غوندې راو ویستله، په همدې یو لاس یې پرانستله او د سلطان صلاح الدین ایوبي په خوله کې یې د ورکولو کوښښ کاوه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي په زهرو وژل غوښتل، ځکه چې له مرۍ تاوه ولو یې ځرګندیدله چې مرۍ یې خفه کړای شوې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي ناتوانه وه پر ملا یې یو قوی ځوان ناست او له مرۍ نه یې نیولی وه ساه یې بنده شوې وه، د هغه خوله خلاصه وه، خو د پوړۍ په لیدو یې بنده کړه، هغه د مرګ په حال کې هم خپل حواس پر ځای ساتلی وه، سلطان صلاح الدین ایوبي له خپل کمر بند نه د تورې په څېر خنجر راوویسته، چې هغه به د ګانې په څېر تر ملا تړلی و، حمله کوونکي د هغه په خوله د زهرو ورکولو کوښښ کاوه نووی نه شول لیدی چې سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر را ایستلی دی، سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر د هغه په نس کې ننه ویست

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا راکش کړ او يو ځل بيا يې د حمله کوونکي پر ګيډې ورډننه کړ، حمله کوونکی د سنډا په څېر وچې دومره زر مړ کېداى نه شو، سلطان صلاح الدين ايوبي هغه سپاهي وچې د خنجر له ګذار او مقصد نه خبرو، هغه خنجر د حمله کوونکى له ګيډې نه راونه ويست همالته يې پکې وګرځاوه او لاندې يې ديکه ورکړه، د حمله کوونکى کولمې او لرې راوه ووت.

د حمله کوونکي له لاسه د سلطان صلاح الدين ايوبي مرګ خلاصه شوه، د بل لاسه نه يې د زهرو پوړې پرېوته، سلطان صلاح الدين ايوبي خپل بدن وښوراوه او حمله کووکى يې ديکه کړ، نو حمله کوونکى له کټ نه لاندې پرېووت، اوس هغه د پاځېدو نه و، دغه جګړه تقريبًا په څو شيبو کې پاى ته ورسېده، څو له خيمې نه بهر بل ساتونکى ولاړ و، هغه په خيمه کې درب غوندې واورېده پرده يې پورته کړه او دننه يې وکتل، هلته يې بله دول نقشه وليدله، هغه توره ايستلې راغى او پر صلاح الدين ايوبي يې وار وکړ، خو سلطان د خيمې منځنى ستنه د تورې مخې ته ورکړه، او پر توره د خيمې ستن وه لګېده، خو صلاح الدين ايوبي لکه ځنګه چې پيدايښي توروزن و، ځنګه چې د حمله کوونکى توره پرستن وه لګېده، له بلې خوا نه سلطان پر ګذار کوونکى د خنجر وار وکړ، حمله کوونکى هم جنګيالى و، ځکه د ساتونکيو په ډله کې شامل کړاى شوى و، خپل ځان يې بچ کړ، له دې سره صلاح الدين ايوبي د ساتونکيو قوماندان ته ورغږ کړ، حمله کوونکى بل وار وکړ، صلاح الدين ايوبي يې له مخې نه لرې شو، خو په همدې حالت کې يې ځان د هغه ځنګ ته ورساوه، دا ځلې حمله کوونکى ځان د صلاح الدين ايوبي له خنجر نه ونه ژغورلاى شو، د صلاح الدين ايوبي له غږ سره دوه تنه ساتونکي خيمې ته راغلل، دواړو پر سلطان صلاح الدين ايوبي حمله وکړه په دې وخت کې سلطان صلاح الدين ايوبي دويم ساتونکى هم زخمى کړى و، خو هغه لا جنګېده.

سلطان صلاح الدين ايوبي خپله حوصله له لاسه ورنه کړه، الله جل جلاله يې مرسته وکړه چې د ساتونکيو قوماندان خېمې ته راورسېده، هغه نورو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونكيو ته غړونه وكړل او پخپله د صلاح الدين ايوبي په وينا له حمله كوونكيو سره په جګړه شو، په دې كې څلور پنځه ساتونكې نور هم راوه رسېدل، بلې خواته علي بن سفيان او نورحاكمان د شور او زوږ په اورېدو راغلل، چې خېمې ته يې وه كتل رنګونه يې والوتل، څلور كسه ساتونكي په وينو لژند پراته وو، دوه يې مړه وه درېم يې د مړينې په حال كې و چې خېته يې له سره تر پاى څيرې شوې وه او پر سينه يې هم دوه ژور زخمونه خوړلي وو، د څلورم په نس كې يو زخم او په ورانه هم لګېدلى و، په ځمكه ناست او زارۍ يې كولې زه ژوندى پاتې كېدل غواړم ما د خپلې خور له پاره ژوندى پرېږدى صلاح الدين ايوبي خپل ساتونكى منع كړلو هغوى دومره پارېدلي وو، چې كله يې درېم ساتونكى د ساه اخيستلو په حال كې وه ليده، مرى يې پرې كړه، څلورم يې صلاح الدين ايوبي له مرګه وژغوره، دا د ترحم ولولې هم وي او ضرورت هم، چې ددسيسى په اړوند بيان ترې واخيستل شى او د دغى توطئى سر او بېخ هم ترې څرګند شوى واى.

د سلطان صلاح الدين ايوبي طبيب له دغه كاروان سره موجود و، هغه جراح و، چې هر ځاى به ورسره و، صلاح الدين ايوبي هغه ته وويل چې دغه زخمي بايد په هر حالت كې ژوندى وه ساتل شي، خو صلاح الدين ايوبي پخپله ګرېږدلى هم نه وه، هغه سا او تيګاه و، خو په احساساتى توګه ډاډه ښكارېده، د قهر او غوسې نښې پكې نه وې، هغه موسكى شو وې ويل زه پدى هكله حيران نه يم داسې بايد شوى واى !

د علي بن سفيان احساساتى حالت بدل شوى وو دا د هغه (مسئووليت) و، چې هر څوك د ساتونكيو په ډله كې تاكل كيږي د هغه په باب بايد مكمله خبرنه وشي چې خامخا بايد باوري سړى وي، اوس د دې خبرې څېړنه په كار وه چې ساتونكيو كې اوس هم كوم ورانكاري پاتى دى او كه نور يې سم او مخلص سړي دي ... د صلاح الدين ايوبي پر بستره هغه پوړى پرته وه، چې حمله كوونكى د هغه په خوله كې وركول غوښتل، دا يو ډول سپين پوډر وو، چې يو څه يې په بستره باندى توى شوي وو، طبيب هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین پوډر وکتل، او چې کله یې واورېدل چې دا یې د صلاح الدین ایوبي په خوله کې اچول غوښتل، د طبیب رنګ والوت، هغه وویل دا داسې زهر دي، چې یوه ذره یې د انسان له ستوني تېره شي، ډېر ژر په آسانۍ سره مړ کېدای شي، هغه یې تریخوالی نه احساسوي او نه پخپل بدن کې کوم بدلون ګوري، طبیب د صلاح الدین ایوبي بستره پورته کړه، بهر یې وه لېږله او پاکه یې کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي زخمي راپورته کړ او پر خپله بستره یې څملاوه و هغه په نس کې په توره لګېدلی و او دویم زخم یې په ورون خوړلی و، د نس زخم یې نه ښکارېده سر سري غوندی و، خو د ورانه زخم یې ښه ژور او پراخه و، هغه بیا بیا له صلاح الدین ایوبینه د خپل ژوند سوال کاوه، د هغه په زړه کې له صلاح الدین ایوبي سره کومه دښمني نه وه او نه یې ورسره عقیدوي اختلاف لاره، هغه یوازې د کرایې قاتل و، له خپلو تېپي کیدو او نیول کېدو سره یې د پېغلې خور غمونو په سر اخیستی و، په وار وار یې د هغې نوم اخیسته او ویل یې چې زه مسلمان یم زما ګناه وبخښې او د یوې مسلمانې خور په خاطر راته بخښنه وکړې.

سلطان صلاح الدین ایوبي له زغم نه په ډکه لهجه ورته وویل: مرګ او ژوند د الله جل جلاله په واک کې دي، تا وه لیدل چې څوک وژني او څوک ژوندي ساتي، خو دوسته! دا مهال چې ستا روح د چا په واک کې دی ته هغه وینې، خپلې ګناه ته وګوره، خپلې ناتوانۍ ته وګوره، زه به تا ژوندی له خپلو ملګریو سره بهر وغورځوم، بېدیانې ګېدړې او مرغان به دې په داسې حال غوښې کې خورې چې ته به ژوندی یې، په هوش کې به هم یې، خو تښتېدلی به نه شې، بوټۍ بوټۍ به مړ شې او د خپلې ګناه سزا به په خپلو سترګو وویني.

زخمي په ډېر تکلیف راپورته شو او صلاح الدین ایوبي یې له دواړو لاسو ونیو او په چیغو چیغو یې وژړل، صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه، ته څوک یې؟ له کوم ځایه راغلی یې؟ زما سره دې څه دښمني وه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي ځواب ورکړ: زه د فاطميانو سړی يم، مونږ څلور واړه د چرسيانو له ډلې وو، څوک دوه کاله او څوک څلور کاله د مخ ستاسې په پوځ کې شامل شوي وو، مونږ ته دا زده کړای شوي وو چې ستاسې ساتونکی ټولي ته څه ډول رسېدلای شوو... هغه خبرې پېل کړې او د راز خبرې يې وکړې، هغه وويل چې په ساتونکي ټولي کې همدا څلور قاتلان وو، د هغه د خبرو پر مهال صلاح الدين ايوبي طبيب ته وويل چې ته د مرهم پټۍ کار ته دوام ورکړه، طبيب پټي ته يوه دوا ورکړه او د ويني بندولو هڅی يې پيل کړې، هغه زخمي‌ته ډاډ ورکړ چې روغ به شي، زخمې په خپلو خبرو کې وويل چې د معزول فاطمي خليفه او حشيشيانو تر منځ ژمنه شوې وه فاطميانو له صليبيانو مرستې اخيستی او اخلي يې او بيا يې د دې خبرو تفصيل ووايه، تر ډېر وخت وروسته طبيب د زخمي مرهم او پټۍ سرته ورسوله، اصلي مرهم خو د صلاح الدين ايوبي مهرباني وه، چې د بدلې اخيستلو څوک په کې نه و.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: مړي بهر ګذار کړی او د زخمي په باب يې علی بن سفيان ته وويل چې له همدې ځايه يې قاهرې ته واستوی او کوم کار ځايونه يې چې ښودلي دي د هغوی پر خلاف اجراات وکړی، زخمي ډېر د خبرنه يې علی بن سفيان ډېره ښه کولای شوه، ټپي يې هماغه وخت پر اوښ په ځانګړې طريقه خملاوه او د علی بن سفيان سفر بېرته د قاهری په لور پيل شو.

پر سلطان صلاح الدين ايوبي څو کرتې قاتلانه حملې شوي دي، خو د هغو ټولو يادونه په تاريخ کې راغلې نه ده، يوازې د پورته ډول دوه حملو يادوه شوې ده، يو ځلې يوه فدايي وژونکي د ويدو په حالت کې پر سلطان صلاح الدين ايوبي د خنجر وار کړی و، چې خنجر يې په پګړه کې لګېدلی و، او سلطان صلاح الدين ايوبيپرې راويښ شوی و، چې هغه هم قاتل د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي لـه لاسه وژل شوی و، د هغـه په ساتونکی ټولي کې څو کسه وه نیول شول چې کرایې وژونکي وو.

* * *

د مصر سوېل لویدیځې سیمې چې د سوډان له پولـو سره نښتـی وې لـه سوونو کلو نور راسې پکې د تاو راتاو ودانیو کنډرې وی هغه د مصر سرحد څه بل ډول و، صلاح الدین ایوبي بـه ویـل چې مصر په اصل کې سرحد نـه لري، خو بیا هم سوډانیانو یو خیالي غونـډې سرحد جوړ کړې و، د کنډرو شاو خوا سیمو ته په ګرانه خلک ورتلل، ویل کیدل چې د فرعونانو په وختو کـې دا سـیـمـه شـنـه او خړوبـه وه او هلتـه اوبـه زیـاتې وې، وچ خوړونـه او د سیلابونو ژور او وچ خوړونه هم وو، چېرته بـه کمرونـه د یـوې پـایې په شکل او چېرې به شګلن ګټونه وو، چې شکلونه یې د یو سترې پخوانـۍ ودانـۍ د کنډرو په څېر وو، یو ځای بـه یـوه غونـډۍ د ستنې پـه څېر نېغـه ولاړه وه او بل ځای به د یوه دېوال په څېر ولاړه وه چېرې به چې ځمکه هواره وه، هلتـه به شګې وې، لوړ او ټیټ کمرونـه او ګټونـه بـه هم وو، د دې سیمې په شاو خوا کې یو ځای ځای اوبه هم وې، هلته به ونې غی وی اوسیدونکیو به یې کرکیله هم کوله، زیات وکم څلوېښت میله اوږده اولـس دولـس میله پلنه دا سیمه ودانه وه، اوسیدونکی یې مسلمانان وو، لږ شان وګړي یې نا مسلمان وو، خو د هغوی عجیبې غریبې عقیدې وی.

د فرعونیانو د ودانیوله کنډرونه به خلک وېرېدل، د هغې شاو خوا سیمه هم داسې وه چې پـه لیـدونکي بـه یې وېره راتله، لـه هغې ځایـه څـوک نـه تېرېدل، خلکو به ویل چې د هلته د فرعونیانو بلاګاني اوسې، چې د ورځې هم د حیواناتو په شکل ګرځي، کله د اوښ سپرو سپاهیانو په څېر او کله د ښکلیو نجونو شکلونه راڅرګندیږي، د شپې هم لـه دغـو ځایونو ویروونکی غږونه راځي، تقریبًا له یوه کال راهسې د دغه ځای په باب د خلکو تلوسیې زیاتې شوې وې، تر دې د مخه چې د صلاح الدین ایوبي په لښکرو کې د خوانـانو د شاملولو پروګرام پیـل شوی و، نـو پـوځي مـامورین هم پـه دغـو

(c) ketabtoh.com: The Digital Library

سیمو کې ګرځېدل راګرځېدل، د دغه ځای اوسیدونکیو هم هغوي خبر کړي وو، چې د کنډرو لوري ته به نه ورځې، هغوی ته د خطر ناکو غرېونو، وېرونکیو شیانو او بلاګانو کیسې اورول شوې وې، له دې سیمې نه زیات شمېر ځوانان په پوځ کې ځېره شوي وو خو چې بیا وروسته پوځي مامورین ورغلل، نو د هغوی ارادی بدلی شوی وی ، په سرحد کې ګزمه کوونکیو پوځیانو رپوټ ورکړی و، چې د ګزمې سپاهیان هم دغه سیمې ته دننه نه ورځی و او هغوي هم دې لوري ته کوم انسان هم په ورتلو لیدلی نه و، خو اوس ځنی خلک ګوري چې دغو کنډرو ته ورځي او له هغې ځایه بېرته راتلونکي وېریدلي نه وي، لا چې ډاډه غوندې هم ښکاري، تر دې وروسته دا خبر راغی چې هره پنجشنبه تر ماښام په هغو کنډرو کې مېله غوندې جوړېږي او تردې وروسته دا پېښه وشوه چې د سرحدي پولیسو څلور پنځه سپاهیان بې درکه شول، د هغوی په باب راپور ورکړ شوی و چې باغیان شوي دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي که له یوې خوا دښمن هیوادونو ته خپل استخباراتی کسان لیږلي وو، بلی خواته یې د هیواد په دننه کې هم د استخباراتو جال خپور کړی و، نامسلمانو مؤرخینو په ځانګړی توګه صلاح الدین ایوبي ستایلی دی، چې هغه د اوسنی وخت استخباراتو او کوماندو یې جنګ ته ځانګړې پاملرنه کړې او نوې لارې چارې یې غوره کړې وې او دا یې ثابته کړې وه چې یوازې د لسو کسو کوماندو یې سپاهیانو نه د زر نفروپوځ کار اخیستل کېدای شي، دا ښېله خبره ده چې د مسلمانی له امله اروپايي مؤرخینو د صلاح الدین ایوبي دغه فاتح ته په تاریخ کې هغه مقام ورکړی نه دی، لکه څنګه یې چې ورکول په کار وو، خو د هغه مهال مؤرخینو چې کومې لیکنی کړي دي، له هغو نه څرګندیږي چې د اسلام دغه ستر سپاهي، د استخباراتی چریکي او کوماندویي جنګونو څومره اعلی پوهېدونکی و، د هیواد په دننه کې یې استخباراتي چینلونو د ګوټ ګوټ څارنه کوله او د پوځ د قوماندې مرکز ته یې راپورونه ورکول، دا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نظام غوره والی و، چې د مصر د ډېرو لرې پرتو سيمو د حالاتو په باب هم خبرونه مرکز ته رسېدل، د څه په باب چې ويل کېدل چې دغه کوچنۍ سيمه به ګواکې د هيچا هم په ياد نه وي، خو استخباراتو چې د هغه ځای د خلکو د هغې بدلون وکوت، خبر يې ورکړ، هغوی ته لا دا هم معلومه نه وه چې په کنډرو کې دننه څه کيږي ؟ تر دې اطلاع وروسته د استخباراتو دوه کسان ووژل شول .

د هغه ځای خلکو نه يوازې دا چې هغو کنډرو ته ورتلل پيل کړل، لا چې د فرعونيانو دغو زړو ودانيو ته هم ورتلل، چې د مخه يې د هغو ځايونو په خيال کې راتللو سره هم ويښتان زيږه کېدل، څه موده د مخه دغه کار داسې پيل شوی و، چې يوه کلی ته يو تن اوبښ سپور راغی، دا بېګانه مسلمان او مصري و، د هغه اوبښ د ښه نسل او روغ رمټ و، دغه مسافرد کلي خلک راټول کړل او داسې کيسه يې ورته واوروله چې له غربت نه په تنګ راغلی وم، له کوره د غلا او لارو شوکولو په نيت راووتم، پياده وم او په دې هيله دې سيمې ته راغلم، چې دلته کومه آبادي نه شته نو ځکه به د غلا کولو وروسته نه نيول کيږم، ډېرې ورځې پياده ګرځېدم، خو هيڅ ښکار مې ګوتو ته رانغی، بالاخره دغو کندو ته چې هيڅوک نه ورتلل ورغلم او راپرېوتم په بدن کې مې توان پاتې نه و، آسمان ته مې لاسونه پورته کړل او له خدايه مې مرسته وغوښته، بيا مې يو انګازې لرونکی غږ واورېده - ته نېک بخته يې چې تر اوسه درنه کومه ګناه ونه شوه، يوازې د ګناه نيت دې کړی دی، که تا ځوک لوټلي او دلته راغلی وای، نو له بدن نه به دې د هډکو پنجره جوړه شوې وه، او د شيطان ګومارليو بريځو به ستا غوښې په ژوندينه توټه توټه کړې وای او ستا په مخ کې به يې خوړلی وای .

اوښ سپور وويل: چې دغه غږ زه بې هوشه کړم، خو دا مې احساسوله چې ځوک مې راپورته کوي، چې سترګې مې وغړولې نو ناست وم، او مخې ته مې يو سپين ږيری بوډا ولاړ و، چې د شيدو په څېر سپين او له سترګو يې د نور وړانګې راوتلې، زه پوه شوم چې کوم آواز مې اوريدلی و، هغه د دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزرګ و . زما ژبه ګونګۍ شوه اورېدمه، بزرګ سړي راپورته کړم راته وې ووېل. مسافره مه وېرېږه، دا ټول وګړي چې دلته له راتلو وېرېږي بدبختنه دي. معوی دلته شیطان نه راپرېږدي، ته ولاړ شه او خلکو ته ووایه چې دلته اوسی د فرعونانو خدایي له منځه تللې ده، دا د حضرت موسی علیه السلام هیواد دی، حضرت عیسی علیه السلام به هم دلته له آسمانه راکوزېږي، اوس به د اسلام ځراغونه له همدې کندوو نه روښانه کېږي، چې رڼا به یې ټوله نړۍ روښانه کړي، ولاړشه خلکو ته زما پیغام ورسوه او دلته یې رلاوله، اوښ سپور بېګانه سړي ووېل زه پاڅیدلای نه شوم، تللی نه شوم، بدن مې وچ کلک شوی و، سپین ږیري بزرګ راته ووېل: پورته شه او پنځوس قدمه د شمال په لور ولاړ شه، شاته مه ګوره، وېرېږه مه، خلکو ته پیغام ورسوه او کنه زیان به درورسیږي، یو چو شوی اوښ به ووینې، له هغه سره به خواړه او اوبه هم وي، او له هغه سره چې نور هر څه وي هغه به هم ستا وي.

اوښ سپاره خلکو ته ووېل:- چې زه راپورته شوم په بدن کې مې توان راپیدا شو، زه وېرېدم چې دا به د کوم فرعون بد روح وي، شاته مې ونه کتل، د بد روح له وېرې مې قدمونه شمېرل، او لاره مې ورکه کړه، پنځوس قدمه وروسته دا اوښ تړلی و، خواړه هم پرې تړلي وو، خواړه مې وخوړل او اوبه مې وڅښلې، زما په بدن کې دومره طاقت پیدا شوی چې د مخه راکې نه و، هغه یوه کڅوړه پرانسته او خلکو ته یې وښودله، چې د سرو زرو اشرفۍ پکې وې، دا کڅوړه هم پر اوښ تړلې وه، زه پر اوښ راسپور شوم او ستاسی کلي ته راغلم تر دې وروسته یې خلکو ته د سپین ږیري بزرګ پیغام واوراوه او ولاړ د هغه د کیسی اورولو انداز دومره اغېزمنه وه چې د خلکو په زړنونو کې کنډرو ته د تللو لېوالتیا پیدا شوه، خو د کلی سپین ږیریو ووېل چې دا بېګانه سړی داسې نه وي چې د هغو کنډرو د شرارتونو یوه برخه وي، . . . په بشري فطرت کې دا کمزوري ده چې د پټو شیانو د راسپړلو او رازونو پیدا کولو هڅې کوي، په کومو بدنونو کې چې د ځوانۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينې وي، هغوی خطرونه پر ځانونو منې، د کلي ځوانانو اراده وکړه چې هلته به ورځي، د اشرفيو جادو اغېزه ناکه وه، چې خلکو ترې ځانونه بچ کولای نه شول .

* * *

په دې ځلوېښت ميله اوږده اولس ميله پلنه سيمه کې چې څومره کلي وو، له هغو ټولو نه خبرونه راغلل چې يوه بېګانه مسافر دغه کيسه اورولې ده، ځنی خلک په تشويش کې وو، او ځينی نور د تشويش او پرېکړې تر منځ سر ګردانه وو، خو هلته له ورتللو ټول وېرېدل، ځينی هم ورغلل خو د ژور خوړونو او کمرونو سيمه يې له ورايه وه ليده او له ويرې بېرته راغلل، څو ورځې وروسته دوه تنه ځلمي پر اوښانو سپاره په ټوله سيمه کې وګرځېدل، هغوی هماغسی خو لږه مختلفه کيسه واورولـه هغوی ډېر لرې په سفر پر آسونو روان وو، دوه يا بوګان هم ورسره وو چې قيمتی مالونه پرې بار وو، دا د سوداګرۍ مال و، چې سوداګران ته يې وو، په لاره کې غلو لوټ کړل، له مال سره يې ترې آسونه او يابوګان هم واخيستل او هغوی دواړه يې ژوندي پرېښودل، دواړه د کمرونو او خوړونو سيمې ته راغلل له ولږې، تندی، ستړيا او غمونه بې هوښه پرېوتل، هغوی هم سپين ږيري بزرګ وليدل ، دوی ته يې هم هماغه پيغام ورکړ او ورته وې ويل:. تاسې شيطانی وحشيانو لوټ کړي يې، تاسې د الله جل جلاله نېک بندګان يې، ولاړ شي، پنځوس قدمه وروسته به دوه اوښان ووينی او پر هغوی چې څه ترلې وي، هغه به اوښانو سره ستاسې وي، خو په خپلو کې به جنګ نه کوی، ګنی د تل له پاره به ړانده شي هغوی ته هم سپين ږيرې بزرګ ويلي وو، چې هر کلي ته ورشی او دې خلکو ته ووايې چې له کنډرونه مه وېرېږی .

تردې وروسته دغسې ډېر روايتونه د يو بل لـه خولې واورېدل شول، چې په هغو کې د وېرې او ډار هيڅ اغېز نه و، لا چې دومره جاذبه پکې وه، چې خلکو د کنډرو پر شاو خوا ګرځېدل پيل کړل، هغوی ځينی کسان کنډرو تـه د ورتګ او بېرته راتلو په حالت کې هم وه ليدل، هغوی وويل چې په کنډرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې یو سپین ږیری بزرګ دی چې غیب حالونه وایي، او د آسمانونو په باب خبرونه وایي، دا هم وویل شول، چې هغه امام مهدي دی، چا وویل چې حضرت موسی علیه السلام دی، او چا به ورته حضرت عیسی علیه السلام ویل، دا یوه خبره په باوري توګه ویل کېده چې هغه که هر څوک دی خو د الله جل جلاله رالېږلی بنده دی. هغه له ګناګاروسره نه ګوري، نه یې هغوی لیدلی شي، هغه ته د ورتلو له پاره باید نیت پاک وي، دا هم واورېدل شول چې مړي هم ژوندي کوي ... دغو جادو ګرانه او پټو پټو خبرو او کیسو خلک کنډیزې سیمې ته وروستل، چې مخکې ولاړل، خلکو د لومړي ځل له پاره هغه کنډرونه ولیدل، له کومو نه چې وېرېدل، هغو ته دننه هم ورغلل، دا د غلامانو هستوګنځی، غارونه، کوټې او ورکې راورکې لارې وې ، یوه ډېره پراخه کوټه چې چت یې ډېر لوړو وه، جالی پرې راځړول شوې وه او چاپېریال یې له هیبته ډک و، خو هلته خوږ بویي خپره وه، چېرې به چې پوړی کښته تللې او بیا به زېر زمینیو کې پای ته رسېدلې .

دا د هغو فرعونانو ودانۍ وې چې خپل ځانونه یې خدایان ګڼل، هغوی به ځینو خلکو لیدای شول، خلک به یې په دغو ودانیو کې راټولول او هغوی به یې یوازې اواز اورېده، دا آواز به له تونلونو راتېرېده چې هلته غټې غټې کوټې وې خو چا لیدلی نه شوې، خبرې کوونکی به د تونل په بل سر کې و، چې هیڅوک نه پوهېدل چې هغه کوم ځای دی، هغه به دا د خدای آواز ګاڼه، چې عامو وګړیو لیدلی نه شو، په دغو لویو کوټو کې د رڼا له پاره داسې ترتیب نیول شوی و، چې څراغونه نه ښکارېدل خو کوټې دننه روښانه وې، د آیینې په څېربه د اوسپنې له سپینو ځادرونو نه کار اخیستل کېده، چې د هغو تر شا مشالونو رڼا به یې منعکس کوله... دا خو پخوانۍ خبرې وې اوس د صلاح الدین ایوبي په زمانه کې په دغه پخوانۍ ودانۍ کې د هماغو آوازونو انګازې شوې، چې خلکو خدایي آوازونه ګڼل، په لږ وخت کې د خلکو له زړونو د کنډرونو وېره ووتله، هغوی به چې کله هغه لویې کوټې ته ورتلل لومړی به له تیاره او پراخو او اوږدو تونلونو تېرېدل، مخی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به يې يوه پراخه او لوړه کوټه راتلله، چې په هغې کې به رڼا وه خو مشال به نه ښکارېده، هغه به دا نګازي(انعکاس) په څېر غږ راته مونږ تاسې له تيارو را وويستلي او رڼا ته مو راوستلي، دا د کوه طور رڼا ده، دا رڼا په زړونو کې داخل کړئ د فرعونيانو بد روحونه هم مړه شوي دي، اوس دلته د موسى عليه السلام نور دى، او دا نور به عيسى نور هم روښانه کړي، الله تعالى ياد کړئ .

خلکو به سترګې برندې نيولې او په وازو کوميو به يې کلمه طيبه ويله ، که په دې آوازونو کې د الله تعلى ، موسى عليه السلام ، عيسى عليه السلام او پاکې کلمې يادونه نه کېداى، کېداى شو چې پر خلکو يې اغېز کړى نه واى، هغوى ټول مسلمانان وو او چې هر څه يې کول او منل د خپل دين په نامه يې منل، او چې کله يې دا غږ واورېده، چې د الله جل جلاله رسول صلى الله عليه وسلم ته خداى د حرا په غار کې پيغمبري وربخښلې وه، تاسې به هم د دغو غارونو په تيارو کې الهى نور ووينى نو خلکو سرونه ټيټ کړل او دغه آواز يې چې په انګازو کې د جادو او هومره اغېزو، پر خپلو زړونو نقش کړ، خو خلکو دغه هستۍ ته وررسېدل غوښتل، د چا چې دا غږ او مسافرو ته يې اوښان، خواړه او اشرفۍ ورکولې، د خلکو تلوسې زياتېدلې، هغوى به چې خپلو کورونو ته تلل، نو هغوى ته به ښځو ويل، چې يو بېګانه سړى راغلى و، چې د کنډرونو د ملنګ د کراماتو کيسې يې کولې، هغه ويل چې هغه درويش يې ليدلى دى .

يوه ورځ په دغو کليو کې د يوه لوي کلي له امام نه خلکو پوښتنه وکړه، هغه وويل: هغه يو نيک سړى دى، يوازى له ښه کسانو سره ويني، غوره هغه وي چې جنګ جګړى نه کوي، په سوله او امن کې ژوند تېروي: دغه ملنګ د حضرت عيسى عليه السلام پيغام راوړى دى، په دې پيغام کې محبت دى او جنګ جګړى نشته، په دې پيغام کې نصيحت دى چې څوک مه زخمي کوي، بلکې پر ټپونو يې ملهم کېږدى... که تاسې د دغو اصولو سره سم ژوند تېروى نو ستاسې ژوندون به بدل شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د یوه جومات امام هم د هغه آواز حق وګاڼه، نو بیا د شک او ګومان ځای پاتې نه شو، د خلکو ډلې ډلې کنډرو ته ورتلل پیل شول بیا اعلان وشو چې هره پنجشنبه به د دننه تللو اجازه وي او ماښام به میله جوړېږي، لکه چې له هماغې وروسته د پنجشنبې ورځ ځانګړې شوی او له دې سره ښځو ته هم د ورتللو اجازه ورکړل شوه، اوس کنډرو ته څوک پخپل سر ورتللی نه شول، د پنجشنبې په ورځ به هلته شاو خوا میله جوړه وه، د لرې لرې ځایونه ځینې به خلک پر آسونو، اوښانو، کچرو او پیاده هم راتلل، او تر ماښامه به یې کنډرو ته د ورتلو انتظار کاوه ... د کنډرو دننه حیرانوونکې رڼه یو انقلاب راغی، هلته اوس خلکو ته د نېکۍ او ګناه د خیالاتو داسې شکلونه ښکارېدلو چې خلکو هغه متحرک او مجسم لیدل او حیران دریان پاتې وو، چاته د پوښتنې ګیګنې او شک کولو اجازه نه وه، او نه هغوی د پوښتنې او ګومان اړتیا احساسوله .

د لمر پرېوتو سره به د تیاره تونل خوله خلاصه شوه، کومه چې دننه تللې وه، دا په اصل کې د دغه ودانۍ له منځه تېرېدونکی لاره وه، دیوالونه یې له ډېرو غټو ډبرو جوړ وو، د پاسه پرې همداسې پرېږ چت و، دا تونل هر لس دولس قدمه یو لوري ته کږېده، په خوله یا دروازه کې به یې څو کسه ولاړ وو، له هغوی سره د خرماو ډېرې لګیدلې وی، دغه د خرماو ډېرې د خلکو ډالۍ وې، زیارت کوونکیو ته چې د دننه تللو اجازه ورکول کېده، نو په دروازه کې به یې یو سړی ته درې خرما د خوراک له پاره ورکولې او اوبه به یې پری څښلې، بیا به یې دننه لېږل، له تیاره تونل نه به چې تېر شول، کله به چې هغه روښانه کوټې ته ورسېدل، هلته به یې دا غږونه اورېدل کلمه طیبه ولوله، خپل الله جل جلاله یاده کړه حضرت موسی علیه السلام تشریف راوړی دی، حضرت عیسی علیه السلام راځرګند ېدونکی دی له زړه نه بدې او دښمنې اوباسه، جنګ جګړې پای ته ورسوه، او وګوره د هغو خلکو حالت چې د جنت په دوکه وجنګول شول د دې غږ سره به د خلکو سترګو ته یوه ډېره تېزه رڼا راغله د هغوی مخ به یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه لوري ته کړ او وه به یې درول، د هغوی سترګې به چې رڼا ونیولې، بیا به رڼا یو څه تته شوه ، تر دې وروسته به رڼا کله تېزه او کله تته وه، او خلکو ته به په مخامخ دېوال کې ځلېدونکی ستوري ښکارېدل، په دغو ستورو کې به حرکت و، او ډېر بد شکله انسانان به یې د تېرېدلو په حال کې لیدل، بیا یو انګازه لرونکی غږ اورېدل کېده، دا ټول ستاسې په څېر ښکلي ځوانان وو، هغوی د الله جل جلاله پیغام وانه ورېده، توري یې تر ملا کړې، پر آسونو سپاره شول او د خپلو ځانونو په څېر ښکلي ځوانان یې ووژل، هغوی ته دوکه ورکړل شوهو چې تاسې وجنګېږئ، که مړه شوی نو جنت ته به ولاړ شي، وګوری د هغوی انجام، خدای د هغوی نه شیطاني وحشیان جوړ کړي او آزاد یې پرېښي دي د دې اوازونو سره به د وریځی او برېښنا په غړمبار او پړکار اورېدل کېده، یو څه نور غږونه به هم واورېدل شول، چې د بېلا بېلو ځیرونکیو حیواناتو به وو، رڼا به دومره تېزېده، چې په سترګو به تیاره راتله، بیا به د اوږدو اوږدو غاښونو لرونکي ځیروونکي له ښي لوري نه کیڼ لوري ته تللو دا هم انسانان وو، خو شکلونه یې د ډېرو بروونکیو حیواناتو په څېر وو، هغوی به لاسونو کې لوڅې پیغلی راپورته کړې وې، چې ځوانې او ښکلې به وې، نجونو به پړتکی وهلې، د وریځې غرهار به نور هم دروند اورېدل کېده او آواز به راته دوی پر خپلې ښکلا ویاړ کاوه، د خدای ښکلایې ناپاکه کړې وه بیا به ډېر ښکلي ښکلي ځوانان او نجونې تېرېدلې، دوی ټولو خنداګانې او خوښی کولې د دوی په باب به ویل کېدل دا نېک او پاک وګړي دي، دوی هیڅکله د جنګ جګړې خبری هم کړي نه دي، دوی په خپلو کې د مینه او محبت په فضا کې د ژوندانه شیبې ورځی تیروی .

تر دې وروسته به یې زیارت کوونکي یوې زېر زمینی ته بوتلل، چې هلته به د انساني هډوکو پنجرې هم وې هلته آواز اورېدل کېدل حضرت عیسی علیه السلام دا څرګندېدونکی دی ... جنګ جګړې او وینې تویول له زړونو اوباسې، اود هغه ځای څخه یې په یوه بله لاره خلک به بهر ویستل، خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به دومره تر اغېز لاندې راتلل لکه حیرانوونکی خوب یې چې لیدلي وي، چې وېروونکی او ښکلی دواړه وي، هغوي به یو ځل بیا دننه تللو ته لېواله وو، خو بیا به یې څوک هغه لوري ته بېرته نه پرېښودل، په کومه لاره به چې دننه راغلي وو، هغوی به بېرته خپلو کورونو ته تلل نه غوښتل، شپه به یې همالته کنډرو ته نږدې تېرولـه هلتـه بـه ورسره ځنی کسـان کښېناستل او د کنډرو دننه رازونه به یې ورته ویل، یو راز دا و، چې دننـه د چا غږ اورېدل کیږي، هغه د خدای له لوري دا پیغام راوړی دی، چې حضرت عیسی علیه السلام دنیا ته راځي او خلیفه العاضد هم بیا دنیا ته راغلی دی.

العاضد د فاطمي خلافت خلیفه و، چې ګدی یې په مصر کې وه، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه معزول کړی او مصر یې د بغداد د عباسی خلافت سره تړلی وو العاضد له عزل کېدو وروسته سملاسی مړ شوی و، دا دوه دوه نیم کاله پخوانی پېښه وه، فاطمیانو له صلیبیانو او حشیشیانو (چرسیانو ډلی) سره د جوړ جاړي په نتیجه کې یو توطئـه جوړه کړې وه، چې د هغې موخه د سلطان صلاح الدین ایوبي سلطنت ړنګول او یو ځل بیا په مصر کې د فاطمیـانو خلافت قـایمول وو، د دغـی تـوطئی د بریـالیتوب لـه پـاره یې سوډانیان تیار کړي وو، چې پر مصر یرغل وکړی.

د کنډرو د مرېدانوُ په شمېر او د هغوی د عقایدو په کلکوالی کې ورځ په ورځ زیاتوالی راته، او د مصر د سویل لویدیزو سیمو خلک قایل شوي وو، چې حضرت عیسی علیه السلام خلیفه العاضد بېرته رالېږلی دی او پخپله هم بېرته را روان دی، دغو خلکو د سلطان صلاح الدین ایوبي په پوځ کې له شـاملېدلو نه توبـه وکړه، ځکه چې هغوی جنګ جګړې ګناه بلله، صلاح الدین ایوبي یې یو ګناهګار سلطان ګاڼه چې د خپلې اقتدار د پراختیـا لـه پاره یې ځوانان دوکه کول او په خپلو لښکرو کې یې شاملول، چې که هغوی شهیدان شولو نو سیده به جنت ته ځي، د کنډرونو دننه نړۍ د دغو خلکو له پاره عبادت ځای و، ځینو خو یې د خوړونو او کمرونو په سیمه کې دېرې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړې کړې وې، او د هغه شخصيت د ليدو له پاره ناکراره وو، چې غږ يې په کنډرونو کې اورېدل کېده، خو ليدلی يې نه شو.

د چرسيانو د دلې هغه ټپي ساتونکی چې پر صلاح الدين ايوبي د حملې پر وخت نيول شوی وو علی بن سفيان قاهرې ته بوته، هغه يې په يوه ځانله کوټه کې وساته، د سلطان صلاح الدين ايوبي له امر سره سم يې د هغه د علاج له پاره يو جراح طبيب مقرر کړ‌خو په اصل کې هغه يو مجرم و، د هغه د کور په مخکې به يو پيره دار ولاړ و، هغه لا تر دې وخته د تېښتې وړ نه و، کنډرې هماغه په ننبه کړې وې، پرېکړه شوې وه، چې کله هغه روغ شي، نو د هغه په لارښوونه کې به جاسوسان ولېږي او د کنډرو دننې حالات به معلوم کړي

زخمي ته د نا ځرګندو لاملونو له مخې دا ګومان پيدا شوی و چې ژوندی نه پاتې کيږي، ژړل به يې او بيا بيا به يې د خپل کلي نوم اخيستـه او ويـل به يې چې ماتـه مـې خـور راوغـواړی، زه بـه هغه ونـه ليدلی شم حسن بن عبدالله د هغه دغه کمزوري د نورو رازونو دا فشا کولو له پاره استعمالوله، ټپي د خپلې خـور پـه بـاب بې شـانه احساساتي و، د استخباراتو څـارواکو چې کله پردې خبره باور راغی چې د زخمي په سينه کې نـور رازونـه پاتې نـه دي، نو دوه تنه استاذي يې راوغوښتـل هغـوی تـه يې د ټپي د کور او کلي پته ورکړه او ورته وې ويـل چې د هغـه خور لـه ځان سره راولی، دا سيمه د مصر په سويل لويديځ کې وه ... استاذی په هماغه وخت روان شول.

سلطان صلاح الدين ايوبي د جګړې محاذ د شوبک کلا ته ورسېده، د هغه په مخکې د قاتلانه حملې هيڅ اغېز نـه و، لکه چې څه پېښ شوي نه وي، د هغه د ساتونکي ټولي قوماندان او نـور حاکمـان چې ورسره وو، ډېر وارخطا او شرمنده وو، هغوی وېرېدل هم، چې سلطان صلاح الدين ايوبي به پرې خامخا غوسه کيږي او پوښتنه به هم ترې کوي، خو هغه دې لوري ته هيڅ اشاره هم ونه کړه، البتـه د مرکزي قوماندې افسرانو ته يې وويل: تاسې وليدل چې زمـا پر ژوندانه هيڅ باور په کار نه دی، تاسې زمـا جنګی چالونـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دقت سره مطالعه کړي، دښمن چې کوم بل محاذ پرانستی دی، پر هغې ژور نظر ساتي، او د ورانکارانو نیول او په سزا رسول پرله پسې جاري ساتي هغه چاته دومره هم ونه ویل چې د ساتونکیو د ټولي تصفیه وکړي او پر هغه دومره لویې پېښې هیڅ اغېزونه کړ، د شوبک کلا ته چې ورسېده تر ټولو ړومبی یې پوښتنه وکړه چې د استخباراتو کوم مامور بیرته راغلی که نه؟ هغه ته وویل شول چې دوه مامورینو ډېر څه کړي او پوره معلومات یې راوړي دي، هغه دواړه یې راوه غوښتل او د صلیبیانو د عزایمو په باب یې معلومات واخیستل، د نور الدین زنګي د رالیږلي کومکي پوځ قوماندان او د مصر نه د راغلی پوځ قوماندان سره له مرستیالانو را وغوښتل او پخپله په ژور سوچ کې ډوب شو.

په څلورمه ورځ د هغه ټپي قاتل خور راورسېده، له هغې سره څلور سړي نور هم وو، د کومو په باب چې وویل شول، چې دا د زخمي تره او د ترونو زامن دي، خور یې ځوانه او ښکلې وه د خپل ورور له پاره ډېره خفه وه ټپي یې ایکی یو ورور و، مور پلار یې مړه شوي وو، د هغې نجلې او ورسره څلورو کسانو له زخمي سره د لیدلو له پاره د علي بن سفیان اجازه ضروري وه، علي بن سفیان یې خور ته اجازه ورکړه او له هغې سره راغلي څلور سړي یې ورپرې نه ښودل. هغوی عذر او زاری وکړی، چې مونږ د دومره لرې ځایه راغلي یو، دومره اجازه راکړی چې ټپی ووینو، هغه سره به هیڅ خبره نه کوي علی بن سفیان ورته په دې شرط اجازه ورکړه چې زه به هم موجود یم، او هغوی ومنل ټول یې زخمي ته ورروستل، خور یې ورور وکوت، ورته په ژړا شوه، او پرې راپرېوته د ورور مخ یې ښکل کړ او په چیغو چیغو یې وه ژړل، د نورو سړیو په باب علی بن سفیان زخمي ته وویل چې دوی ته لاس ورکړه، دوی بېرته ځي، هغه څلورو واړو ته لاس ورکړو نو علی بن سفیان هغوی ته د بهر تللو وویل، او دا یې هم ورته وویل چې په اینده کې ورسره لیدلی نه شي، هغوئ ولاړل، نو خور یې د علی بن سفیان په پښو کې پرېوته ، پښې یې ورته مچي کړي او په ژړا او زاری یې علی بن سفیان ته وویلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا د وروړ د خدمت له پاره پرېږدي، علی بن سفیان د یوې دغسې احساساتي غوښتنه رد نه کړای شوه، د نجلی جامې تالاشي کړای شوې، هغې ته یې د پاتې کېدو اجازه ورکړه او پخپله ترې ولاړ.

خور او وروړ یوازې پاتې شول، نو خور یې له وروړ نه وه پوښتل چې څه یې کړي دي، وروړ یې چې څه کړي وه هغه یې ورته وویل خور یې پوښتنه وکړه چې څه رویه به ورسره کیږي ؟ وروړ یې ځواب ورکړ، د مصر پر امیر د قاتلانه حملې ګناه خو بخښلې کېدای نه شي، که دې خلکو پر ما رحم وکړ، نو وژني به مې نه خو د تل له پاره به مې په زېر زمینې کې بندي کړي .

خور یې پوښتنه وکړه. زه به بیا تا تړول عمر ونه لیدلی شم .

وروړ یې په ژړغوني غږ وویل: شاز جانې! بیا به نه زه مرم او نه به ژوندی یم، هغه ځای ډېر وېروونکی دی، چېرې به چې ما د تل له پاره بندي کوي.

خور یې چې نوم یې شار جاو د ماشومانو غوندې په کوکو شوه، هغې وویل، ماته هغه وخت هم منعه کړی وې، چې د دغو خلکو په خبرو مه غولېږه، خو تا به ویل چې د صلاح الدین ایوبي وژل روا دي، ته لالچ اخیستی وي. تا زما هم څه پروا ونه کړه! زما به څه حال وی که ته نه یې نو زه به څه کوم؟

د زخمي وروړ ذهن مشوش و، کله به یې د پښېمانتیا خبرې کولې او ویل به یې چې زه د هغو وګړیو په جال کې ګېر شوی وم، هغه به دا هم وویل چې سلطان صلاح الدین ایوبي انسان نه دی، دالله رالېږلې ملایکه ده، مونږ څلور تنه پرېږ او تندرست ځوانانو دومره هم ونه کړای شول چې د هغه بدن د خنجر په څوکه وګروو، پر هغه زهرو هم څه اغېز ونه کړ، هغه په یوازې ځان زما درې ملګري ووژل او زه یې د مرګ تر خولې وروستم.

دا خلک خو څه دروغ نه وایي چې د صلاح الدین ایوبي ایمان دومره مضبوط دی چې کوم ګناهګار سړی یې وژلی نه شي.

خور یې وویل: تاسې څلور واړه مسلمانان واست، دومره سوچ مو هم ونه کړ، چې هغه هم مسلمان دی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جذباتي ډول يې وويل: هغه د الله جل جلاله د خليفه سپکاوی کړی دی، ته نه پوهېږې چې العاضد خليفه د الله جل جلاله لېږل شوی خليفه و؟
خور يې وويل: هغه چې هر څوک و زه دومره پوهېږم چې ته زما ورور يې او زما نه د تل له پاره جدا کيږې، آيا ستاد ژغورنې ليار به په کوم شکل پيدا کېدای شي؟
ورور يې ځواب ورکړ: ښايي پيدا شي، ما په دې شرط هغوی ته تول رازونه ويلي دي چې زما ګناه به بخښي خو زما ګناه دومره درنده ده چې شايد ونه بخښل شي.
دا مهال بايد زخمي ويده شوی وای او هغه ته دومره ډېرې خبرې ښې نه وې ځکه چې د نس د تپ د بيا تازه کېدلو وېره يې وه خو هغه خپلو خبرو ته دوام ورکړ، او خور يې ژړل، په خبرو خبرو کې د هغه زخم څړيکه وکړه او بې هوشه شو، خور ته يې وويل: شارجا بهر ولاړه شه، که څوک وګورې نو ورته ووايه چې طبيب راوه غواړي، زه مړ کېږم، شارجا په منډه بهر ولاړه، بهر پيره دار ولاړ و، هغه ته يې د ورور حالت ووايه، هغه ورته د جراح د کور لاره وښوده، چې د تپی د څارنې له پاره موظف و، هغه ته امر شوی و چې شپه وي او که ورځ په هر حال کې بايد د تپی د ژوندي ساتلو هڅه وکړای شي، هغه شاهي جراح و.
شارجا په منډه ولاړه، د جراح کور نږدې و، شارجا طبيب ته د ورور حالت ووايه، هغه په منډه راغی او زخمي يې وليده، د هغه د نس پټی په وينو سره واچول، او ډېر وخت وروسته يې بيا پټی وتړله، وينه يې بنده شوه هغه زخمي ته دوايي ورکړه، چې له امله يې هغه ته خوب ورغی ويده شو، شارجا دغه زلمی طبيب ته په حيرانتيا او مينه کتل، د هغې دا هيله نه وه، چې په دې تيره شپه به څوک د هغې د مجرم ورور د ليدلو له پاره راځي، خو طبيب په منډه راغی او په دومره دقت سره يې د زخمي مرهم پټی وکړه چې شارجا يې اريانه کړه د زخمي سترګې چې ورغلې، نو جراح سترګې پټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او له ځان سره يې وويل مرګ او ژوند ستا په لاسه کې دي خدايه! د دې بدقسمته پر حال رحم وکړه، الهي ده ته ژوند ورو بخښې.
د شارجا سترګو ته اوښکې راغلې، پر هغې د جراح سپېڅلتيا اغېز وکړ، د جراح مخې ته په زنګنو شوه او له دوارو لاسو يې ونيو او ښکل يې کړل، د جراح له پوښتنې سره شارجا وويل چې د زخمي خور ده.
شارجا له جراح نه پوښتنه وکړه، آيا ستا په زړه کې دومره ډېره مهرباني ده، چې زما زخمي ورور په تکليف کې ليدلی نه شې، يا يې د دې له پاره ژوندی ساتل غواړې، چې تاسې ته ټول رازونه ووايي؟
جراح وويل: ماته دا هيڅ په زړه پورې نه ده چې له ده سر کوم راز شته او که دا زما دنده ده چې دی له مرګه بچ شي، او د ده ټپونه بيخی روغ رمټ شي زما په نظر کې مؤمن او مجرم هيڅ فرق نه لري.
شارجا وويل: تاسې ته به هيڅ پته هم نه وي چې د ده ګناه څه ده؟ که تاسې ته يې پته وای نو پر زخم به مو د مرهم په ځای مالګه دوړولې وای .
جراح ځواب ورکړ: ماته معلومه ده خو زه به د ده د ژوندي ساتلو پوره پوره هڅې کوم .

شارجا له جراح نه دومره اغېز منه شوه چې له هغه سره يې خبرې پيل کړې هغه ته يې وويل چې مور او پلار يې په وړوکتوب کې مړ شوي وو، هغه مهال يې ورور د لس دولس کلو و، زما ورور زما پالنه او روزنه وکړه، که ورور مې نه وای، نو زه به خامخا خلکو تښتولې وم، ورور مې خپل ژوند زما له پاره وقف کړ، جراح په غور سره د هغې خبرې اورېدلې، او په دې خيال يې له کوټې نه حويلۍ ته بوتله چې د زخمي سترګې له خوبه ونه غړېږي، جراح په داسې انداز د شارجا خبرې اورېدې لکه هغه چې شپه همدلته تېرول غواړي خو هغه ترې روان نو شارجا هغه له لاسه ونيو وې ويل. که تاسې ولاړ شي زه ويرېږم، جراح هغې ته وويل چې له ځان سره يې بوتللای نه شي، او له هغې سره پاتې کېدلای هم نه شي، جراح په کور کې يوازې اوسېده هغه د شارجا په خاطر يو څه نور هم تم شو، او د شپې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم پار کې ترې ولاړ، سبا ورځ لا لمر ختلې نه و، چې د زخمي د لیدنې له پاره راغی، هغه د شپې په خبر په خپل وقت سره د ټپي پر ټپونو مرهم کېښودل، پر هغه یې شیدې وشښلې او داسې خواره یې ورکړل چې شارجا کله لیدلي هم نه وو.

په دې وخت کې علي بن سفیان هم راغی، د زخمي حالت یې وکوت بېرته ولاړ، خو جراح لا پاتې و، هغه له شارجا سره خبرې اترې کولې او د هغې خبرې یې اورېدلې په هغه ورځ تر ماښام وروسته خپل کورته ولاړ، نو زخمې خپلې خور ته وویل: شارجا یوه خبره واوره، زما ژوند د دغه جراح په ولکه کې دی، خو زه ګورم چې ستا تر لیدو وروسته اوس دی زما علاج په ډېره ښه توګه تره سر کوي، زه به مرګ قبول کړم، خو ده ته به دومره زیات قیمت ور نه کړم، چې ده په خپل زړه کې ساتلی دي ... زما ګومان نه بلکې یقین دی چې دی زما د ژوندي ساتلو له پاره ستا د عزت نذرانه اخیستل غواړي، شارجا وویل: زه خو دی ملایکه ګڼم، ده تر اوسه داسې کومه اشاره کړې نه ده او زه خو هم ماشومه نه یم، خو زه هغه داسې نه ګڼم. د شارجا د خبرو انداز داسې و چې ورور یې شکمن غوندې شو چې د هغې له جراح سره مینه پیدا شوې ده .

* * *

په هماغه ماښام جراح راغی ټپي ویده شوی او شارجا ویښه وه، هغه له جراح سره حویلۍ ته ووتله، تر ډېره وخته یې خبرې کولې، جراح هغې ته ووېل چې ورور یې د درملو خوړوله امله په دومره ژور خوب ویده شوی چې ښایي تر سهاره یې سترګې ونه غړېږي، راځه چې زمونږ کور ته ځو... شارجا لږه وراخطا غوندې شوه خو د جراح غوښتنه یې رد نه کړی شوه، له هغه سره روانه شوه، دغه ښکلې، زلمی او متواضع جراح یوازې اوسېده په مخکې څرګند شي، خو داسې ونه شول، هغه له شارجا سره د همدرد او دوستانو په څېر خبرې کولې، نجلۍ د هغه ډېرو مهربانه خبرو ستړې کړه، هغې هیله لرله چې نن شپه به دغه سړی د هغې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ترې ناڅاپه پوښتنه وکړه، زه د بیدیا د لرې سیمو یوه غریبه نجلۍ یم او د یوه داسې مجرم خور یم، چې د مصر پر پادشاه یې وژونکې حمله کړې، له دې سره سره تاسې زما سره دومره د مهربانۍ رویه ولې کوی ؟ چې زه یې حق هم نه لرم، جراح له موسکا پرته هیڅ ځواب ورنه کړ، نجلۍ ورته په څرګنده وویل په ماکې له دې یو غوره والی بل هیڅ نشته چې زه یوه ځوانه نجلۍ یم او کیدای شي چې ښکلې هم یم

جراح ورته وویل: په تا کې یو ښه والی بل هم شته چې ته پرې نه پوهیږې، ستا په عمر او شکل زما یوه خور وه، لکه څنګه چې تاسې یوه خور او ورور یې، همداسې مونږ هم یوه خور او ورور پاتې شوي وو، ما د ستا د ورور په څېر د خپلې خور پالنه وکړه او د خپل ژوندانه ټولې خوښۍ مې هغې ته ورکړې، هغه ناروغه شوه او زما په غېږ کې مړه شوه، زه یوازې پاتې شوم، ځان ته ځوانه او ښکلې نجلۍ وایې او زما په نیت شک کوې، نو د دې علاج همدا دی چې زه به له تاسره د دومره مینې څرګندونه نه کوم چې تر اوسه مې کړې ده، ستا له ورور سره به خپل سرو کار ساتم د هغه درملنه زما دنده ده .

شارجا د شپې ناوخته له هغه ځایه را روانه شوه، جراح ورسره و، د نجلۍ ګومانونه پای ته رسېدلي وو، بله ورځ جراح د زخمي لیدلو ته ورغی، هغه ولاړه او هغه یې راستون کړ، هغې ژړل، هغه وېرېدلې وه چې جراح ګوندې تر خفه شوی دی جراح هغې ته وویل زه خفه نه یم خو تا په کوم بل ګومان اخته کول نه غواړم ... د شپې چې کله زخمي ویده شو نو شارجا له هغه ځایه د جراح کور ته ورغله، دا د هغې ناتواني وه چې کنترول یې نه پرتې وې، چې هغه یې خلاصول غوښتل هغې له جراح نه پوښتنه وکړه ، آیا الله د رالېږل شوی وې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ځواب ورکړ خلیفه انسان وی د الله جل جلاله رالېږل شوي یوازی نبیان او پیغمبران دی چې دا لړی په رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پای ته رسېدلې ده .

نجلۍ بیا پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي د الله جل جلاله رالېږل شوی دی؟

جراح ځواب ورکړ نه! هغه انسان دی، خو له عامو انسانانو د هغه رتبه لوړه ده، ځکه چې هغه د الله جل جلاله او د هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم ستر پیغام د نړۍ ګوټ ګوټ ته رسول غواړی .

شارجا وویل: بیا خو زما ورور ډېر لوی ګناهګار دی، که هغه ته چا دا خبری کړی وی، لکه تاسې چې ماته وکړې، نو هغه به له دې ګناه نه بچ شوی و، اوس خو به هغه ته بخښنه ونه کړای شی .

جراح هغې ته وویل : وبه شی ! صلاح الدین ایوبی ما ته ویلی دی چې دده د ژوندی ساتلو کوښښ وکړئ نو ددی مطلب دا دی چې هغه ته سزا نه ورکول کیږی ، هغه ته سزا نه ورکول کیږی او هغه ته هم په کار ده چې له ګناهونو توبه وکاږی ، زما پوره باره دی چې هغه ته به هیڅ سزا ورنه کړی شی .

شارجا د جراح لاس ونیو وې په ژړا کې ورته وویل: تاسې چې زما نه څه ډول قیمت اخیستل غواړي زه به یې درکړم، تاسې ما خپله وینځه کړی او زما ورور به ستاسې د ټولو عمر لپاره غلام وي زه به خپل ټول ژوند صلاح الدین ایوبي او ستاسې په خدمت کې تېر کړم ، د دې په بدله کې زما د ورور تداوي وکړي او هغه له سزا وژغوری .

جراح د هغې پر سر لاس راکش کړ وې ویل : اجر له الله جل جلاله نه غوښتل کېږي، د ورور د ګناه سزا خور ته نه ورکول کیږي، او د ورور روغتیا قیمت له خور نه نه اخیستل کیږي، د ټولو ساتونکی الله جل جلاله دی، هماغه سپیڅلي ذات ماته ستا د حیا او پت د ساتنې او د هغه یو مخلص بنده ستا د ورور د روغتیا پالنې دنده راسپالې ده، دعا کوه چې زه په دې امانت کې خیانت ونه کړم د خویندو له دعاګانو سره عرش هم په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت راخې . . . دعا کوه . . . دعا کوه . . . د هماغه ذات باري ستر توب یاد ساته، چې شیطان تاسې له هغه نه بې لارې نه کړي .

نجلۍ د جراح د خبرو د جادو تر اغېز لاندې راغله، یو خو خبرې داسې وې، چې جراح هغې ته وکړې، خو اصلي اغېز د جراح رويې پیدا کړی و. د جراح په باب له هغې سره ځنې نور شکونه راولاړ شول وو او هغه بل څه وختل، لکه له هغه سره چې احساس هم نه وي چې په داسې یوازیوالي او نیمه شپه کې یوه ځوانه او ښکلې نجلۍ د هغه رحم و کرم ته ناسته ده . . .

نیمايي شپه تېره شوې وه، جراح هغې ته وویل: پاڅېږه چې تر خپل ځایه دې ورسوم او ورور دې هم وګورم.

دواړه له کور ووتل او د شپې په تیاره کې په کرار کرار روان شول، هغوی د دوه کورونو تر منځ کوڅه کې تېرېدل، دا یوه تنګه کوڅه وه چې په اخر کې یې هغه کور و چې د شارجا ورور پکې ساتل کېده. او په دروازه کې به یې پیردار ولاړ وه هغوی دواړه چې په دې کوڅه ور برابر شول، دواړه د شا له لورې کلک ونیول د دواړو خولې په ټوټو وتړل شوې. چې غږ ترې هم وتلی نه شو، جراح په بدني لحاظ کمزوری نه و. خو هغه په ناخبرۍ کې نیول شوی و، حمله کوونکي څلور پنځه کسه ښکارېدل، هغوی دواړه یې پورته کړل او په تیارو کې ورک شول، لږ وړاندې آسونه ولاړ وو. د جراح لاس پښې په رسیو تړل شوې وه، هغه یې پر آس واچاوه او یو کس ورسره په آس باندې سپور شو، هغه د چا غږ واورېده چې شارجا ته وویل شور مه کوه پر آس سپره شه دا ستا له یاره راوستل شوی دی .

د شارجا له خولې نه ټوټه لرې کړای شوې وه، جراح د هغې غږ واورېده دې پرېږدې، د ده هیڅ ګناه نشته، دا ډېر ښه سړی دی- چا وویل ده ته زموږ اړتیا ده- بل د امر په لهجه وویل :شارجا! غلې پر آس سپره شه، وخت مه ضایع کوه او بیا آسونو منډې پیل کړې، په لږه شیبه کې آسونه له قاهرې نه ووتل، شارجا د آس په سپرلۍ ډېره ښه پوهېده.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار مهال د پیره دار د بدلېدو وخت شو، نوي پیره دار راغی، خو هغه د شپې پیره دار نه وو هغه دننه ولاړ او وې کتل هلته زخمي ویده و، او کمپله پرې د پاسه غوړېدلې وه، مخ يې هم پټ و، نوی څوکېدار بهر ولاړ او په دروازه کې ودرېده، هغه ته څرګنده وه چې اوس جراح د زخمي د لیدلو له پاره راځي، علي بن سفیان هم راځي، هغه ته دا هم پته وه چې د زخمي خور له هغه سره یو ځای اوسیږي او له هغې پرته بل چاته د تللو اجازه نشته، خو د تېپي خور يې هم چېرې ونه لیدله، چې لمر راوه خوت علی بن سفیان راغی، له څوکیدار نه يې پوښتنه وکړه جراح راغلی دی او که نه ؟

پیره دار ځواب ورکړ جراح راغلی نه دی، لومړنی پیره دار دلته نه و، او دننه د تپي خور هم نشته علي بن سفیان د دې فکر سره دننه ولاړو چې د زخمي حالت به خراب شوی وي او خور به يې د جراح پسې تللی وی زخمي خو یوازې د علي بن سفیان له پاره نه بلکې د ټولې اسلامي نړۍ له پاره ډېر ارزښتناک و، د هغه د رغېدو انتظار کېده او د یوه ډېرې لویې توطئی د رسوا کېدو هیله وه .

علي بن سفیان ژر دننه ولاړ، زخمي له سره تر پښو په کمپل کې پټ و، د تازه وینې بوی يې احساس کړ، د زخمي له مخ نه يې کمپله لرې کړه، نو دومره په وېره ترې شاته راغی، لکه هغه چې زخمي نه بنامار وي ،له هماغه ځایه يې بهر ولاړ پیره دار ته غږ وکړه څوکېدار په منډه راغی علي بن سفیان ورته د زخمي مخ وښوده، پوښتنه يې وکړهو دا خو هغه شپېنی څوکیدار نه دی؟ د نوي څوکیدار څېره له وېرې ژېړ واوښته او په ژړغوني آواز يې وویل. همدا و، په دې بستر کې څنګه ویده شوی دی ؟

علي بن سفیان ورته وویل : ویده نه دی، وژل شوی دی !

هغه کمپله پورته او لرې کړه، بستره په وینو سره وه، هغه زخمي نه و بلکې د شپې له خوا څوکیدار و.

علي بن سفیان وکتل د مړی له زړه سره نږدې د خنجر دوه زخمونه وو، د چرسیانو د ډلې زخمي غایب و، علي بن سفیان په کوټه، حویلی په غور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وکتله، هیچیری هم د وینو څاځکي ونه لیدل شول، د دې نه څرګندېدله چې څوکیدار یې ژوندی راوستی د زخمی پر بستره یې څملولی او بیا یې په خنجر باندې وهلی دی، ځېز کولو او وهلو ته یې پرېښی نه دی، کنه نو د وینې څاځکی به خواره وو، چې کله یې ساه ختلې کمپله یې پرې هواره کړې ده، او وژونکیو زخمي له ځانه سره بیولی دی، او خور یې هم ورسره بیولې ده، داسې څرګندېده چې د زخمی په ټېنتولو کې یې خور هم مرسته کړې ده، هغه ځوانه او ښکلې نجلی وه هغې به څوکیدار غولولی وي، د نجلۍ ملګریو به بیا په ناخبرۍ کې نیولی وي، علی بن سفیان پر خپله غلطۍ افسوس وکړ، چې د زخمي څلورو ملګریو ته له هغه سره د لیدلو وخت ورکړ، هغوی ویلی وو چې د زخمي د تره او ترور زامن دي، هغوی دننه ورغلی او لیدلی یې و، چې د دې ځای پیره او ساتنه څه ډول ده؟ د هغه خور ته هم دلته د اوسېدو اجازه ورکول په کار نه وو، هغوی دا خبره هم باوري کړې ننه وه چې هغه به ګوندی په رښتیا د زخمي خور وي، او یا د قاتلانو ډلې ملګرې.

علی بن سفیان په قهر شو او پر خپله سهوه پښېمانه هم، خو هغه پخپل زړه کې د زخمي او د هغه د ملګریو دومره بریالۍ تېښته وستایله، د علی بن سفیان په څېر هوښیار سړی تېرویستل څه آسان کار نه وو، هغو څلور کسو هم دوکه ورکړې وه، هغه له نوي پیره دار نه څه پوښتنې وکړې، هغه ورته وویل چې تر دې د مخه یې د شپې هم پیره کړې ده، هغه وویل چې نجلۍ یې له جراح سره د هغه کور ته په ورتلو او شپې ناوخته به بېرته راتللو لیدلې ده له دې نه له علی بن سفیان سره شک پیدا شو چې نجلې جراح هم د خپل حسن او ځوانی په جالی کې ګېر کړی و، علی څوکیدار ته وویل چې په منډه ولاړ شه او جراح راوله، د څوکیدار له تللو وروسته هغه د پټې ښځې په لټون کې اخته شو، بهر ولاړ ځمکه یې وکتله، د پښو نښې یې ولیدلې، خو نښو له هغه سره مرسته نه کوله، زخمي خو په ښار کې پټیدای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شو، یوه لاره پاتې وه، چې د زخمي پر کلي (له کومه ځایه چې د هغه خور راوستل شوې وه) حمله وکړای شي، خو هغه کلی ډېر لرې و.

څوکیدار بېرته راغی وې ویل جراح په کور کې نشته، علي بن سفیان د هغه کورته ورغی، ملازم یې وویل چې جراح د شپې ناوخته له یوې نجلۍ سره وتلی وو بیا بېرته رانغی، د نجلۍ په باب د جراح نوکر وویل چې ترڅې د مخه هم ورسره راغلې وه، او دواړه تر ډېره وخته دننه ناست وو، د علي بن سفیان باور راغی چې جراح هم د زخمي په تښتولو کې شریک دی، او دا د نجلۍ د ښکلا کمال دی، علي بن سفیان د خپلې ادارې مامورین راوه غوښتل او هغوی ته یې د زخمي د تښتولو په باب وویل، هغوی ټول یو یې او بلې خواته خپاره شول، په یو ځای کې یې د ډېرو آسونو د سومانو نښې ولیدې، د شاو خوا اوسیدونکیو درې څلورو کسانو وویل چې د شپې یې د ډېرو آسونو د ځغاستې غږونه اورېدلي دي، د استخباراتو مامورین د آسونو د سومانو په تعقیب پسې له ښاره ووتل، خو مخکې تلل بیکاره وو، د شپې د ځغاستونکیو آسونو د سومانو په تعقیب پسې د ورځې تلل بېکاره وو، هغوی ته همدومره پته ولګېده چې تښتوونکي دې لوري ته تللي دي، د علي بن سفیان له پاره یوازې دا کار پاتې و، چې د مصر سر پرست امیر تقی الدین ته اطلاع ورکړي، چې د چرسیانو د ډلې زخمي د هغه ملګریو تښتولی دی، له هغه سره دا فکر هم پیدا شو، چې زخمي چې کومې د راز خبرې کړې وې هغه هم بې بنسټه وې، او هغه د خپل ځان خلاصولو او د تېښتې د وخت میندلو له پاره دا کار کړی و. هغه سلطان صلاح الدین ایوبیاو علي بن سفیان هم غولولي وو.

نیمه ورځ تېره شوې وه، چې علي بن سفیان تقی الدین ته د خبر ورکولو له پاره ورغی، هغه مهال د هغه زخمي بندي چې د پورته کېدلو توان یې هم نه لاره له قاهرې نه لرې یوه ویجاړ ځای ته رسول شوی و، خو هغه ژوندی نه و، د جراح لاس او پښې تړلي وو او هغه پر یوه آس د بې روحه څېز په څېر پروت و، د هغه پښې د آس پر شا یوې خواته خو تنه او سر یې بلې خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوړند وو، تر هغه شپه يې هغه په همدې حالت کې وړی و. د سهار خړه لا رڼا شوې نه و، چې کله آسونه ودرول شول. د جراح پر سترګو پټۍ وتړلې شوې هغه د پټيو تړونکی سړی ونه ليدی شو، ځکه چې سر يې ځوړند و. له پټۍ تړلو وروسته يې پښې پرانستل شوې، او هغه يې پر آس کښېناوه. لاسونه يې تړلي وو، شاته يې يو سړی پر آس سپور شو، او آسونه تر لږ آرام وروسته بيا روان شول. هغه ته همدومره معلومه شوې وه چې يو څو نور آسونه ورپسې را روان دي، او سپاره يې په کرار کرار خبرې اترې کوي. آسونه روان روان وو او لمر راپورته کېده. بيا جراح احساس کړه چې آسوه پر لوړه ځيژي، په لږه لږه فاصله کې ښي او کيڼ لوري ته ګرځي راګرځي او بيا مخ په کښته ځي، هغه اټکل کاوه، چې دا سيمه لوړه ژوره ده.

ډېر وخت وروسته چې کله ټکنده غرمه شوه، هغوی ته له وروسته نه آوازونه وشول، چې دا ترې ځرګندېده چې کوم سپور له آس نه راپرېوتی دی. د هغه آس هم ودرول شو او شاته وګرځول شو. هغه بيا دپخوا په شان غږونه واورېدل، پورته يې کړی... سيوری ته يې يوسی، بې هوشه شوی دی، اوه خدايا! له ده نه خو وينې بهيږي ؟ دا يې د شارجا ترهېدلی غږ واورېده. د جراح سترګې او لاسونه پرانيزی، چې پټۍ پری بنده کړي، که نه نو زما ورور به مړ شي، دا د چرسيانو د ډلې زخمي و چې له آس نه پرېوتی وو تر هغه شپه د آس له سپرلۍ او ځغاستې له امله يې د ګېډې زخم خلاص شوی و، او له زخم نه يې هم وينه روانه وه هغه د رد زغامه خو وينه يې روانه وه په اخر کې چې هغه ځای ته راورسېده وينه ترې نوره هم زياته وبهيده، چې بې هوشه شو او له آس نه راپرېووت ، هغه يې پورته او د يوه کمره سيوري ته يې وه رساوه، په خوله کې يې ورته اوبه واچولې، خو اوبه يې له ستوني تېرې نه شوې، جامې يې په وينو لمدې شوې وې.

د جراح سترګې پرانستل شوې او ورته وويل شول، چې اخوا ديخوا به نه ګوري، هغه په خپل نس د خنجر څوکه احساس کړه، له ځان نه يې مخکې روان کړ د کمره سيوري ته زخمي پروت و او شارجا ورسره ناسته وه، هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ته وويل: د خدای له پاره زما ورور وژغوره جراح تر هر څه ړومبی د زخمی په نبض لاس کېښود ، هغه ته امر شوی و، چې يو خوا بل خوا به نه ګوري، هغه ناست و، او د زخمی نبض يې کوت، د هغه په نس کې د خنجر څوکه چوخېده، د ټپی نبض يې چې احساس کړ، ناڅاپه پاڅېده او شاته وګرځېده، د هغه مخی ته څلور کسه ولاړ وو، چې مخونه يې په تورو نقابونو کې پټ وو، يوازی سترګې يې ښکارېدې، د يوه په لاس کې خنجر وو جراح په غوسه وويل: په تاسې ټولو دې د الله لعنت وي، تاسې دی د ژغورنې په ځای وواژه تاسې ټول د ده قاتلان يې، دا خو مړ دی، مونږ دی په کټ کې هم نه ښورا وه او تاسې پر آس کېنېناوه را مو ووست ، د ده زخم خلاص شوی دی، او د بدن ټوله وينه يې ضايع شوی ده .

شارجا د ورور پر مړي ورپرېوته او په چيغو چيغو يې وژړل. په نقابونو کې پټ مخيو سړيو د جراح پر سترګو پټی وتړله او له هغه ځايه يې يو څه لرې بوته، مړی يې پر آس واچوه او قافله بيا روانه شوه، جراح د شارجا سوري کړيکې او ژړا فرياد اورېده، له جراح سره پر آس چې کوم سپور و، هغه ته جراح وويل دا زخمي بيخي رغېده، خو تاسې هغه وواژه هغه ته هيڅ سزا نه ورکول کېده، سپاره وويل: مونږ هغه د ژوندي پاتی کېدو له پاره راوستی نه و، مونږ په اصل کې هغه راز راتبنتولی دی، چې دې زخمي سره و، د ده په مړينه زمونږ هيڅ غم نشته، مونږ خوښ يو چې ته او ستاسې حکومت له دې راز نه ناخبره واست چې د ده په سينه کې و.

جراح پوښتنه وکړه نو تاسې ماته د کوم جرم سزا راکوی؟

سپاره ځواب ورکړ: مونږ به تا د پيغمبرانو په خبر ساتو، په تابه تود باد هم نه لګيږي، مونږ ته د دې له پاره راوستی وې، چې که په لاره کې زخمي په تکليف شي، نو ته به يې مرهم پټی کوې، خو مونږ دا فکر ونه کړ چې له تا سره خو نه درمل شته او نه مرهم، ستا د راتبنتولو دويم لامل دا و، چې مونږ دا نجلۍ هم له ځان سره راوستل غوښتل، که مونږ دا راوستلی وای ، نو ته چې له دې سره وې، زمونږ پسی به دې ټول پوځ راوېښ کړی و، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ستا راتښتول هم ضروري وو، دريم دا چې مونږ يوه جراح ته اړتيا لرو، تابه مونږ له ځان سره ساتو.

جراح ووېل: زه به د داسې کوم سړي علاج ونه کړم چې زما د حکومت مخالف وي، تاسې ټول د فاطميانو صليبيانو او سوډانيانو دوستان ياست او د همغوی په اشاره د اسلامي حکومت پر خلاف ورانکاري کوئ. زه به له تاسې سره هيڅ مرسته ونه کړی شم.

و سپاره ووېل: بيا خو به ته ووژل شې، جراح ووېل: مرګ به زما له پاره غوره وي. سپاره ځواب ورکړ چې بيا خو به مونږ له تاسره هماغه رويه کوو، چې ستا لپاره به ښه نه وي، بيا به ته زمونږ هر امر منی، خو زه درته وايم چې د بدی رويی نوبت به نه راځی، تا د صلاح الدين ايوبي پادشاهي ليدلې ده، زمونږ پادشاهي به هم وګورې، نو پخپله به ووايې چې زه همدلته اوسېږم، دا خو جنت دی که تا زمونږ له جنت نه انکار وکړ، بيا به درته خپل جهنم وښيو.

آسونه روان وو، د جراح پر سترګو پټی تړلې وې، د پټی په تياره کې يې د خپلی راتلونکې د ليدو کوښښ کاوه، د تېښتې په پلانونو يې هم سوچ کاوه، بيا بيا به يې د شارجا فکر په مغزو کې ګرځېده، خو هغه به چې فکر وکړ چې دا جنی هم د دغې ډلې ملګرې ده نو نهيلې به شو، چې له هغه سره به هيڅ مرسته ونه کړای شي.

***

د هغوی سفر دومره اوږد نه و، خو د سرحدي ټوليو او د هغوی د ګزمو له وېرې د مجرمانو دغه قافله په بې لارېو پټه او ډېره لرې راتاوه شوې وه، له ماښام وروسته هم روان وو او شپه تېرېده، د نيمې شپې نه لږ د مخه دغه کاروان ودرېده، جراح يې له آس نه راکوز کړ او لاسونه يې پرانستل، څرنګه چې تياره وه نو ځکه يې د هغه له سترګو پټی هم لرې کړ هغه ته د خوراک لپاره هم څه ورکړل شول، اوبه يې پرې وڅښلې او تر دې وروسته يې پرې لاس او پښې بيا وتړل، او د ويده کېدلو يې ورته ووېل: سپاره ستړي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وو، هغوی د دوه نیمو شپو راسي ویښ وو، وغزېدل او ویده شول، له آسونو یې زینونه هم لرې کړل او لږ لرې یې وتړل، د جراح د تېښتې هیڅ امکان نه و، هغه تړلی ویده شو.

لږه شیبه وروسته یې سترګې وغړېدې، پوه شو چې د روانېدو له پاره یې راوېښوي، خو چا د هغه د پښو رسۍ پرانستلې، هغه غلی پروت و، مرګ ته هم تیار و، د هغه دا هیله وه، چې هغوی به یې وژني او غورځوي به یې خو د پښو د رسۍ له پرانستلو وروسته یې چې د لاسونو پرانستل پیل شول، نو پرانستونکې د جراح په غوږ کې وویل: ما په دوه آسونو باندې زینونه تړلي دي، غلی زما پسې راځه! زه له تاسره ځم هغوی د بې هوشۍ په خوب ویده شوي دي دا د شارجا غږ و.

جراح په کراره پورته شو او په شارجا پسې روان شو، په شګو کې د مزل پر وخت د پښو غږ نه پورته کېږي، څو قدمه وړاندې دوه آسونه ولاړ وو، پر یوه شارجا سپره شوه، او بل باندې جراح سپور شو، شارجا وویل : څنګه ته پر آس ښې او کیڼ لوری ته په ګرځولو خو پوهېږې ؟جراح له څواب ورکولو پرته آس پونده کړ، د شارجا آس هم ورسره په ځغاسته شو، د آسونو د ځغاستې پر وخت شارجا جراح ته وویل، زما پسې راځه! زه پر لار بلده یم، په تیاره کې زما نه مه جلا کېږه .

د ځغاستې په حال کې د آسونو څوږ تېښتوونکي راویښ کړل خو تعقیبول یې آسان نه وو، هغوی لومړی باید لیدلي وای چې دا د چا آسونه دي؟ له هغوی سره د شارجا د تېښتې وېره نه وه، په دې خبرنه کې یو څه وخت تېر شو، چې هغوی څوک وو؟ او څه وخت وروسته به ورته معلومه شوې وي، چې شارجا او جراح وتښتېدل، بیا به هغوی آسونه زین کول، په دې کې به دومره وخت لګېدلی وي چې تېښتېدونکی دوه دوه نیم میله وړاندې تللي وو، .... شارجا او جراح بیا بیا شاته کتل، د آوازونو د اورېدو کوښښ یې هم کاوه، د هغوی باور راغی چې څوک ورپسې نه راځي، هغوی لاتر دې دمه د آسونو د وروکولو خطره پر سر اخیستلای نه شوه، نو څکه هماغسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چار ګامو روان وو، بلاخره داسې ځای ته ورسېدل چې آسونه پخپله ورو شول، خو هغوی ډېر لرې تللي وو جراح شارجا ته وويل دلته به خامخا کوم ځای کې د سرحدي ګزمې سپاهيان وي، خو هغه ته پته نه وه چې کوم ځای به وي، شارجا ته هم څه پته نه وه، هغې جراح ته وويل چې هغوی د ګزمه سپاهيانو له وېرې په لرې او شاړو لار تللي وو، کنه نو د هغې کلی لرې نه وو هغې جراح ته ډاډ ورکړ چې قاهرې ته په صحيح لاره روان دي او قاهره لرې نه ده .

سبا ورځ به د غرمې مهال و چې علی بن سفيان د مصر د سر پرست امير تقی الدين سره ناست و، تقی الدين ويل زه په دې حيران نه يم چې ستاسې په خبر ازميښل شوی حاکم دا غلطی کړې، چې يوی شکمنی نجلۍ ته مو له مجرم زخمي سره د اوسېدو اجازه ورکړې او ځلور شکمن کسان مو زخمي ته ورروستلی دي، زه په دې حيران يم چې دا ډله دومره منظمه او زړوره ده چې زخمي يې وتښتاوه پيردار يې وواژه او بيا يې د زخمي مجرم په بستره کې واچا وه دا يو منظم پروګرام او ترتيب شوی جرم دی .

علی بن سفيان ووېل: زه ګومان کوم چې دغه کار جراح او نجلۍ په آسانه کړی دی، په دې کار کې هم زمونږ د قوم د همدغه کمزورۍ اغېز څرګندېږي، چې سلطان صلاح الدين ايوبي يې تل له امله خفه وي او وايي چې د دولت او ښځه نشه به اسلامي امت ډوب کړي، جراح خو ما نيک عمله انسان ګاڼه، خو يوی جلۍ هغه ړوند کړو په هر حال د زخمی بندي د کلی پته معلومه ده، ما ورپسی يو ټولی عسکر لیږلي دي. .

تقی الدين پوښتنه وکړه په سويل لويديزو سيمو کې چې زمونږ بندي د کومو کنډرو يادونه کړې وه، د هغې په باب تاسې څه کول غواړی؟ علی بن سفيان ځواب ورکړ، زه ګومان کوم چې هغه دروغ ويلي وو، هغه د خپل خلاصون له پاره دغه بې بنسټه کيسه جوړه کړې وه خو بيا به هم استخبارات د هغې سيمې په باب معلومات راټول کړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی لا په دې مسئله خبرې کولې، چې په دروازه کې ولاړ پيره دار راغی او داسې خبر يې راووړ، چې هغوی دواړه يې حيران کړل. هغوی يو بل ته وکتل، داسې ښکارېدل لکه هغوی چې له خبرو معزور وي. علي بن سفيان پاڅيد وې ويل، بل څوک به وي، بهر ولاړ، په هغه پسې تقي الدين هم ورغی، خو هغه بل څوک نه، د هماغوی خپل جراح يې مخې ته ولاړ و، او د زخمي بندی خور هم ورسره وه، د هغوی آسونه ډېر ستمبډل، د جراح او شارجا سرونه او مخونه له دوړو او ګردونو ډک وو، شونډې يې وچې او خولې وازې پاتې، وې، علي بن سفيان ترې لږ په غوسه پوښتنه وکړه، بندي مو چېرته پرېښود؟ جراح ورته په لاس اشاره وکړه، چې مونږ لږ آرام کولو ته پرېږدی، دواړه يې دننه بوتلل، د هغوی له پاره يې اوبه او خواړه راوه غوښتل. جراح ورته په تفصيل سره وويل چې څه ډول وتښتول شول، په سفر کې زخمي بندی مړ شوو هغه ته هيڅ پته نه وه چې زخمي بندی هم راتښتول شوی دی، سبا د ورځې ورته د سفر په حال کې پته ولګېده، چې کله زخمي له آس نه راپرېووت او د زخم د خلاصېدو له امله مړ شو، جراح څه چې ډول شارجا آزاد کړ او له هغه سره راوتښتېده هغه يې هم ورته مفصل ډول وويل، شارجا هم خپلې خبرې وکړې، نو علي بن سفيان وه پوهېده، چې دا يوه بېديانې جنی ده، کلکه او زړوره هم ده او دا دومره چالاکه نه وه، څومره چې فکر کېده، هغې وويل چې د خپل ورور په اسره او د هماغه په خاطر ژوندۍ وه، هغه د ورور د ژوند په خاطر مرګ ته هم تياره وه، جراح چې په څومره اخلاص د هغې د ورور علاج وکړو له هغې نه دومره اغېز منه شوه چې د هغه مريده شوه، ماته جراح ملايکه ښکارېده په لومړۍ ورځ چې له هغې سره کوم څلور سړي راغلي وو هغه زمونږ هيڅ نه کېدل، هغوی زمونږ د تره او ترور زامن نه وو، هغوی د هغې ډلې سړي وو چې صلاح الدين ايوبي او د هغه لوړ پوړي چارواکي وژل غواړي، کله چې د علي بن سفيان سړي د شارجا کلي ته ورغلي وو هغه مهال دا څلور سړي په کلي کې وو، هغوی ته معلومه شوه چې د شارجا ورور زمخي او نيول شوی دی، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره په دې نیت را روان شول چې زخمي به راتښتوي، له هغوی سره دا وېره وه چې زخمي سره کوم راز دی هغه رسوا نه شي، هغوی ته دا څرګنده وه چې خمي چېرې او په څه کار کې نیول شوی دی .

د شارجا له وینا سره سم د هغې هم دا اراده وه چې خپل ورور به راتښتوي، هغې چې له ورور سره د پاتې کېدلو کومه هیله کړې وه، له هغې نه یې دوه موخې وې، یوه یې دا چې د خپل ورور خدمت او پالنه به کوي او بله یې دا چې که وخت په لاس ورغی نو خپل ورور به تښتوي، هغه څلور سړي چې زخمي یې وکتل بېرته ستانه نه شول ، بلکې په قاهره کې پاتې وو، هغوی د شارجا د اشارې په انتظار وو، خو جراح نجلۍ ته داسې خبرې وکړې چې هغې هیڅکله اورېدلې نه وي، هغه به هر وخت له جراح سره ناسته او د هغه خبرو اورېدو ته به لېواله وه، یوه ورځ هغه د جراح کورته روانه وه نو هغې ته له هغو څلورو نه یو سړي په مخه ورغلی وه هغه شارجا ته وویلی چې د زخمي په تښتولو کې باید نور وخت تېر نه شی شارجا هغه ته وویل چې هغې خپله اراده بدله کړې ده، د هغې ورور به همدلته اوسي، هغه سړي شارجا ته وویل چې داسې ښکاری لکه چې د دماغ دی خراب شوي دی .

شارجا دا هیله نه لرله چې هغوی به دومره زړورتوب وکړی او د هغې ورور به وتښتوي، هغې ورته خپل پرېکړه واوروله چې هغه به ورسره هیڅ مرسته ونه کړي، هغه سړي ورته وویل مونږ ستا هر حرکت وینو، مونږ دا ګنله چې تا ګوندې جراح په خپل جال کې ګېره کړی دی، خو داسې ښکاری چې ته پخپله د هغه په جال کې ګېر شوې یې. شارجا هغه وراټه، څرنګه چې د هغې دا هیله نه وه چې هغه وګړي به دومره د زړورتوب څرګندونه کوي له دې امله یې جراح ته هم څه یادونه ونه کړه چې د هغې د زخمي ورور د تښتولو خطره ده .

په هماغه شپه جراح او شارجا د هغو څلور وارو په ولکه کې راغلل، هغوی یې چې کله پر آسونو د سپرولو له پاره پورته کول، نو هغې وه لیدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر یوه آس د هغې ورور هم په زخمي حالت کې ناست و. هغه مهال هغه یو څه خوشحاله شوه چې ورور یې آزاد کړای شوی دی، نو هغه تېښتې ته تیاره شوه، خو جراح یې له هغوی سره بندي لیدل نه غوښتل، نو هغوی ته یې څکه وویل چې جراح پرېږدي! خو خبره یې وه نه منل شوه د هغه لاسونه او پښې یې وتړل، پر آس یې بار کړ، په لاره کې شارجا ته وویل شول، چې د هغې ورور یې څه ډول راوتښتاوه، هلته یوازې دوه کسه ورغلي وو، یوه یې له پیره دار نه د کومې پوښتنې په باب په خبرو مصروف کړ، بل یې د شاله لوري له غاړې نه وینو او دواړو پورته کړ او دننه یې وهوور، زخمي چې هغوی ولیدل، پورته شو کښېناسته، د هغه په بستره یې پیره دار څملاوه او د هغه پر زړه یې د خنجر دوه زور ګذارونه وکړل او هغه یې وواژه بیا یې پرې کمپله وغوړوله، دواړو زخمي بندي راپورته کړ او راووتل، هغوی ته دا هم معلومه وه چې شارجا د جراح په کور کې ده، هغوی وېرېدل چې شارجا به ورسره دا کارونه مني او تښتونه به ناکامه شي خو د هغې راتښتول هم له هغه ځایه ضروري وو څکه چې له هغې سره هم یو راز و، دوه سرې ورته په کمین کې ناست وو، څنګه چې جراح او شارجا هغې تنګۍ او تیاره کوڅې ته ورسېدل، هغوی دواړه هم ونیول شول اود اغوا کار بریالی سرته ورسېده.

* * *

د علی بن سفیان په خبر د استخبارتو فنی ماهر کومه ازموینه کول نه غوښتلو هغه په سملاسي توګه د جراح او شارجا په خبرو باور ونه کړ، دا هم د توطئې یوه کړۍ کېدای شوه، هغې دواړه سره جلا کړل، او له هغوی نه یې پخپل انداز پوښتنې وکړې، جراح هوښیار سړی و، هغه علی بن سفیان قایل کړو چې هغه کومې خبرې کړې دي تکی په تکی صحیح دي، هغه وویل چې یو خو احساساتي ارخ دی، د دغه جلۍ شکل او صورت د هغه مړې خور په څېرو، څکه یې هغه خوښېده، او هغه یې خپل کورته بوتلله همو او د زخمي په کور کې به هم ورسره تر ډېره وخته ناست و، جراح وویل، چې د هغه د دې روېې نه نجلۍ دومره اغېزمنه شوه. چې هغې ورته خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځني شکونه په خکي کېښودل، دا د هغه جلی دویم اړخ و چې له امله یې جراح ورته زیاته پاملرنه وکړه، نجلۍ مسلمانه وه، خو داسې ښکارېدل چې پر هغې ډېرو بهرنیو اثراتو کار کاوه، جراح د هغې له ذهن نه دغه اثرات لرې کړلو ځرنګه چې نجلۍ کلیوالي او د وروسته پاتې ذهن لرونکې وه او د شولو هغه به یې صحیح ګڼل، د هغې له خبرو نه ځرګنده شوه، چې د هغوی په سیمه کې د اسلام خلاف تبلیغات او د صلاح الدین ایوبي پر خلاف تخریبي چارې ښې په زور او شور او پرته له کوم خنډ او بندیز روانې دي.

علی بن سفیان له شارجا سره څه خبرې ونه کړې تش له هغې نه یې پوښتنې کولې او له ځوابونو یې بیان ترتیبېده، هغې د فرعونیانو د کنډرو په باب هماغه څه وویل، چې مخکې ویل شوي دي.

هغه هم د کنډرو د هغه بزرګ سړي ګروهمنه وه، د چا په باب چې ویل کېدل چې ګناهګارانو ته نه ښکاري، او د هغه یوازې آواز اورېدل کیږي. شارجا وویل چې ورور یې په پوځ کې و، او هغه په کور کې یوازې اوسېده، هغې ته د کلي ځني خلکو ویلي وو، چې هغه دی کنډرو ته ورشي، ځکه چې د هغه انسان پېغلې نجونې ډېرې خوښېږي، شارجا د علی بن سفیان د پوښتنو په ځواب کې دا هم وویل چې د هغوی د کلي درې ښکلې پېغلې د کنډرو هغه بزرګ ته ورغلې وې چې بیا بېرته رانغلې، یو ځلې د هغې ورور کلي ته راغلی و، شارجا له هغه پوښتلي وو، چې کنډرو ته ورشي او که نه؟ ورور یې هغه منعه کړې وه شارجا په ښه ډول ونه ویلای شول، خو دا پته وه لګېده چې د مصر په سویل لویدیزو سیمو کې کاروانه روان دي، نجلۍ د جراح په باب وویل، چې که هغه یې کلي ته هم بیولی وای او بندي کړی یې وای، نو له هغې ځایه به یې هم د خپل سر په بیه را خلاص کړی وکله چې د هغې ورور مړ شو نو کلي ته د تللو اراده یې هم پرېښوده، او عزم یې وکړ چې جراح به له دې ځایه آزادوي، هغه ځلورو مجرمانو شارجا خپله ملګرې ګڼله، خو جراح هغې ته ویلي وو، چې هغوی د الله تعالی ډېر لوی مجرمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، هغې ته دا هم معلومه شوې وه، چې د هغې له ورور سره یې هیڅ همدردي نه وه بلکې له هغه راز سره یې کار وو چې له هغه سره ځ نو ځکه هغوی وواژه .

علي بن سفیان له هغې نه پوښتنه وکړه چې اوس هغه څه کول غواړي او د خپل ځان په باب یې څه فکر کړی دی؟ هغې ځواب ورکړ، چې خپل ټول ژوند به د جراح په قدمونو کې تېر کړي او که جراح هغې ته ووایي چې اور ته ودانګه، نو اور ته به ودانګي، هغه دې خبرې ته تیاره شوه چې تر کنډرو پورې به د ورتلونکیو لارښوونه هم وکړي او د خپلې سیمې هر هغه سړي به په ګوته او ونیسي چې د مصر د حکومت پر خلاف کار کوي.

د علي بن سفیان په مشوره د پوځ او اعلی حاکمانو غونډه راوغوښتل شوه، او حالات د تقي الدین مخې ته وړاندې کړای شول د ټولو دا فکر و، چې تقي الدین نوی نوی مصر ته راغلی دی او د لومړۍ ځل له پاره دومره درونه مسئوولیت ورته سپارل شوی دی، نو ځکه به هغه په احتیاط سره پرېکړې کوي، او کېدای شي چې له کومې خطرې سره مخ کېدل ونه غواړي، په غونډه کې زیاتره چارواکو پر دې خبره اتفاق وکړ چې ښکاره معلومه ده چې لرې او پراخه سیمه زیاتره وګړي بې لارې کړای شوي دي، نو ځکه دې د دغو خلکو پر خلاف پوځي عملیات نه کیږي، مسئله دا وه چې د کنډرو دننه چې کوم حالات معلوم کړای شوي وو، له هغو نه څرګندیدله چې هلته یوه نوې عقیده را منځته شوې چې هغو خلکو منلی هم ده، نو ځکه به دغه وګړي پر خپل عبادت ځای پوځي یرغل ونه زغملای شي، د دې حل دا وړاندې کړای شو، چې دغې سیمې ته دې مسلمان معلمان، عالمان او پوهان ولېږل شي چې خلک سمې لارې ته راوبولي، د هغوی احساسات دې نه مجروح کوي .

تقي الدین وویل: د دې مقصد خو دا دی، چې تاسې له انسانانو ویرېږئ او ستاسې په زړونو کې د الله جل جلاله او رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مینه نشته چې دوی د یوه رښتوني دین سپکاوی کیږي، زه د مصر امیر او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلی قوماندان ته د خبر ورکولو اجازه نه ورکوم، تاسې نه پوهیږې چې هغه په فلسطین کې له څومره څواکمن دښمن سره په مقابله اخته دی، تاسې هغه ته دا ثابتول غواړې چې مونږ ټول دری څلور زره بې لارې شویو انسانانو او د اسلام د دین له دښمنانو څخه ویرېږو، زه د نیغی او مستقیمی سختې او کوټلې حملې قایل یم .

یو مرستیال قوماندان وویل: محترما ! بې ادبې دې معاف وي. صلیبیان پر مونږ تور لګوي چې اسلام د توری په زورخپور شوی دی، مونږ د دغه تور عملی تردید کول غواړو، مونږ به له ځانونو سره د مینې او محبت پیغام یوسو، تقی الدین ورته په ټوکه کې وویل نو بیا مز.تر ملا توری ولې تړلي دي؟، په دې یوځ دومره لګښتونه ولې کیږي؟ آیا تر دې به دا غوره نه وي چې مونږ لښکرې رخصت کړو او وسلې په نیل سیند کې واچوو، د تبلیغیانو یوه ډله جوړه کړو ،د ملنګانو او مسافرو په څېر کلی په کلي وګرځو؟ تقی الدین دا په احساساتی انداز وویل: که د الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم د پیغام پر خلاف صلیبیانو تورې را ایستلې وي، نو بیا خو به د مسلمانانو تورې په تېکو کې نه پاتې کېږي، او چې کله د مسلمان توره له تیکی راووځي، نو هر هغه سر به له تنې جدا کوي، چې د اسلام د مبارکی کلمې لا الـه الا الله محمد رسول الله لـه منلو انکار کوي، هره هغه ژبه به پرې کوي، چې حق کلمی ته دروغ وایې صلیبیان کـه دا تور لګوي چې مونږ اسلام د تورې په زور خپور کړی دی، نو زه لـه هغوی نه معافی غوښتنې ته تیار نه یم، اسلامي سلطنت ولې کمزوری کیږي؟ پخپله مسلمان ولې د اسلام دښمن کیږي؟ یوازې د دې لـه پاره چې صلیبیانو د ښځو ، شرابو او د زرو او مرغلرو او د واک او اقتدار حرص او هوس پـه وسیله د مسلمانانو توري زنـګ وهلی، هغوی پـر مونـږ بانـدې د جـنـګ خوښونې او ظلم او تیـري تورونـه لګوي، زمونـږ د جنګیـالیتوب روایـات ختمول غواړې، څکه چې هغوی د جګړې لويـه زمونـږ نـه وړای نـه شي، د هغوی د وچې لښکرې او سمندري بېړی ناکامي شوي دي، اوس زمونږ پـه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ کې ورانکاري کوي، د الله جل جلاله د رښتینی دین جرړې غوڅوي، او تاسې وایي چې د هغوی پر خلاف تورو ته لاس مه وروړی.

دوستانو! په غور سره واورئ چې صلیبیان او ستاسې نور دښمنان له تاسې نه د دوستۍ په پلمه تورې اخیستل غواړي د شا له لوري ستاسې وهل او ودرول غواړي د هغوي دا اصول یوه غولونه ده چې که څوک تاسې ته په یو مخ څپېړه درکړي نو تاسې ورته بل لوری ورمخ کړئ، آیا له تاسې نه کوم یوه ته څرګنده نه ده چې په کرک کې هغوي له مسلمانانو سره څه کوي؟ آیا تاسې په شوبک کې د مسلمانانو ببګار کمپونه لیدلي نه دي؟ هلته یې څومره مسلمانی بیبیانې بې پردې کړي، هغه مو اورېدلي نه دي؟ چې په نیول شوی فلسطین کې مسلمانان د وېرې ترهې، بې پتی او مظلومیت ژوند تېروي، صلیبیانو د مسلمانانو له کاروانونو لوټي او ښځې تښتوي، او تاسې وایي چې د اسلام په نامه توره پورته کول جرم دی، که دا ګناه وي نو زه پرې نه شرمېږم.

د صلیبیانو تورې د بې وسې مسلمانانو سرونه پرې کوي، یوازې په دې خاطر چې له الله جل جلاله سره مینه لري، د صلیب او بوتانو عبادت نه کوي، ستاسې تورې هغه مهال د لاسونه غورځېدل په کار دي، چې مخې ته مو بې وسې او بې وسلې انسانان وي او هغوی ته الهی پیغام رسیدلی نه وي، مونږ باید د دې اصولو منونکي نه اوسو، چې د خلکو پر احساساتو حمله وکړو، ما لیدلي دي چې په عربو کې ډېر کوچني کوچني واکمنان او نا اهله امیران د خلکو د خوښې له پاره ډېر په زړه پورې کلمات کاروي، د هغوی غلط احساسات او ولولې نورې هم راپاروي او هغوی خوښ ساتي، چې خلک هغوی له مزو چړچو او غیر اسلامي ژوند دود څخه منع نه کړای شي، د دغو امیرانو د کار طریقه دا ده چې هغوی د څټمیسنو(چا پلوسانو) یوه ډله پیدا کړې، چې د هغوی هر غږ ته لبیک وایي، او همدغه وګړي په خلکو کې ګرځي، دا ثابتوي چې د هغوی امیر څه ویلي دي، هغه د الله تعالی آواز دی، چې نتیجه یې داده چې د الله جل جلاله بنده ګان د بد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارو او عیاشو انسانانو غلامان کیږي او قوم په حاکم او محکوم ویشل کیږي. . مونږ ګورو چې دښمن زمونږ جرړې غوڅوي، او زمونږ د قوم یوه برخه د کفر په تیارو کې ننباسي، که مونږ کوټکي تګلاره ونه ټاکله، نو مطلب به یې دا وی، چې مونږ د کفر ملاتړ کوو، ماته مې ورور صلاح الدین ایوبي ویلي وو چې خیانت او غداري د مسلم امت یو دود ګرځیدلی خو زه دا هم ګورم، چې داسې یو دود هم پیل شوی چې یوه ډله به حکومت کوي او نور به یې تر لاس لاندې محکوم وي، واکمن ټولی به د قوم خزانه په شرابو بهوي او ملت به یو ګوټ اوبو ته تږی وي، زما ورور صحیح ویلي وو، چې مونږ باید د ملت او دین اینده په نظر کې ونیسو، مونږ باید پخپل ملت کې د عزت او عمل لوړوالی پیدا کړو، راتلونکی نسلونه به زمونږ له قبرونو څخواب غواړي د دغه مرام له پاره باید له داسې چارو څانونه ونه ژغورو چې د دین او هیواد له پاره ګټور نه وي، که دغه په حقه ګامو ته د قوم د څوکسو له پاره ګټور نه وي، نو مونږ یې باید هیڅ پروا ونه کړو. مونږ د مسلمان امت ګټه او عزت او څو کسو د خوښۍ له پاره قربانولای نه شوو مونږ د خپل هیواد یوه لویه برخه یوازې د دې له پاره د ورانکارۍ په جال کې ګېر پرېښودلای نه شو، چې هلته ګواکې د خلکو احساساتو ته زیان رسیږي، تاسې ګوری چې د هغه ځای خلک ساده او ناپوه دي، هغوی خپل هغه مسلمان ورونه چې د قبیلو سرداران او مذهبی مشران دي، د دښمن سره د سازش په نتیجه کې بې لارې کوی .

په غونده کې د هېچا هم دا هیله نه وه چې د تقی الدین عکس العمل او غبرګون بهه دومره سخت او پرېکړه به یې کوټلې وي هغه چې کوم دلایل وړاندې کړل، د هغې پر خلاف په چاکې د دې جرئت نه و چې مخالفت خو لاڅه چې وړاندیز یې هم وکړی هغه وویل : په مصر کې چې کوم پوځ دی یا له محاذه راغلی دی او تردې د مخه هم جنګېدلی دی، د دغه پوځ دې پنځه سوه آس سپاره، دوه سوه اوښ سپاره او پنځه سوه پیاده نن ماښام د سیمې په لور وه لېږل شي چېرې چې شکمنی کنډرې دي، دغه پوځ به له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې سیمې دومره لرې اوسي، چې که اړتیا پېښه شي په سملاسي توګه کلابندي وکړای شي، له ما سره چې له دمشق نه کوم دوه سوه کسه سپاره راغلي دي، هغوی به کنډرو ته دننه ورځي حمله به کوي، يو چریکي ګروپ به کنډرو ته دننه ورځي او دوه سوه سپاره به کنډري کلا بند کوي که له بهر نه حمله وشوه، نو د پوځ زياته برخه به يې مقابله کوي او کلا بندي به نوره هم راتنګوي، په دې عملیاتو کې دې پوځ ته په کلکه وویل شي، چې له بې وسلې خلکو سره به څه کار نه لري.

تر دې پرېکړې وروسته په سملاسي توګه پوځي حاکمان د لېږد، حملې، کلا بندۍ او نورو پلانونو په جوړولو لګولي شي شو.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر له حالاتو ناخبره د کرک او شوبک د کلا ګانو تر منځ په یوه پراخه بیدیا کې چېري چې شګلنې غونډۍ، خوړونه او لوی لوی ګتان هم وو او ځای ځای اوبه او پرېمانه سیوري هم زيات وو، د صليبيانو د نوي جنګي پلان سره د خپل پوځ صفونه ترتیبول، د استخباراتو مامورینو هغه ته ویلي وو، چې صليبيان به له دوه چنده څواک سره چې زیاتره سپاهیان به يې زغرې لرونکي وي، له کلا نه پهر راووځي او حمله به کوي، دغه پوځ به د سلطان صلاح الدین ایوبي مجاهدین په مخامخ جګړه کې مصروفوي او نور به يې د شا له لوري یرغل راوړي، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل پوځ تر لرې لرې واټن پورې خپور کړو تر هر څه ړومبی يې دا کارو کړ، چې هر ځای اوبه او سیوري وو، هغه يې ونیول، د دغو ځایونو د دفاع له پاره يې د غتو کمانونو لرونکي غشي ویشتونکي ولېږل، د هغوی غشي تر لرې ځایه رسېدل، هلته يې منجنیقو[1] نه هم ولګولو چې د اور ګولۍ يې ویشتلې، دا کار يې څکه کړی و، چې دښمن

[1] - منجنیق یوه لرګینه د ستګاه وه چې د میچینو غزی په شان د اور پنډړسکی پر ویشتلی کېدل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړدې راونه رسيږي، لوري څوکې او غونډۍ يې هم نيولې وې، سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو عسکري ټوليو ته امر کړى و، چې که دښمن حمله وکړه تاسې نور هم خپاره شى چې دښمن په خپرېدلو مجبور کړى.

سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ داسې ترتيب کړ، چې دښمن دا پرېکړه ونه کړاى شي چې د مسلمانانو د پوځ اړخ کوم او وروستۍ برخه يې کومه ده.

سلطان صلاح الدين ايوبي د خپل پوځ يوه غټه برخه محفوظه وساتله، يوه برخه يې داسې په حرکت کې وساتله، چې هر ځاى اسلامي پوځ ته د کومک اړتيا وي، دوى مرسته ور رسولاى شي، د هغه تر ټولو خطر ناکه وسله د هغه چريکي ګروپونه وو، او تر دوى زيات خطر ناک يې استخباراتى نظام و، چې هغه ته يې د صليبيانو د هر حرکت خبر ورکاوه، سلطان صلاح الدين ايوبي د شوبک کلا نيولې وه د صليبيانو په پلان کې دا هم وو، که حالات يې په ګټه وو نو شوبک به هم کلا بندوى او نيسي. هغوي هيله لرله چې د هغوى دومره زياتې لښکرې به د سلطان صلاح الدين ايوبي لږ شمېر پوځ په بيديا کې له منځه يوسي. يا به يې دومره کمزوري کړي چې شوبک ته به له بهر نه مرسته ونه رسولى شي، د دغه پلان له مخې سلطان صلاح الدين ايوبي د شوبک کلا هغه برخه چې صليبي پوځ پرې حمله کولاى شوه تشه پرېښوده، هغه د صليبيانو له پاره موقع ورکړه چې صليبيان د دغه ځاى په تش ليدلو پر سوبک کلا حمله وکړي، هغې لورى ته يې د پېرى څوکۍ هم لږې کړې او تر لږې لږې ځايه يې سيمه خالي پرېښوده.

صليبي جاسوسانو په سملاسي کرک کلا ته خبر ورکړ چې سلطان صلاح الدين ايوبي له صليبيانو سره د جنګېدلو له پاره خپل پوځ له شوبک نه لرې راټول کړى دى، او د شوبک کلا لاره پاکه شوې ده، صليبيانو په سملاسي توګه هغه پوځ چې پر سلطان صلاح الدين ايوبي يې مخامخ حمله کوله، امر وکړ چې لاره بدله او د شوبک په لوري ولاړ شي لکه چې دغه پوځ هغې لوري ته وګرځېده، د دې پوځ پسې د رسد د زخيرو کاروان روان و، دغه پوځ چې کله د شوبک څلور هيلۍ ته ورسېده، نو وه درول شو، دا د دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ مهالیز پړاو و، د رسد د آسونو رهړې، اوښان او کچرې د زرونو په شمېر را روان وو، هغوی ته هېڅ خطره نه وه، ځکه چې د مسلمانانو د پوځ تر لرې لرې ځایونو پورې نوم او نښان نه و، صلیبي واکمن ډېر خوښ وو، هغوی د شویک کلا د خپلو قدمونو لاندې لیدله خو د شپې له خوا هغوی د شا لوري ته آسمان تک سور وه لیده، د اور لمبې دومره لوړې وې چې د دومره لرې نه هم ښکاریدې. صلیبیانو آسونه وځغلول، چېرې چې اور لګېدلی و، هلته د دوی د رسد وسایل وو، هلته یې پخپل سر منډې وهونکي آسونه او بې مهاره اوښان یو خوا بل خوا د ځغاستې په حال کې وه لیدل.

دا تباهي د سلطان صلاح الدین ایوبي یوه چریکي ګروپ جوړه کړې وه، په رسد کې د آسونو او اوښانو له پاره وچ واښه وواو په سلونو رهړو بار وو، هغه یې د رسد د کمپ څلورو خواو ته د رولي وو، صلبیان په تېرو تنه اخته وو هغوی ته پته ونه وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې د هر حرکت څارنه کوي، د شپې چې کله د کیمپ وکړی ویده شول، نو مسلمان چریکان پر اوښانو ورغلل او د وښو پر انبارونو یې اورین غشی وه اورول، وښو فوراً اور واخیست، په لږه شېبه کې ټول کمپ د اور په لمبو کې راګېر شو، په اور کې راګېر انسانان د ځانونو ژرغورنې له پاره یو خوا بل څو ځغاستل، چې زیاتره یې د غشیو خوراک شولو کومو څارویو چې رسۍ شکولی شوی، هغه وتښتېدلو او چې کومو ونه شکولی شوی هغه ژوندي وسوځېدل تر لرې لرې ځایه یې کمپ په جهنم بدل شوو چریکانو زیات شمېر آسونه او اوښان ونیول او بېرته ولاړل.

د سهار تر رڼا وروسته چې د صلیبي پوځ قوماندانان هلته ورغلل، هیڅ شی‌هم بچ پاتې شوي نه وو، د هغوی د یوې میاشتې ذخیره له منځه تللې وه، هغوی پوه شول چې د شویک لاره چې پرېښوودل شوې وه دا هم د سلطان صلاح الدین ایوبي یو چال وو هغوی له څه مطالعې پرته وویل چې له کرک نه تر شویکه زمونږ د رسد لاره خطر ناکه دهو له دې امله یې د شویک کلا بندي وځنډوله، له رسد پرته کلا بندي ناممکنه وه، او چې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ته دا خبر هم راورسېده چې تېره شپه د هغه پوځ د رسد هم تباه کړای شوی چې پر سلطان صلاح الدین ایوبید مخامخ یرغل له پاره لېږل شوی و، نو هغوی پر ټولو جنګي پلان د بیا غور کولو پرېکړه وکړه، هغوی ته هیچېری هم د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ نه ښکارېده.
سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړل شو، چې صلیبیانو په دواړو، محاذونو وړاندې تګ ځنډولی نو هغه خپل قوماندانان یې راوغوښتل او ورته یې وویل: صلیبیانو جنګ ځنډولی دی، خو زمونږ جنګ جریان لري، هغوی د دوه پوځونو مخامخ ټکر ته جنګ وایي، زه چریکي او شپینو یرغلونو ته جنګ وایم، اوس چریکان فعال وساتي، صلیبیان دواړو لوریو ته په شا تګ کوي، هغوی په ډاډه زړه په شا تګ ته مه پرېږدي، په وروستی یا یوه اړخ یې ناځاپي یرغل ورورېځ او تري غایب شي، صلیبیان تاسې مخامخ جنګول غواړي ، خو زه به تاسې په داسې میدان کې له هغوی سره مخامخ کوم چې ستاسې د خوښې لامل وي او چیرې چې شکی هم ستاسې مرسته کوي .
د سلطان صلاح الدین ایوبید هستوګنې ځای نه و، هغه له خپلو ملګریو او ساتونکي پوځ سره یوې او بلې خواته کوچېده، په یوه ځای کې به نه اوسېدلو لدی سره سره هم داسې ښکارېده چې هر ځای کې موجود دی.

* * *

په مصر کې د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین د صلیبیانو پریو بل محاذ یرغل کاوه، دا د مصر سوېل لویدنیزه سیمه وه د کومې سیمې ویرووونکیو کمرونو دننه چې د فرعونانو د زمانې هیبت ناکې کنډرې او هلته حضرت عیسی علیه السلام له آسمانه بیرته راتلونکی و، ټوله سیمه د یوې نوې ګروهې منونکې شوې وه .. د پنجشنبې ماښام و د لیدونکیو ګڼې ګوڼې د ګنډرو په غار ډوله دروازو کې د ننوتلو ټېل ټیل کړی و، دننه په یوه لویه کوټه یو پراسراره غږ انګازې کولې، خلکو ته په دېوالونو ګناهګار او نېکان د تللو پر وخت ښکارېدل، هلته هماغسې ګڼه ګوڼه وه چې په تېرو پنجشنبو شپو کې به وه، ناځاپه د هغه پر اسراره انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ غلی شو، د چا په باب چې مشهوره وه چې ګناهګارانو ته ښکاري، د دې پر ځای یو بل غږ واورېدل شو، بې لارې انسانانو! نن شپه کورونو ته مه ځئ، سبا ورځ به تاسې ته هغه راز څرګند شي، د څه لپاره چې تاسې لېوال وی، له دې ځایه ژر بهر ووځئ، حضرت عیسی علیه السلام تشریف راوړي، د دې کنډر نه لرې ولاړ او ویده شئ، په لویه کوټه کې چې حیرت وهلیو خلکو ته په دیوالونو باندې کوم ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، د هغو ځلېدل غلي شول .

هغه مهال به دغون سوریو کې ښکلې او ښایسته نجونې او هلکان په خندا خندا تېرېدل، خلکو ولیدل چې عسکري ډوله خلکو نیولي او له ځانونو سره یې بیا یې، له ځینو ځایو چغې هم اورېدل کېدې، د وریځې چې کوم شور او ځوږ و، هغه هم غلی شو، د خلکو له پاره دغه ځای ډېر سپېڅلی و، هغوی له ویرې وه تښتېدل او کنډری یې خالی کړی .

دغه انقلاب علی بن سفیان او تقی الدین رامنځته کړی و. له هغوی سره هماغه سپاهیان وو چې تقی الدین یې امر کړی و، دغه ګروپونه تر ماښام وروسته کنډریزی سیمې ته نږدې ورغلي وو د هغوی لارښوونه شارجا کوله ، چې پر آس سپره وه، د پنجشنبې په ماښام یې هلته پوځي ټولي ور رسولي وو، ځکه چې په دې شپه به هلته مېله جوړېده، او د لرې لرې ځایونو به خلک ورته راتلل، د پوځ زیاته برخه چې هغوی پنځه سوه آس سپاره. دوه سوه اوښ سپارل او پنځه سوه کسه پیاده عسکر وو، له دغې سیمې نه لږ لرې ساتل شوي وو، هغوی د بې وسلې خلکو پر خلاف نه کارول کېدل، هغوی ته دا دنده سپاره شوې وه چې د سوډان پر پولو څارنه وکړي، ځکه چې په هغه کنډریزه سیمه کې ورانکاري صلیبیانو او سوډانیانو په لمسونه کېدله، نو ځکه د دې وېره موجوده وه چې هسې نه په سیمه کې نظامي عملیات اجراء کړی او سوډانیان یرغل وکړي، تقی الدین د هغې سیمې سرحدي ټولي، چې د سرحداتو د ساتنې له پاره موظف وو، نږدې راغوښتي او تر خپلې قوماندې لاندې کړی وو. دوه سوه آس سپاره چې له دمشق نه د

Scanned by CamScanner

(c) keta[...]m: The Digital Library

تقي الدين سره راغلي وو، د هغه ځای چاپېر کرای شوي او د لېونتوب تر حده زړور وو، د څغاستې پر حال آسونو نه غشي ويشتل د هغوی ځانګړی کمال و، په سپاهيانو کې د صلاح الدين ايوبي په لاسو روزل شوي چريکان وو، هغوی ته داسې روزنه ورکړل شوې وه، چې په ډېر سختو کمرو او ونو به په حيرانوونکې چټکتيا سره ختل او کوزېدل، له څو ګزه خپور بل اور نه تېريدنې د هغوی شغل وه، دا چيريکي سر تيرې مې هغه مهال د کنډرو په لوري وه لېږل، چې خلک کنډرو ته دننه ور روان وو، تر هغې ځايه شارجا وروستل، علی بن سفيان ورسره ملګری و، ګړندي استاذي هم ورسره وو، چې په خبر رسولو کې خنډ رانه شي، د کنډرو له دروازې بهر دوه سړي ولاړ او دننه تلونکيو ته يې درې درې خرماوې او اوبه ورکولې، د دروازې دننه توره تياره وه، خلک به له دغو تيارو تېرېدل او روښانه کوټې ته به رسېدل، بهر يوازې يو مشال بل و، چې معمولي رڼا يې ورکوله، شپږ کسه سړي چې سرونه يې په څادرونو کې پټ وو له زيارت کوونکيو سره تر دروازې ولاړل، له ګنې ګوڼې جلا او د خرماو ويشونکيو تر شا ودرېدل، هغوی ته يې وويل چې مخامخ ولاړ شي، خو خرما ويشونکي هغه مهال حيران پاتې شول چې د هغوی په شاګانو کې د خنجرونو څوکې و چوخول شوې، دغه شپږ کسه چريکان وو، هغوی د يو يو سړي شاته ځان ورساوه او شاته يې د خنجر د څوکې په چوخولو ورته په غوږ کې وويل: که ژوندي پاتې کېدل غواړې، له دې ځايه په کراره بهر ولاړ شی، تاسې ټول د پوځ په ګېرکې ياست، د خرماو او اوبو ويشونکي د لږ څه مزاحمت پرته بهر ووتل، چريکانو خپل خنجرونه داسې په چوغو کې پټ کړل، چې له هغوی پرته هيچا هم ونه ليدل دغه څلور کسه چې څنګه بهر راووتل، هلته څوکسه سړي ولاړ وو، هغوی څلور واړه ونيول او په ديکو ديکو يې تر لرې ځايه ورسول، هلته څو کسه رسيو وتړل شول، شپږ کسه چريکان د خرماو او اوبو پرته له شکيزو سره پاتې شوي وو، هغوی دننه تلونکيو خلکو ته ويل چې له خرماو او اوبو پرته دننه ورځی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې دننه څخه نوی حکم راغلی دی، ساده زړي کليوال همداسې دننه روان وو.

له هغوی سره اوس چريکان هم دننه روان وو او مشالونه هم دننه ورتلل، خلک حيران وو چې مشالونه څنګه دننه وړل کيږي، لږ تر لږ پنځوس مشالونه او دوه سوه چريکان کنډرو ته ننوتل، هغوی روښانه کوټې ته ورننغلل، بلکې په تيارو لارو او د غلامانو څارن ځايونو ته ورغلل، چې له بهره راتلونکي خلک ورتللی نه شول، په هغوی کې له ځينو سره خنجرونه او له ځينو سره خنجر ډوله وړې چړې وی او له ځينو سره وړې ليندۍ او غشي وو، له هغې دروازې نه هم چې خلک پرې راوتل، چريکان ننوتل، هغوی له لاربنوونې سره سم ځانونه تياره ځايونو ته ورسول، د تقی الدين دوه سوه آس سپاره مخکې ولاړل، او هغوی ټولې کنډرې کلا بندۍ کړې، له هغوی سره پياده ټولی هم و، چې سپاهيانو يې له دننه راوتونکي خلک يوه لوري ته راټولول پيل کړل، چريکان چې له مشال وړونکيو سره دننه ولاړل، نو هغوی داسې احساس کړه، لکه د کوم ځيز نس ته چې ورننويستل شوي وي، دننه لارې او کوټې د کولمو په څېر وې ... دغو لارو هغوی پر يو جادو واړول، چې په ليدلو يې چريکان حيران پاتې شول، دا يوه ډېره پراخه او لوړه کوټه وه، دننه پکې ډېر سړي او ښځې وی، په هغو کې ځنی داسې وو، چې مخونه يې د ځيروونکيو حيواناتو په څېر وو، ځينی خو انسانان وو، خو د هغوی دومرهبد شکلونه وو، چې په ليدلو يې سړي وېرېده، هغه د پيريانو او بلاګانو په څېر ښکارېدل، د هغوی په منځ کې ښکلې نجونې هم وې چې جلېوونکې او ځلېدونکې جامې يې اغوستې په خندا خندا يوې او بلې خواته ګرځېدې، يوه لوري ته د يوه ديوال تر څنګ يو څو ښکلې نجونې د ښکلو ځوانانو سره په ناز ناز روانې وې، هلته له چت نه تر فرش پورې پردې ځړول شوې وې، چې ښي او کيڼ لوري ته به تلی راتلې بل لوري ته ستر ګې بريښوونکي روښنايي بلېده او مړه کېده.

Scanned by CamScanner

(c) kitabtoon.com: The Digital Library

که چریکانو ته ویل شوی نه وی چې د کنډرو په منځ کې چې هر څه دي او په هر شکل دي هغه انسانان دي، او دننه نه کوم پیری شته او نه بلا او نه ښاپېرۍ، نو چریکان به ټول له هغې ځایه راتښتېدلي وو، هلته چې کومې ښکلې پیغلې او ځلمي وو، هغه هم ویروونکي ښکارېدل، دغه حیرانوونکي مخلوق چې کله مشال وړونکي چریکان وه لیدل. نو د هغوی د وېرولو له پاره یې ویروونکې غږونه وه ایستل، کوم سړی چې بد شکله او د ځیروونکیو ځناورو په څېر وو، د هغوی آوازونه هم وېروونکي وو، په دې دوران کې ښایي یو یا دوه کسانو یې له ویرې خپلې اصلي څېرې راڅرګندې کړې وي، دا د ځیروونکیو حیواناتو څېرې وې، چې کله یې لرې کړې، انسان ترې راووت، چیریکانو ټول راونیول او د ټولو څېرې یې لرې کړې، هلته شراب هم پراته وو، هغه ټول یې بهر وېوړل، د کنډرو د نورو برخو په تلاشۍ کې یو سړی وه نیول شول چې په یو تنګ سوري کې یې سر ننه ایستی او وېروونکې چغې یې وهلې، او ویل یې ... له ګناهونو توبه وکړئ! عیسی علیه السلام راتلونکی دی ... او دغسې نورې کلمې چې هغه ویلې، دغه سرنګ تاو راتاو هغه کوټې ته ورغلی و، چې روښانه او لیدونکیو یې پر اسراره، وېروونکي او ښکلي مخلوق لیده او حیرانېدل، دغه سړی یې له هغه ځایه لرې کړو د چریکانو قوماندان سر په سوري کې ننه ویست وې ویل: ای بې لارې شویو خلکو! نن شپه کورونو ته مه ځئ سبا سهار به تاسې ته هغه رازونه رسوا شي چې تاسې یې د لیدلو لپاره لېواله واست.

په کنډرو کې دننه هیڅ هم مقاومت ونه کړ، د تورو او خنجرونو په مخکې ټولو ځانو نه د نیول کېدو لپاره وړاندې کړل، چریکان د نیول شویو کسانو په ښودانه هغه ځایونو ته ورغلل چېرې یې چې د برېښنا په څېر ځلېدونکی رڼا برابره شوې وه، په پټو پټو ځایونو کې مشالونه ایښودل شوي وو، شاته یې د لرګو تختې وې، چې زر ورق پرې لګول شوي وو، دغه تختې به یوې او بلې خواته کېدلې نو د زر ورقونو ځلکابه پر سترګو پرېوته او رڼا به یې څو چنده کوله، د کوټې د تیاره کولو له پاره به یې مشالونه

شاته کول، د وريځې د غرهاري آوازونه به يې د اوسپنيزو څادرونو په ښورولو پيدا کول، په پردو باندې يې ځاى ځاى زر ورقونه تښلولي وو، چې کله به پرې د مشالونو رڼا ولګېده نو د ستورو په څېر به ځلېدل، بلې خواته د پردو رنګ داسې و، چې چا ويلاى نه شول چې دا ګونډې تورته ده، هغو به د دېوالونو درځونه ګڼل، د عقل او فکر لرونکى انسان له پاره دا کومه معمى نه وه، بې شکه چې د رڼا ګانو د ځانګړې ترتيب جادو وه ، چې خلک يې تر اغېز لاندې راوستل، خو څوک به چې دننه ورتلل د هغوى به بيا پر خپل عقل او حواسو هيڅ کنټرول نه و، پر هغوى به چې کله دننه تللو پر وخت خرماوې او اوبه څښل کېدې، په هغې کې د کوم نشه يې څيز ګډون شوى و، چې په سملاسى توګه يې اغېز کاوه تر دغه اغېز لاندې به چې د ليدونکيو په ذهنونو هر ډول تصور کښېنول کېده او غوږونو ته چې هر ډول آوازونه رسول کېدل، هغه يې په سلوکې سل صحيح او په حقه ګڼل، د همدې نشې اغېزو، چې خلک به بهر ولاړل د بيا راتلو هيله به يې کوله هغوى ته معلومه نه وه چې د هغه عقيدې تاثيرنه دى، بلکې د هغه نشې اثر دى چې هغوى ته په خرماو او اوبو کې ورکول کېده .

د خرماو په ډېريو او د اوبو په مشکونو هم قبضه شوې وه، دننه د نيولو او تالاشۍ لړۍ روانه وه، بهر دوه سوه کسه سپاهيانو کنډرې کلا بند کړې وې، هر لورې ته د مشالونو رڼا وه، د پوځ زياته برخه او نور سرحدي ټولې د سوډان له پولو سره په ګزمه بوخت وو... شپه تېره شوه، د سوډان له لورې کومه حمله ونه شوه، په کنډرو کې هم کوم مقاومت ونه شو، د سهار رڼا به چې سيمه روښانه کړه، نو هلته د کليوالو خلکو ګڼه ګوڼه وه، ځينې خلک يوى بلې خواته ويده وو. آس سپرو کلا بند کړې وو.

* * *

لږه شېبه وروسته ټول وګړي يو ځاى ته راټول او کښېنول شول، د هغوى شمېر به درې څلور زرو تر منځ وه له يوه لورې يوه ډله خلک راغلل، چې پوځيانو رامخکې کړى وو، په دې ډله کې د څېروونکيو حيواناتو او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغانو د څېرو په څېر انسانان وو، په دوي کې بد شکله او وېروونکي انسانان هم وو، او په دغه ډله کې هغه ټول کسان وو چې خلکو ته په کندرو کې دننه ښودل کېدل، او ويل کېدل چې دا آسمان دی چې څېرې چې دغه وګړي د خپلو ګناهونو سزا ويني، د هغوی تر ټولو ستره ګناه دا ويل کېده چې دغه وګړي له جنګونو سره عادت وو يعنې پوځيان وو، ددې ډلې نه جلا د لس دولس جنکيو ډله هم مخې ته راوستل شوه دا ډېرې ښکلې نجونې وې، له دوی ښکلي ځوانان هم وو، دغه دواړه ډلې مې يوه لوړ ځای د خلکو مخې ته ودرول، او ورته وويل شول چې خلکو ته خپلې اصلي څېرې وښاياست، ټولو د ځناورو او مرغانو مصنوعي څېرې له مخونو لرې کړې له هغو نه روغ رمټ انسانان راووتل د کومو خلکو چې د وحشي ځناورو څېرې وې هغه هم مصنوعي وې هغوی هم خپلې مصنوعی څيرې لرې کړې .

خلکو ته وويل شول د دغه سړو او ښځو نړدې تېرېږي او وه يې پېژني، خلک دې ته حيران وو، چې دا خو آسماني مخلوق نه بلکې د ځمکې انسانان دي، په سړيو کې زياتره وپېژندل شول، د هماغې سيمې اوسيدونکي وو، نجونې هم وه پېژندل شوې، هغوی هم زياتره د همدې سيمې وې، او درې څلور پکې يهوداني وې، چې صليبيانو د دغه مقصد له پاره راوستې وې، خلکو چې هغوی وه ليدل نو بيا يې هغه مجرمان مخې ته راوستل، چا چې دا جادو ګري جوړه کړې وه په هغو کې شپږ کسه صليبيان وو، چې د مصر د هغې سيمې ژبه يې ويله او پرې پوهېدل، هغوی ډېر زيات کسان له همدې سيمې نه د ځان ملګري کړی وو، د شپې له نيول کېدو وروسته يې په هغوی اعتراف کړی وو چې هغوی په درې څلور جوماتونو کې خپل امامان مقرر کړي دي، چې خلک يې د دين په پرده کې د غير اسلامي عقايدو پيروان کول، د دغه ډلې مقصد دا و چې خلک قانع کړي، چې په پوځ کې شامل نه شي، ځکه چې دا ډېره لويه ګناه ده، دغه ډله پخپل مقصد کې بريالۍ شوې وه، دغه ورانکاري په دې هم بريالي شوی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دغه سيمې په خلکو کې له سوډانيانو سره مينه پيدا کړي او هغوی د دين له بدلولو پرته بې دينه کړي .

خلکو ته ووېل شول، چې اوس کنډرو ته دننه ورشي وګرځي او د دغه چل او دوکې ثبوت په خپلو سترګو وګوري، خلک دننه ورغلل، ځای ځای سپاهيان ولاړ وو او خلکو ته يې ښودل چې هغوی ته په کومو لارو چارو دوکه ورکول کېده، ډېر وخت وروسته چې ټول خلک دننه وګرځېدل او بيا راغلل، نو تقي الدين هغوی ته وينا وکړه او هغوی ته يې ووېل چې په خرماو او اوبو کې نشه ورکول کېده، دننه چې کوم جنت او دوزخ و، هغه د دغې نشې د اغېز له امله و، زه دغو مجرمانو ته وايم چې دننه ولاړ شي، او ماته آسماني مخلوق د حرکت په حال کې راوه ښايي، چې حضرت موسی عليه السلام چيرې او مړ شوی خليفه العاضد کوم ځای دی، دا ټوله دوکه وه، دا هغه نشه وه چې د حشيشيانو (چرسيانو) استاد حسن بن صباح به پر خلکو څښوله او هغوی ته به يې جنت ورښوده، هغه خو به په يو وخت کې څو کسو ته نشه ورکوله، خو دلته د اسلام دې دښمنانو په يو وخت د دغې سيمې ټول خلک نشه کړي وو.

تقي الدين خلکو ته اصلي خبره وکړه، چې په ړومبی کې د يوه ملنګ کيسه واورول شوه، چې مسافرو ته اوښان او اشرفۍ ورکوي، دا سوچه بې بنسټه کيسې وې، او بې سرو بوله دروغ، کيسو اوروونکيو ته ستاسې د دين او ايمان دښمنانو بې د ريغه دولت ورکاوه... تقي الدين د دغه ورانکارۍ ټول اړخونه روښانه کړل، او چې کله يې د هغو خلکو له اصليت نه پرده پورته کړه، نو خلک په جوش کې راغلل او راپورته شول په مجرمانو يې حمله وکړه، هغه مهال له خلکو هغه نشه تللې وه، چې د شپې په خرماو او اوبو کې ورکړل شوې وه، پوځ د خلکو د منع کولو ډېر کوښښونه وکړل، خو غوی ټول مجرمان او جينکۍ ووژلي. تقي الدين پوځ په ټوله سيمه کې خپور کړ او د هغوی تر څارنې لاندې يې هلته د ورانکاريو ايجنټان ونيول او بل يې د هغې سيمې په جوماتونو کې د قاهرې عالمان امامان کړل، چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو خلکو دیني او عسکري روزنه یې پیل کړه، د فرعونیانو کنډرې د هغو خلکو په لاسونو ویجاړې کړی.

تقي الدین چې قاهرې ته ولاړ، رومبی کار یې دا وکړ چې د جراح او شارجا له غوښتنې سره سم یې هغوی ته د نکاح اجازه ورکړه او بل کار یې دا وکړ، چې د پوځ د مرکزي قوماندې منصبدارانو ته یې امر وکړ چې پر سوډان د حملې له پاره تیاری پیل کړي، هغه د کنډرو په عملیاتو کې لیدلي وو، چې ګاونډي سوډانیانو دومره پراخه سیمه د خپل اغېز لاندې راوستې وه او دغه اغیز به له شدیدي ځوابي حملې پرته پای ته ونه رسیږي، هغه ته دا هم څرګنده شوې وه، چې سوډانیان د صلیبیانو د لاس اله ګرځېدلي دي، او د حملې کولو په تیاریو کې هم مصروف دي، نو ځکه ضروري وګڼل شوه چې په سوډان باندې دې حمله وکړای شي، د حملې په نتیجه کې که د سوډان کومه سیمه ونیول شي او کنه دومره ګټه خو به خامخا ولري، چې د دښمن تیاری کړې ودې لکي، او د هغوی پلانونه د یوی اوږدې مودې له پاره له منځه ولاړ شي، له تقي الدین سره د صلاح الدین ایوبي ملاتړ موجود و.

د مصر سر پرست امیر تقي الدین د صلیبیانو ذ فکري یرغل مخه په خپل وخت د نظامي عملیاتو په وسیله ونیوله، او هغه پټه او له رازونو ډکه اډه یې له منځه یوړه، له کومې نه چې دا فتنه راولاړه شوې وه، خو هغه ډاډه نه و، ځکه چې هغه پوه شوی و، چې دغه اسلام وژونکی زهر د قوم رګونو ته داخل شوی دي، دغه صلیبي ورانکاري د سوډانیانو په ملاتړ کېدلو او سوډانیانو ته د صلیبیانو ملاتړ په برخه وو تقي الدین د سودانیانو د پر ځای کښېنولو له پاره پر سوډان د حملې تیاری چټکی کړې، سلطان صلاح الدین ایوبي هلته هم د خپلو استخباراتو مامورین لېږلي وو، چې د هغوی د ځان ځاروونکیو هڅو په نتیجه کې مهم اسرار په لاس ورتلل، خو له هغو رازونو چې کومه ګټه صلاح الدین ایوبي پورته کولای شوه، د هغه ورور تقي الدین دوسې خبره نه وه، د دواړو ورونوجذبات یو ډول وو، خو د دواړو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځېرکتيا کې د ځمکې آسمان اومره فرق و، دواړو ورونو به چې د کومو عملياتو پرېکړه کوله، هغه به ډېر سخت وو خو فرق دا و چې سلطان صلاح الدين ايوبي به ډېر احتياط کاوه، او تقي الدين به په بې صبرۍ کې د احتياط لمن پرېښوده، هغه ته چې کله پوځي مشرانو وويل چې پر سوډان حمله کول عاقلانه کار دی، خو له صلاح الدين ايوبي نه مشوره اخيستل ضروري دي، نو تقي الدين د خپلو مشاورينو دغه مشوره رد کړه وې ويل: آيا تاسې خپل محترم امير ته دا ثابتول غواړئ چې تاسې له هغه پرته سوچ هم نشئ کولای او هيڅ هم کولای نه شئ؟ تاسې هېر کړي دي چې د مصر محترم امير له مصر نه څومره لرې په يوه ستر توپان کې راګېر دی؟ که مونږ د هغه مشورې او پرېکړې ته انتظار وکړو، نو پايله به يې دا وي چې سوډانيان به پر مونږ لومړی يرغل وکړي او پر مونږ به لاس بری شي.

يوه مرستيال قوماندان وويل: تاسې همدا اوس د حملې امر وکړئ، پوځ به په همدې حالت کې له ځنډه پرته کوچ وکړي خو د دومره ستر او مهم کار له پاره ژور فکر ته اړتيا ده، مونږ به د لېږ د چارې په لنډ وخت کې سرته ورسوو، تاسې محترم سلطان صلاح الدين ايوبي ته خامخا خبر ورکړئ او د نور الدين زنګي پاملرنه هم دې لورې ته راواړوئ.

تقي الدين ونه منله، وې ويل: تاسې په مصر کې يو يو خاين او ورانکاري نيسئ او له منځه وړئ، زه دغه منبع بندول غواړم، له کوم ځايه چې خيانت او ورانکاري راولاړېږي، د دې کار له پاره زه د چا حکم او مشورې ته اړتيا نه لرم.

تقي الدين ځنې داسې عناصر او حالات له نظره غورځول چې د هغه حمله يې ناکامولای شوه، يو دا چې د صليبيانو او سوډانيانو جاسوسان په مصر کې موجود وو، چې د مصري پوځونو د هر حرکت څارنه يې کوله، د تقي الدين يو بله کمزوري دا هم وه چې د غه د دښمن جاسوسان مسلمانان وو او په پوځي او اداري چارو کې د لوړو عهدو څښتنان هم وو، بله دا چې سلطان صلاح الدين ايوبي چې په ۱۱۶۹ ميلادي کال کې کوم سوداني پوځ

Scanned by CamScanner

(c) .com: The Digital Library

د بغاوت په جرم کې تجزيه کړی و، د هغوی زياتره قوماندانان په سوډان کې وو، هغوی د سلطان صلاح الدين ايوبي له جنګي چالونو خبر وو، هغوی د هماغه له پوځي ما نورو سره سم د سوډاني پوځ روزنه کړې وه، صليبيانو هغوی ته ډېره ښه وسله او له ارتيا ډېر اوچت نظامي شيان ورکړي وو، دا کورني نيالګی وو، تقي الدين دا سوچ هم ونه کړ چې هغه د سوډان په کومه سيمه کې وړاندې تلل غواړي، هغه يوه پراخه بيدياده، چې اوبه پکې تر خطر ناک حده لږې وي، او پر کوم ځای چې هغه يرغل کول غواړي، دومره لرې دی، چې پوځی څوری ورته له خطری پرته رسول ګران دي، د مصر دننيو حالاتو د کنترول او د ورانکارۍ د مخنيوی له پاره هم پوځ ته اړتيا وه، خو تقي الدين دومره پارېدلی و، چې هغه په مکمله توګه د ښه نيت او اسلامي ولولو تر اغېز لاندی نظامي تياري پيل کړ او سلطان صلاح الدين ايوبي ته يې د خبر نه ورکولو پرېکړه وکړه.

د هغه په دې خپلواکۍ کې هماغه احساس و چې په صلاح الدين ايوبي کې و، هغه پوهېده چې سلطان صلاح الدين ايوبي مقابله له يوه چټک او تېز توپان سره ده او صليبيانو د فيصله کوونکی جنګ پرېکړه کړې ده. هغه چې څه فکر کړی و، هغه صحيح و، هغه مهال سلطان صلاح الدين ايوبي له کرک کلا نه اته نهه ميله لرې په يوه غريزه سيمه کې د قوماندې مرکز جوړ کړی و، دا د هغه مهاليز تم کېدل وو، هغه د مرکزي قوماندې مرکز د حرکت په حال کې ساته، پر کوم ځای به يې چې يرغل او يا شبخون کاوه له هغې سره به نږدې اوسېده، او حمله کوونکی کنډک قوماندان ته به يې ويل، چې د هغه د بېرته راستنېدو پر وخت به په کوم ځای کې وي، د هغه چريکی قوماندانانو د صليبيانو څوری (رسد) له منځه وړی و، د ګوريلايانو کوچنی کوچنی ګروپونه د هغو صليبي پوځونو له پاره ناڅاپي مصيبت ګرځيدلي وو، چې په بيديا کې خپاره وو، د صليبيانو تاوان خو بې حده زيات و، خو د ګوريلايي ګروپونو شهادتونه هم له معمول نه زيات وو، چې فدايان به ولاړل، درې څلور به يې ژوندې راتلل، داسې راپورو نه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلل چې صليبيانو داسې لارې چارې غوره کړي چې د چريکي ګروپونو شپنۍ حملې برياليتوب ته نه پرېږدي، له دې امله چريکان مجبور وو چې ځانونه قربانۍ ته تيار کړي، سلطان صلاح الدين ايوبي د خپلو چالو او د پوځونو د خپراوي پروګرام په تغيير کولو فکر کاوه.

سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو مرستيال قوماندانانو ته وويل: داسې ښکاري چې صليبيان مونږ مخامخ جګړې ته مجبور وي، خو زه به هغوی برياليتوب ته پرې نږدم او زه به اوس د زياتو ځوانانو له شهادتونو هم ډډه کوم.

يوه مرستيال قوماندان وويل: زه د ګوريلايي د ګروپونو د سپاهيانو د شمېر زياتولو مشوره درکوم، يوه بل مرستيال يې وويل او چې زه هم دا مشوره درکوم چې مونږ بايد يوازې په دې مخاذ د دښمن پوځ قوت له نظر ونه غورځوودا چې زمونږ په پوځ کې ايمانی جذبه زياته ده، جذبه خو سپاهي په زړور توب سره جنګولای او ځان د مرګ خولې ته ورکولای شي، خو د سوبې ضمانت کېدلای نه شي.

سلطان صلاح الدين ايوبي موسکی شو وې ويل: هغوی چې کومې او سپنيزی زغرې اغوستې هغه له هغوی نه مونږ ته ډېره ګټه رسوي تاسې نه ګورۍ چې صليبيان کله کوچ کوي، نو د شپې له خوا له يوه ځايه بل ته ځي، کله چې لمر راپورته شي، نو ګرمي د هغوی زغرې د سکروټو په څېر ګرموي، زغرې اغوستونکی سپاهيان او سپاره د اوسپنې خولۍ او اوسپنيزه سينه پوښ ويستل او غورځول غواړي، پردې سربېره د اوسپنې وزن د هغوی د حرکت چټکتيا له منځه وړی، زه به هغوی د غرمې پر وخت جنګ کولو ته اړ باسم، کله د هغوي پر سرونو د اوسپنې خولونه (خولۍ) له هغوی اوباسي او په سترګو کې يې راتويوي هغوی به ړنديږي، تاسې د سپاهيانو کمی د متحرک جنګی تاکتيک او ولولو په وسيله پوره کړی.

په همدی وخت کې د سلطان صلاح الدين ايوبيد استخباراتو د مشر علی بن سفيان يو مرستيال زاهدان راغی، له هغه سره دوه سړي وو، د سلطان صلاح الدين ايوبي سترګی وځلېدې، هغه دواړه يې کښېنول او پوښتنه يې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه څه خبر مو راوړی دی ، دواړو له خپلو ګرېوانونو له لرګيو جوړ صليبونه راوه ويستل، چې په غاړو کې يې اچولي وو، دا دواړه صليبيان نه مسلمانان وو، خپل ځانونه يې صليبيان څرګندولو لپاره صليبونه په غاړو کې اچولي وو، دواړو صليبونه له غاړو لرې کړل، له هغوی نه يوه يې راپور وړاندې کړ.

دا دواړه د استخباراتو مامورين وو چې له کرک نه بېرته راغلي وو، د مخه يا دونه شوې وه چې کرک د فلسطين يو کلا ډوله ښار و، چې د صليبيانو په واک کې و، صليبيانو د شوبک په نامه يوه کلا د سلطان صلاح الدين ايوبي په مقابل کې له لاسه ورکړې وه، هغوی په هيڅ قيمت کرک له لاسه ورکول نه غوښتل له شوبک وروسته هغوی د کرک کلا ښه مستحکمه کړې وه چې په هغو کې يې يو پلان دا هم و، چې د کرک له پاره به په کلا بندی (مجاهده) کې نه جنګيږي، کله چې له شوبک نه عيسوي او يهودي اوسيدونکی کرک ته تښتېدل، هغه مهال سلطان صلاح الدين ايوبيخپلو پوځي ادارو ته امر کړی و، چې د نامسلمانو تښتېدونکيو مخه ونيسي، هغوی بېرته راولي. او ښه رويه ورسره وکړي، خو سلطان صلاح الدين ايوبي يو پټ امر دا هم کړی و، چې زياتره اوسېدونکی تېښتې ته پرېږدي، په دی امر کې دا اواز هم وه چې له هغوی سره د سلطان صلاح الدين ايوبيد استخباراتو مامورين هم لېږل کېدل، د دښمن ښار ته د خپلو جاسوسانو د لېږلو له پاره دا ښه وخت و، ځکه چې لږ وخت وروسته پرې حمله کيدونکې وه، د مسلمانانو د استخباراتو مامورين د يهودي او عيسوی پناه اخيستونکو په جامه کې کرک ته ولاړل د هغه ځای مسلمان اوسېدونکی يې د ځان ملګري کړل او پټ مرکزونه يې جوړ کړل، له هغو ځايونو به يې خبرونه سلطان صلاح الدين ايوبي ته رالېږل، سلطان صلاح الدين ايوبيبه پخپله د هغوی راپورونه اورېدل .

په هغه ورځ چې دوه کسه راغلل، نو سلطان صلاح الدين ايوبي په سملاسی توګه خپلې خيمې ته وه غوښتل او نور ټول کسان يې وه ويستل،

Scanned by CamScanner

(c) ketab.com: The Digital Library

د استخباراتو د مامورینو په راپور کې د صلیبي پوځ د نقل و حرکت او تنظیم په باب راپوروونه وو، سلطان صلاح الدین ایوبي له هغې سره سمه نقشه برابروله، دغه مهال د هغه په مخ کې هیڅ بدلون ونه لیدل شو، خبر راوړونکیو چې ورته کله د کرک د مسلمانانو ناتواني او مظلومیت په تفصیل سره بیان کړ، نو د سلطان په څېره څرګند بدلون وه لیدل شو، یو ځل احساساتي شو پاڅېد او په خیمه کې یې په قدم وهلو پیل وکړ، خبر راوړونکیو وویل، چې له سوبک نه کوم صلیبیان کرک ته ورسېدل، هغوی پر مسلمانانو ژوند حرام کړ، سلطان صلاح الدین ایوبي له دېرو حالاتو نه له پخوا نه خبر و، هغو دوه مامورینو هغه ته وویل، چې هلته په بازار کې چې د کومو مسلمانانو دوکانونه دي، هغوی دېر خفه دي، نا مسلمان وګړي خو د هغوی دوکانونو ته نه ورځي، مسلمانان هم وېروي او د هغوی په دوکانونو کې سودا کولو نه یې منع کوي، هلته د مسلمانانو پر خلاف ناوړه تبلیغات پیل شوي، عیسویان او یهودان د جوماتونو مخې ته اوبښان او آسونه تړي، په اذان او لمانځه څه بندیز نه شته، خو چې کله اذان کیږي نو نامسلمان وګړي شور او غوغا جوړوي، نڅاګانې او خندا ګانې کوي .

د استخباراتو مامورینو وویل چې د مسلمانانو د اسلامي احساس د وژلو له پاره هلته داسې آوازې خپرې دي، چې صلاح الدین ایوبي سخت ټپي شوی او دمشق ته تللی، تر اوسه به وختې مړ شوی وي، او دا آوازې هم خورې شویدی چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مرکزي قوماندې د کمزورتیا له امله په بیدیا کې خور وور شوی دی او سپاهیان یې د مصر په لوري تښتي او دا افواه هم خپره ده چې مسلمانان اوس پر کرک د حملې کولو توان نه لري او دېر ژر به صلیبي سپاهیان شوبک کلا هم بېرته ونیسي، دا هم ویل کیږي چې سوډانیانو پر مصر حمله کړې ده او د مصري پوځ له سوډانیانو سره یو ځای شوی دی، خبر راوړونکو دا هم وویل چې اوس سهار وختي صلیبي پادریان د مسلمانانو کورونو ته ورځي او د هر مسلمان د کور مخې ته ناقوس غږوي، خپلې مذهبي سندرې وایي هغوی

Scanned by CamScanner

(c) Kitabton.com: The Digital Library

ته د خپل مذهب بلنه نه ورکوي، دا کار اوس هلته عیسوي او یهودي نجونی کوي دغه نجونی مسلمانې نجونی له ځانونو سره ملګرې کوي و د خپلې آزادۍ ډېر په زړه پورې تصور ورته وړاندې کوي او هغوی ته وايي، چې د مسلمانانو پوځ ځې کومه سیمه فتحه کوي، هلته د نجونو بې حیایي کوي.

د سلطان صلاح الدين ايوبيله پاره په دې راپورونو کې کومه نوې خبره نه وه، په لومړي سرکې سلطان صلاح الدين ايوبي ته د هغه استخباراتي چاروا کو د کرک د مسلمانانو د بد حالت په باب ویلي وو، هلته د مسلمانانو دا حال و، چې هغوی د سلطان صلاح الدين ايوبي او د هغه پوځ په باب کومه بده خبره اورېدلای نه شوه، خو هلته به چې هغوی هره خبره اورېده، هغه به حوصله ماتوونکې وه، هغوی له وېرې خبرې نه کولې، د هغوی د کورو دیوالونو هم غوږونه لرل، له یو ځای ناستې هم وېریدل له جنازې سره به هم جاسوسان روان وو، او په جوماتونو کې هم جاسوسان وو، د هغوی بد قسمتي دا وه، چې جاسوسي یې خپلو مسلمانانو ورونو کوله، هغوی به په خپلو کورونو کې هم پټې پټې خبرې کولې، د کوم مسلمان پر خلاف یوازې همدومره ویل چې هغه د صلیبي حکومت مخالف دی، د هغه مسلمان د بېګار کمپ د لېږلو له پاره کافي وو.

د استخباراتو یوه مامور وویل: محترم مشره! اوس هلته له یوه بل چال نه کار اخیستل کیږي، هغه دا چې له مسلمانانو سره ښه رویه کیږي، صلیبي حکومت د دې یو مثال داسې وړاندې کړی، چې یوه عیسوی حاکم یو جومات په خراب حالت کې وه لیده، نو د هغه د ترمیم امر یې وکړ، او تر خپلې څارنې لاندې یې ترمیم کړ. هغوی خو له بېګار کمپ نه مسلمانان خوشې نه کړل، خو هغوی ته یې ځینې آسانتیاوې ورکړې وي، د ورځنی سختو کارونو وخت یې هم کم کړی دی، خو د هغوی غوږونو ته دا خبره رسول کیږي، چې تاسې د صلیب پر خلاف ډېره لویه ګناه کړې ده، بیا هم له تاسې سره نرمه رویه کیږي، دا د مینې او محبت وسله ډېره خطرناکه ده د دغې دروا غجنې مینې په وسیله مسلمانان ځوانان له نشې او جوارۍ سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادت کوي، که مو په حمله کې وخت ضایع کړ، نو د کرک مسلمانان به تش په نامه مسلمانان پاتې شي، او کنه نو له قرآن مجید نه به مخ واړوي او صلیب به په غاړو کې واچوي، هغه مهال به هغوی بیا زمونږ سره هیڅ مرسته ونه کړای شي، چې کله مونږ کرک کلا بند کړو، له دغه مینې سره سره د مسلمانانو پر خلاف جاسوسی هم ډېره زیاته شوې ده، او مسلمانان نیول کیږي، تر اوسه لا د مسلمانانو جذبې قایمې دي، او د ثابت پاتې کېدلو عزت یې کړی دی، هغوی تر اوسه د نامسلمانو مینه منلې نه ده، خو تر ډېره وخته به ثابت پاتې نه شي.

همدغه حالات وو چې سلطان صلاح الدین ایوبي یې په اورېدلو خفه شوی و، هغه ته دې خبر ډېر زور ورکاوه چې مسلمان د مسلمان جاسوسي کوي، د هغه د خفګان بل لامل دا و چې عیسویانو د مسلمانانو پر خلاف د مینې او محبت وسله کارول پیل کړي وو، او له دې سره یې د مسلمانو ځوانانو د روحیاتو وژنه پیل کړې وه، تر دې دواړو زیاتې خطرناکې هغه آوازې، چې د مسلمانانو په منځ کې د اسلامي پوځ پر خلاف خپرېدلې، هغه د استخباراتو د ادارې مرستیال زاهدان راوه وغوښت او پوښتنه یې ترې وکړه ... آیا تا د دوی خبرې اورېدلي وي؟ زاهدان ځواب ورکړ، یوه یوه خبره مې اورېدلې ده، صلاح الدین ایوبي پوښتنه وکړه علی بن سفیان له قاهرې نه راوه غواړم او که ته به د هغه ځای ډک کړې؟ دغه چار ډېره باریکه ده د دښمن په ښار کې له افواهاتو د مسلمانانو ژغورل او د هغوی له زهر جینې مینې ساتل دي، زاهدان ځواب ورکړ د علي بن سفیان راغوښتلو ته اړتیا نه شته، حسن بن عبدالله هم له هماغوی سره پرېږدی، د مصر حالات ښه نه دي، هیواد له ورانکاریو او خاینانو ډک دی، د کرک مسایل به انشاء الله چې زه شارم.

سلطان صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه: تا څه فکر کړی دی؟ هغه په اصل کې د ذاهدان ازموینه کوله، هغه پوهېده چې زاهدان مخلص او زحمت کس سړی دی، او په استخباراتي چارو کې د علی بن سفیان شاګرد دی، پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باور و خو بیا یې هم خپل یقین راوستل ضروری ګڼل، چې دا شاګرد به د خپل استاد کمی پوره کړای شي او کنه، هغه د زاهدان له ځواب اورېدلو پرته وویل: زاهدان ما د جګړې په ډګر کې له دښمنه ماتی خوړلی لیدلی نه ده، فکر دې وي چې زه په دې ډګر کې هم ماته خوړل نه غواړم، چې صلیبیانو پرې حمله کړې ده، زه د کرک مسلمانان له اخلاقي او فکري تباهی نه ژغورل غواړم .

زاهدان وویل : تاسې پوهېږی چې په کرک کې زمونږ سړي موجود دي، زه به هغوی د دغه کار له پاره موظف کړم، هغوی به مسلمانانو ته ستاسې، زمونږ د پوځ او د مصر د حالاتو په باب صحیح خبرو نه واوروی ، او هغوی ته به ستاسې پیغام ورسوی .

د استخباراتو یوه مامور وویل: د هغه ځای په مېرمنو کې د ملی احساس کمی نشته، مونږ به مسلمانو میرمنو ته ووایو چې هغوی د مسلمانانو هر کورته ورشي او د نجنو ذهنونه روښانه کړي، زمونږ په نظر خو د هغه ځای جونې د جګړې کولو له پاره تیارې دی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : که ښځی د کور او کوچنیانو صحیح روزنه او پالنه وکړي، نو په دې کار سره به د اسلام په خپراوي او د اسلامي سلطنت په پراختیا کې پوره پوره مرسته وشي، هغوی د دی کار له پاره وهڅوي چې پر کرک ژر تر ژره حمله وکړم بیا یې له زاهدان نه پوښتنه وکړه د دې هدف له پاره به څوک کرک ته ولېږی ؟

زاهدان ځواب ورکړ دوی دواړه به لېږم، دوی د تګ راتګ له لارو نه هم خبر شوي دي او د هغه ځای له چاپېریال سره هم بلد دي، دغه دوه سړي ډېر ځېرک کسان ووو سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی ته لارښوونې پیل کړې.

* * *

په کرک کې چې د مسلمانو اوسیدونکیو پر خلاف د مینې او محبت کومه وسله کارېده، هغه د صلیبیانو د جاسوسي شبکې د مشر جرمني نژاد هرمن اختراع وه، هغه د سویک له ماتې وروسته پر صلیبي واکمنو ټینګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاوه، چې د کرک مسلمانانو ته د مینې دوکه ورکړي او د صلیب وفادار یې کړي او یا یې لږ تر لږه د صلاح الدین ایوبي سره مخالف کړي، صلیبي واکمنو له مسلمانانو دومره کرکه کوله، چې له هغوی سره یې د درواغو مینه کول هم نه غوښتل، هغوی د ظلم، جبر او وحشت په وسیله د مسلمانانو ملي وقار له منځه وړل غوښتل، هرمن په خپل فن کې ښه پوهه لرله، د انسانانو په روحیاتو پوهېده.

هغه په ډېره ګرانه صلیبي واکمن خپل همفکري کړل او دا پالیسي یې غوره کړه، چې د کرک او شاو خوا سیمو کې چې کوم مسلمانان وو، او د صلیبیانو تر جبر او تشدد لاندې یې ژوند کاوه، په هغوی کې چې په چا باندې د جاسوسۍ اشتباه وي او لږه غوندې ګواهي پرې موجوده وي، هغوی دې ونیول شي او له منځه دې یوړل شي، خو هر مسلمان اوسېدونکی دې نه وېرول کیږي، د دغې سیاست بنسټیز اصل دا و، چې د عیسوي او یهودي نجونو په وسیله دې د مسلمانانو لونې بې پردې کړای شي او مسلمانان ځوانان دې ذهني عیاشان او له نشو سره عادت کړای شي، لنډه دا چې د هغوی د بې بندو باری لارې چارې دې وه لتهول شي له دې امله په دغه پالیسي عمل پیل شو، پیل یې له افواهاتو وشو، هرمن دا خبره هم په صلیبي واکمنو باندې منلې وه، چې په مسلمانانو کې د غدارانو د پیدا کولو له پاره دې پیسې وه لګول شي، خو تنو مسلمانانو ته دې د ښکلیو او ځوربو آسونو بګۍ ورکړل شي، لکه د شهزادګانو په څېر دې وه ساتل شي، مدوي دې بیا په مسلمانانو کې د خیانت او آوازو خپرولو له پاره وه کارول شي، هغوی دې وخت په وخت شاهي دربار ته راوه غوښتل شي او شاهانه رویه دې ورسره وکړای شي، د هغوی ښځې دې هم راوه غوښتل شي او درناوی دې وه شي، چې هغوی خپل اصلیت او دین له ذهن نه اوباسي.

هرمن ویلي وو که تاسې مسلمانان خپل غلامان کول غواړې، نو د هغوی په مغزو کې د پادشاهۍ چینجی داخل کړی، هغوی ته آسونه او بګۍ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړې او لمنې یې له اشرفیو ډکې کړې، بیا به هغوی د پادشاهۍ په نشه کې ساسې اشارو ته ګډېږي، شراب به هم څښي او خپلې لونې به په خپلو لاسو لوڅې او تاسې ته وه سپاري، که تاسې د مسلمانانو آینده تیاره کول غواړۍ، نو دغه نسخه وه ازمییی، ما ستاسې ته د مخه هم ویلي او بیا هم وایم، چې یهودیانو د مسلمانانو د اخلاقي ګډ وډۍ له پاره خپلې لونې وړاندې کړي تاسې پوهېږي چې د مسلمانانو تر ټولو ستر او پخواني دښمنان یهودان دي، د اسلام د جرړو ویستلو له پاره یهودان د خپلو لونو پت او د خپلې شتمنۍ اخري پیسو ټکوور کولو ته هم تیار دي.

په یهودانو کې دا خطره وه چې هغوی د همدې سیمې اوسیدونکی وو، هغوی د مسلمانانو په ژبه هم پوهېدل، د هغوی له دود او دستور نه خبر وو، د هغوی شکلونه او نور کوایف یو بل ته ورته وو، کومې یهودي نجلۍ به چې د مسلمانانو جامې واغوستې او د مسلمانانو کور ته به ورغله، نو له کوم شک او ګومان پرته به مسلمانه ګڼل کېده، له دغه مشابهت او ورته والي نه یهودانو پوره ګټه اخیسته او په اسلامي ټولنه کې غیر اسلامي زهر داخلېدل پیل شوي وو.

په کومه ورځ چې سلطان صلاح الدین ایوبي دوه تنو خبر راوړوونکیو ته لارښوونه وکړه او زاهدان ته یې ویلي وو، چې هغه دې په کرک کې مسلمانانو ته صحیح خبرونه ورسوي.

تر دې شل ورځې وروسته په کرک کې یولېونې او مجذوب انسان په ناڅاپي ډول راڅرګند شو، هغه په لاس کې د لرګي نه جوړ یو ګز اوږد صلیب نیولی و، چې هغه به یې پورته کړ او په چغو چغو به یې ویل، د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی، په شوبک کې مسلمانان خپلې لونې بې پته کوي، په مصر کې مسلمانانو شراب څښل پیل کړي دي، یسوع مسیح خدای ویلي دي، چې اوس به دا قوم دځمکې په مخ نه پاتې کیږي، مسلمانانو! که د نوح له بل توپان نه ځانونه ژغورل غواړۍ نو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیب تر سیوري لاندې راټول شي، که صلیب مو خوښ نه وي نو د یهوده خدای په وړاندې سجده وکړئ ،په جوماتونو کې ستاسې سجدې بې کاره دي .
دغه سړی د جامو او شکل له مخې ښه روغ رمټ ښکارېده، خو د خبرو له انداز نه لېونې معلومېده، د هغه ږیره هم وه، اوږده چوغه یې اغوستې وه، پر سر یې پګړۍ او د پاسه یې پرې دستمال غوړولی و چې پر اوږو یې راخپور و، په مخ او جامو یې ګردونه پراته وو، چې دا ترې څرګندېدله چې له لرې سفر نه راغلی دی، پښې یې دوړو وهلې وې، هغه به که چا ودراوه نو درېده به خو خبرې یې نه کولې لکه چې څه خبره یې نه اورېدله او نه پرې پوهېده، هره پوښتنه به چې پرې وشوه هغه به خپل اعلان تکراراوه... د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلې دی او نور ... هیڅ‌ هم د دې معلومولو کوښښ ونه کړ، چې هغه څوک دی او له کومه ځایه راغلی دی، عیسویان ځکه خوښ وو، چې د یسوع مسیح خدای نوم یې اخیست او یهودان په دې خوښ وو چې د یهوده خدای نوم یې یاداوه نو ځکه د دواړو دا خوښي شریکه وه، چې د مسلمانانو د تباهۍ زیری ورکوي، د صلیبي پوځ څو کسه سپاهیانو چې د هغه اعلانونه واورېدل، نو په قهقهه یې وه خندل، پولیسو چې هغه ولیده، نو لېونی یې وګاڼه او څه کار یې ورسره ونه لاره، په مسلمانانو کې دومره جرئت نه و، چې د هغه خوله یې بنده کړې وای، مسلمانانو چې د هغه له خولې د خپلې تباهۍ اعلان واورېدلی وه هم وېرېدلی وه او غوسه هم شول خو مې څه کولای نه شول .
دغه مجذوب به د ښار په کوڅو کې ګرځېده او همدا اعلان به یې تکراروه چې مسلمانانو! د صلیب سیوری ته راشی ستاسې د تباهۍ وخت رارسېدلی دی، په جوماتونو کې ستاسې سجدې بېکاره دي، کله کله به یې دا هم ویل، کرک ته به د مسلمانانو پوځ نه راځي، د هغوی صلاح الدین ایوبي مړ شوی دی، ځنې وختونه به یې چتیات او بې معنی خبرې هم کولې، چې دا به یې ثابتوله چې ګواکې لیونی دی، ماشومان به ورپسې روان وو، مسلمانانو به ورته په قهرجن نظر کتل، او خپل بچی به یې په هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې له تللو منع کول، یوازې یو مسلمان و چې د دغه لیوني پسې به روان و، هغه به د لیوني نه لس دولس قدمه لرې وه دا یو ځلمی مسلمان وه په لاره کې دوه عیسوی ځوانانو هغه ته پېغور ورکړ، یوه یې ورته وویل: عثمانه! ته هم د صلیب سیوري ته راشه، عثمان هغوی ته په قهر وکتل او غلی و، هغو عیسویانو ته پته نه وه چې له عثمان سره یو خنجر دی او هغه د دغه لیوني د وژلو له پاره په هغه پسې روان دی.

د هغه مکمل نوم عثمان صارم و، مور او پلار یې ژوندي وو او یوه یې وره خور یې هم وه، چې نوم یې النور صارم و، د دغې نجلۍ عمر به شل دوه ویشت کاله و، عثمان ترې درې ځلور کاله مشر و، احساساتي زلمی و، د اسلام په نامه یې ځان قربانوه، د صلیبي حکومت په نظر کې اشتبا یې و، ځکه چې هغه مسلمان ځوانان د صلیبي حکومت پر خلاف د خفیه عملیاتو له پاره تیارول، هغه لا تر دې دمه په کومه ګناه کې نیول شوی نه و، هغه چې کله د دغه لیوني غږ واورېده بهر راو ووت، لیوني یو غټ صلیب پورته نیولی او د مسلمانانو پر خلاف یې چې څه په خوله ورځي هغه وایي، عثمان صارم دې ته هم ونه کتل چې دا خو کوم لېونی دی، هغه صلیب وه لیده او د لېوني خبرې یې واورېدې، نو له غوسې نه ورته پخپله لیونی شو، خپل کورته ولاړ خنجر یې را واخیست او په کمیس کې دننه یې د نامه لاندې ځوړند کړ او د لیوني پسې روان شو، عثمان هغه په داسې ځای کې وژل غوښتل چې څوک یې ونه نیولای شي، هغه د صلیبیانو پر خلاف د نورو چارو سرته رسولو له پاره ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغه په لېونی پسې لس دولس ګامه وروسته روان و او د هغه اعلانونه یې اورېدل، کله چې دوه عیسوي ځوانانو پېغور وکړ او یو یې ورته وویل عثمانه! ته هم د صلیب تر سیوري لاندې راشه، نو د هغه سترګې لاپسې خوني شوې او په زړه کې یې د لېوني د وژنې اراده نوره هم پخه شوه.

د لیوني پر شاو خوا د ماشومانو یوه ډله روانه وه، دا وخت د وژنې لپاره مناسب نه و، ورځ تېرېده، او د لیوني آواز تېېده او په هغه پسې د تلونکیو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو شمېر کمېده، د لمر پرېوتو ته لا لږ وخت پاتې و، یو جومات راغی، لېونی د جومات په دروازه کې کېښناست او صلیب یې پورته کړ وې ویل اوس دا کلیسا ده، جومات نه دی هغه مهال عثمان له هغه سره نږدې وه درېده هغه پوره باور لاره چې دا په رښتیا لېونی دی، خو د ده د وژنې سزا به هم مرگ وي، ځکه چې ده صلیب پورته کړی دی، او د مسلمانانو پر خلاف نارې وهي، عثمان صارم لېوني ته ورنږدې شو او په کراره یې ورته وویل له دې ځایه ژر پورته شه او له خپل صلیب سره ورک شه او که نه نو صلیبیان به دې له دې ځایه مړی پورته کوي .

لېوني هغه ته په برندو برندو وکتل، مخې ته یې ډېر ماشومان ولاړ وو، هغه عثمان صارم ته له ځواب ورکولو پرته کوچنیانو ته په غوسه شو او د لرې کېدلو یې ورته وویل، ماشومان وه وېرېده او وه تښتېدل، نو لېونی څه فکر پرته له څپلیو سره جومات ته وخوت او دروازه یې له دننه بنده کړه، په ډېره چالاکۍ یې خنجر راوه ویسته، چې څنګه یې په لیوني باندې ګذار ویل ودرېږه ځلمیه! دننه ولاړ شه، زه هم مسلمان یم.

عثمان صارم پرې بل ګذار ونه کړ، لیوني څپلۍ وه ویستې د جومات دننه کوټې ته ولاړ، هغه صلیب پخپل لاس کې ونیوه په کوټه کې یې له عثمان صارم نه پوښتنه وکړه وې ویل، زه مسلمان یم، زما خبرې په غور واوره ماته ووایه چې له کوم وخت نه په ماپسی را روان یې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ زه ټوله ورځ تاپسی ګرځېدم، خو ستا د وژنې وخت په لاس نه راته، لیوني ورته وویل: ته ما ولې وژنې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ، ځکه چې زه د اسلام او صلاح الدین ایوبي پر خلاف کومه خبره اورېدلای نه شم، که ته لیوني یې او کنه خو زه تا ژوندی نه پرېږدم لیوني له عثمان صارم نه څو نورې پوښتنې وکړې، په اخر کې یې ورته وویل ماته ستا په څېره خوانانو ارتیا ده، ښه وشول چې ته پخپله ماپسی راغلې، ما فکر کاوه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته به د خپل مقصد له پاره کوم مسلمان په ډېره ګرانه په لاس راشي، زه د صلاح الدین ایوبي د استخباراتو رالېږل شوی سړی یم، ما دا لوبه صلیبیانو ته د دوکې ورکولو په خاطر پیل کړې ده، ما په همدې جامو کې سفر کړی، زه له تاسره یو څو خبرې کول غواړم، یاد ساته که جومات ته کوم صلیبي راغی، زه بیا هماغه چټیات وایم، چې تېوله ورځ مې ویلي دي، ته یې په غور سره اوره، لکه ته چې زما نه اغېزمن شوي یې، زه چې ډېر ژر ژر درته وایم، د ماښام د لمانځه وخت کیدونکی دی، په مسلمانانو کې هم د صلیبیانو جاسوسان دي، زه د لمونځ کوونکیو تر راتلو پورې خپلې خبرې پای ته رسول غواړم.

عثمان صارم هیڅکله جاسوس لیدلی نه و، هغه ته دا پته نه وه چې دا ډېر څېرک جاسوس دی، چې له هغه نه یې څو پوښتنې وکړې او وې پېژانده، چې دا یو باوري ځوان دی، جاسوس ورته وویل: د خپل ځان په څېر څو تنه ځوانان راټول کړه او یو څو مسلمانې جونې هم تیارې کړه، تاسې باید هر کور ته دا پیغام ورسوی چې صلاح الدین ایوبي ژوندی دی او هغه له دې ځایه یوازې د نیمی ورځې مزل په واټن لرې دی، د هغه ټول پوځ نه یوازې دا چې په کرک باندې د حملې له پاره تیار دی، لا چې د هغه پوځ صلیبي لښکرې پوزې ته راوستي دي، په مصر کې حالات آرام دي، هتله چې صلیبیانو کومه ورانکاري پیل کړې وه، هغه بیخی له منځه وړل شوې ده.

عثمان صارم پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي به کله حمله کوي، مونږ د هغه لارې څارو، زه تاسې ته په باوري توګه وایم، چې تاسې له بهر نه حمله وکړې، نو مونږ به په صلیبیانو له دننه نه حمله کوو، د خدای جل جلاله لپاره ژر راشي.

د استخباراتو مامور ورته وویل: زلمیه! له زغم نه کار واخله، لومړی د صلاح الدین ایوبي پیغام واوره او د هر یوه ځلمی په ذهن کې نقش کړه. ایوبي ویلي دي چې تاسې د کرک مسلمان ځوانان د اسلام سپاهیان یاست، ما لومړی جنګ په ورو کتوب کې د کلا بندۍ په حال کې کړی و، د پوځ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندہ زما د ترہ (کاکا) په لاس کې وہ، هغه ماته وویل چې په کلا بندۍ کې مه وېرېږه، که ته په دې عمر کې وہ وېرېدلې، نو ټول عمر به دې په وېرہ او ډار کې تېرېږي، که د اسلام د بیرغ پورته کوونکې جوړېدل غواړې نو دا بیرغ همدا اوس پورته کړه، د دښمن دیوالونه مات او ځان ترې اوباسه بیا راوګرځه او پر دښمن ناڅاپي حمله وکړه، زه ونه ډار شوم، په درې میاشتنۍ کلا بندۍ کې مو ولږه هم تېره کړه، خو مونږ محاصره ماته کړه او ترې راووتو، او چې په کومو خوړو مو ځانونه ماړه کړل هغه مو له دښمن نه نیولي وو، د کلا بندۍ پر وخت چې زمونږ کوم آسونه له ولږې مړه شوي وو، د هغه کمی مو د دښمن له آسونو پوره کړ ...

صلاح الدین ایوبي ویلی دي، چې زما د ملت زامنو ته ووایه چې پر تاسې دښمن د مینې په وسله حمله کړې ده، تل یاد ساتۍ چې هیڅ یو نامسلمان د مسلمانانو دوست کېدای نه شي، صلیبیان د جګړې په ډګر کې مقاومت کولای نه شي، د هغوی پلانونه له خاورو سره بخاورې شوي دي، نو ځکه اوس هغوی د مسلمانانو د نوي نسل له ذهنونو نه د اسلامي امت نه او نه مذهب سره د وروروله او مینې د ویستلو هڅې کوي، هغوی چې کومه وسله کارولې هغه ډېره خطرناکه او ویرونکې ده هغه ذهني عیاشي، لټی او بېکاره ده، د دغو درېوو خرابیو د پیداکولو له پاره عیسویان او یهودان سره یو شوي دي، یهودان د خپلو لوڼو په وسیله په تاسې کې حیواني احساس راپاروي، تاسې له نشو سره عادت کوي، زه دا نه وایم چې دغه حیواني جذبه او نشې به ستاسې اخرت خراب کړي او له مرګ وروسته به تاسې جهنم ته بوځي، زه دا ویل غواړم چې ستاسې دغه بد عملی به ستاسې له پاره د دې نړۍ ژوند هم تر جهنم زیات تریخ کړي، تاسې چې څه ته د جنت خوندونه وایی هغه د دوزخ عذاب دی، تاسې به د صلیبیانو غلامان شي، چې ستاسې د خویندو او لوڼو بې پتي به کوي، ستاسی د قرآن پاڼی به کوڅو کې بادونه الوزوي، او ستاسې جوماتونه به د آسو په تبیلو بدل کړي.

Scanned by CamScanner

Kitabton.com: The Digital Library

صلاح الدين ايوبي ويلي دي چې که د يو باو قاره قوم په حيث ژوندي پاتی کېدل غواړې! نو خپل روايات مه هيروی، صليبيان له يوی خوا په تاسې باندې ظلم او تيری کوي او له بلې خوا د آسونوېکی او د پيسو لالچ درکوي، مسلمانان د دغسی عياشيو منونکي نه وي، ستاسې دولت ستاسې ايمان او عمل دی، دا د صليبيانو د ماتی ثبوت دی، چې هغوی ستاسې د تورو له وېرې له داسې بې حيا وسلو نه کار اخلي، چې د خپلو لونو په بې پتی کې ستاسې د غلامی خوبونه وينې، زما د ملت زامنو! خپل عملونه نيک وساتی، خپل نفسونه پخپل ولکه کې کړی، ظالم واکمن په اصل کې کمزوری وي، هغه خپل مخالفين د ظلم او جبر په وسيله د ځان تابع کول غواړي، او ځنې نور د پيسو په اسره غولوي، تاسې له ظلم او جبر هم مه دارېږی او نه له هغوی نه د څه تمه او اسره وه لری، تاسې د اسلامي امت ګانده آينده او راتلونکی ياست، مونږ د اسلامي امت ماضي يو، دښمن ستاسې له اذهانو روښانه ماضی باسی او د خپلو نظرياتو او ګتوله تيارو يې دکول غواړي. تر څو د اسلام اينده تياره شي، خپل اهميت وه پېژنی، دښمن يوازې د دې لپاره ستاسې د بل (تابع) کولو هڅې کوي، چې هغوی له تاسې وېرېږي، پخپلو فکرونو کې ننی ورځې نه راتلونکې ورځې راولی، ځکه چې ستاسې د دښمن نظر ستاسې د دين په راتلونکې باندې دی، تاسې به ليدلي وي چې دښمنان له تاسې سره څه کوي ؟ که تاسې د ذهنی عياشی په مردار ډنډ کې پرېوتی نو سبا ورځ به د ټول اسلامي امت همدا حال وي.

د سلطان صلاح الدين ايوبي د استخباراتو مامور په ډېره چټکی د هغه پيغام عثمان صارم ته واوراوه او هغه ته يې پرې د عمل کولو لارې چارې هم وښودلې. د اسلام ستر سپاهي سلطان صلاح الدين ايوبي په ځانګړې توګه ويلي دي، چې خپل ځانونه له بې ځايه احساساتو وژغوری، ولولې او احساسات مو پر عقلونو باندې غالب نه شي، له پارېدنې ځانونه وساتی او ځانونه کنترول کړی، احتياط حتمی دی، د استخباراتو مامور عثمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صارم ته وويل، چې هغه خپله او دوه نور ملګري به يې په يو شکل نه يو شکل له هغه سره ګوري، او دغه اړيکې به قايموي، په سملاسي توګه دې خبرې ته اړتيا ده چې مسلمانان په خپلو کورونو کې چړې، بر چې، خنجرونه او تورې جوړې کړي او په کورونو کې يې پټې کيږدي ښځو ته په کور کې د خنجر او برچې د ګذار کولو او له هغې نه د ځان بچولو لارې چارې ورزده کړي، د يهودي نجونو خبرو ته غوږ کې مه ږدي، له هغوی سره داسې خبرې ونه کړي چې هغوی ته ترې شک پيدا کيږي، پخپل سر کومه جنګي چاره سرته ونه رسوي، ړومبی منظم شي، بيا يو مشر وټاکي، مشر بايد د خپلو ملګريو هر يو کار وڅاري، او هيڅوک د خپل مشر له خوښې پرته کوم کار ونه کړي .

لمر په پريوتو، د جومات امام راغی، د هغه په ليدو لېونی سړی صليب راپورته کړ، او په منډه بهر راوه ووت، بهر يې بيا هماغه اعلانونه پيل کړل، . . . مسلمانانو! د صليب تر سيوري لاندې راشی، ستاسې اسلام مړ شوی دی امام عثمان صارم ته له غوسې په دک نظر وکتل وې ويل. ده دلته څه کول؟ او تا هغه څنګه دلته کښېنولی و، هغ دې ولې ونه واژه؟ آيا ستا په رګونو کې د مسلمان پلار وينه وچه شوې ده؟ که زه بوډا شوی نه وی، نو هغه به مې له دې ځایه ژوندی پرې ایښی نه و.

يهودي هم نه دی، مسلمان دی، د صلاح الدين ايوبي پيغام يې راوړی دی، . . . هغه بوډا امام ته د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام واوراوه او وې ويل زه به په دې پيغام عمل کوم، له نن ماښام نه پرې بسم الله کوم خو مونږ ته د يوه امير اړتيا ده، آيا تاسې به زمونږ مشري وکړی؟ دا سوچ وکړی چې که صليبي حکومت ته خبر ورسېده ړومبی به د امير مری پرې کوي .

امام ځواب ورکړ آيا زه په جومات کې دا ويلای شم چې زه له خپل قوم نه ببل يم خو دا پرېکړه به قوم کوي، چې زه د مشرۍ وړ يم او که نه ! زه د خدای جل جلاله په کور کې ولاړ وعده کوم چې زما پوهه زما ما زما اولاد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما روح به د اسلام د تحفظ او پراختیا او د صلیب د ځوړتیا له پاره وقف وي...

زما ګرانه بچیه! د صلاح الدین ایوبي د پیغام یوه یوه کلمه په ذهن کې کښینوه، هغه تیک ویلي دي ځوانان د دین او هیواد اینده وي، هغوي خپل دین او هیواد روښانه او خپلواک کولای شي او د خپلو پد عملیو په نتیجه کې د غلامۍ ځنځیرونه په خپلو غاړو کې اچولي هم شي، کله چې کوم مسلمان ځلمی د یهودي او عیسوي نجونو په بې حیایۍ زړه بایللي او هغو ته په بد نظر ګوري، نو هغه دا احساس نه کوي چې د هغه خپله خور هم د هغې په څېر د ځوانانو د هوسونو ښکار کېږي. دا هماغه مقام دی چې قومونه تباه کوي...

زما زلمیه بچیه! د الله جل جلاله په دې پاک کور کې وعده کوم چې د صلاح الدین ایوبي په پیغام باندې به انشاء الله عمل کوم.

* * *

عثمان صارم کورته ولاړ، خپله خور النور صارم یې ځانله کښېنوله او د سلطان صلاح الدین ایوبيپیغام یې ورته وا وراوه وې ویل: النور! زمونږ دین او ملي غیرت له تانه ډېره ستره قرباني غواړي، سره له نن خپل ځان یوه مستوره نجلۍ ګڼل پرېږده، مسلمانو نجونو ته دا پیغام ورسوه او هغوی د جهاد له پاره تیارې کړه، زه به تاسې ته د خنجر وهلو، غشي ویشتلو او برچې استعمالولو طریقې دروښیم.

وروره! زه خو لا د مخه په دې فکر کې وم چې مونږ د خپلې آزادی او خپل قوم له پاره څه کولای شو، مونږ خو د نارینه و خولې ته ګورو.

عثمان صارم هغې ته وویل چې د صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ په باب چې څومره خبرونه دلته خپرېږي، هغه ټول دروغ دي، د مسلمانانو کورنیو ته ولاړه شه او ښځینه و ته صحیح خبرونه ورسوه، عثمان صارم هغې ته صحیح خبرونه وویل او دا یې هم ورته وویل چې په مسلمانانو کې غداران او جاسوسان هم شته، هغه خپلې خور ته درې څلور کورنۍ وښودلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورته وې ويل چې د هغوی مېرمنې د ځان ملګرې کړه او ورته ووايه چې مېړونه يې غداران دي هغې ته يې دا هم وويل چې د عيسوي او يهودي نجونو له دوستۍ نه ځان وژغوره، د هغوی مينه يوازې دوکه ده.

النور پوښتنه وکړه: آيا زه دوی له دلته راتللو منع کړم ؟ هغه خوله تاسره هم آزادانه خبرې اترې کوي ؟

عثمان صارم ورته وويل: زه به هغې ته نن ووايم چې زمونږ کورته دې نور نه راځي، هغه ډېره ذهينه او هوښياره نجلۍ ده.

ديني الګزيندر يوه ځوانه عيسوي نجلۍ وه، کور يې له عثمان صارم نه لرې لرې وه د هغې پلار په ښار والۍ کې يو لوړ رتبه مامور و، د النور ملګرې او له عثمان صارم سره يې هم ژورې اړيکې پيدا کړې وې، چې عثمان به يې وليده ډېره به خوښېده، عثمان صارم هغې ته نه ورتلونکې کېده، هغه دا ګڼله، چې دا عيسوي جنۍ ده او دلته د جاسوسۍ له پاره راځي، هغه هيڅکله ديني ته په ناوړه نظر کتلي نه وو، لا چې له هغې سره به يې ټوکې ټکالې هم کولې، چې هغه شکمنه نه شي، خو چې اوس د اړتيا پېښه شوه چې ديني الګزيندر د هغوی کورته ورنه شي، نو اوس د هغوی له پاره دا خبر مشکله شوه، چې څنګه ديي ته ووايي چې نوره دې د هغوی کورته نه ورځي؟ خو د هغې منع کول ضروري وو ځکه چې عثمان په خپل کور کې خور او ملګرو ته يې ته جنګي روزنه ورکول غوښتل، او هغه ته دا هم معلومه نه وه چې تر دې وروسته به د هغوی کور ته څه ډول رازونه راځي د هغه له ډېر فکر وروسته دا اره چاره خوښه شوه، چې خپلې خور ته يې وويل چې ديني الګزيندر کله زمونږ کورته راشي، ته بهر ووځه او ورته وايه چې له کومې ملګرې کره ځم، په دې ډول خپله ملګرتيا له هغې سره سسته کړه، هغه به خپله زمونږ کورته راتلل پرېږدي.

د کرک د ښار خلکو د هغه ليوني خبرې کولې چې د مسلمانانو د تباهۍ وړاند ګوينه يې کوله، په نامسلمانو خلکو د هغه خبرې ډېرې ښې لګېدې، ټولو په لتياوه او وريسې ګرځېدل به ، خو هغه هيچېرې نه ليدل کېده، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت له خوا يې هم لټون کېده، ځکه چې د مسلمانانو د وېرولو او د هغوی د ولولو سړولو له پاره له هغه ليوني نه د کار اخيستلو پرېکړه شوې وه، چاته معلومه نه وه چې هغه چېرې تللی دی، هغه په هماغه شپه کوم لوري ته بې درکه شوی و، لس دولس ورځې غه وه لټول شو، صليبي حاکمانو له ښاره بهر هم ورپسې آسونه وه ځغلول، هغوی هيله لرله چې له دې ښاره به کوم پل ښارته تللی وي، لس دولس ورځې تېرې شوې خو هيچا يې درک ونه لګاوه.

په دغو لس دول ورځو کې عثمان صارم خپلې خور النور او د هغې ملګرو د وسلو کارول ورزده کړل، هغه نجونو ته د برچې کارول ډېر په ګرانه ورزده کړل، سر بېره پردې هغه مسلمانو ځوانانو ته د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام ورساوه او هغوي يې په يوه پټه جبهه کې تنظيم کړل، دغو ځوانانو هغه مسلمان کاريګر پيدا کړل چې برچې، غشي او ليندې به يې جوړولې، دا ټول د صليبيانو مزدوران وو، هغوی د ځانونو له پاره کومه وسله جوړولای نه شوه، مسلمانانو ته د کومې وسلې د ساتنې اجازه هم نه وه هغو کار ګرانو په پټه په خپلو کورنو کې وسلې جوړول پيل کړل، دا ډېر خطر ناک کار و، د نيول کېدو په صورت کې يې سزا يوازې مرګ نه بلکې تر د مرګ د مخه ډېرې وحشيانه سزاګانې هم وې، هلته به چې کوم مسلمان په يو معمولي ګناه وه نيول شو، له هغه به پوښتنې کېدلې، چې د مسلمانانو په کورونو کې څه کيږي، او جاسوسان څوک دي- د دې سره به يې د هغه بدن د مالوچو په څېر داندس کاوه، کارګرانو به چې کومې وسلې جوړولې، هغه به د عثمان صارم په څېر مسلمانو ځوانانو د مسلمانانو په کورونو کې پټې ايښودلې، د ورځې به مسلمانو نجونو د برقعو په څادرونو خنجرونه، غشي او ليندې پټې پټې يو ځای نه بل ځای ته وړلې، خو د وسلې جوړولو پروګرام ډېر سست وه .

هلته سلطان صلاح الدين ايوبيته د استخباراتو يو مامور خبر ورکړ چې په کرک او شاو خوا سيمو کې مسلمانانو ته د هغه پيغام رسيدلی دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته ځوانانو او پیغلو پټ مرکزونه جوړ کړي دي، دغه خبر راوړونکی یو ځیرک او زړور مخبرو، مخبر وویل هغه سړی چې د سلطان صلاح الدین ایوبیپیغام یې د کرک مسلمانانو ته ورساو، د یوه لېوني په شکل کې یې دغه بریالیتوب تر لاسه کړ، سلطان صلاح الدین ایوبیپه دې خبر ډېر خوښ و، هغه وویل: د کوم قوم ځوانان چې راویښ شي، هغوی ته هیڅوک ماتې ورکولای نه شي.

د استخباراتو د اداري مرستیال زاهدان وویل: دغه بریالیتوب زما حوصله رالوړه کړه که تاسې اجازه راکړې، نو زه به د نیول شویو سیمو ځوانانو دومره راوه پاروم، چې هغوی به د اور لمبې شي او یو روشلم به وسوځي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: او په دې اور کې به هغوی پخپله هم وسوځي، زه ځوانان لمبه کول نه غواړم، زه د هغوی په سینو کې د ایمان سپرغی بلول غواړم، د ځوانانو پارول کوم ګران کار نه دی، له هغوی نه به خینې د پیسو په اسره ستاسې په لاسو کې لوبېږي، او زیاتره یې د احساساتي وینا و او جذباتي شعارونو په وسیله راپارېدلای شي، بیا چې ته پر هغوی څه کول غواړې وه یې کړه، هغوی پخپل منځ کې جنګولای هم شي، د دې لامل دا نه دی چې هغوی ناپوه او بې تجربې دي، او یا ګوندې هغوی خپل دماغ نه لري، اصلي خبره دا ده چې دا عمر همداسې دی چې د وینې ګرمي انسان یو څه کولو ته اړباسي، په دې عمر کې ذهن عیاشۍ ته هم تمایل پیدا کوي، او د نیکو اعمالو په لور هم، تاسې چې د ځوانانو ذهنونو ته هر ډول خوځښت او پارون ورکړی، د هماغې اغېز قبلوي، ستاسې د ملت دښمنان زمونږ د ځوانانو په اذهانو کې د عیاشۍ او جنسي خواهشاتو جرایم داخلول غواړي، د هغوی هدف همدا دی چې مونږ هغوی د جهاد لوری ته مایل نه کړو او د دښمن پر خلاف یې استعمال نه کړای شو.

ته هڅه کوه چې ځوانان را وپاروې، بلکې هغوی ته د خپلې اینده په باب فکر او سوچ ورزده کړه، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې حدیث ځان پوه کړه چې خپل ځان وه پېژنه او خپل دښمن وه پېژنه ،د هغوی فکرونه بدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه، په هغوی کې ملي احساس څواکمن کړه، دا ځوانان د ملت ډېره ارزښتناکه شتمني ده، هغوی له پارېدلو او سوځيدلو وژغوره، د هغوی وژنه د پوهانو کار نه دی، پوهه او عقل دا دی چې دښمنان د هغوی له لاسه ووژني، خو هغوی ته خپل دښمن وروپېژنه، که کوم مسلمان په ما پسې بدې ردې ووايي، نو هغه نه د اسلام دښمن دی او نه خاين، هغه زما دښمن دی، زه به هغه ته د هغه قانون په ملاتړ سزا نه ورکوم، چې د اسلام او اسلامي سلطنت د تحفظ له پاره جوړ شوی دی، د ملت قانون د ملت د امير د خانګړي استعمال له پاره نه وي، د خيانت سزا هغه چاته ورکول کېدای شي، چې د هيواد او ملت جرړې پرېکوي او د دين د دښمنانو متی قوي کوي، که څه هم واکمن پخپله دغه ګناه وکړي، هغه خاين دي، او د سزا حقدار.

زاهدان پوښتنه وکړه: په داسې حال کې چې د هغه ځای ځوانان د قربانۍ له پاره تيار شوي دی، مونږ ترې څه ډول کار واخلو سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: د هغوی ولولې مه راپاروی، د هغوی فکرونه راويښ کړی، چې د هغه ځای له حالاتو سره هغوی سمه پرېکړه وکړي، چې هغوی بايد څه وکړي، هغوی د احساساتو د اغېز لاندې پرېکړی ونه کړي، هلته نور هم ذهين مخبران واستوی، او زاهدانه دا ياد ساته! چې دښمن زمونږ نه، زمونږ د ځوانانو د ذهنونو خرابولو کوښښ کوي، او زمونږ د هغو حاکمانو بې لارې کول غواړو چې ذهنونه يې د ماشومانو په څېر دي.

هر يو قوم ته چې له جنګ پرته ماته ورکول غواړې نو د هغوی ځوانان په ذهني عياشي اخته کړی، هغه به تر دې حده ستاسې غلام شی چې خپلې لوڼې به ستاسې خدمت ته وړاندی کړي او پړې به وياړي، صليبيان او يهودان د غسې سطحی ته زمونږ د ملت راټيټول غواړي لکه سلطان صلاح الدين ايوبي چې ناڅاپه څه ورياد شوي وي، هغه زاهدان ته وويل ما چاته ويلي وو چې په کرک کې هغو مسلمانانو ته چې وسلې جوړوي اور بلوونکی ماده ورولېږی او يا هغوی ته ووايی چې دغه ماده څه ډول جوړيږي. زاهدان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواب ورکړدا خو هغوی ته ویل شوي دي، خبر را رسیدلی دی چې مسلمانانو د دغې مادې جوړول پیل کړي دي.

* * *

په کرک کې په سملاسي توګه داسې حالات پیدا شول، چې د هغه ځای ځوانانو پخپله فکر کول او عمل کول پیل کړلو د عیسویانو تر لاس لاندې سیمو کې صلیبي پوځونو د کاروانونو لوټل پیل کړي وو کاروانونه دومره عام نه وو، سوداګر او نور سفر کوونکي به یو ځای اوسېدل، د هغوی شمېر به چې دوه دوه نیم سوو ته ورسېده، نو د کاروان په صورت کې به یې لېږد کاوه، دا یو دفاعي ګام و، له کاروان سره به وسله وال کسان هم وو، اوښان او آسونه به زیات وو د سوداګرو بې شمېر مال دولت به وو، په کاروانونو کې به ځینې کورنۍ هم وې، دې وګړیو به کوچ کاوه، د صلیبیانو ظلمونو نه به په تنګ راغلیو زیاتره مسلمانانو به هجرت کاوه او د مسلمانانو د واکمنۍ سیمو ته به تلل، دومره لوی کاروان به خو تنو غلو لوټلی نه شوو د کاروان وګړیو به یې مقابله کوله، صلیبیانو دا کار خپل پوځ ته سپارلې و، هغوی ته به که د کاروان خبر راغی نو د خپل پوځ یو دوه ټولي به یې د سیمې د غلو په لباس کې وه لېږه او هغه کاروان به یې لوټ کړ. په کاروانونو کې به یواځې مسلمانان وو، دا جرم هغو صلیبي پادشاهانو هم کړی او د لوټ شویو مالونو یې برخه اخیستې وه، چې اوس په تاریخ کې د صلیبي جنګونو د قهرمانانو په توګه معرفي کوی.

په دې ګناه کې مسلمانان واکمن هم شامل وو، هغوی د کوچنیو کوچنیو ریاستونو واکمن وو، که هغوی سره پوځ هم و، د لوټ شویو کاروانونو درې څلور کسه به د دغو واکمنو دربارونو ته فریادي ورغلل، نو چا به یې خبره نه اوریده، ځکه چې دغو واکمنو ته هم به صلیبي نجونو، شرابو او د سر زرو د یو څو پیسو تکو برخه ورکول کېده، که دغو واکمنو غوښتی وای نو د صلیبي غلو مخه یې نیولای شوه، خو هغوی دغو صلیبي ډاکوانو ته داسې آزادي ورکړې وه، چې د هغوی د ریاستونو په دننه کې یې هم غلاوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولې، صلیبیانو هغوی دومره رانده کړي وو، چې د هغوی د ریاستو سرحدي سیمې چې هم ترې په کرار کرار نیولې، هغوی ځینی واړه ریاستونه د همدغو ډاکوانو په وسیله پرله پسې وځورول او بالاخره یې ترې جزیه اخیستل پیل کړل، په دې ډول د اسلامي سلطنت لمن راټولیده، نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبي دغه ریاستونه هم نیول غوښتل، دغه ریاستونه هغوی تر صلیبیانو زیات خطرناک ګڼل یو ځلې نور الدین زنګي صلاح الدین ایوبي ته یو پیغام لیکلی و، چې له ځو نورو خبرو پرته یې ورته د دغو کوچنیو ریاستونو په باب هم لیکلي وو، د دغو کوچنیو ریاستونو واکمنو خپله خاوره له صلیبیانو سره ګرو کړې ده، هغوی له کفارو نه زر، مرغلرې او له مسلمانانو تښتول شوې نجونې د ډالیو په توګه تر لاسه کوي، او د اسلام نوم ورسره ډوبوي.

دغه مسلمانان تر کفارو زیات خطر ناک او پلید دي، هغوی د پادشاهیو په نشو کې مست دي، او صلیبیان یې د حکومتونو په جرړه کې داخل شوي دي، صلیبیانو ته له ماتې ورکولو د مخه ضروري ده، چې دغه مسلمان ریاستونه ونیول شي او له اسلامي سلطنت سره یو ځای کړای شي، د بغداد تر خلافت لاندې راوستل شي، تر دې سرته د اسلام د ساتنې بله چاره نشته.

د دې خطرو سره سره به کله کله کومه ډېره ستر قافله په بیدیا کې د تېرېدو په حال کې لیدل کېده، له کرک نه ځو میله لرې یو کاروان روان و، په هغې کې تر سلو زیات اوښان وو، زیات شمېر آسونه وو، په کاروان کې د سودا ګرو مالونه وو، او یو ځو ګورنۍ هم پکې وې، یوه کرونۍ داسې هم وه چې په هغې د دوه نجونې وې، دواړه خویندې، قافله له معمول سره سمه د مسلمانانو وه، د کرک له سیمې چې تېرېده صلیبیان پرېدی خبر شول، یو تولی پوځ یې ورپسې ولېږه او په رڼا ورځ یې پر کاروان حمله وکړه، د قافلې آس سپورو کلکه مقابله وکړه، خو څرنګه چې د صلیبیانو شمېر زیات و، د هغه ځای شګې په وینو سرې شوې، صلیبیانو تر کوچنیانو پورې ووژل، پنځلس شپاړس مسلمان ځوانان پاتې شول، هغوي یې بندیان کړل، داواړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجونې يې هم ونيوې، اوښان او آسونه يې له سامانونو سره بوتلل، دغه کاروان چې کله کرک ته ورسېده تر ټولو د مخه يې بنديان روانکړي وو، په هغوی پسې پر دوه آسونو باندې دوه نجونې وې، چې له جامو يې څرګندېدله چې مسلمانانې دي، ورپسې صليبي عسکر روان وو چې مخونه ې په نقابونو پوښلي وو او ورپسې به مالونو او سامانونو بار د اوښانو او آسونو کتارونه روان وو، نجونو ژړل د کرک اوسېدونکي يې د سيل له پاره راووتل، هغوی ورته چک چکې او خنداګانې کولې، ځکه چې هغوی پوهېدل چې دا لوټ شوی کاروان د مسلمانانو دی، او بنديان هم مسلمانان دي، په دغو بنديانو کې يو ځلمی د آفاق په نامه و، دواړه نيول شوې نجونه د همغه خويندې وې، آفاق زخمي هم وه د هغه له تندې او اوږې وينې بهېدلې، هغه د لوټ شوې قافلې په مخ کې کرک ښار ته ننه ووت، نو کله يې چې سيل کوونکی وليدل، په لوړ غږ يې وويل، د کرک مسلمانانو! زمونږ سيل کولو ته راغلي ياست؟ دې نجونو ته وګورئ، دا زما نه ستاسې خويندې دي دواړه مسلمانانې دي .

يوه صليبي د شاله لوري په لته وواهه پر مخې پرېووتو لاسونه يې په رسيو د شا لوري ته تړل شوي وو يو بندي هغه راپورته کړو خو افاق بيا چيغې کړې، . . د کرک مسلمانانو! دا ستاسې لوڼې دي دوه درې پټ مخيو يې په وهلو پيل وکړ، او خويندو يې په چغو چغو ژړل او فريادونه يې کول، د الله جل جلاله له پاره زمونږ ورور مه وهئ، زمونږ سره چې هر څه کوئ وې کړئ، خو هغه مه وهئ يوې خور يې چيغې کړې، آفاقه غلی شه! ته د هغوی هيڅ کولای نه شي، خو آفاق نه غلی کېده، په سيل کوونکيو کې مسلمانان هم وو چې خپلې وينې ې څښلې، خو څه يې له وسې نه کېدل، د هغوی غيرت د همغوی له مخې تېرېده او هغوی ورته کتل، په غوی کې له نورو ځوانانو مسلمانانو سره عثمان صارم هم و، هغه خپلو ځوانو ملګريو ته وکتل، د ټولو سترګې سرې وې او زړونه يې په زوره درزېدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم د لږ وخت له پاره له دغه لوټ شوي کاروان سره روان و، په لاره کې یو غریب غونډې مو چې ناست و، چې د خلکو ځپلی به یې جوړولی، هغه ته کوم مسلمان د خپل کور په ډیوډۍ کې د شپې تېرولو ځای ورکړی و، ټوله ورځ به بیرون ناست و ځپلی به یې جوړولې او ګنډلې، دهغه له قسمته کاروان د هغه له مخې هم تېر شوو هغه هم د آفاق ناري او جونو فریادونه او ژړاګانی واورېدې، آفاق یې په وینو سور ولیده، پر هغه یې د صلیبیانو تیری هم ولیده، خو داسې یې ولیده لکه هغه چې هیڅ هم لیدلي نه وي، دغه مو چې نه چا جومات او نه کلیسا ته په تللو لیدلی وو هغه کله د یهودانو عبادت ځای ته هم ورغلی نه و، د هغه لوري ته هماغه چا پاملرنه کوله چې ځپلی به یې ګنډلې، چا کله په خبرو هم لیدلی نه و، هغه له خلکو نه شړل شوی انسان ښکارېده، چې له صلیبیانو سره یې هم اړیکې نه وې او له مسلمانانو سره یې هم ...

عثمان صارم په تلو تلو کې له دغه مو چې نه ډ تیرېدو په حال کې و، ناڅاپه وه درېده بندیان مخکې بیول شوي و، اوښان لا وروسته روان وو، کله چې وروستی اوښ تېر شو، عثمان صارم دواړه ځپلی و ویستلې، د مو چې مخې ته یې کېښودې، او د هغه مخې ته کښېناست، موچې د چا ځپلی جوړولې، هغه عثمان صارم ته سر راپورته هم نه کړ، او نه یې ورته وکتلو عثمان اخوا دیخوا وکتل، غلي شان یې ورته وویل : دغه دواړه جونی باید نن شپه آزادی کړو.

موچي له سر راپورته کولو پره په دومره ټیټ غږ ورته وویل چې بې له عثمان صارم نه بل چا نه اورېدله، پوهېږې چې نن شپه به دا نجونې چېرته وي عثمان صارم ځواب ورکړ، پوهېږم خو له مونږ نه چا هغه ځای دننه لیدلی نه دی ...

موچي چې په خپل کار لګیا و وویل : ما لیدلی دی خو له هغې ځایه د نجونو راویستل ممکن نه دي، عثمان صارم ورته په غوسه ناک ډول وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کوم مرض دوايي ؟ زمونږ لارښوونه وکړه، که مونږ نجونو ته ورسيدو او بيا وه نيول شوو نو هم د دغو نجونو مرۍ خو به پرې کړو.

موچي ورته وويل : د څومره ځوانانو قرباني ورکولای شی .

عثمان وويل : څومره ځوانان چې غواړی ؟

موچي ورته وويل : همدا نن شپه امام ته ځانونه ورسوی

موچې ورته وويل : سبا شپې ته .

عثمان وويل: څومره ځوانان له ځان سره بوځم .

موچې له لږ ځنډ وروسته وويل : اته ! چې خنجرونه او اور بلوونکی ماده هم ورسره وی .

عثمان صارم خپلې څپلۍ په پښو کړې او روان شو.

* * *

لمر لا پرېوتی نه و، عثمان صارم په لاره کې خپل اوه تنه همزولي له کورونو راوويستل او د امام کورته د ځانونو رسولو يې ورته وويل، پخپله هم د امام کورته ولاړ دا د هغه جومات امام و، چې د عثمان صارم پکې له هغه ليوني سره خبرې شوې وې، عثمان صارم همدغه امام پر خپلو ملګريو د مشر په حيث منلي او هغوی قبول کړی و، دغه ځوانان به د يو بل په کورنو کې سره راټوليدل او د اينده په باب به يې پلان تياراوه، اوس د دوه تښتول شويو نجونو مسئله مخی ته راغله، نو عثمان صارم د هغوی د خلاصون اراده وکړه چې په اصل کې د ځان وژنې اراده وه، هغه د موچي له وينا سره سم د امام کورته ولاړ، امام په نا آرامۍ سره په خپله برنډه کې قدم واهه چې عثمان يې وليده، ودريده او پوښتنه يې وکړه عثمانه! تا د هغه د بندي چېغی اوريدلي؟ داسې ښکاريده چې هغه نجوني يې خويندې وي.

عثمان صارم وويل : ای محترم امامه! زه د هغه بندي نارو ته د لبيک ويلو له پاره راغلی يم، برجيس را روان دی او زما ملګري هم راځي.

امام پوښتنه وکړه ته به څه وکړی؟ .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم وویل : زه پوهېږم چې زمونږ بې شمېره نجونې د کافرانو په ولکه کې بندیانې دي، خو دغو دوه نجونو زه په ازمېښت کې اچولی یم .

له یوه سوړ اسویلي وروسته یې وویل: یا الله ما صرف د یوې شپې لپاره ځلمی کړې او یا همدا نن شپه مرګ راپه برخه کړی .

امام وویل : یا الله ما ته ددی توفیق راکړی چې دغه مظلومانی ازادی کړم که نو ټول عمر به مې د دغودوه مسلمانو نجونو زاری او فریادونه په غوږو کې انګازې کوی ... او زه به لیونی شم .

عثمان صارم وویل : مونږ ته د خپلی پوهی روښنایی راوښایه ، زه هیله مند یم چې مونږ به تاسې د یوی شپی څخه زیات غمجن نکړو .

د عثمان صارم دوه ملګری دننه راغلل، امام هغوی ته د کیناستو اشاره وکړه وویل بیا یې دوی دواړو ته وویل: نن شپه داسې معلومېږي چې زما پوه ختمه شوی، زه باید داسی بی واکه نشم، خو څوک چې زمونږ غیرت او احساسات راوپاروي نو بیا بی واکه شو چې د دی د سرولو لپاره څوانی پکار ده .

خو زما زامنو! زه ډېر بوډا شوی یم، زه نوره حوصله نلرم، خو تاسې چې هر څه کوی په احتیاط یې وکړی .

یو یو ځوان راتللو چې ټول اووه کسان شولپه اخر کې موچی هم راغی ، هغه د خپل سامان بوجۍ راپشا کړی وه چې زړی څپلۍ او سامان پکې وه ، هغه بوجۍ وغورځوله او ملا یې نیغه کړه بیا یې وخندل، کله چې هغه ملا نیغه کړه او ودریده نو هیچا هم دا فکر نه کاوه چې دا هماغه موچی دی کوم چې په لاره کې ناست او څپلۍ جوړوی، هغه چې کله د امام په کور کې ناست وه موچی نه بلکې برجیس وه، د علی بن سفیان د جاسوسی اداری تکړه او غښتلی مجاهد .

برجیس امام ته وویل : دا ځوانان همدا نن شپه د هغو نجونو د خلاصون لپاره کلک دي، پدی کار کې د ناکامی او نیولو څخه برسیره د یقینی مرګ امکان هم شته .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ځوان وویل: ښاغلی برجیس! مونږ دا خطر په ځان منلی دی تاسې د دی فن استاذ یاستی مونږ ته لارښوونه وکړی".

برجیس وویل : که د عقل خبره منې نو زه یوه سلا او مشوره درکوم! د صلیبیانو سره ډېری زیاتی مسلمانی پیغلی دي، په هغې کې ځینی صلیبیانو په ماشومتوب کې د کاروانونو څخه راتښتولی، هغوی ته یې خپله روزنه او ښونه ورکړی، د هغوی څخه د جاسوسۍ او بد اخلاقی لپاره کار اخلی، تاسې دا ټولی نجونی خو نشی راخلاصولی، که تاسې ټول زما د فن څخه ګټه پورته کول غواړۍ نو زه تاسې ته وایم چې د دی دوه نجونو لپاره اته کسان قربانی کول د عقل خبره نده، حوصله او صبر کول پکار دی .

عثمان صارم په احساساتو وویل: زه څرنګه حوصله او صبر وکړم !

برجیس وویل : زماپشان ! ایا زه کسبی موچی یم؟ زه چې کله په مصر کې ووم نو عربی اس راته تیار ولاړ وي او په کور کې دوه نوکران لرم، خو دلته د دری میاشتو څخه په لاره کې د خلکو مرداری څپلۍ او بوټان جوړوم، زه تاسې د دی دوه نجونو او پوره کرک د ازادی لپاره ژوندی ساتل غواړم حوصله او صبر وکړی .

عثمان صارم او د هغه اوه ملګری د حوصلی او صبر له دایری څخه وتلی وه، د هغوی د خبرو څخه ځرګندیدله چې هغوی د حوصلی او صبر همت هم نلري. هغوی د چا د لارښوونی څخه پرته په هغه ځای د برید او حملی لپاره چمتو وه چې په کوم ځای کې نجونی ساتل کیدی، هغوی د امام خبری اوریدلو ته هم تیار نه وه، بلاخره برجیس ورته وویل چې د هغه دوه ملګری په هغه ځای کې نوکران دي چیری چې صلیبیان د شپې یو ځای کیږي او شراب خوري. دا دوه جاسوسان د شوبک د فتح څخه وروسته د تښتیدونکو عیسایانو سره راغلی وه ، هغوی ته نوکری هم پیدا شوی وه او بریالی جاسوسی یې کوله .

تاسې هغه ودانۍ لیدلی ده چې په کومه کې صلیبی قوماندانان چې د اتیالیا، فرانسې، برتانیا او جرمنی څخه زمونږ د مقابلی لپاره راغلی دی اوسیږي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې ودانۍ کې یوه لوی کوټه ده چې هغوی د ماښام څخه وروسته پکې یو ځای کیږي، شراب خوري او نڅا کوي، د هغوی د خوشحالۍ لپاره نجونې موجودې وي، هغوی تر نیمې شپې پورې غوبل جوړ کړی وي، تاسې لیدلي چې هغه ځای لوړ دی او ټول ښار ورڅخه معلومیږي، هلته پوځیان پیره هم کوي، هغې ودانۍ ته رسیدل امکان نلري، هیڅ عام سړی بلکې خاص ښاري سړی هم هلته نږدې نشي ورتلای، زه دا معلوموم شم چې هغه دوه نجونې په کوم ځای کې دي خو هلته رسیدل امکان نلري یوازې یوه لاره شته چې زمونږ پوځ د باندې څخه سمدستي برید وکړي چې پدې سره به ټول عسکري او پوځي قوماندانان له هغه ځای څخه وځي او د حملې په مخنیوي کې بوخت کیږي، خو نن شپه حمله نشي کیدای او دا هم نشو ویلای چې صلاح الدین ایوبي څه وخت برید کوي.

امام د برجیس څخه وپوښتل حملې او برید ته اړتیا ده؟ یا دا چې د دې ودانۍ څخه خلک ووځي او نجونې هلته پاتې شي، پدې صورت کې به زمونږ دا ځوانان هلته ورشي او نجونې به راخلاصې کړي.

برجیس د خپلې تجربې په اساس په ډاډ سره وویل: هو! که په ښار کې غټه او لویه ګډوډي راشي، اور ولګیږي، جنګي سامان تباه شي نو هغوی به د ودانۍ څخه ووځي او هغه ځای ته به ورشي.

برجیس په ژور فکر کې ډوب شو، هغه عثمان صارم او د هغه ملګرو ته په غوره سره وکتل او بیا یې وویل: هو! زما مجاهدینو ورونو! که په کوم ځای کې اور اچولی شي نو بیا ددې دواړو نجونود خلاصون لاره پیدا کیدای شي.

عثمان صارم په ورختایي سره وویل: زر راته ووایه ښاغلیه! چیرې اور اچول پکار دي، مونږ ټول ښار ته هم اور اچولی شو.

برجیس وویل: تاسې ټولو هغه ځای لیدلی دی په کوم ځای کې چې د صلیبیانو اسونه تړل شویدي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته نژدې شپږ سوه اسونه تړل شوي، نور اسونه جلا جلا ولاړ دي، د دوی سره په خوا کې همدومره اوښان هم ولاړ دي، د دی په څنګ کې د ځارویو لپاره د وچو وښو غرونه ولاړ دي، د هغې څخه لږ وړاندې د پوځ خیمې هم پرتې دي، هلته خرګاډي هم ولاړ دي، هلته داسې سامان ډېر دی چې سمدستی اور اخلی خو د دې ټولو شا او خوا پیره کوونکی پوځیان هلته هیچاته د ګرځیدو اجازه نشته که تاسې ګزمه کوي، د شپې په مهال هلته نو صلیبیان به د نړۍ ټول شی‌ان هیر کړی او دی سامانونو ته اور اچولی شی نو صلیبیان به د نړۍ ټول شی‌ان هیر کړی او هلته به ځانونه ورسوي، د وښو، خیمو او سامان لمبې به اسمان ته پورته شی، په ټول ښار به ویره او ډار خپور شی، که د اور اچولو په خوا کې تاسې اسونه هم خلاص کړی نو هغوی به داسې حال جوړ کړي چې ډېر خلک به تر پښو لاندې کړي، خبره دا ده چې څوک به اور اچوي؟ څوک به اسونه خلاصوی؟ او د اور اچولو لپاره به هلته څرنګه رسیدای شی؟ ".

یو ځوان په ډیر اعتماد وویل داسې وګڼه چې اور واچول شو! او هغه ودانۍ هم خالی شوه نو بیا به مونږ څه کوو؟

برجیس وویل : زه به په هر ګام کې درسره وم! هغې ودانۍ ته تاسې زماڅخه پرته نشی رسیدای، هلته زمادوه ملګری شته دی، هغوی به ماته د نجونو ځای راپه ګوته کوي، دا فکر هم وکړی چې که نجونی راخلاصی شی نو هغوی به چیری ساتل هم غواړی ، د دی پیښی څخه وروسته به د کرک په مسلمانانو قیامت راځي! صلیبیان دا خبره هیڅ نشی منلای چې پرته د مسلمانانو څخه دا کار بل څوک کولای شی .

امام وویل : مسلمانان کله په ډاډ او ارام کې دي؟ زه دا سلا درکوم چې همدا کار باید وکړو، صلیبیانو ته باید څرګنده کړو چې کله مسلمانان هر څومره مجبوره او تر فشار لاندی هم راشی خو غلامی نه منی او د هغوی وار او ګذار څګر تېرتی کوي .

برجیس خو کماندو جاسوس ؤ، هغه ډېر رازونه معلوم کړی او سلطان صلاح الدين ته یې استولی وه، خو هغه ته د داسې لویو عملیاتو وخت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاس نه و ورغلی، هغه داسې سخت او لوی عملیات کول اړین بلل تر څو صلیبیان پدی پوه شی چې مسلمانان هر څه کولای شی، هغه عثمان صارم او نور ملګری پوهول چې هغوی باید څه څه وکړي، د دی عملیاتو دوه برخی ډیری خطرناکی وی :

لومړی دا چې د اور اچولو لپاره باید دری څلور نجونی ولاړی شی، هغوی باید د پیره کوونکی څخه د کوم لوی او غټ افسر پته وغواړی او پدی پلمه پیره کوونکی ووژنی ، برجیس د دی کار لپاره نجونی ځکه غوره کړی چې هغوی د نارینه څخه په پیره کوونکو باندی زیات اثر کولای شی ځکه په نارینه و باندی شک کیدای شو.

دویمه خطرناکه مرحله دا وه چې د صلیبیانو په مرکزی ودانۍ باندی څومره ځوانان حمله او برید وکړی .

برجیس او امام دا پریکړه وکړه چې په برید کې باید کسان کم وي او همدا اته بس دی ځکه زیات کسان شک پیدا کولای شی بیا د نیولو خطر زیاتیږی .

وروسته دا خبره مخ ته راغله چې داسې زړوری نجونی به چیری پیدا شی، عثمان صارم وویل چې یوه به زما خپله خور النور شی، دویم ځوان وویل چې یوه به زماخور شی، د نورو ځوانانو خورګانی نه وي خو دا هیله څرګنده شوه چې هغوی به خپلی همزولی له ځان سره راولی .

برجیس د ځوانانو لارښونه او مشری پخپله غاړه واخیستله، لمر پریوتی وه، د جومات امام یو لوری ته ولاړ، نور ټول یو یو له کوره ووتل، تر ټولو اخر برجیس ووتلو، هغه بیا موچی شو چې د دنیا د حالاتو څخه هیڅ خبر نه ؤ، هغه کړوپ کړوپ داسې روان وه لکه د ټولی نړۍ غمونه چې پده بار وی .

***

عثمان صارم لا د خپل کور څخه لری ؤ، چې رینی الیګزینډر ورسره مخامخ شوه، هغه د صارم د خور النور کلکه ملګری وه، خور او ورور دواړو غوښتل چې رینی الیګزینډر د هغوی کور ته رانشی خو یو دم د هغې منع کول هم ګران کار وه او شک یې پیدا کولو، رینی الیګزینډر د صارم سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکي هم کولی او ځان یې ورته نژدې کاوه، عثمان صارم فکر کاوه چې رینی الیګزینډر غواړي د هغه اخلاق او عمل خراب کړي او پدې توګه د هغه ایماني احساس او جذبه ختمه کړي، پدې ماښام ریني الیګزینډر ورسره په لاره کې مخامخ شوه، صارم ورته وخندل او لاره یې ورځخه چپوله چې ریني الیګزینډر یې په لاره کې ودریده او هغه یې ودرولو، عثمان صارم د دې ځخه نه ویریدلو چې ګوندی هغه مسلمان ځوان دی او د یوې صلیبي نجلۍ سره په ودریدو به ونیول شي او سزا به وګوري، هغه پدې هم پوهیده چې صلیبیان او یهودیان پدې خوشحالیږي چې د هغوی یوې انجلۍ شکمن مسلمان په خپل جال کې راګیر کړیدی، عثمان ودریده او ویې ویل : زه ډېر ضروري کار لرم ریني الیګزینډر !

ریني الیګزینډرد میني ځخه په ډکو سترګو وویل: ته هیڅ کار نلرې عثمان! ایا ته پداسې اسانۍ سره زماځخه ځان خلاصولی شې؟

عثمان صارم ریني الیګزینډر ته وویل : زه ستا ځخه د خلاصون هیڅ فکر او تصور هم نکوم "

ریني الیګزینډر په خندا وویل دروغ مه وایه عثمان! زه ستاسې له کور ځخه راغلم، ستا خور ماته په ډاګه وویل چې نور زمونږ کورته زیاته مه راځه! عثمان خفه کیږي .

ریښتیا عثمان! تا خپله ولې دا خبره ماته ونکړه؟

عثمان صارم چوپ ودریده، د هغه خور له ورخطایی ځخه کار اخیستی وه، هغه ته اوس ځواب ورکول ګران وه، ریني الیګزینډر چې عثمان چوپ ولیده نو وی ویل : ته ماته دا وو ایه چې زه ولې ستاسې کور ته نوره درنشم؟

د عثمان صارم فکر او سوچ په بل ځای کې وه، هغه ورخطاء وه او احساسات یې پاریدلی وه، هغه د پلمې لپاره څه پیدا نکړل، د هغه د خولې ځخه هغه خبره راووتله چې د هغه په زړه کې وه، هغه وویل: ریني الیګزینډر ! زه نه پوهیږم چې ولې مې تاته ونه ویل چې نوره زمونږ کورته مه راځه! خو اوس واوره! که زه او ته هر څومره مینه او محبت سره وکړو خو مونږ او تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو د بل دښمنان يو! ته د خپل محبت خبره کوي خو زه د ملي او قومي محبت قايل يم کوم چې د صليب او قران تر منځ هيڅ وخت نشي پيدا کيدای، دا زما وطن دی! ستاسې خلک دلته څه بلا غواړي؟ تر څو چې ستاسې د قوم يو سړی هم زمونږ په خاوره کې موجود وي زمونږ او تاسې دوستي امکان نلري زماپه زړه کې چې څه وه هغه مې صفا درته وويل.

رينې اليگزينډر وويل : زماپه زړه کې چې څه دي هغه هم واوره! زماد زړه څخه ستا محبت نه صليب لرې کولای شي او نه قران، تر څو چې تا ونه گورم زړه مې نه قرارېږي، تا چې په خندا وگورم نو زماروح هم په خندا شي،

عثمان واوره! که ته ما له خپل کور څخه منع کړې نو دا به د دواړو لپاره ښه نشي!

عثمان صارم په حوصله سره وويل: ته ماته اخطار او گوت څنډنه راکولای شې ځکه چې ته د حاکمې ډلې انجلۍ يې - که زما په زړه کې د حکومت نيشه وی نو ته به اوس دلته نه گرځيدی بلکې په بندکې به خوسا شوی وی!

بيا رينې اليگزينډروويل : ايا ته پدی نه پوهيږې چې ستا په هکله زه ټول معلومات لرم؟ ايا زه ستا د پټو کارونو څخه پرده پورته کړم، ايا زه ستا د کور څخه هغه ټوله زيرمه او ذخيره د غشو، تورو، خنجرونو او نورو شيان راوباسم چې تا زماد قوم او حکومت په خلاف ساتلي چې تاته د هغې د ساتلو حق او اجازه نشته، النور ته ته توره وهل او خنجر وارول ور زده کوی، او ستا په پټو ملگرو کې زه څو کسان هم پيژنم، عثمان! ته پدی نه پوهيږې چې ستا او بند تر منځ يوازې زما بدن پرده دی، ته پوهيږې چې زما پلار څوک دی او څه نشي کولای ، هغه پنځه ځلې په کور کې دا ويلی چې د عثمان نيول او بندی کول ضروری دی ، هر ځلی ما خپل پلار ته عذر کړی چې د عثمان خور زما ډېره گرانه ملگری او د هغه پلار د يوی ښښی څخه بی برخې دی، دوه دری ځلی زه خپل پلار د گلی يم چې ستاسې سره اړيکی وشکوم، ماته دا هم ويلی شوی چې مسلمانان د دی وړ ندي چې د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره اړیکي وساتلی شي خو زه د مور او پلار یواځنی اولاد یم هغوی زما خفه کول نه غواړي .

لمر پریوتی او ماښام تیاره شوی وه، عثمان صارم پدې خبرو چوپ پاتی شو، د هغه فکر او خیال بل لوری ته وه، هغه د کوم ځواب ورکولو څخه پرته روان شو، هغه څو ګامونه اخستی وه چې ریني الیګزینډر داسې ورسره مخامخ شوه چې د دواړو سینې یو له بل سره ونښتې، ریني الیګزینډر خپل دواړه لاسونه د هغه په اوږوکیښودل چې عثمان ته د هغې د بدن څخه داسې زړه راښکوونکې بوی ورغلو چې هغه مخکې نه و محسوس کړی.

نجلۍ هغه ته دومره نژدې شوه چې شاګانی یې سره ټکر شوې، د ریني الیګزینډر د وریښمو پشان نرم او پاسته ویښتان چې د عثمان صارم په مخ ولګیدل نو هغه داسې وپېپیده لکه د قفس څخه چې مرغی ځان ازادول غواړي بیا ریني الیګزینډر هغه خوشی کړ.

عثمان صارم په بنده بنده ژبه وویل ما خوشی کړه ریني الیګزینډر ! ما همداسې دېره پریږده، زما لاره جلا ده، مونږ دواړه یو ځای نشو تللای .

ریني الیګزینډرپه راښکوونکي اواز وویل : محبت قرباني غواړي! ووایه څه قرباني غواړې، زه ژمنه درسره کوم چې څه دی زړه غواړي هغه کوه او څوک تا نشي بندی کولای .

عثمان صارم وویل : او زه هم درسره ژمنه کوم زه تاسې ته نه وایم چې زماپه زړه کې څه دي او څه کول غواړم، زه ستا د دې ښکلي او حسين جادو په جال کې نه راځم .

ریني الیګزینډر وویل : زه باید دا ثابته کړم چې زه ستا لپاره قرباني ورکوم ولاړ شه عثمانه! ستا کار دی، خو زه ستاسې د کور څخه نه منع کیږم.

عثمان صارم منډه کړه، ریني الیګزینډر ورته کتل او سوړ اوسیلی یې وویست.

***

عثمان صارم چې کله کورته ننوت نو برجیس هم را رسیدلی وه، عثمان کورته ننوت او خپلی مور، پلار او خور ته یې ټول څه وویل چې صلیبیانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کاروان لوټ کړی او د هغی ځخه یې دوه نجونی په زور راوستی، زمونږ ملګرو فیصله کړی چې هغه راخلاصی کړو او پدی کار کې النور ته اړتیا ده.

د صارم پلار د صلیبیانو سره په جګړه کې خپله پښه له لاسه ورکړی وه نو ځکه یې خپل پاتی تول عُمر پدی ارمان کې تیراوه چې د جهاد ځخه بې برخی پاتی شو، هغه عثمان ته وویل! زویه: که تا د داسې خطرناک کار اراده کړی نو زه دا خبره وانه ورم چې زما زوی د خپلو ملګرو سره خیانت او غداری کړی، پدی کار کې د نیول امکان زیات دی، که ته ونیول شوی او ملګری خلاص شول نو ځان قربان کړه خو د هغوی پته مه ورکوه، ماته د د اسلام سپیځلی دین د سرلوړی لپاره لوی کړی یې، ما ستا د خور د نکاح کولو ځخه وروسته غوښتل چې تا پوځ ته واستوم، ولاړ شه او زما روح ډاډه کړه، یو ځل بیا واوره! زه دا اوریدل نه غواړم چې ستا په رګونو کې د صارم ځخه د بل چا وینه ده.

پلار خپلی لور النور ته هم اجازه ورکړه، عثمان هغې ته وویل چې برجیس په برنډه کې ولاړ دی، هغه به د دی عملیاتو مشری او رهنمایی کوي، پلار یې صارم هم برنډی ته راغی او برجیس ته ورغی، عثمان خپلی خور النور ته وویل چې سمدستی خپلی دوه داسې همزولی راولی چې پدی کار کې درسره یو ځای شی، النور سمدستی له کور ځخه ووتله او لږ ځنډ وروسته یې دوه همزولی له ځان سره راوستی، په همدی وخت کې د عثمان یو ملګری هم د خپلی خور سره را ورسیده، بیا وروسته د عثمان نور ملګری هم را ورسیدل او سره یو ځای شول.

برجیس نجونو ته لارښوونی پیل کړی چې په کومو لارو ولاړی شی، د هغوی په وړاندی به پیره کوونکی راځی او هغه به مو منع کوي، تاسې ورته ووایئ چې مونږ رینالډ پاچا راغوښتی یو خو اوس راځخه لاره غلطه شوی نو تاسې زمونږ لارښوونه وکړه، ستاسې یوه ملګری به د نوکری په شان درسره روانه وی چې د هغې په سر به سامان وي، پیره کوونکی به ختمول او بیا به اور اچول کیږي، د اور اچولو سامان به د نوکری ملګری په سر وی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسونه هلته په رسيو ترل شوي هغه به خلاصول غواړي، د رسيو پرې کول او بيا ځيني اسونه په خنجرونو وهل هم ضروري دي چې هرې خواته خپاره شي. برجيس سمدستي نجونو ته د خپل شکل او جامو بدلولو وويل او يوه يې پکې نوکره کړه چې هغې خپل مخ او لاسونه تور کړل، بيا يې ځوانانو ته لارښووني پيل کړې، هغه خپله هم ورسره ملګرې وه، د عثمان صارم پلار هم ځيني مشورې ورکړې، بيا يې ټولو ته خنجرونه ورکړل، د پر وخت تير شوی وه خو برجيس ويل چې تر اوسه پورې خلک ويښ دي، هغه ودانۍ به هماغسې روښانه وه چې نور ښار به ويده شو، تياري پيل وه تر دې چې د تللو وخت راغی.

ټول بايد جلا جلا ولاړ شي او په ټاکلي ځای کې سره يو ځای شي د نجونو لاره او کار جدا وه، هغوی ته وخت ښودلی شوی وه چې څه وخت بايد اور واچوي، دا به داسې وخت وي چې د برجيس ملګرې به بريد ته چمتو وي، دا داسې خطرناک عمليات وه چې د لږې غلطۍ او بې احتياطۍ په سبب يې ول داسې بنديخانې ته تيله کولای شول چې له جهنم څخه کم نه وه، زيات خطر نجونو ته وه ځکه چې هغوی کمزورې وي او د نيولو په صورت کې به په هغوی څه راتلل، النور وويل چې د نيولو په صورت کې بايد ټول ځانونه ووژنو او کفارو ته ژوندي ځانونه پلاس ورنه کړو.

په ښار باندې چوپوالي راتللو تر دې چې ټول ښار چوپ او غلی شو، په هيڅ ځای کې روښنايي نه ښکاريدله، يوازې يو ځای وه چې هلته د ورځې په شان غوبل جوړ وه، دا هغه ځای وه چې صليبي قوماندان هلته اوسيدل، هلته ټول يو يو راټول شوي چې د مخکې شپو په شان يې شراب څښل او نڅاګانې يې کولې، پدې شپه د خبرو موضوع هماغه دوه مسلمانې نجونې وې چې د کاروان څخه د مال او سامان سره نيولې شوي وې. يو قوماندان وپوښتل چې دا نجونې نور کار ته هم پکاريدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځي افسر وویل چې نجوني هوښیاري معلومیږي خو هغوی د جاسوسي لپاره نشي استعمالیدای، د یوې عُمر شپاړس اولس کاله او د بلې عُمر اوه ویشت کاله دی، څه وخت د ساعت تیرۍ لپاره استعمالیدای شي.

یو لوړ افسر وویل: وروسته هغوی دوه افسرانو ته وسپاري چې بیا هغوی ورسره واده وکړي.

دا نجوني د هغوی د بد اخلاقه خبرو موضوع ګرځیدلي او د مسلمانانو په خلاف یې بد رد ویل.

پدې وخت کې هغه دوه نجوني په جلا جلا خونو کې وې او دومره یې ژړل چې بې حاله شوي وې.

د هرې یوې سره یوه یوه نوکره هم موجوده وه چې ډېرې مکارې او چالاکې وې او پدې فن کې یې تجربه لرله.

هغوی نجوني پاکې کړې او د شپې جامې یې وراغوستلې، هغوی هیڅ نه وه خوړلي حال دا چې هغوی ته ډېر غوره او ښه خوراکونه ایښودل شوي وه، دواړه یو له بلې څخه هیڅ خبرې نه وې چې یو په بلې څه تیریږي، دواړو پخو ښځو هغوی ته شنه شنه باغونه ښودل، یوې ته ویل کیدل چې هغه د فرانسې پاچا خوښه کړې او بلې ته وویل شول چې هغه به د جرمني ملکه شي.

د دې په خوا کې هغوی ته ګوت څنډنې او اخطارونه هم ورکول کیدل که هغوی دا باشاهان خفه کړل نو بیا به هغوی عامو پوځیانو ته سپارل کیږي.

دواړه نجوني د اطرافي کلیو اوسیدونکې وې، هغوی بې زړه او ډارنې نه وې خو بې وسې وې، هغوی د خپل ځان او ابرو د خوندي کولو لپاره هیڅ نشول کولای، د هغوی پلار، مور او ورونو غوښتل چې د هغوی د حیا او ابرود ساتلو لپاره هجرت وکړي خو په لاره کې د صلیبیانو په جال کې راګیر شول، مور پلار یې شهیدان او ورونه یې بندیان شول، د الله پاک څخه پرته د هغوی اواز اوریدونکې نه وه، هغوی د بند څخه د تښتیدلو ورتیا هم نلرله، هغوی ژړل او اندیښمنې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی ورور افاق په بیګار کمپ کې زوریده، هغه زخمی وه او صلیبي ځناورودېر وهلی وه، کله چې پخوانی بندیان مابنام د جبری کار څخه راستانه شول نو نوی بندیان یې ولیدل، د هغوی څخه یې د هغوی غمناکې کیسی واوریدلی، په هغې بندیانو کې یو افاق زخمی وه خو هیچا یې هم درملند نه وه کړی، پخوانیو بندیانو څه درمل له ځان سره پټ ساتلی وه، هغوی د شپی د افاق زخم پاک کړ او بیا یې دوایی پری واچوله.

افاق د خپلو ټپونو پروا نکوله بلکې هغه خپلو خویندو ته اندیښمن وه، هغه د نورو بندیانو څخه پوښتل چې د هغه خورګانی به چیری وي او خپله څه ډول له بند څخه تښتیدلی شی؟ بندیانو هغه ته په ډاګه وویل چې د هغه خورګانی به چیری ساتل کیږي او له هغوی سره به څه سلوک کیږي. بندیانو ورته وویل چې دا بند ځای دیوالونه نلري او نه چاته کړه ور اچول کیږي خو د تیښتی هیڅ امکان نشته، که تیښته وکړی نو چیری به ولاړ شی او بیا به نیول کیږي چې بیا به داسې سزا او مرګ ورکول کیږي چې د هغې تصور هم ممکن ندی، هغه ته وویل شول چې دلته د کلنو کلنو څخه راهیسی بندیان پراته دی حال دا چې د همدی ښار کرک اوسیدونکی دی خو د تیښتی زړه نکوی.

هغوی پدی پوهیدل که صلیبیان دوی ونه نیسی نو بیا به یې تولو کورنۍ ونیول شی، د دی ټولو خطرونو سره سره افاق د تیښتی او د خپلو خویندو د راخلاصولو په هکله فکر کاوه، هغه په لاره د تللو وړتیا هم نلرله، بندیان د سترتیا په سبب په درانه خوب ویده شول خو افاق هماغسی ویښ وه .

***

عثمان صارم په خپ اواز وویل : نجونی نیولی شوی نه وی؟ .

برجیس وویل: الله تعالی یادوه عثمان ! مونږ اوس د مرګ په خوله کې پراته یو، د زړه څخه ویره او ډار وباسه،

برجیس وویل: ته په نورو نجونو باور لری؟

عثمان صارم وویل: پوره باور پری لرم! د هغوی په هکله اندیښنه مه کوه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس وویل: مونږ د غلا لپاره نه یو راغلی، الله جل جلالله به مدد راسره کوي.

عثمان صارم او برجیس په کور کې نه وه، دواړه د خپلو ملګرو سره د ودانۍ په خوا کې په یو ځنګل کې پټ ناست وه کوم ځای کې چې دوه نجونې ساتل شوې وې، برجیس هغوی پوه کړي وه چې په کومه اشاره به هغوی کار پیل کوي.

د عثمان صارم سره د هغه څلورو نجونو غم او فکر وه چې د اور اچولو لپاره تللی وې چې په هغې کې یې خور النور هم وه، دا وخت د اور اچولوو سره سم د هغې لمبی باید پورته شی، که پلان کامیاب شی نو د مرکزی ودانۍ څخه به ټول پوځی مشران او چاروکی د اور په لوری ځی او دوه راتښتول شوی نجونی په یوازی پاتی کیږي چې د هغوی خلاصون به بیا اسانه شی، د څلورو نجونو د تللو ډېر وخت وشو خو کار لا نه ؤ پیل شوی، کیدای شول پیره کوونکی به هغوی رامنع کړی وي.

نجونی لا پیره کوونکی ته نه وي رسیدلی ځکه چې هلته موجود نه وه او نشتوالی یې خطر وه ځکه چې د ژوند په صورت کې یې هغوی اور اچولو ته نه پرېښودلی، څلور واړه د وچو وښو د ډیریو سره تیریدی، په تیاره کې هغوی ته د خیمو انبار نه ښکاره کیده، هغوی څلور واړه یو ځای تللی چې په لاره کې ورته یو مشعل ښکاره شو، هغوی د مشعل په لوری ورغلی چې پیره کوونکی ورته راښکاره شو، مشعل په ځمکه کې ټومبل شوی وه، پیره کوونکی مشعل راواخیست او د نجونو مخی ته ودریده او هغوی یې رامنع کړی، هغه چې د نجونو ځلیدلی جامی ولیدی نو وډار شو، د هغوی سره یوه نوکره هم وه چې سامان یې په سر باندی ایښی وه، پیره کوونکی ورڅخه وپوښتل چې تاسې څوک او چیری روانی یاستی؟

النور په ناز او خندا سره وویل :داسې معلومیږي چې مونږ لاره غلطه کړیده؟ ریناالډ بلن لیک راغلی وه او مونږ ورسره د شپی لپاره ژمنه کړی وه، لږ څند راڅخه وشو نو چا راته وویل چې دا لاره لنډه ده په همدی باندی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ شي نو ځکه مونږ دې لورې ته راووتلو، اسونه تږل شویدي، نو مونږ په کومه لاره ولاړ شو؟

په یو عادي سپاهي باندې د ډار اچولو لپاره د پاچا رینالډ نوم اخیستل بس وه ځکه سپاهیان پوهیدل چې صلیبي چارواکي د کومو اخلاقو خاوندان دي، رینالډ به دا نجونې د خپلې عیاشي او فحاشي لپاره غوښتې وې د نجونو جامو، شکل او قوارو او بیا د النور خندا او ناز دا ثابتوله چې دا نجونې د صلیبي چارواکو د مطلب شیان دي. سپاهي هغوی ته لاره ښودل پیل کړل، په همدې وخت کې یوه انجلۍ د هغه شاته شوه او پداسې ځواک یې د هغه په بدن کې خنجر ورننویست چې د زړه څخه یې د باندې ووت، د مړ کړ، نورو نجونو هم خپل خنجرونه په سپاهي وار کړل چې د هغه د خولې څخه اواز هم ونه وتلو.

برجیس هغوی ته ویلي وه چې کله هغوی وچو وښو ته اور واچوي نو په رڼا کې به ورته خیمې او نور پوځي سامان هم ښکاره شي، هغوی ته ځینې شیان په تیاره کې هم ښکاریدل، نوکرې انجلۍ سمدستي خپل سامان ښکته کړ چې د اور اچولو شیان پکې وه.

هغوی د وچو وښو یو انبار ته اور واچولو، بیا یې نورو ته چې لږ څنډه وروسته ټولو انبارونو اور واخیست، اوس نو خطر زیات شو ځکه چې هر لورې ته روښنایي شوه، لږ وړاندې هغوی ته خیمې هم ښکاره شوې، څرنګه چې خیمې له رخت څخه جوړې شوې وې نو اور اخیستل یې ګران نه وه، خالي ګاډي یوې او بلې خواته ولاړه وه، نجونو په پوره چټکتیا سره کار پیل کړ او په خر ګاډو باندې یې اور اچونکې مواد وشیندل چې هغې اور واخیست، پدې وخت کې د اور لمبې او روښنایي تر اسمان پورې ورسیده، نجونې په منډه اسونو ته ورغلې، تر دې وخته پورې هیڅوک هم نه وو راویښ شوي، نجونو د اسونو رسۍ او پړې پرې کړې او بیا یې څو اسونه په خنجرونو زخمیان کړل، هغوی وویریدل او بد حالت یې پیل کړ، هر لورې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځغلیدل، کوم اسونه چې ترلې پاتې شول هغوی غوبل پیل کړ، دا نه وه ځرګنده چې څومره اسونه خلاص شوي او غوبل یې جوړ کړی، پدې وخت کې اوښان هم راپورته او هر لوري ته په منډو شول.

څلور واړه نجونې د اسونو او اوښانو په منځ کې راګیر شوې، اور دومره ګرم شو چې نژدې شا او خوا یې چا طاقت نشو کولای، د اسونو او اوښانو د منډو او شور څخه سپایان او پوځ رابیدار شو.

راتښتول شوي نجونې د ناوو پشان جوړې شوې وې، دواړو کوټو او خونو ته په یو وخت کې یو یو سړی ورننوت، دا د صلیبیانو جنګي مشران وه، هغوی شرابو مستان کړي وه، نوکراني د خونو څخه د باندې ووتې، دواړه نجونې په کوټو کې په منډو شوې او د پناه ځای یې لټولو، د هغوی د حیاء، ابرو او عزت بچ کوونکی پرته د الله تعالی څخه بل څوک نه وو، یوه انجلۍ پړمخ ولویده او بیا یې دواړه لاسونه د خدای پاک دربار ته پورته کړل او د خپلې مرستې لپاره یې راوبللو، صلیبي په کړس کړس وخندل او ور وړاندې شو، په همدې وخت کې هغه د باندې شور او غوغا واوریده، دا شور او غوغا ډېره زیاته وه، هغه سمدستي دروازه خلاصه کړه چې کله یې د باندې ولیدل نو لکه ټول ښار چې اور اخیستی وي، اور دومره ګرم او سخت وه چې اسونه د ویرې څخه دې لوري او پورته ودانۍ ته هم را رسیدلي وه، د صلیبي واکمن نیشه ختمه شوه، دویم صلیبي واکمن هم له خپلې خونې څخه په ورخطایي راووت، دوه دري کسان په منډه راغلل او په ویریدلي اواز یې وویل: خیمو، وښو او خرګاډو اور اخیستی، ځغلیدونکو ځارویو څو کسان تر پښو لاندې کړي، که په ښار کې دا اور لګیدلی وایې نو دي چارواکو یې غم نه کولو هلته د پوځ سامان سوځیده او پوځي ځاروي هر لوري ته تښتیدل. په لږ وخت کې ټول چارواکي او پوځي کسان په منډه شول او د اور په لوري ورغلل، هغوی غوښتل زر تر زره اور ووژني، د دې ودانۍ په شا او خوا کې چې کوم وسله وال پیره کوونکي وه هغوی هم د اور په لوري ولاړل، ساتوونکي او باډي ګارډان هم د خپلو چارواکو پسې شول.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس په لوړ اواز وویل: تاسې هم په مخه شی، هغوی ټول د ودانی په لوری ورغلل، د هغوی په لاسونو کې خنجرونه وه، هغوی خپلو دوه ملګرو ته ناری کړی چې په ودانۍ کې نوکران وه، یو نوکر د برجیس سره مخامخ شو خو هغه ته د نجونو درک معلوم نه و نو په کوټو باندی سر شول، هلته هیڅ چاروا کی او غټ سړی نه ؤ چې د دوی مخه یې نیولی وایی.

برجیس او بل نوکر د نجونو پسی ګرځیده، په برنډه کې ډېری نجونی ولاړې وی چې زیاتی پکې لوڅې او لغړی هم وی، هغوی ورڅخه د نوؤ نجونو په هکله وپوښتل خو هیچاته هم څرګنده نه وه چې نوی نجونی چیری دی.

هغوی ګرځیدل چې په یوه خونه کې یوه انجلۍ راپیدا شوه خو هغه د ویری او ډار څخه پټه شوی وه، خود برجیس ملګرو دواړه نجونی د ورځی په لاره کې لیدلی وي نو ځکه یې پیژندلی خو هغوی خپل مخونه پټ کړی وه چې څوک یې ونه پیژنی، انجلۍ چې کله دا مخ پټی ځوانان ولیدل نو چیغی یې کړی خو برجیس هغه وپوهوله چې دوی مسلمانان دي او ستاسې د خلاصون لپاره راغلی خو هغې دا خبره نه منله بلاخره هغوی په زور له ځان سره کړه، په بله خونه کې د هغې بله ملګری پیدا شوه هغې هم د خپلی خور په شان وکړل چې هغه یې هم په زور له ځان سره ملګری کړه، نوری نجونی چې د صلیبیانو سره له ډېری مودی اوسیدی هغوی په حیرانتیا سره دا حالت لیدلو او دا کسان یې ډاکوان او غله ګڼل نو یوی او بلی خواته په منډو شوی، دواړو نجونو چیغی او ناری وهلی برجیس بیا ورته وویل لږ فکر وکړی مونږ الحمدلله مسلمانان یو او په کوم مسلمان کور کې ستاسی یې پټول غواړی، هغوی په ډېره ګرانه غلی شوی او د غازیانو ګروپ له ودانۍ څخه په خیر سره ووت.

***

د اور حالت ډېر ویرونکی ؤ، لمبی ډېری زیاتی لوړی او ډارونکی وی، هر لوری ته اور خپور شو او مخ په خپریدو ؤ، اسونو او اوښانو په ښار کې قیامت جوړ کړی وه، ټول ښاریان راویښ شول، په کوڅو، سړکونو او لارو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خوشي شوي ځارویو داسې بد حالت را اخیستی وه چې خلک د ویرې په کورونو کې ننوتي وه، خو اور چې کوم ډار او ویره پیدا کړې وه د هغې په وجه خلک د خپلو کورونو پرېښودلو ته تیار وه، ګډ وډي او بی نظمی هري خواته خپره وه، د سلطان صلاح الدین ایوبی جاسوسان هلته موجود وه، هغوی هوښیار او وخت پیژندونکی وه، هغوی چې کله اور، ځاروی او ګډ وډی ولیده نو اوازه یې خپره کړه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر ښار ته راننوتی دی، دا انګازه د مسلمانانو لپاره ډېره خوشحالوونکی او د صلیبیانو لپاره زړه بوګنوونکی وه، دا انګازه د اور پشان په ښار کې خپره شو او کفار تیښتی ته چمتو شول.

صلیبی چارواکی چې کله د اور ځای ته ورسیدل نو هیڅ انسان هم په سترګو نشو، هغوی هم همدا فکر وکړ چې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ کلا سوري کړي او دننه راننوتی دي، هغوی سمدستی پوځ د جګړې لپاره تیارسی کړ او یوی برخی ته یې د کلا څخه د باندی وتلو حکم هم وکړ، دوه دري قوماندان د دیوال په سر وختل او د باندی یې هر لوری ته وکتل، د باندی چوپتیا وه او د هیڅ لوری څخه برید نوؤ شوی، د کلا شاتنی دروازه خلاصه شوه تر څو پوځ له کلا څخه ووځی د کلا دروازه د شپی چانه خلاصوله خو دوی پدی خاطر خلاصه کړه چې دا یوه سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر مخه ونیی ځکه هغوی ګمان کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ راننوتی او دا غوبل یې جوړ کړیدی، دا د پوځ او لښکر د راتللو معنا ورکوي، صلیبیانو د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر د مخنیوی لپاره خپل پوځ د باندی د ویستلو او د دروازی خلاصولو خطر یې په ځان قبول کړ، هغوی دا پریکړه په ویره کې کړې وه چې غلطه فیصله وه، کله چې شاتنی دروازه خلاصه شوه نو د کلا اوسیدونکی صلیبیان په منډه د کورونو څخه د تیښتی په خاطر راووتل، چې پدی کې غوبل جوړ شو او زیات شمیر اوسیدونکی دروازی ته راټول، د دروازی څخه پوځیان وتل خو ولسی خلک د سیلاب پشان په دروازه ورغلل چې هیچا یې مخه نشوه نیولای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مخ په خپریدو ؤ، د خرګادو سره نژدې پوځي وسلې او سامان پروت ؤ چې د هغې ساتل او لرې کول ضروري وه یا دا چې اور باید مړ شي خو د اور وژلو لپاره اوبه کمې وې، هلته نه کوم لوی ډنډ وه او نه کومه ویاله، په ښار کې لږ کویان او ځاګانې وې خو اوبه راوړنکی هیڅوک هم نه وه، ښاریان په کورونو کې پټ شوي او څه د تیښتې په حال کې وه، دا کار یوازې پوځ کولای شو نو هغوی سمدستي راوبلل شول خو یو چا وویل چې په بیګار کمپ کې مسلمانان پراته دي د هغوی څخه کار واخلئ، هغوی سمدستي حکم وکړ چې د بیګار کمپ مسلمانان پدې پلمه راولئ چې که اور یې شوی وه خو پیره کوونکو هغوی په زور سره ویده کول، چې د بندیانو د وژلو لپاره نه ځم .

راوستلو حکم ورته راغی، په خوا کې ورسره د خلاصون او ازادۍ ژمنه هم وشوه، پدې بندیانو کې افاق هم وه، د زخمونو له لاسه د هغه بدن خوږیده هغه یو بندي ملګری ته وویل که د صلیبیانو ټول حکومت وسوځي زه د اور وژلو لپاره نه ځم .

یو بندي ورته وویل : لیونی کیږه مه! هغوی ویلي چې تاسې اور مړ کړئ بیا ازاد یاستئ، دا چل دی، دا کافران دروغ وایي، ته زمونږ سره یو ځای ولاړ شه او بیا وتښته، مونږ خو نشو تښتیدلی، دوی زمونږ د کورونو څخه خبر دي، ته باید ولاړ شي .

افاق وویل چیرې به ولاړ شم .

بندي ورته د خپل کور پته ورکړه او ويې ویل : زه به وخت نه ګورم که حالت مناسب وه تا به خپل کور ته ورسوم، خو هلته تر ډیر وخت پورې مه پاتې کیږه ځکه چې بیا به صلیبیان زما ټولې کورنۍ ته سزا ورکوي .

صلیبیانو ټول بندیان له ځان سره بوتلل او په مختلفو کویانو باندې یې وویشل، پوځیانو اوبه راویستلې او بندیانو په مشکونو کې وړلې، هغوی په منډه منډه اوبه وړلې او په اور یې اچولې، په دوه درې چکرونو کې ورسره پیره کوونکي وه خو دې کار امکان نه درلوده، بندیان او پوځیان سره ګډ وډ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول او هر یو له بل څخه بې پروا شو، صلیبي چارواکو په ویره او ډار سره هر چاته کنځلې کولې، پدې وخت کې د ویریدلي اسونو یوه ډله راغله چې بندیان او سپاهیان یې تر پښو لاندې کړل، څینې ولویدل خو څینې یوې او بلې خواته شول، افاق د زاړه بندي سره د کور په لوري روان شو، مسلمانانو ته.هیڅ خطر نه وُ ځکه چې هغوی فکر کاوه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راغلی دی، بندي خپل کور ته ننوت، د هغه ټوله کورنۍ راویښه شوې وه، هغوی ډېر زیات خوشحاله شول خوپخوانی بندي افاق هغوی ته تسلیم کړ او بیا یې ورته وویل: دا پټ کړې او ډېر زر یې له ښار څخه وباسې، زه نشم پاتې کیدای، صلیبیانو سبا د خلاصون وعده کړې، هغوی اوس څوک نه پیژني، که زه پاتې شوم نو بیا هیڅ وخت نشم خلاصیدای.

د بندي پلار وپوښتل ایا دا خبره ریښتیا ده چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راننوتی دی؟

بندي وویل: هیڅ معلومات نشته! اور ډېر زیات او سخت دی، معلومیږي نه چې کله به مړ شي.

د بندي پلار وویل که زمونږ پوځ نه وي راغلی نو بیا زه دا خطر څرنګه ومنم؟

بندي وویل دا سړی خپله وڅي!

پلار یې وویل د ده نه زمونږ لپاره هیڅ خطر نشته، اوس اوس ستا کشر ورور دوه مسلماني نجوني زمونږ کورته راوستي، دا دواړه د عثمان صارم ملګرو د صلیبیانو د پاچایي میلمستون څخه راخلاصي کړیدي، هغه داړه مونږ په کور کې پټې کړیدي.

بندي وپوښتل هغه نجوني څوک دي.

پلار یې وویلدا هغه نجونو دي چې هغوی پرون د یو کاروان څخه راتښتول شویدي! د هغوی ورور لکه چې بندي وي.

افاق په ورخطایی سره وویل: چیرې دي هغه نجونې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ ځنډ وروسته افاق خپلې خویندې په غېږکې نیولې، الله پاک د هغوی دُعا اوریدلې او قبوله کړې وه، دا ډېر احساساتي وخت وه، د هغوی پلار مړشوی او کاروان تالا شوی وه، هغوی د داسې معجزانه لیدلو تصور هم نه کولو.

بندي سمدستي د کور ښځه ووتلو، هغه د بند ښځه تښتیدل نه غوښتل، د هغه کوچنی ورور د عثمان صارم او برجیس سره وه، پخواني بندي سمدستي بیرته کورته راغې او نجونو ته یې وویل : زر شی چې د ښار ښځه د وتلو وخت پلاس راغی، هغه ته وویل شول چې افاق د دی نجونو ورور دی. هغه دروازه د ځان سره ملګری کړل او د کور ښځه ووتل، د باندي دری اسونه ولاړ وه، دا کار برجیس کړی وه هغه واړه نجونې په اسونو سپرې کړې، کله چې برجیس په دریم اس سپریدلو هغه ته د افاق په هکله وویل شول.

هغه سمدستي افاق په دریم اس باندي سپور کړ او دا یې ورته وویل : الله پامان دوستانو! که ژوندي و بیا به سره ګورو! هغه منډه کړه او د ښار د شاتني دروازي په لوری روان ؤ له کومې چې ښاریان تښتیدل.

برجیس دا لاره مخکې کتلې وه او د تیښتې وخت ورته پیدا شوی وه، هغه په لاره کې دری اسونه راونیول او هلته یې راوستل، کله چې صلیبي چاروا کو ولیدل چې ښاریان تښتي نو د دروازی د بندولو حکم یې ورکړ، کله چې برجیس هلته ورسیده نو دروازه بندیدله او ولسي خلک پکې راګیر وه، هلته یو غوبل جوړ شوی ؤ، برجیس یو دم چیغې کړې د شا له لوری پوځ را روان دی، دروازه خلاصه کړه، وتښتی، مسلمانان را روان دي.

خلکو زور ولګولو نو دروازه بیا خلاصه شوه، خلک د سیلاب پشان له کلا ښځه په وتلو کې شول کله چې افاق او خورګانی یې له کلا ښځه ووتل نو برجیس افاق ته وویل چې د خپلې خور په اس سپور شی ځکه چې یو اس د دوه نرانو زور نشي لرلای ځکه چې زمونږ سفر ډېر اوږد دی. افاق د یوی خور سره سپور شو او بلې ته یې وویل چې د سپرلی ښځه ونه ډاره شی ځکه اس هغه نه غورځوی، هغوی خپل اسونه په منډه کړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس ته معلومه وه چې په لاره کې صلیبي پوځ پروت دی، هغه ته خالي لارې هم معلومې وې چې هلته پوځ نه وو، هغوی هماغه خالي لارې ته شول، د کرک تښتیدونکي خلک یوې او بلې خواته خپاره شول، رنها هر لورې ته خپره وه، افاق او نجونو ته معلومه نه وه چې هغوی په څه ډول راخلاص شول، برجیس چوپ ؤ، د کرک لمبې او رنها شاته پاتې کیدله او شپه د اسونو د رفتار سره تیریدله.

***

کله چې سهار راوختلو برجیس سره د خپلو درې ملګرو د مسلمانانو سیمې ته ورسیدلو، هغه یو قوماندان ته ځان ور وپیژندلو د سلطان صلاح الدین ایوبي په هکله یې ورڅخه وپوښتل، قوماندان هغه د خپل پوځ مشر قوماندان تـه ورسـولو او د هغـه څخـه یـې د سـلطان صـلاح الـدین ایـوبي معلومـات واخیسـتلو. بـرجیس پـه خپـل کـار او عملیـاتو ډېر خوشحاله وه ځکه له یو لوري یې دوه مظلومې نجونې او د هغوی ورور راخلاص کړي وه او له بل لوري یې په کرک کې داسې لوی او غټ عملیات کړي وه چې د صلیبیانو ملا یې پرې ماته کړه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا سلا او مشوره ورکول غوښتل چې سمدستي په کرک باندې برید او حمله وکړي.

د کرک سهار ډېر بوګنوونکي او ډارونکي وه، د اور لمبې کمې شوي خو اور لا هماغسې لګیده، د صلیبي پوځ سامان او د څارویو واښه ټول سوي وه، خیمې او نور پوځي وسایل او وسلې هم سوځیدلې وې، اسونه او اوښان چې ټوله شپه یې منډې وهلې دي ستړي شوي پراته وو، هر لوري تـه د هغو خلکو مړي هم پراتـه وه چې د اسونو او اوښـانو تر پښـو لانـدې شوي او لـه منځه تللي وه، بندیانو او سپاهیانو تر اوسه پورې لا اوبـه راوړلـې او پـه اور یې شیندلې. صلیبي چارواکي تر دې وختـه پورې پدې فکـر کـې وه چې د صـلاح الـدین ایـوبي سـپاهیانو دا کـار کـړی خـو د هغـوی هـیڅ اثـر نـه ښکاریده، هغوی د کلا په دیـوال هر لوري تـه وکتـل خـو د خپل پوځ څخه پرته هغوی بل څوک ونه لیدل، هلته د اسلامي پوځ هیڅ اثار نـه معلومیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغوی د دی خبری څیړنه پیل کړه چې اور څرنګه اچول شویدی، هغوی د پیره کوونکی مړی پیدا کړ چې په خنجرونو زخمی او مړ شوی وه خو د اسونو او اوښانو تر پښو لاندی داسې خراب شوی وه چې د خنجرونو زخمونه یې نه معلومیدل، د پیره کوونکی د مړی څخه لږ لری څلور د ښځو مړی هم پراته وه چې اوښانو او اسونو تر پښو لاندی او خراب کړی وه، څیړونکی عادی سړی نه بلکې د صلیبیانو د جاسوسی اداری مشر او استاذ هرمن جرمنی وه، هلته ډیر مړی پراته وه خو د ښځو دا څلور مړی هغه ته پلاس ورغلل، د هغوی څیری د پښو لاندی بالکل خرابی او مسخ شوی وی او د بدن هیڅ برخه یې هم روغه نه وه پاتی شوی، د هغوی جامی هم تار تار شوی وی. په وینه او خاورو کې د هغوی څیری هیڅ نه معلومیدی، یوازی د جامو څخه داسې معلومیدی چې ښځی دی، د ټولو پوستکی له بدن څخه جلا شوی او په ځینو برخو کې غوښه هم راوتلی او جدا شوی وه، د ځینو هډوکی لوخ او مات شوی وه، د هر مړی په غاړه کې ځنځیر او په هغې کې کوچنی صلیب هم ځوړند وه، دا صلیبونه د دی خبری ثبوت وُ چې دا ښځی عیسایانی دي .

هرمن او نور افسران پدی حیران وه چې د ښځو مړی دلته څه کوی، دا خو پوځی او عسکری برخه ده، دلته د عامو خلکو لپاره هیڅ اجازه نه وه او نه دلته کومه لاره وه، دا د څارویو او سامان ګودامونه او زیرمی وی، هلته نور مړی هم پراته وه خو هغه د سپاهیانو وه، ښځی د شپی دلته ولی راغلی دی؟ د دی پوښتنی ځوابوونکی هیڅوک نه وُ، یوازی اټکل کیده چې پوځیانو فاحشه ښځی دلته راوستی او بلاخره دلته د پښو لاندی شوی خو خبره دا وه چې اور څرنګه ولګیده، د ښار په مسلمانانو شک کیدای شو خو اصل کار کوونکی پیدا کول ګران کار وه، فیصله وشوه چې په ښار کې جاسوسان او پولیس وګرځی او شکمن مسلمانان ولټوی چې په هر چا باندی لږ شانته شک هم راغی هغه بندی او تر سختو پلټو لاندی باید راشي .

Scanned by CamScanner

د النور او نورو دري نجونو کورنۍ ډېرې ورخطاء او اندېښمنې وې څکه نجونې بيا ژوندۍ رانغلې، هغوی پدې وپوهېدل چې ژوندۍ نه وي نيولې شوې، هغوی خپله دنده په پوره کاميابۍ سره سرته رسولې وه خو تر اوسه پورې لا درکه وې. عثمان صارم او د هغه ملګرې هغه ځای ته د خلکو په ډله کې ولاړل چيرې چې اور لګيدلی وه، هلته ورته څرګنده شوه چې د څلور ښځو مړي پيدا شوې، وروسته اعلان وشو چې د څلور ښځو مړي په فلانې ځای کې ايښودل شوي، ټول ښاريان بايد هغه وګوري او د پيژندلو کوښښ يې وکړي، عثمان صارم او د هغه ملګرې هماغه ځای ته ولاړل او څلور مړي يې وليدل، د هغوی په سينو باندې صليبونه ايښودل شوي وه، هيچا هم هيڅ مړی ونه پيژندلو څکه د پيژندلو لپاره هيڅ نښانې او اثار نه وه، د خيرو څخه هم پوستکي وتلی وه، ځينې خيرې دننه ننوتې او چتې شوې وې.

د عثمان صارم اوښکې روانې شوې او د خلکو څخه جلا شو، د هغه نور ملګرې هم ورغلل، هغوی ته دا څرګنده وه چې دا مړي د چا دي، يو پکې د عثمان د خور النور او پاتې درې يې همزولې او مجاهدې ملګرې وې، هغوی څلور واړو د شپې خپل ايمانې مسئوليت په پوره بريالیتوب سرته ورسولو او بيا شهيدانې شوې خو د هغوی د شهادت سترګو ليدونکې انسان موجود نه وه، د هغوی حالت داسې ښکاروله چې لومړې هغوی پيره کوونکې وژلې او بيا يې ګوداموته اور اچولې چې کله يې اسونه خوشې کړې نو د همدې اسونو تر پښو لاندې شوي، معلومه نه وه چې څومره اسونه او اوښان د هغوی په مړو تير شوي، د دوه پيغلو د حيا او ابرو د خوندي ساتلو لپاره څلورو نجونو ځانونه قربان کړل، برجيس په خپل لاس د هغوی په غاړو کې صليبونه وراچول چې د اړتيا په وخت کې يې ښکاره کړي، د هغوی چا جنازه ونکړه څکه چې ټولو فکر کاوه هغوی عيسايانې دي، هغوی عيسايانو پخپله هديره کې خاورو ته وسپارلې، په هغوی هيچا هم غم او ژړا ونکړ يوازې غائبانه جنازه يې اداء شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځلور وارو نجونو پلرونو یو ډول احساسات څرګند کړل، هغوی وویل چې مونږ د خپلو ځلورو ځلورو اولادونو قرباني کولو ته هم تیار یو، صلیبي چارواکو د شکمنو مسلمانانو کورونه تالا شي کول پیل کړل نو ځکه خلکو خپلې وسلې او خنجرونه په ځمکه کې خښ کړل، بله خبره دا وه چې د دې ځلور نجونو د شتوالي په هکله به څه ځواب ورکوي، د هماغې شپې په سهار چې کله امام د نجونو د شهادت څخه خبر شو نو هغوی ته یې وویل چې تاسې به خپلو ګاونډیانو او جاسوسانو ته څه ځواب ورکوی؟

امام پوه او هوښیار سړی وه، هغه د ژور فکر کولو څخه وروسته وویل: د ځلورو نجونو پلرونه دې ماته راشي!

کله چې هغوی راغلل نو هغوی ټول د صلیبي اداري لوی او مشر چارواکي ته ورغلل، په ډېر خفګان او غصه حالت کې یې وویل: زه د دې خلکو امام یم، دوی ماته خپل شکایت راوړیدی چې کله د شپې دوی د اور وژلو لپاره هلته ولاړل او ټوله شپه یې اوبه راویستلې، په ښار کې غوبل جوړ شوی او هیڅا هم پام نه وُ، کله چې دوی سهار خپلو کورونو ته ولاړل نو ستاسې د پوځ ځینې کسان د هغوی کورونو ته ننوتي او پیغلې لورګانې یې له ځان سره بولي دي اوس د دې خلکو ځلور پیغلې لا درکه دي.

صلیبي چارواکي امام ته وویل: زمونږ په پوځ باندې د تور پورې کولو څخه مخکې لږ فکر وکړه.

امام وویل: زه مذهبي لار ښود یم! زه تاته دا ویلی شم چې ته مونږ رټلی او د ګالې شي او خپل پوځ بې ګناه ثابتولی شي خو د الله تعالی څخه خپل بد او ښه عمل نشي پټولای، تاسې زمونږ چارواکي یاستی خو خدایان نه یاستی. دې خلکو ستاسې د پوځ او سامان د خوندې ساتلو لپاره ټوله شپه کار وکړ خو تاسې دوی ته دا بدله ورکوی چې د نجونو د تښتولو اقرار هم نه کوی.

د څه بحث او خبرو څخه وروسته صلیبي چارواکي هغوی ته ډاډ ورکړ چې دا نجونې به ولټول شي، امام د هغوی څخه همدا ویل اوریدل نو د باندې راووتل خپلو ځلورو ملګرو ته یې وویل چې همدا خبره خپره کړې چې ځلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه نجوني د شپې د پوځيانو لخوا څخه تښتول شويدي نو همدا خپره ګړای شوه، د هغوی کفارو ګاونډیانو هم همدا خپره ومنله ځکه پدی شپه د ښار حالت همداسی وه چې هر کار پکې کیدای شو.

***

برجيس د سطان صلاح الدين ايوبي په خيمه کې ناست وه، د سلطان صلاح الدين ايوبي طبيب د افاق تداوی او درمنله کوله، د افاق دواړه خوېندی هم وی، برجيس سلطان صلاح الدين ايوبي ته د شپې ټوله کيسه وکړه، سلطان صلاح الدين ايوبي د دی خبرو په اوريدو سره ډېر احساساتی کیده او سترګی یې سری کیدی، برجيس وويل چې هغو کرک پداسې بد حالت کې پريښی دی که سمدستی حمله پری وشی نو د نيولو او فتح کولو امکان یې زيات دی، په ښار کې سامان ټول سوی او د څارويو خوراک ختم شوی، اسونه او اوښان ډار شوی، په خلکو ويره او ډار خپور شوی، پوځ هم ويريدلی دی.

سلطان صلاح الدين ايوبي په فکر او سوچ کې ډوب شو، ډېر ځنډ وروسته یې سر راپورته کړ، بيا یې خپل سالاران او سلا کاران راوغوښتل، لومړی یې دا حکم وکړ چې افاق سره د خپلو خويندو قاهری ته واستوۍ او د هغوی لپاره تنخوا وټاکی.

افاق وويل: تاسې زما خويندی په خپل کنترول کې واخلی ، زه به ستاسې سره وم، ما پخپل پوځ کې داخل کړی، زه به د خپل پلار او مور غچ اخلم، که تاسې ما کرک ته ورسوی، نو زه هلته هر ډول عمليات کولای شم.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : جګړه او جنګ یوازی په احساساتو نه کیږي ، ډېر اوږد تربيت او روزنی ته اړتيا لري، ته يوازی د مور او پلار غچ اخيستلو ته ورخطاء یې خو زه به د دی ټولو پلرونو او خويندو غچ اخلم کوم چې د صليبي وحشيانو لخوا څخه ښکار شويدی، خپل احساسات ساړه کړه .

د افاق احساسات او ولولی داسې راپاريدلی وی چې هغه د سلطان صلاح الدين ايوبي څخه ځان خلاصولو چې قاهری ته ولاړ نشی، هغه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شول چې لومړی خپل علاج او درملنه وکړه، چې کله روغ شوې خامخا به دې واستوو، پدې وخت کې مرستیال سالاران او لوړ قوماندان راغلل چې په هغې کې زاهدان هم وه، سلطان صلاح الدین ایوبي افاق او د هغه خورګانې د باندې واستولې، هغه ټولو ته د کرک نوی حالات په مخ کې کېښوده او وویل: ایا سمدستي په کرک باندې برید کول مناسب دي؟

زاهدان د خپلو معلوماتو په اساس وویل چې په کرک او نورو برخو کې صلیبي پوځ شته دی چې مونږ د پوځ محاصره او کلا بندي ماتولی شو، هغوی دا ترتیب هم نیولی چې سامان یې خوندي هر لوري ته رسیدای شي، که د هغوی د رسد د کمی په خاطر حمله کیږي نو دا یوه غلطي ده، د هغوی سره یوازې همدا سامان ندی چې کوم سوځیدلی، د هغوی د هر پوځ سره پوره او مکمل سامان موجود وي پداسې حال کې چې د هغوی شمیر زمونږ پنځه شپږ چنده زیات دی، د غونډې نورو ګډون کوونکو هم خپل خپل وړاندیزونه وکړل خو زیات د سمدستي برید پلویان وه، ځینو د انتظار سلا کارانو سلا مشوری او وړاندیزونه واوریدل خو پدې د ټولو قوماندانانو او چې په هغوی کې د جګړې شوق او جذبه موجوده وه، هغوی ټول پدې خبره سره یو وه چې که حمله هر وخت کیږي باید داسې وشي چې بیا ماتې ونه خورو ځکه مونږ کمزوري یو، سلطان صلاح الدین ایوبي دا خبرې اوریدې او چوپ ناست وو، هغه په اخر کې د خپل لښکر په هکله وپوښتل چې د هغوی احساسات او شوق څه دی نو ورته وویل شول چې ټول بنه تیار او تکړه دي.

په اخر کې سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: زه سمدستي او زر حمله کول غواړم! خو زه د تلوار کولو عادي نه یم، زما په وړاندې یوازې د کرک د کلا پوځ ندی بلکې د صلیبیانو ټول هغه پوځ دی چې هغه د باندې هر لوري ته خپور شوی پورت.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهدان ښه وویل چې نه یوازې دا چې په کلا کې پوځ شته بلکې د باندې هم شتون لري. د دې ټولو سره سره باید برید سمدستي او زر وشي، فاصله کمه ده، په یوه شپه کې زمونږ پوځ هلته رسیدای شي خو هغوی باید یوه جګړه د کلا څخه د باندې هم وکړي د حرکت څخه مخکې مونږ باید د کرک مسلمانان تیار او چمتو کړو، ماته چې کوم معلومات راغلي د هغې په اساس د کرک مسلمانان سره منظم شوي او هغوی یو تنظیم جوړ کړیدی، د دې هیله شته چې د محاصرې په وخت کې هغوی په کلا کې بې نظمي جوړه کړي، د هغوی نجوني هم د قربانۍ او جګړې میدان ته راوتلي دي، یوازې څلور نجونو چې څومره زیان صلیبیانو ته رسولی هغه څلور پنځه ګروپونو هم نشو کولای، مونږ به کوښښ کوو چې خپل کماندویان ښار ته ننباسو.

برجیس وویل: د خبرو په منځ کې د ننوتو ښښنه غواړم که کماندویان لیږل غواړې نو سمدستي باید وشي، ځکه د کرک کوم اوسیدونکي چې د کلا څخه تښتیدلي دي هغه حتمًا بیرته کلا ته ځي، د هغوی تر پردې لاندې مونږ خپل کماندویان ننباسلي شو خو د هغې څخه وروسته بیا امکان نلري. د اور لګیدو څخه وروسته صلیبیان ډېر محتاط او د ښار ټولي دروازې به بندوي، ماته اجازه راکړه چې زه همدا نن د هغوی سره کلا ته لاړ شم، مونږ به هیڅ وسله نه وړو، هلته وسله ډېره پیدا کیږي.

بلاخره پریکړه وشوه چې همدا نن شپه دې کماندویان د برجیس په مشرۍ روان شي، تر کوم ځای پورې چې اسونه تلای شي هغوی دې ورسوي، نور دې پیاده ولاړ شي، د اسونو بیرته را رسولو لپاره دې څو کسان هم واستول شي، زاهدان ته حکم وشو چې سمدستي د کماندویانو لپاره ولسي جامې او د اړتیا وړ شیان برابر کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو قوماندانانو او سالارانو ته د جنګ او جګړې اړوندې لارښوونې وکړې او په ځانګړې توګه یې ورته وویل چې دا په یاد ولرئ چې دا هغه پوځ ندی چې په کوم باندې مونږ شوبک فتح کړی و، دا د مصر څخه راغلي او دښمن پکې تبلیغات کړي، دوی د محاصروي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې تجربه نلري، قوماندانان باید هوښیار او بیدار وي، ماته دا شک پیدا شوی چې پدې پوځ کې ځینې سپاهیان ښه فکر نلري، زما سره چې کوم ګروپونه دي هغه ترکان او شامیان دي، همدا رنګه زه به د نور الدین زنګي کومکي پوځ هم له ځان سره ساتم.

که حالات خراب شول نو په ورخطایي سره په شا مه راځئ، زه به ستاسې تر شا پروت وم، همدا رنګه دا هم په فکر کې ولرئ چې د کرک مسلمانان ستاسې سره څه نښې کولای، زه چې د کوم کارغواړم هغسې کار کول هلته مکمل امکان نلري، زه د هغوی څخه دومره زیاته قرباني نه غواړم، هغوی محکوم او مجبور دي، هغوی مظلوم او د ظلم ښکار شویدي، مونږ د هغوی د خلاصون، ازادۍ او نجات لپاره ورځو، د هغوی په ډاډ نه ځو.

***

تر څلور پنځو ورځو پورې په کرک کې د مسلمانانو په کورونو حملې کیدلې او د شک په اساس څو کسان ونیول شول، د بېګار کمپ کسان چې د خلاصون په وعده باندې د اور مرګ کولو لپاره راغونډتل شوي وه هغوی بیرته بندیان شول، صلیبیانو د ظلم یو نوی دور پیل کړ څکه د هغوی ډېر زیات زیان شوی وو، هغوی پدې پوهیدل چې داسې زړور کار او عملیات پرته د مسلمانانو څخه بل څوک نشي کولای، په بندي شوي کسانو کې د عثمان صارم دوه ملګري هم وه کوم چې د نجونو په خلاصون کې د هغه سره ملګري وه، هغوی ته ډېر سخت عذابونه ورکول کیدل او د انسانیت له حد څخه زیات ظلم پرې کیده خو هیڅ سرې هغوی پیدا نکړ، بل چا ته دا پلان او عملیات هیڅ معلوم نه وه نو څه به یې ویل یوازې دا دوه ځوانان وه چې حال ورته معلوم ؤ خو هغوی خپلې ژبې بندې کړې وې، هغوی په ماشی‌نو ویل، بلاخره هرمن خپله بندیانو ته ورغی او هغه هم خپل پام هماغه دوه ځوانانو ته واړولو، هغوی ته غدارو مسلمانانو ویلي وه چې د دې دوه کسانو لاس هم په عملیاتو کې شته‌او هغه د دې ځوانانو ګاونډي وه، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادي خلک وه خو د صليبيانو لپاره تر جاسوسي وروسته د اسونو او ګاډيو خاوندان شول او د صليبي چارواکو درباريان وګرځيدل، هغوی صليبي غاصبانو ته ميلمستياوی کولی او د خپلو لوښو سره يې په کيناستو وياړ کاوه، د دری ميرمنی وی ، هغوی دا دوه ځوانان د اور په شپه چيری ليدلی وه نو ځکه هغوی ونيول شول .

هرمن چې کله هلته ورغی نو ځوانان د مرګ په حالت کې وه خو هيڅ يې هم نه وه ويلی، هغه دواړه له ځان سره بوتلل، هلته يې درملنه وکړه بيا يې ويده کړل نو سمدستی په خواړه خوب ويده شول.

هرمن د دواړو په منځ کې کيناسته، لږ ځنډ وروسته يو ځوان په خوب کې وويل: زه څه پوهيږم، ما ته څه معلوم دي، که راته معلوم هم واي نو تاسې ته يې نه وايم، تاسې صليب په غاړه ګرځوی او ما ټول قران په غاړه کې اچولی.

هرمن وويل: تاسې اور اچولی وه ، تاسې د صليبيانو ملا ماته کړيده، تاسې زړور ياستی، که مړه شوی نو شهيدان به درته ويل کيږي .

ځوان په خوب کې وويل : که مړ شوم نو تر څو چې په بدن کې روح وي ايمان هم ورسره وي او چې کله روح ولاړ نو ايمان خو نه ځي .

هرمن د خپل فن په اساس د هغه په ذهن کې د هر شيان ور اچول غوښتل خو د ځوان ذهن هغه قبول نکړل، پدی وخت کې بل ځوان هم په خوب کې خبری پيل کړی، هرمن هغه لوری ته متوجې شو، هغه ته يې هم خبری وراچولی چې هغه هم وانه خيستی، د هرمن سره څو نور تکړه جاسوسی استاذان هم وه هغوی ټولو سوړ اويسلی وويست او ويی ويل نوره خواری هيڅ ګټه نلري، د هغوی څخه راز راويستل ممکن ندي، دا دواړه بی ګناه دي، خو زه دا درته وايم چې دا دواړه په خپلی عقيدی کلک او پاخه دي، ما هغوی ته په خوراک کې دومره حشيش ورکړی وه که اس ته يې ورکړی هم په خبرو راځی، خو پدی دواړو يې هيڅ اثر ونکړ، د دی څخه معلوميږي چې د دی خلکو ايمانی جذبه ډيره قوی او کلکه ده، او ايمان يې زړه ته ښکته شويدی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ځوانان رابیدار شول د باندې په یوه کنډواله کې پراته وه، صلیبیانو هغوی د بې هوشۍ په حالت کې د باندې غورځولي وه، هغوی راپورته شول یو بل ته یې وکتل او بیا خپلو کورونو ته روان شول.

صلیبیان او یهودیان چې د اور په شپه له خپلو کورونو څخه وتلي وه د ډاډ څخه وروسته بیرته کلا ته راستانه شول، د صلیبیانو پوځ د باندې خیمې وهلي وې، هغوی هم ډاډ ورکړ چې له بهر څخه حمله نه شوی باید بیرته کلا ته ولاړ شي.

په همدې خاطر د ښار دروازې خلاصې شوې چې وتلي خلک بیرته خپلو کورونو ته ولاړ شي، خلک ډلې ډلې راتلل، پدې ډلو کې برجیس د پنځلس کماندویانو سره هم کلاته ننوت، د کرک خلکو ولیدل چې هغه غریب موچي چې د نړۍ د حالاتو څخه بې خبره وه د درې ورځو غیر حاضرۍ څخه وروسته بیا په خپل ځای ناست او د خلکو څپلې او بوټان جوړوي، هغه شپه په شپه د مجاهدو ملګرو په مرسته ټول کماندویان د مسلمانانو په کورونو کې ځای پر ځای کړل، هغوی پدې غور او فکر کولو چې د سلطان صلاح الدین ایوبی حملې په وخت کې هغوی د کلا په داخل کې څه کولای شي، غټه خبره دا ده چې هغوی باید دیوال په کوم ځای کې سوری کړي تر څو د هغې څخه سپاره او پلي راننوځي یا دا چې کومه دروازه خلاصه کړي.

عثمان صارم په خپلو ملګرو کې زیاتوالي راوستی وه، نجونې هم چمتو او تیارې شوې وې خو ریني الیګزینډرډ سوری په شان په عثمان صارم پسې وه، هغه به یې په لاره کې رانیولو، د هغه کورته به ورتلله بلاخره یوه ورځ یې د عثمان صارم څخه وپوښتل: النور چیرې ده؟

عثمان صارم په بدله خوله ورته وویل ستاسې د قوم د کوم ګنهګار سره - په هغه دې د الله جل جلاله لعنت وي - نه عثمانه د الله تعالی رحمت!

ریني الیګزینډر وویل ته خو زمونږ په خلاف مړ کیدونکو ته شهید وایې، النورشهیده شویده!

د عثمان صارم سر چکر وخوړ او هیڅ ځواب یې ورنشو کړای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رینی الیګزینډر وویل: په هغه دوه ځوانانو کې یو ته هم وی چې بندیان شول خو ته تر اوسه پوری ازاد ګرځی ما درته ویلی وه چې ستا او بند تر منځ زما وجود پرده دی، ووایه نوره څومره قربانی غواړې.
عثمان صارم ځوان وه په هغه کې چې څومره جوش او احساسات وه هغومره عقل، پوهه او تجربه نه وه، هغه د رینی الیګزینډر د خبرو څخه په تنګ شو نو هغې ته یې وویل: رینی الیګزینډر ته څه غواړې؟
رینی الیګزینډر وویل: یو دا چې زما مینه او محبت ومنه - دویم دا چې د پټو کارونو څخه منع شه!
عثمان صارم وویل: که ستا په زړه کې زما مینه او محبت وي نو بیا ولی زماد قوم سره مینه او محبت نه کوی.
رینی الیګزینډر وویل: زما نه د خپل قوم سره مینه شته او نه ستا د قوم سره زه تا د خطرناکو کارونو څخه پدی خاطر منع کوم چې هسی بی ځایه به مړ شی او هیڅ به پلاس درنشی، زه احساساتي خبری نکوم، حقیقت وایم، چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک نشی نیولای، زه د خپل پلار د معلومات په اساس خبری کوم، جګړه به د کلا په دننه کې نه بلکې د کلا څخه د باندی به کیږي، زمونږ قوماندانانو د سلطان صلاح الدین ایوبی چلونه یاد کړي، د شوبک د ناکامی څخه هغوی سبق حاصل کړی، اوس به د کرک د محاصری وخت نه راځی، که تاسې د کلا دننه څخه کار او عملیات وکړل نو پرته له مرګ او سخت بند څخه بل څه پلاس نه درځي، زه ستا ژوند او ستا روغتیا غواړم.
عثمان صارم سر ټیټ واچولو او روان شو، هغه د رینی الیګزینډر دا اواز واوریده، فکر او سوچ وکړه عثمان!

***

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو قوماندانانو ته د اخری لارښوونی په وخت کې وویل: زه یو ځل بیا تاسې ته وایم چې دا کرک دی شوبک ندی " " صلیبیان ویښ او تیار دي، زماجاسوسانو ماته ویلی دي چې یوه جګړه به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک څخه د باندې هم کیږي، که د ښار مسلمانانو کوم کار وکړ شاید هغه هم زمونږ په درد ونه خوري، داسې هم کیدای شي چې هغوی ټول ووژل شي، زه هغوی پداسې سخت ازمیښت کې اچول نه غواړم، د هغوی د خلاصون یوائینی لاره دا ده چې تیزه او سخته حمله وشي.

د داسې اړینو لارښوونو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبي خپل پوځ ته حرکت ورکړ تر څو د کرک ښار کلا بند کړي.

د لمر پریوتو څخه وروسته لښکر حرکت وکړ، فاصله زیاته نه وه، تر سهار پورې پوځ د کرک سیمې ته ورسیده، چې وروسته د محاصرې په شکل مخ په وړاندې روان شول، د دې پوځ د سالار لپاره دا یوه عجیبه خبره وه چې تر کلا پورې هغوی ته صلیبي لښکر په سترګو نشو، هغوی ته ویل شوي وه چې د کلا څخه د باندې هم پوځ ځای پر ځای شویدی، هغوی پداسې لاره استول شوي وه چې هلته اصلاً هیڅ صلیبي پوځ نه وُ، خو بیا هم د مقابلې امکان وه خو هیڅ هم ونشول، سلطان صلاح الدین ایوبي لښکر کلا محاصره کړه، د کلا څخه د غشو باران پیل شو، پوځ د دې باران په مقابل کې خاص عکس العمل ونښودلو، قوماندانان د دیوال د سورې کولو او دروازو د خلاصولو لپاره یوې او بلې خواته ګرځیدل، هغوی خپل غشي ویشتونکې هم چوپ کړي وه، د هغوی سره هغه جاسوسان وه کوم چې د ښار څخه ښه خبر وه، هغوی د کلا دننه ټول مهم ځایونه ورته په ګوته کړل وه، د کلا دننه هیڅوک هم تر دې وخته خبر نه وه چې کلا د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ محاصره کړې ده، محاصره هم لا مکمله نه وه ځکه د کلا شا خالي او هلته دوه دروازې وې، یو دم په کلا کې اور ولګیده دا هغه کیمیاوي ماده وه چې صلاح الدین ایوبي جوړه کړې وه، دا کیمیاوي مواد د منجنیقونو په وسیله کلا ته غورځول کیدل- خلکو ولیدل چې خپل پوځ یې د کلا په دیوالونو ولاړ دي او غشي ولي او د باندې څخه کیمیاوي مواد او د اور غونډاري راځي، په ښار کې ویره او ډار خپور شو، یهودیان او

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایان په کورونو کې ننوتل، مسلمانانو سلطان صلاح الدین ایوبی د فتح او کامیابۍ لپاره دعا ګانې کولې.
خیني مسلمانان داسې هم وه چې د دعا په خوا کې په خطرناکو عملیاتو کولو یې هم غور کاوه، هغه ځوانان او ځیني نجوني وی، په هغوی کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پنځلس کماندویان هم وه، په ښار کې چې کله بی نظمی شوه نو هغو غلی غلی سره یو ځای شول او د ښار د یوی دروازی د خلاصولو په فکر کې شول.
دروازه ډېره کلکه او د اوسپنی څادر پری لګیدلی وه، د هغې ماتول څه اسان کار نه وُ، د باندی څخه په دروازه ډېره کیمیاوی ماده وویشتل شوه او اور واچول شو، دروازی اور واخیست خو د اوسپنی څادر هغه سوځولو ته پرینښوده، د کلا د دیوال څخه صلیبیانو هغه غشی ویشتل چې تر لری ځای پوری تلل، دا غشی منجنیقونو ته ورسیدل او ځیني کسان یې زخمیان کړل، د دی خطر د ختمولو لپاره هغوی منجنیقونه شاته کړل او دا تجربه ناکامه شوه.
اخر مسلمانو غشو ویشتونکو ته حکم وشو چې د دیوال په سر صلیبیانو باندی غشی وولی، تولـه ورځ د دواړو لورو څخه غشی ویشتل کیدل، په هوا کې یوازی غشی ښکاریدل، صلیبیان په دفاعی حالت کې وه او په لوړه باندی ولاړ وه نو ځکه د مسلمانانو زیات زیان کیده، مسلمان دیوال سوری کوونکی هری خواته ګرځیدل چې مناسب ځای پیدا کړي او دیوال سوری کړي خو له پاسه دومره غشی راتلل چې هلته رسیدل هیڅ ممکن نه وه، د ماښام څخه مخکې اته مجاهد سوری کوونکی وړاندی ورغلل خو دیوال ته تر رسیدو د مخه تول شهیدان شول او د هر یو په بدن کې څو څو غشی ننوتی وه.
د شپی اوله برخه وه، رینی الیګزینډر په خپل کور کې وه، د هغې پلار ډېر ستومانه او ستړی راغی، هغه زر ویده شو چې بیا زر راویښ شی ځکه چې هغه بیا د شپی کار ته تللو، هغه وویل چې مونږ ته خبر را رسیدلی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښار مسلمانان کوم غټ پلان لري نو ځکه مونږ بايد د هر مسلمان کور تر څارنې لاندې ونيسو.

لږ ځنډ وروسته دروازه وټکول شوه، ريني اليګزينډر خپله دروازې ته ورغله ګورې چې يو معتبر مسلمان ولاړ دی، هغه ته د صليبيانو لخوا څخه ډېر شيان ورکول کيدل ځکه هغه د مسلمانانو سره غداري کوله، ريني اليګزينډر ورته وويل چې پلار مې ويده دی، تاسې خبره راته وکړه چې کله راويښ شي زه به يې ورته ووايم.

مسلمان غدار وويل: خبره ډېره مهمه ده زه خپله ورسره ليدل غواړم.

اليګزينډر وويل: دا ممکن نه ده هر څه چې وی ماته ووايي.

د ريني اليګزينډر د پوښتنې په ځواب کې هغه غدار وويل: نن شپه د کلا مسلمان اوسيدونکي ځوانان او نجونې د کلا کومه دروازه يا ديوال ختموي - ما هغوی ته ځان ورنږدې کړی او دا راز مې ورڅخه لاس ته راوړی.

دا خبره هم څرګنده شوی چې پدوی کې ځينې د سلطان صلاح الدين ايوبې کماندويان هم دی بله دا چې د لاری هغه غريب موچی هم سلطان صلاح الدين ايوبی جاسوس او نوم يې برجيس دی، زه په همدی خاطر ستا پلار ته راغلی يم چې په لاره کې دی مسلمانانو ته کمين ونيسی.

ريني اليګزينډر د څو مسلمانو ځوانانو نوم واخيست چې په هغې کې عثمان صارم هم وه بيا يې وپوښتل ايا دا ځوانان هم پدی پروګرام کې شته؟.

غدار مسلمان وويل: د صارم زوی عثمان خو د دی ډلی مشر دی‌او د دی ټولو مشر امام رازی دی.

ريني اليګزينډر ورته وويل: تاسی خو په مونږ لوی احسان وکړو چې دد ښمن د ارادو څخه مو خبر کړو که تکليف درته نه وی لږ وروسته راشی تر څو مې پلار لږ خوب وکړي.

خو هغه غدار مسلمان نه تللو بلکې هغه د صليبيانو د خوشحالی او زيات دولت او مال لاس ته راوړلو لپاره دا وخت غنيمت بللو. مسلمانو مجاهدينو ته دا څرګنده نه وه چې دا غدار دی او د صليبيانو لپاره کار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، په همدې ورځ ځوانانو مجاهدينو د ديوال د غورځولو نيت او پلان جوړ کړی وه، پدې غونډه کې امام رازي، نور مشران او دا غدار مسلمان هم وه، هغه ځان ډېر مخلص معرفي کولو، مسلمانانو پده هيڅ شک هم ونکړ چې دا د صليبيانو پالل شوی مار دی، مسلمانانو هغه د ښار سوداګر او عزتمند انسان بللو.

ريني اليګزينډر غدار ته وويل بيرون هوا ښه ده راځه چې څو قدمونه ووهو تر هغه به مو پلار هم د خوب څخه راويښ شي بيا دواړه د باندې په ګرځيدلو پيل وکړ، هغه غدار د دومره غټ صليبي افسر د لور سره په ناز او نخرو روان شو، په تللو تللو کې هغوی د ښار يو کوهي ته ورسيدل، د کوهي په غاړه ودريدل ، ريني اليګزينډر د هغه په سينه لاس کيښوده او په پوره ځواک سره يې ورټيل وهلو، غدار مسلمان پړمخ په کوهي کې ولويده او لاندې وغورځيده، د هغه چيغې واوريدل شوې خو په کوهي کې ختمې شوې .

ريني اليګزينډر په ډېره خوشحالۍ کورته راغله چې د عثمان صارم څخه يې يقيني مرګ منع کړ کوم چې دې غدار ورته برابرولو.

***

ريني اليګزينډر په منډه د عثمان صارم کورته ورسيده، د هغه د مور سره کيناسته او د النور خبرې يې پيل کړې، هغې د عثمان په هکله وپوښتل نو مور يې ورته وويل چې هغه د ماښام څخه وروسته له کوره وتلی دی، ريني اليګزينډر فکر وکړ چې هغه به د ديوال د ختمولو لپاره تللی وي هغې غوښتل چې عثمان ژوندی پاتې شي او دا ويره ورسره وه چې کوم بل غدار پکې نه وي او چا پوځ ته خبر نه وي ورکړی، هغه د باندې ووتله او په هماغه لوری ولاړه کوم ځای کې چې عثمان صارم او نور مسلمانان د ديوال ختمولو لپاره راټوليدل، هغه غدار مسلمان ريني اليګزينډر ته ويلی وه چې هغوی به صليبي سپاهيان پداسې شکل وژني چې هيڅوک هم خبر نشي، ځوانان او نجونې به ديوال کنده کوي چې له خاورو څخه جوړ شوی وه خو د هغه دد يوال پلن والی ډېر زيات وه چې په يو وخت کې پرې دوه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپاره ځنګ په ځنګ تیریدای شول ، د خاورو په سبب د هغه کینسل اسان کار نه وه خو وخت یې زیات غوښتلو، هغوی د اړتیا په وخت کې د جګړې لپاره هم تیاري نیولې وه، د هغوی سره خنجرونه او برچې وې، دا ډېر خطرناک او د زړورتیا ځخه ډک عملیات وه چې د ناکامۍ امکانات پکې زیات وه، هغوی داسې ځای غوره کړی وه چې د نیولو خطر پکې کمه وه.
دا ډله د ټاکلي شوي ځای په لوري وخوځیده، ریني الیګزینډر په هماغه لوري په منډه وه، هغې عثمان صارم منع کولو، هغې ته معلومات شوي وه چې دا خلک نیول کیږي، او عثمان صارم به ووژل شي، مجاهدین په بله لاره روان وه نو ریني الیګزینډر هغه ځای ته مخکې ورسیده چې لا هیڅوک نه وه را رسیدلی، هغې په تیاره کې یوی او بلې خواته وکتل چې ناڅاپي چا د شا له لوري ونیوله او لرې یې کش کړه، هغه پوځي وه نو ورڅخه وی پوښتل چې ته څوک یې، هغې د خپل پلار نوم ورته واخیست نو هغوی خوشې کړه خو دا یې ورته وویل چې لدې ځای ځخه ولاړه شي خو ریني الیګزینډر د هغه ځای ځخه تللو ته تیاره نه وه، هلته د پوځ پوره یو ټولي ځای پر ځای شوي وه، د هغوی قوماندان ریني الیګزینډر ته وویل چې دی ځای ته د مسلمانانو یو ګروپ راځي او دیوال سوري کوي مونږ هغوی ژوندي نیول غواړو، دا خبر یو بل غدار مسلمان پوځ ته ورکړی وه .
ریني الیګزینډر هغوی ته هیڅ ویلای نشول هغې یوازې او د عثمان ژوندي پاتې کیدل یې غوښتل، د مسلمان ځوان مینې او محبت د هغې په عقل پرده اچولې وه، په همدې وخت کې پوځي وویل: خبره غلطه نده هغه دی هغوی را روان دي .
ریني الیګزینډر ورخطا شوه او چیغې یې کړې عثمانه بیرته وګرځه! د پوځي ډلې قوماندان د هغې په خوله لاس کیښوده، او ویې ویل دا بدبخته ځکه لرې شور او غوغا پیل شوه، د مجاهدینو ډله په کمین کې راګیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول، د صلیبي سپاهیانو شمیر زیات وه، مخکې لدې چې مجاهدین ځانونه چمتو کړي په کمین کې ولویدل .

سمدستي مشعلونه روښانه شول چې ټول غازیان پکې ښکاره معلومیدل ، د هغوی سره د کیندلو سامان، برچې او خنجرونه وه، د تیښتې هیڅ امکان نه وه، په هغوی کې یو ولس نجوني هم وې، صلیبي قوماندان په لوړ اواز وویل :نجوني ژوندۍ ونیسي .

مسلمان کماندویانو وویل : د مجاهدینو! هر یو یوه یوه نجلۍ د ځان سره کړي .

د دې څخه وروسته چې کومه جګړه وشوه هغه ډېر خونړۍ وه، کماندویان روزل شوي غازیان وه هغوی ښه په نره وجنګیدل خو نجونو او ځوانانو چې کومه جګړه وکړه هغې صلیبیان حیران کړل، نجوني د ویرې او ډار څخه ناخبره وي او پخپلو خنجرونو یې ډېر صلیبیان دوزخ ته واستول، څرنګه چې جګړه په کلا کې وه نو د پوځ نوري ډلې هم راغلې او د کسانو شمیر نور هم زیات شو، پدې جګړه کې یو ښځینه اواز بیا بیا اوریدل کیده چې عثمان ځانه وباسه !

دا د ریني الیګزینډر اواز وه، تر دې وخته پورې عثمان صارم جنګیده چې د هغه مخې ته یو صلیبي راغی، د عثمان سره خنجر وُ او د صلیبي سره توره، ناڅاپي د صلیبي په ګیډه کې خنجر ننوت دا د ریني الیګزینډر خنجر وُ، یو بل صلیبي پرې غږ وکړ هغې سمدستي د مړه شوي صلیبي څخه توره واخیستله او مقابلې ته وړ وړاندې شوه. عثمان صارم د هغې مرستې ته ور وګرځیده خو د یو صلیبي په توره شهید شو، لږ ځند وروسته یوازې دوه مجاهدې نجوني ژوندۍ پاتې شوې او نور ټول په شهادت ورسیدل. هغوی دواړه یو ځای د ډېرو صلیبیانو په منځ کې راګیر شوې، کړې وار په وار تنګیدله، هغوی ته وویل شول چې خپل خنجرونه وغورځوي، هغوی دواړو یو بل ته وکتلې او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو زړونو کې ننباسل، ریني الیګزینډر زخمي شوه او بیا یې ونیوله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د كلا د ديوال ختمولو او سوري كولو هيله او اميد همدلته ختم شو او د دي سره د مسلمانانو عمليات هم پاته ورسيدل د مسلمانو مجاهدينو لاربنوونكي شهيدان شول ، د سلطان صلاح الدين ايوبي هيلي او اميدونه يوازي پدي غازيانو پوري ترلي نه وه، هغه كلا گاني نيول او فتح كول زده كړي وه، اوس لا د محاصري او كلا بندۍ دويمه ورځ وه خو دا ځلي صليبيانو هم قسم خوړلي وه چې سلطان صلاح الدين ايوبي ته كرك په هيڅ صورت هم تسليم نكړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما فلسطینه زه راځم

صلاح الدین د صلیبیانو په قوي او ځواکمن مرکز الکرک باندي پداسي نوګه ناڅاپي حمله کړې وه چې هغوی د کلا تر محاصرې وروسته خبر شول خو کلا بندي او محاصره مکمله نه وه ځکه چې دا د درې لورو څخه محاصره وه، جاسوسانو سلطان صلاح الدین ایوبی ته خبر ورکړی وُ چې په کلا کې پراته او میشت سرښندونکي به د مجاهدینو سره یو ځای چې کلا ته ورغلي دروازې خلاصې او یا به دیوالونه وغورځوي .

د محاصرې په څلورمه یا پنځمه ورځ د کلا څخه خبر راغی چې په کلا کې د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویان او د کلا اوسیدونکي مجاهدین د عملیاتو په ترڅ کې ټول په شهادت ورسیدل او د کلا په عملیاتو کې نجونو هم ګډون کړی وُ چې یوه پکې عیسایي نجلۍ هم وه .

سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا هم وویل: شول چې د کلا مجاهدین د یو ایمان پلورونکي پوسیله چې ځان یې د مجاهدینو په صف کې ننباسلی وُ صلیبیانو ته خبر ورکړ، هغوی ورته په لاره کې کمین ونیوه او ټول یې شهیدان کړل، دا هم ورته وویل : شول چې د کلا دننه څخه نور د هیڅ ډول عملیاتو او مرستې هیله نشته .

هیلي ختمیدې ځکه چې کله په شهیدانو کې ځوانان او نجوني ومونديل شوي نو هغوی هر لورې ته د مسلمانانو نیول، بندیانول او زورول پیل کړل. ان تر دې چې نجوني هم ونه ښښل شوې، ځوانان د بیګار کمپ ته یوړل شول، بوډاګان پخپلو کورونو کې بند شول، نجوني د پوځیانو بارکونو ته یوړل شوې. ځینو نجونو ځانونه ووژل ځکه هغوی لدې ویریدلې چې عزت او آبرو ته به یې زیان رسیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی په همدې غم او فکر کې وُ چې د کلا دننه عملیات به د مسلمانانو لپاره ډېره درانه او زیانمن تمام شي، کله چې هغه د کلا د سرښندونکو د قرباني او ځان تیریدنې څخه خبر شو نو خپلو مرستیالانو ته یې وویل: دا ټول زیان او تاوان د یو ایمان پلورونکي پوسیله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيښ شو، يو خائن او غدار د دومره پوځ او لښکر کار په ټپه ودراوه، يو لوري ته هغه خلک دي چې د الله جل جلاله او ازادۍ لپاره يې ځانونه قربان کړل بل لوري ته هغه غلامان او ايمان پلورونکي دي چې خپل ايمان يې د صليبيانو او کفارو په قدمونو کې کېښوده ، دا خائنان او غداران غواړي د اسلامي تاريخ لوری بدل کړي .

سلطان صلاح الدين ايوبي له غصې څخه ودريده او خپل ورون يې په څپېړه ووهلو او ويې ويل: زه به انشاء الله که ژوندی وم د پر زر به کرک نيسم او غدارانو ته به سزا ورکوم .

د اطلاعاتي اداري مرستيال زاهدان په همدې وخت کې خيمې ته راننوت، سلطان صلاح الدين ايوبي ورته په غمجنه لهجه وويل : نن شپه بايد کلا بندي مکمله شي، زه اوس تاسې ته وايم چې کوم ګروپونه بايد د کرک شاته ولاړ شي .

زاهدان وويل : د بې وخته خبرې بښنه غواړم ښاغلی آمير! اوس شايد تاسې خپله محاصره مکمله نکړای شی، ځکه چې مونږ وخت بې ځايه تير کړ .

سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل : ايا تا کوم نوی خبر راوړی؟

زاهدان په زغرده دا خبره وکړه: تا چې په کومه بې خبرۍ کې دښمن لاندی کړی وُ د هغې څخه دی پوره ګټه پورته نکړه !

سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو مشرانو او کشرانو ټولو قوماندانانو او چارواکو ته ويلی وه چې هغه پادشاه ندی، هغه ته بايد ښکته او ټيټ نشی، خپلې رايې بايد په پوره ازاده توګه وړاندې کړي او ګوت نيونې هم بايد بې ويرې وکړي .

زاهدان په همدې خبرو عمل کولو ، بلکه دا چې هغه پدې سيمه کې د اطلاعاتو او جاسوسی اداری مشر او مسئول وُ، د هغه مثال د شغې سترګې وُ کوم چې په تيارو کې هم ليدل کولای شي، هغه د داسې غوږ پشان وُ چې د خپلو مجاهدينو او سربښندونکو پوسيله يې د څو کيلو مترو څخه د دښمن ګنګوسی هم اوريده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي د هغه په اهميت او قدر پوهيده، هغه ته دا هم ځرګنده وه چې پرته له بريالۍ جاسوسۍ څخه جنګ ګټل امکان نلري خصوصاً پداسې حالاتو کې چې صليبيانو په اسلامي امت کې د جاسوسانو او ورانکارو جال خپور کړی وُ، سلطان صلاح الدين ايوبي ډېرو تکړه او هوښيارو جاسوسانو ته اړتيا درلوده چې هغه پدې ډګرکې پوره بريالی او کامياب هم وُ.د هغه د جاسوسي اداری دري چارواکي علي بن سفيان او د هغه دوه مرستيالان حسن بن عبدالله او زاهدان سرښندونکی او تکړه جاسوسان وه، هغوی پدې ډګر کې د صليبيانو ډېر پلانونه خنثی او شنډ کړی وه .

زاهدان وويل: تاسې ته ځرګنده وه چې صليبيانو د کرک د کلا ساتنه کلکه او سخته کړی وه " او هم يې څه برخه پوځ د کلا څخه د بهر هم ځای پر ځای کړی، تاسې ته دا ويل شوی وه چې د باندې پوځ به محاصره ماتوی، د جاسوسانو له راپورونو څخه دا ځرګنديده چې دا ځل جګړه به د کلا څخه د باندې وی خو بيا هم تاسې محاصره مکمله نکړه، د همدې حالت څخه دښمن ګټه پورته کړه .

سلطان صلاح الدين ايوبي په چټکتيا سره وپوښتل نو هغوی اوس حمله او بريد کړی ؟

زاهدان وويل : تر نن ماښام پوری به صليبي لښکر هغه ځای ته راشي چيری چې زمونږ پوځيان نشته! زما همسنګر ملګرو چې کوم احوال راوړي هغه دا دي چې صليبي پوځ به اوښ سپاره او آس سپاره وي، پياده او پلی ګروپونه به کم وي، هغوی به د محاصرې ځای ته راځی بيا به په ښی او چپ لوری بريدونه او حملی کوي، زمونږ محاصره به ماتيږي، د صليبيانو شمير هم زيات ښودل کيږي .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: زه تا او ستا همسنګر ملګرو ته افرين او شاباسی وايم چې دا احوال يې راوړي دي ؟ زه پوهيږم چې دا کار څومره سخت او خطرناک دی، خو زه تاسې ته دا ډاډ درکوم چې صليبي پوځ کومې خاليګاه ته راځی هغه به په همدې خاليګاه کې ختموم، زه د الله جل جلاله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرسته باور لرم، که په تاسی کې کوم غدار او خائن نه وي نو مونږ ته به کامیابی او بری په نصیب شي .

یو مرستیال سالار وویل : اوس هم وخت شته؟ که تاسې حکم کوی نو مونږ به خو ګروپونه هغه ځای ته ولیږو چې خالي او تش دي!

د سلطان صلاح الدین ایوبی په څیره باندی هیڅ ویره او اثر نه ښکاریده، هغه له زاهدان څخه وپوښتل: که ستا اطلاع سمه وي نو ایا ته دا ویلی شی چې صلیبیان به څه وخت د حملی ځای ته را ورسیږي؟

زاهدان ځواب ورکړ: تر نن ماښام پوری !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: : الله جل جلاله دی وکړی چې هغوی په لاره کې ځنډ ونکړی خو هغوی به د وږو او ستړو آسونو سره برید ونکړی، کله چې هغوی د محاصری ځای ته راشي نو لومړی به خپلو سپرلیو ته دمه او خوراک ورکوي بیا به ګوری چې کوم ځای خالی دی، صلیبیان دومره بی عقل ندی چې همداسې برید او حمله وکړی .

صلاح الدین خپل دری څلور چارواکې راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: صلیبیان زمونږ په لومه او جال کې انشاء الله راتلوونکی دی ، د کلا شاته چې مونږ څومره خالی ځای پریښی هغه نور هم پراخه کړی، ښی او چپ اړخونه دي قوی کړی او دښمن دی منځ ته راننباسی، هیڅ غشی ویشتونکی دی پرته له اجازی څخه غشی نو خوشی کوی .

د دی خبرو او احکامو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی څو ګروپونه سپاره او پلی غشی ویشتوونکی د ماښام څخه وروسته هغه ځای ته ولیږل چې د صلیبیانو د برید ځای ته نژدی وه، هغه سیمه هواره هم نه وه او شګلنه هم ، هلته غونډۍ، لوړی او ژوری وی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کماندو ګروپونو مشر او قوماندان هم راغوښتی و، هغه ته یې وویل: چې په فلانی لاره باندی د صلیبیانو سامان را روان دی هغه د شپی لخوا تباه کول او ختمول دی ، همداسی څه نه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمونه يې ورکړل او بيا له خپلې خيمې څخه راووت، پخپل آس باندې سپور شو، د خپل ساتوونکي ډلې څخه يې څه کسان له ځان سره ملګرې کړل او د محاذ په لوري وخوځيده .

سلطان صلاح الدين ايوبي ځان غولوونکې سړی نه و، هغه له لرې څخه د محاصرې معلومات وکړ او بيا يې خپلو کسانو ته وويل: د صليبيانو څخه دا کلا نيول څه اسانه کار ندی، محاصره به تر ډېر وخته پورې روانه وي .

هغه وليدل چې د کلا د ديوالونو څخه غشي د باران پشان ورول کيږي او دروازې ته رسيدل امکان نلري، د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ د غشو څخه لرې و، ځوابي غشو ويشتلو ګټه نه درلوده ، سلطان صلاح الدين ايوبي د کلا يو اړخ ته ولاړ، هغه يو راپارونکې حالت وليده، يو ګروپ سرښندونکو په ډېره تيزې سره غشي په کلا ويشتل، شپږ منجنيقونو د اور غونډاري کلا ته غورځول، په کوم لوري چې غشي او د اور غونډاري تلل هلته هيڅ صليبي درک نلرلو ځکه هغوی ټول غلي او پټ شوي وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له لرې څخه دا حالت ليدلو او ورته ولاړ وه، ځلوېښت سر ښندونکو پخپلو لاسونو کې برچې او کُلنګان نيولي د کلا په لوري يې منډه کړه او د ديوال بيخ ته يې ځان ورسولو- د کلا ديوال د کاڼو او خاورو څخه جوړ شوی و، هغوی ديوال سوری کول او ورانول پيل کړل .

د همدې کار لپاره په کلا باندې غشي او د اور غونډاري ويشتل کيدل چې صليبيان پدې سرښندونکو باندې غشي ونه ولي .

د سلطان صلاح الدين ايوبي د خولې څخه ناڅاپي ووتل: آفرين! خو د هغه سترګې ودريدې چې کله د کلا څخه آواز راغی او څو سرونه د ديوال څخه رابښکاره شول، څو لوی لوی بيلران هم ښکاره شول چې په هغوی کې بل شوی لرګي او سکروټې پرتې وې، هغه بيلرونه چپه شول او د هغې څخه سکروټې په مجاهدينو باندې راتوی شوې. نورو مجاهدينو په صليبيانو باندې غشي ويشتل تيز کړل چې زيات پکې زخمي شول. د ديوال له بلې برخې څخه غشي راغلل او څه مجاهدين يې زخميان او شهيدان کړل، بيا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړو لورو څخه دومره غشي خوشې شول چې په هوا کې د غشو جال جوړ شو، سربښندونکو خپل کار کاوه او دیوال یې سوري کولو خو دا کار دومره اسانه نه وُ ځکه دیوال ډېر پلن او ډبل وُ، د دیوال لاندنی برخه نسبت پاسنی برخې ته پلنه وه، د دیوال په سوري کوونکو باندې غشي نه لګېدل خو د آور سکروټې پرې راپرېوتې، د بیلرانو راوړونکي د مجاهدینو څخه روغ نشول تللایې خو هغوی به آور او سکروټې خامخا لاندې راغورځولې. لاندني خلکو د آور په لمبو کې هم کار کاوه او د دیوال سوري کول روان وه، غشي یو پر بل وېشتل کېدل، بلاخره دیوال سوري کوونکي وسوځېدل یوازې څو کسان پداسې حالت کې شاته راغلل چې جامو یې اور اخیستی وُ خو له پاسه پرې غشي راغلل او په نیمه لاره کې شهیدان شول، هیڅ یو هم ژوندي او هلته یې ځان ورسولو. هغوی په ډېره چالاکۍ سره د دیوال څخه ډېرې ځانونه داسې راکاږه کړي وه چې د مجاهدینو په غشو ولګېدل، پر ځای د ولوېدل او په خپل بل شوي اور کې لولپه شول ، د دیوال سوري کوونکو څخه هم څوک ژوندي پاتې نشو.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل آس ته پونده ورکړه او د دې ګروپ قوماندان ته ورغی او ويې ویل: پر تا او ستا په سربښندونکو دې د الله جل جلاله رحمت وي، د اسلام تاریخ به د دې مجاهدینو یاد تل تازه ساتي چې خپل ځانونه یې وسوځول، سمدستي دا طریقه خوشې کړه او شاته راشه، دومره په چټکتیا سره غشي او انسانان مه ختموه، صلیبیان د دې کلا د ساتلو لپاره دومره قرباني ورکوي چې ما د هغې تصور هم نه کولو.

قوماندان وویل: : مونږ به هم داسې قرباني ورکړو چې د صلیبیانو په تصور کې نه راځي دیوال به له همدې ځای څخه انشاء الله نړول کېږي، او تاسې به له همدې لارې څخه کلا ته ننوځئ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبى وويل: الله جل جلاله دى ستاسې ارمان پوره کړی! خپل مجاهدين خوندی وساته، صليبيان د باندى څخه حمله کوونکى دي، تاسې به د کلا څخه د باندى جګړه کوی، محاصره کلکه او سخته کړی، صليبيان به مونږ له لوری څخه ختموو .

دا مجاهدين شاته راوستل شو خو قوماندان سلطان صلاح الدين ايوبى ته وويل: که د سلطان اجازه وي نو زه به شهيدان راپورته کړم او د هغې لپاره به بيا همدا طريقه غوره کوم .

سلطان صلاح الدين ايوبى وويل: ښه ده ! خو هيڅ شهيد بايد پاتې نشى !

سلطان صلاح الدين ايوبى د هغه ځاى څخه ولاړ، مجاهدينو چې شهيدان په څه توګه راپورته کړل هغه خپله يو ولوله راپارونکې او احساساتى حالت و، ځکه نور کسان هم پرې شهيدان شول، سلطان صلاح الدين ايوبى لرى تللى و، هغه به له ځان سره بيرغ نه ګرځولو چې دښمن ته يې ځاى څرګند نشي- هغه په يوه غونډۍ باندى وخوت او څملاسته چې دښمن هغه ونه ګوري، هغه ته د کلا ديوال او هغه سيمه ښکاريده چيرى چې د هغه پوځ ځاى خالي پريښي و، هغه ټوله سيمه ولټوله او معلومات يې تر لاسه کړ .

په همدى معلوماتو کې لمر سترګه پريوتله او ماښام شو. هغه ته احوال راغلى چې د هغه د حکم په اساس سپاره او پلى غشى ويشتونکى دى لورى ته را روان دى ، هغه استازى ته وويل: چې قوماندانان دلته راولی، کله چې قوماندانان راغلل نو د کماندوى سرښندونکو مشر هم ورسره وه ، هغه ته سلطان صلاح الدين ايوبى لاره وښودله او په هماغه لورى يې واستولو، بيا يې نورو قوماندانانو ته لارښوونې پيل کړی .

* * *

شپه نيمايى تيره شوى وه چې د آسونو ترپا واوريدل شوه لکه سيلاب چې بند شلولى وی، سپوږمى پوره مکمله او روښانه وه ، د صليبيانو آسونه او سپاره غونډيو او کمرونو ته نژدى راغلل، د هغوى تر شا اوښ سپاره را روان وه، د هغوى د شمير په هکله تاريخ ليکوونکى سره مختلف دي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویدیځ تاریخ لیکوونکو د دې پوځ شمیر درې زره لیکلی خو مسلمان تاریخ لیکوونکو د لسو زرو پورې لیکلی خو د هغه وخت د ژوند حالات لیکوونکو د لسو څخه تر پنځلسو زرو پورې لیکلی دی. د دې لښکر قوماندان او مشر مشهور صلیبي جګړه مار ریمانډ و، دوه تاریخ لیکوونکو د هغه نوم رینالټ لیکلی دی خو هغه ریمانډ دی، هغه د همدې برید او حملې لپاره له ډېرې مودې څخه د کلا څخه د باندې په دښته کې اړولی وه، هغه په همدې شپه یا سهار وختي د صلاح الدین ایوبي په هغه لښکر باندې برید او حمله کوونکی و چې د کرک کلا یې محاصره کړې وه.

صلیبي سپاره له آسونو او اوښانو څخه ښکته شول، آسونو ته د دانو توبرې او کڅوړې په غاړو کې واچول شوې، سپرو ته حکم وشو چې د خپلو لپاره د اوبو مشکونه او واښه شاته را روان وه، صلیبیانو پلان درلوده چې سپرلیو ته د حملې څخه وروسته په کلا کې اوبه ورکړي.د صلاح الدین ایوبي ښارونکو صلیبیان ښه څرګند لیدل او تر سترګو لاندې یې وه، هغوی پدې وېریدل چې دومره څواک به کلا بندي او محاصره ماته کړي.

سهار لا تیاره وه چې صلیبیانو ته د ځان تیارولو او سمبالولو حکم وشو څکه دا د حملې او برید لپاره ځان برابرول وه. هغوی د یو لوی صف او لیکې په شکل کې مخ په وړاندې روان شول. چې کله لومړۍ لیکې او صف حرکت وکړ د شا لخوا څخه پرې د غشو باران پیل شو، په کومو سپرو چې غشي ولګیدل هغوی په آسونه رانسکور شول او ځیني لاندې راپرېوتل، په کومو آسونو چې غشي ولګیدل هغوی بې واکه شول او هر لورې ته وتښتیدل، اوښان چې کله روان شول په هغوی کې ګډوډي او بې نظمي پیل شوه، صلیبي قوماندان هیڅ نه پوهیده چې دا څه وشول او دا ګډ وډي ولې جوړه شوه ؟

هغه د غصې په حالت کې چیغې او نارې پیل کړې. زخمي آسونو او اوښانو داسې واویلا او ګډ وډي پیل کړه چې په ټول لښکر یې ویره او دار

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوستو. کله چې د سهار روښنايي شوه نو صليبيان پوه شول چې د سلطان صلاح الدين ايوبي په لومه او جال کې نښتي دي، هغه پدې هم نه پوهيده چې د مسلمانانو شمير څومره دی خو هغه فکر کاوه چې شمير به يې ډېر زيات وي نو ځکه د داسې حالت لپاره چمتو نه ؤ.

ريمانډ د بريد او حملې بندولو حکم ورکړ خو مخکې گروپ هغې خاليگاه ته ننوتی وه چې د کلا او دوی تر منځ وه او دوی غوښتل هلته ځان ورسوي .

د محاصرې ايوبي لښکر ته لا مخکې خبر ورکړل شوی ؤ نو هغوی د دوی د هر کلي لپاره تيار او چمتو وه، کله چې مجاهدينو دوړې او گرد وليدلو نو ځانونه يې تيار کړل، کله چې د گرد څخه آسونه او سپاره راووتل نو مجاهدينو د حملې په شکل او صورت ځانونه برابر کړل او يوه دايره او حلقه يې جوړه کړه .

کله چې صليبي سپاره د دايرې او حلقې په منځ کې راغلل نو له هرې خوا څخه پرې غازيان راتوی شول نو ايله صليبيان پوه شول چې هغوی له خپل عمومي لښکر څخه راشليدلي او لوی لښکر له خپل ځای څخه حرکت هم ندی راکړی .

سلطان صلاح الدين ايوبي د دی حملې او بريد واگې پخپل لاس کې اخيستي وه، صليبيان شاته راتاؤ شول چې بريد او حمله وکړي خو هيڅوک هم د حملې لپاره موجود نه وه او هر لورې ته دښته خالي وه خو د اړخونو څخه پرې د غشو باران کيده. صليبي قوماندانانو خپل لوی لښکر په کوچنيو برخو وويشلو. د سلطان صلاح الدين ايوبي سر گروپانو د هغه د پلان او حکم سره سم صليبيانو ته د مخامخ جگړې وخت نه ورکولو پداسې حال کې چې د هغوی سپرلی ښې سترې ستومانه او وږې وی. هغوی جنگ ودرولو ځکه هغوی اوبو او ښو ته سترگې په لاره وه او هغه بايد تر سهار پورې را رسيدلي وای .

تر غرمې پورې سامان، واښه او اوبه راونه رسيدې، څو سپاره هغې لورې، ته وځغلول شول خو په لاره کې د مسلمانانو د غشو ښکار شول، که هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي ولاړ واي نو هم سامان ته نشول رسيدلای ځکه سامان او واښه د سلطان صلاح الدين ايوبی کماندويانو لخوا څخه تر حملی لاندی راغلی وه، هغوی په سامان باندی د شپی حمله وکړه او ټول سامان يې تباه او برباد کړ. صلاح الدين ايوبی د خپل خوندی او محفوظ لښکر څخه څه ګروپونه راوبلل او د ريماند لښکر يې تر محاصری لاندی راوست.

که د مسلمانانو شمير د صليبيانو په اندازه وايی نو هغوی پری حمله کوله او هغوی يې تباه کول.

هغه خپل غازيان له لاسه نه ورکول، هغه صليبيان په جګړه جګړه کې د غونډيو او کمرونو منځ ته راوستل او محاصره يې کړل، هغه پدی پوهيده چې څومره وخت تيريږي صليبيان به ناکاره کيږي، هغه سره د دی چې صليبيان يې په بری سره کلا بند کړی وه خو هغه ته هم زيان رسيده.

هغه چې د صليبيانو لوی لښکر محاصره کړی ؤ نو خپل څو ګروپونه يې هم هلته بوخت وه ځکه نو هغه دا ګروپونه په بل ځای کې نشول پکار اچولی. پدی کندو کې اوبه وي چې د څه وخت لپاره څارويو او انسانانو ته بس کيدی، د پوځيانو لپاره د آسونو غوښې کفايت کولو، د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدين ايوبی د ښار مکمله محاصره او کلا بندی پيل کړه، صليبيان په کلاره نه کيناستل، هره ورځ به کوچنی کوچنی جګړی کيدی او ورځی همداسی تيريدی، سلطان صلاح الدين ايوبی د کلا ګرد چاپيره ګرځيده ترڅو داسې ځای پيدا کړي چې د کلا ديوال ونړوی.

***

د محاصری شپاړسمه يا اولسمه ورځ وه، صلاح الدين ايوبی ماښام په خيمه کې د خپلو مرستيالانو سره ناست ؤ او پدی خبره يې غور کولو چې د کلا ديوالونه په څه توګه نړولی شو، په همدی وخت کې پيره کوونکی راغی او ويې ويل چې د سوډان څخه استازی راغلی!

سلطان صلاح الدين ايوبی سمدستی وويل: دننه يې راوليږه! بيا يې وويل: الله جل علی شانه دی خير کړی چې ښه خبر يې راوړی وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازي خیمی ته راننوت نو سلطان صلاح الدین ایوبی وپیژندلو چې دا استازی نه بلکې د پوځ قوماندان دی .
هغه ته يې وويل: کینه!کوم ښه خبر دی راوړی؟
قوماندان سر وښورولو او بیا يې وویل : خبر د ستر او اعلی سپه سالار لپاره هم ښه دی او هم خراب ! مونږ چې د فتحې په نیت سوډان ته لاړ وُ هغه ونشوه نو دا يې خراب اړخ دی او ښه پدی دی چې مونږ تر اوسه پوری ماتی هم نده خوړلی او پشا شوی نه یو.
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : د دی څخه معلومیږي چې د ماتی او پشا کیدو اثار هم څرګند شوی؟
قوماندان وویل: بالکل څرګند دی! زه ستا څخه د حکم اخیستلو لپاره راغلی یم چې مونږ څه وکړو؟ مونږ ته مرسته بالکل ضروری او اړینه ده، که زمونږ سره مرسته ونشي نو پشا راتلل مو حتمی دی .
سلطان صلاح الدین ایوبی د ټول پیغام اوریدلو څخه مخکې هغه ته خوراک او څښاک راوغښتلو او بیا يې ورته وویل: خوراک او څښاک هم کوه او خبری هم .
کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک او شوبک ته راتللو نو خپل ورور تقی الدین يې خپل نائب او مرستیال ټاکلی وه او د مصر امیر او د هغه ځای د پوځ مشر هم هغه د مصر او سوډان په پوله باندی د فرعون د وخت په کنډوالو کې د صلیبی وران کارو او دهشت ګردو یوه ډله د خپلو ډرامو او ورانکارۍ د پلانونو سره یو ځای نیولی وه نو ځکه يې سمدستی په سوډان باندی برید وکړ چې کیدای شي د دی ورانکاری ډلی تر شا سوډان ولاړ وي او غواړي په مصر باندی برید وکړی. سلا کارانو او پوځی مشرانو هغه ته وویل : چې لومړی د سلطان څخه پدی هکله اجازه وغواړه او بیا برید وکړه خو تقی الدین هغوی ته وویل: چې زما ورور اوس د صلیبیانو د یو لوی لښکر سره په جګړه بوخت دی نو د هغه اندیښمن کول ندی پکار،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د احساساتو تر تاثير لاندې برید وکړ خو اوس قوماندان دا احوال
راوړي وه چې ماتې او پښا تلل څرګند معلومېږي .
تقي الدين د عام استازي پر ځای پوځی سړی ځکه رالیږلی ؤ چې سلطان
صلاح الدين ايوبي ته ټوله مسئله په فني توګه وړاندې کړي او په ټولو خبرو
يې خبر او پوه کړي، سلطان صلاح الدين ايوبي ته دومره خبر مخکې
رسیدلی ؤ چې تقي الدين حمله کړې .
قوماندان د سوډان پیښې سلطان صلاح الدين ايوبي ته دا ډول بيان کړې
: تقي الدين حقایقو او ځمکني واقعیتونو ته ونه کتل او د احساساتو په
اساس يې د حملې حکم ورکړ ځکه په هغه کې هم هماغه جذبه، احساس او
ولوله وه کومه چې د هغه په ورور سلطان صلاح الدين ايوبي کې وه خو د
دواړو ورونو تر منځ په جنګي پوهه او هوښیارۍ کې توپیر موجود ؤ .
تقي الدين چې کومه فيصله کړې وه هغه په پاک نیت د اسلامي
احساساتو په اساس ولاړه وه خو هغه دا حقیقت هیر کړی ؤ چې جهاد یوازې
دی ته نه وایی چې په پټو سترګو په دښمن ور ودانګې، هغه په سوډان او
مصر کې د خپلو څارونکو او جاسوسانو را پورونه هم په نظر کې ونه نیول،
يوازې دا خبره يې په غوږ کې ناسته وه چې صلیبیان سوډانیانو ته روزنه او
ټریننګ ورکوي او هلته د حملې او برید لپاره تیاری نیول شوی دی .
تقي الدين غوښتل دښمن د تیاری په حالت کې ختم کړي خو هغه د
دښمن ځواک او زور معلوم نکړ چې هغوی څومره ځواک لري؟ څومره کسان
به د جګړې ډګر ته راوړاندې کوي؟ او څومره به د احتیاط لپاره ساتي، د
هغوی سپاره او پیاده به څومره وي؟ تر ټولو مهمه مسئله دا وه چې د جګړې
میدان به څومره لرې وي او هلته به خوراک او سامان څه ډول رسول کیږي .
دوه خرابۍ په لومړي وخت کې راپیدا شوی :
لومړی دا چې سوډانیانو او صلیبیانو په پوله او سرحد باندې د تقي
الدين مخه ونه نیوله، هغوی ورته تر هغې پورې د سوډان په دننه کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ اجازه ورکړه چې لوی دښتي او صحراء ته ورسیده چې هلته هیڅ اوبه نه وې .

دویمه خرابي دا وشوه چې د مصر پوځ او لښکر د صلاح الدین ایوبي د چلونو او پلانونو په اساس جنګیده چې ډېر لږ پوځ به لویو لویو لښکرو ته ماتې ورکوله، دا پوځ یوازې هماغه استعمالولای شو نه بل چا.

صلاح الدین ایوبي تل د مخامخ جګړې څخه ځان ساتلو، هغه به خوځنده جګړه کوله، تقي الدین د پرمختګ کوښښ کولو ځکه پدې لښکر کې سربښندونکي کماندویان هم موجود وه خو د دې پوځ جنګول او استعمالول یوازې د صلاح الدین ایوبي کار وُ. په سوډان کې هغوی داسې راګیر شول چې دښمن پرې چلونه استعمالول او دوی هیڅ هم نشول کولای، دښمن تقي الدین د خپلې خوښې میدان ته راوستلو او بیا یې پرې د سلطان صلاح الدین ایوبي پشان ګوریلایي او غل چکي بریدونه پیل کړل، د تقي الدین غازیانو او د لښکر څارویو ته څاڅکي اوبه هم نه رسیدلې، کماندویانو ورته وویل: چې مونږ پدې لوی بیابان او دښته کې خوشې کړه چې خپل ښکار وکړو خو هغه ورته اجازه نه ورکوله داسې نه چې مرکز او قومانده ختمه شي او ټول تیت پترک شي .

کله چې د سامان او خوراک خبره رامنځ ته شوه نو ټولو دا احساس وکړ چې دومره لرې ځای او د جګړې میدان ته شیان را رسول څو ورځې غواړي او بیا د هغې امنیت او خوندیتوب هم ګران کار دی ځکه لاره ډاډمنه نده. همداسې وشول چې د سامان لومړی کاروان دښمن د ختمولو پر ځای له ځان سره بوتللو، د دې خبر په اوریدو سره د کماندویانو د قوماندان او تقي الدین تر منځ سختې خبرې هم وشوې، د کماندویانو قوماندان ورته وویل: چې مونږ د جګړې لپاره راغلي یو او حتماً به جنګیږو خو داسې نه چې دښمن به پر مونږ حملې کوي، سامان به الوزوي او مونږ د مرکز په هیله همداسې چوپه خوله ناست وُ. تقي الدین د حکم په بنسټ هغه ته سخته خبره وکړه نو قوماندان ورته وویل: ته تقي الدین یې، صلاح الدین نه یې، مونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغه طریقه او جذبه جنګیږو کومه چې سلطان صلاح الدین ایوبی موږ ته ښودلی، موږ کماندویان یو د دښمن ګېډې ته ننوځو او د هغوی ګېډې څیرې کوو. ستا دا لښکر له لوږې او تندې مړ کیږي او سامان ټول دښمن وتښتولو، موږ پدې عادت شوي یو چې د دښمن په سامان خپل لښکر ساتو.

تاریخ لیکوونکی لیکي چې پدې خبرو د تقي الدین په سترګو کې اوښکې راغلې، ځکه هغه پدې پوهیده چې دا قوماندان د کومې ولولې او احساس په اساس خبرې کوي، تقي الدین په احساساتي توګه وویل: زه د الله جل جلاله له عذاب څخه ویریږم او له فلسطین څخه په ډېر امید راغلی مسلمانان هسې د مرګ خولې ته نشم ننباسلی.

قوماندان وویل : نو بیا تاسې باید دا حمله او برید نه وای کړی!

په موږ کې څوک د الله جل جلاله په لاره کې سرښندلو ته تیارنه دي، موږ اوس د مرګ خولې ته راغلي یو! او دا د مسلمانانو شان دی چې کله د مرګ خولې ته رانژدې شي نو خپل ځان خپل رب ته نژدې بولي، تاسې د احساساتو څخه راووځی موږ د دښمن په لومه او جال کې راګیر شوي یو.

تقي الدین دومره بې عقل او ناپوه هم نه ؤ بلکې هغه ته د خپل ورور دا خبرې یادې وې چې خپل ځان به پادشاه نه ګڼې او د جګړې په میدان کې به د پادشاهانو په شان حکم نه ورکوي، په خپلو غلطیو به پرده نه اچوې ځکه نو هغه د قوماندان دا سختې خبرې سپین سترګی توب ونه ګڼلو بلکې سمدستي یې ټول قوماندانان راوغوښتل او د راتلوونکي حالاتو په هکله یې بحث او خبرې پیل کړې فیصله وشوه چې کماندویان دي هر لوري ته د عملیاتو لپاره خپاره شي، د سامان راتللو لارې دې هم کماندویان د خپل کنترول کې راولي، پوځ باید په درې برخو وویشل شي او د درې لورو څخه په دښمن باندې برید وکړي، تقي الدین چې کوم احتیاطي پوځ ساتلی ؤ هغه هم ډېر کم ؤ، د دې ویش فایده دا شوه چې لښکر د هغو برخو څخه ووتلو چیرې چې اوبه نه وې. د شګو او غونډیو دریاب ؤ چې پوځ پکې خپور شو. دښمن پدې درې برخو هم حملې پیل کړې او هغوی یې نور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره خپاره او جلا کړل، ځانی زیان ډېر زیات شو، قوماندانانو خپل ګروپونه سره جلا جلا کړل او بیا یې داسې جګړه پیل کړه کومه چې صلاح الدین ایوبی ورته روزنه ورکړې وه خو ښکاره معلومیده چې دوی دا جګړه نشي ګټلی، هغوی خپل احساسات او ولولې پخپل ځای وساتلی. د سامان رارسیدل اوس له نظره وغورځول شول نوهغوی په دښمن باندی بریدونه کول او له هغه ځای څخه یې سامان لاس ته راوړلو.

کماندویانو په پوره سربښندنه په دښمن حملی کولی او هغوی ته یې پوره زیان اړولو، څه به چې پلاس ورتلل هغه به یې نورو مجاهدینو ته رسول. مرکزی قومانده ختمه شوی وه. تقی الدین د خپلو کسانو سره یوی او بلی خواته کوښښ کولو، د احساساتو تر پولې پوری هغه پوره ډاډه وُ، هغه ته له هیڅ لوری هم دا خبر نه وُ راغلی چې کوم غازی یا کوم ګروپ تسلیم شوی او یا یې وسله غورځولی ده. جګړه وړو وړو ګروپونو ته وویشل شوه او په نیمایی سوډان کې خپره شوه، د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکرو هر قوماندان له ځان سره دا فیصله وکړه چې ټول به کماندوی جګړی کوی خو له سوډان څخه به نه وځی دښمن ته هم زیان رسیده، داسې حالت هم راغی چې دښمن ورخطا شو چې اوس به له سوډان څخه مسلمانان څه ډول وباسی.

غازیان هر لوری ته خپاره شوی وه، اوس مرکز او اعلی سپه سالار ته دا پته نه لګیده چې زمونږ ټول زیان څومره شویدی او څومره غازیان ژوندی پاتی دي خو د دی خبری معلومات ورته کیده چې دښمن ته هم زیات زیان رسیدلی او بیا په مصر باندی تر ډېر وخته پوری حمله نشي کولای. پدی ډول جګړه باندی کومه ګټه هم نه رسیدله ځکه چې کوم ځای پری نه نیول کیده او لښکر ته ځانی زیان هم رسیده.

په همدی حالاتو کې تقی الدین سلطان صلاح الدین ایوبی ته د خپل یو قوماندان پواسطه احوال ولیږلو، هغه ویل چې یوازی په یو صورت کې فتح او کامیابی لاس ته راتلای شي چې هغې پوځ ته مرسته او کومک ورسیږي. ټول پوځ خپور او پراخه شوی وُ د هغوی د بری لپاره نور پوځ او لښکر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړتیا وه، تقي الدین له سلطان صلاح الدین ایوبي څخه دا هم غوښتې وه که چیرې مرسته نشي راتلای نو ایا خپل پوځ راتول او له سوډان څخه راوځي؟ په مصر کې چې کوم پوځ پاتې ؤ هغه د پولو او سرحداتو لپاره هم کافي نه ؤ نو د هغې محاذ ته لیږل هیڅ امکان نه درلوده.

سلطان صلاح الدین ایوبي د پشا تګ سره عادت نه ؤ نو ځکه هغه ته دا فیصله کول ګران شول چې اوس ورور ته څه ډول حکم او سلا ورکړي خو هغه حقایق په نظر کې ساتل ځکه هغه پدې حالاتو کې هیڅ ډول مرسته نشوه ورکولای، هغه خپله مرستې ته اړتیا لرله ځکه هغه د صلیبي یرغلګرو سره په جګړه بوخت ؤ. نو ځکه په ژور فکر او سوچ کې پریوت.

***

د تقي الدین قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبي ته د جګړې حالات بیان کړل خو د صلیبي داړه مارانو د هغو ورانکاریو په هکله یې هیڅ هم ونه ویل چې هغوی د اسلامي هیواد او اسلامي امت په خلاف پیل کړي وه. کیدای شي چې قوماندان ته به هغه حالات معلوم نه وه ځکه چې ډېر وروسته هغه رسوا شول.

د تقي الدین پوځ په داسې کوچنیو کوچنیو ګروپونو وویشل شو چې شمیر یې لس لس کسانو ته رسیده. په ځینو برخو کې د کوچیانو کړدې، چوپالونه او جونګړې هم وې، په ځینو سیمو کې شنه چمنونه، ونې او اوبه هم وې خو زیات نه بلکې ټوله سیمه وچه او د شګو دریاب ؤ.

یو ماښام درې غازیان خپل مشر او قوماندان ته راغلل چې دوه پکې زخمیان هم وه، هغوی وویل: چې زمونږ ګروپ ټول دوه ویشت کسان وه چې یو قوماندان او پاتې غازیان وه، د ورځې دا ګروپ چیرې پټ وُو، د هغوی قوماندان د ورځې داسې ګرځیده لکه چې پیره کوي یا دا چې چاته سترګې په لاره دي. پدې وخت کې یو سوډاني اوښ سپور راپیدا شو او کله یې چې قوماندان ولیده نو تم شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ورغی د هغه سره يې خبرې وکړې خو معلوم نشول چې څه خبره به يې ورسره کړې وی خو قوماندان مونږ ته وويل چې اوښ سپور هغوی ټول خپل کلی ته بللی ياستي، د شپې به د کلی خلک مونږ میلمانه کوي او د دښمن کوم ځای به هم ورته په ګوته کوي. پدی خبره ټول غازيان خوشحال شول ځکه هغوی ته د میلمستیا سره سره د دښمن سره د جګړې وخت هم پلاس ورتللو، د لمر پريوتو سره جوخت دا ګروپ د هماغه کلی په لوری وخوځيده، کله چې ټول هلته ورسيدل ګوري چې دری جونګړې دي چې چار چاپير يې ونی او تر مخ روانی اوبه هم وی.

غازيان د جونګړو څخه د باندی په شګو باندی کيناستل خو قوماندان يوی جونګړې ته ننوت، مشغلونه بل شول او ټولو غازيانو ته خوراک او څښاک ورکول شو، قوماندان د جونګړې څخه بهر راووت او غازيانو ته يې وويل چې ټول ويده شي چې بيا به د حملی لپاره راپاڅول شي.

په هغو کې دری کسان چې خپل مشر قوماندان ته راغلی وه يو پکی د شپې ويده نشو يا دا چې سترګی يې پرانستی هغه په يوه جونګړه کې د ښځو خنداګانی واوريدی، دی غازی هغې جونګړې ته ور وکتل ګوری چې قوماندان د دوه ښکلو او ښايسته نجونو سره ټوکی ټکالی کوی، شراب يې ترمخ پراته وو، نجونی په اطرافی جامو کې وی خو اطرافی نه معلوميدی.

غازی د باندی خپ خپ اوازونه واوريدل چې يې وکتل نو ډېر خلک دی لوری ته را روان او په لاسونو کې يې توری او برچی دي غازی د جونګړې يو لوری ته پټ شو تر څو د دی خلکو له حال څخه ځان خبر کړی، د راغلو خلکو څخه يو جونګړې ته ننوت او وی ويل: څرنګه وروره! کار پيل کړو؟

قوماندان ورته وويل : تاسې راغلی؟ ټول ويده دی، سمدستی يې ووژنی، پدی سره نجونو په کړس کړس وخندل.راغلی خلک په ويدو او بی خبره غازيانو ورپريوتل، ځينی په خوب کې په شهادت ورسول شول کوم چې رابيدار شول هغوی جګړه وکړه. دوه غازيانو تيښته وکړه او کوم غازی چې د جونګړې خواته پټ شوی ؤ هغه هم ورسره يو ځای شو او دری واړه په يو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوري روان شول خو د هغه دواړه ملگري زخمیان وه. هیڅوک د هغوی پسې رانغلل ځکه چې تیاره شپه وه او هغوی چا ونه لیدل، دا څرگنده نشوه چې قوماندان اوښ سپاره بې لارې کړې ؤ او که له مخکې څخه یې د دښمن سره لاره جوړه کړې وه او د خپلو غازیانو لپاره وخت کټلو، د دې پیښې څخه دا معلومات وشو چې دښمن د غازیانو د ختمولو لپاره له جگړې څخه بر سیره نورې لارې هم کتلې او د ښځو څخه هم پدې لاره کې کار اخلي.

دښمن د انساني فطرت له غریزو او خواهشاتو څخه کار اخیستلو ځکه پداسې دښتو او بیابانو کې انسان د خپل خواهش د پوره کولو لپاره په تلوسه کې وي.

دښمن هم د خپل پوځ پوسیله غازیان لټول او هم یې د هغوی په خلاف پټ جنگ پیل کړی ؤ. کله چې څو داسې پیښې وشوې نو غازیان یې پوه کړل چې د چا په جال او لومه کې پرینوځي.

د دې پیښو څخه یوه داسې هم وه چې د غازیانو قوماندان عطا الهاشمي په یو ځای کې ناست وه، د هغه ټولي په څو کوچنیو گروپونو ویشل شوی ؤ. دا د مصر څخه د سامان راتللو لاره وه، عطا الهاشمي د خپل گروپ پوسیله چې شمیر یې تر سلو هم کم وه ټوله لاره خوندي ساتلې وه، هغه د دښمن په حمله کوونکې ډلې باندې ډېرې سختې حملې وکړې او هغه یې له ختمولو لپاره ډېر کوښښ وکړ خو پرته د څو غازیانو شهید کولو څخه یې بل کار ونشو کړای.

عطا الهاشمي د غونډیو په منځ کې ناست ؤ، د هغه سره شپږ اوه غازیان هم وه، دا د هغوی مرکز ؤ، هغه یو بوډا سړی د دوه اطرافي نجونو سره ولیده، نو هغه درې واړه دوی ته نژدې راغلل ،نجونې سوډاني معلومیدې خو جامې یې اصلي نه بلکې بدلې وې، د هغوی په خیرو باندې گرد او دوړې وې، غمجن او اندیښمن معلومیدل، نجونې د بوډا شاته پټې شوې چې دا د شرم او حیا څرگندول وه. هغه سړی په نیمه مصري او نیمه سوډاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه وویل: چې مونږ مسلمانان یو او دا دواړه زما لورګانی دي، هغوی د لوږی څخه مړی کیږي، نو د خوراک او څښاک لپاره یې څه وغوښتل .

عطا الهاشمی د سوډان په ژبه پوهیده، هغه کماندو ؤ، هغه د کماندوی حملو د بری لپاره سوډانی ژبه یاده کړی وه، د هغه سره د خوراک او څښاک کمی نه وه، څکه دوه دری ځلی د سامان کاروان تیر شوی ؤ نو هغه ورڅخه د خپلو غازیانو لپاره پریمانه شیان اخیستی وه ترڅو هغوی خپل کار په ښه توګه سرته ورسولی شي. هغوی دری واړو ته یې خوراک او څښاک ورکړه او بیا یې ورڅخه وپوښتل چې هغوی له کوم ځایه راغلی او اوس چیری تلوونکی دي؟ هغه سړی ورته د یو کلی نوم واخیست او بیا یې وویل: چې زمونږ کلی په جګړه کې راګیر شوی چې کله ورته مسلمانان راغلی او کله سوډانیان هغوی د خوراک شیان په کور کي نه پریښودل، هغه به د پوځیانو څخه خپلی لورګانی هم پټی ساتلی خو نور په تنګ راغی او د کور څخه راووت، هغه د خپلو لورګانو عزت خوندی ساتی، هغه وویل: چې زه مسلمان یم او غواړم مصر ته ولاړ شم خو اوس حالات بالکل خراب دی .

بیا یې عطا الهاشمی ته وویل : که ممکن وی د حالاتو تر ښه کیدو پوری دوی ستاسی سره پاتی شی نو دا په دوی ستاسی لوی احسان وی او د مسلمان شان دی چې د مظلوم مرسته په هر ځای کې د خپل طاقت او قدرت په اندازه کړی او کوی .

عطا الهاشمی ځواب ورکړ ترڅو چې زه دلته وم تاسې دری واړه به ساتم!

بوډا سړی وویل : تاسې دا دواړه زما لورګانی درسره وساتی او زه درڅخه ځم ترڅو خپل څاروی می چې د شپون سره امانت پریښودی دی خرڅ کړم او دوه دری ورځی وروسته بیرته راځم !

یوی نجلی په معصومه ژبه وویل: زه چې ستاسې ژوند ته ګورم نو ډیره حیرانیږم چې څومره سخت ژوندی مو دی! ایا ستاسې خپل بچیان او کورنی نه یادیږي؟

عطا الهاشمی وویل: ټول را یادیږي خو زه خپل مسئولیت نشم هیرولای !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معلومیده چې نجونې د خوراک او څښاک څخه وروسته تازه او روغې ښوېدې، یوه غلې ناسته وه خو بلې خبرې کولې، هغې چې څومره خبرې کولې په هغې کې د عطا الهاشمي او د هغه د غازیانو لپاره د مرستې او ملګرتیا خبرې وې.

نجلۍ وویل: چې تاسې د خپل وطن څخه دومره لرې خپل ځانونه بربادوئ - په دې خبره عطا الهاشمي ناڅاپي ودریده او خپلو ملګرو ته یې وویل: د دې سړي پښې په رسۍ وتړئ او بیا یې زما په آس پورې کلک کړئ، غازیانو د هغه پښې کلکې وتړلې او بیا یې په آس وتړلو او هغه یې خلاص کړ.

عطا الهاشمي یو غازي ته وویل: چې په آس سپور شي، هغه غازي سپور شو، عطا الهاشمي دواړه نجونې یو ځای جوخت ودرولې او دوه غازیان یې د غشو سره راوغوښتل، غازیانو ته یې وویل: چې هغوی غشي په لیندو کې کیږدي او د نجونو تندې په نښه کړي بیا یې آس سپاره غازي ته وویل: چې ځان منډې ته چمتو کړي.

په آس پورې تړلي سړي پدې ښه پوهیده چې آس منډه کړي نو د ده به بیا څه حالت کیږي.

عطا الهاشمي هغې درې واړو ته وویل: زه یوازې یو ځل تاسې ته وایم چې خپل ځان سم راوپیژنئ او خپل مقصد بیان کړئ کنه بیا د بلې خبرې وخت نه درکول کیږي.

چپوالي په ټولو خپور شو، دواړو نجونو خپل ملګري ته وکتل چې د آس پورې تړلی شوی په ځمکه پروت و، درې واړو په سترګو کې سره سلا مشوره وکړه نو سړي وویل: زه خپل ځان معرفي کوم!

عطا الهاشمي ورغی او په خوا کې ورته کیناسته وویل: که ریښتیا بیان دې وکړو نو بیرته دې خوشې کوم!

هغه سړي عطا الهاشمي ته وویل: او د کانړي پښان سړیه! زه د ګلانو پښان دوه نازکې نجونې تاته خوشې کوم او ته هغه په غشو باندې ولې! هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د ځان سره وساته او لرې ځاى ته لاړ شه كه دا بیه درته كمه ښكاري نور څه وغواړه هم یې دركولاى شم!

كه د سرو زرو غوښتنه دې وكړه د ماښام څخه مخكې یې درته رارسوم!

عطا الهاشمي پورته شو او آس سپور غازي ته یې وويل: چې آس څو ګامه وړاندې بوځه !

آس روان شو نو سوډاني چیغې كړې عطا الهاشمي حكم وكړ چې آس تم كړه ! بیا هغه سړي ته ورغی او ورته وې ويل : سمه خبره وكړه! هغه سړي ومنله چې زه د سوډان جاسوس یم او صلیبیانو راته روزنه او ټرینګ راكړی، د نجونو په هكله یې وويل : چې هغه مصریانې دي خو صلیبیانو د ورانكارۍ لپاره روزلې دي.

عطا الهاشمي د هغه پښې راخلاصې كړې او بیا یې ځینې پوښتنې ورڅخه وكړې.

بوډا وويل: چې مونږ ته دا دنده سپارل شوې چې د نجونو او سرو زرو په واسطه په سوډان كې خپاره شوي مجاهدین ووژنو او یا یې خپل ملګري كړو كه داسې ونشي نو ژوندي یې خپلو كسانو ته په لاس وركړو.

بیا یې وويل : چې تاسې د كاروان لاره داسې كلكه ساتلې چې صلیبیانو سره د ټولو كوښښونو هغه تر خپلې ولكې لاندې رانه ویستلې شوه، نو هغه ته د دې نجونو سره یو ځاى وظیفه وسپارل شوه چې عطا الهاشمي خپل كړي یا دا چې ژوندي یې راولي او كه نه كیده نو وې وژني - خو زه حیران یم چې تاسې د دې ښكلو نجونو په لیدلو هم زمونږ د خبرو اترو اثر لاندې رانغلی او سمدستي راباندې پوه شوی نو اى مجاهده ! ولې تا دا دوه ښكلې نجونې قبولې نكړې؟

عطا الهاشمي ورته وخندل او بیا یې وويل: زما ایمان او عقیده دومره خامه او كمزورې نده چې پداسې شیانو خرابه شي!

عطا الهاشمي دواړه نجونې هم راوغوښتلې، زیاتې خبرې كوونكې نجلۍ وويل: چې زمونږ سره به اوس څه رویه او چلن كیږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عطا الهاشمي ورته وویل: چې سبا سهار به هغوی خپل مشر سالار تقي الدین ته استقبال کېږي، هغه دري واړه خپلو غازیانو ته وسپارل او ورته یې وویل چې جلا جلا یې سره وساتي، کله چې د هغوی لټون او تلاشي واخیستل شوه نو د دري واړو څخه خنجرونه راووتل او د سړي سره یوه پوړۍ پوډر هم وه چې په هغې کې حشیش ترل شوی وه .

لمر پریوتو چې د هغه د ټولي یو ګروپ را ورسیده، هغه خپل غازیان هر لوري ته خپاره کړي وه، هغه ټولو ته وویل: چې دا ورانکاري جاسوسان دي، کیدای شي د هغوی ملګرو ته معلومه شي چې دوی نیول شوی نو د هغوی د خلاصولو لپاره حمله کیدای شي ، د دي خبرو څخه وروسته هغه ویده شو، هغه ځای لوړ او ژور وُ، هغه د خوب څخه مخکې وکتل چې دري واړه په څه حالت کې پراته دي، هغه د غونډۍ په یو اړخ کې پریوت چې خپلو ملګرو نشو لیدلای، هغه سمدستي ویده شو خو لږ وروسته رابیدار شو او په ذهن کې یې دا وګرځیده چې دا دوه نجونې څومره ښکلې او څومره معصومې دي او صلیبیان هغوی څومره خرابې استعمالوي. که دا دواړه په کوم مسلمان کور کې پیدا شوي واي نو هغوی به د ښکلو ناوُ په شان واده شوي واي، هغه ته خپله میرمن وریاد شوه چې په څه ډول د هغه کورته را واده شوه، د هغه په خیال او تصور کې خپل میرمن راغله او د ډرامې پشان حالت ورته پیدا شو، هغه د خیالونو او تصوراتو په دنیا ورګډ شو، پدې ورانه او ویجاړه دښته کې دي خیالونو او تصوراتو په هغه باندې نیشه راوسته، پداسې دښتو او بیابانونو کې مجاهدین په همداسې خیالونو کې خپل وخت تیروي .

پدې وخت کې سپوږمۍ راوختله او هر لوري ته روښنایي خپره شوه، هغې د جادو پشان کار وکړ او هر لوري ته یې داسې اثر ورغورځولو چې د مرګ خطر د خلکو له ذهن څخه وځي .

عطا الهاشمي راپورته شو او په هغه لوري ولاړ کوم ځای کې چې دواړه نجونې پرتې وې، هغه پداسې شکل ولاړ لکه خپل کسان کوري او حالت یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلوموي . هغه دواړه نجونې یو ځای پرتې وې شا او خوا یې مجاهدین پراته وه .

د نجونو ملګرې د دوه دری غازیانو په حلقه کې پروت و، عطا الهاشمي پخپله پښه د یوې نجلۍ پښه زور کړه نو د هغې سترګې خلاصې شوې، هغې وپیژانده نو راپورته شوه، د عطا الهاشمي سره روانه شوه، نجلۍ پدې ډېره خوشحاله وه چې قوماندان د هغې د حسن او ښکلا تر جادو لاندې راغی نو په خوښی ورسره روانه شوه، هغه خپلو همسنګر ملګرو ته کتل چې په څومره بې پروایی سره ویده دي چې یوه نجلۍ ورڅخه پورته کړې شوه او دوی پرې خبر هم ندی. هغه د غصې پر ځای پخپلو کسانو رحم راغی چې پداسې دښتو او بیابانونو کې جګړه کوی، هغوی پرته له الله جل جلاله څخه د بل چا تر کنترول او څارنې لاندې نه وه ځکه چې مرکز یې ختم شوی و .

نجلۍ هغه خپل د ملاستې ځای ته بوتله، د هغې په سر پړونی نه و، د سپوږمۍ رڼا د هغې په ویښتانو باندې داسې لګیده لکه چې د سرو زرو تارونه وي، تر ډېر وخته پورې هغه نجلۍ ته کتل او هغې ده ته کتل .

نجلۍ په خمارونکې خندا او اواز سره وویل : زه پدې حیرانه یم چې ته ولې ویریږې - ایا ته ماته اړتیا نلرې ؟

عطا الهاشمي ورته همداسې پټه خوله کتل نو نجلۍ د هغه یو لاس راونیولو او پخپلو شونډو یې کیښوده، بیا یې وویل : زه پوهیږم چې تا ولې زه راوستم.وخت غنیمت وبوله او د فکر او خیالاتو د دنیا څخه بیرون شه ؟

عطا الهاشمي خپل لاس د هغې څخه راخلاص کړ وویل: زه پدې فکر کوم چې ستا پلار به هم زما پشان یو سړی وی زه هم پلار یم زما او ستا د پلار په منځ کې د اسمان او ځمکې توپیر دی !

ستا پلار څومره بې غیرته دی او زه د غیرت ساتلو په خاطر پدې دښتو او بیابانونو کې خپل اولادونه یتیمان او میرمن کونډه کوم .

نجلۍ وویل: زما هیڅ پلار نشته! لیدلی به مې وی خو په یاد مې ندی !

عطا الهاشمي وپوښتل : ایا مړ شویدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ وویل :دا مې هیڅ په یاد ندي!

عطا الهاشمي وپوښتل : مور دې چیرې ده؟

انجلۍ ځواب ورکړ: دا مې هم په یاد ندي! زما دا په یاد ندي چې ایا زه په کوم کور کې پیدا شوې یم او که په کومه خیمه کې! خو اوس د داسې بې خونده خبرو وخت ندی .

عطا الهاشمي وویل : مونږ سپایان په همدا سې خبرو وخت تیروؤ! زه غواړم ستا په ذهن او تصور کې هم پخوانۍ یادونه راتازه کړم!

نجلۍ وویل: زه پخپله یو ښکلی او حسین یاد او خاطره یم! زه چې لږ وخت هم د چا سره تیر کړم هغه مې بیا د تل لپاره یادوي خو زما خپل کوم یاد نشته .

عطا الهاشمي ورته وویل : خپل ځان حسین او ښکلی یاد نه بلکې بد او خراب یاد وګڼه! ستا شخه ماته د صلیبیانو سوډانیانو او تش په نامه مسلمانانو د ګناهونو بدې بوی راځي!

ته چې ماته رانژدې کیږې نو ماته کانګې راځي، تا هیڅ نارینه نه یادوي، ستا پشان د ښځو ښکاریان نن دلته او سبا په بل ځای کې وي چې کله ورته دویم ښکار پلاس ورشي لومړی یې له یاده ووځي! ستا دا ښایست او حسن د ځو ورځو میلمه دی! ته زما په واک او بند کې یې! زه ستا دا غولوونکی ځیره د تل لپاره بد شکله او بدرنګه کولای شم خو دې ته هیڅ اړتیا نشته! دا دښته، شراب او بدکاري به تا په یو کال کې وخوري او داسې مړاوې ګُل به درڅخه جوړ شي چې خلک به دې بیا لرې غورځوي !

دا صلیبیان او سوډانیان به بیا تا لرې غورځوي او ته به سوال او خیر غواړې! ته به بیا د ډېرو خرابو او بدو خلکو ښکار شې! عطا الهاشمي داسې اغیزناکې خبرې کولې چې د نجلۍ په خیال ذهن او فکر کې طوفان او بدلون راپیدا شو.

مسلمان قوماندان ورته ویل: زما یوه لور ده چې ستا څخه به دوه درې کاله کوچنۍ وي، د هغې واده به د یو عزت مند ځوان سره کیږي چې زما په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شان به یې په ملا کې توره تړې او په ښکلی آس به سپور وي . هغه به زما په شان د جګړې د میدان شهزاده وي او زما لور به ناوې کیږي، هغه به د خپل خاوند په زړه او کور حکومت کوي ، خلک به زما د لور لیدل غواړي خو هغه به نشي لیدلای، زه به هم په هغې ویاړ کوم، خاوند به یې د هغې سره داسې مینه او محبت کوي چې تر زوړ والي پورې به هم هغه نه ختمیږي بلکې زیاتوالی به پیدا کوي .

ستا د لیدلو لپاره په هیڅوک هم په تلوسه کې نه وي، ځکه چې ته یو لوڅ راز یې ، ستا عزت د هیچا په زړه کې نشته ! او هیڅوک تا د مینې او محبت وړ نه ګڼي.

نجلۍ وویل : ته ولې ما سره داسې خبرې کوې ؟

عطا الهاشمي وویل: زه تا پدې پوهوم چې ستا پشان نجونې او لونې پاکې او مقدسې وي! مونږ مسلمانان لورګانې د الله جل جلاله رحمت او پیغام ګڼو، که د عصمت او عفت په معنا پوه شي نو پر تا به د الله جَل جلاله رحمت راووریږي خو پدې نه پوهیږي ځکه ته په هغې مینه او محبت نه پوهیږې کوم چې د روح تل ته ښکته کیږي، ته بد مرغه او بد نصیبه یې ، تا د خلکو هوس لیدلی خو محبت او مینه دې نده لیدلې .

عطا الهاشمي ورو ورو غږیده، د هغه په اواز کې اثر او اغیزه وه، خو نجلۍ پدې حیرانه وه چې دا خو د نورو خلکو په شان نارینه دی او د دې ښکلا او حسن ته هیڅ اهمیت نه ورکوي .

عطا الهاشمي د کانړي پشان سړی هم نه ؤ بلکې په ولولو او احساساتو کې ډوب ؤ .

انجلۍ بې هوسیلې شوه او ویې ویل: ستا په خبرو کې داسې خمار او نیشه ده چې ما په شرابو او حشیشو کې هم نده لیدلې، زه ستا په خبرو نه پوهیږم خو هره خبره زما زړه ته ښکته کیږي .

نجلۍ ډېره هوښیاره وه ځکه چې د ورانکارۍ لپاره هوښیار او ذهین انسانان غوره کیدل، نارینه یې په ګوتو نځول او ګډول د هغوی د لاسونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه وه او د ماشوموالي ښځه پدې هکله روزنه ورکړل شوې وه خو دې مؤمن نارينه د دې زهرجن مار زهر خنثی او بې اثر کړل .

نجلۍ د عطا الهاشمي ښځه بيا ډيرې پوښتنې وکړې چې ځينې په دين پورې اړوندې وې، اوس د هغې په خبرو او پوښتنو کې ورانکارې نه وه او په طبعي توګه يې خبرې کولې، هغې په اخر کې پوښتنه وکړه! تاسې به ماته څه سزا راکوي ؟

عطا الهاشمي وويل : زه تاته هيڅ ډول سزا نشم درکولای؟ سبا سهار به زه تاسې خپل مشر سالار ته استوم!

نجلۍ وپوښتل : هغه به زمونږ سره څه سلوک کوي؟

عطا الهاشمي وويل: هغه څه به درسره کوي چې کوم زمونږ په قانون او دين کې وي !

نجلۍ وپوښتل : تاسې زما ښځه کرکه او نفرت کوی؟

عطا الهاشمي ځواب ورکړ نه هيڅکله کرکه نکوم!

نجلۍ وويل: ما اوريدلي دي چې مسلمانان د يوې ښځه زياتې ميرمنې کولای شي! که تاسې ما خپله ميرمن وګرځوی، نو زه به ستا دين قبول کړم او تر اخرې عُمره پورې به ستا خدمت کوم .

عطا الهاشمي وويل: زه تا خپله لور ګرځولای شم خو ميرمن نه! ځکه چې ته زما په لاس کې مجبوره او بندې يې! ته زما هم په پناه کې يې او هم په بند کې، هغوی په خبرو کې بوخت ؤ .

د نجلۍ ملګرې سړې د درې غازيانو په منځ کې پروت ؤ خو هغه ويده نه بلکې ويښ ؤ، هغه ولیدل چې قوماندان يوه نجلۍ له ځان سره راپورته کړه ورکړي هغه به ووژنې يا به يې له ځان سره بوځي. هغه همداسې په ځمکه د نجلۍ د راتللو په هيله پروت ؤ، ډېر وروسته هغه وليدل چې د دې په شا او خوا کې پراته غازيان بې پروا او بې هوشه پراته دي - هغوی بايد بې هوشه او بې سده وای ځکه چې ماښام هغه سپايانو ته په خبرو خبرو کې حشيش

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

(چرس) ورکړی وه ، د هغه څخه یوه پوړۍ حشیش ویستل شوی وه خو لږ څه یې په خپله چپن کې پټ کړی وه، کله چې مسلمانو غازیانو هغه وڅښل نو د نه عادت په سبب یې ډېر کلک او سخت بې سده او بې هوشه کړل، سوډانی جاسوس د تیښتې کوښښ کاوه

چې ښه زیات وخت تیر شو او نجلۍ بیرته رانغله نو سړی پوه شو چې نجلۍ هغه لری نشی بیولای نو ځکه باید همدلته ځای پر ځای ووژلی شي، هغه د ویدو او بې سده غازیانو څخه یوه لینده او څو غشی راواخیستل او بیا د قوماندان په لوری ورغلو، د سړی په لوری د عطا الهاشمی شا وه خو د نجلۍ مخ په هماغه لوری وُ، هغې هم خپل ملګری نشو لیدلایی ځکه چې هغه د شګو د یوی غونډۍ شاته وُ، کله چې هغه سړی رابښکاره شو او لینده یې معلومه شوه پداسې حال کې چې عطا الهاشمی د خپل مرګ څخه ناخبره ناست وُ، د هغه خنجر په تیکی او په ځمکه پروت وُ.

نجلۍ ناڅاپی خنجر له تیکی څخه راوویست او عطا الهاشمی په هغې ورټوپ کړ چې خنجر ورڅخه واخلي خو نجلی خنجر د خپل ملګری په لوری په ډېره چټکتیا سره وویشت .

واټن او فاصله څو ګزه وه. هلته د آه اواز پورته شو، خنجر د سوډانی جاسوس په شا رګ کې ونښت خو هغه د لیندی څخه غشی خوشی کړ، څرنګه چې غشی په ورخطا یې سره خوشی شوی وُ نو ځکه یې نښه خطا شوه او د عطا الهاشمی څخه بل لوری ته ولاړ او ونښت، هغه چې ولیدل نو غشی د نجلۍ په سینه کې نښتی وُ، هغه منډه کړه د غشی د ویشتلو په لوری ولاړ، هلته خنجر د سوډانی په شا رګ کې نښتی وُ او هغه د وتلو کوښښ کاوه. چې کله یې خنجر وویست نو راپورته شو، عطا الهاشمی د دی ویری څخه چې په خنجر حمله ونکړي یو دم پورته شو او دواړه لتی یې د سوډانی په سینه ورخوشی کړی او هغه یې لری پرمخ وغورځولو، پدی لتو سره عطا الهاشمی هم وغورځیده خو زر راپورته شو او ودریده، سوډانی بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپورته نشو څکه د رگ څخه یې وینې راخوتیدې. عطا ورڅخه خنجر واخیست او د نجلۍ په لوري ورغی، نجلۍ د خپل ملگري خوشې شوي غشي په سینه کې نیولی او قلاره پرته وه، هغه تر دې وخته پوري ژوندۍ وه خو د غشي ویستلو کوم بندوبست نه و.

نجلۍ د عطا الهاشمي لاس ونیوه او په لړزیدلي اواز یې وویل: ما ستا ژوند بچ کړ، پدې خاطر خپل الله جل جلاله ته ووایه چې زما روح پخپله پناه کې واخلي ترڅو زما روح زما د بدن په شان پدې دښتو او بیابانو کې سرگردانه او لوغړن نشي، زما ټول عُمر په گناهونو کې تیر شوی، ماته دا دعا وکړه چې الله جل جلاله به ستا د دې نیکۍ په بدل کې ستا گناهونه وبښي، زما په سر باندې داسې لاس راکش کړه لکه څرنگه چې یې د خپلې لور په سر راکشوي.

عطا الهاشمي د هغې په سر لاس راکش کړ او بیا یې وویل: الله جل جلاله دې ستا گناه معاف کړي، په تا باندې خلکو گناه کړې ته بې گناه یې، تا ته چا د نیکۍ لاره او روښنایي نه وه ښودلې.

نجلۍ په لړزیدلي او بند بند اواز زر او تیزې خبرې پیل کړې او ویې ویل: د دې ځای څخه لږ لرې د سوډانیانو مرکز دی هغوی غواړي تاسې ټول ووژني، نو ته په غور سره زما خبرې واوره! ستاسې پوځ اوس دومره خپور شوی چې پرته د مرگ او بند څخه بل څه درته نشي په برخه کیدای.

ستاسې د هر قوماندان پسې زما پشان نجونې او نارینه اچول شویدي، تر اوسه پوري ما ستاسې څلور قوماندان وژلي، تاسې د خپل مصر غم وخوري، صلیبیانو هلته ډېر خطرناک او تباه کوونکی پلان جوړ کړی.

ستاسې په پوځ او ملکي چارواکو کې داسې کسان شته چې هغوی د صلیبیانو غلامان او د هغوی څخه کومک اخلي او د هغوی لپاره کار کوي، هغوی ته زما پشان نجونې او سره زر ورکول کیږي.

مصر خو ندې کړه او د سوډان څخه ووځه، د خپل قوم خائنان او غداران او د بل چا غلامان ونیسه، زه د چا نوم نه پیژنم خو څه مې چې یادوه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې درته وویل - تاسې لومړنی نارینه یاستی چې ماته مو لور وویل: تا ماته د خپل پلار محبت او مینه راکړه، زه تاته د هغی دا بدلـه درکوم چې د خطرونو څخه دې خبر وم - خپل خواره ګروپونه راټول کړی او د حملی د بندولو کوښښ وکړی - په دوه دری ورځو کې به په تا حمله او برید کیږي، د فاطمیانو او فدایانو څخه ځان وساتی، هغوی په مصر کې د هغو چارواکو د وژلو پلان جوړ کړی کوم چې د صلاح الدین ملګری او پلویان دی .

د نجلۍ اواز په قلاره قلاره خپ کیده او بیا یې یوه ژوره سا وویستله او د تل لپاره چوپ شوه .

چې کله سهار شو عطا الهاشمی دواړه مړی او ژوندۍ نجلۍ د ځان سره کړل او د تقی الدین په لوری وخوځیده. هغه تقی الدین ته ټول حالات بیان کړل او د مړی نجلۍ اخرینی خبری یې هم ورته وکړی تقی الدین له مخکې څخه ورخطاء او اندیښمن و او پدی خبرو نور هم ورخطاء شو خو وی ویل: زه د خپل ورور د اجازی څخه پرته شاته نشم تللی! ما یو هوښیار قوماندان کرک ته لیږلی دی، د هغه تر راتللو پوری ځانونه کلک کړی .

* **

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د راغلی قوماندان په خبرو او راپور باندی ښه غور وکړ نو بیا یې خپل مرستیالان او سالاران راوغوښتل او ټول معلومات یې ورته بیان کړ هغه وویل: خپور شوی پوځ بیا راټولول او شاته راتلل هم آسان کار ندی ، دښمن به هغوی یو ځای کیدو ته نه پریږدي. پښا تلل به د مصر په پوځ او زما سره پدی پوځ باندی هم بد اثر وکړی او د قوم زړه به مات شي، خو د حقیقت څخه هم سترګی نشو پټولای، خپل ځان ته دوکه ورکول هم خطرناک کار دی ، د حقیقت غوښتنه دا ده چې تقی الدین خپل پوځ او لښکر راټول کړی او بیا پښا راشی ، مونږ هغه ته مرسته نشو ورکولای . مونږ اوس د کرک محاصره نشو پریښودلای او سوډان ته هم نشو تللایی، زما ورور ډېره زیاته غلطی کړی، ډېر غښتلی پوځ تباه او بربادیږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو لوړ پوړي چارواکی وویل: دا باید یوه شخصي خبره ونه ګڼل شي! مونږ باید په سوډان کې نور جنګ ختم کړو، د چارواکو او مشرانو د غلطو فیصلو په سبب غازیان بدنامیږي، مونږ باید قوم ته څرګنده خبره وکړو چې په سوډان کې زمونږ د ناکامی سبب پوځ ندی.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: هو! دا زما د ورور غلطي ده او دا زما غلطي هم ده چې ما تقی الدین ته ویلي وه که چیری اړتیا پیښه شي نو زما له اجازي څخه پرته هم عملیات کولای شي، هغه دومره لوی عملیات پرته د پوره معلومات او مکمل پلان جوړولو څخه کړي او خپل پوځ یې د دښمن پلاس کې غورځولی دی. زه خپله غلطي او د خپل ورور غلطي د خپل قوم او سلطان نور الدین زنګي څخه پټول نه غواړم - زه تاریخ ته هم دوکه نه ورکوم، زه به پخپلو لیکنو کې دا ولیکم چې د دي ناکامی علت او سبب پوځ نه بلکې زه او زما ورور وه، که داسې ونه شي نو زما څخه وروسته واکمنان به تل تاریخ مسخه کوي، زه د اسلامی امت راتلوونکو واکمنانو ته دا نمونه او مثال پریږدم چې خپلې غلطي او ګناهونه په بې ګناه خلکو ونه تپی او بې ګناه خلک ذلیل او سپک نکړي. دا داسې غلطي او چل دی چې اسلام سپیڅلی دین به د ځمکي په کره کې د پراخوالي پر ځای راغونډ کړي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي څیره تکه سره شوه، اواز یې په لړزا شو، داسې معلومیدل چې هغه پخپله خو له د شا تللو ویل نه غواړي، هغه هیڅکله شاته شوی نه ؤ، هغه په ډېرو سختو حالاتو کې هم جنګیدلی ؤ خو اوس حالاتو مجبور کړی ؤ، هغه د تقی الدین قوماندان ته وویل: تقی الدین ته ووایه چې خپل پوځ راټول کړي او د کوچنیو ګروپونو په شکل یې خپل سرحد او پولې ته را ورسوی که څوک لاره درته ونیسي داسې جګړه ورسره وکړي چې دښمن درپسې تر خپل سرحدي پولې او مصر ته را داخل نشي - کوم ګروپونه چې مصر ته را ورسیږي هغوی ټول سره یو ځای کړه که دښمن حمله وکړه چې ټول یو ځای مقابله وکړي. د خوندي پشاتګ لپاره کماندویان پکار واچوه، هیڅ ګروپ د دښمن په محاصره کې مه خوشي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه زه پښا تلل په اسانه نشم زغملی خو دا اوریدل نه غواړم چې زمونږ کوم ګروپ وسله غورځولی او تسلیم شوی وی .
پښا تلل آسانه کار ندی ځکه د پر مختګ ځخه په عزت شاته تلل ګران وی، حالات په نظر کې ساته، د استازو تکړه ټولګی تل د ځان سره ساته، زه لیکلی پیغام نشم دراستولی ځکه په لاره کې خطر دی که ستا استازی ونیول شو نو دښمن ته به معلومه شي چې تاسې تیښته کوی .
سلطان صلاح الدین ایوبی استازی قوماندان ته ډیری لارښوونی وکړی او بیا یې هغه رخصت کړ. د هغه د قدمونو آواز لا اوریدل کیده چې زاهدان خیمی ته راغی او سلطان ته یې وویل : چې له قاهری ځخه استازی راغلی .
سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپلی خیمی ته راوبللو، هغه د جاسوسی اداری چارواکی ؤ، هغه د مصر ځخه خطرناک او زړه ماتوونکی خبر راوړی ؤ، هغه وویل : چې په مصر کې صلیبیانو ډیر خطرناک پلانونه پیل کړي، علی بن سفیان شپه او ورځ په هغې کې بوخت وی، اوس حالات داسې شوی چې د پوځی بغاوت خطر پیدا شویدی، پدی خبره د سلطان د ځیری رنګ والوت ځکه که یواځی د مصر غم وایی نو هغه یې پروا نکوله، هغه په ډیر خطر ناکو حالاتو کې مصر خوندی ساتلی ؤ، د صلیبیانو او فاطمیانو لوی لوی پلانونه یې خنثی او ختم کړي وه، د سمندر له لاری یې د صلیبیانو لوی لښکر تـه ماتی ورکړی وه. د خلیفه ډ لری کولو ستر او خطرناک ګام یې په پوره کامیابی سره پورته کړی ؤ خو کله یې چې کرک محاصره کړ نو پښو تـه یې ځنځیرونه پریوتل، کـه چیری هغـه نـه وي نـو د جګړی نقشه بدلیدای شوه، د کلا ځخه برسیره هغه د صلیبیانو لوی او خطرناک لښکر په هوار میدان کې کلا بند کړی ؤ، هغه پوځ هر وخت د محاصر د ختمولو کوښښ کاوه او پرله پسی بریدونه یې کول، هلته خونړی جنګونه کیدل .
سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ویارلو تاکتیکونو پـه برکت د صلیبیانو لپاره افت او بلا جوړ شوی وه ، د ده ځخه پرته د دی جګړی مخ په وړاندی بیول امکان نه درلوده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوري ته د سوډان حالاتو هم مصر ته خطر پيدا کړی او دا يوه اضافي مسئله پيدا شوی وه، سلطان صلاح الدين ايوبي پدی انديښمن ؤ چې که تقی الدين د تيښتې په حالت کې له سوډان څخه راووت نو صليبي او سوډاني پوځ به د هغه پسې مصر ته هم راشي او هغه به د مرکز څخه مخکې په لاره کې ختم کړي او مصر به تر خپل کنترول لاندې راولي. په مصر کې چې کوم پوځ موجود ؤ هغه د حملې د منع کولو لپاره بس نه ؤ، د کرک فتح او کاميابي هم ډېر زر امکان نه درلوده، په دوارو خبروکې د قاهرې د پوځ د بغاوت خبر په هغه بابندی داسې دروند تمام شو چې د هغه پښې يې ولړځولې، هغه تر ډېر وخته پورې په خيمه کې سر ټيټ نيولی او ګرځيده بيا يې وويل: زه د ټولو صليبي لښکرو مقابله کولای شم، هغه لښکر هم چې په اروپا کې هغوی ساتلي دي، خو د خپل قوم څو خائنان او غداران ماته ماتې راکوی .

د کفارو دا غلامان او پلويان ولې ځان ته مسلمان وايي؟

شايد هغوی به پدی نه پوهيږي که خپل دين بدل کړی نو بيا به هم صليبيان هغوی ټيل وهي چې تاسې وطن خرڅوونکي ياستی، تاسې پخپل قوم کې اوسی زمونږ څخه کومک اخلی او خپل قوم ته دوکه ورکوی .

بيا هغه غلی شو، د هغه سره چې په خيمه کې کوم کسان ناست وه هغه هم چوپ وه. سلطان ټولو ته په وار وار وکتل او بيا يې وويل: الله تعالی زمونږ څخه ډېر سخت امتحان اخلي! که مونږ ټول په خپله خبره او لاره لپاره دا خبرې وکړې خو د هغه ځيرې داسې څرګندوله چې هغه د خپلو ملګرو د ډاډ کلک پاتې شو د قيامت په ورځ به کامياب ؤ. هغه د خپلو ملګرو د ډاډ انديښمن دی خو خپله ورخطائي او انديښنه پټوی .

***

سلطان صلاح الدين ايوبي ته دومره ويل شوی وه چې په مصر کې حالات خراب دي خو اصل حالات ورته څرګند نه ؤ کوم چې ډېر خطرناک او بوګنوونکي وه. د هغه د نشتوالي څخه صليبيانو دا ګټه پورته کړه چې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر دری څلور لوړ پوړی چارواکی یې پخپل لاس کې ونیول او د هغوی ځخه یې پخپله ګټه کار اخیستلو.

تقی الدین چې کله په سوډان حمله وکړه نو دری څلور ورځې وروسته یې سامان وغوښت، استازی وویل: چې باید ډېر زیات سامان زر تر زره واستول شي خو تر دوه ورځو پوری هیڅ کار هم ونشو، کله چې د سامان استولو د مسئول ځخه وپوښتل شول نو هغه دا ګوت نیونه وکړه چې په یو وخت کې د دوه محاذونو خلاصول غلط کار دی او دواړو ته سامان له کومه کیږي. یوه لاره دا ده چې د مصر پوځ وړی وساتل شي، د بازار ځخه ټول شیان راټول شي او په قاهره کې ګرانی او قیمتی پیدا شی.

دا د لوړی پوړی چارواکی مسلمان ؤ، د سلطان صلاح الدین ایوبی د کابینی ځخه هم وه، د هغه په نیت باندی چا شک نشو کولایی، د هغه خبره ومنل شوه چې ریښتیا هم غله دانه په بازار کې کمه ده، خو هغه ته وویل: شول چې هر څرنګه کیږي باید محاذ ته سامان واستول ښي، هغه کار پیل کړ خو دوه ورځې نوری هم پری تیری شوی، په پنځمه ورځ کاروان روان شو، دا د اوښانو او کچرو لوی کاروان وه، مشوره او سلا ورکړل شوه چې د کاروان سره دی یو ګروپ سپاره واستول شي چې دښمن پری په لاره کې حمله ونکړي خو د سامان لیږونکی چارواکی وویل: چې لاره خوندی ده، ځکه په مصر کې پوځ ته اړتیا ده، نو سامان پرته د ساتوونکو ځخه واستول شو، شپږمه ورځ احوال راغی چې د سامان کاروان دښمن تالا کړي، سامان ورځخه سوډانیانو اخیستی او د سپرلیو ساتوونکی یې ټول وژلی.

په قاهره کې ټول چاوراکی ډېر اندیښمن شول ځکه د سامان لوټیدل څه عادی خبره نه وه، هلته پوځ ته د سامان اړتیا وه نو د سامان برابرونکی چارواکی ته وویل: شول چې همدومره سامان بیا برابر کړي، هغه وویل: اوس په بازار کې سامان نه پیدا کیږي، سوداګرو ته باید وویل: شي چې غلی دانی راپیدا کړی، سوداګر راوغوښتل شول نو هغوی خپل ګودامونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص کړل چې ټول خالي او تش وه، د غوښې لپاره یوه وزه، پسه، غوی او غواوې نه پیدا کېدې.

دا هم معلومه شوه چې د مصر پوځ ته هم پوره خوراک او څښاک نه ورکول کېږي او پدې توګه په مصري پوځ کې هم اندیښنه پیدا شوې.

سوداګرو وویل: چې د اطراف او کلو څخه هیڅ شی هم بازار ته نه راځي، د علي بن سفیان جاسوسي اداره ډېره فعاله وه، ډېر زر دا څرګنده شوه چې د بهر څخه خلک راځي او د مصر څخه د خوراک او څښاک شیان په لوړ نرخ اخلي د دې څخه څرګنده شوه چې د خوراک او څښاک شیان ټول د هیواد څخه بهر ته ځي، ټولو ته ورپه یاد شول چې څو کاله مخکې چې سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر سوډاني پوځ مات کړی وُ د هغوی زیات کسان یې سرحدي سیمو ته ولیږل او هلته یې د کرهنې کار ورباندې پیل کړ، هغوی اوس مصر ته خوراکي شیان نه ورکول ځکه چې هغوی په سوډان باندې د حملې کولو سره مخالف وه، دا بدلون په پنځه شپږو ورځو کې راغلی وُ، د دې څخه وروسته د سامان استولو کار پوځ ته وسپارل شو، د ډېر کوښښ څخه وروسته څه سامان برابر او د پوځ په ساتنه او حفاظت کې د سوډان محاذ ته واستول شو.

د لوړ پوړو چارواکو لپاره د سامان مسئله ډېره ستونزمنه شوه ځکه د دې څخه مخکې داسې حال کله نه وُ راغلی، هغوی پدې ویریدل چې که سلطان صلاح الدین ایوبي سامان وغواړي نو مونږ به څه ځواب ورکوو ځکه دا کله منلایی شي چې په مصر کې سامان نه پیدا کېږي، د دې ستونزې د حل لپاره درې کسیزه پلاوی وټاکل شو چې په هغې کې یو لوړ پوړی چارواکی سلیم الادریس د پلاوي د مشر په توګه وګمارل شو.

د شپې درې واړه د غونډې لپاره کیناستل نو دواړو وویل: چې سلطان صلاح الدین ایوبي په یو وخت کې د دوه محاذونو په خلاصولو سره لویه غلطي کړې او تقي الدین باپللي جنګ روان کړیدی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الادریس وویل: فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! د هغه ځای څخه د صلیبیانو ویستل ضروري دي، هلته مسلمانان د چنجیو او طفیلیو پشان ژوند کوي، هلته د مسلمانو میرمنو عزت او حیا خوندي نده، جوماتونه د آسونو طبلې شویدي.

یو کس یې وویل: دا ټول دروغ او بهتان دي! ایا تا پخپلو سترګو لیدلي دي چې صلیبیان په مسلمانانو زور او زیاتي کوي؟

سلیم الادریس وویل: زه یو څرګند او معلوم حقیقت بیانوم!

دویم یې وویل: زمونږ څخه حقیقت پټول کیږي! دویم یې وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي د عزت او درناوي سړی دی خو پخپل منځ کې د ریښتیا خبرو څخه باید ونه ویریږو، هغه د خاورې او ملکونو د نیولو حرص نیولی دی.

که صلیبیان زمونږ دښمنان وای نو هغوی به په مصر باندې برید او فلسطین به یې خوشې کړی وای، هغوی یو طوفان دی چې مونږ ورته یوه ورځ هم نشو ټینګیدای، هغوی زمونږ نه بلکې د سلطان صلاح الدین ایوبي دښمنان دي.

سلیم الادریس وویل: ستاسې خبرې ماته د منلو او زغملو وړ ندي! ښه خبره دا ده چې داړوندې موضوع په هکله خبرې وکړو.

یویې وویل: ستا خبرې هم زما لپاره د منلو او زغملو وړ ندي! خو د یو سړي له خواهش څخه ټول قوم نشي قربانیدای، تاسې د.واړو محاذونو ته د سامان لیږلو خبره کوی، د سامان حالت تا خپله لیدلی دی، چې نه پیدا کیږي، د سوډان محاذ ماتیدونکی دی، زما نظر دا دی چې د سوډاني محاذ سامان بند کړو، د دی به دا فایده شي چې تقی الدین به شاته راشي او پوځ به د وژلو څخه وساتل شي.

سلیم الادریس وویل: داسې هم کیدای شي چې مونږ سامان ور ونه لیږو نو تقی الدین به راګیر او ونیول شي! داسې هم کیدای شي چې زمونږ پوځ دښمن ته وسله وغورځوی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلا کار وویل : ودی غورځوی! مونږ به تور په پوځ پوري وتړو.

سلیم الادریس وویل: تاسې څه فکر کړی چې داسې خبری کوی؟

هغه ځواب ورکړ: زما فکر او نظر ډېر څرګند او روښانه دی - سلطان صلاح الدین ایوبی په مونږ باندی د پوځ حکومت چلوی.

هغه پرله پسې د صلیبیانو سره جګړې کوي او قوم ته داڅرګندوی چې د مصر او قوم ساتوونکی یوازې پوځ دی.

که سلطان صلاح الدین ایوبی امن او قلارې غوښتلی نو د صلیبیانو او سوډانیانو سره به یې جګړې نکولی بلکې د روغی جوړی او سولی تړون به یې کړې وای.

سلیم الادریس ډېر برګ شو ځکه هغه د صلاح الدین په خلاف او د صلیبیانو په پلوی خبری اوریدل نه غوښتل په غونډه کې سختې خبری وشوی، د پلاوی دوه کسانو هغه خبرو ته هم نه پریښودلو، هغه اخر په تنګ شو او وی ویل: زه غونډه ختموم، سبا به ستاسې نظریات او خبری سلطان صلاح الدین ایوبی ته واستوم! بیا په غصه راپورته شو او ودریده.

یو ورځخه ولاړ او بل د سلیم الادریس سره ودریده چې د هغه نوم ارسلان وه، ارسلان د نسب په لحاظ سوډانیانو ته نژدی و، هغه الادریس ته وویل: پری خفه شوی. زه اوس تاته دا سلا او مشوره درکوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته هیڅ مه لیکه کنه دا به ستا لپاره تاوان ورسوی! د هغه په خبرو کې ګوتې ځنډنه او چیلنج و،، سلیم الادریس هغه ته د پوښتنې په توګه وکتل نو ارسلان ورته وویل: که ته نه خفه کیږې نو زه ستا سره په یوازې ځای کې خبری کول غواړم.

سلیم الادریس وویل: همدلته یې راسره وکړه!

ارسلان ورته وویل: زما کورته ولاړ شه! خوراک او څښاک زما سره وکړه خو دا لیدنه به یو راز وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سليم الادريس د هغه سره کورته ولاړ، کله چې کورته ننوتلو نو داسې گمان يې وکړ چې د کوم پادشاه کورته ننوتي دی، ارسلان دومره لوړ پوړی چارواکی نه و. دواړه چې څرنگه په کوټه کې کيناستل نو يوی ډېری ښايسته او ښکلی نجلی په يو گرد پتنوس کې دوه د سپينو زرو پيالی او يو صراحی راوړ او د دوی په وړاندی يې کيښوده، سليم الادريس د بوی څخه وپوهيده چې دا شراب دی نو د ارسلان څخه يې وپوښتل: ارسلان! ته خو مسلمان يې او شراب څښې؟ ارسلان وخندل او بيا يې ځواب ورکړ: يو غرپ وڅښې بيا به تاسې هم په هغه حقيقت پوه شی په کوم چې زه تا پوهول غواړم.

د دې څخه وروسته دوه سوډانيان راغلل چې د دواړو په لاسونو کې ځليدونکی پتنوسونه وه چې خوراک پکې ايښودل شوی و، کله چې په دسترخوان باندی خوراک او څښاک کيښودل شوه نو سليم الادريس په حيرانو سترگو ارسلان ته وکتل، ارسلان وويل: حيرانيږه مه ښاغلی سليم الادريس! دا عزت او شان و شوکت تاته هم پلاس درتلايی شي! زه هم ستا پشان متقی او پرهيزگار ووم خو اوس .... دوه نجونی زما په کور کې شته! د دمشق او بغداد د اميرانو او وزيرانو کورونه وگوره! هغوی خپل حرمونه د دې پشان زياتو نجونو څخه ډک کړيدی، هلته شراب بهيږي.

سليم الادريس وويل: دا نجونی، شراب او دولت د صليبيانو کرم او پيرزوينه ده! ښځو او شرابو د اسلامی امت ريښی او ډډ خوسا کړيدی.

ارسلان وويل: ته خو د سلطان صلاح الدين ايوبی په خوله خبری کوی! همدا ستا بد مرغی ده!

سليم الادريس وويل: ته څه ويل غواړی! ماته شک پيدا شوی چې ته د صليبيانو په جال او لومه کې پريوتی يې!

ارسلان وويل: زه د پوخ غلام کيدل نه غواړم! زه پوخ غلام گرځول غواړم. د دی يوه لاره دا ده چې تقی الدين ته هيڅ سامان ونه ليږل شی بلکی هغه ته دوکه ورکړل شي چې هغه دی سامان راځی. هغه په دروغو همداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګوی ترڅو مجبور شي او وسله وغورځوي. ښکاره ده چې سوډانیان به هغه وژني او پوخ به یې د تل لپاره هلته ختم شي، مونږ به دا تور په پوخ پوري کړو او د قوم په سترګو کې به یې سپک کړو، نو بیا به سلطان صلاح الدین ایوبي هم د خلکو په وړاندې سپک او ذلیل شي تاسې زما خبره په غور سره نه اورئ، تاسې ته به هیڅ تاوان او زیان نه رسیږي، تاسې ته به د دې په بدل کې دومره شیان درکړل شي چې هغه به په تصور کې هم نشي راوستلایی.

سلیم الادریس وویل: زه اوس ستا په مقصد او مطلب پوه شوم! ته ما ایمان خرڅولو ته رابولې، دا کار زه نشم کولایی!

د ډېر بحث او خبرو څخه وروسته سلیم الادریس وویل: د ته دومره خطرناکې خبرې پداسې بې پروایي ولې کوې؟ ایا ته پدې نه پوهیږې چې زه به دې بندي کړم او د خیانت سزا به درکړم؟

ارسلان ځواب ورکړ: نو ایا زه دا نشم ویلایی چې ته پر ما دروغ پوري کوې؟ سلطان صلاح الدین ایوبي زما په خلاف هیڅ شی هم نه اوري.

سلیم الادریس حیران شو چې دومره غټ او لوی حکومتي چارواکي پدې درجه شیطان شویدی او په څومره زړورتیا سره خبرې کوي.

سلیم الادریس یو حقیقي مؤمن او مسلمان و، هغه پدې خبره نه پوهیده چې ایمان خرڅول انسان د سپکاوي او ذلت کومې کندې ته غورځوي. د هغه سره د ارسلا د شیطانت یوازې یوه لاره وه ځکه هغه د ارسلان څخه لوړ پوړي چارواکي و، نو ارسلان ته یې وویل: زه پوه شوم چې ته څه ویل غواړې او څه کوې! ته چې کوم کار کوې د هغې سزا او بدله مرګ او اعدام دی! زه تاته اوږه ورځې وخت درکوم چې خپل ځان او خپل فکر سم کړه او د اسلام د دښمنانو سره خپل اړیکې وشلوه او ماته داډ راکړه چې زه د اسلامي امت او اسلام رینښتنی بچی یم! زه نور تا د سامان برابرولو څخه لرې کوم زه خپله دا کار په غاړه اخلم! که اړتیا پیښه شوه نو زه تا پدې خپل جوړ کړی صلیبي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت کې بندي کوم! او اوه ورځې د هر وخت دي، داسې نه چې په اتمه ورځ تا جلاد لدې کور څخه وباسي!

سليم الادريس پاڅيده خو ارسلان خندل او بيا يې ځواب ورکړ: ښاغلی سليم الادريس! ستا دوه ځامن دي او دواړه ځوانان دي؟

سليم الدريس وويل: هو! څه کوې زما زامن!

ارسلان وويل: هيڅ يې نکوم! زه دا در په ګوته کوم چې ستا دوه ځوان زامن دی او همدا ستا ټول اولاد دی !

سليم الادريس پدی کنايه او اشاره پوه نشو هغه وويل: شرابو ستا دماغ خراب کړي! د دی وينا څخه وروسته هغه د باندی ووت .

***

د ارسلان د کور څخه چې کله سليم الادريس ووتلو نو نيغ علی بن سفيان ته ولاړ او هغه ته يې د ارسلان ټولې خبری وکړی. علی بن سفيان ورته وويل: چې ارسلان زما سره هم په شکمن لست کې شته خو د هغه په هکله هيڅ ثبوت مونږ ندی پيدا کړی خو زمونږ تر څارنې لاندی دی .

سليم الادريس ډير انديښمن او حيران وه چې د ارسلان پشان سړی په دومره زړورتيا سره خيانت او غداري کوي نو علی بن سفيان ورته وويل: چې پدی کار کې هغه يوازی ندی بلکې څو کسان پدی پلان او پروګرام کې شامل دي، دا ميکروبونه اوس پوځ ته هم رسيدلی او هلته خپاره شويدی. پدی ورځو کې مهمه مسئله سوډان ته د سامان ليږلو وه، سليم الادريس علی بن سفيان ته وويل: چې ما ارسلان له کاره ګوښه کړی اوس به خپله دا کار کوو. علی بن سفيان هغه ته وويل: چې د يو منظم پلان او دسيسی په توګه خوراکي شيان د هيواد څخه د باندی استول کيږي او دلته يو جبری قحط او کموالی منځ ته راغلی .

علی ورته وويل: چې ما خپل څارونکی خپاره کړي چې شکمن کسان ونيسی او د مسئلی اصلی علت څرګند کړي، هر چيری چې يوه بوری غله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيسي هغه دې ورڅخه سرکاري کړي. د ډېر غور او فکر څخه وروسته هغوی د سامان لپاره لاره برابره کړه.

سليم الادريس پخپلو اداري او جهادي کارونو کې دومره بوخت او مصروف شو چې د ارسلان هغه اشاره يې له ياده ووتله چې ستا دوه ځوان زامن دي او همدا دي تول اولاد دي .

سليم الادريس پخپلو زامنو باندې پوره باور درلوده خو ځواني ليونتوب او روندوالي وي .

په قاهره کې د سلطان صلاح الدين ايوبی د نشتوالي په وخت کې د بد اخلاقي او بد کارۍ يو طوفان را الوتی وُ چې ځوانان يې رانغاړلي وه. دوه دري کاله مخکې هم همداسې يو باد را الوتی وُ خو ډېر زر تر کنترول لاندې راغی، دا ځل دا باد او هوا د ځمکې لاندې څخه را پورته شوه نو ځکه يې کار وکړ پدې کې لوبې، مداری توب او قمار (جواري) رواج پيدا کړ، په ښکاره خو داسې شي نه ښکاريده چې چا پرې ګوت نيونه کړې وای خو په پټه پدې لوب ځايونو کې د بد اخلاقۍ اډې او مرکزونه جوړ شوي وه .

په لوب ځايونو کې په پټه توګه داسې تصويرونه ښودل شوي وه چې بالکل لوڅ او بربنډ وه او بيا دا ښودنه او نمايش د ځوانو او ښکلو نجونو پوسيله ځوانانو ته ښودل کيده چې هغوی د خپلو خنداګانو او اداګانو پوسيله ګناه او بد اخلاقۍ ته تشويق کيدل .

هلته به ځوانانو ته حشيش هم ورکول کيدل تر څو د ځمکې څخه هوا ته پورته شي، دا کار د ځمکې لاندې کيده خو داسې څوک نه وُ چې ګواهي او وڅښنل نو بيا به يې خپله ګناه پټوله، پدې ګناه کې داسې خوند وه چې بيا شهادت ورکړي ځکه چې چا به يو ځل دا شيان وليدل او حشيش به يې به هر وخت هغې ته په تلوسه کې وه. هغوی دا خبره د دې لپاره هم پټه ساتله که دا خبره ښکاره شي نو حکومت به بيا د دې مخنيوی کوي او مونږ به لدې مزو او چرچو څخه بې برخې شو. پدې اخلاقي فساد کې ځوانان او پوځيان زيات راګيريدل، هلته په پټه د زنا اډې او مرکزونه هم جوړ شوي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا د بد اخلاقى او فساد فعاليت او ورانكارى څومره كاميابه وه؟ د دى خواب په كرك كې د صليبيانو د ورانكاري استاذ هرمن جرمنى خپلو ملګرو ته داسې وركاوه :

د هسپانيا تصوير جوړونكو چې دا تصويرونه جوړ كړي، هغوى د انسانانو بتان د خاورى څخه هم جوړولاى شي، هغه د يوى ښځى او سړى لغړ تصوير خپلو صليبى ملګرو ته وښودلو، دا ډېر لوى تصوير وه چې په رنګه برس باندى په څو ښكلو رنګونو جوړ شوى ؤ.

صليبى چارواكو چې دا تصوير وليده نو پخپلو كې يې سره لوڅى او بى چوكاټه ټوكى پيل كړى .

هرمن وويل: ما داسې ډېر تصويرونه جوړ كړي او مصر ته مې استولي او د هغې د ښودلو لپاره مې پټ ځايونه هم برابر كړي، د هغه ځاى څخه زمونږ د برى او كاميابى راپورونه راځى، ما د قاهرى په ځوانانو كې د بد اخلاقى او فحاشى آور بل كړيدى .

دا داسې غريزه دى چې يو ځل دا پورته شي بيا ټولى غريزى احساسات او ولولى ختموى كه هغه د وطن مينه وى او كه د دين او اخرت ، دى تصويرونو په قاهره كې د ځوانانو او پوځيانو احساسات او ولولى بيكاره كړى، د دى تصويرونو خوند نيشه هم غواړي چې د نيشى شيان مو هم ورته برابر كړي .

زما ملګرو په قاهره او نورو كلو كې د اطرافى او صحرايى نجونو په شكل كې د ځوانو نجونو پوره لښكر ځاى پر ځاى كړى- دا ښځينه ورانكارى د سلطان صلاح الدين ايوبى پوځ او قوم دوينا او چينجى په شان خورى مخكې چې زما كسان نيول شوى وه د هغې نور علتونه وه، اوس ما نوى لارى او طريقى راويستلى چې هم كاميابى او هم نه نيول كيږي. اوس خپله مسلمانان زما د ملګرو ساتنه او حفاظت كوي او هغې ته نور هم زور وركوى .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی د دی فکری او ذهنی عیاشی عادی شویدی ، لږ وخت وروسته به زه د هغوی په فکر او ذهن کې د هغوی د خپل قوم، وطن او دین په خلاف زهر اچوم.

غونډې ته یو کس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر هوښیار سړی دی هغه چې څرنګه مصر ته راشي نو ستا ټول پلانونه به له خاورو سره برابر کړي.

هرمن وویل: که هغه مصر ته ورسیږي نو... د دی ځواب باید تاسې ووایی چې د هغه محاصره بریالی کوی او که نه؟ بیشکه هغه د ریمانډ پوځ د کلا څخه د باندی محاصره کړی او کلا خو لا له مخکې څخه محاصره ده خو زه وایم چې دا دواړه د هغه لپاره زیاتمن کیدای شي. تاسې دلته فیصله کوونکي جګړه مه کوی، هغه همداسې د محاصری په حالت کې وساتی چې مصر ته ولاړ نشي - په سوډان کې زمونږ ملګرو د تقی الدین پوځ بالکل تیت پترک کړی، نه هغه اوس جنګیدای شي او نه بیرته راوتلی شی ، د مصر د بازار او مارکیټ څخه ما غله او نور خوراکي شیان ورک کړیدي، ستاسې ورکړی دولت او مال اوس په بریالی توګه کار ورکوي، د سلطان صلاح الدین ایوبی یو نژدی ملګری او حکومتي چارواکی ارسلان اوس ستاسې پلوی او ملګری دی، هغه په ټولو کارونو کې زمونږ سره مرسته کوي، د هغه نور ملګری هم زمونږ سره ملګری شویدی .

فلیپ اګستس وپوښتل : ارسلان ته څومره شی ورکوی؟

هرمن ځواب ورکړ: څومره چې د یو مسلمان چارواکی د دماغ خرابولو لپاره بس وي! ښځه، شراب، مال، د حکومت او څوکی نیشه د هر مسلمان ایمان اخیستلای شي، او مونږ ورڅخه اوس ایمان اخیستی دی، ما تاسې ته ویل چې که اوس سلطان صلاح الدین ایوبی مصر ته ولاړ شي نو هلته به دنیا بدله وګوری - هغه چې په کومو ځوانانو ویاړ کاوه او هغه یې د اسلامی امت لپاره سرمایه بلله هغه اوس تش په نامه مسلمانان دي، د هغوی فکر او ذهن اوس زمونږ په کنترول او واک کې دی، دا نوی نسل به د جنسی خواهشاتو غلام وی ، همدا حال به د هغه پوځ هم وي کوم چې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر کې پاتې دي - پدې پوځ کې زما ملګرو دومره کار کړیدی چې اوس هغوی بغاوت او پاڅون ته هم تیار او چمتو دي زه اوس په پوره ډاډ سره تاسې ته ویلی شم چې ستاسې ځخه مخکې به ما خپل محاذ ختم کړی او فتح کړی وي. کله چې د دښمن عقیده او اخلاق تباه شي نو بیا جګړې او حملو ته اړتیا نه وي.

د هرمن پدې راپور باندې صلیبي واکمنان ډېر زیات خوشحاله شول، فلیپ اګستس بیا خپله هغه اراده ښکاره کړه چې څو ځله مخکې یې ښکاره کړې وه، هغه وویل: زمونږ جګړه د سلطان صلاح الدین ایوبي سره نه بلکې د اسلام سره ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به هم مړ شي او مونږ هم، خو زمونږ پلان او پروګرام باید همداسې ژوندي وي تر څو اسلام مړ او ختم شي او په ټوله نړۍ باندې د صلیب واکمني او حکومت شي د دې نړیوالي فتحې او برې لپاره همداسې کارونو ته اړتیا ده ترڅو د مسلمانانو اخلاق، عادات او عقاید خراب شي، زه هرمن ته شاباسي او آفرین وایم چې هغه نه یوازې دا کار پیل کړی بلکې تر زیاتې اندازه پوري یې بری هم تر لاسه کړی.

***

د سلیم الادریس دوه ځامن هم ځوانان وه، د یو عُمر اوه لس او د بل عُمر یویشت کاله ؤ، دا ندې څرګند چې ایا دوی دواړه هم پدې طوفان کې رانغاړل شوي وه کنه کوم چې صلیبیانو په قاهره کې پیدا کړی ؤ، خو وروسته بیا دا ثبوت برابر شو چې دې دواړو نوي ځوانانو د یوې ورانکارې صلیبي نجلۍ سره پټ اړیکې او لاره درلوده - هغې نجلۍ ځان مسلمان بللو خو بې پرده ګرځیده، هغه د یو لویې کورنۍ ځخه وه او لیدنې کتنې به یې پټې کولې، هغه ورځ چې ارسلان سلیم الادریس ته ویلي وه چې ستا دوه ځامن ځوانان دي د هماغه په سبا نجلۍ د سلیم الادریس مشر زوی ته وویل: چې زه یو بل تنکي ځوان ډېره تنګه کړې یم، زه چې په کوم لوري ځم هغه راپسې وي او ځینې وخت د تښتولو اخطارونه هم راکوي.

هلک ورځخه وپوښتل چې هغه څوک دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی خبره یوی او بلی خواته کړه او هغه ته یې وویل: چې کله خبره بالکل خرابه شوه بیا به درته ووایم.

وروسته بیا ځرګنده شوه چې هیڅ ځوان هغه نه تنګوله بلکې هغې ځوانان تنګول او د هغوی اخلاق یې خرابول.

د دې ورځې په سبا همدې نجلۍ د سلیم الادریس د کشر زوی سره اړیکې ونیول او د هغه سره یې داسې محبت او مینه ښکاره کړه چې هغه یې هم پخپل جال او لومه کې راګیر کړ.

د څه لیدنو څخه وروسته یې هغه ته هم وویل: چې ما یو ځوان تنګوی او د تښتولو اخطارونه راکوي، د هلک وینه په جوش راغله نو هغې ته یې وویل: چې دا څوک دی؟

نجلۍ هغه ته هم کړه وړه خبره وکړه چې زه به یې وروسته درته بیا ووایم.

په هماغه ماښام یې د هلک مشر ورور ته وویل: چې ما هغه تنکی ځوان ډېره تنګوی او وایي چې زه به دا ځلمی ځوان داسې وژنم چې هیچاته ځرګنده نشي نو ته له ځان سره خنجر ګرځوه چې ناڅاپي درباندی برید او حمله ونشي.

په دویمه شپه یې کشر ورور ته وویل: چې هغه ځوان ما تنګوی او ستا د وژلو پلان لري نو له ځان سره خنجر ګرځوه.

دواړه وروڼه د دې څخه ناخبره وه چې یوی نجلۍ دواړه په خپل جال او لومه کې راګیر کړي او یو د بل په خلاف یې استعمالوی، نجلۍ به د هغه دواړو سره جلا جلا لیدل او هغوی یې یو د بل په خلاف راپارول تر دې چې هغوی د حیواناتو پشان شول.

یو ماښام هغې مشر ورور ته وویل: چې د بازار څخه د باندی فلانی ځای ته په تیاره کې راشه چې هلته سره وګورو خو هغه بل ځوان وایي چې زه به ستا پسې ووم او خپل دښمن به وژنم نو خیال کوه چې هغه کیدای شي هلته زما پسې راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشر وروور ته یې هم همداسې وویل: چې نن ماښام د بازار څخه د باندې راشه خو کیدای شي هغه بل ځوان زما پسې راشي او ستا د وژلو هڅه وکړي نو چې د خطر لپاره ځان تیار او چمتو کړې. دواړه وروڼه په بې خبرۍ کې یو د بل وژلو ته تیار شول.

ماښام مشر وروور سره د خنجره هغه ځای ته ورسیده چې نجلۍ ورته په ګوته کړې وُ، هغې داسې کمال وکړ چې ځای یې تیار غوره کړ چې دواړه وروڼه سره یو بل ونه ګوري او سره ونه پیژني چې ټوله ډرامه به خرابه شي، کله چې نجلۍ هلته ورسیده نو مشر هلک هلته ولاړ وُ.

هغه ته یې وویل: چې زما پسې هغه بل هلک را روان دی او ستا د وژلو پلان لري.

مشر وروور خنجر راوویستلو چې پدې کې کشر وروور یې راښکاره شو، نجلۍ مشر ته وویل: هغه دی راغی! زه نه غواړم چې وینې توی شي زه به هغه منع کړم چې بیرته ولاړ شي.

نو سمدستي د کشر هلک په لوري ورغله او هغه ته یې وویل: چې بل ځوان راغلی او خنجر یې پلاس کې تیار نیولی ولاړ دی. کشر او مشر دواړه تنکي ځوانان وه، د هغوی په عقل د ځوانۍ او نجلۍ پرده پرته وه چې فکر او سوچ وکړي نو کشر خنجر پلاس د مشر په لوري په منډه شو، کله چې مشر خپل دښمن حمله کوونکی ولیده نو هغه هم رامنډه کړه، دواړو وروڼو یو پر بل سخت او کلک ګذارونه وکړل، ولویدل او بیا راپورته شول او یو پر بل یې همداسې د خنجرونه ګذارونه کول، نجلۍ دواړه راپارول تر دې چې دواړه له کاره ولویدل په همدې وخت کې د علي بن سفیان څارونکي پدې لاره برابر شول نو نجلۍ تیښته وکړه خو څارونکو هغه راګیر کړه، ګورې چې دوه ځوانان په وینو کې لت پت پراته او اخرۍ سلګۍ وهي.

نجلۍ ډېرې بانې او پلمې وکړې خو څارونکي هغه خوشې نکړه، هغه څارونکي ته د ډېرو شیانو وړاندیز وکړ خو هغه یو هم ونه منلو، هغه چیغې کړې او پیره کوونکي یې راوغوښتل، پدې وخت کې دواړه وروڼه مړه شوي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، نجلی سمدستي علي بن سفیان ته ورسول شوه، مړي هم راوړل شول چې په روښنایي کې یې وکتل نو دواړه د سلیم الادریس زامن وه. سمدستي سلیم الادریس ته احوال ورکړل شو څه فکر کیدای شي چې د هغه به پدی وخت کې څه ډول حالت وه چې کله یې دواړه ځامن مړه ولیدل.

نجلی ګډه وډه بیان او خبری وکړی خو دا یې ونه ویل چې د چا لور او چیری اوسیږي.

سلیم الادریس ډېر په بد حالت کې ؤ هغه علي بن سفیان ته وویل: علي! دا د عذاب ځای ته بوځه کنه اصلي خبره نه کوي!

د ویلو لپاره نور څه شته! نجلی هم په غصه سره د مشر هلک لوری ته اشاره وکړه چې ده زه رابللي وم او زه ورغلم، د بل لوری پری کشر ورور راغی او دواړو سره په خنجرونو یو پر بل ګذارونه وکړل. زه د ویری څخه وتښتیدم خو په لاره کې یو سپور راګیر کړم، ما د خپل پلار نوم ورته ځکه وانخست چې هغه به هم رسوا او سپک شي.

د علي بن سفیان دماغ ډېر قوی وه هغه ته سمدستي د ارسلان او سلیم الادریس هغه خبری ورپه یاد شوی چې څو ورځی مخکې یې کړی وی، ارسلان د علي بن سفیان په تور لست کې ؤ او پدی هم پوهیده چې اوس د هغه په کور کې څه روان دي.

علي بن سفیان سلیم الادریس ته اشاره وکړه او ویی ویل: دا نجلی که هر څوک ده خو قاتله او وژونکی نده! ځکه دوه ځوانان دا یو ځای نشي وژلی، دا سمه خبره کوي او زه د دی په خلاف هیڅ نشم کولای!

بیا یې نجلی ته وویل: ته ولاړه شه ته ازاده یې خو بیا داسی ونکړی کنه وبه وژل شې.

نجلی په ډېره چټکتیا سره له خونې ووته او روانه شوه، علي بن سفیان خپلو دوه څارونکو ته سمدستي وویل: چې یو د نجلی پسې شي او بل د ارسلان د کور د دروازی په مخ کې یو ځای پټ شي چې څوک مو ونه ګوري او د نجلی ځای او لاره معلومه کړي. دواړه څارونکی ورپسې شول.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی تیزه تیزه روانه وه خو د هغې پسې څارونکی هم روان وُ، د علی بن سفیان شک رېښتیا شو، نجلۍ دا ارسلان کورته ننوته. هلته له مخکې څخه یو څارونکی رسېدلی وه هغه سمدستي احوال راوړ چې نجلۍ د ارسلان کورته ننوته. کله چې سلیم الادریس خبر شو چې نجلۍ د ارسلان سره اړیکي لري نو بیا یې علي بن سفیان ته وویل: ماته ارسلان په خبرو کې هغه ورځ ویلی وه چې ستا خو دوه ځوانان زامن دي خو زه پدې کنایه او اشاره پوه نشوم، څرګنده خبره ده چې زما د زامنو د وژلو مسئول ارسلان دی . هغه په حیرانوونکی توګه دواړه هلکان پخپلو کې سره ووژل ، سلیم الادریس لوړ پوړی او تر ټولو مشر چارواکی ته خبر ورکړ ، پدې وخت کې د پولیسو د امنیه عمومي قوماندان عیاث بلبیس هم را ورسیده. ټولو فیصله وکړه چې د ارسلان کور تالاشي او هغه هم بندي شی .

زه به اوس سلیم الادریس ته ووایم چې ولی زه په دومره زړورتیا سره داسې خبری کولای شم !

ارسلان چې کله د نجلۍ کامیاب راپور واوریده ! زه به دا هم ورته ووایم چې ستا په خلاف زه څه نشم کولای! ارسلان د دی برې او کامیابۍ په خاطر نجلۍ ته ښکلی شراب وړاندی کړل او بیا دواړو د خوشحالۍ جشن لمانځل پیل کړل .

د هغوی د خوشحالۍ جشن لا ختم شوی نه وُ چې سلیم الادریس بې له اجازې خونی ته ورننوت، ، هغه ارسلان او نجلۍ په لوڅ ، لغړ او د نیشې په حالت کې بیاموندل او نجلۍ یې سمدستي وپېژندله .

ارسلان د نیشې په حالت کې وویل : تا خپل زامن پخپلو کې سره ووژل او اوس غواړې خپل ځان هم په ما ووژنې؟ پیره کوونکی چیری دی؟

دا سړی زما د اجازې پرته څرنګه زما جنت ته راغی؟

سلیم الادریس ځواب ورکړ تا جهنم ته د رسولو لپاره راغلی یم- زه د خپلو زامنو د غچ اخیستلو لپاره نه یم راغلی! زه غدارانو او خاینانو ته د سزا ورکولو لپاره راغلی یم!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وخت کې د مصر تر ټولو لوړ پوړي واکمن هم را ورسیده کوم چې د تقی الدین او سلطان صلاح الدین ایوبی په نشتوالی کې کم د مصر واکمن وه، د هغه سره د امنیه عمومی قوماندان غیاث بلبیس او علی بن سفیان هم ملګری وه، نجلی سمدستی ونیوله شوه، د ارسلان د کور ټول کسان له کوره وویستل شول او په کور باندی د پوځ پیره ودریده په کور کې تالاشي او لټون پیل شو، هلته یوه تاکاوی او د ځمکی لاندی لوی ځای پیدا شو چې ښه پراخه وه، د هغه ځای څخه د غشو، نیزو، لیندو او پوځی وسایلو پراخه زیرمه او ذخیره راووته، آور غورځوونکی مواد هم پراته وه، له یو بکس او صندوق څخه حشیش او زهر هم راووتل، له یوی بلی خونی څخه د سرو زرو خښتی او د اشرفیو کڅوړی راپیدا شوی، هغه خپلی دوه پخوانی میرمنی او بچیان بل ځای ته استولی وه، په کور کې دری نجونی هم پیدا شوی، دری واړه یو له بلی ښکلی، ښایسته او مسلمانی نه وی. شپه په شپه د ټولو کار کوونکو څخه پوښتنی وشوی چې په هغوی کې دری د صلیبیانو جاسوسانی وختلی .

لوړ پوړی چارواکی له ارسلان څخه وپوښتل: ایا ته خپله دا ویلی شی چې ستا قصد او اراده څه وه؟ دا ټول پلاس راغلی شیان ستا د مرګ او وژلو لپاره بس او کافی دي!

ارسلان د نیشی په حالت کې وویل: نو بیا د مرګ سزا راکړی ! که زما وژل حتمی وی نو بیا همداسی چوپ باید مړ شم.

لوړ پوړی چارواکی وویل : د الله جل جلاله په وړاندی به دا ډېره لوی نیکی وی چې ته مونږ د خطرونو څخه خبر کړی! زما هیله ده چې پدی نیکی به ستا دا لوی ګناهونه وبښل شی .

ارسلان وویل : تاسې خو ما نه ببښی!

علی بن سفیان وویل: الله تعالی د دی څخه لوی ګناهونه هم ببښی! ستا د ژوند پاتی کیدو چانس پیدا کیدای شی ، تاسې ووایی چې دلته کومه کومه ورانکاری کارونه کیږي، نور کسان هم په ګوته کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارسلان په کوټه کې ګرځيده، نور تول چارواکي يو او بل لوري ته ناست وو، هغه سليم الادريس ته ورغی او د هغه د ملا څخه يې د برښنا په شان توره را واخيستله او په خپله ګيډه کې يې ننباسله، مخکې لدې چې نور خلک څه وکړي هغه توره له ځان څخه بلې خواته وويستله، هغه پخپله بستره راپريوت، بل سړي د هغه د ګيډې څخه توره ويستله خو ده ورته وويل: دا خوشې کړه خو زما دوه دري خبرې په غور سره واوره! کله چې مړ شوم نو توره را څخه وباسی، ما خپل ځان ته سزا ورکړه، زه ژوندی د سلطان صلاح الدين ايوبي سره مخامخ کيدلی نشوم ځکه چې هغه پر ما باور او اعتماد کړی و، زه ستاسې هيڅ پوښتنی ته ځواب نه درکوم، توری خپل کار کړيدی، مصر باندی توره وريخ خپروونکی پوځ د بغاوت او پاڅون لپاره تيار او چمتو دی. د پوځيانو خوراک او څښاک ما بند کړی و، سپاهيانو ته هيڅ نه ورکول کيدل، صليبي ورانکارو په پوځ کې دا اوازه خپره کړی وه چې د سلطان صلاح الدين ايوبي سره او تقی الدين سره همسنګره غوښی خوری او شراب څښی او هلته هر څه پريمانه دي، د مجاهدين په غنيمتونو باندی عياشي او مزی چرچي کوي . زما ډېر چارواکی ملګري دی خو زه د چا نوم نه اخلم، په عام ډول فدايانو او فاطميانو د مسلمانانو د تباه کولو لپاره پوره تياری کړی، تاسې د بغاوت او پاڅون مخه نشی نيولای ، نوی پوځ راولی، حالات ستاسی له کنترول څخه .... نوری خبری بندی شوی او ساه يې ورکړه .

د هغه په کور کې چې کومی دری نجونی پيدا شوی وی هغوی هم لدی څخه زيات څه ونه ويل، هغوی يوازی دومره وويل: چې مونږ ته د مسلمانانو د بی لاری کولو او پخپلو کې د جنګولو دنده او مسئوليت راکړل شوی و، د شپی به دلته غونډی او مجلسونه جوړيدل چې ډېر چارواکی به پکې وه، هغوی به زمونږ څخه پرته غونډی او خبری کولی.

نجونو دا خبره هم وکړه چې په مصر کې د پاڅون او بغاوت لپاره لاره هواره شويده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نجلۍ چې د سليم الادريس دواړه زامن يې پخپلو کې سره جنګولي او وژلي وه هغې خپله ټوله کيسه بيان کړه، هغې وويل: چې ما د سليم الادريس مشر زوی لومړی پخپل جال کې راګير کړ ځکه ارسلان غوښتل هغه د خپل پلار الادريس په خلاف استعمال کړي خو وروسته يې پلان بدل کړ او بيا يې وويل: چې دواړه ورونه پخپلو کې سره ووژني.

په يوه شپه کې نږدې يو نيم سل په غله او سامان بار اوښان د لوی دفتر مخې ته راوستل شول، دا اوښان د مختلفو ځايونو څخه نيول شوی وه چې غله او نور شيان يې له بازار څخه ويستل.

د قاهرې څخه د خوراکي شيانو د ويستلو د مخنيوی لپاره ګزمې تاکل شوی وې، دا د هغوی لومړنۍ کاميابي وه، نيول شوی کسانو د څو سوداګرو نومونه واخيستل چې هغوی غلې او دانې د ځمکې لاندې ګودامونو کې زيرمه او ذخيره کړيدي - هغوی به دا پټ ساتلي سامان د شپې په بهرنۍ خلکو خرڅولو. دې نيول شوو کسانو د قاهرې څخه د باندې هم څو کسان وښودل چې هغوی غلې او دانې پټې ساتې او بيا يې په بهرنيو سوداګرو خرڅوي.

نيول شوو کسانو د مصر او سوډان په پوله هم يو ځای په ګوته کړ چې د هغې څخه غله او دانه سوډان ته رسول کيږي. هلته يو سرحدي څوکۍ هم وه چې د هغې مشر لدې کاروانونو څخه رشوت او بدله اخيستله، بيا د دې خبرې ثبوت هم وشو چې دا ټول کاروانه د ارسلان تر مشرۍ لاندې سرته رسيدل.

* * *

پدې توګه په لس ګونو پلانونه او پروګرامونه صليبيانو په مصر کې روان کړي وه چې د سلطان صلاح الدين ايوبي هلته نه وُ.

سليم الادريس او نورو لوړو پوړو چارواکو سمدستي پدې حالاتو د غور کولو لپاره غونډه جوړه کړه.

علي بن سفيان او غياث بلبيس دا سلا او مشوره ورکړه چې اوس حالات دومره خراب شوي چې د دوی وسه هم پرې نه رسيږي. هغوی وويل: مخکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ شخه چې په مصر کې بغاوت وشي يا کوم لوړ پوړي چارواکی ووژل شي او قاهره د دښمن د جګړې ميدان وګرځي بايد د سلطان صلاح الدين ايوبي د دې ټولو حالاتو څخه خبر شي، که کیدای شي هغه د کرک محاصره خپلو مرستيالانو ته پريږدي او خپله قاهرې ته راشي.

دوی يو استازی مخکې استولی و خو هغه ته پوره معلومات نه و ورکړل شوي اوس چې لويه پېښه مينځ ته راغله نو فيصله پدې وشوه چې بايد خپله علي بن سفيان کرک ته ولاړ شي او هلته سلطان صلاح الدين له ټولو حالاتو څخه خبر کړي.

د کرک د محاصرې دوه مياشتې پوره شوې وې خو د برې هيڅ درک نه معلوميده، صليبيانو پوره دفاعي پلان جوړ کړی و، هغوی ښه پوره سامان او خوراکي شيان ذخيره کړي وه، د سلطان صلاح الدين ايوبي څارونکو له دلې څخه يو غازي په غشي پورې پيغام تړلی او راويشتلی و چې په کلا کې د خوراک او څښاک هيڅ کمی نشته، په مسلمانانو باندې دومره سخت بنديز لګيدلی دی چې د هغوی ديوالونه هم اوس جاسوس کوي نو ځکه د کلا دننه هيڅ ډول کار هم نشي کيدای کنه د خوراک او سامان ذخيره تباه کيدای شوه.

په کلا کې د ايوبي څارونکو کموالي پيدا شوی و کوم چې ژوندي وه هغوی به کله نا کله د شپې په غشي کې پيغام وتړلو او بيا به يې د باندې ويشتلو، پوځيانو ته حکم شوی وه که چيرې کوم داسې غشی راشي هغه خپل قوماندان ته ورسوي، صليبيانو د هرمن د پلان د عملي کيدو لپاره د محاصرې ختمولو کوښښ پريښی و ترڅو د سلطان صلاح الدين ايوبي همدلته پاتې شي، هغوی غوښتل همدلته د هغوی قوت او ځواک ختم شي.

مسلمانان د هغوی پدې پلان او چل باندې پوه شوي و نو ځکه يې خپل پلان بدل کړ.

د صليبيانو دا کوښښ ناکام شوی و چې د بهر څخه په محاصروي پوځ باندې بريد وکړي ځکه چې د سلطان صلاح الدين ايوبي د ... حملـ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برید لپاره تیار او چمتو ؤ او هغوی يې په ډېره هوښیاری سره هم محاصره کړل، د دې بهرنی پوځ د محاصره کیدو هم یوه نیمه میاشت تیره شوی وه، بهرنی لښکر د محاصری ماتولو لپاره کوښښ کاوه خو غازیانو د هغوی هره حمله پښا تمبوله خو محاصره ډېره پراخه شوی وه، هغه سیمه شنه او د اوبو لرونکی وه نو ځکه صلیبیانو ته واښه او اوبه پلاس ورتللی. کوم ځاروي به چې مړه کیدل هغه به دوی خوړل خو دی ورته بس والی نکولو، همدا رنګه د زرګونو سپرلیو او ځارویو لپاره واښه بس نه وه. هلته کوم سیند یا بند نه ؤ بلکې څو چینی وی چې ځینی پکې وچی هم شوی.

په صلیبي سپاپانو کې غم او اندیښنی زور کړی ؤ، هغوی ته خوراک او څښاک ډېر کم ورکول کیده او د اوبو لپاره به ډېر لری تلل، د شپی به پری د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو حملی کولی او هغوی به یې وژل، په یوه نیمه میاشت کې نیمایی پوځ ختم شو، د هغوی ځاروی هم نور له کاره لویدلی وه، د دی لښکر قوماندان ریمانډ هم ډېر خفه او اندیښمن ؤ او مرستی ته سترګی په لاره ؤ چې کیدای شی نور صلیبی واکمنان راشي او هغه لدی عذاب څخه خلاص کړي خو د هیڅا درک نه معلومیده.

که د سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتلی نو د ځلورو لورو څخه یې برید پری کولو او دوی یې ختمول خو پدی سره هغه ته هم ډېر زیان رسیده او د جګړی اوښتل او بدلیدل هم امکان درلوده، د سلطان صلاح الدین ایوبی خپل ځواک ختمول نه غوښتل، هغه صلیبیان په قلاره قلاره ختمول، هغه ته دا زیان هم رسیدلی وه چې د پوځ دریمه برخه یې د دی لښکر په محاصره کولو کې بوخته شوه نو ځکه هغه د کلا د نیولو لپاره دا ډله نشوه استعمالولایی.

د هغه سره احتیاطی پوځ موجود ؤ او هغه غوښتل د همدی پوځ څخه کار واخلی او مسئله زر تر زره ختمه کړي په هغه وخت کې به په محاصری کلونه کلونه تیریدل، د شپږ اوو میاشتو محاصره زیاته نه بلل کیده خو د سلطان صلاح الدین ایوبی د دومره محاصری پلوی او غوښتوونکی نه ؤ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه میړني انسان د هغه حمله کوونکو څخه هم نه ؤ چې د محاصرې څخه وروسته اوسیدونکو ته خبر ورکړی چې دومره سره زر، دومره سپین زر او دومره شیان راکړئ مونږ بیرته درڅخه ځو.

د سلطان صلاح الدین ایوبي صلیبیان له خپلې اسلامي خاورې او هیواد څخه ویستل، هغه به ویل دا خاوره د مسلمانانو ده او لدې ځای څخه به ټولې نړۍ ته اسلام خپریږي

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل عمر لنډ بللو او پدې لنډ عُمر کې یې د یرغلګرو صلیبیانو ویستل غوښتل، هغه ویل چې زه پدې ویریږم چې د ازادۍ وروسته به د هغوی تر سیورې لاندې ژوند کوي [لکه اوس چې ټول عربي هیوادنه د نصرانیانو او یهودانو تر ولکې لاندې خپل د ذلت شپې ورځې تیروي] یا د مسلمانانو واکمنان دا مقدس ځایونه په صلیبیانو پلوري .

یوه شپه هغه پخپله خیمه کې په ژور فکر او سوچ کې ډوب ؤ، هغه پدې فکر کاوه که چیرې له لرې څخه کلا ته تونلونه وکیندل شي او بیا د هغې تونلونو له لارې مجاهدین کلا ته ننوځي نو کیدای شي کلا ونیول شي ، څه نورې لارې چارې یې هم سنجولې ځکه هغه غوښتل پدې څو ورځو کې کرک ونیسي. په همدې وخت کې علي بن سفیان د هغه خیمې ته ورننوت ، خو سلطان صلاح الدین ایوبي د هغه په لیدلو خوشحاله نشو ځکه هغه ته مخکې خبر ورکړل شوی ؤ چې د قاهرې حالات خراب دي. په څیره کې یې خفګان ښکاره شو او د علي بن سفیان سره یې روغبړ وکړ بیا یې وویل: یقیناً تا زما لپاره کوم ښه خبر ندی راوړی؟

علي بن سفیان وویل: په ښکاره خو څه خلصه خبره نشته خیریت دی! خو د زیرې او خوښۍ خبره هم راسره نشته .

علي بن سفیان ورته د قاهرې او مصر حالات بیانول پیل کړل، هغه نه غوښتل د سلطان صلاح الدین ایوبي څخه څه شیان او خبرې پټې کړي او نه یې هغه په ډوکه کې ساتلو، د حالاتو غوښتنه دا وه چې ټول حالات باید په زغرده او په ډاګه ورته وړاندې کړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفیان د تقی الدین غلطی په ګوته کړی او بیا یې د سلطان صلاح الدین ایوبی دوه دری غلطی هم پرته د کومی ویری څخه بیان کړی، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د ارسلان او سلیم الادریس د دوه زامنو څخه خبر شو نو د سترګو څخه یې اوښکی روانی شوی، که ارسلان خپل ځان نه وای وژلی نو سلطان صلاح الدین ایوبی به دا کله هم نه وی منلی چې هغه خائن او غدار دی، د دی څخه مخکې هم دوه کسانو ورسره همداسی خیانت او غداری کړی وه .

علي بن سفیان وویل: که ارسلان لږ ژوندی پاتی وی نو ډېر شیان به یې رسوا کړی وایی! د هغه د اخری خبری څخه داسې څرګندیده چې په قاهره کې پاڅون او بغاوت کیدونکی دی، په مصر کې چې زمونږ کوم پوځ پروت دی هغه په ذهنی او عقیدوی لحاظ فلج شویدی. زما څارونکی وایی چې تر قوماندانانو پوری خلک په شک او اندیښنه کې پراته دي پوځ ته د غلی او غوښی د کموالی په پیدا کولو سره دا اوازی خپری شوی چې ټول شیان محاذ ته استول کیږي او پاتی برخه یې چارواکی خوری، د دښمنانو پلانونه او دسیسي مخ په کامیابیدو دی .

د دښمن پلانونه او دسیسي هلته کامیابیږي چیری چې څو کسان د هغوی سره لاسونه یو ځای کړی!

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې زمونږ ورونه د دښمن مرستیالان شي نو بیا به مونږ دښمن ته څه زیان ورسولی شو.

لکه څرنګه چې زه دغه سربښندونکی غازیان د کفر او بی لاری په خلاف استعمالوم او زما چارواکی هم همداسی وای نو اوس به د مسلمانانو لومړی قبله ازاده او خپلواکه وای اذانونه به د اروپا په کلیسا ګانو کې اوریدل کیدل. خو زه د دی غدارانو او خائنانو له لاسه تر اوسه پوری په مصر کې بندی یم. زما قصد او اراده په مصر کې تړلی شوی ده .

علي بن سفیان وویل: زه د دی لپاره راغلی یم که تاسې ته محاذ اجازه درکوي نو د څه وخت لپاره به مصر ته ولاړ شی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه د حقیقت څخه سترګې نشم پټولایی علي! خو زه دا هم نه پټوم چې د صلیبیانو ژغورونکي او د فلسطین خاوره د کفارو په لاس خرڅوونکي زمونږ خپل تش په نامه مسلمانان دي .

علي! که چیرې مونږ اوس د مسلمانانو سره خیانت کوونکي د صلیبیانو غلامان او تالي څټي ختم نکړل نو بیا به هیڅکله هم ختم نشي، دوی به تل زمونږ ویاړلی تاریخ سپک او سپانده کړي .

په قوم او ملت کې دا ډول ډلې ټپلې هر وخت موجوی وی چې د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د سر سختو دښمنانو سره دوستی او د مسلمانانو سره دښمنی کوی .

بیا سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل چې د سوډان حالات اوس څه ډول شوی؟ ما خو تقی الدین ته خبر استولی ؤ چې خپل پوځ له هغه ځایه راټول او بیا یې شاته راشه !

علي بن سفیان وویل : په مصر کې خو دا حالت هیچاته ندی معلوم چې تاسې څه فرمان ورکړی ؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : باید هم هلته خلکو ته معلوم نه وي بیا یې پیره کوونکي ته وویل: چې کاتب او لیکوونکي راوغواړه .

کاتب د قلم او رنګ سره راغی نو سلطان صلاح الدین ایوبي ورته وویل: د قدر او درناوی وړ سلطان نور الدین زنګي ته ولیکه ....

***

هغه استازی ډېر تیز او چټک روان ؤ کوم چې د کرک څخه یې دمشق ته د صلاح الدین ایوبي پیغام سلطان نورالدین زنګي ته رسولو. سلطان صلاح الدین ایوبي ورته ویلي وه چې هغه به له هره څوکی چې په لاره دی تازه آس اخلي او آرام او دمه به نکوی، هیڅ ځای کې اس په قلاره نکړی بلکې څومره چې کیدای شی زر تر زره ځان هلته ورسوه. که د شپې سلطان نورالدین زنګي ته ورسیدی نو پیره کوونکي ته ووایه چې سلطان راپاڅوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چیری پدی کار سلطان خفګان ښکاره کړ نو ورته ووایه چې صلاح الدین وویل: چې مونږ ټول بیدار او ویښ یو.

استازی چې کله د سلطان نورالدین زنګی دروازی ته ورسیده نو د پیره کوونکو مشر وویل: چې سهار باید هغه ته پیغام ورسول شي اوس شپه ده!

استازی څو آسونه بدل کړی وه خو په لاره کې یې یو غړپ اوبه هم نوی څښلی. دوه شپو او ورځو ستړتیا، لوږی او تندی هغه بې حاله کړی وُ، د هغه ژبه وچه شوی وه او په پښو نشو ودریدایی، د هغه د خولی څخه خبری نه راوتی، هغه په اشارو سره وویل: چې پیغام ډېر ضروری دی. نور الدین زنګی هم د صلاح الدین په شان خپلو ساتوونکو او پیره کوونکو ته ویلی وه چې که پیغام ضروری او مهم وي نو ما راپاخوی او زما د خوب او آرام غم مه کوی.

د استازی حالت چې د ساتوونکو مشر ولیده نو د سلطان نورالدین زنګی د خوب خونی ته ورغی او دروازه یې وټکوله، بیا هغه ډېر ژر د باندی راغی، استازی یې له ځان سره د لیدلو او میلمنو خونی ته بوتللو. استازی چې کله خونی ته ننوت نو راپریوت، سلطان نورالدین زنګی د خپلو کار کوونکو پوسیله هغه سمبال کړ او بیا یې د پیغام په لوستلو پیل وکړ، صلاح الدین ایوبی ورته لیکلی و :

د قدر او درناوی وړ سلطان نورالدین زنګی! په تا دی د الله جل جلاله رحمتونه وي! زما پیغام به تا خوشحاله نکړي، ستا لپاره د خوښی پیغام دا دی چې ما خپله حوصله او عزم له لاسه ندی ورکړی، ستا سره کړی ژمنه پوره کوم، تاسې به زما ځای ته تشریف راوړی نو ټول حالات به درته له نږدی نه ووایم، ما کرک محاصره کړیدی، تر اوسه پوری بری پلاس ندی راغلی، دومره کامیابی می پلاس راوړی چې د صلیبیانو یو لښکر چې ریمانډ یې مشری کوله او پر ما یې له بهر څخه برید کولو هغه می اوس محاصره کړی او نیمایی پوځ می ورته ختم کړی، وړی صلیبیان اوس هغه

Scanned by CamScanner

آمرنه او اوښان خوری کوم چې دوی یې تر دی ځایه پوری را رسولی وه. زما پلان دا دی چې ریماند ژوندی ونیسم خو د کرک محاصره به اوږدیږي.

صلیبیان اوس د پخوا څخه په ښه طریقه جګړه کوي، ما د محاصرې د کامیابۍ په هکله فکر کولو او زه پدې هیله وم چې زما سرښندونکي به د کلا دیوالونه مات کړي، هغوی چې په کومه طریقه دیوالونه ماتوی هغه به تاسې هم حیران کړي، خو زما ورور تقي الدین په سوډان کې ناکام شویدی، هغه دا غلطي کړې چې د سوډان په دښتو کې یې خپل پوځ خپور کړی، اوس هغه مرسته غواړي، ما ورته د پوځ د یو ځای کیدو او بیرته پښا راتللو حکم کړیدی، د مصر څخه بد او خراب احوال راغلي.

غدارانو، خائنانو او ایمان پلورونکو هلته د صلیبي طوفان لپاره لاره هواره کړې او د بغاوت امکانات یې پیدا کړیدي. علي بن سفیان تاسې ښه پیژنی، هغه خپله کرک ته راغلی دی، زه د هغه مشوره نشم ماتولای، هغه وایي چې تاسې باید زر تر زره مصر ته ولاړ شی.

ښاغلیه! زه د کرک محاصره پریښودل نه غواړم ځکه چې بیا به صلیبیان وایی چې صلاح الدین پښا کیدای هم شي، د دښمن ورمیږ اوس زما په پنجو کې ده، راشی او د یرغلګرو دا مری په خپل لاس کې ونیسی، خپل پوځ له ځان سره راولی ځکه زه خپل پوځ مصر ته له ځان سره بیول غواړم په مصر کې د بغاوت خطر دی، هیله ده چې تاسې به زما دویم پیغام ته ځنډ ونکړ ی.

سلطان نورالدین زنګی لږ ځنډ هم ونکړ، د شپې په جامو کې په کار بوخت شو، پوځي مشران یې راوغوښتل، هغوی ته یې حکمونه او لارښووني وکړې، نیمه ورځ لا هم نه وه تیره شوې چې د هغه لښکر د کرک په لوري وخوځیده. سلطان نورالدین زنګی! هغه مؤمن او مجاهد شخصیت وه چې صلیبیان د هغه د نامه څخه لړزیدل د هغه په سینه کې د ایمان ډیوه او شمع روښانه وه، هغه د جګړې د میدان شهزاده وه، هغه په لاره کې ډېره کمه دمه او ځنډ هم ونه کړ ، دومره زر کرک ته ورسیده چې صلاح الدین ایوبي حیران شو. که څیرې استازی هغه ته له مخکې څخه خبر نه وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي نو هغه د دوړو او ګرد په ليدلو فکر کولو چې د صليبيانو لښکر را روان دی.

صلاح الدين ايوبي خپل آس په منډه کړ او هر کلی ته ور وړاندې شو، سلطان نورالدين زنګی چې کله هغه وليده نو د آس څخه يې راټوپ کړل، کله چې د اسلام دا دواړه ساتونکي غازيان او مجاهدين سره غاړه په غاړه شول نو د ډېرو ولولو او احساساتو څخه د صلاح الدين ايوبي د سترګو اوښکې رواني شوې.

***

صلاح الدين ايوبي سلطان نور الدين زنګی ته د صليبيانو او ايمان پلورونکو چارواکو ټول حالات او پيښې بيان کړې، نو سلطان نور الدين زنګی ورته په ځواب کې وويل: صلاح الدينه! ستا لا تر اوسه دومره عُمر نه دی تير شوی چې ته ځينو حقايقو ته تسليم شې، دا د مسلمانانو بد مرغي ده چې په هغوی کې هر وخت غداران ،ايمان پلورونکي او ځتميسن پيدا کيږي او دوی هيڅ وخت د دې ناولي ميکروب څخه پاک نشول. ماته داسې ښکاريږي چې يو وخت به همدا غداران او ايمان پلورونکي په اسلامي امت باندې حکومت کوي، د دښمن په خلاف به خبرې کوي، لوئې لوئې ژمنې او خبرې به له خپلې تې همتې او بې وجدانۍ سره سره به کوي، د دښمن د ختمولو چيغې به وهي، خو قوم به پدې نه پوهيږي چې د دوی واکمنان او چارواکي د دوی دښمنان او د کفارو او د اسلام د دښمنانو پلويان او ملګري دي. دښمن به د هغوی څخه توري او سپرونه جوړوي، او د همدوی په لاسونو به خپل قوم ختموي (لکه اوس اوس چې په ټوله اسلامي نړۍ کې کټ مټ همداسې حالت روان دی).

خفه کيږه مه صلاح الدينه! مونږ حالات سمبالوو، ته سمدستي مصر ته ولاړ شه! تقي الدين ته مرسته وليږه او هغه د سوډان څخه روغ رمټ راوباسه! ښي او چپ لوري ته حملې پيل کړه او دښمن د ځان سره ونښلوه، تر څو پورې چې تقي الدين د هغوی د محاصرې څخه راووځي او هيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ يې ګير نشي، په مصر کې چې کوم پوځ دی هغه ټول راټول کړه، هغه پوځ چې په قاهره کې دی هغه سمدستي ماته راوليږه زه به د هغوی د دماغونو څخه د بغاوت چنجي وباسم.

د ماښام په مهال سلطان نور الدين زنګي خپل پوځ د کلا په محاصره کې بوخت کړ چې پدی سره د صلاح الدين ايوبي پوځ را شاته شو. هغوی ته سمدستي د قاهرې په لوري د تللو حکم وشو هلته يوه غلطي رامنځ ته شوه کله چې د سلطان نور الدين زنګي او صلاح الدين ايوبي پوځونه سره بدليدل او کسان مخکې وروسته کيدل، ناڅاپي په هماغه لوري ريمانډ حمله وکړه ځکه چې هغه لوري ورته کمزوري ښکاره شو. کله يې چې هغه حمله وکړه نو د صلاح الدين سپايان تللي او د سلطان نور الدين زنګي کسان نه وه را رسيدلي، ريمانډ د هماغي لارې څخه سره د خپلو څه پوځيانو ژوندي وتښتيده، پاتي برخه پوځ پرته د قوماندان څخه راګير شو.

هغوی ته سبا څرګنده شوه چې قوماندان پښتي سپکي کړي او د وی يې د قرباني لپاره پريښې دي. پدې خبر سره صليبي پوځيانو د تيښتې لپاره هر لوري ته منډې کړې چې پدې سره ځيني ووژل شول او ځيني ژوندي ونيول شول.

تاوان دا وشو چې ريمانډ ژوندی د جنګ له ميدان څخه وتښتيده، خو ګټه دا وشوه چې د ريمانډ لښکر ختم او ټول پوځ د کلا محاصرې ته وزګار شو.

کله چې صلاح الدين ايوبي د کرک څخه د قاهرې په لوري روان شو نو کرک ته يې د آفسوس څخه په ډکو سترګو وکتل او بيا يې سلطان نور الدين زنګي ته وويل: تاريخ خو به دا نه وايي چې صلاح الدين ايوبي پشا ولاړ! ما خو محاصره نده ماته کړي.

سلطان نور الدين زنګي د هغه په اوږو باندې لاسونه کيښودل ويې ويل: نه صلاح الدينه! تا ماتي نده خوړلي - ته هسې احساساتي شوی يې! جنګ په احساساتو نه کيږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی کرک ته په کتلو کتلو کې وویل: زه راځم زما فلسطینه! زه به انشاء لله بیا راځم ! بیا یې خپل آس ته پونده ورکړه نور یې شاته راونه کتل .

سلطان نور الدین زنګی هغه ته کتل، کله چې هغه د خپل پوځ سره په ګرد او دوړو کې پټ شو نو سلطان نور الدین زنګی خپل یو مرستیال ته وویل: اسلام ته په هر وخت کې د یو صلاح الدین ایوبی اړتیا وی !

دا پیښه په۱۱۷۳میلادی او ۵۶۹ هجری کال کې وشوه چې تاریخونو به بار بار یادونه کړیده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مړي يې ژوندي کول

د مصر کلي والو او اطرافي خلکو د هغه لاره څارله ، د هر چا په ژبه دا خبره وه چې هغه د اسمان څخه رالېږل شوی، د الله جل جلاله دين يې راوړی ، د زړه خبري خلکو ته په ډاګه کوي، په راتلوونکي تورو تيارو کې روښنايي ښيي او مړي بيا را ژوندي کوي .

هغه څوک و؟ چا چې هغه ليدلي و نو د هغه د کراماتو څخه دومره اغيزمن شوي وه چې هيچا هم دا اړتيا نه ګڼله چې آخر دا سړی څوک دی ؟

هغوی دا منله چې له اسمان څخه راغلی دی - د الله جل جلاله دين يې راوړی دی، چا چې د ده لاره څارله هغوی هيڅ د دی اړتيا نه محسوسوله چې هغه څوک دی؟ کاروانونه چې تيريدل هغوی به د دی نوی شخصيت کرامتونه خلکو ته بيانول، کوم يو مسافر او لاروی به چې کوم کلی ته ولاړنو هلته به يې کلی والو ته د نوی شخصيت د کرامتونه قصی کولی ، ځينو خلکو به هغه پيغمبر او نبی ګڼلو، ځينو خلکو هغه د الله تعالی باران بللو او د هغه د خوشحالولو لپاره انسانی قربانی ورکولو ته هم تيار وه .

هغوی يو هم پدی فکر نه کاوه چې دا سړی د کوم مذهب او دين خاوند دی؟ کومه عقيده يې له ځان سره راوړی ده، خلک ډېر ساده زړی و بی سواده وه، هغوی ته به چې کوم ځای کې د مشکلاتو د حل لاره پيدا شو ه هلته به ورتلل او سجدی به يې کولی .

هغوی مسلمانان وه او اسلام هغوی ته د پلورنو څخه په ميراث پاتی وُ، مسلمانانو هلته جوماتونه هم جوړ کړی وه، پنځه وخته لمونځونه هم کيدل، خو د اسلامی عقيدی او ايمان د پخوالی لپاره هيڅ کوښښ نه کيده. د هغوی امامان بی علمه وه نو ځکه يې د خپل امامت د ساتلو لپاره خلکو ته داسې کيسی بيانولی چې هغو به هيڅ حقيقت نه درلوده. هغوی قرآن مجيد يوازی د تعويذونو کتاب جوړ کړی او دا يې خلکو ته ويل چې پدی يوازی امامان پوهيږي او بس، نور څوک که په هغه ځان پوهول غواړي نو کافر کيږي، په همدی خاطر عوامو قرآن مجيد ته لاس هم نه نژدی کولو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو امامانو د خلکو په ذهنونو او فکرونو کې غیب ځای پر ځای کړی ؤ چې په هغه پرته له امام څخه بل څوک نه پوهیږي، آمامانو عام خلک او انسانان کمزوري معرفي کول. د همدې عقيدې او ښوونې څخه د وسوسو او وهمونو لړۍ را ولاړه شوه، هغوی به چې د باد آواز اوریده نو فکر به یې کاوه چې پدې کې یو نالیدونکی مخلوق دی چې کمزوري خلک هغه نشي لیدلای، ناروغي د پیریانو او جنیانو اثر وګڼل شو چې د هغې علاج او درملنه یوازې د امامانو لخوا څخه کیدله نو ځکه امامان د خلکو د ژوند واکمنان وګرځیدل.

هغوی ویل جنیات او پیریان د هغوی په واک کې دي، عام خلک د غیب او د هغې د اسرارو څخه دومره ویرول شول چې په هغوی کې د اسلام اصلي او ریښتني عقیده کمزورې شوه، پدې سبب هغوی هر هغه چاته سجدې کولې چې په غیب پوهیدلو دعوه یې کوله، ځکه نو دې خلکو د هغه لاره خارله چې له اسمان څخه راغلی او مړی ژوندي کولای شي.

دا نوی شخصیت د مصر په جنوب لویدیځ سیمه کې پیدا شوی ؤ، په هغه وخت کې دهیوادنو تر مینځه کوم څرګند سرحد او پوله نه وه.

صلاح الدين ایوبي په کاغذونو باندې کرښه کش کړې وه خو هغه به ویل چې اسلام پوله او سرحد نلري.

اصلي سرحد د عقیدو تر منځ وي نه په خاوره او منطقه کې، په کومه خاوره چې د مسلمانانو واکمني وه هغه اسلامي خاوره او کومه چې د هغوی د واکمنۍ څخه د باندې وه هغه بهرنۍ سیمه بلل کیده. د مصر په کوم کلي کې چې د مسلمانانو اکثریت وه هغه د مصر آخري پوله او سرحد بلل کیده. صلیبي ورانکارو به پدې کلو باندې فکري او عقیدوي حملې کولې تر څو خپل غلط عقاید پکې ځای پر ځای کړي، د دې څخه داسې څرګندیږي چې هغه وخت جغرافیوي پولې کمې او عقیدوي پولې زیاتې وې. د هغه وخت د لیکنو څخه دا څرګندیږي چې کفارو او صلیبیانو په مسلمانانو باندې د فکر او عقیدې له لارې حملې کولې ځکه هغوی پوهیدل چې د مسلمانانو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری او فتح علت د هغوی عقیده او ایمان دی ځکه هغوی د الله جل جلاله په لاره جنګ کول جهاد بولی او قران مجید جهاد د نورو عباداتو پشان فرض کړیدی او ځینی وخت د نورو عباداتو څخه غوره او افضل هم دی، کله چې تیری وشی او یا په مسلمانانو ظلم زیاتی کیږي نو په نورو مسلمانانو جهاد فرض عین ګرځی ترڅو مظلوم مسلمانان د کفارو له ظلم او تیری څخه وژغوری که پدی لاره کې جګړی ته اړتیا پیښه شي هم به یې سرته رسوی.

همدی قرآنی احکامو په مسلمانانو کې عسکری او پوځی احساس او جذبه راپیدا کړی او د همدی اثر دی چې کله په کوم لوری باندی هغوی جنګیږي مقصد او موخه یې څرګند او روښانه وي - سره د دی چې د غنیمت مال ورته حلال دی خو د جنګ مقصد او هدف د مال لاس ته راوړل او پیدا کول ندي او نه د غنیمت لپاره هغوی جنګیږي، د دی برعکس د صلیبیانو هدف او مقصد د هیوادونو او ملکونو نیول او د مال لاس ته راوړل وه ځکه نو هغوی دی شیانو ته زیات اهمیت ورکاوه. لکه مخکې چې وویل شول صلیبیانو د مسلمانانو د کاروانونو لوټول خپل پوځ ته سپارلی وه. صلیبیانو ته د دی جذبی او احساس زیان را رسیده چې هغوی به د مسلمانانو څخه ځلور، پنځه چنده زیات وه خو د یو موټی مسلمانانو په مقابل کې به یې ماتی خوړله او که ماتی به یې هم نه خوړله خو کامیابی او بری به په لاس نه ورتللو. هغوی پدی پوهیدل چې قرآنی احکامو په مسلمانانو کې او چته عسکری او جهادی جذبه را پیدا کړی.

هغوی د خپل الله په نامه جنګیږي او خپل ځانونه قربانوی، ځینی صلیبی جنرالان داسې هم وه چې هغوی په مسلمانانو کې د دینی او مذهبی جذبی د کمزوری کولو کوښښ کاوه، هغوی پدی هم پوهیدل چې یو مسلمان په لسو کفارو بریالی کیږي دا پیریان او پرښتی ندی بلکې هغوی په خپل ځان کې ایمانی قوت او د خپلی عقیدی ځواک پیدا کړیدی کوم چې دوی د مال، دنیا او خپل ځان څخه هم بی پروا کوي، په همدی خاطر یهودیانو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عيسايانو له پخوا څخه د مسلمانانو د اخلاقو او عقايدو د خرابوالي لپاره كوښښونه پيل كړي وه ترڅو د هغوی عسكري، پوځي او جهادي روحيه او جذبه په دوی كې ختمه كړي - هغوی د دين او عقيدې په نامه داسې خرافات او غلط شيان راويستل چې په ښكاره به دين خو په اصل كې به بې لارې او بې ديني وه.

د سلطان صلاح الدين ايوبي او سلطان نور الدين زنگي بد نصيبي دا وه چې كله هغوی د صليبيانو په خلاف راپورته شول نو صليبيانو په اسلامي امت كې خپل زهرجن تبليغات پيل كړي او تر يو ځاى پورې كامياب شوي هم وه. د اسلام قسم خوړلو دښمنانو دا بريد او يرغل هر لورې ته استعمالاوه، په مسلمانانو كې چې كومه طبقه لوړه وه يعنې اميران، وزيران، چارواكي او شتمن خلك وه هغوی يې د شرابو، ښځو، او سرو زرو ليوني او حريصان وگرځول او په هر يو كې يې د لوړې څوكې لاس ته راوړلو حرص پيدا كړو ترڅو پدې توگه هغوی د نورو د ختمولو او كمزورې كولو سبب او لامل وگرځي.

هغه طبقه چې لاندې او د عوامو وه په هغوی كې يې وسوسې، غلطې عقيدې او د دين په خلاف شكونه پيدا كړل ترڅو د اصيل او حقيقي اسلام څخه لرې او په غلطو لارو سر شي چې بيا په اسانه د دوی ښكار گرځيداى شي.

لكه څرنگه چې سلطان نور الدين زنگي او سلطان صلاح الدين ايوبي د جنگ او جگړې په ميدان كې نوې لارې او طريقې را پيدا كړې په همدې توگه صليبي شيطانانو د بد اخلاقي او بې لارې لپاره نوې نوې طريقې او لارې راوويستلې، پدې معنى چې دوو جبهو كې جنگيدل.

درې څلور اروپايي تاريخ ليكوونكو دا هم ليكلي دي چې ځينې صليبي واكمنانو د جگړې ميدان ته اهميت نه وركاوه بلكې هغوی پدې خبره كلك ولاړ وه چې د مسلمانانو په خلاف داسې جگړه وكړې چې د هغوی ايمان كمزورې شي او عسكري جذبه پكې ختمه او وركه شي. د هغوی په اخلاقو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عقایدو بریدونه وکړي او د هغوی په زړونو کې داسې شکونه راپیدا کړي چې د عوامو، واکمنانو او مجاهدینو تر منځ بې باوري او بې اعتمادي راشي.

پدې پلانونو او پروګرامونو کې تر ټولو مهم سړی فلیپ اګستس وُ، ده د اسلام دښمنی خپله دیني دنده او وظیفه ګڼله، هغه به ویل چې زمونږ جګړه د سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي سره نه بلکې د اسلام له دین سره ده، دا د اسلام او صلیب جنګ دی، دا که زمونږ په ژوند کې کامیاب نشو نو په راتلونکې کې به خامخا بریالي کیږي. د دې لپاره پکار دي چې د مسلمانانو په راتلوونکي نسل کې د دیني احساس پر ځای جنسي او شهواني احساس رابیدار شي تر څو هغوی په عیاشۍ او فحاشۍ کې خپل ځواک له لاسه ورکړي.

فلیپ اګستس د جګړې په میدان کې په وسله غورځولو او تسلمیدلو هم ډیل ندی کړی او دا یې څه بده خبره نه بلله د کوم وخت کیسه چې مونږ واندې کوو د ۱۱۶۹ میلادي کال ریښتنې کیسه وه په هغه وخت کې فلیپ اګستس د سلطان نور الدین زنګي له لوري ماتې خوړلې او خپلې ځمکې او سیمې یې هم له لاسه ورکړې وې، هغه سلطان نور الدین زنګي ته ذد جنګ تاوان هم ورکړی وواو د جنګ نه کولو تړون یې هم لاس لیک کړی او جزیه یې ورکوله خو د بندیانو په بدلون کې هغه یوازې څو معیوب مسلمانان خلاص کړل ځکه نور د کار مسلمانان یې لا دمخه وژلي وه.

اوس هغه د کرک په کلا کې د اسلامي بنیادونو د ختمولو او د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابولو په خاطر په پلانونو جوړولو بوخت وُ، د هغه په فکر او ذهن کې د اسلام دښمنی د لیونتوب درجې ته رسیدلې وه. د هغه ځینې پروګرامونه او پلانونه به دومره پټ او خطرناک وه چې خپله صلیبي واکمنان به پرې شکمن کیدل. په هغه صلیبیانو دا تور لګولو چې په پټه هغه د مسلمانانو دوست او ملګری دی او د هغوی سره راکړه ورکړه کوي. د یو اروپایي تاریخ لیکوونکي اندري ازون په وینا یو ځلې فلیپ اګستس د دې تور په هکله دا رنګه ویلي وه: د یو مسلمان واکمن د بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاري کولو لپاره زه د خپلو پيغلو لورګانو قرباني کولو ته هم چمتو یم.
تاسي د مسلمانانو سره له ترون او روغي جوړي څخه ويرېږئ څکه تاسې په
هغې کې خپل سپکاوی ګوري خو تاسې پدي نه پوهيږئ چي مسلمانان د
جګړي په ميدان کې ماتي نه خوري بلکې د سولې په ډګر کې ماتي ورکول
کيږي، که ارتيا شوه نو هغوی ته وسله وغورځوی او سوله ورسره وکړئ،
ترون وکړئ او بيا په ګور کې د هماغه ترون تر سيوري لاندي د مسلمانانو
په ورانۍ سرچپه کار نامه وکړئ!

ايا زه همداسي کارونه نکوم؟

ايا تاسې پدې خبر نه ياستئ چي زما دوه خپلواني نجوني په دمشق کې د
يو شيخ په حرم کې ناستي دي؟

ايا تاسې د هماغه شيخ څخه پرته له جګړي ډېره سيمه ونه ګټله؟

ايا هغه د دوستي حق اداء نکړ؟

هغه اوس هم ما خپل ملګری او دوست ګڼي خو زه د هغه ځاني دښمن
يم، زه هر غير مسلمان ته وايم چي د مسلمانانو سره روغه جوړه وکړی او
بيا هم هغوی د لړم په شان په نيش باندي ووهي!!!

***

دا وُ هغه صليبي فکر او عقيده چي د يو کامياب او بريالي پلان لاندي
يې د اسلامي امت ريښې د چنجي او ويني په شان خوړلي - د همدي فکر
او عقيدي په نتيجه کې په قاهري او مصر کې د بغاوت شکل جوړ شوی وُ
او سلطان صلاح الدين ايوبی مجبور شو چي برياوو ته نژدي محاصره
خوشي کړي او ځان قاهري ته ورسوي - هغه محاصره سلطان نور الدين
زنګي ته پريښودله او د خپل پوځ سره رخصت شو، هغه بي زړه شوی نه وُ
خو په زړه يې داسي درونډ بار پريوتی وُ چي اثار يې په څيره باندي له ورايه
ځرګنديدل - عام غازيان پدي خوښ وه چي د ډېري مسافري څخه وروسته
اوس کورونو ته روان دي خو قوماندانان او سر ګروپان پدي حيران وه چي
ځرنګه محاصره پريښودل شوه او سمدستي د قاهري په لوري ناڅاپي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وشو ځکه هغه د فتحی یا ناکامی پوری جنګیدونکی ؤ، یوازی دوه دری سالارانو ته څرګنده وه چې په قاهره کې حالات ډېر خراب دی او د تقی الدین پوځ په سوډان کې ماتی خوړلی ده اوس د هغه په خیریت سره بیرته راویستل ضروری دی. د سلطان صلاح الدین ایوبی سره علی بن سفیان هم ملګری ؤ کوم چې د قاهری د حالاتو راپور يې راوړی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کرک څخه د حرکت په وخت کې ویلی وه چې په لاره کې به ډېر کم وخت آرام کیږي او حرکت به ډېر تیز او چټک وي. د دی حکم څخه غازیانو ته دا شک پیدا شوی ؤ چې په قاهره کې څه ګډ وډی شته.

کله چې د لومړۍ ورځی مابنام راغی نو پوځ د ټولی شپې لپاره تم شو، د سلطان صلاح الدین ایوبی لپاره خیمه ودرول شوه وروسته هغه ټول سالاران او مرستیالان راوغوښتل او هغوی ته يې وویل: په تاسې کې ډېر داسې کسان دي چې هغوی ته معلومات نشته چې ولی ما محاصره خوشی کړه او قاهری ته روان یم! بیشکه محاصره ماته نده او نه مونږ پښا شوی یو خو که دا ماتی نه وی نو پښا تګ خو حتمًا دی زما ملګرو! مونږ پښا کیږو او ستاسې پښا کوونکی ستاسې خپل ورونه دی ! هغوی د صلیبیانو ملګری شویدی، د پاڅون او بغاوت پلان يې جوړ کړیدی.

که چیری علی بن سفیان او غیاث بلبیس ویښ او بیدار نه وای نو اوس به تاسې مصر او قاهری ته نشوای تللی اوس به هلته د صلیبیانو او سوډانیانو واکمنی وه، د ارسلان پشان سړی د صلیبیانو ملګری او غلام وختلو، هغه د سلیم الادریس دوه زامن مړه کړل او بیا يې خپل ځان هم ووژلو، که ارسلان خائن وي نو بیا تاسې په چا باور کولای شی.

په ناستو غازیانو او مجاهدینو باندی چوپتیا خپره شوه او ټول بی سده شول، خفګان او اندیښنه د هغوی د څیرو څخه څرګندیده، سلطان صلاح الدین ایوبی غلی شو او بیا يې ټولو ته وکتل.

د هغه وخت د حالاتو لیکوونکی قاضی بهاؤ الدین شداد د سترګو لیدلی حال دارنګه بیانوی: د دوه ړپیدونکو شمعو په رڼا کې د ټولو څیری

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاریدی لکه چې یو بل هیڅ نه پیژني، هغوی سترګې هم نه رپولې، د سلطان صلاح الدین ایوبي خبرو او د هغې طریقې ټول تر اثر لاندې راوستي وه، د هغه په اواز کې زورنه بلکې لړزه وه چې ټول یې ویرول هغه بیا وویل: زه پدې خبره ښښنه نه غواړم چې په تاسې کې غداران شته! زه دا هم درته نه وایم چې تاسې په قران مجید باندې قسم وخورئ چې د اسلام او وطن سره به وفاداري کوو، ایمان پلورونکي قران پلاس کې نیسي، قسمونه خوري او ځان دوست او ملګری ښکاروي ، زه یوازې دا خبره تاسې ته کول غواړم چې څوک مسلمان نه وي هغه ستاسې دښمن دی، دښمن چې کله هم ستاسې دوستي څرګندوي نو په هغې کې به هرومرو دښمني نغښتې وي. هغه تاسې د خپل دین، خپل قوم او خپلو خلکو په خلاف استعمالوي او کله چې په مسلمانانو باندې ورته د واکمنۍ وخت پلاس ورشي نو بیا د مسلمانو میرمنو بې حیایي او بې عزتي کوي او اسلام له منځه وړي .

همدا د هغوی مقصد او هدف دی کوم جنګ چې مونږ پیل کړی دا زمونږ شخصي جنګ ندی، دا د خپل ځان د واکمن کولو کوښښ ندی، دا د دوه عقیدو حق او باطل جګړه ده، دا د اسلام او کفر جګړه ده، دا جګړه به تر هغې پورې روانه وي چې یا اسلام یا کفر ختم نشي .

یو سالار وویل: د سپین سترګۍ ښښنه غواړم ستر سالار! مونږ دا ثابتول غواړو چې مونږ خو غداران نه یو نو مونږ ته د مصر او قاهرې ټول حالات بیان کړئ! مونږ به پخپل عمل او کړو وړو دا ثابته کړو چې مونږ څوک یو! ارسلان د پوځ سړی نه بلکې یو اداري چارواکی دی، تاسې به په پوځ کې غدار پیدا نکړئ .

د کرک محاصره تاسې پورته کړې مونږ نده پورته کړې!

سلطان نور الدین زنګي تاسې رابللي دی مونږ ندی رابللی!

زمونږ امتحان به د جګړې په میدان کې اخیستل کیږي، په لاره کې څه معلومیږي!

په مصر کې څه روان دي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي د علي بن سفیان په لوري سترګی راواړولی او هغهٔ ته یې وویل! علی! دوی ته ووایه چې هلته څه روان دي !

علی بن سفیان وویل: غدارانو د دښمن سره لاس یو کړی او د سوډان د محاذ سامان یې بند کړی، د مارکیټ او بازار څخه غله او خوراکی شیان ورک کړل شویدی، کلو او باندو ته بهرنی کسان راغی، غله او خوراکی شیان په لوړه بیه اخلی او بیا یې بهرته استوی ، غوښه ورکه شویده، سامان چې کله لیږل کیږي نو قصداً په هغې کې ځنډ راوستل کیږي، داسې هم شوی چې سامان استول شوی او بیا دښمن ته هم خبر ورکړل شوی ، دښمن د سامان ټول شیان ولکه کړی په ښار کې بد کاری او بد اخلاقی عامه شویده، د قمار او جواری داسې په زړه پوری طریقی را پیدا شوی چې زمونږ ځوانان یې ټول خپل ځان ته راکش کړی .

په پوځ کې خفګان او شکونه راپیدا شویدی، زمونږ د دینی او ملی احساس د مړه کولو کوښښ روان دی، چارواکو ته له بهر څخه بی دریغه مال او دولت ورکول کیږي څرنګه چې د حکومت واګی او اختیارات د همدوی پلاس کې دي نو هغوی داسې حالات او شرایط برابر کړي چې ټول د دښمن په ګټه دي، د ټولو څخه خطر ناکه خبره دا ده چې په اطرافونو کې غلطی خبری او عقیدی خپرول کیږی - خلک د غیر اسلامی اصولو پابند ګرځی، د خطر خبره دا ده چې د همدی سیمو څخه مونږ ته پوځیان پلاس راځی، اوسنی پوځ د هماغو سیمو اوسیدونکی دی .

بی بنسته او غلطی عقیدی په پوځ کې هم خپری شویدی .

د غونډی د کسانو څخه یو وپوښتل : ایا تاسې د هغې څه چاره نده کړی؟

علی بن سفیان وویل: هو! زما ټوله اداره د مجرمانو په لټون او نیولو باندی لګیا ده او کار کوي، ما خپل څارونکی باندو او سرحدی سیمو او پولو ته هم لیږلی دي خو د دښمن ورانکاری دومره زیاته شوی چې د هغوی نیول اوس ګران کار دی . خطرناکه خبره دا ده چې زمونږ خپل کسان هغوی ته ځای او پناه ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) keta... Digital Library

ایا تاسې به پدې خبره حیران نشی چې زمونږ د اطرافی او کلیوالی سیمومسجدونو امامان هم د دښمن ملګري او جاسوسان شوی دي؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : داسې هم نشي کیدای چې زه اداری چاری پوځ ته تسلیم کړم! پوځ چې د کوم هدف او مقصد لپاره روزل شوی هغه په پوره توګه سره سرته رسوی او په هغې کې بوخت دي چې دا د پوځ او ملت دواړو لپاره غوره ده لکه څرنګه چې یو اداری چارواکی سالار نشی کیدای همدا اسې یو سالار اداري چاري په ښه توګه مخ په وړاندې نشی بیولای خو دا باید هر سالار ته څرګنده وی چې اداری چارواکی کوم کارونه سرته رسوی او په خپلو کارونو کې خو غلطی او ورانی نه کوی ؟

زما ملګرو! الله پاک جل جلاله مونږ د تاریخ په یو سخت ازمینښت کې اچولی یو! د مصر حالات تاسې پخپله واوریدل، د سوډان حمله ناکامه شویده، تقی الدین د خپلو غلطیو په سبب د سوډان په دښتو او بیابانو کې نښتی دي، لالهانده ګرځی د هغه پوځ په کوچنیو ګروپونو ویشل شویدي. د هغه پښا تلل هم ممکن نه ښکاري - زه دا هم نشم ویلایی چې ښاغلی نور الدین زنګی به کرک فتح کړی او که نه؟ نو هغه هم زه خپله ناکامی بولم! تاسې په د ډیرو خرابو حالاتو کې هم دښمن ته ماتی ورکولای شی خو په کوم محاذ چې دښمن حمله کړی هغه تاسې ته فتح کول آسان نه ښکاري.

تاسې توریالی یاستی د دښتو سینی څیرولی شی خو زه دا خطر احساسوم چې پدې محاذ کې به تاسې وسله وغورځوی .

د دې خبرو په ځواب کې د غونډې څخه څو احساساتی اوازونه راغلل چې بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې د قاهری اوسنی پوځ مخکې په شوبک او کرک کې و د هغوی ولولی او احساسات هم ستاسې پشان تاوده او ګرم وه خو کله چې په قاهره کې هغوی ته دښمن شنه باغونه وښودل شوه نو د بغاوت لپاره تیار او چمتو شول اوس هغوی داسې حالت ته رسیدلی چې تاسې پری باور نشی کولای .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو سالار وويل: مونږ به د داسې قوماندانانو او چارواکو په وژلو باندې خپل کار پرمخ بيا يو!
بل سالار وويل: مونږ به تر ټولو د مخه خپل صفونه له غدارانو څخه پاکوو!
يو بوډا سالار وويل: که زما زوی هم د دښمن پلوی او ملګری شي نو زه به يې سر پرې کړم او ستا په قدمونو کې به يې واچوم او زه به دا ثابته کړم! خو زه د داسې احساساتي او جذباتي خبرو پلوی نه يم!
سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: د غونډې کسان ټول په جوش کې راغلل، هغوی داسې خلک وه چې د صلاح الدين په وړاندې د خبرو کولو څخه هم ويريدل خو اوس چې هغوی دا واوريدل چې د پوځ ځيني کسان د دښمن پلويان شوي او پوځ يې بغاوت ته چمتو کړی نو د آور بځرکی ورڅخه جوړ شول، يو پکې سلطان صلاح الدين ايوبي ته دا هم وويل: تاسې ټل مونږ ته د صبر او حوصلې خبره کوی خو ځيني حالات داسې وي چې صبر او تحمل نور هم کار خرابوي، مونږ ته اجازه راکړه چې تر قاهرې پورې هيڅ دمه ونکړو، د خوراک، څښاک او دمې څخه پرته سفر وکړو، مونږ به هغه پوځ بې وسلې کړو.
سلطان صلاح الدين ايوبي ته نور پدې خلکو کنترول کول ګران شول، هغه ځو خبرې نورې وکړې او غونډه يې ختمه کړه، سهار وختي پوځ حرکت وکړ چې په پوځي نظم او ترتيب باندې برابر ؤ سلطان صلاح الدين ايوبي د خپلو ساتوونکو سره جلا روان ؤ، هغه وليدل چې علي بن سفيان د هغه سره ملګری ندی، تر ماښام پورې دوه ځلې پوځ تم شو، د ماښام څخه وروسته هم پوځ روان ؤ او د شپې تر اولې برخې پورې همداسې مخکې تلل. کله چې شپه ښه پخه شوه نو صلاح الدين ايوبي پوځ ته د تم کيدو حکم ورکړ، کله چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار شو نو علي بن سفيان هم راپيدا شو.
سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل: ټوله ورځ چيرې وې علي!
علي بن سفيان وويل: تيره شپه زما په زړه کې يو شک پيدا شوی ؤ د هغې شک د لرې کولو يا باوري کولو لپاره ټوله ورځ په پوځ کې وګرځيدم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل : څه شک!
علي بن سفیان وویل: تا د شپې ونه لیدل چې ټول قوماندانان، سالاران او مرستیالان د قاهرې د پوځ په خلاف راپاریدلي! ماته شک پیدا شو چې دوی به خپل لاندې کسان هم راوپاروي او زما همدا شک رېښتیا شو! دوی ټول پوځ ته د قاهرې د پوځیانو په هکله داسې خبرې کړې چې ټول لښکر راپاریدلی، ځیني غازیانو دا هم ویل چې مونږ په محاذ کې زخیمان او شهیدان کیږو او زمونږ ملګري په قاهره کې عیش او مزې چړچې کوي او بیا د اسلامي نظام په خلاف بغاوت هم کوي. مونږ به د رسیدو سره هغوی ټول ختموو، بیا به د سوډان نښتې او راګیر شوي پوځ ته مرسته ورکوو، ښاغلی آمیره! که مونږ د دې خلکو مخه ونه نیوله نو په قاهره کې به خپل منځي جګړه پیل شي، زمونږ دا لښکر په احساساتو او ولولو کې دی، او د قاهرې پوځ خو لا مخکې د بغاوت لپاره پلمې لټولې .

زه پدې خوشحاله یم چې د محاذ په سترې او ستومانه پوځ کې کې دومره قوي جذبه او اسلامي احساس شته!

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : خو زمونږ دښمن همدا غواړي چې پوځ په دوه ډلو وویشي او پخپلو کې یې سره بیا ووژني .

سلطان صلاح الدین ایوبي په ژور غور او فکر کې ډوب شو، بیا یې علي بن سفیان ته وویل: کله چې مونږ له قاهرې څخه لږ لرې شو، نو زه به قاهرې ته یو هوښیار استازی واستوم او د قاهرې پوځ او لښکر به د بلې لارې څخه کرک ته ولیږم، یا به خپله ولاړ شم او هغه پوځ به کرک ته نو هیڅوک به پلاس ورنشي، تا ډېر ښه کار وکړ علي! زه دې کار ته هیڅ متوجې نشوم .

***

هغه نوی شخصیت چې د غیب خبرې یې کولې، نوی دین یې راوړی، د اسمان څخه راښکته شوی او مړي ژوندي کولایی شي د خپلو ملګرو سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان کې په سفر بوخت وُ، چا چې لیدلی وه هغوی ویل چې عُمر یې زیات نه دی بلکې سور سپین ځوان دی، ږیره یې خړ رنګ لري او د سر ویښتان یې اوږو ته پراته دي، خلکو به ویل چې د هغه په سرو سترګو کې د پوره او مکملې سپوږمۍ پشان روښنایي وي، غاښونه یې د ستوري پشان ځلیږي، ونه یې لوړه او بدن یې قوي او مضبوط دي، کله به یې چې خبرې کولې نو خلک به یې تر اثر لاندې راوستل.

د هغه سره ډېر ملګري، خدمت کوونکي او ډېرې سپرلۍ وي، په اوښانو باندې غټې غټې متکې بار وه، هغه به د کلو او بانډو څخه لرې په دښته کې تیریدلو او هلته به یې اړول او د خلکو سره به یې په هماغه ځای کې لیدل. هیڅ کلي ته نه تللو، په کوم لورې به چې تللو د هغه څخه مخکې به څه اوښ سپاره او آسپ سپاره په منډه تلل او په کلو کې به یې خلکو ته ویل چې اسماني شخصیت را روان دی، هغوی به خلکو ته د هغه کرامتونه او نا اشنا شیان بیانول، خلک به د ځو ځو ورځو څخه هغه ته سترګې په لار ناست وه.

په هغه شپه چې علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل چې د محاذ پوځ د قاهرې د پوځ په خلاف را پاریدلی په همدې شپه نوی غیب ویوونکی د قاهرې څخه ډېر لرې د خرماوُ په یو بڼ کې دیره اچولې وه. د هغه یو اصل دا وُ چې د سپوږمۍ په شپه به یې د چا سره نه لیدل، د ورځې خو یې د چا سره خبرې هم نکولې، تیاره شپې د هغه خوښې وې، د هغه په مجلسونو او محفلونو کې به داسې رڼاګانې بلیدلې چې د یوې رنګ به د بلې څخه توپیر درلوده، دی رڼاګانو خپله یو اثر درلوده چې خلک به یې اغیز من کول. هغه چې د خرماوُ په کوم بڼ کې دیره لګولې وه د هغه سره نژدې یو کلی وه چې زیات اوسیدونکي یې مسلمانان وه چې ځینې پکې حبش او سوډانیان وه، په هغه کلي کې یو جومات هم وه چې امام یې د چوپ او غلی طبعیت څښتن وه. د یوې یا یوې نیمې میاشتې څخه د هغه سره یو ځوان د زده کړې لپاره هم اوسیده دا ځوان چې خپل نوم یې محمود بن احمد ښودلو د بل کلي څخه د زده کړې لپاره راتللو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ځوان کار یوازې په زده کړې پورې اړه درلوده خو هغه یو بل په زړه پورې کار هم پیدا کړی و، په هغه کلي کې یوه پیغله نجلۍ اوسیده چې نوم یې سعدیه وه، د سعدیې محمود دومره خوښ شوی وه چې څو ځلې یې پرې د خپلو وزو شیدې هم څښلې وې په لومړي ځل د محمود او سعدیې لیدل په هغه دښته کې شوي وه چې هلته به یې خپلې وزې او دوه اوښان څرول او اوبه یې ورکولې. یو ځلې سعدیې خپل څاروي د اوبو لپاره چینې ته بوتلل چې هلته محمود بن احمد هم د اوبو لپاره راغلی وه، سعدیې ورڅخه وپوښتل له کوم ځای څخه راغلی او چیرې روان یې؟

محمود ورته وویل چې زه نه د کوم ځای څخه راغلی او نه چیرې ځم!

سعدیه په دې خبره وخندل ځکه ځواب د خندا وړ و، نو سعدیې د محمود څخه وپوښتل: مسلمان که ...

محمود بن احمد ورته وویل : زه مسلمان یم نو سعدیه ډېر خوشحاله او په خندا شوه.

محمود هغې ته خپل اصلي ځای نښودلو، هغه د سعدیې سره داسې خبرې وکړې چې د هغې خوښ شو، هغې ورڅخه د سوډان د جګړې په هکله وپوښتل ځکه هغې ورسره مینه درلوده چې مسلمانان په څه حالت کې دي، کله چې هغې د صلاح الدین په هکله وپوښتل نو محمود ورته داسې خبرې وکړې چې د هغې په نظر کې سلطان صلاح الدین ایوبي یوه پرښته او آسماني انسان معلوم شو.

سعدیه وپوښتل: ایا سلطان صلاح الدین ایوبي د هغه چا څخه هم ډېر مقدس او سپیڅلی دی چې له اسمان څخه راښکته شوی، په غیب پوهیږي او مړي را ژوندي کوي؟

سلطان صلاح الدین ایوبي مړي نشي را ژوندي کولای په غیبو یوازې یو الله جل جلاله پوهیږي !

سعدیه وویل: خلک وایي چې هغه هم مسلمان دی او زمونږ پشان لمونځ او روژه نیسي خو هغه ژوندي خلک وژني!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد وپوښتل: تاته چا ویلی دي چې سلطان صلاح الدین ایوبی خلک وژني؟

سعدیه وویل: زمونږ له کلی څخه ځینی مسافر تیریږي، هغوی وایی چې سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر بد انسان دی

محمود ورڅخه وپوښتل: ستاسې د جومات آمام څه وایی؟

سعدیه وویل: هغه ډېری ښی او ښکلی خبری کوی! هغه وایې چې سلطان صلاح الدین ایوبی د اسلام روښنایی په ټول مصر او سوډان کې خپرول غواړي، او اسلام یوازی د الله پاک جل جلاله ریښتنی دین او قانون دی.

محمود د سعدیه سره په همدی موضوع باندی خبری کولی، محمود ته د سعدیه له خبرو څخه څرګنده شوه چې دی کلو ته داسې کسان راځی چې ځان ته مسلمان وایی خو خلکو ته د اسلام په هکله شکونه پیدا کوي.

محمود سعیده ته داسې خبری وکړی چې د هغی شکونه یې ختم کړل او د خپل شخصیت او خبرو په وسیله یې په هغې دومره آثر وغورځولو چې هغې ورڅخه غوښتنه وکړه چې زه دلته هر وخت خپل څاروی راولم نو تاسې هم دلته راځی او زما سره ګوری.

محمود هغه د ولولو او احساساتو په منځ کې پریښوده او کلی ته روان شو. سعدیې فکر کولو چې دا څوک دي؟ له کومه راغلی او چیری روان دي؟ د هغه جامی د دی سیمی ښکاری خو رنګ، خبری او حال یې د دی ځای ندی د بلی سیمی اوسیدونکی معلومیږی.

د سعدیه شک ریښتیا وه، محمود بن احمد د دی کلو او سیمی اوسیدونکی نه ؤ بلکې دا سکندریی د ښار اوسیدونکی وه، هغه د علی بن سفیان د اداری یو هوښیار کار کوونکی او تکړه غړی ؤ، هغه له څو میاشتو څخه د خپلی دندی او مسئولیت د سرته رسولو لپاره په سرحدی سیمی او کلو کې ګرځیده، هغه خپل ځای پټ ساتلی ؤ، د هغه سره خپل نور ملګری هم وه چې پدی کلو او بانډو کې خپاره شوی وه، هغوی به کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله سره یو ځای کیدل او خپل معلوماتونه به یې سره شریکول چې په هغې کې به یې ضروري او مهم شیان قاهري ته استول.

د همدې راپورونو څخه علي بن سفیان ته څرګندیدله چې په سرحدي سیمو کې څه څه کارونه کیږي.

کله چې محمود ته سعدیه په مخه ورغله نو د هغې سره یې هم همداسې خبرې وکړې چې د هغې څخه یې د کلي او خلکو په هکله معلومات راټول کړل هغه د جومات د آمام په هکله ځکه پوښتنه وکړه چې هغه ته د نورو دوه جوماتونو آمامان شکمن ښکاره شوي وه او د خلکو څخه ورته څرګنده شوې وه چې هغوی دواړه نوی نوی راغلي. په هغې جوماتونو کې مخکې آمامان نه وه، هغوی دواړو د جهاد په خلاف خبرې کولې او د قرآن مجید ایاتونه به یې غلط ترجمه او تفسیرول. هغې دواړو نوی غیب پوهیدونکی او مړی ژوندي کوونکي برحق پیغمبر بللو او خلکو ته یې د هغه په هکله ترغیب ورکولو، محمود بن احمد د دې دواړو آمامانو په هکله قاهري ته پوره معلومات استولي وه او اوس یې غوښتل د سعدیې کلي ته ولاړ شي او د هغوی د امام او کلي په هکله معلومات راټول کړي. هغه پدې خبره ډېر خوشحاله شو چې د هغوی آمام حقیقي مؤمن او مسلمان دی او د اسلام خدمت کوونکی دی نو له ځان سره یې فیصله وکړه چې پس لدې په همدې کلي کې د زده کړې په پلمه پاتې شي.

***

هغه جومات ته ولاړ او د آمام سره یې ولیدل، هغه خپل بدل نوم او ځای امام ته وښودلو او دا یې ورته وویل چې د علم په زده کولو پسې سرګردانه او لوغړن ګرځي.

آمام د هغه سره ژمنه وکړه چې علم به ورته زده کوي، امام ورته دا هم وویل چې په همدې جومات کې اوسیږه هم. محمود په جومات کې ځان بندی کول نو غوښتل نو آمام ته یې وویل چې زه به دوه درې ورځې وروسته کورته ځم، هغه آمام ته خپل نوم او ځای ونښوده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا آمام ورځخه د ځای او نوم پوښتنه وکړه نو ده ورته هماغه پخوانی خبره وکړه!

امام په خندا شو او په خپ اواز یې ورته وویل : محمود بن احمد! زه پدی خوشحاله یم چې ته د خپلی دندی او مسئولیت ځخه بی پروا نه یې، د اسکندریی مسلمانان وظیفه پیژندونکی خلک دی .

پدی خبره محمود ناځاپې وشوریده لکه چې تو کر یې خوړلی وي، هغه پدی شک کې شو چې دا آمام د صلیبیانو جاسوس دی خو آمام هغه سمدستی پوه کړ او شک یې ورته لری کړ ویی ویل: زه اوس اړین بولم چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زه ستاسې د اداری غړی یم، زه ستا ټول ملګری چې پدی سیمه کې اوسیږی پیژنم.

خو تاسې یو هم ما نه پیژنی، زه د علی بن سفیان د هغې اداری غړی یم چې د دښمن د حالاتو ځخه د خبریدو سره سره پخپلو غړو او کسانو باندی هم نظر ساتی، زه دلته د امام په حیث اوسیږم او خپل کار کوم .

محمود بن احمد وویل: بیا زه تاته هوښیار سړی نشم ویلایی! تاسې چې ماته خپل ځان ځرګند کړ کیدای شي کوم صلیبی جاسوس ته هم همداسې ځان ځرګند کړی .

امام وویل: زه پدی باوری وم چې ته زمونږ د اداری غړی یې! ما دا اړین وبلل چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زما سره دوه ساتوونکی دی چې دلته په کلي کې د کلی والو په شکل اوسیږي، ماته د ډیرو کسانو اړتیا ده، ښه شوه چې ته هم راغلی، دی کلی ته د دښمن ورانکاری راځی، تا به د هغه سړی په هکله هم اوریدلی وي چې نوی را پیدا شوی، مړی ژوندی کوي او د راتلوونکی په هکله معلومات ورکوی . دا کلی هم د هغه د نا لیدلی کراماتو تر اثر لاندی راغلی. ما لومړی دی خلکو ته ویلی وه چې دا ټول دروغ دي او په مړو کې ځوک روح نشی اچولی خو د هغه د جادو زور دومره دی چې خلک اوس زما سره مخالف شوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ما خان سمبال کړ ځکه ما لدی جومات څخه وتل نه غوښتل، ما ته د یو مرکز او ځای اړتیا وه، دلته خلکو ته رینښتنی اسلام ښودل او د هغوی لارښودنه هم اړینه ده، شل ورځی مخکې ماته دوه کسان د شپی راغلل او زه یوازی ووم، هغوی مخونه پټ کړی وه، هغوی ماته اخطار راکړ چې لدی جومات څخه ولاړ شم، ما هغوی ته وویل چې زه پرته لدی جومات څخه بل ځای نلرم، هغوی وویل که دلته اوسیدل غواړی نو درس او سبق بنده کړه او د نوی شخصیت چې له اسمان څخه راکوز شوی او مړی ژوندی کوی خبری او ستاینه پیل کړه، ما د هغوی مقابله کولای شوه، د هغوی وژل او ځان وژل راته ګران کار نه ښکاریده خو پدی شکل ما خپل مسئولیت نشو سرته رسولی، ما هغوی ته دا ډاډ ورکړ چې سر له نن څخه ما خپل دوست او ملګری وبولی، هغوی راته وویل که دا کار دی وکړ نو هم به نه وژل کیږي او هم به درته د سپینو زرو سکی په تحفه کې درکول کیږي .

محمود بن احمد وویل: نو بیا تا د خپل وعظ او خطبی رنګ او شکل بدل کړی ؟

امام ځواب ورکړ: تر یوی اندازی پوری! زه اوس دوه ډوله خبری کوم، ماته د سپینو زرو اړتیا نشته خو د خپل ځان اړتیا راته شته! زه د خپل مسئولیت د پوره کیدلو څخه مخکې مړ کیدل نه غواړم ما نه غوښتل چې ستاسې ملګری ولټوم او هغوی هم په خطر کې واچوم .

الله پاک جل جلاله اوس ته خپله راوستی؟ په هغه شپه زما ساتوونکی زما سره نه وه، اوس به ته زما سره اوسیږي ته به زما د شاګرد په صفت دلته پاتی کیږي، ته به د ساده او بی سواده خلکو په شان خبری کوی، پدی کلی کې خلور پنځه کسان داسې دي چې زمونږ ملګرتیا کولای شي. که چیری پدی نژدی برخو کې زمونږ د پوځ کوم تولی پیدا شي نو دا به زمونږ کار نور هم آسانه کړي خو زمونږ د ګروپونو په قوماندانانو باور کول هم خطر لری دښمن هغوی د ښځو او اشرفیو پوسیله د خان ملګری کړیدی، هغوی تنخوا زمونږ څخه اخلی خو کار دښمن ته کوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد له هماغې ورځې څخه د امام سره اوسیده، آمام هغه ته ډېر دواړه ساتوونکي وښودل او پخپلو کې یې سره پیژند ګلوي وشوه.

ماښام چې کله سعدیه آمام ته خوراک او څښاک راوړله نو محمود یې هم هلته ولیده ډېره حیرانه شوه او بیا په مسکا شوله.

محمود ورته وویل: زما لپاره خوراک او څښاک نه راوړې؟

سعدیې خوراک او څښاک د آمام په خونه کې کیښودل او بیا په منډه کور ته ولاړه، له ځان سره یې د شیدو پیاله او ډوډۍ راوړله. چې کله سعدیه ولاړه نو آمام محمود ته وویل: دا د دې سیمې تر ټولو ښکلې او ښایسته نجلۍ ده، هوښیاره او تنکۍ ځوانه ده! د هغې سودا اوس روانه ده.

محمود وپوښتل :سودا که واده؟

آمام وویل: سودا! ته پوهیږې چې د دې خلکو واده هم سودا ده خو د سعدیې بالکل سودا روانه ده، مونږ باید د هغې په هکله اندېښمن نه وای خو سوداګر شکمن خلک ښکاري، هغوی د دې سیمې اوسیدونکي نه ښکاري، ماته دا کسان هغه معلومیږي چې ماته یې ګوت څنډنی کړی وی، ته پدې ښه پوهیږې چې دا خلک به دا نجلۍ په خپل رنګ کې رنګوی او بیا به یې زمونږ په خلاف استعمالوي- اوس د دې نجلۍ ساتل او بچکول د دې لپاره اړین دي چې دا به زمونږ په خلاف استعمالیږي او د دې لپاره هم چې دا مسلمانه پیغله ده، مونږ د خاوری، دین او ملت د ساتلو په خوا کې د خپلو لوڼو او خویندو پت، عزت او حیا هم خوندی کوو، زه هیله من یم چې دا سودا به نه کیږي ځکه د سعدیې پلار ما خپل ملګری او پلوی کړیدی خو هغه غریب او یوازې دی، هغه د رسم او رواج څخه هم نشي تښتیدای.

په هر صورت دلته د سعدیې پرته له مونږ څخه بل څوک ساتوونکي او محافظ نشته.

د دې څخه وروسته محمود د آمام شاګرد شو، شپې او ورځې تیریدې، د محمود او سعدیه لیدنې کتنې سره کیدې، نجلۍ به ځرځای ته تلله او

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود به هم هلته ورتللو. کله چې د محمود او سعدیه تر منځ خبرې ازادې شوې نو هغه ورځخه وپوښتل چې هغه څوک دی چې ستا سودا کول غواړي؟
سعدیه خو هغوی نه پیژندل، ځکه هغې کله نه وه لیدلی او یو ځل هغوی د ښاروی د لیدلو پسې راغلل او هغه یې لاندې باندې وکتله او بیا بیرته ولاړل.
سعدیې ته ښه معلومه وه چې هغه به د چا میرمن کیږي نه، هغه که کوم شتمن یا مالدار سړی واخلي او په خپل حرم کې به یې بندي کړي پرته له کور او کورنۍ جوړولو به بوډۍ او بیا مړه شي. یا به ورته نڅا کول و رزده کړي او د خلکو د وخت تیرولو لپاره به ورځخه کار اخلي. هغې د خپلو کلي والو پوځیانو څخه د داسې نجونو او میرمنو ډیرې کیسې اوریدلې وې، هغه پداسې لرې او پس پاتې سیمه کې اوسیده خو په ډیرو شیانو پوهیدله او فکر یې پرې کولای شو. له کومې ورځې څخه چې هغې محمود بن احمد لیدلی نو پخپل زړه کې یې ځای ورکړی ؤ، او کله چې هغه پدې پوه شوه چې محمود هم د دې سره مینه او محبت لري نو بیا یې په زړه کې دا اراده پخه شوه چې اوس به نو نه خرڅیږي ځکه هغه پدې پوهیده چې په یوازې توګه خپله ځان د سوداګرو څخه نشي خلاصولای. یوه ورځ یې له محمود څخه وپوښتل ایا ته ما نشې اخیستلایې؟
محمود ورته ووېل: اخیستلایی دې شم! خو کوم قیمت او بیه چې زه درکوم هغه به ستا پلار ونه منې!
سعدیې وپوښتل: څومره قیمت او بیه به ورکړې؟
محمود ورته ځواب ورکړ: زما سره ستا لپاره د زړه څخه پرته بل څه نشته! زه نه پوهیږم چې ته د زړه په قیمت او بیه پوهیږې کنه؟
سعدیه ووېل: که چیرې ستا په زړه کې زما لپاره مینه او محبت وي نو دا زما لپاره تر ټولو زیات دي! ته ریښتیا وایې چې زما پلار به دا قیمت قبول نکړي خو زه تا ته دا وایم چې زما پلار ما خرڅول نه غواړي، د هغه مجبوریت دا دی چې هم بې وزلی او هم یوازې دی، زما هیڅ ورور نشته !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوداګرو زما پلار ته اخطار ورکړی که قیمت وانخلي نو مونږ هغه د رڅخه په زور تښتوو .

محمود وپوښتل: د نجونو خرڅول خو دلته رواج دی ستا پلار ولی دومره زیات قیمت ونه منلو؟ .

سعدیه وویل: پلار می وایی چې هغه سوداګر مسلمانان نه معلومیږي! ما هم پلار ته ویلی چې زه د غیر مسلمان سره تلل نه غواړم - بیا یې په ورخطایی سره وویل: که ته ما له ځان سره ساتلی شی نو زه سمدستی ستا سره تللو ته چمتو یم .

محمود وویل : زه بالکل تیار یم !

سعدیه وویل: همدا نن شپه باید ولاړ شو!

د محمود د خولی څخه ووتل : نه! زه د خپل مسئولیت د پوره کولو څخه مخکې نشم تلای .

سعدیه په حیرانتیا سره وپوښتل : څه مسئولیت !

محمود را بیدار شو ځکه هغه سعدیی ته ویل نه غوښتل چې هغه څه مسئولیت لری، هغه د خولی څخه په وتلی خبره پرده اچول غوښتل خو سعدیه ورپسی شوه خو هغه ته خپله پخوانی خبره ور په یاد شوه نو ویی ویل: زه د دینی تعلیم او زده کړی لپاره راغلی یم او د هغې د پوره کیدو څخه مخکې چیری تللی نشم .

سعدیی په افسوس سره وویل : تر هغه وخت پوری به یې زه تر کوم ځای پوری رسولی ووم!

محمود د یوی نجلی لپاره د دندی او مسئولیت پریښودلو ته تیار نه ؤ، هغه ته دا شک هم پیدا شو چې کیدای شي دا د دښمن جاسوسه نه وی چې د هغه د بی کاره کولو لپاره پکار ګمارل شوی، نو هغه د سعدیه په هکله لټون او پوښتنی کول اړین وبلل .

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ د قاهرې ښخه اته میله لرې ؤ، هغه ته ویل شوي وه چې پوځ احساساتي شوی او د قاهرې په پوځ حمله کوي، سلطان صلاح الدین ایوبي هلته د تم کیدو حکم ورکړ او د هغوی په منځ کې یوی او بلې خواته وګرځیده، هغه خپله د پوځیانو معلومات اخیستلو، هغه یو سپور ته ورغی نو نور پوځیان هم راټول شول، هغه ورسره یوی او بلې خوا خبرې پیل کړې نو یو سپاره وویل: سپین سترګی وبښه لوی سالاره! دلته تم کیدو ته اړتیا نه وه مونږ تر ماښام پورې قاهرې ته رسیدلو!

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: تاسې جنګیدلي او ستړي راغلي یاستي! زه تاسې ته پدې پراخه دښته د دمې وخت درکوم.

سپاره وویل : مونږ جګړه کوونکي راغلي یو او جګړې ته تلوونکي یو!

سلطان صلاح الدین ایوبي په حیرانتیا سره وپوښتل: ایا جګړې ته تلوونکي یاستي؟ زه خو تاسې قاهرې ته بیا یم، چې هلته د خپلو ملګرو او دوستانو سره وګورۍ !

سپاره وویل: هغوی زمونږ دښمنان دي! که دا خبره سمه وي چې د قاهرې پوځ بغاوت ته چمتو دی نو بیا هغوی زمونږ ملګري نه بلکې دښمنان دی .

یو بل سپاره وویل : د صلیبیانو ښخه هم کلک او سخت دښمنان! ایا دا سمه نده چې هغوی بغاوت ته چمتو دی! یو بل یې د سلطان صلاح الدین ایوبي ښخه وپوښتل .

سلطان صلاح الدین ایوبي ځواب ورکړ: څه ګډوډي شته! خو زه به خائنانو ته سزا ورکوم .

یو سپاره وپوښتل: تاسې به ټول پوځ ته څه سزا ورکړې ! سزا به مونږ ورکوو، مونږ ته قوماندانانو د قاهرې ټول حالات بیان کړي، زمونږ ملګري په شوبک او کرک کې شهیدان شوي، په دواړو ښارونو کې زمونږ د خویندو او لوڼو بې عزتي او بې آبروی کیږي، زمونږ ملګري د کلا ښخه په واکمنۍ ده، او زمونږ پوځ په قاهره کې مزې چړچې کوي او د بغاوت لپاره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمتو دي! څوک چې د شهیدانو پروا نه ساتي، د خپلو خویندو د عصمت او او آبرو فکر نکوي هغوی د ژوندون حق نلري! مونږ پوهیږو چې هغوی د اسلام د قسم خوړلو دښمنان ملګري او دوستان شوي، ترڅو پورې چې مونږ د دې غدارانو څټونه غوڅ نکړو تر هغې به د شهیدانو روحونه مونږ ونه بښي! لږ خو دې زخمیانو ته وګوره چې مونږ له ځان سره راوستي! د چا پښه نشته د چا لاس! ایا د دوی غړي د دې لپاره غوڅ شوي چې زمونږ ملګري د دښمنانو په لاسونو کې ولوېږل شي.

مونږ به هغوی ته پخپل لاس سزا ورکوو! یو دم ټولو پوځیانو چیغې او ناري کړې، سلطان صلاح الدین ایوبي ته ګرانه شوه چې دا خلک راکنترول کړي هغه د غازیانو جوش، جذبه، احساسات او ولولې سړول هم نه غوښتل، هغه ورته د صبر او زغم نصیحت وکړ، هیڅ حکم یې ونکړ بیا خپلې خیمې ته ولاړ.

سلا کاران او مرستیالان یې راوغوښتل او دا یې ورته وویل چې تر دویم حکم پورې به پوځ همدلته پروت او تم وي.

ځکه زه ګورم چې خپل منځي جګړه کیږي، د پوځ خپل منځي جنګ د دښمن په ګټه دی، زه همدا نن شپه قاهرې ته ځم، هیچاته څرګنده نشي چې زه دلته نه یم، د غازیانو ولولې او جوش سوړ نکړې.

هغه اړینې لارښوونې ورکړې او بیا یې وویل: د قاهرې پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغه ملامت ندی، زمونږ ځوانان چې د قمار او بد اخلاقۍ عادي کیږي هغوی هم ملامت ندي، پوځ ته زمونږ چارواکو غلطې خبرې کړې او هغوی یې راپارولي! د همدې چارواکو په کومک دښمن زمونږ په لوی او ستر ښار کې فکري او ذهني ورانکاري پیل کړې. دې بد اخلاقۍ او ورانکارۍ ځکه دومره زور اخیستی چې د دې کارونو بندونکي چارواکي د هغې د خپرولو کوښښ کوي. دښمن هغوی ته مزدوري او بدله ورکوي، د کوم قوم او ملت چې آمیران او چارواکي د نورو غلامان او تالي څټي شي د هغې قوم او ملت همداسې حالت وي، زمونږ پوځ د سوډان په دښتو کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوغړن جنګیږي! مړه کیږي، زخمیان کیږي، په لوږه او تنده یوی او بلی خواته ګرځي خو زمونږ چارواکي د هغوی سامان او خوراکي شیان ورځخه منع کوي. ایا دا د دښمن دسیسه نده چې زمونږ خپل ورونه هغه بریالی کوي؟ دښمن د دی ځخه دوه ګټی اخلي چې تقی الدین د خپل پوځ سره ختم او یا تسلیم شي، دویمه ګټه دا اخلي چې قوم ته وایي چې ستاسې پوځ ماتی وخوړه او باید هغه ختم شي. زمونږ ځیني دوستان او چارواکي د مصر په تخت او څوکی باندی ځان کینول غواړي، هغوی د ټولو ځخه وړاندی پوځ د خلکو په سترګو کې سپکوی ترڅو خپلې غوښتنې او خواهشات پری پوره کړي.

زه د امارت وړی نه یم او نه د هغې غوښتونکی یم، که هر څوک ما ته داډ راکوي چې زما مقصد به پوره کوي نو زه به د هغه په پوځ کې د یو غازی پشان وجنګیږم خو دا به څوک وي؟ د دی راتلوونکی ژوند د پاشاهانو پشان تیرول غواړي سره د دی که دا څوکۍ ورته د دښمن سره په سودا کولو هم پلاس ورځی، خو زه خپل قوم او ملت داسې درجې ته رسول غواړم چې د دښمن په سر پښې کیږدی او حکومت وکړي. د دی حریصو واکمنانو او چارواکو سترګی یوازی ځانته او نن ورځی ته دی خو زه د قوم راتلوونکی ته ګورم.

هغه خبری بس کړی خو بیا یې وویل: زما آس سمدستی چمتو او تیار کړی! د هغو ټولو کسانو نومونه یې واخیستل چې د ده سره تلل. هغوی ټول په پټه راوغواړي او قاهري ته د تللو ورته ووایی.

زما خیمه همداسې ولاړه پریږدی چې چا ته شک پیدا نشي چې زه دلته نه یم! بیا یې ژور نفس وویستلو او ویی ویل: زه په کلکه تاسې ته وایم! کوم پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغې ته زه هیڅ سزا نه ورکوم، تاسې هم د هغوی په ضد په زړه کې کینه مه ساتی! همدارنګه خپل ځوانان هم ملامت او ګرم مه بولی، زه به د هغه چا په خلاف سخت ګام پورته کوم چا چې د قوم، ملت د ځوانانو او پوځ د بی لاری کولو کوښښ کړی - کله چې دا پوځ د دښمن سره مخامخ شي او هغوی یې په غشو او نیزو هر کلي وکړی نو دوی به بیا پوره شي چې مونږ د الله جل جلاله او اسلام پوځ یو! د دماغ ځخه به یې د بغاوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنجي ووځي. تاسې چې کله خپلو بچيانو ته دښمن ښکاره کړي نو هغوی په خپله د قمار او بد اخلاقی ښخه د جهاد ميدان ته راوګرځي. زه تاسې ته په زغرده وايم چې د قوم، خاوري او دين ساتنه او حفاظت د پوخ ښخه پرته امکان نلري، زه چې د يهوديانو او صليبيانو پلانونو او ورانکاريو ته ګورم نو دا په ښکنده ويلی شم چې هغوی د اسلام پوخ کمزوري کوی ترڅو پدی توګه اسلام ختم کړي.

په هر وخت او هر ځای کې چې د کوم هيواد پوځ کمزوری شي د هغې ازادي او خپلواکي به په غلامی باندی بدليږي. په هيڅ وخت کې هيڅ اسلامي هيواد د پوخ ښخه پرته ژوندی نشی پاتی کيدای.

زمونږ ننی غلط کار به د اسلام راتلوونکی تور تم کړي، زه نشم ويلايی چې راتلوونکی نسل به زمونږ د غلطيو، ناکاميو او کاميابيو ښخه ګټه پورته کړي او کنه!

يو سلا کار وويل: ښاغلی د مصر اميره! که زمونږ ورونه په غداری کې تجربه لاس ته راوړي نو زمونږ راتلوونکی نسل به خامخا غلام وي، هغوی به پدی هيڅ نه پوهيږي چې ازادي څه شی ته وايي! قومی او ملی عزت څه شی دی! ايا زمونږ سره د دی څه علاج شته؟

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: د قوم او ملت فکر او ذهن رابيدار او ويښ کړي! قوم او ملت ته رعيت مه وايی، د ملت هر سړی پخپل ذات کې پادشاه دی، هيڅوک د ملی وقار او عزت ښخه مه بی برخی کوی!

زمونږ په خلکو باندی د پادشاه او خليفه کيدو ليونتوب سپور دی ځکه نو هغوی خلکو ته رعيت وايی او د خپلی واکمنی لپاره يې استعمالوي، په ياد ولری، چې ملت د بدنونو او جسمونو ټولګه نده چې تاسې يې د خارويو پشان هر لوري ته کش کړی، په ملت کې دماغ هم شته! روح هم شته! ملی حيثيت هم! د قوم دا استعدادونه راويښ او بيدار کړی، ترڅو ملت خپله فکر وکړي چې څه ښه دي او څه بد، څوک ښه دي او څوک بد! که قوم پوه شو چې د صلاح الدين ښخه غوره امير شته چې د اسلامی هيواد د ساتلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سره مونږ ته د سمندر څخه پورې غاړه هم ازادي راکوي نو هر څوک کولای شي زما مخې ته ودرېږي او په پوره زړورتیا سره راته ووایي چې مونږ له تا څخه غوره انسان پیدا کړی ته خپله څوکۍ خالي کړه، په قوم او ملت کې باید فکر وی او دا زړورتیا هم او په ما کې باید دا فرعونیت نه وی چې د ځان په مقابل کې ګوت نیوونکی پرنیږدم - زه په همدې ویره کې یم چې زمونږ ملت به د داسې فرعونیانو ښکار شي، د ملت څخه به ځاروی جوړ شي، بیا به مسلمان مسلمان نه وی ، که وی هم نو تش په نامه به وي .

دین به یې په نامه وی خو کلتور، دود او رواج به د صلیبیانو سرته رسوی . پدې وخت کې یو ساتونکی راغی چې آسپ تیار دی، کوم دری څلور کسان چې راغوښتل شوی وه هغوی هم راغلي دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل ځان سره څلور ساتوونکی ملګری کړل، نورو ساتوونکو ته یې وویل چې هغوی د ده په خیمه کلکه پیره وکړی او هیچا ته معلومه نشي چې زه دلته نه یم! هغه خپلو ملګرو ته وویل چې یو یو فلانی ځای ته ځانونه ورسوی، هغه به ورسره هلته یو ځای کیږي، بیا یې خپل ځای ناستی وټاکلو او روان شو.

***

دښته تیاره او چوپه وه، څوارلس آسونه ځغلیدل، صلاح الدین ایوبی د سهار راختلو څخه مخکې ځان قاهرې ته رسول غوښتل، علی بن سفیان د هغه سره ملګری وه، د هغه پوځ په دښته کې په درانه خوب ویده وه، پیره کوونکو ته هم څرګنده نه وه چې د هغوی ستر سالار وتلی دی، د قاهرې د قاهرې تـه را روان دی، د شپې په اخرینی برخه کې هغه د خپل کوچنی کاروان سره د قاهرې ښار ته ننوت، هغه هیڅ پیره کوونکی ونه درولو، پدی معنی چې اصلاً هلته هیڅ پیره کوونکی نه ؤ، سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ملګرو تـه وویل: همدا د بغاوت پیل دی چې په ښار کې هیڅ پیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوونکی نشته! ټول پوځ ویده شویدی، بې پروا بې غمه! حال دا چې مونږ په دوه محاذونو کې جنګیږو، د دښمن د حملې او برید امکان هر وخت شته.

خپل ځای ته په رسیدو یې پرته له ځنډ څخه د مصر لوړې پوړې چارواکې چې د ده پر ځای ناست وه سمدستي را وغوښت، سلیم الادریس یې هم راوبللو کوم چې دوه زامن یې غدارانو په چل او دوکه سره یو پر بل وژلي وه، لوړ پوړي چارواکي چې سلطان صلاح الدین ایوبي ولیدلو نو وویریدلو، سلطان صلاح الدین ایوبي سلیم الادریس ته ډاډ او تسلي ورکړه خو هغه ورته وویل: که زما زامن د جګړې په میدان کې وژل شوي وای نو زه به ډېر خوشحاله ووم، هغه په چل باندې ووژل شول، دا وخت زما د زامنو د ماتم او ویر کولو ندی، تاسې زه د کوم بل کار لپاره رابللی یم حکم وکړی!

لوړ پوړی چارواکی ریښتني مؤمن او مسلمان وه د هغوی څخه سلطان صلاح الدین ایوبي د قاهرې په هکله مکمل معلومات وغوښت او وی پوښتل چې ستا په وړاندې کوم کوم کسان شکمن دي؟ هغه د پوځي مشرانو په هکله په ځانګړې توګه وپوښتل.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته څو نومونه په ګوته شول، هغه لارښوونې پیل کړې چې شکمن کسان دي په قاهره کې پاتې شي او نور ټول پوځ دې د سهار د لمر ختو څخه مخکې د رخصت کیدو ځای ته راټول کړای شي، نوری ډېرې لارښوونې یې هم وکړې او بیا یې یو پلان جوړ کړ.

لږ ځنډ وروسته د پوځ په کیمپ کې غال مغال جوړ شو، پوځ له وخته مخکې راپاڅول شو، ټول شکمن کسان د سلطان صلاح الدین ایوبي دفتر ته راوغوښتل شول، هغوی حیران وه چې دا څه پیښه شویده! هغوی یوازې دومره پوه شوي وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي خپله راغلی دی، هغوی یې آس هم لیدلی ؤ، خو په هغه یې لا سترګې نه وې لګیدلې ځکه چې هغه اوس سمدستي ورسره کتل نه غوښتل.

هغه د پوځیانو تر حرکت پورې دوی ورڅخه جلا ساتل او همدا د هغه مقصد او هدف وه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

له د سهار روښنايي نه وه خوره شوي چې پوځ په ترتيب او نظم سره ودرول شو، د سپرو او پياده پوځيانو شاته د سامان اوښان هم ولاړ وه. سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته داسي روزنه او تړينګ ورکړې وه چې کله حکم وشي بايد په يو ساعت کې خپل ځانونه حرکت ته چمتو او تيار کړي .

د همدې روزنې او تړينګ برکت و چې هغوی سهار وختي حرکت ته چمتو او تيار شول، سلطان صلاح الدين ايوبي په خپل آس باندې سپور شو او خپل مرستيالان هم ورسره وو، هغه ټول پوځ ته وکتل او بيا د يوې ليکې په مخکې تير شو، هغه په خندا او مسکا وو، د هغه د خولې څخه بيا بيا دا خبرې وتلې: آفرين ، سل آفرين! د اسلام ساتونکو! پر تاسې دې د الله جل جلاله رحمت وي .

د صلاح الدين ايوبي د شخصيت خپل يو اثر وو چې هر غازي به هغه حس کولو، د بل لوري د هغه خندا او د آفرين ويل سپايان ټول تر اغيز لاندې راوستي وه، د آمير او ستر سالار دومره نژدې کيدل سپايانو ته ډېره غټه او لويه خبره وه. هغه ټول پوځ وکتلو او بيا يې په لوړ اواز هغوی ته وينا وکړه:

د هغې وخت په ليکنو کې چې کوم شيان راغلي هغه پدې ډول دي: د الله جل جلاله په نامه قربانيدونکو مجاهدينو! د اسلام ناموس ستاسې توري غواړي! تاسې د شوبک کلا چې د کفر تر ټولو قوي مورچه وه د شګو د غونډۍ په شان له خاورو سره برابره کړه، تاسې صليبيان په دښتو او بيابانو کې خواره واره کړل، او په جنت فردوس کې مو ځانته ځای پيدا کړ، ستاسې ملګري او ستاسې خواږه دوستان ستاسې په وړاندې شهيدان شول، تاسې پخپلو لاسونو هغوی ښخ کړل، هغه کماندو شهيدان ياد کړئ چې د دښمن د پوځ شاته شهيدان شول، تاسې د هغوی جنازې ونشوی کړای، د هغوی مړي هم تاسې ونه ليدل، ايا تاسې تصور کولای شئ چې د هغوی سره به دښمن څه کړي وي، د نو هغو شهيدان يتيم بچيان راپه ياد کړئ، د هغوی کونډې را يادې کړئ، د چا چې د سر تاج د الله تعالی په لاره کې قربان شول، نن د هماغو شهيدانو روحونه تاسې ته بلنه درکوي، ستاسې غيرت او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې نارينتوب ته بلنه ورکوي، دښمن کرک دومره قوي کړې چې ستاسې د هر ملګرې د ديوالونو لاندې په اور باندې لولپه شول، که تاسې هغه حالت ليدلايې وايې نو د سر په هډوکو به مو هغه ديوال نړولی وايې، هغوی په اور لولپه کېدل خو ديوال يې هم کيندلو خو مرګ هغوی ته وخت ورنکړ.

د اسلامي عزت او عظمت ساتونکو! د کرک په ښار کې ستاسې د خويندو او لونو بې آبرو يې او بې عزتی کيږي، د بوډاګانو څخه د ځاريو پښان کار اخيستل کيږي، ځوانان په بند او چوپالونو کې اچول شوی، مورګاني د بچيو څخه جلا کړی شويدی، ما چې د هرو کلا ګاني نړولی د خاورو دا کلا مې فتح نکړایی شوه، زما زور او ځواک تاسې یاستی! زما نا کامي ستاسې ناکامي ده!

پدې سره د هغه اواز نور هم لوړ او اوچت شو، هغه خپل لاس پورته کړ او وي ويل: زما سينه په غشو سوري او غلبيل کړی، زه ناکام راستون شوی يم! خو د مړکيدو څخه مخکې زما په غوږ کې دا زيري وکړی چې تاسې کرک فتح کړيدی، او خپل بې اسري لورګاني مو پخپلو سينو پوري ونيسي.

د هغه وخت يو حالات ليکونکي الاسدي ليکي چې سپرليو داسې حرکتونه کول لکه چې هغوی د خپلو سپرو احساسات او ولولی حس کړی وي، سپاره چوپ وه خو زيات آسونه شنيدل او خپلې پښې يې په ځمکه وهلې سپرو واګې راکش کولې او د خپلو ولولو او احساساتو ځرګندونه يې کوله.

د هغوی ژبې چوپ وی خو د هغوی مخونه او څيری تکې سرې شوی وی چې د هغوی د زړه حالت يې ځرګندولو، د سلطان صلاح الدين ايوبي خبری لکه د غشو پشان د هغوی زړونو ته ننوتلې، د بغاوت سپرغی مړې شوی او د سلطان صلاح الدين ايوبي مقصد او هدف پوره شوی وُ.

د اسلامي هيواد د عزت ساتونکو! تاسې د کفارو لپاره هيبت، ويره او دهشت ګرځيدلې ياستې، ستاسې د تورو د پخولو لپاره صليبي يرغلګر خپلې لونې او حشيش استعمالوی، تاسې پدې نه پوهيږئ چې هغوی د يوی پیغلې د عصمت او آبرو تويولو په بدل کې زر کسه مجاهدين بې کاره کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خو د دې یوې لور د بې پته کیدو په بدل کې پخپلو لاس لاندې سیمو کې ستاسې منځ ته یوه زرګونو مسلمانو پيغلو بې پتې او بې آبرويي کوي - ستاسې منځ ته یوه فاحشه راليږي او په هغې باندې زمونږ زر ميرمنې فاحشه کوي، ولاړ شی او د خپلو خويندو او لورګانو عصمت، آبرو او پت وساتي، تاسې به هغه کرک ته انشاء الله ځی چې د هغې د ديوالونو لاندې قران مجيد توټې توټې پروت دی، هلته د جوماتونو ځخه کنارابونه جوړ شويدی، هغه صليبيان چې ستاسې له نومونو څخه ويريږي، نن ورځ دربانـدې په کرس کرس خاندی، شويک تاسې فتح کړی ؤ اوس به کرک هم تاسې فتح کوی.

صلاح الدين ايوبي پوځيانو ته دا هيڅ ونه ويل چې تاسې بی لاری شوی ياست او بغاوت ته مو ملا تړلې وه، هغه د هيچا په خلاف يوه خبره هم ونکړه، د هغې پر ځای يې د هغوی غيرت او احساسات راوپارول، هغوی چې مخکې پدی حيران وه چې ولی مونږ دومره وختـی راپاځول شو اوس پدی حيران وه چې مونږ ته د کرک په لوری د تللو حکم نه کيږي، ټول پوځ په احساساتو راغلی ؤ، سلطان صلاح الدين ايوبي ټول قوماندانان راوغوښتل او د حرکت په هکله يې لارښووني ورته وکړی، هغوی ته يې د حرکت بله لاره په ګوته کړه، دا نوی لاره د هغې لاری څخه ډېره لری وه چې په کومه لاره له محاذ څخه پوځ راتللو، د دی پوځ سره سلطان صلاح الدين ايوبي هغه قوماندانان واستول کوم چې ده له ځان سره راوستی وه او هغوی ته يې پټی لارښوونی وکړی، کله چې پوځ ته د حرکت حکم وشو نو هغوی دومره د تکبير نارې پورته کړی چې د قاهری ديوالونه يې ولړځول، د سلطان صلاح الدين ايوبي ځيره د احساساتو څخه ځليدله .

کله چې د قاهری پوځ حرکت وکړ او د سلطان صلاح الدين ايوبي له ستر ګو پناه شول نو هغه يو استازی راوغوښت او د هغه پوځ په لوری يې وليږلو چې له محاذ څخه راغلی او په لاره کې تم شوی ؤ، استازی ته وويل شول چې ډېر زر ځان ورسوی، فاصله کمه وه استازی زر هلته ورسيده، او د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام يې د مرستالانو غوږو ته ورساوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي دی پوځ د قاهرې په لوري را روان شي هغوی ته د حرکت حکم وشو، مابښام د پوځ مخکې ګروپ قاهرې ته راننوت چې وروسته ورپسې نور پوځ هم را ورسیده. هغوی ته هماغه بڼار کونه ورکړل شول چې تر پرون شپې پکې د قاهرې پوځ اوسیده، پوځیانو ته قوماندانانو وویل چې د قاهرې پوځ محاذ ته استول شویدي، نوی راغلی پوځ ډېر په جوش راغلی وه، علي بن سفیان د هغوی د سرولو لپاره ترتیب نیولی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبي د سرحدي پوستو معلومات هم ځانته وکړي وه او بیا یې سهار سمدستي د هغوی د بدلیدو حکم ورکړ، هغه ته ویل شوي وه چې پخواني سرحدي پوځیان غله او خوراکي شیان په پټه سوډان ته لیږي او د دښمن سره مرسته کوي، هغه نوی تلونکو قوماندانانو ته لارښوونې وکړې او د پخوانیو ګروپونو په هکله یې حکم وکړ چې له هماغه ځای څخه باید محاذ ته واستول شي.

د کورني جنګ او د پوځ بغاوت مخه یې ونیوله هغه ټول پوځي سالاران او قوماندانان یې راوغوښتل او هغه قوماندان یې هم چې د قاهرې له پوځ څخه جلا کینول شوي وه..

***

سعدیه به دوه ځلې د خوراک او څښاک وړلو لپاره جومات ته تلله، محمود بن احمد د شاګرد په توګه دیني زده کړه کوله. هغه به ځړځای ته هم تللو چیرې چې سعدیې خپل څاروي څرول. هلته غونډۍ وې او ځای شین وه څکه چې هلته اوبه وې، هغه چمن او شین ځای له کلي څخه لرې ؤ، سعدیه اوس محمود خپل ساتونکی ګڼلو، او پدې باوري وه چې هغه به د کفارو له منګلو څخه راخلاصوي.

سعدیې محمود ته وویل چې خپل کلي خوشې کړې او همدلته واړوې ترڅو چې زده کړه پوره کړې، محمود هغې ته نشول ویلایی چې د هغه کور د مصر په بل سر کې دی چې هلته دومره زر نشي تللی، هغه د خپل فن په وسیله دا معلومه کړه چې سعدیې د دښمنانو پلوي او ملګرې نده، که د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندي او مسئوليت خبره نه وايي نو محمود به لا مخکې هغه له ځان سره بيولی وای. د دندي څخه برسيره آمام د هغوی د اداري آفسر و، چې د هغه په شتوالي کې يې وظيفه نشوه خوشي کولای، آمام هغه ته ويلي وه چې بايد له ما سره به وی، د هغه وينا د حکم او آمر حيثيت درلوده.

يوه ورځ ناڅاپي په کلي کې خلک زيات شول، نوی خبري تر ستر ګو شوی، د هر چا په ژبه همدا يوه خبره وه: هغه راتلوونکی دی، هغه له آسمان څخه راغلی دی، مړی ژوندی کوونکی راځي!

د کلي هر اوسيدونکی خوشحاله و، هغوی ويل چې زمونږ مطلب او مشکلات حل کوونکی را روان دی.

سعديه په منډه راغله او محمود بن احمد ته يې وويل: تا هم اوريدلي دي چې هغه را روان دی ته پوهيږې چې زه به د هغه څخه څه غواړم؟

زه به هغه ته ووايم چې محمود ما سمدستي لدې ځای څخه وباسي، نو بيا به ته ما درسره بوځې.

محمود هيڅ ځواب ورنکړايي شو، هغه تر اوسه پوري دا د رازونو څخه ډک سخصيت نه و ليدلی کوم چې عامو خلکو خدای او پيغمبر بللو، د محمود سيمی ته هغه په لومړی ځل را روان و، د هغه د کرامتونو احوال او خبرې لا مخکې را رسيدلی وی، محمود د باندی ووت نو خپل دوه ملګرې يې وليدل، د هغوی سيمه بله وه، محمود هغوی ته وويل چې تاسې ولی له خپلی سيمی څخه دلته راغلي ياست؟ هغوی ورته وويل چې مونږ په غيبو پوهيدونکی سړی ته راغلي يو، هغوی د ښارنی لپاره نه وه راغلي بلکې د هغه څخه پوره آغيز من شوی وه، مونږ دواړو يې کرامات ليدلي دی.

محمود فکر وکړ چې د علي بن سفيان تربيه شوی کسان چې د ده څخه آغيز من شويدی نو دا سړی په حق دی.

محمود هغه شين ځای ته ولاړ چيرې چې سعديه خپل ښاروی څرول او ده به ورسره ليدل خو هلته بل ډول کارونه پيل شوی وه، هغه له لری دوه کسانو رامنع کړ چې دلته د خدای استازی راځي، دا ځای د هغه لپاره پاکيږي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به دلته پاتې کیږي، هغه له لرې ولیدل چې په یوه غونډۍ کې غار او تونل جوړیږي او ځای هواریږي. هلته اوس هیچاته د تللو اجازه نه وه.

د کلو خلکو خپل کارونه پرېښودل او هلته راټولیدل، نوی او نا اشنا خلک به راتلل او د کلي خلکو ته به یې د نوې شخصیت په هکله معلومات ورکاوه، د هغه کرامتونه به یې هم بیانول خلک تر اثر او اغیزې لاندې راتلل، د شپې خلک خپلو کورونو ته هم ولاړ نشول او هلته پاتې شول، د هغه سره د خلکو مینه دومره زیاته وه چې جومات ته هیڅوک ولاړ نشول.

سبا سهار وختي بیا خلک هلته نږدې ورغلل، هغوی لرې ودرول شول، د شپې نا بلد خلک نور هم زیات شول، هغو خلکو هلته کندې هم ویستلې، د هغوی سره څو اوښان وه چې ډېر زیات سامان پرې بار و، کله چې سامان خلاص شو نو ډېرې خیمې پکې څرګندې شوې، چې وروسته یې هغه ودرولې.

ماښام تیاره شو، دا شپې تیاره وې، شپوږمۍ د شپې په اخرې برخه کې راپورته کیدله، د دې غیب پوهیدونکي په هکله ویل کیدل چې هغه یوازې په تیاره شپو کې خلکو ته ځان څرګندوي، د ماښام څخه وروسته هم خلک هلته پاتې شول. یو لوری ته د کلي میرمنې هم ولاړې وې چې سعدیه هم پکې وه.

هغه ځای چې د راتلونکي شخصیت لپاره پاکول کیده هلته مشعلونه لګیدلي وه، دوه کسان د میرمنو تر شا راتاو شول چیرې چې سعدیه ولاړه وه، انجونو هغوی ونه لیدل، د مخې څخه هم څلور پنځه کسان راغلل او نجونو ته یې وویل تاسې ولې د دې ځای څخه نه ځئ، هغوی د ویرولو په خاطر په نجونو پسې منډې کړې نو هغوی په منډه شوې او هر لوری ته خپرې شوې، د شا لخوا یو کس په سعدیې باندې کمپله واچوله او بل کس کلکه ونیوله، په یو لاس یې ورته خوله بنده کړه، هغه یو کس په اوږه کړه او په منډه شو، یو خو تیاره وه بله دا چې نجونو منډې کړې نو هیچا هم ونه لیدل چې سعدیه چا له ځان سره وتښتوله.

سبا سهار لکه سیلاب چې راغلی وي د کلي خلک د چمن او نوې جوړ شوي ځای په لوري په منډه شول، یو کاروان را روان وه چې د هغې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر اوښ باندې ښکلې او ډولي مخکې شپاړس او لس اوښان روان وه، په هر اوښ باندې ښکلی او ډولی مخکې شپاړس وی چې پردې یې پرې بندې وی.
ډولی اینبودل شوی وی چې پردې یې پرې بندې وی.
هغه شخصیت پدې اوښانو کې په یو سپور ؤ، مخکې مخکې ساز او موسیقي غږول کیده، ځینی کسانو په خمارونکی اواز سره څه زمزمه کول، د اوښانو په غاړو کې غټو غټو ګونګړو ګانو داسې اواز او غږ پیدا کاوه لکه چې د دې ساز او موسیقۍ برخه وی.
په ټول کاروان کې هیڅ بی نظمی او ګډ وډی نه وه، په هر چا د تقدس او سپیڅلتیا ویره او رعب پروت ؤ، دا د مریدانو او مخلصینو کاروان وه چې د مختلفو ځایونو څخه ورسره یو ځای شوی وه، کاروان داسې حرکت کاوه لکه اوښان او د هغې سپاره چې له آسمان څخه راښکته شوی وی.
کاروان هماغه جوړ کړی او شین چمن ته ولاړ، هلته کوچنۍ غونډۍ وی، په یو ځای کې ډېرې خیمې ودریدلې وی چې یوه پکې ښه لوی او پراخه وه، د کلی خلک په شا وتمبول شول.
بیا چا ونه لیدل چې د اوښانو څخه څوک راښکته شول او چیرې چیرې غیب شول، د مریدانو او مخلصینو سیلاب پښا ولاړ او هلته ټول خلک په اخلاص او احترام سره کیناستل.
د سعدیی د کلی خلکو د دی سپیڅیلی شخصیت په هکله خبری اوریدی، څومره چې انسان ناپوهه او بی علمه وی په هماغه اندازه د ټپو شیانو معلومولو ته په تلوسه کې وي، هغه په خبرو کې د راز شی پیدا کوی او هلته همدا ډول حالت منځ ته راغلی وه.
امام او محمود دواړو د خلکو سیلاب لیدلو، هغوی تر دی وخته پوری هیڅ هم نشول ویلایی چې دا څه دی، هغوی ته د قاهری له لوری ویل شوی وه چې په سرحدی سیمو کې نوی عقیده خپرول کیږي، تاسې هغه معلومه کړی او دا پته ولګوی چې د دی تر شا څوک ولاړ دي ځکه قاهری ته تر اوسه پوری پدی هکله کوم معلومات نه ؤ استول شوی او د دی اصلی علت دا ؤ چې کوم کسان د قاهری څخه د څارنی لپاره لیږل شوی وه هغوی ټول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی نوی غیب پوهیدونکی مریدان او مخلصین شوی وه، هغوی د دی ښخه ویریدل چې د داسې سپیڅلی شخصیت په هکله ځرنګه خبره وکړی، سرحدی پوستو او پوځیانو هم همدا اغیزه منلی وه، اوس نو یوازی د آمام خبره پاتی وه چې هغه دا خبره ځرګنده کړی چې دا جادو دی، مداری توب دی او که بل کوم کار هغه ته دا خبره په ډاګه شوی وه چې خلک د دی نوی سړی ښخه دومره اغیزمن شوی چې جومات ته تلل یې هم بند کړي. ټول د هغه یو نظر لیدلو لپاره راټول شوی او د هغو خیمو مخی ته ناست وه چیری چې هغه غیب شوی وه .

امام او محمود هم په خلکو کې ولاړ وه، د سعدیی پلار راغی او د هغوی په څنګ کې ودریده، هغه د غم او خفګان په حالت کې آمام او محمود ته وویل چې سعدیه د شپی ښخه لا درکه ده! نجونو هغه ته ویلی چې ځو کسان له مخی ښخه راغلل او مونږ یې وډار کړو بیا ټولی یوی او بلی خواته خپری شوی یوی نجلی، وویل چې ما شاته دوه کسان ولیدل خو نوره پوه نشوم .

پلار یې د سعدیی په لټون پسی روان شو نو محمود هم ورسره ملګری شو، سعدیه هلته چیری هغوی ته پلاس ورتلله خو هغه پلار ؤ زړه یې کله صبریده، په بی صبری سره یوی او بلی خواته لوغړن ګرځیده، محمود هم ورسره وه، هغوی یو نا بلد سړی رامنع کړل او پوښتنه یې ځینی وکړه: ایا تاسې ځوک لټوی؟

د سعدیی پلار ورته وویل چې د شپی ښخه زما لور ورکه شویده!
نا بلد سړی د سعدیی نښی وویلی او بیا یې د هغې پلار ته وویل: اوس اوس ماته چا وویل چې ته د هغې نجلی پلار یې! که تاسې هغه دلته ګوری نو پلاس نه درځی! هغه به اوس د مصر د پولی ښخه ډېره لری رسیدلی وي، بیګاه ماښام ما یو سپور ولیده چې د نورو نجونو ښخه یوه نجلی هغه لوری ته ورغله چې سپور د آس سره ولاړ ؤ، نجلی د هغه سړی سره څه خبری وکړی سپور ځو ګامه وړاندی ولاړ، نجلی یوی او بلی خواته وکتل او بیا په سپور پسی روانه شوه، بیا پخپله د سپاره په مخکې په آسپ سپره شوه،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپور آسپ ته پونده ورکړه او په چټکتيا سره روان شو. ما فکر کاوه چې دا نجلۍ به څوک وي چې د يو سپاره سره پخپله خوښه ولاړه، نن ماته چا وويل چې هغه د دې سړي لور ده، اوس د هغې لټون هيڅ ګټه نلري .

هغه نا بلد سړی ولاړ او د سعديي د پلار اوښکی روانی شوی ځکه چې د هغه همدا يوه لور وه، خو محمود بل شان فکر کاوه، هغه څارونکی وه، هغه پدی پوه شوه چې دی سړی سوچه درواغ وويل، د هغه بيان او ټول شيان غلط وه، هغه ته چا دا ويل چې هغه نجلۍ د ده لور ده ؟

پداسې حال کې چې صحنې ليدونکی يوازې همدی دی. هغوی ته همداسې روزنه ورکړل شوی ده چې د چا په خبره به سمدستی باور نکوی بلکې هر چاته به د شک په سترګه ګوري .

محمود سمدستی د هغه نا بلد سړی پسی شو، هغه د خلکو په منځ کې ولاړ او غونډيو ته ننوت او بيا په خيمو کې غيب شو، د دې څخه محمود پوه شو چې سعديه په همدی خيمو کې ساتل شوی او د هغې په تښتولو کې د دی سړی لاس خامخا شته. کيدای شي دا به هماغه سوداګر وي چې د سعديی پلار ورسره سودا ونکړه نو هغه ته يې ويلی وه چې لور به دی تښتوو، د سعديی پلار دا سړی ونه پيژندلو او هغه داسی دروغ وويل چې پلار نور د خپلی لور پسی لټون ونکړی .

د سعديه سره د محمود دومره مينه او محبت پيدا شوی ؤ چې د هغې د راخلاصولو قصد يې وکړ، هغه ولاړ او آمام ته يې ټوله خبره وکړه، آمام د څارونکو د ډلی مشر او هوښيار سړی ؤ، هغه هم همدا وويل چې هغه غريب ته درواغ ويل شويدی چې لور يې د چا سره پخپله خوښه ولاړه .

محمود د آمام هغه دوه ملګرو ته وويل چې د ده سره په کلی کې اوسيدل چې سعديه بايد د دی ځای څخه راخلاصه کړي او پدې کار کې ستاسې مرستی ته اړتيا ده خو د غونډيو منځ ته اوس هيڅوک هم نشول تللایی.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان نور الدين زنګي د کرک محاصره کلکه کړې او خپل لښکر يې هلته ځای پر ځای کړی و، هغه د ديوالونو د ماتولو په هکله فکر او سوچ کولو، هغه په لومړنۍ ورځ خپلو قوماندانو او سالارانو ته ويلي وه چې کومه کلا صلاح الدين ايوبي ونشوه نيولای هغه تاسې هم په اسانۍ سره نشۍ نيولای ځکه هغه يو ناشونی کار شونی کوي، هغه ماته ټولې طريقې ښودلې چې دلته ازميل شويدي، او هغه يې هم راته ويلي چې د کلا په دننه کې څه څه دي، سامان او څاروي چيرې دي او عام خلک په کوم لورې کې اوسيږي، هغه ته دا معلوماتونه خپلو جاسوسانو او څارونکو ورکړيدي .

هغه د کلا دننه آور غورځول غوښتل خو منجنيقونه کوچني وه، بله دا چې د صليبيانو سره لوی لوی لينډی دي چې تر لرې يې پورې غشي ويشتلی شول، دغو غشو منجنيقونه نژدې نه راپرېښودل، په همدې خاطر د کلا په دروازه آور نشو غورځيدلی، کوم لوري ته به چې مجاهدينو د ديوال نړولو کوښښ کاوه هلته به د کلا د ديوال څخه پرې د آور سکروټي راتويول کيدی .

سلطان نور الدين زنګي د خپلو سالارانو او مرستيالانو غونډه راوغوښتله او هغوی ته يې وويل: صلاح الدين ايوبي ماته ويلي وه که دوه لوی منجنيقونه راوغواړې او د کلا دننه آور واچوې خو هلته د مسلمانانو کورونه هم دي که د هغوی څخه يو هم وسوځيده نو دا به د تل لپاره پښيماني وي، زه نن د صلاح الدين ايوبي د فکر او سوچ په خلاف فيصله کوم، ما د يو لوی منجنيق جوړولو فيصله کړې چې تر لرې پورې ډبرې او کاڼي ورسولايي شي، تاسې به دا هم قبلوې چې ستاسې په آور او ډبرو به څو مسلمانانو ته زيان هم رسيږي .

زما ملګرو! که تاسې د کلا په دننه کې د مسلمانانو د حال څخه خبر شۍ نو دا به غوره وګڼۍ چې هغوی مړه شي ښه ده ځکه هلته د هيڅ مسلمان عزت، حيا او آبرو خوندي نده، د مسلمانانو بچيان د صليبيانو په واک کې دي او نارينه په يو خلاص ميدان کې بنديان شوي او د بيګار کارونه کوي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې، ورکړي، مرګ ورته جلاله جل الله چې کوي ګاني دُعا به هغوی
باندې مسلمانانو په کلا د اندازه هماغه په اوږديږي خومره چې محاصره
کې اور پدې دی خامخا چې نده خبره حتمي خو دا او زياتيږي، کړاونه
ورکوو، مونږ به قرباني دا نو شي مړ پکې څو يو که وسوځي، مسلمانان
زمونږ نو دي ساتل ژوندی اسلام که ، ياستي راغلي لپاره مرګ د هم تاسې
تور باندې ما پر بيا چې کوم درته څکه خبرې دا زه ورکوي، قرباني به يو هر
. ووژل مسلمانان کې نيونې په کلا د زنګی نورالدين سلطان چې نکړې پورې
په مونږ کې هيڅ يو هم داسې فکر نکوی!

يو سالار وويل: مونږ دلته د خپلې پادشاهۍ قايمولو لپاره نه يو راغلي!
فلسطين د مسلمانانو خاوره ده! مونږ دلته د خپل رسول صلی الله عليه وسلم نظام
ځای پر ځای کوؤ، لومړی قبله زمونږ ده د صليبيانو او يهوديانو نده.

يو بل سالار وويل: مونږ هيڅکله دا نشو منلی چې فلسطين د يهوديانو
دی! مونږ ټول د سوځيدو او مړه کيدو لپاره چمتو يو! مونږ د خپلو بچيانو
قرباني کولو ته هم تيار يو.

د نورالدين زنګی په شونډو مسکا راغله چې په هغې کې خوشحالي نه
وه، هغه وويل: تاسې پدی ښه پوهيږي چې يهوديان د فلسطين د خپلولو
لپاره په کوم محاذ او ميدان کې جګړه کوي ؟

يهوديانو خپلې لوڼې او خپل مال او شتمنی د صليبيانو پلاس کې
ورکړي ترڅو هغه زمونږ په خلاف استعمال کړي، د خپل مال، دولت او
نجونو پوسيله زمونږ په ليکو کې غداران راپيدا کړي، د هغوی ستر هدف
مصر دی، د مصر په لويو لويو ښارونو کې د فاحشه او بد اخلاقه ميرمنو
شمير ورځ په ورځ زياتيږي چې دا ټولې فاحشې، بد کاری او بد اخلاقه
ښځې يهوديانې دي. د افسوس خبره دا ده چې زمونږ د اسلامي هيوادو،
مشران، سوداګر او اميران د يهوديانو په ښکلې جال کې نښتې دي، په
هغوی کې بې اتفاقي او اختلاف پيدا شوی، کفارو اوس هغوی سره پخپلو
کې جنګوی، که مونږ بيدار او راويښ نشو نو حتمًا به يهوديان د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو لمرنی قبله خپل وطن ګرځوی، او مسلمان هیوادونه به پخپلو کې سره جنګوی خو مسلمانان به پدی نه پوهیږي چې د دی خپل منځی جګړو تر شا د یهودیانو او صلیبیانو لاسونه دي. دا به د مال، شتمنی، شرابو او ښځو پوسیله کیږي چې اوس یې پیل شویدی. که مونږ خپل راتلوونکی نسل ته د قدر او عزت ژوند غواړونو باید اوس خپل ځانونه او اولادونه قربانی ته وړاندی کړو، زه د نوی میاشت تر راختلو پوری کرک نیول غواړم، که د کلا کنډوالی هم پلاس راشي.

مونږ نور ځنډ نشو کولایی، مونږ به یهودیان او صلیبیان د روم په بحیره کې ډوبو ؤ، دا کار به پخپل ژوند کې سرته رسوؤ، زه داسې محسوسوم چې زمونږ څخه به وروسته د اسلام بیرغ د غدارانو او د صلیبی غلامانو او تالی څټو لاس ته ورځی .

سلطان نور الدین زنګی د ځان سره د کسب کارانو یوه ډله ساتلی وه، هغه کسب کارانو ته ویلی وه چې د خرماؤ اوږدی ونی راووهی او د هغې څخه غټ منجنیقونه جوړ کړی، هغه د کسب کارانو په سلا او مشوره باندی څه نوری ونی هم ووهلی ترڅو د هغوی څخه تر وچوالی مخکې کار هم واخلی- کسب کاران شپه او ورځ په کار بوخت ؤ، د دی په خوا کې هغوی د غټو ډبرو انبارونه جوړ کړي وه، د هغه سره د صلاح الدین ایوبی څخه پاتی اور غورځوونکی مواد هم وه، سلطان نور الدین زنګی له ځان سره هم اور اچوونکی او بلن مواد راوړوی وه، هغه د آور ګولۍ جوړی کړی، په همدی ورځو کې د صلاح الدین ایوبی رالیږل شوی لښکر او پوځ هم محاذ ته را ورسیدل. سلطان نور الدین زنګی ته ویل شوی وه چې د قاهری پوځ بغاوت ته تیار دی خو چې کله هغه پوځ او لښکر معاینه کړ نو په هغوی کې د بغاوت هیڅ اثر هم نه ښکاریده، سلطان نور الدین زنګی د صلاح الدین ایوبی پشان هوښیار او لری لیدونکی انسان وه، هغه پخپلو موثرو خبرو باندی هغوی نور هم راوپارول، هغوی لا مخکې صلاح الدین ایوبی راپارولی وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ لمر پريوتی وه، صليبي واکمنان او قوماندانان د کلا په منځ کې په يوه غونډه او کانفرانس کې ګډون کړی و، د هغوی د خبرو څخه ځرګنديده چې د محاصرې په هکله هيڅ انديښنه نلري.

هغوی ته دا هم معلومه شوی وه چې صلاح الدين ايوبی مصر ته تللی دی او د هغه پر ځای سلطان نور الدين زنګی اوس راغلی دی، د کانفرانس او غونډې په ورځ هغوی ته سهار خبر را ورسيده چې د مصر څخه نوی لښکر هم صلاح الدين را استولی دی، د همدی حالاتو په هکله د خبرو کولو لپاره ټول سره يو ځای کيناستل، هغوی خبری پيل کړي وی چې يو دم چاودنه وشوه او خاوری يوی او بلی خواته خپری شوی، صليبی واکمنان په منډه د باندی راووتل، د ځنګ کوټی برنډه رانړيدلی او ډېره غټه درنده ډبره وه خو ديوال نه و سوری شوی، په همدی وخت کې بيا اواز پورته شو او چاودنه وشوه په هماغه ځای کې نژدی بله غټه ډبره ولويده، صليبيان د هغه ځای څخه وتښتيدل، هغوی پوه شول چې مسلمانانو په منجنيقونو ډبرې ويشتل پيل کړي، هغه وخت تياره شو او هيڅ شی نه معلوميدل.

دا د سلطان نور الدين زنګی نوی جوړ شوی لوی منجنيق و چې د تجربې په توګه يې څو ډبرې استعمال کړی.

دا ډېر لری ويشتونکی وه خو د هغه چلول او استعمالول خورا ګران کار و، د يوی غټې او اوږدې ونی په منځ کې به يې رسی بنده کړه او بيا به يې د اسونو پواسطه کشکوله چې هغې به کوږوالی پيدا کړ، په کوږ ځای کې به يې ډبره کيښودله، چې کله به يې ونه ډېره کږه کړه نو رسی به يې غوڅې کړی، زيان دا کيده چې دا رسی به بيا په سختی سره استعماليده، دويم زيان دا وه چې کله به رسی پری شوی نو آسونه به په ډېر سخت ډول تيله شول چې پدی سره آسونه يو پر بل پريوتل، دوه سپاره هم پدی آسونو لويدلو کې زخميان شول، سلطان نور الدين زنګی تر نيمی شپی پوری د ډبرو ويشتل روان وساتل چې پدی سره د صليبيانو مرکزی دفتر او نوری دوه کوټی خرابی شوی دا زيان او تاوان ډېر نه و خو د صليبيانو زړونه يې مات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل ، د مرکزي دفتر او نورو نږدې ودانیو څخه صلیبیان وتښتیدل او سهار په ټول ښار کې د شپې د بمبارۍ اوازې خپرې شوې او په خلکو کې ویره خپره شوه .

خو د نیمې شپې څخه وروسته لمړی لوی منجنیق په ملا باندې مات شو او ناکاره شو، اخرې ډبره د کلا د منځ پر ځای د کلا په دیوال ولګیده، سلطان نور الدین زنګی د ډبرو ویشتل بند کړل. خو دا تجربه ناکامه نه بلکې کامیابه شوه، په کسب کارو کې دوه کسان ډېر هوښیار او تکړه وه، هغوی تجربه ولیده او اصول ورته څرګند شول نو ځکه هغوی اوس نوی لری ویشتوونکی منجنیق جوړولی شو. هغوی پدې فکر پیل کړل چې رسۍ باید غوځه نشي او یا آسونه د رسۍ غوځولو څخه مخکې خلاص شي چې هغوی ته زیان ونه رسیږي. سلطان نور الدین زنګی هغوی ته وویل چې هر څه کوی خو وخت به پرې ډېر نه تیروی، هغوی کار پیل کړ، د دې په خوا کې سلطان نور الدین زنګی کسب کارو ته وویل چې لری ویشتوونکی لیندی جوړې کړې، هغه خپلو قوماندانانو ته وویل چې په خپلو ګروپونو کې ډېر تکړه او قوي ځوانان وګوری او د دې غشو ویشتلو لپاره یې تیار کړې .

***

د سعدیه د کلي څخه د باندې په کوم ځای کې چې هغې ښاروې څرول او د محمود بن احمد سره به یې لیده کاته کول هلته اوس داسې دنیا ابادہ شوې وه چې د ځمکې نه بلکې د آسمان څخه راښکته شوی ښکاریده چې هغې خلکو لدې څخه مخکې د هغې تصور هم نشو کولایی. لمر پریوتی او ماښام ښه تیاره شوې وه نو خلکو ته د غونډیو په لوری اجازه وشوه چې نږدې ولاړ شي او هلته په یو هوار میدان کې کینی، هیچاته هم د غونډیو په سر د پورته کیدلو اجازه نه وه، په کوم ځای کې چې خلک کینول شوی وه د هغه ځای څخه د پورته کیدو اجازه نه ورکول کیده.

هغوی ته امر او حکم نه کیدلو بلکې د هغه شخصیت څخه ویرول کیدل چې ګوندې په مصیبت به مو اخته کړې، هغوی ته ویل کیدل که د چا د کوم غلط حرکت په سبب هغه خفه شو نو په ټولو به یو لوی مصیبت راشي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ لوري وړانګي او ګرانده وه هیڅ نکولو او هر یو سترګی خلک بالکل چوپ او غلی ناست وه هیچا هم حرکت نکولو او هر یو سترګی په هماغه لوري خښې کړې وې، د هغوی څخه لږ مخکې ښکلي سطرنجي او قالینی غوړول شوي وي او شاته یې لوی لوی ښایسته پردې ځوړندې وې چې په هغې کې ستوري ځلیدل.
د ستورو ځلیدل د هغو مشعلونو د رڼا ګانو څخه پیدا کیدل چې په یو خاص ترتیب سره هلته ایښودل شوي وه، د هر دو تر شا یوه نیغه او عمومي غونډۍ وه چې نا اشنا خلکو هلته غارونه او سوري کیندل، د دې غونډۍ شاته هواره میدان او زیاتې خیمې پکې ولاړې وې.
په خلکو او سیلا نیانو باندې داسې ویره، ډار او چوپتیا خپره شوې وه چې هیچا هم د بل سره پس پسک هم نه کولو، دا هغه شپه وه چې مخکې شپه پکې سعدیه تښتول شوې وه یعنې د سعدیه د تښتولو په دویمه شپه ځوړندې پردې لږ شانته وښوریدې، د پردو ستوري د اسمان د ستورو پشان وریږیدل. سمدستي داسې خمارونکی ساز پیل شو چې هغه چا کله په خوب کې هم نه وُ اوریدلی. دا یوه زمزمه وه چې د جادو په شان یې اثر کولو، پدې دښته او بیابان کې د خمارونکي ساز او نغمه د انسان باطن ته ننوتله، خلکو داسې احساس کاوه چې د دې خمارونکی ساز او نغمې څپې او موجونه د دوی په سرونو تیریږي او دوی یې محسوسولی او لمس کولی هم شي، په همدې خاطر خلکو پورته پورته کتل تر څو دا څپې او موجونه وګوري خو هیڅ هم نه لیدل کیدل، پدې ساز کې یوه بله خمارونکي نغمه او ترانه هم ورګډه شوه چې د زیاتو کسانو لخوا څخه په ګډه زمزمه کیده، پدې نغمه او ترانه کې د نجونو اوازونه هم وه، د دې نغمې، ساز او ترانې سره سره به چې پردې او د هغې ستوري ښوریدل او ځلیدل نو یو ډول خمارونکی او مستي راوستوونکی حالت به یې راوستلو کله چې خلک پوره اغیزمن او تر اثر لاندې راغلل نو له یو لوري څخه انګازه کوونکی اواز پورته شو: هغه شخصیت راغی کوم چې الله پاک له آسمان څخه رالیږلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، خپل زړه او دماغ د فکر او خیالونو څخه خالي او پاک کړي خو هغه به ستاسې په زړونو او دماغونه کې د الله پاک ربښتني خبرې ځای پر ځای کړي.
پر دو حرکت وکړ او د هغې څخه یو انسان رابښکاره شو، هغه خو خپله انسان وه خو پدې جادو یې چاپیریال کې یو آسماني او روحاني مخلوق معلومیده، د هغه د سر ویښتان خړ رنګې اوږده او د وریښمو پشان ځلیدونکي وه، خیره یې سره سپینه او ډکه او بېره یې په ډېر ښه توګه جوړه شوی وه، بدن یې قوي او شنه چپن یې اغوستي وه، په چپن باندې ستاري لګول شوي وي چې له ورایه ځلیدلې، د ستارو په شان د هغه سترګې هم ځلیدلې، په هغه کې داسې اثر، جادو او اغیزه وه چې خلک یې حیران او بې سده کړل.
سمدستي ساز، نغمې او ترانې پیل شوی چې ډېرو کسانو په ترنم زمزمه کولې.
د دې ټولو څخه برسېره خلک هغه اوازو او خبرو تر اثر لاندې راغلي وه چې دوی د دې آسماني شخصیت په هکله مخکې اوریدلي وي، هغه معجزاتي اوازو خلک بالکل پخپله لمن کې رانغاړلي وه، کله یې چې د هغه شخصیت ولیده نو لومړی یې سرونه ښکته کړل او بیا داسې لاس په نامه ودریدل لکه چې په لمانځه باندې ودریږي.
هغه آسماني شخصیت د پر دو مخې ته ودریده، بیا یې لاسونه پورته کړل او ویې ویل: په تاسې دې د هغه الله رحمت وي چې پدې نړۍ کې یې پیدا کړي یاستۍ، سترګې او غوږونه یې درکړي، چې په هغې لیدل او اوریدل وکړئ، دماغ یې درکړی چې په هغې فکر وکړئ، تاسې ته یې ژبه درکړې چې په هغې خبرې وکړئ، خو ستاسې پشان د سترګو لرونکي، ستاسې شان د غوږونو او بدن لرونکي په تاسې واکمنان شوي، هغوی تاسې غلامان کړځولي او د دنیا د نعمتونو څخه یې بې برخې کړي یاستۍ، اوس ستاسې داسې حال شوی چې سترګې مو شته خو څه پرې نشئ لیدلای، ستاسې غوږونه شته چې د حق خبره پرې نشئ اوریدلی، تاسې پخپل دماغ فکر کولای شئ خو هغه د دروغو له کیسو څخه ډک دي، ستاسې ژبې شته خو په هغې باندې د خپلو بادارانو او واکمنانو په خلاف یوه خبره هم نشئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولایی، هغوی ستاسې خاروی، ستاسې اولادونه او ستاسې ځامن اخیستي، هغوی ستاسې ځوان زامن داسې جنګوي لکه چې څوک سپي جنګوي، هغوی ستاسې آسونه او اوښان په غشو سورې سورې او غلبیلوي.

ستاسې زامن چې مړه کړي بیا یې په شګو کې وغورځوي چې ځناور او غوښه خوړونکي مرغان یې خوري.

زه هغه سترګه یم چې په هغې راتلوونکی وخت لیدل کیږي، د خلکو د زړه حال او راز پرې معلومیږي، زه هغه غوږ یم چې په هغې د الله جل جلاله اواز اوریدل کیږي، زه هغه دماغ یم چې په هغې د انسانانو د خیر فکر او سوچ کیږي، او زه هغه ژبه یم چې د الله ریښتنی پیغام خلکو ته رسوي زه د خدای ژبه یم.

د خلکو د منځ څخه یو اواز پورته شو ایا ته تل پاتې او لا فاني هم یې چې مرګ او مړینه نلرې؟

ټول یو دم لکه چې بې سده شوي وي. ځینې وویریدل چې دې بې آدبه سړي خو د هغه آسماني شخصیت خبره پرې کړه چې مصیبت ته یې خپله بلنه ورکړه او په کلي به راپریوځي.

هغه شخصیت وویل: تاسې همدا کار امتحان کړی! زما په سینه باندې غشي وولې!

د هغه په اواز او اداء کې جادو و، هغه بیا وویل: ایا پدې خلکو کې څوک په خلکو کې چوپتیا خپره شوه، هغه په غصه او لوړ اواز وویل: زه حکم غشي ویشتونکی شته چې زما په سینه غشي وولي؟

کوم چې دلته څوک لینده او غشي لري هغه دې مخې ته راشي.

څلور غشي ویشتونکي چې د دې کلي اوسیدونکي نه وه په قلاره قلاره مخې ته راغلل، هغه شخصیت ورته وویل: دیرش ګامونه وشماري او بیا زما مخامخ ودریږي، هغوی دیرش ګامونه وشمارل او بیا د آسماني شخصیت په وړاندې مخامخ ودریدل.

آسماني شخصیت وویل: په لیندو کې غشي کیږدي او زما زړه په نښه کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلور واړو په خپلو ليندو کې غشي کېښودل ليندۍ يې نيغې ونيولې او د آسماني شخصيت زړه ې په نښه کړ.
آسماني شخصيت وويل: پدې فکر مه کوی چې زه به مړ شم پخپل ټول زور او طاقت سره غشي پر ما راخوشي کړی.
هغوی خپلې ليندۍ ښکته کړې ځکه هغوی فکر کاوه چې دی به مړ شي.
آسماني شخصيت په برج سره حکم وکړ: زما زړه په نښه کړی او غشي خوشي کړی! که داسې ونکړی نو پخپل ځای ولاړ به لوليږه او وسوځيږې.
غشي ويشتونکو د خپل مرګ له ويرې ليندۍ پورته کړې او زړه يې په نښه کړ، ناست خلک داسې چوپ او بې سده شول چې د هيڅا سترګې هم نه رپيدې، ساز او نغمې نورې هم خماروونکې شوې، پدې خوا کې د زياتو خلکو لخوا څخه خماروونکې نغمې پيل شوې چې نغمه ويوونکې يې نه معلوميدل.
په همدې جادو يي چاپيريال کې د ځلورو غشو ويشتل کيدو اواز واوريدل شو، ځلور واړه غشي د آسماني شخصيت په زړه باندې ونښتل هغه پخپل حال ولاړ وه، لاسونه يې غځولي او په خندا وُ.
آسماني شخصيت وويل: ځلور خنجر ويشتوونکې دی مخکې راشي!
غشي ويشتوونکي دی ولاړ شي.
غشي ويشتوونکي حيران او انديښمن ولاړل، د دی سره ځلور کسان د بل لوری څخه راپورته شول، هغوی ته حکم وشو چې پنځلس ګامه مخکې د خنجرونو سره ودريږه، هغوی پنځلس ګامه مخکې د هغه په وړاندې مخامخ ودريدل.
آسماني شخصيت ورڅخه پوښتنه وکړه: تاسې په نښه باندې خنجر سم ويشتلی شی؟
ځلور واړو ځواب ورکړ چې هو بالکل!
آسماني شخصيت شخصيت ورته وويل نو بيا په يو ځل ځلور واړه زما په زړه باندې خنجرونه راخوشي کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور وارو په پوره قوت او څواک سره په هغه باندې خنجرونه ورخوشې کړل، خنجرونه د هغه په سینه کې ونښتل او سرونه یې په سینه کې ننوتي وه خو هغه لا ولاړ او خندل یې، د خلکو له لورې اواز پورته شو : آفرین ... د ده پلاس کې د مرګ پرښتې دي .

آسماني شخصیت وویل:ایا هغه سړي ته ځواب ورکړل شو چې ویلې یې وه زه مرګ نلرم او تل پاتې ژوندی یم؟

پدې وخت کې یو اطرافي او صحرایي کوچي راپیدا شو، مخکې راغی او د هغه په پښو کې یې سجده وکړه، هغه سړي راپورته کړ او بیا یې ورته وویل: ولاړ شه په تا دې رحمت وي .

هغه صحرایي سړي وویل: د دې څخه معلومیږي چې تاسې مړي هم ژوندي کولایې شئ؟

یو بوډا سړی راوړاندې شو او په چیغو چیغو په ژړا شو ویې وویل: الله پاک ماته یو زوی راکړی ؤ، هغه په ځوانۍ کې مړ شو، ماته چا وویل چې تاسې مړي هم ژوندي کولای شئ، ما د خپل زوی مړی له لرې ځای څخه راوړی دی، زما په بوډا توب باندې رحم وکړه او زما زوی راته را ژوندی کړه !

څلور کسانو یو مړی په اوږو اېښې را وړاندې شول، مړي د څو کړو وړو لرګیو په سر اچول شوی وه، څلور کسانو مړی د آسماني شخصیت په وړاندې کېښوده .

آسماني شخصیت وویل: یو مشعل راواخلئ او ټولو خلکو ته دا مړی ورونبئ چې بیا څوک ونه وایي چې دا لا پخوا ژوند ؤ، مړی ټولو خلکو ته ورونښودل شو، کفن یې له مخ څخه لرې او د مشعل په رڼا کې خلکو ولیده چې خیره یې د مړي پشان سپینه ده .

سترګې یې نیمې پټې او خوله یې هم وازه پاتې وه، چې کله ټولو خلکو ولیده نو بیا یې د مقدس انسان مخې ته کېښوده، ساز او نغمې بدلې شوې او د مخکې څخه نوري هم خمارونکي وګرځیدې، مقدس انسان خپل لاسونه خلاص کړل او د آسمان په لورې یې وکتل او په لوړ اواز یې وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند او مرګ ستا پلاس کې دی، زه ستا د زوی زوی یم، تا خپل زوی د صلیب څخه راښکته کړ او ماته دی د صلیب تقدس راکړ، که ستا زوی او صلیب ریښتنی وي نو ماته ځواک راکړه چې د دی بد مرغه بوډا زوی را ژوندی کړم.

هغه په مړی راښکته شو او بیا یې څه وویل، بیا یې د مړی په سر لاندی باندی خپل لاسونه تیر کړل چې لاسونه یې رپیدل، کفن وښوریده، مقدس انسان خپل لاسونه هماغسی په هوا کې یوی او پلی خواته وړل راوړل، بیا یو دم کفن په زور سره وښوریده، خلک له ویری یو بل ته نژدی شول، ځینی ښځی وویریدی او چیغی یې کړی دا حالت څکه ویرونکی وه چې د مقدس آنسان په سینه کې څلور غشی او څلور خنجرونه هماغسی نښتی وه، د دی سره کفن لری شو او مړی راکیناست، هغه خپل مخ او سترګی پاکی کړی او بیا یې وویل: ایا زه اوس پاکی دنیا ته را ورسیدم؟

آسمانی شخصیت وویل: نه!

ژوندی کوونکی انسان هغه ته تکیه ورکړه او راپورته یې کړ بیا یې ورته وویل: ته په همدی دنیا کې یې چیری چې پیدا شوی وی، ولاړ شه د خپل پلار سره یو ځای شه!

پلار ور منډه کړه او زوی یې پخپله سینه پوری ونیوه، هغه یې ښکل کاوه او بیا یې ژوندی کوونکی انسان ته سجده وکړه، خلک راپورته شول، هغوی پخپلو کې سره خبری پیل کړی، د هغوی په وړاندی مړی اوس پخپلو پښو روان ؤ، مړی را ژوندی شوی ؤ، پلار یې هغه د ټولو خلکو په مخکې تیر کړ چې ټول یې وګوری چې زوی را ژوندی شویدی.

مقدس آنسان وویل: خو زه نور خلک او مړی نه را ژوندی کوم! ژوند او مرګ د الله تعالی په لاس کې دی، ما دا مړی د دی لپاره را ژوندی کړ چې تاسې پدی پوه شی چې زه د الله تعالی استازی یم او د معجزی لپاره یې د خپل پلار څخه اجازه وغوښتله چې دا مړی را ژوندی کړم، الله تعالی ماته اجازه راکړه او ځواک یې هم راکړه چې دا مړی را ژوندی کړم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو د ډلې څخه یوه وپوښتل ایا ته په جنګ کې وژل شوي خلک هم
را ژوندي کولای شي؟
مقدس انسان ځواب ورکړ: نه! په جنګ کې د وژل شوو خلکو څخه الله
تعالی دومره خفه او ناخوښه وي چې هغوی ته بیا ژوند نه ورکوي، په بله
دنیا کې به هغوی د جهنم آور ته غورځول کیږي، انسان د دې لپاره ندی
پیدا شوی چې نور انسانان ووژني، بلکې د دې لپاره پیدا شویدی چې هغه
اولادونه پیدا کړي لکه څرنګه چې دی پیدا شویدی، په همدې خاطر تاسې
ته اجازه شویده چې څلور څلور میرمنې په نکاح کړئ، د سړي او ښځې
همدا کار دی چې بچې وزیږوي او چې بچیان لوی شي هغوی هم بچیان
وزیږوي او همدا اصل عبادت دی.

***

هغه وخت چې مقدس شخصیت خپل کرامات خلکو ته ښودل په هماغه
وخت کې دوه کسان د هغه غونډۍ تر شا پټ وه چې هلته خیمې لګیدلې
وې، د یوې خیمې څخه د نجونو اوازونه او خنداګانې هم راتللې، دا دوه
پټ شوي کسان آمام او محمود بن احمد وه، محمود پدې باوري ؤ چې
سعدیه همدلته پدې خیمو کې پټه ساتلې شوې ده، په محمود کې دومره
مذهبی پوهه او معلومات نه ؤ، هغه د دې نوي آسمانی شخصیت په هکله
کومه فیصله نشوه کولایې خو آمام ورته ویلې وه چې هیڅ انسان مړی نشي
ژوندی کولایې، هغه پدې هیڅ فکر نه ؤ کړی چې دا نوي آسماني انسان
خلکو ته څه وړاندې کوي، هغه د دې څخه یوازې دومره ګټه پورته کړه چې
ټول خلک په هغې کې بوخت شول نو دی د غونډۍ تر شا ولاړ تر څو اصل
حقیقت ځانته څرګند کړي، د هغه فکر او توجه یوازې په سعدیې باندې وه،
او هماغه یې لټوله، د خیمو په ځای کې تیاره وه، یوازې په دری خیمو کې
رڼا وه چې د هغې پردې هم بندې وې، هلته د پیرې او څارنې هیڅ ترتیب نه
ؤ نیولی شوی، دوه دري کسان په یو ځای کې ناست او خبرې یې کولې، د
دې خطر هر وخت موجود ؤ که چیرې هغوی دواړه چا لیدلي وای نو حتماً به

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژل کېدل ، د غونډۍ د بلې خوا څخه د مقدس انسان اواز اورېدل کېده، چې د هغې سره ساز او نغمې هم وې خو د نغمو او ساز کوونکي هيڅ نه معلومېدل چې چېرې ناست دي .

امام او محمود هغې خيمې ته نژدې شول د کومې څخه چې د نجونو اوازونه راتلل، د هغوی خبرو د دوی زړونه راپورته کړل ځکه يو ښځينه اواز داسې اورېدل کېده: دلته هم زمونږ ډرامه او لوبه کامیابه ده!

يوې بلې نجلۍ ووېل: دا ډېر احمق او ناپوه خلک دي .

د مسلمانانو د بې لارې طريقه همدا ده چې هغوی ته ډرامې او مداری توب وښودل شي! دا د يوې مېرمنې آواز وه .

يوې نجلۍ ووېل : معلومه نده چې د هغې به څه حال وی ؟

بلې ورڅخه وپوښتل : د چا حال ؟

لومړنۍ په ځواب کې ووېل: د نوې مرغۍ! تاسې ټول بايد دا ومنئ چې هغه زمونږ ټولو څخه ښکلې او ښايسته ده، هغې نن توله ورځ ژړل .

يوې نجلۍ ووېل: نن شپه به د هغې ژړل بند شي! هغه د الله تعالی د زوی لپاره چمتو کېږي .

نجونو په کړس کړس وخندل، الله تعالی به څه وايي چې هغه ته څه ډول زوی ورکړل شويدی، ډېر بلا او چالاک سړی دی .

د دې څخه وروسته نجونو پخپلو کې سره بد اخلاقه او فحشي خبرې او ټوکې پيل کړې، آمام او محمود پدې پوه شول چې د نوې مرغۍ څخه مطلب سعديه ده، اوس هغوی پدې بالکل باوري شول چې دا ډرامې ، مداری توب او لوبې د ناپوهه مسلمانانو د بې لارې کولو او غولولو لپاره سرته رسول کېږي .

امام د محمود په غوږ کې پټ ووېل : د دې نجونو لوڅې او لغړې خبرې او ټوکې د دې ثبوت وړاندې کوي چې دا څه ډول خلک او ډله ده! مونږ بې ځايه دلته نه يو راغلي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مغوی دواړه لوی خیمې ته نژدې ورغلل، دا لویه خیمه د غونډۍ په څنګ کې ولاړه وه چې نیغه او عمودي وه، د خیمې او شاته غونډۍ تر منځ نیم ګز فاصله وه، هغوی هماغه خالي ځای ته ولاړل او هلته یې وکتل، د خیمې پردې د پړو پوسیله تړل شوې وې. د سترګو په اندازه ځای پکې سوري وُ، هغوی په هماغه سوري کې وکتل نو شک یې ختم شو، په خیمه کې یوه لوی او غټ تخت پروت وُ چې قیمتي قالینه پرې پرته وه او دوه رڼا ګانې بلیدې، یو لوري ته صراحي او د شرابو پیالې ایښودل شوې وې، د دې خیمې د شان او شوکت څخه څرګندیده چې دا د دې شکمنې ډلې د سردار او مشر خیمه ده، د سعدیې سره یوه ښځه او یو نارینه ناست وه، سعدیه د ناوې په شان جوړیده .

یوې میرمنې سعدیه ته وویل: نن خو تاډیر وژړل! لږ وروسته به ته خاندې او خپل ځان به هم نه پیژنې، ته خو بختوره یې ځکه ته هغه چا خوښه کړې یې چې د آسمان څخه خدای زمکې ته رالیږلی دی! هغه یوازې ستا په خاطر دلته راغلی دی، هغه د شل ورځو په فاصله د غیب په سترګو لیدلې وې، ستاسې کلي ته هغه خدای رالیږلی دی ، که هغه نه وای راغلی نو ته به د کوم شپون سره واده کیدې، یا به ته په غلامانو باندې خرڅول کیدې .

په سعدیه باندې د دې میرمنې جادو اثر کولو، هغه چوپ ناسته او خبرې یې اوریدې، محمود په جوش او جذبه کې راغی خو آمام هغه رامنع کړ، آمام د دې کوښښ کاوه چې دا د چا لپاره تیارول کیږي. ډیر څنډ نه وُ تیر شوی چې د غونډۍ شاته اعلان وشو: هغه څوک چې د خدای له لوري پیغمبر رالیږلی شویدی، او د هغه په لاس کې زمونږ ژوند او مرګ دی، د هغه سترګه راتلوونکې پټ او غیب شیان ګوري، په توره شپه کې اسمان ته ځي، د چا ستوري چې د آسمان د ستورو پشان ځلیږي، تاسې هیڅوک هغه لوري ته ونه ګورئ، کوم ځای کې چې خیمې لګیدلې دي، غونډیو ته به هیڅوک هم نه ځي، چا چې هغې لوري ته د کتلو یا تللو کوښښ وکړ هغه به د تل لپاره ړوند شي، سبا شپه به هغه ستاسې هیلې، ارزوګانې او امیدونه اوري .

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمام او محمود پخپل ځای ولاړ وه، په خيمه کې نارينه او ميرمنې سعديه ته يو ځل بيا نصيحت وکړ چې د مقدس انسان په وړاندې سپين سترګې او بې احترامي ونکړي، هغه راغی او د مخی له لوری خيمی ته ننوت، آمام او محمود پدی ډېر حيران شول چې د هغه په سينه کې لا تر اوسه پوری ځلور غشی او ځلور خنجرونه ننوتی وه .

سعديې چې کله غشی او خنجرونه وليدل نو له ويری او ډار څخه يې خپل لاسونه په سترګو کيښودل او د خولی څخه يې چيغه ووتله، مقدس انسان په خندا شو او ويې ويل: مه ويريږه نجلی! دا کرامات ماته الله تعالی راکړيدی ، زه په غشو او خنجرونو نه مړ کيږم هغه د سعديه سره ځان ونبلولو او کيناست .

امام محمود ته په غوږ کې وويل: ما دا ډرامه او مداری توب يو ځل په قاهره کې ليدلی وُ! ته به هم نه ويريږي. ته پوهيږی چې غشی او خنجرونه چيری نښتی دی ؟

مقدس انسان پورته شو او د خيمی پردی يې په پړو کلکی وتړلی، امام او محمود پخپل لوری کې د خيمی پردی خلاصی کړی، هغوی د دی پروا ونکړه چې څه به کيږي، په خپو پښو خيمی ته ننوتل، کله چې مقدس انسان شاته وکتل نو د امام او محمود په پنجو کې راګير شوی وُ، محمود په خپ اواز سعديه ته وويل : په کوم ټوکر چې ته ناسته يې هغه د ده په مخ او خوله باندی واچوه، سعديه لکه چې بی سده شوی وی، هغه د تخت څخه ټوکر راټول کړ او د سړی په مخ او سر يې ور واچولو، سړی ډېر قوی او ځواکمن وُ خو آمام او محمود دومره کلک نيولی وُ چې هيڅ يې نشول کولايی، بيا يې په ټوکر کې وتړلو او کلک يې کړ، رناګانی يې مړی کړی، د امام د خبری په آساس لومړی سعديه له خيمی څخه ووتله، بندی او تړلی مقدس انسان محمود په خپله اوږه واړولو، آمام پخپل لاس کې خنجر نيولی مخکی مخکی روان وُ، له کوم لوری چې دی خيمی ته راغلی وه له هماغه لوری څخه ووتل او ولاړل د نيولو خطر په هر ګام کې موجود وُ خو هغوی داسی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره ونیوله چې سمدستي د خطر څخه ووتل ، شپې د هغوی سره ډېره مرسته وکړه .

***

هغوی د لرې لارې څخه کلي ته ننوتل او خپل جومات ته ولاړل کله چې خپلې خونې ته ورسیدل نو مدارې یې خلاص کړ، تر اوسه پورې غشي او خنجرونه د هغه په سینه کې ننبتي وه خو په اوږه باندې د پورته کولو په سبب هغه کاږه شوی وه، سعدیه یې هم د جومات په خونه کې وساتله ، د دې لپاره که ددې نجلۍ د ورکیدو معلومات خلکو ته وشي نو کیدایې شي د هغې د پلار په کور به برید او حمله وکړي اصلاً حمله کوونکي او برید کوونکي داسې مست او خمار شوي وه چې هغوی ته دا هم څرګنده نه وه چې د هغوی د خدای زوی چیرې ورل شوی او ورک دی.

هغوی دا تصور هم نشو کولایې چې د هغوی سردار به د نوی مرغی سره تښتول کیږی .

امام او محمود مدارې ته وویل چې چپن وباسی، هغه لومړی غشی او خنجرونه راوویستل، بیا یې چپن را وویستله، هغه لاندی جامې هم وویستلې، په همدې جامو کې د کارک پشان لرګی ایښودل شوی وه چې په هغې څرمن سربښ شوی وه، هغه تخته دومره لویه وه چې د هغه څخه د ده سینه ټوله پټیدله، غشی او خنجرونه په همدې تخته باندې لګیدلی او ننبتي وی - هغه آمام او محمود ته وویل: خپل قیمت بیان کړی، که سره زر غواړی، که آسونه غواړی، که اوښان غواړی هر څه چې غواړی سمدستي یې درکوم خو ما خلاص او ازاد کړی .

آمام ورته وویل: ته اوس نشي خلاصیدای ! مونږ هم د خلکو پشان تاته سترګی پلار و.

آمام محمود ته وویل: تاته به معلومه وي چې زمونږ د پوخ نژدې څوکۍ او پوسته چیرې ده! سمدستي ولاړه شه او ټول پوځیان درسره را ورسوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته د پوستی لوري، فاصله او پټ شفر هم وویلو چې هغوی یو بل وپیژني بیا یې هغه ته د خپلو دوه ملګرو ځایونه په ګوته کړل چې هغه سمدستي جومات ته راولیږي .

محمود سمدستي د آمام په آسپ پښه واړوله او روان شو، په لاره کې ورسره د آمام دواړه ملګري مخامخ شول نو هغوی یې د جومات په لوري واستول او خپله د پوځی پوستی په لوري ولاړ، کله چې د کلي څخه لرې شو نو آس یې چار ګام کړ، پوسته یو نیم ساعت لرې پرته وه، هغه په لاره کې په اندیښنه کې وه، د دې پوستی قوماندان هغه پیژندلو ، هغه بې پروا سړی ؤ، سوډانیانو او صلیبیانو هغه ته رشوت ورکولو او هغه یې د ځان سره ملګری کړی ؤ، محمود د هغه په هکله قاهرې ته راپور هم استولی ؤ خو تر اوسه پورې د هغه په خلاف کوم ګام نوؤ پورته شوی .

محمود فکر کاوه چې هغه به ورسره خپل پوځیان ونه لیږي او یا دا چې وخت به هسې تیر کړي تر دې چې دښمن له لاسه ووځي محمود په همدې فکر او سوچ کې ؤ چې که د پوستی پوځیان ورسره ملګري نشي نو څه به کوي .

د سهار څخه مخکې پوځیان کلي ته رسول اړین وه، که پوځیان هلته ورنشي نو د آمام، محمود او دوه نورو ملګرو ژوند په خطر کې ؤ څکه چې د دې مداري سړي سره د ېر خلک ملګري وه او نورو د سیمې خلکو یې هم مرسته کوله څکه هغه یې خپل مریدان کړي وه .

د آمام سره خنجر ؤ، د هغه دوه ملګري هم ورسره یو ځای شول هغوی هم خنجرونه درلودل، هغوی مقدس مداري بندي کړی ؤ، هغه دومره زیات قیمت ورکولو چې د آمام او د هغه د ملګرو په تصور او خیال کې هم نه راتللو.

آمام هغه ته وویل: زه په جومات کې ناست یم، دا د هغه الله پاک کور دی چې ته یې د رښتني دین سره له آسمانه را استولی یې، ایا همدا ستا رښتني دین او عقیده ده؟

ګوره مداري! زه د قاهرې د حکومت غړی یم زه تا نشم خوشې کولایی او نه خپل ایمان خرخولایی شم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد چې کله د پوستي خیمو ته ورسیده نو د قوماندان په خیمه کې یې رڼا ولیده، د آس د قدمونو آواز چې هغه واوریده نو د خیمې څخه راووت، محمود خپل ځان ور وپیژانده او د قوماندان سره خیمې ته ولاړ، محمود دا قوماندان نه پیژندلو، هغه ورته وویل چې پرون ماښام پخواني کسان ولاړل او مونږ دلته راغلو، مونږ اوس د کرک له محاذ څخه راغلي یو.

محمود قوماندان ته ټوله کیسه بیان کړه او هغه ته یې وویل چې مونږ د ډېر لوی ښکار نیولی دی، نو د هغې ټولو د نیولو لپاره د پوستي ټولو غازیانو ته اړتیا ده چې زمونږ سره هلته ولاړ شي ځکه دا کسان باید شپه په شپه ونیول شي.

قوماندان سمدستي خپلو غازیانو ته چې تر پنځو سویې شمیر زیات و حکم وکړ چې پخپلو آسونو سپاره شي، د هغوی سره توري، نیزې، برچې او لیندې هم وې، اته، لس کسان یې په پوسته کې پریښودل. څرنګه چې دوی نوی د محاذ څخه راغلي وه نو ځکه یې احساسات د مجاهدینو په شان تازه وه، قوماندان ټول آسونه په منډه کړل او محمود د هغوی لار ښونه کوله، کله چې خپل هدف ته نژدې شول نو آسونه یې سست کړل ترڅو غداران خبر نشي، حال دا چې هغوی یو هم پداسې حالت کې نه وه چې خبر شوی وایې، شرابو او خوب هغوی بې سده کړي وه.

قوماندان د محمود په لارښونه هغه ځای محاصره کړ خو عملیات یې تر سهار پورې وځنډول، محمود آمام ته خبر ورکړ چې غازیان را ورسیدل، سعدیه لا تر اوسه پورې د امام په خونه کې وه، آمام د هغې پلار هم د خپل ملګرې پوسیله راوغوښتلو.

مخلصین، مریدان او زیارت کوونکي چې د مقدس او آسماني شخصیت دکرامتونو او راتلوونکي خبرونو د لیدلو لپاره راغلي وه ټول په رانه میدان باندې پراته وه ځکه هغه شخصیت ورته ویلي وه چې راتلوونکي شپه به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې هیلې، ارزوګانې او امیدونه اوري او هغه به پوره کوي. دا خلک پداسې وخت کې راوېښ شول چې لا روښنایي نه وه خپره شوې.
هغوی پدې لړ رڼا کې د ډېر آسونه ولیدل، په هغې آسونو سپاره پوځیان معلومېدل.
خلک هیڅ پوه نشول، هغوی پدې نه وه خبر چې آسماني شخصیت. د مړو ژوندي کوونکي، د خدای لمسي او استازي په جومات کې بندي او لاس تړلي پروت دی، هغه اوس د مسلمانانو د رېښتني خدای په پنجو کې راګیر وه، د غازیانو قوماندان د دمشق اوسیدونکی رُشد بن مسلم وه، هغه خپلو غازیانو ته ویلي وه چې ټول اسلامي هیواد ستاسې په ډاډ خوب کوي، سلطان صلاح الدین ایوبي هر وخت ستاسې سره وي، که هغه تاسې ته نه ښکاري نو زما په سترګو هغه ته وګورۍ، مونږ ټول ایوبیان یو، که د دې ګروپ کوم کس د پخوانیو پشان خپل ایمان خرڅ کړ نو زه به یې پېښې او لاسونه وروتړم او پدې لویه دښته کې به یې وغورځوم، د داسې خلکو د سزا او جزا حکم زه د قاهرې څخه نه اخلم بلکې د خپل الله جل جلاله څخه یې اخلم.
رُشد بن مسلم سهار ولیدل چې په خیمو کې هیڅ حرکت او خوزښت نشته، د خیمو اوسیدونکي زر راپورته کیدونکي نه وه، رشد بن مسلم عامو خلکو ته وویل چې شاته ولاړ شي او هلته ودرېږي ځکه اوس به هغوی ته مقدس او آسماني انسان وښودل شي، کله چې عام خلک لرې شول نو بیا قوماندان څلور پنځه سپاره د غونډیو په سرونو ودرول چې پیره او څارنه وکړي تر څو هیڅ بهرنی سړی ونه تښتي، نور سپاره یې د آسونو څخه پلي کړل او هغوی ته یې حکم وکړ چې خیمو ته ننوځي او خلک راوباسي، که څوک مقابله وکړي او یا د تیښتې کوښښ وکړي هغه باید ووژني، هلته د تیښتې سوال نه پیدا کیده ځکه چې ټول بې سده او نیشه پراته وه، رشد بن مسلم لوڅه توره پلاس کې ونیوله او یو خیمې ته ننوت هلته یې ولیدل چې یوه نجلۍ لوڅه لغړه پرته ده او دوه نارینه هم په څنګ کې ورسره پراته دي، هغه د توري څوکه ور وړاندې کړه او د راپورته کیدو لپاره ي ورته اواز وکړ، هغوی د راپورته کیدو پر ځای راپورته کوونکي ته کنځلې او بد رد وویل بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ارخونه بدل کړل او ویده شول، رشد د خپلې تورې څوکه زور کړه نو د هغوی په پوستکی کې ورننوته، دری واړه وبریدل او راپورته شول، هغوی دری واړه د خیمې څخه د باندې میدان ته راوستل شول، په ټولو خیمو کې لوڅې نجونې او نارینه سره ګډ وډ پراته وه او په یوه خیمه کې ډېر د موسیقی او ساز وسایل پراته وه .

د ټولو خیمو څخه کسان میدان ته راوستل شول او پیره وربانډی ودرول شوه، اوښان او نور سامان غازیانو پخپل واک او کنترول کې واخیستل ، آمام د رشد بن مسلم سره وُ، آمام هغه سرې هم راوُست چې خپل ځان يې د الله تعالی زوی یعنی لمسی بللو، د هغه لاسونه شاته تړلی شوی وه، هغه يې په هغه میدان کې ودرولو چې بیګاه شپه يې خلکو ته کرامات ښودلی وه، د هغه شاته هماغه پرونی پردی ځوړندی وی، نور ملګری يې د هغه په مخکې کښینول چې د ټولو لاسونه شاته تړل شوی وه ټول ساز سامان د هغوی په وړاندې کیښودل شو چې د خیمې څخه پلاس ورغلی وه، آمام خلکو ته اعلان وکړ چې ښه نژدې راشی نو خلک ټول رانژدې شول بیا آمام وویل: تاسې دی سړی ته ووایې چې ځان د الله تعالی زوی او یا استازی ګڼی چې خپل لاسونه د رسۍ او پړی څخه خلاص کړی، دا خو مړی ژوندی کولی شی نو زه به د ده یو ملګری ووژنم، هغه دی راژوندی کړی، آمام د رشد څخه توره واخیستله او د هغه د ملګرو څخه يې یو راپورته کړ، چې کله يې توره پورته کړه نو هغه سړی چیغې کړی : ما وبښې، دا سړی ما نشی ژوندی کولایی، دا ډېر غټ ګنګار دی ، د الله تعالی د زوی په خاطر ما مه مړ کوی .

خلکو چې دا لوبه ولیده نو حیران شول خو لا شک يې نه وُ لری شوی، آمام د هغه مقدس سړی چپن او جامې هم له ځان سره راوړی وی، آمام سمدستی د هغه جامې او چپن واغوستل، چاته د ښودلو پرته يې تخته د جامو لاندې کیښودله او چپن يې پری راکش کړه، بیا يې رشد ته وویل چې خپل څلور غشی ویشتوونکی را وړاندې کړی، کله چې غشی ویشتوونکی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل نو آمام ورته وویل: دیرش ګامه وړاندې ودرېږه او بیا زما زړه په نښه کړه او غشي راخوشې کړه، غشي ویشتونکو خپل قوماندان ته وکتل .
محمود هغه ته د شپې تېوله کیسه کړې وه ، رشد بن مسلم غشي ویشتونکو ته حکم وکړ چې غشي ورخوشې کړي، څلور واړو یو ځل څلور غشي خوشې کړل څلور واړه د امام د زړه په برخه کې ونښتل، آمام بیا وویل: اوس څلور کسان راشي زما په زړه باندې څلور خنجرونه په پوره زور سره راخوشې کړي څلور خنجرونه په پوره زور سره ور ویشتل شول او د امام په سینه کې ونښتل .
آمام غشي ویشتوونکو ته وویل : هر یو پخپله لینده کې یو یو غشی کېږدي، پدې وخت کې یې مقدس مداری رامخې ته کړ بیا یې خلکو ته په لوړ اواز وویل : دا سړی ځان ته تل پاتې او نه فنا کېدونکې وایي، اوس به یې زه تاسې ته ښرګند کړم چې دا په اصل کې څوک دی .
آمام غشي ویشتوونکو ته وویل: د ده زړه په نښه کړه او غشي پرې ورخوشې کړي .
کله چې لیندې راپورته شوې، هغه منډه کړه او د آمام شاته پټ شوه، هغه د مرګ له ویرې رپېدلو، د سوال کوونکو په شان یې د خپل ژوند غوښتنه کوله، آمام هغه ته وویل : را وړاندې شه او دې خلکو ته ووایه چې زه د صلیبیانو ورانکاری او مداری یم، آمام د خپلې تورې څوکه د هغه په ګېډه کېښوده .
خلکو! مقدس انسان رامخې ته شو او په لوړ اواز یې وویل: زه تل پاتې او نه فنا کېدونکې نه یم، زه ستاسې پشان انسان یم، زه صلیبیانو را لیږلی یم تر څو ستاسې ایمان خراب کړم، پدې کار ماته ډېر مال راکول کېږي .
آمام وویل: د شمعون لور سعدیه همدې د جال غلا کړې وه! اوس مونږ هغه راخوشې کړې .
امام چپن لرې کړه، جامې یې وویستلې، د لرګي تخته یې جلا کړه، د رشد یو غازي ته یې ورکړه او ترڅو هغه په ټولو خلکو وګرځوي، آمام خلکو ته وویل چې غشي او خنجرونه پدې تخته باندې ننښتل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ډرامې د رسوا کېدو څخه وروسته عوامو خلکو ته ووېل شول چې ټول ځایونه او خیمې پخپلو سترګو وګورې، خلک په منډه په ټولو ځایونو کې خپاره شول، د پردو شاته یو غار جوړ شوی وُ چې هلته د شپې سازنده ګان ناست وه او ساز یې غږولو، خلک چې خیمو ته ولاړل نو هلته د شرابو بدبوی خپره شوې وه، کله چې خلک ښه پوره وګرځېدل نو بیا ټول راټول کړې شول او دا ورته ووېل شول چې دا ټول څه وه او د څه لپاره سرته رسېدل.

هغه دا هم معلوم کړې وه چې بیګانې مړې څوک وه نو هغه یې په رسیو تړلې وه، هغه یې خلکو ته وښودلو، بل سړی یې هم خلکو ته وښودلو چې د بوډا سړی په جامه کې د مړې سره راغلې وه، څلور غشې ویشتوونکې او خنجر ویشتونکې هم را وړاندې کړې شول او خلکو ته وښودل شول لنډه دا چې ټول راز خلکو ته رسوا شو.

امام خلکو ته ووېل: د اسلام زامنو! په غور سره واورئ! دا ټول د صلیب عبادت کوونکې دې، ستاسې د ایمان او عقیدې د خرابولو لپاره راغلې، تاسې پدې پوهېږئ چې هیڅ انسان بل انسان نشې ژوندې کولاې، د ځمکې پر مخ دا د الله تعالی قانون دی چې انسانان به نه ژوندي کیږي، د الله جل جلاله ذات یو او واحد لا شریک دی، هغه هیڅ زوی او اولاد نلري، صلیبیان دا ډرامې او چلونه د اسلام د نړولو او بربادولو لپاره پکار اچوي. دا د باطل او کفر بچیان ستاسې د زړورتیا، باتورۍ او جهاد څخه په ویره کې دي، ستاسې مقابله د جګړې په میدان کې نشې کولایئ، په همدې خاطر ستاسې په زړونو کې شیطانې وسوسې اچوي ترڅو تاسې د اسلام د ساتنې لپاره د صلیبیانو په خلاف توره راپورته نکړئ، په همدې مصر کې فرعون خبیث خپل ځان الله بللو، حضرت موسی علیه السلام د فرعون جعلې خدایې د نیل په دریاب کې ډوبه کړه، خپل عزت، خپل شان او خپل عظمت وپیژنئ! خپل اصلې دښمن په ښه توګه وپیژنئ!

خلک چې ټول مسلمانان وه یو دم راوپارېدل، هغوی بې علمه او ناپوهه وه نو آور پکې او سخت درېزه وه، هغوی چې دا لوی خبیث او شیطان انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیده نو هغه یې د الله تعالی په زوی والی ومنلو خو کله چې د هغه حقیقت او اصلیت ورته څرګند شو نو دومره راوپاریدل چې په هغه شیطان او نوره ډله باندی یې برید او حمله وکړه .

آمام غوښتل دا شیطانان له ځان سره قاهری ته ژوندی بوځی تر څو د هغوی څخه ډېر معلومات واخلی خو د دی لوی ډلی څخه یې راویستل شونی نه بریښیدل .

رشد بن مسلم وویل چې دا خلک باید رامنع کړو چې دوی ونه وژنی خو امام وویل چې د دی خلکو په خلاف زور استعمالول زیان لری ځکه دا ساده خلک دي او زیات به پکې مړه شي.

آمام رشد ته وویل: پرېږده چې دا خلک پخپل لاس هغه شیطان ووژنی کوم چې ځان ته یې د الله جل جلاله زوی ویلی تر څو هغوی پدی پوه شی چې دا ګنهګار دی .

آمام، رشد او محمود د خلکو له مخی څخه لری شول، رشد یوی غونډۍ ته پورته شو او خپلو غازیانو ته یې وویل : تاسې چې چیری یاستی همالته ودرېږئ، دا خلک مه رامنع کوئ.

لږ ځنډ وروسته هلته یوازی آمام، رشد ، محمود او د هغوی د ډلی کسان پاتی شول او نور خلک ټول پخپله مخه ولاړل، د شپی چې په کوم میدان کې مداری توب ښودل کیده هلته اوس لوی مداری او شیطان سره د خپلو ملګرو ټوټه ټوټه او میده میده پراته وُ، نجونی هم خلکو وژلی وی، هیڅ مړی هم نه پیژندل کیده، ټول کوفته شوی وه، خلکو خیمی، سامان او ټول شیان چور کړی وه، خلکو د هغه شیطانانو اوښان هم له ځان سره بوتلل، پداسې حال کې چې د رشد د غازیانو نهه آسونه هم ورک وه، ځکه هغوی آسونه خلاص پرېښی وه او خپله پلی ګرځیدل، خلکو ته دا څرګنده نه وه چې دا زمونږ د خپل پوځ آسونه دي، داسې څرګندیدله لکه چې سیلی راغلی او هر څه یې له ځان سره وړی وی. اوس باید مونږ قاهری ته ولاړ شو، آمام رشد او محمود ته وویل: دا معامله باید حکومت ته وړاندی شی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پدی څو ورځو کې چې سلطان صلاح الدین ایوبي کوم احکام نافذ او عملي کړل هغه انقلابي وه، هومره انقلابي چې د هغه نژدې ملګري او دوستان هم حیران شول، تر ټولو لومړی یې د ټولو هغو چارواکو کورونه ولټول چې د علي بن سفیان او غیاث بلبیس په شکمن لست کې وه، چې په هغوی کې دوه درې لوړ پوړي چارواکي هم وه، د هغوی د کورونو څخه زر، ملغلرې، مال او ډېرې حسیني او ښکلې نجوني راووتلې، له ځینو کورونو نه داسې کسان هم ونیول شو چې د سوډان تکړه جاسوسان وه، څه نور ثبتونه او بیلګې هم پیدا شو، سلطان صلاح الدین ایوبي د چا د رتبې او مقام په نظر کې نیولو څخه پرته حکم وکړ چې دا ټول تر نا معلوم وخت پورې په بند کې واچوی او د مجرمانو پشان سلوک ورسره وکړی، د دې ګام په پورته کولو سره څو لوړ پوړي چارواکي کم او ځایونه یې خالي شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي دویم برید په هغې ډلې وکړ چې ځان یې د دین او مذهب اجاره دار بلل.

سلطان صلاح الدین ایوبي ته خپلو سلا کارانو مشوره ورکړه چې د دین او مذهب معامله ډېره نازکه او خطري وی، خلک د جومات د امامانو او خطیبانو مریدان وی.

سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل : پدې کې څومره کسان د مذهب او دین په روح باندې پوهیږي ؟

زه پوهیږم دا ډول امامان یوازې د خپل ځان لپاره کار کوي او خلک د دین او مذهب څخه لرې ساتي - د خلکو لپاره د زده کړې غوره ځای جومات دی، ځکه په مسجد او جومات کې دومره اثر وي چې د دین خبره د خلکو زړه ته ښکته کیږي، او دا د جومات د پاکوالي او تقدس اثر دی، خو دلته جوماتونه په غلطه توګه استعمالیږي، په جومات کې اوس امامان خپل ځانونه پیران او مرشدان جوړوي، که زه په جوماتونو کې باعمله علماء ونه ټاکم نو څه وخت وروسته به ټول خلک د امامانو او پیرانو عبادت پیل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، دا بی علمه او بی عمله امامان او پیران ځان د خلکو او الله پاک تر منځ رابطه او واسطه ګڼی او د صلیبیانو په شان عقیده په خلکو کې خپروی او راوجوی پدی توګه هغوی د اصیل اسلام بیخ او بنسټ وباسي .

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل یو لوی عالم او پوه انسان علامه زین الدین علی بن نجاالواعظ د سلا او مشوری لپاره راوغښتلو، دی باعمله انسان خپل ځان ته د څارنی او پلټنی یوه اداره جوړه کړی وه، هغه یو ځلی د صلیبیانو یو لوی پلان خنثی کړی او ډیر جاسوسان یې نیولی وه، هغه په مذهب او د دین په نامه ورانکاری ښه پیژندل ، هغه سلطان صلاح الدین ایوبی ته سلا ورکړه که نن تاسی د هغوی په ضد قدم پورته نه کړو نو ډیر زر به پدی پوه شی چې خلک به د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم په حکم باندی د عمل کولو اجازه له امامانو څخه غواړی او د هغوی خبره به ورته لومړنی او مخکې ښکاری، اوس صلیبیانو د دین خبری د غلطو عقایدو سره ګډی وډی کړی ، خلکو ته شکونه ، وسوسی او وهمونه په زړه کې اچوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی یو لیکلی حکم ولیکلو چې د اسلامی هیواد د ټولو جوماتونو د امامانو څخه به د ټولو شیانو امتحان او معلومات علامه زین الدین علی کسان اخلي او هغوی به د علمیت ، اهلیت او تقوی په اساس ټاکی .

سلطان صلاح الدین ایوبی چې د نوی امامانو لپاره کوم شرایط وړاندی کړل هغه دا وه چې هر امام باید د الله تعالی کتاب فرقان حمید او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم احادیث لوستلی وی ، عسکری پوهه او روزنه ولری .

سلطان صلاح الدین ایوبی ویل کوم انسان چې د اسلام په سپیڅلی دین پوهیږی هغه کولی شی د قوم قیادت وکړی .

سلطان صلاح الدین ایوبی په ټول هیواد کې هغه لوبی، ډرامی او د ساعت تیری شیان منع کړل چې په هغې کې به جواري کیدله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفيان لاس لاندې غړو د لوبو او نورو ساعت تيريو په مرکزونو باندې حملې وکړې چې له هغو ځايونو څخه د ايطاليا د تصوير جوړونکي هغه تصويرونه د نجونو او ځوانانو چې لوڅ و راوويستل .

سلطان صلاح الدين ايوبي دا بد اخلاقه لوبو او ډرامو پر ځای توری وهل، خنجر غورځول ، غشي ويشتل ، د آس سپرلی، پرته د وسلې څخه جګړه، پالواني او لامبو ته رواج ورکړ او د دې د څارنې لپاره حکومتي چارواکي وټاکل .

په لومړۍ مسابقه کې سلطان صلاح الدين ايوبي خپله ګډون وکړ او لومړۍ درجه ګټوونکو ته يې ښکلي او تکړه آسونه ورکړل، هغه په مدرسو او جوماتونو کې د علمي او ديني مسابقو لپاره هم ترتيبات ونيول .

سرحدي پوستو او ګروپونو ته يې ځانګړې پاملرنه وکړه، هغه پدې پوهيده چې اطرافي او صحراي اوسيدونکي ډېر زر د وسوسو او تبليغاتو تر اثر لاندې راځي او تر ټولو د مخه د دښمن تر بريد او حملې لاندې هم راځي، د دې پوستو د غازيانو لپاره هغه د بدني او معنوي خوندي توب ترتيبات ونيول - هغه چې کله د سرحدي ګروپونو ويش او تقسيم کولو نو خپله يې قوماندانانو ته لارښووني کولې او ډېر سخت او کلک اصول يې ورته وښودل .

د دې پوستو قوماندانان ډېر هوښيار او چالاک خلک او د ټول پوځ څخه غوره شوي غازيان او افسران وه .

رشد بن مسلم هم د همدې غوره شوو قوماندانانو له ډلې څخه يو ؤ، کله چې محمود بن احمد ورته اشاره وکړه نو سمدستي هغه د خپل ګروپ غازيانو سره د صليبي شيطانانو پسې ورغی او هغوی يې د خپل جرم په سزا ورسول که چيرې پخواني قوماندان وايي نو هغه به په صليبي شرابو کې خمار او مست پروت ؤ او صليبي ورانکارو به د خپل لوی شيطان د خلاصون لپاره ور وړاندې شوي وای او هغه به يې د امام يوسف بن آرز او محمود بن احمد له منګلو راخلاص کړې وي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشد بن مسلم، محمود بن احمد او امام یوسف بن آرز پخپله خونه کې ناست وه، هغوی د لوی مداری او شیطان کیسه کوله چې د کلی خلکو پخپلو لاسونو کوفته کړی وه، پدی خونه کې علی بن سفیان هم ناست وُ، هغه د دری واړو څخه معلومات او راپور اخیستی وه، بیا یې هغوی سلطان صلاح الدین ایوبی ته بوتلل، هغه ډېر خوشحاله وه چې دومره لوی شیطانی پلان ختم او برباد شو، خوعلی بن سفیان وویل : یوازی برید او حمله شویده د هغې د اثر ختمولو لپاره ډېر وخت پکار دی، ماته چې څه معلوم دي هغه دا دي چې په خلکو کې د جهاد جذبه ختمه شویده ځکه مونږ ته د سرحدی سیمو څخه پوځیان نه راځی، هغوی مونږ ته غله او څاروی نه راکوي بلکې د مسلمان دښمنانو ته یې ورکوی جوماتونه ړنګ او ویجاړ شویدي، خلک د وسوسو او وهمونو ښکار شوی اوس هغوی د مداری پیرانو په هدایاتو عمل کوی مونږ باید د دی خلکو نیغی لاری ته د راوستو لپاره پوره او مکمل پروګرام پیل کړو، که دا ډله نه وی وژل شوی، نو مونږ به په ټولو سیمو کې هغوی ګرځولی او خلک به خپله پوه شوی وایی .

سلطان صلاح الدین په وړاندی تر ټولو ضروری او مهمه مسئله د سوډان څخه د تقی الدین او د هغه د پوځ راویستل وه، هغه چې د کومی ورځی څخه قاهری ته را رسیدلی وه نو پلانونه یې جوړول ، هغه د سوډان جګړی ته پخپله نشو تللی ځکه چې په مصر کې حالاتو ته پام لرل پکار وه، هغه چې کله قاهری ته را ورسیده نو سمدستی یې تقی الدین ته استازی واستولو چې زه اوس قاهری ته را رسیدلی یم - استازی لاړ بیرته راستون شوی وه .

استازی وویل چې تقی الدین ته ډېر زیات زیان رسیدلی او ځینی کسان د دښمن لخوا څخه نیول شوی او ځینی په دښتو او بیابانونو کې ورک دی – اوس یې خپل پاتی پوځ سره یو ځای کړی خو دښمن هر وخت د هغوی په سر موجود وی، هغه ته د برید او حملی وخت هیڅ نه برابریږي، هغه ته د خو ګروپونو اړتیا ده چې په دښمن حملی وکړی او هغوی ته لاره ازاده کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی خو ګروپونه کماندویان او خو هغه سپاره ګروپونه چې په ځوابی حملو کې یې پوره پوهه لرله د سوډان په لوری د تقی الدین مرستی ته واستول، هغوی به حملې کولې او دښمن به یې په ځان پسې خپرا وه او زيات زيان به يې ورساوه، کماندويانو لارې تشې کړې او مخه یې بلې خواته واړوله .

هغوی ډېر زر بریالی شول‌د هغوی د پوره قربانۍ او سربښندنې څخه برسیره دا خبره هم وه چې دښمن هم ښه ستومانه او ستړی شو. دښته او بیابان ډېر ګرم او سخت ځنو آسونه او اوښان یې له کاره وولیدل .

په سوډان برید سخت ناکام شو، بری یوازې دا وشو چې تقی الدین سره د خپلولوړ پوړو پوځی افسرانو او پوځ سره مصر ته راغی او د پوره ختمیدو څخه وژغورل شول، کله چې تقی الدین د مصر خاوری ته راننوت نو ورته څرګنده شوه چې خپل نیمائی پوځ یې له لاسه ورکړی دی .

***

د سلطان نور الدین زنګی کسب کارانو د اړتیا سره سم لرې ویشتوونکې منجنیقونه جوړ کړی وه، چې په هغوی باندې کلا ته ډبرې او د اور غونډاری غورځول کیدل .

صلاح الدین ایوبی هغوی ته په کلا کې مهم ځایونه په ګوته کړی وه، پدې مهمو ځایونو کې د سامان زیرمې هم وې، د اور لومړنی غونډاری په هماغه ځای وروغورځول شول چیری چې د سامان زیرمی وی، کله چې اور خپل اصلی ځای ته ورسیده نو لمبې پورته شوې چې دی لمبو د زنګی د غازیانو مورال او حوصله لوړه کړه، غازیانو لرې ویشتونکې غشی هم جوړ کړی وه، د هغو د ویشتلو لپاره یې ښه تکړه غازیان غوره کړی وه .

خو د اته، لس غشو څخه وروسته به هغه غازی بیا له کره لویدلو. سلطان نور الدین زنګی یو بل زړور کار وکړ، هغه د خپل پوځ څخه ډېر زړود سرتیری راټول کړل او بیا یې ورته حکم وکړ چې په دروازه برید وکړی ، هغوی ته یې د دروازې د ماتولو اړین وسایل ورکړل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د سربښندونکو دا ډله د دروازې په لوري په منډه شوه نو د دیوال څخه پرې صلیبیانو د غشو باران پیل کړ چې څو سربښندونکي زخمیان او څو شهیدان شول. زنګي سمدستي لرې ویشتونکي غشي او نور عام غشي ویشتونکي هلته راوغوښتل، هغوی یې هلته نژدې ځای پر ځای کړل او د دروازې په شا او خوا دیوال باندې یې د غشي ویشتلو حکم وکړ، دومره زیات غشي ویشتل پیل شول چې د دیوال سر پکې پټ شو، پدې وخت کې د دروازې ماتوونکو یو بل ګروپ د دروازې په لوري په منډه شو، زنګي د غشو ویشتل نور هم زیات کړل، لږ ځنډ وروسته د دیوال په سر باندې د آور څخه ډک بیلرونه را څرګند شول، کله چې د دې بیلرونو د راپورته کوونکو سرونه راښکاره شول هغوی د غشو ښکار وګرځیدل، یو، دوه بیلرونه د باندې راتوی شول نور ټول د دیوال په سر چپه شول، هلته لمبې پورته شوې چې د هغې څخه څرګندیده چې اور غورځوونکي پخپل اور کې وسوځیدل .

د سلطان نور الدین زنګي یو قوماندان چې کله دا طریقه ولیدله هغه پخپل اس پښه واړوله او د کلا بلې دروازې ته ولاړ او هلته یې اړوند قوماندان ته وویل چې په بل لوري کې څه ډول لوبه روانه ده ، دواړو قوماندانانو په بله دروازه کې هم همدا کار پیل کړ، په لومړنی برید کې د غازیانو زیات زیان وشو. څومره چې سربښندونکي شهیدان کیدل په هماغه اندازه به یې ملګري تیزیدل او د دروازې په لوري به په منډه کیدل، زنګي غشو ویشتوونکو آور غورځوونکو ته وخت نه ورکاوه، سلطان نور الدین زنګي حکم وکړ چې منجنیقونه باید په کلا کې پرله پسې آور وغورځوي ، کله چې د سلطان نور الدین زنګي سربښندونکو په دوه دروازو برید او حملې ولیدلې نو پرته د حکم څخه په دوه برخو تقسیم شول، یوه برخه د لومړنی دروازې او بله شاتنی دروازې ته ولاړله، په دواړو دیوالونو باندې دومره ډېرې ویشتل کیدې چې مقاومت یې ختم کړ، پدې وخت کې دواړه دروازې ماتې شوې او ټول سربښندونکي یو دم کلاته ننوتل ، په کلا کې خونړې جګړه پیل شوه د کلا په اوسیدونکو کې ګډ وډي او بې نظمي پیل شوه - په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګه وډی، کې صلیبي چارواکي له کلا څخه ووتل ، تر مابنام پوری صلیبي پوځ وسله وغورځوله، سلطان نور الدین زنګي ټول مسلمان بندیان له بند څخه راخلاص کړل ، د دی څخه یې وروسته په ټوله کلا کې د صلیبي چارواکو لټون پیل کړ خو هیڅ یو هم پیدا نشو. دا جګړه او فتح د ۱۱۷۳ میلادي کال په آخري دري میاشتو کې سرته ورسیده او کرک فتح شو چې د دی څخه وروسته مسلمانانو ته بیت المقدس ښکاره شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خزانه پیدا شوه

د صلیبیانو دا کانفرانس ډېر احساساتي او جذباتي وه، هغوی د هري ماتې، هري فتح، هر پشاتګ او هر کامیاب پرمختګ څخه وروسته سره کیناستل، پخپلو کې به يې نظريات او معلومات تبادله کول او شراب به يې څښل، هغوی فکر کاوه چې پرته د شرابو او انجونو جنګ نه ګټل کیږي ، هغوی به خپلې لوڼې او ناموسونه د مسلمانانو سيمو ته د دې لپاره استول چې د مسلمانانو اخلاق پرې خراب کړي ، جاسوسي او ورانکاري وکړي. د خپل لاس لاندې سیمو څخه به يې مسلمانې انجونې راټنبتولې او د وخت تیرولو لپاره به يې ورڅخه کار اخیستلو.

جاسوسانو چې کله هغوی ته وویل چې صلاح الدین ایوبي وایي : صلیبیان د ناموسونو سوداګر او مسلمانان يې ساتوونکي دي نو پدې خبره صلیبي چارواکو ډېر وخندل، په هغوی کې یو په صلاح الدین ایوبي پوري مسخره او ټوکه وکړه چې صلاح الدین ایوبي پدې ساده خبره هم نه پوهیږي چې صلیبي ځوانان د دښمن په مقابل کې خپل ځان او بدن سرښندنې او قربانۍ ته وړاندې کوي نو ایا صلیبي نجونې د خپل دښمن د ماتولو لپاره له خپل بدن څخه کار وانخلي ؟

یو بل چارواکي وویل: صلاح الدین ایوبي خوارکي لا پدې اوس هم ندی پوه شوی چې زموږ سرښندونکو نجونو او د سرو زرو سکو څومره مسلمانو واکمنانو ته ماتې ورکړې او هغوی پدې ماتو باندې ویاړ او فخر هم کوي او د هغې څخه خوند اخلي، هغه به زموږ څخه د اسلام ناموس او عصمت څه ډول خوندي وساتي چې نور مسلمان واکمنان زموږ ملګري او پلویان وي .

دا د صلیبیانو د یو کانفـرانس حالات او پیښې وې خو (۱۱۷۳) میلادي کال په آخر کې چې کوم کانفـرانس د کرک تر فتحې وروسته په بیت المقـدس کې وشو د هغه بیا یو بل شان او حالت و، هغوی دا ځل پـه سلطان صلاح الدین ایوبي پوري ټوکې او مسخرې ونکړې ، د هیچا په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډو مسکا نه ښکارید، هیچاته دا هم یاد نه وه چې کله به هغوی کیناستل نو شراب به بادیدل.

د کرک څخه هغوی ډېر په شرم او بی عزتۍ سره راتښتیدلی وه، پدی تښتیدونکو کې ریجنالډ هم ؤ کوم چې د کرک د کلا مشر بلکې واکدار ؤ، هغه ډېر جګړه مار او جنګی سړی ؤ، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره د خپل زغری لرونکی پوځ سره یو ځای څو ځله جګړې کړې وی، پدی کانفرانس کې ریمانډ هم ؤ چې د کرک د محاصرې په وخت کې یې پوځ د کلا څخه د باندې د سلطان صلاح الدین ایوبی لخوا محاصره شوی وه، ریجنالډ او ریمانډ دواړو داسې پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی پرې ویاړ او افتخار کولو خو سلطان صلاح الدین ایوبی پرله پسې کرک محاصره کړ او ریمانډ یې داسې راګیر کړ چې خپله محاصره شو او د پلان عملی کیدل ممکن نه شو. د ریمانډ سامان تباه شو او پوځ یې دومره مجبور شو چې مړه آسونه او اوښان به یې خوړل.

په آخر کې نیمایی پوځ ختم شو، څه ژوندی ونیول شول او څه وتښتیدل.

ریجنالډ نیک مرغه ؤ چې د کرک په فتح کې د خلکو د ګڼ وډۍ په وخت کې ژوندی راوتښتیده او نورالدین زنګی ته ژوندی پلاس ورنغی چې اوس به پدی کانفرانس کې د ګډون لپاره ژوندی نه وای پاتې ، پدی کانفرانس کې د هغو صلیبی سردارانو شمیر هم کم نه ؤ کوم چې د نایټ لقب یې ګټلی وه، دا لقب به پادشاه هغو خلکو ته ورکولو چې په جګړه کې به یې تر ټولو زیاته میړانه ښکاره کړه بیا به یې هغه ته د سر څخه تر پښو پوری د اوسپنې جامې ورکولې او د نایټ په نامه به یادیده .

پدی کانفرانس کې د عکری لوی بطریق هم ګډون کړی ؤ چې د صلیب د ساتوونکی په نوم یادیده، د دوی برسیره ګایی او د هغه ورور المارک هم وه، د اسلام قسم خوړلی دښمن فلیپ اګستس هم راغلی وه، د صلیبی جاسوسی اداری مشر هرمن او د هغه دوه مرستیالان هم وه ، په لومړی وخت کې هغوی ټول چوپ وه ځکه هر یو د بل څخه شرمیدلو خو بیا فلیپ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اګستس د عکری بطریق اعظم د دی غونډی او کانفرانس د مشر په حیث وټاکلو او د هغه څخه یې د لومړی خبرو کولو غوښتنه وکړه .

د عکری پادری لوی بطریق وویل : زه چې د دی خلکو سره خبری کوم نو ماته شرم راځی ځکه چې دوی ټولو څو څو ځلی خپل قسمونه مات کړی ، ژمنی یې ندی پر ځای کړی او اوس د هغو ټولو سره سره ژوندی او روغ رمټ په بیت المقدس کې ناست دي!

زه د عیسی مسیح په وړاندی شرمیدلی یم، چې کله صلیب ته ګورم نو سترګی می ښکته شي، ایا تاسې ټولو په صلیب باندی خپل لاسونه نه وه ایښی او قسمونه مو نه وه خوړلی چې دښمن به له منځه وړو سره د دی که زمونږ سر پکی قربان شي؟

ایا تاسې ټولو دا قسم نه وُ خوړلی چې مونږ به د اسلام نوم او نښان ورکوو؟

ایا په تاسې کې څو کسانو زخمونه خوړلی او یا ګیریدلی هم یاستی؟

تاسې شویک مسلمانانو ته ورکړ او خپله ورځخه راوتښتیدلی بیا مو کرک درته وسپارلو ، زه پدی پوهیږم چې څوک میدان ته وړاندی کیږي هغه ماتی هم خوری، د کامیابیو څخه وروسته ماتی څه معنا نلری خو پرله پسی دوه ځلی ماتی دا فکر پیدا کړی چې صلیب یوازی په اروپا کې پاتی او که همداسې حالت وی نو ډیر زر به د اروپا په کلیساګانو کې د مسلمانانو اذانونه واوریدل شی .

فلیپ اګستس په زوره وویل : داسې به هیڅکله هم نه کیږي! د صلیب اعظم ساتوونکیه! داسې به هیڅکله هم نه کیږي، د ماتی څه لاملونه وه چې مونږ په هغې غور او فکر کړیدی، اوس به ستاسې په وړاندی بیا پری غور وکړو.

د عکری بطریق اعظم ورته د طنز په توګه وویل : شاید تاسې به پدی غور ونکړی، چې اوس به د مسلمانانو هدف بیت المقدس وی ؟

آیا تاسې د دی څخه ناخبره یاستی چې صلاح الدین ایوبی د بیت المقدس د نیولو قسم خوړلی دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسلمانانو لومړی قبله بیت المقدس ده ؟
آیا تاسي پدی نه پوهیږئ چې لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوی؟
او هغوی به د دی ځای د تر لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوی؟
فلیپ اګستس وویل: مونږ په مسلمانانو کې د خیانت او غداری تخم کرلی دی؟ مونږ په مسلمانانو کې دومره خائنان او غداران پیدا کړیدی چې د نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی په لاره کې به خنډونه اچوی او هغوی به په لوړه او تنده ختموی.
د صلیب اعظم ساتوونکی وویل: بیا نو دا کوم مسلمان دی چې ستاسي څخه یې دا دوه کلکې او قوی کلاګانې ونیولې؟
دا له یاده مه باسی چې مسلمانان احساساتی دی! کله چې مسلمان غدار شي د خپل ورور په غاړه چاړه راکاږي، خو چې کله په هغه کې دینی او ملی جذبه او ولوله راوپاریږي نو بیا خپلې غاړې او سرونه سرښندنی ته وړاندی کوي او کفاره وربانددی اداء کوی ، که مسلمان غدار او خائن شي نو هم به پری باور مه کوی! ډېر لرې مه ځئ، پدی لسو کلنو کې چې څه وشول هغو ته وګورئ! د اسلام غدارانو تاسي ته څومره سیمی درکړی؟
ایا په تاسي کې دا همت شته چې مصر ته ولاړ شئ؟ نن ورځ مسلمانان د فلسطین په خاوره کې پراته دی ، سبا به ستاسي په سینو باندی ناست وی!
یاد ولرئ زما دوستانو! که نور الدین زنګی او صلاح الدین ایوبی ستاسي څخه بیت المقدس ونیولو نو بیا اروپا هم درڅخه نیولی شی!
یوازی د فلسطین خبره نده، د ځمکی د کومی ټوټی خبره هم نده، اصل مسئله او لانجه د اسلام او صلیب تر منځ ده! دا د دوه دینونو او مذهبونو، فکری او نظریاتی جګړه ده، په دواړو کې د یو ختمول دی ، ایا تاسي د صلیب ختمیدل زغملی شی؟
په غونډه کې جوش او جذبه راپیدا شوه ټولو په یوه خوله وویل : نه مقدس پلاره! داسي هیڅکله هم نشی کیدای! دومره ناهیلی کیدل نه دی پکار.
د عکری بطریق اعظم وویل : بیا نو تاسي په هغو لاملونو غور او فکر وکړئ چې ستاسي د پشاتګ سبب شول زه د جګړی په هکله تاسي ته سبق

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روزنه نشم درکولایی، زه د فکر او عقیدې د میدان ساتوونکی یم، زه د کلیسا ساتوونکی یم، زما د کلیسا په پاکو نجونو قسم چې که ماته لس پاخه او کلک مسلمانان راوسپاري زه به ورځخه د صلیب عبادت کوونکي جوړ کړم!

تاسې پدې خبره غور وکړئ چې ولې ستاسې لوی زغره لرونکي پوځ د مسلمانانو د کم پوځ په مقابل کې ماتې خوري؟ ستاسې پنځه سوه سپاره د سلو پیاده مسلمانانو لخوا څخه ولې ماتې خوری؟

د دې لامل دا دی چې مسلمانان د دین په جذبه او جوش سره جنګیږي! هغوی چې کله ستاسې سره مخامخ کیږي نو د ټولو په ژبه یوه خبره وی فتح یا شهادت! ما اوریدلی دي چې د هغوی کماندویان ستاسې شاته راتاویږي ، ستاسې ملا ماتوی او خپله په غشو سوری سوری کیږي یا ژوندی بیرته خپل ځایونو ته ګرځی! فکر وکړئ چې ولی د هغوی لس، لس کسان ستاسې په زرګونی لښکر کې رانړوځی؟ دا یوازی دینی او مذهبی لیونتوب دی! هغوی پدې باور لری چې الله تعالی د هغوی سره ملګری دی! د الله جل جلاله رسول هم د هغوی سره دی! هغوی پداسې سختو حالاتو کې د خپلو مشرانو څخه نه بلکې له قران څخه هدایات اخلی! ما قران په غور سره مطالعه کړی، زمونږ په خلاف جګړه قران جهاد بللی چې په هر مسلمان باندی جهاد فرض شوی دی - ان تر دی چې جهاد په لمانځه او نورو عبادتونو غوره او افضل بلل شویدی... تر څو پوری چې تاسې پخپل ځان کې داسی جذبه او جوش راپیدا نکړی د اسلام هیڅ شی نشی خرابولایی .

***

څه جذباتی او احساساتی خبری او کلمات وه چې د عکری لوی پادری او بطریق صلیبی چارواکی ټول په جوش او جذبه راوستل او یو ځل بیا یې په هغوی کې ژوند راپیدا کړ، هغه د دی وینا څخه وروسته رخصت شو او وی ویل : اوس تاسې پخپل منځ کې غور او فکر وکړی چې ستاسې د ناکامی لاملونه څه او څوک څوک پکی ملامت دی؟ څه ډول دا ناکامی په فتحی او بری بدلولای شی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیت المقدس د خپل ژوند او مرګ مسئله وبولی! صلاح الدین ایوبی پرښته نده! ستاسي پشان یو انسان دی، هغه پدی ځواکمن او قوی دی چې ایمان او عقیده یې پخه او کلکه ده!

په غونډه او کانفرانس کې چې کومه ګرمی او ژوندی توب راغی هغه پدی سبب وُ چې څه ځانګړی فیصلی وشوی.

یوه پریکړه دا وه چې ځوابی برید ونشی بلکې صلاح الدین ایوبی او نورالدین زنګی ته د پرمختګ وخت ورکړای شی تر څو هغوی د خپلو ځایونو څخه بېه لری شي، بیا خپاره او ګډ وډ شي. پدی توګه به د هغوی د سامان لاری لری او غیر خوندی شی.

دویمه پریکړه دا وشوه چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته چمتو کړایی شي چې د سمندر له لاری په مصر باندی برید وکړی، د مصر په شمال ختیځ باندی خپل پوځونه ښکته کړی او هلته پوځی او عسکری مرکز جوړ کړی ،دا مرکز به د فلسطین د دفاع او په مصر باندی د یرغل لپاره پکار اچول کیږي.

مهمه پریکړه دا وشوه چې په اسلامی سیمو کې د بد اخلاقی لپاره کار نور هم تیز شی او هم د خرابو او غلطو عقایدو خپرول پیل شی.

مخکې وویل شول چې د مصر په سرحدی سیمو کې د صلیبیانو یو تخریبی او ورانکاری پلان رسوا او ټول کار کوونکی یې تباه او کوفته شول کوم چې د بد اخلاقی او اسلامی عقایدو د خرابولو لپاره یې کول.

صلیبی جاسوسانو خپلو چارواکو ته خبر راوړ چې صلیبی پلان ناکام او کوم کسان چې د دی کار کوونکی وه هغوی ټول د خپلو مریدانو او مخلصینو لخوا څخه کوفته او ټوټه ټوټه شول.

په کانفرانس کې دا راپور هم وړاندی شو چې د صلیبیانو تر لاس لاندی سیمو کې د مسلمانانو ژوند تنګ شویدی، هغوی د کاروانونو په شکل هجرت کوی چې په لاره کې پری حملی کیږي - مال، دولت او نجونی یې تښتول کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کانفرانس کې پریکړه وشوه چې د مسلمانانو د ختمولو کار دې همداسې روان وي بلکې هغه دې نور هم تیز شي او هم د هغوی د انجونو ځخه د مسلمانانو په خلاف کار واخیستل شي.

په غونډه کې دا پریکړه هم وشوه چې په مسلمانانو کې دې د عیسایت تبلیغ او دعوت زیات شي، د دې لپاره زیات مال او دولت ته اړتیا لیدل کیده چې هغه صلیبي واکمنانو ورکوله خو پدې لاره کې ځه ستونزې راپیدا شوې.

یو دا چې مال او دولت به په اوښانو بار وړل کیده نو په لاره کې به غازیانو هغه نیول او یا به د غلو او ډاکوانو له لوري لوټ او تالا کیده.

هغوی دا اړتیا حس کړه چې مال او دولت د هماغه سیمو ځخه پلاس راشي تر ځو وړلو ته یې اړتیا پیدا نشي.

د ډېر وخت ځخه پدې خبره غور کیده، د صلیبي جاسوسي اداري مشر جرمني نژاد هرمن د علي بن سفیان پشان تکړه استاذ او ذهین سړی وه، هغه پدې پوهیده چې د مصر په خاوره کې دومره خزانې شته چې په هغې باندې ټوله دنیا اخیستل کیدای شي خو هغې ته ځان رسول او پلاس راوړل ګران معلومیدل.

دا خزانې د فرعونیانو په قبرونو کې پټې او ښخې شوې وي، تاریخ د دې خزانو ځخه ناخبره نه وُ ځکه چې کله به کوم فرعون مړ کیده نو د هغه سره به بې شماره مال او سامان هم په لوی قبر کې کیښودل کیده چې هر قبر د یوې پادشاه مانۍ پشان لوی او غټ وه.

فرعونیانو به پخپل ژوندانه کې د ځان لپاره داسې قبرونه جوړول چې هغه به د هغه د شان او شوکت سره برابر وه او هغه ته به هیڅوک هم نشو رسیدایی، د مرګ ځخه وروسته به د هغې ودانۍ دروازې او خوله پداسې توګه بندیدله چې پرته له جوړونکو ځخه به بل چاته ځرګنده نه وه چې ځرنګه خلاصیدای شي، د فرعون تر ښخیدو وروسته به یې خپلوانو هغه کسب کاران وژل چې قبر به یې چا جوړ کړی وُ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعونیانو دا ګڼله چې دوی خدایان دي او د مرګ څخه وروسته به همداسې شان او شوکت ورته په نصیب وي، هغوی به غرونه او غونډۍ سورې کولې او د هغې لاندې به یې د پادشاهي ماڼۍ پشان خونې، دهلیزونه او برنډې جوړولې چې په هغې کې به ډېر زیات سره زر، سپین زر، ملغلرې، قیمتي ډبرې، د خوراک شیان، شراب او شهد کینبودل کېدل او هم به یې د فرعونیانو مړي مومیایي کول چې خراب نشي. پدې قبرونو بلکې ماڼیو کې به بګۍ سره د آسونو او ګاډۍ وانانو، کشتۍ سره د کشتۍ وانانو هم وو - د خدمت لپاره به یې غلامان، وینځې او خپلې میرمنې ساتلې .

داسې عادت ، رواج او دود شوی وْ چې د یو انسان د مرګ سره به بې شماره مال، دولت، څاروې، کشتۍ، او بې شماره انسانان یو ځای قبر ته ننباسل کېدل او بیا به په ټولو پسې په ژوندانه د لوی قبر خوله بندیدله، نو هغوی به په څه حالت کې د سا بندیدلو څخه مړه کېدل، د فرعونیانو ځینې مړي اوس هم په لندن او نورو موزیمونو کې ساتل شویدي .

د فرعونیانو دوره چې ختمه شوه، د هغوی څخه وروسته چې څومره حکومتونه راغلل او راغې هغوی ټولو د فرعونیانو هدیرې او قبرونه ولټول او دا لټون لاهم روان دی چې په ځینې سیمو کې دا کار ناشونی برېښیده او برېښي .

مصر پخپل تاریخ کې ډېر پادشاهان لیدلي دي، هر یو قبر لټولی چې څه پلاس ورغلي هغه یې لوټ کړي. تر ټولو زیاته برخه انګریزانو ته پلاس ورغله ځکه چې هلته د هغوی خپل حکومت او نظام وه. نوي وسایلو پدې کار کې د انګریزانو هم سره ډېره مرسته وکړه، اوس هم ویل کیږي چې د مصر خاوره د فرعونیانو د خزانو څخه ډکه ده، که د مصر تاریخ ته په غور سره وکتل شي نو هلته داسې خطرناکې پیښې شوې چې د انسان غوڼې پرې زیږیږي.

د صلیبیانو څه کسان پخپل پروګرام د فرعونیانو قبرونو ته ورسیدل، هغې ته ننوتل خو بیا معلومه نشوه چې کوم لوري ته غیب شول. کوم چې ژوندي راووتل، هغوی د نورو خلکو لپاره د عبرت درس وګرځیده. نن هم د ځینو خلکو سره دا عقیده ده چې فرعونیان خدایان ندي خو د هغوی سره د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړګ څخه وروسته هم داسې څواک شته چې څوک هلته ورننږدی شي نو سخته سزا ورکوي، پدی څکه خلک عقیده ساتی چې هر پادشاه د فرعونیانو د خزانی هیله او قصد کړی او هغې ته یې لاس اچولی د هغه پادشاهی او حکومت ختم شوی څینی خلک بیا دا د فرعونیانو سپره توب او نحوست ګڼی.

د سلطان صلاح الدین ایوبی څخه مخکې صلیبیانو ته څرګنده وه چې مصر د فرعونی خزانو خاوره او مرکز دی، په همدی خاطر هغوی د مصر په خاوره خپل حکومت جوړول غوښتل، کله چې هغوی پدی پوه شول چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته ماتی ورکول آسان کار ندی نو دا پریکړه یې وکړه چې پخپله د مصریانو پلاس دا خزانی راوباسي او بیا هغه د مسلمانانو په خلاف پکار واچوی. هغوی ته دا معلومات شوی و چې د مصر د حکومت په پخوانیو کاغذونو او پاڼو کې داسې نقشی او اسناد شته چې په هغو کې د فرعونی خزانی معلومات او ځایونه په ګوته شویدی هغه کاغذونو او اسنادو ته ځان رسول څه اسانه کار نه و، صلیبیانو تکړه او هوښیار جاسوسان مصر ته استولی وه چې هغوی د کاغذونو ځایونه په ګوته کړی، او بیا د هغې د تښتولو پلان جوړ کړی.

هغه وخت چې سلطان صلاح الدین ایوبی د شوبک او کرک په جګړو کې بوخت و نو د صلیبیانو د جاسوسی اداری مشر هرمن پدی بریالی شو چې د قاهری یو چارواکی احمر درویش خپل ملګری او پلوی وګرځوی.

احمر درویش سوډانی وه او د هغه په خلاف هیڅ ډول شک او شکایت نه و چې هغه غدار یا خائن دی، سلطان صلاح الدین ایوبی په هغه باور او اعتماد لرلو، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبی سره په بی شمیره جګړو کې برخه اخیستی او نوم یې پیدا کړی و.

وروسته څرګنده شوه چې دا د یوی صلیبی نجلی میریا ایستینا کمال وه چې هغه د احمر درویش په دماغو کې د سوډان د خاوری محبت، د سلطان صلاح الدین ایوبی مخالفت او د مصر سوډان په پوله د یو ازاد حکومت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیشه پیدا کړه، هغه پخپله مسلمان وُ خو صلیبیانو د هغه په دماغ کې دا خبره اچولې وه چې هغه لومړی سوډاني او بیا مسلمان دی. هغه وخت چې نورالدین زنګي د کرک کلا نیولې وه، احمر درویش د صلیبي جاسوسانو سره ځو ځلې لیده کاته کړي وه، هغه په دومره پټه توګه لیده کاته کول چې هیچاته هم څرګنده نه وه چې هغه ګوندي د دښمن سره اړیکې لري. هغه په دفترونو کې دومره اثر پیدا کړ چې پخواني اسنادو او کاغذونو ته ورسیده، هغه چې کوم کاغذونه راپټ کړل په هغې کې څو کرښې او لیکې موجودې وې، هغه نقشې یوازې کاغذونه نه بلکې د کاغذ او ټوکر ځخه جوړه شوې وې په هغې کې کرښې، لیکنې او څه یاداشتونه وه چې لوستل یې شوني نه وه، هغه کاغذونه او اسناد بل چاته ښودل کیدل هم نه ځکه چې د رسوا کیدو امکان یې زیات وه. څه وخت وروسته د هغې لیکنو څخه مطلب واخیستل شو او دا څرګنده شوه چې د قاهرې څخه لرې یوه غرنۍ سیمه ده چې هلته ځناور هم نه ځي‌خو په هغه ځای کې د کوم فرعون قبر شته دی.

دا هم څرګندنه وه چې دا لیکنه سمه او صحیح ده او که هسې کرښې ښکل شویدي. پدې کاغذونو کې څه تصویرونه هم ښکل شوي وه چې د هغو څخه ټوله کیسه څرګندیدله.

احمر د خپل قسمت ازمیلو نیت او قصد کړی وُ، د دې فرعون نوم دویم ریمینس وه، صلیبیانو د دې هدیرې د کیندلو لپاره څو تکړه او هوښیار جاسوسان قاهرې ته استولې وه، د دې ګروپ مشر ایتالوی مارکوني وُ چې په ګرځندوی کې یې پوره تجربه لرله، احمر درویش دې جاسوسانو ته داسې خیرې جوړې کړې وې چې هیچا هم نه پیژندل ، دوه کسان یې پخپل کور کې نوکران کړي وه، د دې په بدله کې دا پریکړه شوې وه چې د خزانې څخه چې څه پلاس راځي هغه به د احمر درویش په کور کې زیرمه کیږي. هغه به پریمانه مال ورکول کیږي کله چې سلطان صلاح الدین ایوبي په خلاف استعمالیږي، فدایانو ته به ښه مصر ونیول شي نو هغه به یو ازاد حکومت جوړ شي، چې څه برخه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر او څه برخه به د سوډان وي، که پدې وخت کې سلطان صلاح الدين ايوبي په صليبيانو بريد وکړي نو بايد احمر درويش خپل اړوند پوځ د سلطان صلاح الدين ايوبي په خلاف استعمال کړي .

د احمر درويش دماغ د دومره لويې خزانې په حرص کې راګير شوی ؤ، هغه مارکونې د خپلو دوه جاسوس نوکرانو سره د خزانې په لټون پسې د غرونو سيمې ته واستول. د جاسوس پوسيله يې هرمن ته هم خبر استولی وه چې کار پيل شويدی .

هرمن د صليبيانو په کانفرانس کې چاروا کو ته ويلي وه که دا خزانه راپيدا شوه نو هغه مال او دولت به د مسلمانانو په خلاف پکار اچول کيږي چې پدې باندې به د مصريانو ريښې د مصريانو پوسيله وچې شي .

د ۱۱۷۴ ميلادي کال آخری درې مياشتې وې، د قاهرې څخه اتلس ميله لرې يو ځای درې اوښان ولاړ وه چې په هر يو باندې يو يو سړی سپور ؤ، د هغوی څيرې او مخونه پټ وه، يو سپور د خپلې چپنې څخه تاو شوی کاغذ راوويستلو، هغه يې خلاص کړ او بيا يې خپلو ملګرو ته وويل: ځای همدا دی! د هغه په اشاره ټول روان شول، دوه غونډۍ د ديوالونو په شان يو بل ته مخامخ ولاړې وې چې د دواړو تر منځ د يو اوښ تيريدو لاره وه، درې واړه يو پر بل پسې هغې تنګۍ ته ننوتل، د غونډيو شکل او صورت داسې ؤ لکه چې خونې او ودانۍ خو چتونه يې نه وي، د شګو پدې لوی سمندر کې د غرونو دا لړۍ درې څلور کيلو متره پراخه پرته وه، د دې څخه د باندې غونډۍ او کمرونه وه، د هغوی تر شا د سختې خاورې غونډۍ او بيا وروسته د ماتو ګوډو ديوالونو په شان غونډۍ وې چې په هغې کې ځينې ډيرې ډبلې او ځينې ګردې د ستنو پشان تر زر فټو پورې پورته ختلې وې .

د لمر پريوتو څخه وروسته چې ماښام لا نه ؤ تياره شوی، دا سيمه لکه د پيريانو او جنياتو په شان ښکاريده، دې سيمې ته هيچا د ننوتو کوښښ نه ؤ کړی، چا به د څه لپاره هلته زړه کولو ځکه چې هلته تللو ته هيڅ اړتيا نه وه، د دښتې او بيابانونو مسافرو ته يوازې اوبه پکاريدې، دا لوړ او وچ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونه چې له لرې څخه په ورځ کې د اور د لمبو پشان بریښیدل د اوبو ډ یو ځاځکي شک هم پکې نه لیدل کیده، دا ځای د هیڅ لاري په سر نه وُ پروت، د ډېر لرې څخه خلکو ته څرګندیده، خلکو د دې ځای په هکله ډارونکي کیسي اوریدلې، یوه کیسه پکې دا وه چې دا د شیطانانو او بدو روحونږ ځای دی، کله چې الله جل جلاله شیطان د آسمان څخه راوشړلو نو په همدې ځای کې راښکته شو، څرنګه چې پوځی یې اهمیت هم یې نه درلوده نو ځکه پوځیان هم هلته نه ورتلل، پدې سیمه کې پرته د شګو، ډبرو او صحرای ځناورو څخه بل څه نه وه ؟

ښایي په تاریخ کې تر ټولو لومړنی انسانان همدا درې کسان وي چې دې سیمې ته له بهر څخه راغلي وه. هغوی همدې ځای ته راتلل ځکه چې د دې سیمې نقشه د هغوی سره وه، یوازې یوی کربښې شک پیدا کولو چې هلته یوه ویاله ښکل شوی وه حال دا چې هلته د ویالي هیڅ اثر هم نه وُ، هلته د ویالي پر ځای یوه ژوره کنده وه چې د هغې پلن والي لس دولس ګزه وه، د هغه ځای شګو داسې ښودله چې هلته په پخوا وختونو کې اوبه وې ، دا ژوره کنده همداسې د نیل دریاب ته رسیدلې وه، اوښ سپرو ته ډاډ ورکړل شو چې د نقشې سره سم زمونږ مقصدی ځای همدا دی .

پدې سپرو کې یو مارکونی ایتالوی نژاد او دوه نور د هغه ملګری وه چې درې واړه صلیبیان وه، هغوی درې واړه د سلطان صلاح الدین ایوبی یو قوماندان احمر درویش د دویم ریمینس د هدیری راسپړلو لپاره استولی وه، د نقشې سره سم هغوی سم او صحیح ځای ته راغلي وه، اوس خبره دا وه چې هغوی باید د غرونو د لړۍ منځ ته ننوځي چې اصلي ځای همدا دی او که غلط شوی .

مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې فرعون پداسې ځای کې ځانته هیڅکله هم هدیره نه جوړوي، ځکه چې دا ځای خو تیار جهنم دی، احمر او هرمن مونږ هسې په یو امتحان او ازمیښت کې اچولي یو، دوه نور کسان چې مارکونی یې خپل قوماندان بللو هغه ته هیڅ ونه ویل، ځکه چې هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حکم تابع وه، مارکوني ډېر تکړه صليبي وه، د همت بايللو سړی نه وُ، همداسې مخ په وړاندې روان وُ. هغوی چې څومره تلل په هماغه اندازه د ډېرو او کمرونو شکل بدليدلو. هغه کمرونه، ډبرې او غونډۍ رنګارنګ وې ، ځينې سرې، ځينې بادامي او ځينې خړې وې - هلته د تختو څخه جوړ شوې غونډۍ هم وې او نيغ ولاړې هم، ځينې مايلې وې چې شګې ورڅخه لاندې راتوی شوې معلوميدې .

چې کله هغوی ښه وړاندې ولاړل نو لاره بنده شوه، مارکوني ښۍ لوری ته وکتل نو يوه غونډۍ په منځ کې داسې بيله شوې وه لکه زلزله چې ديوال سره جلا کړي، هغه د درز او ښيل شوې ځای څخه وکتل، يوه کوڅه وه چې تر لرې ځای پورې تللې وه، د دې درز څخه د اوښ تيرول ګران وه، مارکوني پخپل اوښ سپور پدې کوڅه کې ورننوت خو دواړه پښې يې د ديوالونو سره لګيدلې، هغه دواړه پښې راټولې کړې او د اوښ په شا کيناستلو، شاتنې دواړو سپرو هم همداسې وکړل، د اوښانو بدنونه د ديوالونو سره لګيدل نو خاورې به راتويدې، غونډۍ په دوه برخو ويشل شوې وه او مخ پورته ولاړه وه، او ډېر لرې د دواړو غونډيو څوکې سره نښتې او يو ځای شوې وې. پدې برخه کې تياره وه خو مخکې روښنايي ښکاريده چې د دې څخه دا هيله پيدا کيده چې کوڅه هلته ختميدونکې ښکاري او بيا به پراخه ميدان وي .

کوڅې اوس د تونل شکل غوره کړی وُ چې د اوښانو د پښو اواز يو ډول ويرونکې انګازه خپروله، مارکوني همداسې مخ په وړاندې روان وُ، هلته يوازې همدا يوه لاره وه ځکه نو د لارې د غلطيدو امکان کم وُ، د روښنايي ننښه لږ لږ زياتيده او پراخيده چې کوڅه مخ په ختميدو وه. کله چې هغوی د کوڅې اخرې سر او خولې ته ورسيدل نو اوښ سره د سپرو نشو تيريدای، دری واړه سپاره د اوښانو غاړو ته رامخکې او راښکته شول ځکه چې د اړخونو څخه نشول ښکته کيدای، اوښان په ډېره سختۍ سره راوويستل شول، کله چې وړاندې ولاړل نو د يوې کلا پشان لوړ لوړ ديوالونه يې وليدل دا کلا طبعي وه، غونډۍ تر درې څلور سوه ګزه پورې مايلې وې او بيا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې نیغې پورته تللې وې. ځینې لوړې او ځینې د هغې څخه ښکته وې، داسې معلومېده چې دا ځای د هر لوري څخه بند دی، هغوی یوې او بلې خواته وګرځېدل آخر یې داسې یوه لاره پیدا کړه چې پیاده پرې تللی شول.

مارکوني او ښاغلی هلته چو کړل او خپله روان شول، غونډۍ راتاو شوی وه، پښې کلکې لګول پکار وه ځکه چې هلته شګې او خاورې وې او د ښوېدو امکان یې لاره، هلته لاره نه وه بلکې د تللو لپاره ځای وه، د ځمکې او غونډیو څخه داسې معلومېده چې دلته د پېړیو پېړیو څخه څوک ندي تیر شوي. هغوی چې کله وړاندې ولاړل نو غونډۍ ښکته تللې وه او لاندې لوري ته یې بله غونډۍ وه، هغوی خپل قدمونه کلک کلک کېښودل، خو چپ لوري ته ځمکه وار په وار ژوره کېده. دا یوه ډېره ژوره کنده وه، د هغه ځای څخه د ښوېدو نتیجه مرګ ؤ، د لارې په خوا کې لوړ غر ؤ چې دوی ورسره په خوا کې روان وه.

دې خطرناک ګړنګ ته چې را ورسېدل نو د مارکوني څخه یې یو ملګري وپوښتل: ایا پدې باور لرې چې د فرعون جنازه او مړي به لدې لارو څخه تیر شوي وي؟

مارکوني وویل: احمر درویش همدا لاره راښودلې وه! څومره چې زه په نقشه پوه شوی یم خو د تیرېدو لاره همدا ده، د فرعون تابوت خامخا له بلې لارې څخه تللې دی نو هغه لاره باید مونږ پیدا کړو، هغه به پټه لاره وي چې سیلیو، ګرد او دوړو به اوس بنده کړې وي، که هغه لاره پیدا شوه نو مونږ فرعوني هدیرې ته رسېدلای شو.

د مارکوني یو ملګري وویل :که ژوندي پاتې شو نو!

مارکوني وویل: زه پدې هکله تاسې ته ډاډ نشم درکولایې! دومره درته ویلی شم که خزانه پیدا شوه نو تاسې دواړه به ښه مالا مال کړم.

وروسته لاره پراخه او ژوره کنده ختمه شوه ، اوس هغوی د داسې غونډیو په منځ کې تلل چې لمنې یې سره نښتې وې خو لږ وړاندې دواړه سره بالکل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شوی وه، کله چې هلته ورسیدل نو مخ پورته روان شول چې سل گزه وړاندې ولاړل نو یوه کوڅه ورته راغله چې مخ ښکته تللې وه.

هغوی چې ولیدل نو د غرونو څوکې نیغې نیغې پورته تللي وې، د هر ویرونکي ښکاریدل، هغوی ښکته روان شول، هغوی پدې کوڅه کې څو ځلې تاو راتاو شول او بیا یو پراخه گرد میدان ته ورسیدل، د دې ځای هوا د زغملو نه وه، په غرونو کې یو ډول ځلا معلومیده ځکه چې هلته په خاوره کې کوم فلز گډ شوی وه په همدې خاطر گرمي زیاته وه، هر لوري ته غونډۍ او غرونه وه یوازې څو گزه ځای هوار معلومیده. هغوی چې څو گزه مخکې ولاړل نو بیرته له ویرې پښا راغلل، هلته یوه لویه پراخه کنده وه چې شگې پکې ځلیدې. شگه دومره گرمه وه چې دود ورڅخه پورته کیده او لړزیدلو چې د هغې څخه د کندې ژوروالي نه معلومیدل، د دې طبعي ژورې کندې دواړو خواؤ ته طبعي دیوالونه معلومیده چې نیغ ولاړ وه، دا د شگو او خاورو غونډۍ چې نیغه ولاړه وه، د هغې پلن والی د یو گز څخه کم و.

ځیني برخې ډېرې نرۍ وې چې تیریدل وربانډې گران وه، که مارکوني بلې غاړې ته تیریدل غوښتل نو همدا یواځني لاره وه چې د پل صراط پشان وه. د هغې اوږدوالي تر پنځوس گزو پورې او پلن والي یې تر یو گز کم وه او لاندې ورڅخه ډېره ژوره گړنگ وه.

د مارکوني یو ملگري وویل: د دې دیوال په سر د تیریدلو څخه برسیره د ځان وژنې نورې آسانه لارې هم شته!

مارکوني وویل: خزانې په لارو کې پرتې نه وي! مونږ به د همدې لارې څخه بلې غاړې ته ځان رسوؤ.

د مارکوني دویم ملگري وویل: که وښویدو نو جهنم ته به ورسیږو!

مارکوني وویل: ایا مونږ او تاسې په صلیب باندې قسم نه وؤ خوړلی چې د صلیب د عزت ساتلو او د اسلام د بیخ ویستلو لپاره به هر ډول قرباني او سربښندنې ته چمتو کیږو! ایا د جگړې په میدان کې زمونږ ملگري خپل ځانونه نه قربانوي؟ زه د بې زړه خلکو په خیر احمر درویش ته بیرته ورتللې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ويلي شم چې، د خو پيريو په تيريدو سره اوس تولي لاري گودري بندي شوي، کوم ځاى چې وياله وه اوس هغه کمرونه او ډبری دی، نقشه چې کوم ځاى کې کمرونه او ډبرى ښکاره کوی هلته اوس هيڅ هم نشته خو زه هم ويريږم ، زه بی زړه توب نبايم ، زه درواغ نه وايم!

زه د خپل زړه په مقابل کې جګړه کوم، زما ويره زياته نکری ملګرو! که تاسې زما سره ملګرتيا نکوی نو تاسې د صليب سره خيانت کوی ، چې د دی سزا به ډيره خطرناکه وي، زه اوس ستاسې څخه مخکې مخکې روان يم، په کوم ځاى کې چې د ښويدلو خطر وی هلته لکه د آس په شا چې کينی همداسی کيني او مخ په وړاندی حرکت کوی .

***

هلته پلن والي دومره کم ؤ چې تلل وربانـدی شونی نـه وه، مـارکونی کيناسته لکه د آس په شا چې ناست وی، بيا هغه لږ لږ مخ پـه وړانـدی ځان ښويولو، د ديوال پلن والی کم او ګريدلو، مارکونی لانـدی وښويـده، د هغه پسـی يې دويـم ملګـری هم لانـدی راښکتـه شو، ناڅـاپی د دريـم ملګـری خطرناک او ډارونکی اواز راغی، مارکونی ما ونيسـه! خـو هغـه تـه هيڅـوک ونه رسيدل، هغه يـو لـوری تـه ځوړند شوی ؤ، د تکيـا د نشتـوالی پـه سبب هغه لاندی پريوت، د هغه چيغی اوريدل کيدی چې وار پـه وار لـری کيـدی، بيا يو ډب غونډی واوريدل شو او چيغی بندی شوی .

نتيجه څرګنده وه، مارکونی لاندی وکتل خو هيڅ ورته نه ښکاريدل، د مړ کيدونکی صليبی اوازونه اوس هم په هغه کمرونو کې انګازه کيدل.

دويم ملګری يې وويل : زه پداسې مرګ ځان وژل نه غواړم .

مارکونی هغه ډاډه کړ او مخ په وړاندی ولاړل، ديوال مخ پورته جګيده، مارکونی په ناسته ناسته ښويده، د ژړا اوازونه هلته اوريدل کيدل، د لويدلی او مړه شوی ملګری چيغی هم د کمرونو او غرونو په منځ کې داسې زمزمه کيدی لکه چې د مرګ سوری په دوی هم راخپروی، لږ وروسته ديوال بيا پلن شو، مارکونی شاته د خپل ملګری لاس ونيوه ، د دی څخه مخکې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی نورداده تللی شول خو د هوا څپې دومره تیزې وې چې خان کنترولو یکې گران وه.

هغوی په قطاره روان وه تر دې چې دیوال ختم شو. مخکې ډبرې او کمرونه سخت وه، د دوه کمرونو تر منځ تنګه لاره وه چې دواړه پکې ورننوتل، د مارکوني څخه خپل ملګري وپوښتل: جیفر بیا هیڅکله لیدلی نشو هغه به ضرور مړ شوی وي؟

مارکوني هغه ته وکتل، آفسوس یې وکړ او بیا یې سر وښورولو چې نه! د مارکوني په سترګو کې اوښکې ډنډ شوي، هغه د څه ویلو څخه پرته د خپل ملګري په اوږه لاس وټپولو او مخ په وړاندې روان شول، دا هم یوه کوڅه وه چې لږ لږ پراخیدله مارکوني خپل ملګري ته وویل: مونږ نیک مرغه یو، هر څيرې چې ځو یوه لاره مخې ته راځي که ډېرې لارې وايي نو بیا د غلطیدو امکان زیات وه، دا کوڅه هم ختمه شوه، مخکې ځاي پراخیده او ډېر زیات پراخه شو، ځمکه نوره پورته ختلې وه، هوا تر اوسه پورې تیزه چلیده، مارکوني پدې نه پوهیده چې دوی دې خطرناکې سیمې ته څومره ننوتي دي، هغه دومره پوهیدلوچې د نورې دنیا سره د ده اړیکې شلیدلې دي، هغه د صلیب لپاره لیوني شوی وه، د فرعون د خزانې څخه د هغه یواځنی مقصد دا وُ چې پدې دولت باندې مسلمانان واخلي او اسلامي هیواد پرې تباه او برباد کړي، په ټوله نړۍ باندې د صلیب حکومت او واکمنې راشي -

هغه د خپل ویریدلي ملګري سره مخ په وړاندې روان وُ، د هوا څپې له هماغه لورې څخه راتللې، د غرونو څوکې یو له بل څخه لرې کیدې او اسمان خرګندیده، هغوی همداسې پورته روان وه، هغه ودریده او بیا یې خپل ملګري ته وویل: په هوا کې چې کوم بوی دې هغه د دښتې او صحرا نه ښکاري!

ملګري یې مارکوني ته وویل: ستا دماغ خراب شویدی! په دښته کې چې د دښتې او صحرا بوی نه وي نو د څه وي ؟ ته ایتالوي یې شاید تا به د خپل کور بوی حس کړی وي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی په بل فکر کې ؤ، هغه هوا بوی کوله! هغه خپل ملګری ته وویل:
ته رینبتیا وایې، شاید دښتې زما دماغ خراب کړی وي، دلته اوبه نشته،
زه دلته د شین چمن، د خرما د ونو او اوبو بوی حس کوم، زه د داسې بوی
سره بالکل بلد او اشنا یم! دا زما تجربه ده، داسې ښکاري چې ماته د خپلې
شامې حس دوکه راکوي، دلته د اوبو یو څاڅکی هم پیدا کیدایې نشي.
ملګری یې لاس ونیوه او بیا یې ورته وویل: مارکونی! زه هم یو بوی حس
کوم، د مرګ بوی، ماته مرګ نژدې کیدونکی ښکاري، راځه چې په کومه
لاره راغلي یو په هماغه لاره بیرته ولاړ شو! که ته دا فکر کوې چې زه ډارن
او ویریدونکی یم نو ما د جګړې میدان ته ولیږه، د سل مسلمانانو د وژلو
څخه مخکې نه مړ کیږم.
مارکونی زیاتې خبرې کوونکی سړی نه ؤ، هغه د خپل ملګری په اوږه
لاس کیښوده او ویې ویل: مونږ سل مسلمانان نه بلکې په زرګونو
مسلمانان وژنو خو خپله به ژوندي پاتې ؤ.
هغه خپل ملګری له ځان سره یو ځای کړ او بیا مخ پورته روان شول،
ځمکه په قلاره قلاره پورته کیدله، لمر سترګه وړاندې تللې وه، سوری
اوږده شوی وه، هغوی ډېر زیات ستړي شوي وه، هغوی همداسې مخ په
وړاندې تلل چې بلاخره لوړې څوکې ته ورسیدل، شګو د هغوی سترګې
پټې کړې وې، مارکونی خپلې سترګې ومښلې او بیا یې ولیدل، مخکې
لاره ښکته شوی وه او کوچنۍ غونډیانې وې.
هغه خپل ملګری ته اواز وکړ او کیناسته، بیا یې وویل: که ته د شګلنې
دښتې په اړه څه معلومات لرې نو تاته به څرګنده وي چې په دښته کې
سراب معلومیږي، مخامخ وګوره چې دلته خو سراب نه ښکاري؟
د هغه ملګری وکتل، سترګې یې پټې کړې، بیا یې خلاصې کړې او په
غورسره یې وکتل، ویې ویل: دا سراب نشي کیدایې! هغه رینبتیا هم
سراب نه ؤ، هغوی د څو خرماؤ سرونه او څوکې ولیدې، پاڼې یې شنې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر سترګه د غرونو سرونه ته نژدې شوه، د مارکوني نفس وسوځیده، د هغه ملګرې خپلې پښې په ځان پسې راښکولې، مارکوني یو دم په شا را روان شو لکه یو ډارونکې شی یې چې لیدلی وي، ملګرې یې ورسره ونښتلو او په حیرانتیا سره یې ورته لیدل.

***

هغوی پخپلو سترګو باور نشو کولایی، هلته یې یو لوی او پراخه میدان ولیده چې یو میل یې پلن والی و، د هغې شا او خوا طبعي دیوالونه وه، دا میدان تک شین وه چې لوړ او ژور و، هلته د خرماو ډېرې ونې او اوبو ښه پریماني وی ، پدې جهنم کې دا شین ځای غولوونکی معلومیده.

د همدې برخې او سیمې بوی مارکوني حس کړی و، مارکوني ته د دې ځخه وړاندې داسې غونډۍ ځرګندیدې چې د ډبرینو تختو ځخه جوړې شوی وی چې تور رنګ یې درلوده، د لرې ځخه دا غرونه نه ښکاریدل او د شنې سیمې خو چا تصور هم نشو کولایی.

مارکوني سمدستي کیناسته او خپل ملګرې یې هم کینولو، هغه حیرانوونکې شیان ولیدل، دا دوه انسانان وه چې په لاندې میدان کې پدې لورې را روان وه، هغوی بالکل لوڅ او لغړه وه، د هغوی رنګونه بادامي وه، بل لورې نه یوه ښځه راپیدا شوه چې مخلف لور ته روانه وه، هغه هم لوڅه او لغړه ، د هغې ویښتان خپاره او تر ملا پورې رسیدل، د شکل او صورت ځخه دا انسانان وحشي او ځنګلي نه معلومیدل.

مارکوني خپل ملګرې ته وویل : دا بد روحونه دي! دا انسانان نشي کیدای !

ملګرې یې وویل :مارکوني! راځه چې د دې ځای ځخه وتښتو، دوی مونږ ژوندي نه پریږدي!

مارکوني سره لدې چې هغوی یې بد روحونه بلل خو بیا یې هم ویل چې کیدایی شي انسانان وي، هغه دا خبره باورې کوله چې ایا دا انسانان دي کنه؟

مارکوني درې ماشومان ترسترګوشول چې یو په بل پسې یې منډې وهلې نو د هغوی د حرکتونو ځخه داسې ځرګندیدله چې انسانان دي، نو خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګري ته يې وويل : دا انسانان دي ځکه زمونږ په شان په ځمکه روان دي ، مارکوني ځملاست او په سينه هغې لوری ته ورو ښويده، د هغه ملګري هم ورسره ځملاسته، هغوی چې له کوم لوري کتل هغه ديوال عمودي نه بلکې مايل غوندي وُ، د مارکوني ملګري د مخکې کيدو کوښښ کاوه چې يو دم وښويده او ښکته ولويده، د هغه ځای ځخه بيرته راپورته کيدل شوني نه وه، مارکوني شاته وښويده او د داسې غونډې شاته پټ شو چې لاندي يې ښه ليدلی شول .

صليبي چې کوم ځای ته لويدلی وه هغه ځه ديرش ځلويښت ګزه لاندي وه چې مايل او خو هغه ميلان وه کنده نه وه، مارکوني خپل ملګري ليدلو چې د راختلو کوښښ کوی خو مارکوني د هغه سره هيڅ ډول مرسته نشوه کولای .

هغه دوه لغړ انسانان چې دی لوری ته را روان وه اوس را په منډه شول، مارکوني هغوی دواړه په منډه باندي وليدل، ملګري يې هغوی نه ليدل، مارکوني هغه ته اواز نشو کولايی ځکه هغه نه غوښتل خپل ځان رسوا کړي. لغړو انسانانو د مارکوني ملګري د شا له لوري کلک ونيولو، د هغه سره توره او يو خنجر وُ خو د هغې د راويستلو وخت ورته پيدا نشو، هغوی راچپه کړ، هغه ښځه چې بل لوري ته تلله هغې هم رامنډه کړه، ماشومان هم را ورسيدل، هغوی پخپله ژبه چاته اوازونه وکړل، د نامعلوم ځای ځخه لس دولس لغړ انسانان راپه منډه شول ، يو د مارکوني د ملګري ځخه توره واخيستله او د هغه غاړه يې پری کړه، ټول لغړ انسانان په ګډا او نځا شول، هغوی هم خندل او هم يې ځه زمزمه کول، پدی وخت کې يو بوډا سړی راپيدا شو، د هغه سره د خپل قد په اندازه امساء وه، کله چې نورو هغه وليده ټول يو نوري ته شول دا بوډا هم لغړ وُ، د هغه د امساء په ځوکه باندي د دوه مارانو سرونه جوړ شوی وه، دا د فرعونيانو ځانګړی نښاني وه، بوډا د مارکوني د ملګري په بدن لاس کيښوده، هغه اوس نه رپيدلو، ځکه مړ شوی وُ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا خپل یو لاس په هوا کې پورته کړ او څه یې وویل، د دې سره تول کسان چې هلته راټول شوي وه په سجده پریوتل، بوډا لا هماغسې څه ویل هغه بیا لاس پورته کړ نو ټول د سجدې څخه راپورته شول او ودریدل.

هغې خلکو بوډا ته اشاره وکړه چې دا د دې ځای څخه راښویدلی دی بیا یې مړی پورته کړ او ولاړل.

مارکونی پدې وپوهیده چې دا خلک پورته رانشي او زما د نیولو کوښښ ونکړي، بیا نو لمر سترګه پریوتله.

مارکونی مړګ ومنلو او دا پریکړه یې وکړه چې د دې خلکو راز معلوم کړي، څو ساعته وروسته هغه په یو لاس کې توره او په بل لاس کې خنجر روان شو هغه همداسې په پورته او لوړه برخه په هغه لوري روان وه په کوم لوري یې چې د هغه د ملګري مړی وړلو، هلته پاس هیڅ خبره هم نه وه، هر لوري ته ویرونکې چوپتیا وه، هغه ښې، چپ او شاته کتل او مخ په وړاندې روان ؤ، هغه خپ خپ اوازونه واوریدل، چې کله هغه اوازونه پورته شول نو ترانې او نغمې زمزمه کیدې.

مارکونی د اوازونو په لوري ورغی نو هلته یې بل شان حالت ولیده.

هلته یو لوی شین چمن وه چې مشعلونه او رڼاګانې بلې وې، په هغې کې نژدې شل، پنځه ویشت نارینه، ښځې او ماشومان په قطاره نڅیدل او نغمې یې ویلې، د هغوی په منځ کې ډېر زیات اور لمبې وهلې، د دې اور په خوا کې د یو انسان مړی د ځمکې سره موازي ځوړند شوی ؤ چې هغه یې اور ته د کباب کولو لپاره تاوولو، دا مړی د مارکونی ملګری ؤ چې هغوانسانانو کبابولو، مارکونی دی زړه بوګنوونکې حالت ته همداسې حیران حیران کتل، بیا هغه ولیدل چې بوډا سړی د کباب شوی مړی څخه غوښه راپرې کړه او په نورو خلکو یې وویشله.

د دې بوګنوونکې حالت تر لیدلو وروسته د مارکونی زړه مات شو او بیرته هغه لوري ته وګرځیده د کوم لوري چې راغلی ؤ. هغه ته اوس لاره معلومه وه خو په احتیاط سره روان ؤ، هغه بیا هماغه دیوال ته ورسیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصور څخه د زیات کندی په غاړه ولاړ وُ په کوم کې چې د هغه یو ملګری مخکې لویدلی وُ، کله چې هغه د خپل ملګری د لویدلو ځای ته راورسید نو لاندی یې د غوریدلو اواز واوریده. هغه پدی پوه شو چې لیوان او ځناور د هغه د ملګری مړی خوری، د هغه بل ملګری انسانانو وخوړ، اوس هوا تیزه نه وه، هغه په ښویدو، ښویدو مخکې ولاړ او له دیوال څخه تیر شو، د شپې په اخری برخه کې هغه ځای ته ورسیده چیری چې د هغوی دری واړه اوښان ولاړ وه، هغه دومره هم ونکړل چې اوبه یې څښلی وایی، سمدستی په یو اوښ سپور شو او دوه نور اوښان یې د ځان سره روان کړل .

***

سبا ماښام مارکونی د یو لوی سوداګر په شکل په قاهره کې د احمر درویش کورته ننوت، احمر چې کله هغه ولیده نو پوښتنه یې ځینی وکړه؟ ته یوازی راغلی دوه نور ملګری دی څه شول؟

مارکونی د ځواب پر ځای په قلاره کیناسته، د هغه حواس پر ځای نه وه، هغه احمر درویش په خپل وړاندی کینولو، بیا یې ورته ټوله کیسه ټکی په ټکي وکړه، احمر د مارکونی په دوه ملګرو هیڅ افسوس او غم ونکړ، کله چې هغه دا واوریدل چې یو ملګری سړی خورو وخوړلو نو هغه د خوشحالی څخه په ګډا شواو وی پوښتل: ایا تا پخپله ولیدل چې د هغوی په بدن جامی نه وی اود بوډا په امساء باندی د دوه مارانو سرونه جوړ شوی وه؟ ایا تا ښه په غور سره وکتل چې هغوی زمونږ د یو کس غوښه وخوړله؟

مارکونی وویل: زه د خوب خبری نه درته کوم! په ما چې څه تیر شوی هغه درته بیانوم او ته راته خاندی !

احمر درویش راپورته شو او د ډیری خوشحالی څخه یې د مارکونی په اوږه لاس کینښوده، هغه یې وښوراوه او بیا یې وویل: نقشی همدا بیانوی کوم چې ته بیانوی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راز پیدا کړی مارکونی! همدا خلک دي چې زه ورپسې لوغړن وم، دا قوم او اولس له پیړیو څخه همدلته پراته دي، د هغوی په خیال کې به هم دا نه ګرځیدل چې دوی به یو وخت د انسان غوښې خوړلو ته هم اړ شي .

ته دا لیکنې نشې لوستلی، ما لوستې دي ، وایي چې د خزانو ساتنه ماران کوي، خو زما د هدیرې ساتنه به انسانان کوي چې د پیړیو څخه وروسته به ځناور او ځیرونکي وګرځي .

زما د هدیرې سیمې ته چې هر څوک ننوځي هغه به د همدې ساتوونکو انسانانو لخوا څخه خوړل کیږي، د وخت په تیریدو به هغوی لوڅ او لغړ شي، خو کوم ځای چې ما خوښکړی هغه به یې سترونه پټوي- د باندې انسانان به د هغوی ښځې نشي لیدلایي، څوک چې ورته وګوري هغه به ژوندي نه خلاصیږي .

مارکوني وویل : زه خو ژوندي راغلی یم!

احمر درویش وویل: ددې په خاطر چې ته لاندې نه وې تللی! تا چې هلته د تورو تختو غرونه لیدلې په همدې ځای کې د فرعون مړي او خزانه ځای پر ځای شویده، او دا لغړ انسانان د فرعون له وخت څخه د دې ځای پیره او ساتنه کوي! هغوی پیدا کیږي او مړه کیږي، د اولس پیړیو څخه دوی همدلته اوسیږي، زه پدې نه پوهیږم چې دوی څه ډول ژوندي پاتې کیږي، شاید هغوی به د دښتې او ځیرونکو ځناورو په شان د انسانانو ښکار کوي او بیا به یې خوري؟ هلته اوبه زیاتې دي ، خرماګانې ښې پریمانه شته، د هغوی ژوندي پاتې کیدل حیرانوونکي ندي! هغوی اوس هم فرعونیان خپل خدایان ګڼي، که د هغوی عقیده بدله شوې وای نو هلته بیا نه پاتې کیدل ... ایا تا د هغوی سره کومه وسله ولیدله؟

مارکوني وویل : ما هیڅ ورسره ونه لیدل! د شپې چې کله هغوی سره یو ځای شول نو پنځه ویشت کسان برابریدل .

احمر درویش وویل :د دې څخه هغوی زیات نشي کیدایي!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبنان هم ولیدل، کیدای شي مارکونی وویل: هوا ما د هغوی سره دوه اوبنان هم ولیدل، کیدای شي چې ډېر به وي خو ما ورسره یوازې دوه ولیدل .

احمر درویش وویل: نو بیا هغوی حتماً د باندي هم راوځي! هغوی خامخا د باندې راوځي، هغوی به د مسافرانو د نیولو او ښکار کولو لپاره راوځي! واوره مارکونی! هلته کومه نیغه او هواره لاره شته چې هغوی پرې راوځي او بیا بیرته ځي ، دا به د غرونو پټه لاره وي ، ما چې تاته کومه لاره وښودله، هغه د تللو راتللو لاره نده، هلته کومه روغه او آسانه لاره شته چې د دې سړي خورو ځخه معلومیدای شي - ما د دې لپاره لاره او چل برابر کړیدی، لاره دا ده چې هلته برید او حمله وشي، د هغه کمر ځخه باید ځو کسان ښکته واچوو او قرباني ورکړو! ایا د دې کسانو د وژلو او ژوندي نیولو لپاره ستا ځومره کسان پکاریږي؟ تر ټولو لږ کسان ووایه! ته به د هغوی لارښود وی !

مارکونی وویل : زه په پلان باندې پوه شوم! یو پلان زما په ذهن کې هم شته! مونږ هغوی وژلی شو، دوه، درې پکې ژوندي نیولی هم شو، خو زه تاته دا نشم ویلی چې مونږ ته به هغوی هر ډول راز ووایې، هغوی چې د خپلې قبیلې مړې وګورې نو مرګ ته به تیار شي او راز به ونه وایې، زه داسې چل جوړوم چې د هغوی دوه درې کسان وتښتي او مونږ د هغوی پسې شو، پدې توګه به لاره معلومه کړو .

احمر درویش وویل : ته ډېر هوښیار یې مارکونی! وواېه ځومره کسان درکړم! .

مارکونی وویل: پنځوس! خو زیات کسان به زه پخپله خوښوم، زه به هغوی لټوم، خو د کار پیل کولو ځخه مخکې زه خپل شرایط درته وړاندې کوم !

احمر درویش وویل : تاته به د خپلې خوښې سره سم بدله او انعام درکول کیږي!

مارکونی وویل: دومره خطرناک کار زما په مسئولیت او وظیفه کې داخل ندی، زه جاسوس او ورانکاری یم، زه یې د خزانې د لټون لپاره نه یم را استولی، دا ستا شخصي کار دی ، زه بدل او انعام نه غواړم، زه برخه او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصه غواړم، كه دا پلان كامياب شي نو ته به د يو ازاد حكومت مشر او واكمن شي او زه به همداسې جاسوس پاتې وم .

احمر درويش وويل: دا پلان او دا كار شخصي ندى ماركوني! دا د مصر، صليب او سوډان د واكمنې پلان دی .

ماركوني پخپله خبره كلك ولاړ و، احمر درويش اړ شو خكه چې هغه پدې پوهيده چې پرته له ماركوني څخه بل څوک د فرعون خزانې ته نشي رسيدايې، د هغه د غوښتنې د پوره كيدو څخه پرته بله چاره نه وه، ماركوني بيا وويل: زه پدې نه پوهيږم چې په دښته او بيابان كې به څومره ورځې پاتې كيږم نو زه خراب خوراک څښاک نشم كولى، ماته دوه درې اوښان زيات راكړې چې هلته يې كباب كوو او خورو يې او هم به قدومې نڅا كوونكې زمونږ سره ملګرتيا كوي .

احمر درويش په حيرانتيا سره وويل: قدومې! دومره نازكه او نازولې نڅا كوونكې پداسې خطرناک كار كې ستا سره وليږم؟ هغه به داسې ځای ته د تللو لپاره د لاسه او راضي نشي؟

ماركوني وويل : هغې ته زيات شي ومنې حتمًا را سره ځي زه به د هغې لپاره داسې شرايط برابر كړم چې هيڅ فكر ونكړي چې مونږ په دښته او خطرناک كار كې بوخت يو، زه د هغې د قدر او قيمت څخه خبر يم .

مونږ د هغه وخت حالات بيانوو چې كله به پوځي مشرانو ، شتمنو او مالدارو خلكو له ځان سره خپلې محبوبې او ګرانې ميرمنې په سفر كې ملګرې كولې او كه ميرمن به يې خوښه نه وه نو يوه نڅا كوونكې به يې له ځان سره ملګرې كوله .

په هغه وخت كې حسينو او ښايسته ښځو د سرو زرو څخه هم زيات قيمت او ارزښت لرلو- په همدې خاطر يهوديانو او صليبيانو د اسلامي امت د ختمولو لپاره د ښځو او شرابو څخه كار اخيستلو.

د ماركوني دا غوښتنه چې هغه به له ځان سره يوه سندر غاړې او نڅا كوونكې ملګرې كوي څه حيرانوونكې غوښتنه نه وه خو دا چې قدومې به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان سره کوی حیرانوونکي بریښیده، څکه قدومي یوه ځوانه نڅا کوونکي وه چې یوازې شتمنو او مالدارو خلکو ته ورتلله، هغه د سوډان اوسیدونکي او د مسلماني کورنۍ ځخه وه، هغه ښایسته او ښکلي وه خو د هغې ناز، نخرې او اداګانې داسې وې چې غټ غټ خلک به یې د خپل تاثیر لاندې راوستل.

دا په تصور کې هم نه راتلله چې د قدومي غوندې نازکه نڅاکوونکي به د مارکوني سره پدې مرګوني او خطرناک صحرایي سفر کې ملګرتیا وکړي، مارکوني د قدومي څخه پرته تللو ته نه چمتو کیدو، احمر درویش بلاخره اړ شو او ژمنه یې وکړه چې قدومي به ورسره ملګرې کوي.

په هماغه ورځ د پنځوسو کسانو لټول پیل شو، په قاهره کې د صلیبي جاسوسانو او ورانکارو کمې نه وُ، مارکوني همدا ورانکارې صلیبیانو له ځان سره ملګرې کول، څکه چې هغه یې باورې ملګرې وه احمر درویش هم غوښتل چې همدا کسان له ځان سره بوځي که څه هغه هم یوه ورانکارې ډله جوړه کړې وه.

احمر درویش خپل ایمان پلورلی وُ او هغه کسان یې هم ایمان پلورنې ته برابر کړې وه، دوی ټول د صلاح الدین دښمنان ګرځیدلی او د حسن بن صباح د فدایانو سره یې ناسته پاسته وه.

مارکوني خپله د احمر درویش غوښتنه قدومي ته وړاندې کړه، هغه څه عادي سړی نه وُ بلکې عسکرې او پوځي چارواکي وه، قدومي د احمر درویش تر اثر لاندې وه، هغې زړه نازړه هو وکړه خو چې کله ورته مارکوني د خزانې خبرې وکړې نو هغه سمدستي تللو ته چمتو او تیاره شوه.

مارکوني ډېر هوښیار، تجربه کاراو چالاک جاسوس او سیلاني وُ، هغه د قدومي څخه د مصر مشهوره پخوانۍ ملکه قلوپطره جوړه کړه، هغې خپل څه احساس او جذبه نلرله، بلکې هغې د خپل ښایست، ځوانۍ، نڅا او سرو زرو سره مینه او محبت درلوده، قدومي د هغو ښځو له ډلې څخه وه چې فکر یې کاوه ځواني او ښایست تل پاتې شي دي، مارکوني قدومي ته ونه ویل چې پدې خزانه به څه کیږي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنځوس کسانو لټون پیل شو چې پدې کار کې پنځلس شل ورځې تیرې شوې، پدې کسانو کې زیات صلیبي ورانکاري وه خو څو په کې ایمان پلورونکي مسلمانان هم وه. ټول په اوښانو سپاره شول خو یو ځای ونه وتل بلکې درې، درې، څلور، څلور ولاړل چې ټول د مسافرو او سوداګرو په شکل ښکاریدل.

قدومي د یوې پردې لرونکې میرمنې په توګه روانه شوه، مارکوني د هغې خاوند وګرځیده، د هغوی سره دوه نور کسان ملګري شول چې هغه د ساتونکو په حیث ورسره ملګري وه، پدې دوه کسانو کې یو صلیبي او بل مسلمان وه چې اسماعیل نومیده، اسماعیل د احمر درویش نژدې او باوري سړی ؤ، هغه د خپل ځان په خاطر او د مال په خاطر هر ډول ګناه او جرم ته بډې راوهلې، هغه د کرایي قاتلانو له ډلې څخه ؤ، په ټولنه کې د هغه هیڅ حیثیت او عزت نه ؤ خو د عزت خلکو هغه ته سلامونه کول، مارکوني هم هغه ښه پیژندلو، په هغه یې پوره باور کاوه، دوی ټول د جلا جلا لارو څخه روان شوي وه، هغوی ته اتلس میله لرې هغه ځای په ګوته شوی وه چې هلته به ټول سره راټولیدل، د هغوی سره توري، لیندۍ او غشي هم وه، پړې او د کیندلو سامان هم ورسره ؤ.

د ټولو څخه د مخه مارکوني، قدومي ، اسماعیل او د هغه صلیبي انډیوال خپل ټاکلي شوي ځای ته ورسیدل.

مارکوني هغوی د غرونو منځ ته بوتلل، لمر پریوتی ؤ، هغوی سمدستي خیمې ولګولې، په همدې شپه د هغوی نور ملګري هم راورسیدل اسماعیل قدومي پیژندله خو قدومي هغه نه پیژندلو.

***

یو محاذ هغه وه چې په هغې کې سلطان نورالدین زنګي جنګیدلو، هغه د کرک کلا نیولې او شا خوا سیمې یې تر خپل واک او کنټرول لاندې راوستې وې، هغه څو ګروپونه جوړ کړي وه چې لرې لرې یې ګزمې کولې تر څو صلیبیان ناڅاپي برید ونکړي، دې ګروپونو به د صلیبیانو سره جګړې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیمې واک
کولي، نورالدین زنګي د کرک تر فتحې وروسته غوښتل چې
او اختیار د صلاح الدین ایوبي پوځ ته وسپاري، هغه په همدې هیله په
کرک کې شپې ورځې تیرولې چې صلاح الدین ایوبي راشي او واک پلاس
کې واخلي خو صلاح الدین ایوبي په بل محاذ کې جنګیده کوم چې صلیبي
ورانکارو او غدارانو په مصر او قاهره کې خلاص کړي وُ، دا محاذ او
میدان ډېر خطرناک وُ، صلاح الدین ایوبي پدې پټ میدان کې هم د
جنګیدلو استعداد او اهلیت درلود، هغه پدې میدان کې ښه جنګیده او
بریالی هم وُ خو د نوي خلاص شوي محاذ څخه نه وُ خبر کوم چې احمر
درویش، قدومي او مارکوني جوړ کړی وُ.

د ماښام خوراک او څښاک څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبي هغه
سالون ته ولاړ په کوم کې به چې هغه خپلو چارواکو ته لارښووني کولې،
هلته د پوځي سالارانو سره علي بن سفیان او غیاث بلبیس هم ناست وه، په
همدې ورځ صلاح الدین ایوبي ته د سلطان نورالدین زنګي یو لوی او ستر
لیکلی پیغام را رسیدلی وُ، صلاح الدین ایوبي د پیغام ضروري برخې خپلو
کسانو ته ولوستلې، هغه لیکلي وه :

ګرانه صلاح الدینه! الله تعالی دې ژوندی او روغ رامټ لره، مسلمانان
تاته ډېره اړتیا لري، کرک او شا او خوا سیمې د دښمنانو څخه پاکې
شویدي، زمونږ ګروپونه یوې او بلې خواته ګرځي او کله نا کله ورسره
صلیبي ورانکاری جګړې هم کوي. صلیبیان مونږ ته دا څرګندوې چې مونږ
دلته یو، ستا کماندوی ګروپونه د ستاینې وړ کار کوي، هغوی ډېر لری
لرې ځي، په هغوی چې تا څومره کار کړی هغوی یې پوره پوره قدر اداء
کوي. ستا څارونکي ډېر هوښیار، زړور او سربښندونکي کسان دي، زه د
دښمن څخه دومره لرې هم د هغوی د حالاتو او د هغوی د هر حرکت څخه خبریږم.
نوې خبره دا ده چې صلیبیان ځوابي حمله او برید نکوي، هغوی مونږ
راپاروي چې هلته ورشو او حمله پرې وکړو، ته پوهیږې چې د مسلمانانو
لومړی قبله بیت المقدس څومره لرې پروت دی- زه پوهیږم چې ته د خطرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لري والي څخه ویریدونکي انسان نه یې، لاري لري ندي خو خنډونه او ستونزې زياتي دي .

تر بيت المقدس پوري ډيري کلاګاني بايد مونږ فتح کړو تر څو بيت المقدس ته ورسیږو، پدي کلاګانو کې څو ډېرې قوي او کلکې دي، هغوی د لومړۍ قبلې د ساتلو لپاره هر لوري ته دفاعي ترتيبات نيولي دي، صليبيان پدې کوښښ کې دي چې یونانيان، بازنطنيان او فرنګيان دي ته وهڅوي چې د اوبو او سمندر له لاري په مصر حمله وکړي او د مصر په شمال ختيځ برخه کې خپل پوځونه ځای پر ځای کړي، تاسې باید داسې حالاتو ته بالکل چمتو اوسي او د دی حملې د ناکامولو لپاره ترتيبات ونيسی ، تاسې سره بايد لري ویشتونکي منجينقونه او آور غورځوونکي غونډاري زيات وي. زما مشوره دا ده که د مصر شمال ختيځ ځمکه او سيمه اجازه درکوي نو دښمن راخوشي کړه چې ساحل ته راشي، په لاره کې ورسره جګړه مه کوه، هغوی ته داسې څرګنده کړه چې مونږ په هيڅ هم خبر نه یو، کله چې پوځونه راښکته شي په کشتيو باندي آور واچوه، بيا پياده پوځ داسې ځای ته بوځه چې ستا د خوښی وی .

زه ستا د ستونزو څخه ناخبره نه یم، ستاسې استازی ماته ټول حالات بيان کړل، د کعبې په رب مي دی قسم وي! که د صليبيانو ټولې لښکرې او پادشاهان راشي نو د اسلامي امت هيڅ هم نشي کولی، اسلامي امت وينه ورکول پيژني، دا د سربښندونکو امت دی خو ایمان پلورونکو زمونږ پښو ته ځنځيرونه اچولي دی .

ته په قاهره کې بندي يې او زه د دمشق څخه بلې خواته تللی نشم! ښځې، شرابو او زرو زمونږ په ليکو کې درز اچولی ، که چيري زمونږ په کورونو کې قلاری وای اوس زه او ته دواړه د صليبيانو په خلاف جنګيدو خو کفارو داسې لارې چارې او طريقې پيدا کړی چې مسلمانان هم کافران شول .

دا کافر مسلمانان دومره بې غيرته او بې حسه شویدی چې د هغوی د لونو او خويندو په حيا ، عزت - عفت او عصمت باندي صليبيان لويی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي. د کرک مسلمانان په ډېر بد حالت کې وه، د کرک صلیبیانو چې په هغوی کوم ظلمونه کړي وه که د هغې څخه خبر شې نو د وینې اوښکې به توی کړې، زه د قوم خائنان او غداران په څه ډول پوه کړم چې د صلیبیانو د دښمنۍ څخه دوستي ډېره خطرناکه ده.

تا افسوس کړی چې زما پلاس زمونږ خپل ډېر چارواکي ووژل شول.

صلاح الدینه! پدې آفسوس ندی چې ستا پلاس هغوی وژل شویدي، آفسوس پدې خبره دی چې د خیانت او غداری په سبب ووژل شول او پدې کار باندې زمونږ دښمنان صلیبیان خوشحالیږي ځکه چې مسلمان د مسلمان پلاس وژل کیږي تاسې غداران معاف کولی نشی ځکه چې د هغوی سزا وژل دي، زه ستا لپاره سترګی په لار یم! دا ځل چې راځې باید پوځ درسره زیات وي. صلیبیان تا په محاصرو باندی بوختوی او پدی توګه ستا پوځ ختموي، داسې ونشی چې د بیت المقدس په لاره کې بې لاس او پښو شی! ته چې کله راځی نو باید د مصر حالات پوره کنترول کړی بیا راشی، د سوډانیانو په لوری هم خپله پوره توجه او پاملرنه وکړه، ماته څرګنده ده چې ته مالی ستونزی هم لری، زه به ستا سره د مرستی کوښښ کوم، ښه خبره دا ده چې خپلی ستونزی پخپلو وسایلو باندی حل کړې، دا کوښښ هم وکړه چې زر تر زره له قاهری څخه راووځی خو داخلی او بهرنی حالات په نظر کې ساته، الله پاک جل جلاله دې مرسته کوونکی او ناصر شه!

***

صلاح الدین ایوبی په غونډه کې د سلطان نورالدین زنګی پیغام خلکو ته واورولو او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل چې د لرو او اطرافی سیمو څخه اوس مونږ ته پوځیان را روان دي، صلیبیانو چې کوم عقیدوی او فکری سیلاب جوړ کړی ؤ هغه اوس ختم شویدی خو په ځینو سیمو کې یې لا اوس هم اثرات لیدل کیږي یو سیلاب د جوماتونو څخه هم را روان شوی وه چې هغه هم تر کنترول لاندی راغی، صلیبیانو د خپلو ګوډاګیانو پوسیله جوماتونه هم نیولی وه او هلته یې د اسلام په خلاف پروپاګند او تبلیغات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول - دری څلور صليب پلوی امامانو دا کار پيل کړی وه، ځينو خپل ځانونه د الله پاک استازی معرفی کولو، داسې خلک هم شته چې هغوی نيغ په نيغ د الله تعالی څخه څه نه غواړي بلکې آمامانو ته نذرانې ورکوي او بيا د هغوی پوسيله شيان غواړي ، هغوی داسې تبليغات کړی چې عام خلک له الله جل جلاله څخه نيغ په نيغ څه نشي غوښتلی ځکه الله پاک د هغوی خبری نه اوري .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: ما دا ګمراه او بی لاری امامان د جوماتونو څخه لری کړل او پر ځای مو داسې آمامان وټاکل چې عقيده يې د قران او حديث سره برابری وي، هغوی اوس خلکو ته دا تعليم او زده کړه ورکوي چې الله جل جلاله د مالدار او غريب، حاکم او رعيت، عالم او بی علم ټولو خبره اوري او د ټولو سره اړيکی ټينګوی - د ښه او بد عمل سزا او جزا ورکوي زه پخپل قوم او ملت کې همدا ډول عقيده او فکر ليدل غواړم، هغوی بايد خپل خالق او پالوونکی وپيژني .

دوستانو! تاسې وليدل چې زمونږ دښمن يوازی په ميدان کې جګړه نکوی، بلکې هغوی ستاسې په زړونو کې وسوسی او غلطی خبری اچوی ، يهوديان پدی کار کې تر ټولو مخکې دی .

يهوديان ستاسې سره مخامخ نه جنګيږي، هغوی ستاسې د ايمان خرابولو او کمزوری کولو کوښښ کوی - هغوی پدی کار کې زر نه کاميابيږي خو ناکامی يې هم نشته، داسې وخت به راشي چې دا ذليل او سپک شوی قوم به مسلمانان په کمزوری حالت کې وګوری او بيا به داسې کار وکړی چې خپل هدف او مقصد ته ورسيږی، د هغوی خنجر به د اسلامی امت په سينه او زړه کې ننوتی وی که خپل تاريخ د دی ذليل قوم څخه خوندی ساتې نو همدا اوس د هغه فکر وکړی ، خپل قوم ته ورشی ، خپل ځان بادار او نور غلامان مه ګنی، په هغوی کې داسې جذبه او احساس راپيدا کړی چې پخپل عزت او ملی وقار باندی ځانونه قربان کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل چې د یهودیانو او صلیبیانو سره ښځې او شتمنې ده او زمونږ سره د دې دواړو حرص او امید ، زمونږ یو کار دا هم دی چې د قوم او ملت د زړونو څخه د ښځې، شرابو او دولت محبت او حرص ختم کړو، د دې لپاره د ایمان قوت او کلکوالی پکار دی .

یو سالار وویل: ښاغلی امیر! مونږ ته هم د دولت او مال اړتیا ده، خرڅونه زیات شویدی، مونږ ته په ډېرو کارونو کې ستونزې پیدا کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : مونږ به یو بل ته لاس ورکړو او ستونزه به حل کړو! تاسې به دا حقیقت قبلوی چې تل د مسلمانانو سره د مال او پوځ کمبود وی زمونږ محبوب پیغمبر لومړنی جنګ د ۳۱۳ غازیانو پواسطه سرته رسولی وه، د دې څخه وروسته مسلمانان د کفارو سره په همدی تناسب جنګیدل، مسلمانان د مال او دولت د کموالی سره ندی مخامخ بلکې مال او دولت د څو کسانو په لاسونو کې لویدلی دی، زمونږ په قوم کې هم همداسی کار دی، د کوچنیو کوچنیو ریاستونو د واکمنانو سره د مال او دولت لوی لوی زیرمې او ذخیرې پرتې دی .

غیاث بلبیس وویل: د مال او دولت ذخیرې او زیرمې دلته هم شته! که ستاسې اجازه وي مونږ یو نوی کار پیل کوو .

تاسې ته څرګنده ده چې مصر د خزانو هیواد دی، دلته چې څومره فرعونیان مړه شوی د هغوی سره په هدیرو کې تبوله خزانه خښه شویده، دا خزانې د چا وی؟ دا د هغه قوم او ملت خزانه وه چې هغوی په لوږه او تنده پریښې وه او خپل ځان ته یې پرې سجدې کولې .

د هغه وخت انسانانو فرعون ځکه الله بللو چې هغوی وږی او تږی وه، د هغوی قسمت د فرعونیانو پلاس کې ؤ، د هغوی ژوند او مرګ فرعونیانو په خپل واک اخیستی وه، فرعونیانو پدې غریبو او بې وزلې خلکو غرونه او غونډۍ کندلې او په هغې کې یې ځانته هدیرې جوړولې، هغه هدیرې نه بلکې پادشاهی مانۍ وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوى پخپلو هديرو كې د مال او دولت خزانې جوړې كړې كوم چې د ملت او قوم حق وُ، كه ستاسې اجازه وي مونږ به د فرعونيانو هديرې ولټوو او لاس ته راغلى دولت به د خلكو او عوامو د خدمت په لاره كې مصرف كړو.

د غياث بلبيس په پلوى ډېرو كسانو خپل اوازونه پورته كړل، هغوى ټولو وويل: دا سمه خبره ده ښاغلى آمير!

مونږ مخكې پدې باندې غور او فكر نه وُ كړى، مونږ د دى د راويستلو لپاره پوځ هم استعمالولى شو، د ښارد خلكو څخه هم پوځ برابرولى شو، هو! هو! غير پوځى كسان استعمال كړى او هغوى ته مزدورى وركړى.

په غونډه كې غال مغال جوړ شو او هر چا هر څه ويل، يوازې سلطان صلاح الدين ايوبى چوپ او غلى ناست وُ، په غونډه كې ډېر وروسته خلك پوه شول چې د هغوى آمير او سالار چوپ او غلى ناست دى.

په غونډه باندې چوپتيا شوه، سلطان صلاح الدين ايوبى ټولو ته وكتل او بيا يې وويل: زه د دى كار اجازه نشم وركولايى كوم چې غياث بلبيس د هغې په هكله غوښتنه وړاندې كړه.

په غونډه بيا چوپتيا خپره شوه، هيچا هم تصور نه كاوه چې سلطان صلاح الدين ايوبى به دا غوښتنه رد كړى.

سلطان صلاح الدين ايوبى وويل: زه نه غواړم چې له مرګ څخه وروسته تاريخ ماته د قبرونو او هديرو غل او ډاكو ووايى، كه تاريخ زه سپک كړم نو دا سپكاوى ستاسې هم دى، راتلونكى څوځات به وايى چې د صلاح الدين ايوبى سلا كاران او وزيران هم د قبرونو او هديرو ډاكوان وه، صليبيان به دا تور نور هم ډېر پورته ښكته كړى، ستاسې د ازادۍ جنګ به غلا او ډاكى وګرځوى او د راتلوونكى څوځات په وړاندى به يوازې دلته ناست كسان نه بلكې ټول مسلمانان رسوا كړى.

على بن سفيان وويل : سپين سترګى وبښه ښاغلى آمير! د لږ وخت لپاره مصر د صليبيانو په واک كې راغلى وُ، د ټولو څخه تر مخه هغوى د خزانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر وخت وروسته چې صلیبیانو اووه ورځې قاهره ونیوله ګاونډیو سیمو اطراف کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه لټول پیل کړل ، د قاهرې په اطراف کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه لټول پیل کړل، هغه د پخوانی فرعون قبر او هدیره وه .
صلیبی او فدای ورانکاری ونیول هغه د پخوانی فرعون قبر او هدیره وه. د صلیبیانو حکومت د هر پاتې نشو ګنې هغوی ورڅخه هر څه وړی وه ،
/هغوی به ټولې خزانې وړې وې .
غیاث بلبیس ریبنتیا وایی چې دا خزانې د فرعونیانو نه بلکې د دې ملت حق او مال دې .
زه د دې خبرې کولو اجازه غواړم چې دا خزانې راویستل شي او دننی خلکو په ګټه استعمال شي .
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: او زه به دا هم درته ووایم! که دا خزانې ستاسې مخې ته راغلې نو تاسې به هم فرعونیان شی، انسان ته دا اجازه چا ورکړې وه چې هغه دې ځانته الله ووایی؟ یوازې مال او د مال حرص!
د انسان په وړاندې چا سجده کړې وه؟ بې وزلی او غریبی!
تاسې وایئ چې صلیبیانو د فرعون یوه خزانه لوټ کړې ده، زه تاسې ته وایم چې له کله څخه د فرعونیانو مړی د خزانې سره یو ځای خښیدل پیل شول له هماغې وخت څخه د قبرونو غلا او لوټ پیل شو. انسانان د ځناورو په شان د فرعونیانو په قبرونو ور پرېوتل، د هغوی دین او ایمان یوازې مال او شتمنی وګرځیده، فرعونیانو هم له خپل مړی سره مال قبر ته وړلو او د قبر غلا همداسې کسب ورځیدلو، وروسته فرعونیانو پداسې ځایونو کې خپل قبرونه او هدیرې جوړې کړې چې هلته څوک ونه رسیږي، د مړی وارثانو هغه داسې بند کړل چې هیڅوک یې خلاص نشی کړی .
د فرعونیانو څخه وروسته چې کوم حکومت راغلی هغوی د دې خزانو لټون پیل کړی- زه پوهیږم چې د ځینو فرعونیانو قبرونه هیڅ معلوم ندی .
هغه د ځمکې لاندې مانې دی، تر قیامت پورې به خلک دا هدیرې او قبرونه لټوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول حکومتونه ولې ختم شول- ځکه چې د هغوی ټوله پاملرنه خزانو ته شوی وه! عامو خلکو ته ویل شوی وه چې مال او دولت عزت دی، که لاس خالي وی نو تاسي او ستاسي اولادونه ټول د هغې خلکو دی چې شتمنی لری !

زما دوستانو! صلاح الدین پدی ډله کې مه ودروی ، زه خپل قوم ته وایم چې اصل عزت دولت او مال نه بلکې ملی وقار او ملی عزت او ایمان دی! دا عزت او عظمت هلته پیدا کیدای شي چې کله زه او د حکومت ټول چارواکی د زړه څخه د مال او دولت حرص او خواهش لری کړو.

یو قوماندان وویل: مونږ د دی خزانو لټون د شخصی کار لپاره نه کوو! مونږ د ملی اړتیاؤ لپاره دا کار سرته رسوؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه پدی پوهیږم چې زما انکار کول به ستاسي خوښ نوی! زما په خبره د پوهیدو لپاره باید تاسي خپل ذهنونه خالي او صفا کړی، ماته خپل عقل وایی چې د باندی څخه راغلی مال او دولت چې د قومی او ملی اړتیاؤ لپاره راځی هغه د چارواکو ایمانونه لړځوی، دا د دولت لعنت دی، که زما سره د آس اخیستلو لپاره مال نه وي نو زه د پوځ سره پلی هم بیت المقدس ته ځم! زه د مړو د قبرونو څخه په راویستلی مال خپل ځان ته شیان اخیستل نه غواړم، زما مقصد او هدف د صلیبیانو څخه بیت المقدس ازادول دی نه د قبرونو په مال باندی آسونه اخیستل .

که تاسي د ملی اړتیاؤ لپاره د فرعونیانو خزانی لټول پیل کړل نو خلک به ټول قبرونه او هدیری رنګی او خرابی کړی، که د دی خزانو مال ستاسی په وړاندی راغی نو بیا به یو د بل دښمنان شي که دښمنان نشی نو یو بل ته به د شک په سترګه ګوری، چیری چې خزانی پیدا شي هلته انسانی مینه او محبت ختم شي، د حقوق العباد احساس ختم شي، همدی زرو او ملغلرو د انسانانو څخه خدایان جوړ کړي ، هغه خدایان څه شول؟ په آسمانونو کې نه بلکې د ځمکی لاندی دی !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دوستانو! زه د یو نوی گناه او جرم بنسټ اوساس نږدم! د دې خزانو څخه ځان وساتئ! دا د همدې خزانو بد مرغی ده چې ستاسې په منځ کې بیا بیا غداران او ملی خائنان پیدا کیږي.

تاسې چې دوه مړه کوی د هغې پر ځای څلور نور پیدا کیږي، خپل راتلونکی پخپل تدبیر سره جوړ کړی، تاسی مسلمانان یاستی، خپل قسمت کفارو ته پلاس کې مه ورکوی، گنی ټول به غداران شی ، فرعون مړ شویدی، هغه همداسی د ځمکی لاندی خښ پریږدی .

د غونډې یو گډون کوونکی وویل : ستاسې د حکم او خوښی څخه پرته مونږ داسې کار نه پیل کوو!

سلطان صلاح الدین ایوبی په خندا غیاث بلبیس ته وویل: تاته نن څرنگه د دې پټو خزانو فکر او خیال پیدا شو! زه خو دلته څلور کاله کیږي چې راغلی یم! مخکې دی ولی دا پلان وړاندی نکړ؟

غیاث بلبیس وویل: ما هیڅکله هم داسې فکر نه وُ کړی! ښاغلی آمیرا " نژدی دوه میاشتی وړاندی ماته یو مامور وویل چې د کتابتون څخه څه پخوانی کاغذونه ورک شویدی، ما ورته وویل چې څه ډول کاغذونه دی ، هغه وویل چې د اهمیت وړ ندی چې ولټول شی، څه نقشی وې چې په هغې کې د فرعون د وخت لیکلی شیان وه، ډیری پخوانی د ټوکر او کاغذ څخه جوړ شوی وی. هغه چې د فرعون نوم واخیست نو زه پوه شوم چې پدی کې به د فرعون د هدیرو او قبرونو اړوند معلومات وي. ما هغه کڅوړی ولیدی چې کاغذونه ورځخه ورک شوی وه، ما ځکه ورته پاملرنه ونکړه چې پدی پخوانیو لیکنو څوک څه پوهیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : تا سم او صحیح فکر ندی کړی! په مصر کې داسې خلک شته چې پدی لیکنو او اشارو باندی پوهیږی، د دی کاغذونه ورکیدل حیرانوونکی ندی، دا کاغذونه به د خزانی کوم حریص او مینوال پټ کړي وی، زه د هغه کاغذونو سره څه کار نلرم خو زه غل پیدا کول غواړم، ته د دی لټون پیل کړه چې ستاسی کوم ملگری او مامور نه وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان وویل : ماته شک پیدا شوی چې د دی کاغذونو خامخا څه اهمیت شته! زه به د غیاث بلبیس سره پدی هکله خبره وکړم، د ډېرو ورځو څخه زمونږ څارونکی ماته د یوی نامعلومی ډرامی او لوبی راپور راکوی- قدومی یو نامتو نڅا کوونکی ده چې د آمیرانو او شتمنو خلکو د غونډو او مجلسونو د شمعی په نامه شهرت لری، د دری څلور ورځو څخه ورکه ده، د ښار څخه د یوی نڅاکوونکی ورکیدل دومره غټه خبره نده، خو ما قدومی تر نظر لاندی ساتلی وه، ما ته خپلو څارونکو ویلی وه چې هغی ته دوه شکمن کسان ډېر تلل راتلل، یوه ورځ د قدومی د کور څخه پرده لرونکی ښځه ووتله، هغه د یو نا بلد او نا اشنا سوداګر سره ولاړه، زه پدی شکمن یم چې هغې به خپله څیره او شکل بدل کړی وي، ځینو څارونکو خبر راکړیدی چې د جنوب په لوری ځینی شکمن کسان لیدل شویدی، ماته شک پیدا شویدی چې د دی شکمنو کسانو کار به د دی ورک شوی کاغذونو پوری اړه ولری، دا هم کیدای شي چې دا به صلیبی ورانکاری وي، که دا هر څوک وي خو مونږ به د هغوی راز راسپړو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : خامخا یې معلومات واخلی! دا خزانی د خپل ذهن څخه وباسی، زه پدی پوهیږم چې د خلکو د خدمت او هم د صلیبیانو سره د پریکنده جګړی لپاره مونږ مالی وسایلو ته اړتیا لرو خو زه د هیڅا څخه هم مرسته نه غواړم.

ښاغلی نورالدین زنګی د مرستی ژمنه کړیده، خو زه د هغه څخه هم مرسته نه قبلوم!

که مرسته او کومک د سکه ورور څخه هم پلاس راشي دا د سری عزت، استعداد او ایمان ته خلل رسوی، بیا انسان د خزانو په لټون کې لوګړن ګرځی، د مصر ځمکه شنډه نده! کوښښ وکړه چې همدا ځمکه حاصل درکړی، قوم ته ووایی چې هغوی په حکومت باندی کوم کوم حقوق لری، تر څو هغوی خپل ځانونه غلامان ونه ګڼی، او قوم ته دا په ګوته کړه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه مسئولیتونه لري، که قوم د خپلې دندې او مسئولیت څخه مخ وګرځولو نو حقوق بیا پایمالیږي.

ته چې د کومې ځمکې د ساتنې او عزت لپاره خولې او وینې توی نکړې هغه ستا حق نه اداء کوي.

بیا به د دې هیواد واکمنان د باندنیو خزانو په لټون پسې ګرځي، د قوم خلک به ګډ وډ او د کفارو غلامان شي.

***

کومې خزانې ته چې سلطان صلاح الدین ایوبی لاس وروړل هم نه غوښتل د ده یو قوماندان احمر درویش د هغې د لاس ته راوړلو لپاره پنځوس کسان استولي وه.

مارکونی، اسماعیل، قدومی او یو صلیبي ماښام هلته رسیدلي وه، نور ملګري یې هم یو یو راورسیدل، تر نیمې شپې پورې ټول پنځوس کسان راپوره شول، دوی داسې ځای غوره کړی وه چې هلته هیڅ مسافر او لاروی نه راتللو ځکه چې دا ځای هم ویرونکی او هم د لارې څخه یو لورې ته پروت وُ، دا ځای د پولې او سرحد څخه هم ډېر لرې پروت وُ نو د سرحدي ساتونکو له نظره هم لویدلی وُ، مارکوني خپل ټول کسان د شپې دې ځای ته ننباسل چې بل څوک هغوی ونه ګوري، بیا یې هغوی ته وویل چې پوره دمه او ارام وکړي ځکه چې د دې څخه وروسته نور پیاده او پلي تلل دي، دا سفر او وړاندې تګ د بدن پر ځای دماغ سترې کوونکي وُ، مارکوني د قدومي سره خپلې خیمې ته ولاړ.

دوی ټول سبا داسې وخت راپورته شول چې لمر په غونډیو باندې راپورته شوی وه، مارکوني هغوی ټولو ته وویل چې کوم سامان، وسایل او شیان له ځان سره وړل او کوم د پرېښودلو دي، هغوی له ځان سره تورې، لیندې، غشي، مضبوطې او کلکې رسۍ او پړې، کولنګان او قوي جبلونه واخیستل.

مارکوني ټولو ته د لارې د ستونزو او مشکلاتو په هکله هم پوره معلومات ورکړ، د هغه خطرناک دیوال په هکله یې هغوی په ذهني او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکري لحاظ چمتو او تیار کړل د کوم شخه چې د ده یو ملګري ته لویدلی او د تل لپاره ورک شوی وُ، مارکوني هغوی ته وویل چې پدې غرونو او تونلونو کې د ښځو د ژړا اوازونه هم شته چې باید ورته ورخطا نشي. هغوی خپل اوښان هم له ځان سره نشول ورلایي ځکه لاره ډېره تنګه او سخته وه.

مارکوني د اوښانو د ساتلو لپاره یو سړی پریښووده، قدومي هم پدې لارو نشوه تللایی، هغه دا فکر کاوه چې اسانه لاره به خزانی ته پیدا کړي او بیا به قدومي له ځان سره هلته بوځي، د قدومي د ساتنې لپاره هم یو کَس ته اړتیا وه چې هغه یوازي اسماعیل کیدای شو.

مارکوني اسماعیل ته وویل: ته به د قدومي سره دلته پاتي کیږي خو فکر دی وی چې ستا حیثیت د هغې په وړاندې د هیڅ سره برابر دی، د دی د ساتنې او خوښي مسئولیت ستا په غاړه دی، زه ډېر زر بیرته راځم بیا به تاسې دواړه د ځان سره بوځم.

مارکوني خپله ډله له ځان سره ملګری کړه او روان شو، هغه دا لاره مخکې لیدلی وه، پرته له ویرې او ډار شخه مخ په وړاندې روان وُ، څومره چې دا کسان وړاندې تلل ویره او ډار پرې راتللو، هغوی د دښتو او صحراګانو سره پوره بلدتیا لرله خو داسې ځای یې هیڅکله هم نه وُ لیدلی.

کله چې هغوی د ژړا ځای ته ورسیدل نو وتریدل او پورته یې کتل، پرته د کوم شک شخه میرمنو او ښځو ژړل، پدې خلکو کې دري څلور کسان داسې هم وه چې هغوی د دې سیمې په هکله ډارونکې کیسې اوریدلی وې چې کومې په خلکو کې مشهورې وې. هغه خپلو صلیبي ملګرو بیان کړي او هغوی یې هم وویرول. هغوی ټول د ویرې او ډار تر اثر لاندې راغلي وه خو د کوم شي او دولت چې د دوی سره ژمنه شوی وه هغه د دې ټولو ویرو لرې کوونکې او ختموونکې وُ- بله دا چې دوی د صلیب تنخوا خوړونکي او مارکوني د هغوی مشر او قوماندان وُ، هغوی د مال، دولت او حکم تر اثر لاندې روان وه، کله چې هغوی د ښځو د ژړا په شان اوازونه واوریدل نو مارکوني ورته وویل چې دا د ښځو ژړا نده او نه بد روحونه دي بلکې هوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې ځایو کې همداسې اوازونه پیدا کوي. هغوی ټول ډاریدل او له ویرې یې یو بل ته کتل خو مخ په وړاندې روان وه، هغوی ایله ماښام هغه کندې او ژور ځای ته ورسیدل چې هلته په نرۍ دیوال باندې بلې خواته تیریدل او تلل ضروري وه، مارکوني ته هلته ستونزه پیدا شوه، په دیوال باندې د پښو کیښودلو څخه هر یو ویریدلو، مارکوني د ټولو څخه مخکې روان ؤ، هغه د دې خطر څخه یو څل مخکې تیر شوی ؤ ، د مارکوني تر شا دویم سړي هم قدم کیښودلو او بیا ټول پسې را روان شول.

د لمر سترګه پدې جهنم کې ډوبه شوې وه، د دې ګټه دا شوه چې خلکو ته د کندې ژور والی نه معلومیده، مارکوني د دیوال څخه تیر شو، ناڅاپې هغه یوه چیغه واوریده چې مخ لاندې روانه وه، د هغې څخه وروسته دویمه چیغه هم واوریدل شوه چې ښکته روانه وه، د دې پسې نورې چیغې هم واوریدل شوې .

کله چې هغوی ټول د دیوال څخه تیر شول او بیا وشمارل شول نو پنځه کسان پکې کم وه، مارکوني هغوی ته وویل چې د دې څخه مخکې نو داسې خطرناک ځای نشته او مونږ خپل مقصدي ځای ته را رسیدلي یو، هغه خپلو ملګرو ته وویل چې بیا به پدې لاره نه راځو بلکې د اسانه لارې څخه به ځو، شپه زیاته تیره شوې وه چې هغوی هماغه ځای ته ورسیدل چې لاندې یې شین چمن او ونې وې. مارکوني خپل ټول کسان هلته غلي او پټ کړل، هغه دوه کسان د ځان سره ملګر کړل او نورو ته یې وویل چې تاسې خپل خوراک وخورئ او ویده شئ .

هغه د خپلو دوه کسانو سره د ځای او حالاتو لیدلو لپاره ولاړ، لاندې په ژوره کې مرکوني چپوالې ؤ، هیڅ رڼا او روښنایي نه ښکاریده، هغه د نږدې تللو څخه ویریده، هغه حمله تر سهار پورې وځنډوله، بیا خپلو ملګرو ته ورغی .

***

اسماعیل او قدومي یوازې پاتې شوې وه، قدومي د داسې مجلسونو او غونډو سره عادت وه چې هلته به شراب او دولت د اوبو پشان بهیدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مارکونی هغه داسې مرګونی ځای ته راوستی او د یو سړی سره یې یوازې پرېښی وه.

اسماعیل هغه پېژندله خو قدومی اسماعیل نه پېژندلو، اسماعیل د ګناه او جرمونو د دنیا انسان وُ، هغه په ښکاره خو دومره ښه سلوک او رویه لرله چې قدومی هغه د هر قدرمن سړی ګڼلو اسماعیل د هغې سره له خبرو کولو ځخه ډډه کوله.

ماښام اسماعیل قدومی ته وریته غوښه ګرمه کړه او شراب یې هم ورته وړاندی کړل بیا یې ورته وویل چې خپل خوراک وکړی او بیا ویده شی، که کله خدمت پیدا شي نو ماته اواز وکړه، بیا د قدومی له خیمی ځخه ووت.

قدومی خپله خوراک وکړاوشراب یې هم وڅښل خو یوازې والی هغه زوروله، هغې پخپل حسن، ښکلا او ځوانۍ باندی فخر او ویاړ کاوه نو ځکه یې دا هیله لرله چې اسماعیل به هغې ته ځان نژدی کړی، پدی ویاړ کې کبر او غرور زیات وُ، اسماعیل هغې ته هیڅ داسې پاملرنه ونکړه چې قدومی یې هیله لرله، قدومی ته خوب نه ورتللو، هغه د خپلې خیمی ځخه ووتله او د اسماعیل خیمی ته ورغله، هغه هم لا ویښ وُ، د قدومی لپاره یې ډیوه ولګوله ، بیا یې ورځخه وپوښتل چې څه ته دی اړتیا پیښه شوه ؟

قدومی وویل چې زه ویریږم، بیا د اسماعیل خواته کیناسته او ورځخه وی پوښتل: ته شاید مسلمان وی ؟

اسماعیل ورته وویل: زما نوم اسماعیل دی خو زه د هیڅ دین پیرونه یم خو ته دا پوښتنه ولی کوی ستا خو د انسانانو سره کار دی ؟

قدومی وویل: هو! ته رښتیا وایی.

د څو شیبو وروسته قدومی بیا په حیرانتیا سره وویل : ته اسماعیل د احمر درویش خاص او ځانګړی سړی؟

قدومی د مارکونی په هکله له اسماعیل ځخه وپوښتل چې دا څوک دی او له کوم ځای ځخه راغلی دی، ماته مسلمان هم نه ښکاری خو نوم یې سلیمان سکندر دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايمان پلوشه ..... سوډان اوسيدونکی

اسماعيل ورته وويل: هغه نه مسلمان او نه د مصر ، سوډان اوسيدونکی دی او نوم يې هم سليمان سکندر ندی .

قدومي وپوښتل: نو بيا دا څوک او د هغه اصلي نوم څه دی؟

اسماعيل وويل: زه د هغه نوم نشم ښودلايی! د دی راز د ساتلو لپاره ماته مال راکول کيږي، ته بايد د هغه په هکله هيڅ هم ونه پوښتی، ته د مال او دولت په بدل کې د دی سړی د خوشحالی او ساعت تيری لپاره راليږلی شوی يې، دا ستا کسب دی، هغه به تاته د خزانی څخه برخه هم معلومه کړی وی !

قدومي وويل : هغه چې زما سره د کوم شی ژمنه کړی هغه پدی دښته او بيابان کې ډېره کمه ده، زه خو په خزانه کې د برخی په هيله راغلی يم .

اسماعيل وپوښتل: ايا تـه پدی ډاډه يـې چې هغـه خزانـه بـه ده تـه پـلاس ورشي د کومی په هيله چې ته هم ورسره راغلی يې او بيا بـه تـا تـه پـه هغی برخه پکې درکړی؟

قدومي په کبر سره وويل: زه دومره ارزښناکه نجلی يم چې ما خلک د خزانو په بدل کې اخلی دا سړی خو زما قيمت هم نشی پوره کولای .

اسماعيل په خندا وويل: ترڅو پوری؟

واوره قدومي! دومره کبر مه کوه! د چا سره چې خزانه وي هغه ته به بله قدومي پيدا شي او ته به د ليونيانو پشان په کوڅو کې لوغړنه ګرځی خو هيڅوک به دی هم پوښتنه نکوي.

قدومي وويل : ولی به يې نه کوم؟ دا سړی چې ځان سليمان سکندر بولی زما د مينی او محبت په جال او لومه کې داسې نښتی چې ماته يې قسمونه خوړل چې زه خزانه يوازی ستا په خاطر راوباسم، هغه ما سکندريی ته له ځان سره بيايی، هلته به د سمندر په غاړه لوی مانۍ او قصر جوړ وی ، بيا به زه نڅا کوونکی نه وم! ايا ته پدی کې څه شک لری؟

اسماعيل قدومي ته وويل: شک ندی بلکې زه په يقين سره دا وايم چې هغه ډېر لوی دروغ ويلی دی - زه د مزدوری لپاره د هغه سره راغلی يم! د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمر درويش خبره زما لپاره د حكم حيثيت لري، هغه ماته وويل چې د ده سره ولاړ شه نو زه ورسره راغلم! دا زما كسب دى، زه كرايي گنهگار يم، زه په مال او دولت باندى خلك وژنم خو زه دروغ نه وايم، زه هيڅ وخت هم نيولي شوى نه يم، احمر درويش ما هر وخت ساتى، په ما كې بله خرابى يا خوبى دا ده چې زه د ميرمنو قدر او درناوى كوم، زه پدى نه پوهيږم چې زه ولى داسې كوم، كه ښځه پرده لرونكى وي او كه بى پردى زه د دواړو درناوى او عزت كوم، زه ښځى ته دوكه نشم وركولاى، زه تا هم په ناخبرى كې پاتى كيدل نه غواړم، زه تاته د دى راز ويل خپل مسئوليت گنم چې دا خزانه تاته د قصر او مانۍ جوړلو لپاره نه راباسل كيږي بلكې دا د مصر د ختمولو او غلامولو لپاره پكار اچول كيږي، پدى به په مصر كې صليبى حكومت جوړ وى او د جوماتونو ځخه به كليساوى جوړيږي، كه دا كارونه پرى ونشول نو بيا به د مصر ځخه د باندى ورل كيږي، زه پدى ښه پوهيږم چې ته د مصر سره هيڅ مينه نلرى، زه هم ورسره مينه نلرم، ځكه مونږ دواړه كسب كار يو، گناه زمونږ كسب او عادت گرځيدلى، زه تاته يوازى دوه خبرى كوم : ستا د ځوانى او حسن وخت ډېر لږ پاتى دى، دويمه خبره دا ده چې دى سړى ته د خپل ځان لپاره راوستى يې او په تا ساعت تيروى ، د هغه په نظر ته يوه فاحشه او بدكاره ښځه يې، كه هغه په تا رحم او كرم وكړ نو دوه تنكى به په لاس كې دركړى، كه هغه د چا لپاره قصر او مانۍ جوړوى نو هغه به كومه ځوانه نجلۍ وى ته به نه وى، ستا په ځيره باندى اوس د ويښتانو په شان نرى او نازك خطونه ښكارى چې اوس خو ښايسته او ښكلى ښكارى، لږ وخت وروسته به دا ژور او زيات شي چې د هغې سره به ستا قيمت او ارزښت ختم شى .

اسماعيل په مسكا و او د هغه په خبرو كې توكى او طنز نه هم و، دوكه او غولول نه وه بلكې د دوستى او خپلوى احساس پكې و، داسې حقيقت چې قدومى مخكې نه و اوريدلى، هغى دا خيال كولو چې اسماعيل به په هغې حمله وكړى خو اسماعيل هغې ته هيڅ اهميت او ارزښت ورنكر بلكى هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څه ورته په ګوته کړه چې دا ټول ستا د څو ورځو لپاره میلمانه دي ـ قدومي خو د خپل ځان د ستاینې اوریدلو عادي وه، هغې ځان د مصر نامتو ملکه قلو فطره ګڼله، اسماعیل په هغې کې داسې احساس راپیدا کړ چې هغه یې وزنګوله، د اسماعیل خبرې د قدومي زړه ته ښکته شوې، شپه تیریدله او د قدومي د سترګو څخه خوب تښتیده، هغې د اسماعیل سره په خبرو خبرو کې شپه تیرول غوښتل، هغې خپله دا هیله پټه نشوه کړای ، اسماعیل هم هغه ناهیلې نکړه، د شپې تر اخرې برخې پورې دواړو خبرې کولې خو په آخر کې د قدومي سترګې پټې شوې .

کله چې د هغې سترګې خلاص شوې نو د اسماعیل په خیمه کې پرته وه خو اسماعیل د خیمې څخه د باندې په کمپله باندې پروت و، قدومي هغه راپاڅولو او ورته وې ویل: ما خوب لیدلی دی، ډېر حیرانوونکی دی، ټول مې په یاد ندی ، چا راته ویل چې د سلیمان سکندر د خزانې څخه د اسماعیل خبرې ډېرې قیمتي او ارزښتناکې دي .

قدومي وخندل چې خندا یې د یوې نڅا کوونکې په شان نه بلکې د یوې معصومې نجلۍ په شان وه .

***

د لمر په راختلو کې لا څه وخت پاتې و، مارکوني د خپل پلان سره سم خپل کسان د شین ځای په سر باندې په مناسبو ځایونو کې ځای پر ځای کړي وه، کله چې سهار روښنايي خپره شوه نو لاندې په شین ځای کې لغړ او لوڅ انسانان راښکاره شول ، مارکوني د خپلو ملګرو څخه یو زړور او باتور سړی غوره کړی و چې په هماغه مایل ځای باندې ځان ښکته وغورځوي په کوم چې د هغه یو ملګری ښویدلی او د ځنګلي خلکو خوراک شوی و.

مارکوني خپل غوره شوی ملګري ته اشاره وکړه چې ځان ښکته وښویوي، هغه په ښوي ځای باندې کیناسته او ښکته وښویده، چې کله لږ لاندې ولاړ نو څو ملاقونه یې وخوړل او په ځمکه پړ مخ پریوتو، بیا راپورته او روان شو، درې، څلور ځنګلي کسانو هغه ولیده نو د هغه پسې یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنډې کړې، هغوی د خوشحالۍ څخه چیغې وهلې، کله چې ځنګلي کسان هغه ته رانژدې شول نو څلور غشي په یو ځل له لیندو څخه د هغوی په لوري ووتل او د هغوی په سینو کې ونښتل، دوه نور لغړ کسان هم راپه منډه شول.

هغه هم د غشو ښکار شول. مارکوني د یوې غټې او لوې ډبرې پورې ډبله رسۍ وتړله او بیا یې لاندې وغورځوله، خپلو ملګرو ته یې وویل چې یو یو درسۍ په مرسته لاندې شین ځای ته ښکته شي.

ټول لاندې ښکته شول، مارکوني رسۍ راخلاصه کړه او ښکته یې وغورځوله، بیا خپله هم ښکته شو، ټولو توري په لاسونو کې ونیولې او مخ په وړاندې روان شول، څو لوڅ او لغړ کسان ورته په مخ راغلل چې هغوی ووژل ، کوم چې لږ لرې وه هغوی په منډه شاته ولاړل ، د مارکوني کسان ورپسې شول، هغه د تښتیدونکو چیغې اوریدلې نو ځکه د همغو چیغو پسې روان شول ، لږ وړاندې یې درې کسان ولیدل، هغوی درې واړه په یو کمر باندې پورته کیدل، مارکوني هم د هغوی پسې په منډه روان ؤ، هغه درې واړه د کمر بل لوري ته واوښتل، مارکوني هم په کمر ور پورته شو، بل لوري ته هغه د تورو ډبرو غرونه ولیدل، هلته د غار او تونل خوله ښکاریده چې یو سړی پکې کړوپ تللی شو، مارکوني په همدې تونل کې ننوت او توره یې پلاس کې نیولې وه، غار او تونل پراخیدلو، هغه د ځینو کسانو د منډو اوازونه واوریدل، هغه هم پسې په منډه شو، دا غار نه بلکې کیندل شوی تونل وه چې فرعون د مړینې څخه مخکې کیندلی وه، تونل څو موړونه لرل چې توره تیاره پکې وه، مارکوني د خلکو خبرې هم واوریدلې، هغه همداسې په منډه روان وه چې مخکې یې روښنایي ولیدله چې درې کسان پکې روان معلومیدل، دا د تونل بله خوله وه، مارکوني هغوی وژل نه غوښتل، د هغه پلان ډېر کامیاب ؤ، درې لغړ انسانان د تونل څخه ووتل، مارکوني هم پسې ورووت، د درې کسانو څخه یو ولویده، دا لویدلی سړی هماغه زوړ بوډا وه چې مارکوني په لومړنی سفر کې لیدلی وه، هغه ډېر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ۆ نو زیات نشو تبنتیدلای ، د تونل په خوله کې ډېری او کاني وه ، مخامخ یو تور غر مخ پورته تللی ۆ، مارکونی بوډا سړی راپورته کړ او په اشارو باندی یې پوه کړ چې هغه دوه کسان راوګرځوی، بوډا هغوی ته اواز وکړ نو دواړه ودریدل بوډا دواړه ځان ته راوبلل، هغه د مارکونی سره په مصری ژبه خبری پیل کړی او ویی ویل : زه ستا په ژبه پوهیږم او خبری پری کولایی شم! که ته ما ووژنی نو تاته څه پلاس نه درځی!

مارکونی هم په مصری ژبه پوهیده او خبری یې پری کولای شوی هغه بوډا ته وویل : زه تاسې وژل نه غواړم! زه هغه نور کسان هم وژل نه غواړم، ماته د دی ځای څخه د وتلو لاره په ګوته کړه!

بوډا د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته د دی ځای څخه وتل غواړی؟

مارکونی وویل: هو! زه ستاسی له پادشاهی څخه وتل غواړم .

بوډا د خپلو ملګرو سره څه وویل، هغوی ډېر ویریدلی وه، بوډا مارکونی ته اشاره وکړه چې ته د دی دواړو سره ولاړ شه دوی به دی نیغی او سمی لاری ته برابر کړی .

بوډا هم ورسره روان شو، د دوه غونډیو په منځ کې روان شول، هغوی د کږو وږو لارو څخه تیر شول او یو لوی میدان ته ورسیدل، مارکونی حیران شو چې پدی ځای کې هم داسې لاره شته دی چې هیڅ پیچومی نلری .

بوډا مارکونی ته وویل: څه اوس په خپله مخ ولاړ شه کنه دلته به لولپه شی: مارکونی هغوی دری واړو ته وویل چې زه بیرته ځم چې هغه نور کسان هم د ځان سره راوباسم! د مارکونی پلاس کې لوڅه توره وه چې هغوی دری واړه ورڅخه ویریدل، هغوی دری واړه ورسره بیرته را روان شول.

مارکونی لاره ښه ولیدله چې بیا پکې غلط نشی، هغوی د تونل څخه تیر شول او شین ځای ته ورسیدل، بوډا مارکونی هغه ځای ته بوتللو چې د ده یو ملګری پکې مخکې همدی خلکو کباب کړی ۆ، مارکونی خپلو ملګرو لټولو، هلته څو لغړ او لوڅ مړی هم پراته وه، ماشومان یې هم وژلی وه، بوډا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی داسې عام وژنه کله نه وه لیدلی، هغه ودریده او په زغم سره یې له مارکونی څخه وپوښتل : دا بی ګناه چې مو ووژل څه پلاس درغلل؟
مارکونی ورته وویل : تاسې زمونږ یو ملګری کباب کړ او ومو خوړ! هغه ستاسې څه خراب کړی وه ؟
بوډا وویل : هغه د ګنهکاری دنیا انسان وؤ! هغه زمونږ مقدسی دنیا ته راغلی وه او هغه یې ناپاکه کړه!
مارکونی وپوښتل: تاسې دلته د څه لپاره اوسیږی - د فرعون قبر او هدیره چیری ده؟
بوډا وویل : زه د دی دواړو پوښتنو ځواب نشم درکولای !
مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې د دوی ښځی دلته راولی هغوی ونه وژنی!

د مارکونی ملګرو لس، دولس ښځی نژدی راوستی، چې دوه دری پکی زړی او نوری ځوانی وی! دوه، دری پکی ماشومان هم وه، ټول لوڅ او لغړ وه، هغوی غنم رنګی او تور وه، شکل او صورت یې هم ښه وؤ، د هغوی ویښتان تر ملا ګانو رسیدلی او ځلیدونکی وه .
مارکونی بوډا سړی ته وویل:ایا تاسې دا خوښوی چې ستاسې په وړاندی ستاسې د ښځو بی عزتی وشي او بیا ووژل شی؟
بوډا وویل :ایا تاسې د دوی څخه مخکی مانه وژنی؟
مارکونی وویل : نه !
بوډا وویل: واوره د ګنګاری دنیا اوسیدونکیه! ستاسې ښځی په جامو کې پټی وی ، تاسې هغه په پردو کې پټی ساتی خو هغه د بد اخلاقی او بی حیایی څخه نه منع کیږي، تاسې د ښځو په خاطر حکومتونه او هیوادونه قربانوی ښځی نځوی او هغه د ګناهونو وسیله ګرځوی، زمونږ ښځی سره د دی چې لوڅی او لغړی دی خو ستاسی د ښځو پشان بداخلاقه او بی حیا ندی ، زمونږ هیڅ نارینه د بل چا ښځی ته په هغه سترګه نه ګوري لکه تاسې چې په کوم بد نظر باندی ښځو ته ګوری ، زه ستاسې کتل هم زمونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنځو ته نشم زغملی، تاسې د فرعون خزانه ټوله له ځان سره یوسی خو زما لوړو ته به نه ورنژدی کیږی .

مارکونی وویل : زه ستاسي سره ژمنه کوم که د دی غرونو راز مو راته څرګند کړ! نو ستاسې عزت به ستاسې پلاس کې درکړم!

بوډا په طنز سره وویل : د ډاکو په وعدو او ژمنو باور نشی کیدای - د چا په سترګو کې چې حرص وي د هغه په وړاندی عزت اهمیت نلری! د هغوی په ژبه ژمنی کیږي خو بیا د همدی ژبو پوسیله ماتیږي، ته د داسې دنیا سړی یې چې په مال او دولت باندی ښځی قربانیږي، واوره ای نا بلد او نا اشنا! ته مصری نه یې، ستا په سترګو کې د سمندر ځلا ښکاری د نیل روښنایی پکی نشته، ستا له بدن څخه ماته د بلی دنیا بوی راځی .

مارکونی وویل : زه د فرعون د هدیری په لټولو پسی راغلی یم! ماته هماغه ځای په ګوته کړی .

بوډا وویل: زه یې درته ښایم ! زه درته یوه خبره مخکې ویل هم غوارم هغه دا چې د خزانی څخه ته ژوندی نشی راوتلی او هغه پلاس نه درځی .

مارکونی وپوښتل : ایا ستاسې ملګری هلته پټ شوی چې ما وژنی؟

بوډا وویل: نه! ستا د وژلو لپاره نور زما سره څوک ندی پاتی، ستا خپل ملګری به تا ووژنی، ستا مړی به هیڅوک لدی ځای څخه ونه باسی .

مارکونی وپوښتل: ته په غیبو پوهیږی او د راتلوونکی وخت خبر ورکولای شی ؟

بوډا ځواب ورکړ: نه! ما تیر شوی وخت لیدلی دی ، چا چې مخکې وخت د زړه په سترګو او د عقل په رڼا کې لیدلی وی هغه په راتلوونکی باندی ښه پوهیږي، مرګ ستا په سترګو کې بریښی .

مارکونی په کړس کړس وخندل او وی ویل : ته وحشی او ځنګلی بوډا یې! ماته ووایه چې هغه هدیره چیری ده، زه د هغې د لټولو پسی دومره لری راغلی یم .

بوډا وویل : ستا په وړاندی ده! هغه مخاخ لوړ ځای کې !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی څه فکر وکړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل : دا ښځې په عزت او درناوی سره وساتي، د دې بوډا خبرې اثرې کوي، د ده دوه ملګرو ته هم څه ونه وایې، د هغوی سره ملګرتیا پیدا کړې ، زه به تر هغې پورې قدومې او اسماعیل راولم، مارکونی په هغه لاره ولاړ چې د تونل له لارې بهرته وتلې وه .

***

مارکونی د هغې لارې څخه ووتلو کومه چې ورته بوډا سړي ښودلې وه، هغه ته دا معلومات وُ چې د دې لارې قدومې او اسماعیل ته څه ډول رسیدای شي، هغه په هماغه لوری روان شو، چې کله یې دوه میله سفر وکړ نو هماغه ځای ته ورسیده چیرې چې دی د خپلو ملګرو سره دې خطرناک ځای ته ننوتی وُ، هغه خپلې خیمې ته ولاړ. هغه اسماعیل او قدومې دواړه په یوه خیمه کې ناست ولیدل ، د هغه د څیرې رنګ بدل شو.

د حکم په څیرې اسماعیل ته وویل: ما تاته ویلي نه وه چې ته به د خپل حیثیت په چوکات کې اوسیږې، ته د دې سره څه کار لرې چې ورسره ناست یې؟

قدومې وویل: ایا زه به پدې دښته او بیابان کې همداسې یوازې ناسته وای؟ ما هغه خپله ځان ته راغوښتې دی !

مارکونی قدومې ته وویل: ته ما یوازې د خپل ځان لپاره راوستې یې! زه تاته بدله او مزدوری درکوم، زه تا د بل چا سره لیدل نه غواړم ! پخپل کور کې سل کسان هم راغوښتلی شی خو دلته ته زما وینځه او خادمه یې !

مخکې شپه اسماعیل قدومې ته د مارکونی په هکله داسې څه ویلي وه چې د هغې په زړه کې شک پیدا شوی وُ، اوس هغې ته څرګنده شوه چې دا هسې سوداګر دی، کله چې مارکونی هغې ته خپله وینځه او خدمت کوونکې وویله نو د هغې په زړه کې کرکه ، حسد او نفرت په جوش راغی، هغه د ښه او بد انسان په توپیر او فرق باندې پوه شو، حال دا چې اسماعیل هغې ته نه وُ ویلي چې زه ښه سړی یم بلکې هغه ورته ویلي وه چې زه د کرایې قاتل او وژونکی یم، قدومې مارکونی پرېښودلی هم نشو ځکه چې هغه د بدلې او مزدورۍ په اخیستلو سره راغلې وه، هغه خپله مزدوری لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له مارکوني څخه اخیستی او په کور کې یې ایښی وه، مارکوني د مزدورۍ څخه برسیره د هغې سره په خزانه کې د برخې ژمنه هم کړې وه، خو اوس داسې معلومیده چې مارکوني له خپلې ژمنې څخه ګرځیدونکی دی! قدومي دا ونه زغملی شول چې مارکوني د اسماعیل سره بد سلوک وکړي.

اسماعیل مارکوني ته په حیرانتیا سره کتل، هغه مارکوني له مټ څخه ونیولو او لږ لرې یې بوتللو بیا یې ورته په خپ اواز وویل : احمر درویش شاید تاته زما په هکله څه نه وي ویلي، ته ما نه پیژنې خو زه تا ښه پیژنم! ته زما د هیواد او مملکت ریښې غوڅوې، زه د هر لوی ګوناګار یم چې ستا سره په کرایه باندې راغلی یم؟ زه تا خپل پادشاه او مشر نشم منلی! زه به خپله پوره مزدوري او بدله اخلم! که خزانه راووتله نو په هغې که به هم برخه درڅخه غواړم.

مارکوني هغه ته د یو قوماندان په توګه وویل: ته به دا خبرې د احمر درویش سره کوې ! ته دلته زما تر لاس لاندې راغلی یې، خزانه چې راوځي هغه به زما پلاس کې وي ! زه چې چیرې غواړم هغه ورلای شم .

اسماعیل د مخکې په شان په خپ اواز او مسکا سره مارکوني ته وویل: سلیمان سکندره ! زه پوهیږم چې ته مارکوني یې سلیمان سکندر نه یې، زه یو عادي مجرم یم، زه تاته وایم چې ستا سلوک او رویه به زما څخه د مجرم پر ځای یو مصري مسلمان جوړ کړي ، او دا درته هم وایم چې یو مسلمان بیا د مذهبي او دیني احساس تر اثر لاندې دومره راځي چې که هغه جذبه په مړي کې پیدا شي نو هم راپاڅیږي او خپل کار کوي، ستا فایده پدې کې ده چې ما همداسې پخپل حال مجرم پریږدې او احساس مې راژوندی نکړې .

مارکوني پدې پوه شو چې اسماعیل خطرناک او پټ رازې سړی دی ، هغه سره پدې وخت کې دښمني کول خطرناک کار دی. هغه د اسماعیل په اوږه لاس کیښوده او ورته وې ویل: ته هسې ورخطا شوې ، ما دا ویل چې داسې فاحشې باید زما او ستا په دماغو باندې سپرې نشي، دا ډېره چالاکه ښځه ده، دا زما او ستا په منځ کې اختلاف پیدا کوي او بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله خزانه ځانته وړی ! ما خپل دښمن مه بوله، احمر درویش تاته ندی ویلی چې هغه ستا په هکله څه فکر کوي!

اسماعیل د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته پدی باور لری چې خزانه به پلاس درشي؟.پلاس راغلی ده! مارکونی ځواب ورکړ: زه ستاسې دواړو پسی راغلی یم!

اسماعیل په ژور نظر هغه ته کتل! قدومی هم ورته په ژور نظر کتل پیل کړل، د هغوی په څیرو باندی خفګان او ناخوښی څرګندیده بکاریده، مارکونی هغه ملګري ته اواز وکړ چې د آوښانو ساتلو لپاره یې ساتلی وُ.

هغه ته یې وویل چې خیمی راټولی کړی او هم ټول اوښان یو په بل پسی وتړی .

***

مارکونی، اسماعیل، قدومی، آوښان او خیمی ټول هغه ځای ته ورسول چیری چې د هغه نور ملګری د ځنګلی خلکو سره د خزانی تر څنګ ناست وه، هلته د فرعون هدیره او قبر وُ، قدومی چې شین چمن او سموره سیمه ولیده نو ډېره حیرانه شوه، دا د یو غره په لمن کې شین او سمسوره ځای وه، د غره د لمنی څخه اوبه راخوتیدی، دا طبعی چینه وه، مارکونی د لوڅ او لغړ بوډا څنګ ته ورغی، هغه د قبر او هدیری ځای معلومول غوښتل .

قدومی د اسماعیل سره یوی او بلی خواته ګرځیده، هغې د یو کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده، هغه کوچنی مړی او په وینو کې ډوب وُ، قدومی له ویری څخه ولړځیده، لږ مخکې چې ولاړه نو څو مړی یې یو ځای ولیدل دا د لویانو مړی وه، په هغوی کې غشی ننبتی وه کله چې هغه د اسماعیل سره لږ وړاندی ولاړه نو څو نور مړی یې هم ولیدل چې په وینو کې لت پت پراته دی، په هغوی کې د څلور، پنځو ماشومانو مړی هم وه، د ټولو مړو خولی او سترګی خلاصی او په څیرو یې د غم او خفګان اثار څرګندیدل، قدومی خو د یوی حسینی او خوږی دنیا ښځه وه هغې داسې هیبت ناک او بوګنوونکی حالت په خوب کې هم نه وُ لیدلی. هغې چې کله د یو ډېر کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده نو د خولی څخه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیغه ووته- د مارکوني ملګرو چې چیغه واوریدله نو هغې لوري ته یې ورمنډه کړه، په قدومي بې سدې او بې هوشي راغلي او اسماعیل هغه په دواړو لاسونو را نیولي وه .

د مارکوني ملګرو ته وویل شول چې قدومي د مړو په لیدلو باندې چیغې کړې .

یو کس د قدومي لپاره د اوبو پسې منډه کړه، قدومي ډېر زر راپه خود شوه، هغې وپوښتل: دا وژل شوي څوک دي او ولې وژل شویدي؟

اسماعیل ته خو دا حالات هیڅ څرګند نه وه، د مارکوني ملګرې هغې ته وویل چې دا خلک څوک دي او ولې وژل شویدي !

قدومي د اسماعیل په لوري وکتل! د هغه رنګ هم تک زیړ شوی ؤ.

اسماعیل وویل: زمونږ څخه دا خلک غوره وه چې د دې خزانې ساتنه یې کوله، دا لغړ او لوڅ سړي خواره د امانت ساتوونکي وه چې خپل ځان یې قربان کړ خو راز یې رسوا نکړ، که هغوی د فرعون خزانه راویستلی وای نو چا هغوی لیدل خو دوی د دې امانت ساتونکي وه او مونږ ډاکوان یو، هغوی ځنګلیان او مونږ خپل ځان پر مخ تللي ګڼو، دا ټوله د مارکوني بد مرغي ده .

زه د دې خزانې څخه هیڅ شی هم نه اخلم د کومې لپاره چې دومره بې ګناه انسانان وژل شویدي! قدومي وویل : د هغوی سره هیڅ ډول وسله نه لیدل کیږي، دا ټول بې وسلې او خالي لاس ښکاري.

پدې وخت کې مارکوني د بوډا سړي سره د یو کمر شاته تللی ؤ، بوډا هغه ته ویلی وه: پورته ولاړ شه، هلته به تاته یوه لویه ډبره ښکاره شي چې ته به پرې د کمر ګمان کوې، که هغه ډبره دې لرې کړه نو تاته به د فرعون د هدیرې او قبر دروازه ښکاره شي چیرې چې د فرعون مړي او خزانه هر څه پراته دي .

دا ډبره د کېښودلو د ورځې څخه را پدخوا تر نن ورځې پورې چا نده بې ځایه کړې ، د پنځلس پیړیو څخه راپدیخوا چا لاس هم ندی پرې لګولی. مونږ د پنځلس پیړیو څخه د دې هدیرې او خزانې ساتنه کوو، زه د فرعون د مړیني پیښې داسې درته بیانولي شم لکه چې زما په وړاندې مړ شوی وي ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کيسې ماته پلار او نيکه اورولې دي، هغه ته خپل پلار نيکه اورولې وي، پدې توګه د پنځلس پېړيو پېښې زما په سينه کې ساتلې شوې او ما خپل راتلوونکې نسل ته بيان کړې.

مارکونې په ورخطايي سره ووېل : زه دا خبرې بيا وروسته اوريدل غواړم! په ډبره باندې ور وخوت، د هغه پدې هيڅ باورې نه وٌ چې ګوندې دا مخروطي ډبره به راجدا کيداى شي، هغه د يو او بل لورې څخه کتل خو هيڅ درز پکې نه معلوميده، نو بيرته لاندې راښکته شو.

زه پوهيږم چې ته پدې باور نشې کولاى چې دا ډبره دوه برخې لرې! بوډا مارکونې ته ووېل: پاسنۍ برخه چې د غره سره نښتې د غره برخه معلوميږي خو داسې نده بلکې دا د انسانې لاس کمال دې، د دې جوړښت طبعي معلوميږي خو دا انسانانو برابره کړيده، فرعون د خپلو سترګو لاندې جوړه کړې وه، د دې غره لاندې چې کومه دنيا اباده شويده هغه ټوله د فرعون تر سترګو لاندې اباده شوې. هغه د بهرنۍ نړۍ د خلکو د سترګو څخه د پټ ساتلو لپاره دا ډبره جوړه کړې، هغه کسانو چې دا ځايونه جوړ کړي وه هغه يې ټول بنديان کړل، کله چې فرعون مړ شو، د هغه تابوت يې دلته راوړ، نور ټول شيان او خزانه يې هم راوړله بيا يې خوله ورپسې بنده کړه، وروسته يې وارثانو هغه ټول کسب کار خلک ووژل چې دلته يې کار کړى او په راز باندې خبر وه د مصر دولس کسان يې دلته په غارونو باندې ميشته کړل او هغوى ته يې د مصر ښکلې او ښايسته نجونې ورکړې، هغوى يې د دې لپاره دلته ميشته کړل چې د دې هديرې او خزانې ساتنه وکړې، زه او هغه کسان چې تاسې ووژل د دې دولس ساتونکو له نسل څخه يو.

مارکونې له بوډا څخه وپوښتل : مونږ دا ډبره لدې ځايه څه ډول لرې کولايې شو؟

بوډا ووېل : ستا سترګې چيرې دې- ستا عقل چيرې دې؟ د ډبرې څوکه وګوره! ته د هغې سره رسې نشې تړلايې؟ که ستا په ملګرو کې قوت او زور وې نو رسې راکش کړې ډبره به د خپل ځاى څخه راجلا شي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني د خزانې راویستلو ته ډېر ورخطاء او په تلوسه کې وُ، هغه خپل ملګرې راوغوښتل، پرې او رسۍ يې راوړلې، هغه يې د ډبرې د څوکې سره کلکې وتړلې، هغه خپلو کسانو ته وویل چې په پوره زور سره پرې او رسۍ راکش کړي ، کله چې هغه زور ولګولو نو ډبره په ښوریدو شوه، يو ځل هغه دومره وښوریده چې لاندې خالیګاه ورڅخه ښکاره شوه، هغه خپلو ملګرو ته چیغې پیل کړې نو هغوی نور هم زور ولګولو، پدې سره ډبره له خپل ځای څخه وښوریده او روانه شوه، مارکونې خپلو ملګرو ته وویل چې لږه دمه وکړي، د لمر سترګه د تور غر شاته پټه شوه، د مارکوني سره د شرابو ذخیره وه، هغه ټولو ته شراب ورکړل او بیا يې ورته وویل دا وخښئ او بیا دا ډبره د شګو پشان له خپل ځای څخه لرې وغورځوئ .

ټول په شرابو ورپریوتل، مارکوني په جذباتي شکل وویل: زه به نن شپه دوه آوښان درته کباب کړم، لږ ځنډ وروسته شرابو د ټولو سترګیا لرې کړه او بیا کار کولو ته تیار شول .

پدې وخت کې لمر سترګه پریوتله، مشعلونه بل شول ، يو ځل بیا ټولو زور لګول پیل کړل. مارکوني پاس ولاړ وُ، هغه د مشعلونو په رڼا کې ولیدل چې لویه ډبره مخ لاندې ښویږي او روانه ده، هغه نورې چیغې هم پیل کړې چې زور زیات کړي ، ناڅاپي ډبره د خپل ځای څخه راجدا او د چاودنې په شکل له خپل ځای څخه روانه شوه، هغه ځای چې د مارکوني کسانو پرې کشکول هغه ډېر تنګ ځای وُ او شاته يې هم کمرونه او ډبرې وې، ډبره په دومره چټکتیا سره لاندې ولاړه چې هیچاته د تیښتې وخت پیدا نشو، د ډبرو او کمرونو تر منځ دا دنیا يو دم د څو چیغو او نارو څخه ولړځیده او بیا سمدستي چوپه شوه، هلته ډبره روښنايي هم نه وه، مارکوني په منډه لاندې ښکته شو، د يو مشعل په رڼا کې يې ولیدل، د ډبرې لاندې وینې روانې وې ، د چا لاس معلومیده، د چا پښه او د چا سر او داسې هم وه چې بدن يې د ډبرې لاندې وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د چا د منډې او قدمونو اواز واوریده، فکر یې وکړل چې څوک به ژوندی پاتې وي نو یوه غونډۍ ته پورته شو ګوری چې څلور کسان ولاړ دي، یو بوډا، بل اسماعیل، دریمه قدومی او څلورم د مارکونی ملګری چې ټول له ویرې څخه رپیدل .

مارکونی په قلاره قلاره غونډۍ ته راپورته شو، هغه څلور واړو ته وار په وار وکتل ، ټول چوپ ولاړ وه .

تر ټولو د مخه بوډا وویل : ما تاته ویلی وه چې مرګ ستا په سترګو کې ښکاري، ما خپل مسئولیت له یاده وویست او تاته می راز څرګند کړ، زه پوهیدم چې دا د مرګ راز دی ، مرګ به زما مسئولیت پوره کوی ، ایا اوس هم بیرته تللی شی .

مارکونی په خپ اواز وویل: نه! زما دا ملګری زما سره دی! دا به زما سره ملګرتیا کوی!

بیا یې د بوډا څخه وپوښتل: معلومیږي چې څوک وتښتیدل، هغه څوک وه؟

بوډا وویل: ستا څلور ملګری زما د دوه ملګرو سره وتښتیدل، زما ملګری هغوی ته د بهر تللو لاره نه په ګوته کوی، اوس به هغوی په همدی کندو کې مړه کیږي، ښه خبره دا وه چې هغوی د همدی ډبری لاندی مړه شوی وایی، دا مرګ ورته اسانه دی ، د نن شپې لپاره دا کار بند کړه، زه به سبا سهار تا دننه بوځم .

***

مارکونی پدی مرګونی حالت او پیښی هیڅ غمجن نه ؤ څکه هغه د خزانی په غم کې ؤ او اوس د خزانی خوله هم خلاصه شوی وه ، هغه بوډا له ځان سره په خوراک اوڅښاک کینولو او یو ځای یې ورسره خوراک اوڅښاک وکړ ، اسماعیل بوډا ته یو څادر ورکړ چې هغه په ځان باندی راتاوْ کړی ، قدومی بالکل چوپه وه، قدومی هغه ښځی او میرمنی هم ولیدی چې مارکونی برمته کړی وی، هغوی اوس بل ځای ته وړل شوی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني بوډا ته ووېل: تاسې زما يو سړی خوړلی وُ! د دی څخه مخکې تاسې څومره انسانان خوړلی دي؟

بوډا ووېل: څومره چې پلاس راغلی! زه پدی نه پوهېږم چې په مونږ کې د انسان غوښه خوړل د څه وخت څخه پیل شوی، ماته چې څه ویل شوی هغه د پنځلس پیړیو مخکې یوه وړاندی وینه ده چې چا ویلی وه: څوک چې د فرعون د مړي ساتنه کوي هغه به الله تعالی پخپل سره غیږ کې ساتي، هغوی به د سیوري او اوبو څخه بی برخي نشي، هغوی به د نړۍ د حرص څخه ازاد او خلاص وی، هغوی به د شرابو، ښځو، سرو او سپينو غم او اندیښنه نکوي، هغوی ته به د دی اړتیا هم نه وي چې خپل ستر او عورت پټ کړی، د هغوی په زړونو کې به د یو بل مینه او محبت وي، په هغوی کې به هیڅ حرص نه وي، حرص انسان ډاکو، غل او خیانت کوونکی جوړوی ځکه هغه ځینی وخت د ښځی او ځینی وخت د مال حرص کوي، حرص د فساد ریښه ده ، د حریص انسان دین او مذهب نه وی، مونږ د دی لعنت څخه ازاد یو خو دا ویل شوی وه چې د فرعون ساتونکی به یو وخت د انسانانو غوښی هم خوری، د دی ځای څخه به د باندی وځی، انسانان به ښکار کوی ، که کوم ځناور یا ځاروی پلاس ورشي هغه به هم خوری، که دا کار ونکړي نو د دوی نسل به ختم شی.

قدومی: بوډا څخه وپوښتل ایا تاسې اوس هم فرعونیان خدایان بولی!

بوډا ووېل: انسان ډېر کمزوری دی، خپل خدای هر وخت بدلوی! ځینی وخت خپله انسان هم خپل ځان خدای بولی، اوس تاسې زما خدایان یاستی ځکه چې زما عزت او زما حیا ستاسې پلاس کې ده، ما دا راز ځکه تاسې ته درکړ چې ما تاسې خدایان وبللی، ځکه زه د مرګ او خپلو بچیانو د بی عزتۍ څخه ویرېږم، فرعون هم ستاسی پشان د خلکو په څټونو باندی د لوږی او غریبی چاره اېښی وه او خپل ځان یې خدایی بللو، انسانانو هم له مجبوریت څخه منلو، ځکه چې بی وزلی او غریبی انسان د حقیقت څخه ډېر لری بیایی، د هغه انسانی حقیقت او انسانیت مړ کیږي ، چا ته چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله پاک اشرف المخلوقات وبلې وه هغه ورځخه ختم او یوازې کالبد او اسکلېټ پاتې شي، کله چې د هغه ګیډه په لمبوشې نو بیا د هر کس او ناکس په وړاندې سجدې لګوې ، د انسان همدې بد مرغې پادشاهان پیدا کړل، ډاکوان او غله یې پیدا کړل، انسان یې حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم وګرځولو.

وایي چې لوړې انسان د بدې سره بلد او اشنا کړ، دا خبره غلطه ده، انسانان زرو بد کارې کړل ، تاسې څوک یاستې او څه یې؟

بوډا ته ځرګنده شوه چې قدومي د قاهرې نامتو نڅاکوونکې ده بیا یې له قدومي څخه وپوښتل: ته د چا میرمن یې؟ ته پدې کې کوم یو ته خپل خاوند وایې؟

قدومي د بوډا د پوښتنې څخه اندیښمنه شوه ځکه هغه لا له مخکې څخه اندیښمنه وه، د بوډا پوښتنې د هغې څخه خولې روانې کړې، بوډا چې کله هغه چوپه ولیده نو وې ویل: ته د خپل ښایست او ځوانۍ په سبب ځان خدای بولې، او ستا غوښتونکې هم تا خدای ګڼي، ما ځنګلې او وحشي مه ګڼه ! زما سره جامې شته چې زه یې کله اغوندم او بیا قاهرې ته ځم، ستاسې پر مختللې دنیا ګورم، چې کله بیرته راشم نو خپلې جامې وباسم، ما ستاسې په دنیا کې شهزادګیانې لیدلې چې په بګیو کې سپرې ګرځي، ستا پشان شهزادګیانې نڅاکوونکې او سندر غاړې لیدلې دي، هغه مې هم لیدلې چې نجونې نڅوې، ما د فرعونیانو د وخت کیسې او پیښې اوریدلې دي، او دننې وخت فرعونیان مې هم لیدلې دي، د هغوی تولو پای او آخرمې هم لیدلې دي، ستا پای او آخر هم ګورم چې تاته اوس نه ښکارې، تاسې د خزانې په حرص کې دومره بې، ګناه انسانان په وینو لت پت کړل، د دې ګناه د سزا څخه به بچ پاتې نشې، فرعون هم بچ نه ؤ پاتې شوی، سبا سهار به تاسې دننه دنیا ته بوځم، د هغوی پای وګورې، که هغوی خدایان وایې نو پای او آخر به یې داسې نه وای ، الله تعالی هغه ذات دی چې دوی ټول یې دې ځای ته ورسول، ما هیڅکله هغه څوک په ربوبیت باندې ندې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

منلی څوک چې د ځاورو لاندی د هډوکو په شکل پروت دی، مونږ د دی هدیرې او قبر ساتنه نه کوو بلکې د دنیا د حرص څخه د ځان ساتنې په خاطر مو یوه عقیده منلی ده چې د هغې ساتنه او حفاظت کوو.

بوډا بندی بندی خبری کولی، قدومی هغه ته کتل او د بوډا په خبرو کې ورته خپل پای او آخر ښکاریده، مارکونی مسکی مسکی کیده، هغه شراب څښل، هغه بوډا ته وویل: ته خپلو ښځو ته ولاړ شه، سهار وختی راپورته شه، مونږ دننه ننوتل غواړو!

بوډا ولاړ نو مارکونی قدومی ته وویل : راځی چې اوس مونږ او تاسې هم ویده شو.

قدومی مارکونی ته وویل: زه نوره ستا سره نه ځم!

مارکونی وړمنده کړه نو قدومی په شا ولاړه، مارکونی هغی ته اخطار او ګوت څنډنه ورکړه، اسماعیل د مارکونی مخی ته ودریده، هغه څه ونه ویل خو د مارکونی په سترګو کې یې سترګې واچولې نو مارکونی پښا ولاړ، کله چې مارکونی ولاړ نو قدومی د اسماعیل په سینه سر کیښوده او د کوچنیانو پشان یې وژړل .

***

سبا سهار مارکونی بوډا ولټولو، د بوډا هیڅ درک نه ؤ، هغه ښځې ولټولې، هغوی هم نه وی، هغوی ته یې اوازونه او چیغی وکړې، یوی او بلی خواته یې لټون وکړ خو د هیچا درک هم څرګند نشو، مارکونی اوس هیڅاته اړتیا نلرله ځکه د هدیرې خوله خلاصه شوی وه، که بوډا هلته وی هم نو څه ګټه یې ځکه نه وه چې د هدیرې د داخل څخه هغه هم خبر نه ؤ.

مارکونی اسماعیل ، قدومی او خپل ملګری د ځان سره یو ځای کړل او بیا هغې دېرې ته پورته شول چېرې چې د هدیرې خوله راخلاصه شوی وه، لومړی مارکونی ښکته شو ځکه هلته کنده وه چې په تونل بدله شوی وه. هغوی د ځان سره مشعلونه اخیستی وه ځکه چې په داخل کې تیاره وه، چې کله وړاندې ولاړل نو تونل بند ؤ، مارکونی په مار تور باندی هغه ځای په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زور سره ووهلو معلومه شوه چې د دې ځای شا خالي وه، دا د ډبرې دروازه وه، کله چې يې هغه ډبره ښه ووهله نو خاليګاه پکې پيدا شوه، کله چې هغوی ښه زور پرې واچولو نو د چاودنې په شکل يې اواز وکړ او په شا ولويده چې د هغې د لويدو په سبب په تونل کې د زلزلې په شان جټکې راپيدا شوې، د دروازې د خلاصيدو سره سم د هديرې څخه د بد بوی داسې څپه راغله چې ټول شاته راوتښتيدل، خپلې خولې او پوزې يې بندې او ټوکران يې ورڅخه تاؤ کړل، لږ څنډ وروسته د مشعلونو سره يو ځای تونل او بيا هديرې ته ننوتل، د دروازې څخه وروسته د زينې پټه پائې ښکته شوې وې .

په زينه باندې د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، د هډوکو په خوا کې توری، برچې او ډالونه هم پراته وه، دا د پيره کوونکو هډوکي وه، هغوی يې په ژوندانه باندې د دروازه پيرې ته ودرولي او بيا يې وروسته د تونل خوله بنده کړې وه، د زينو څخه وروسته هغوی لويې خونې ته ښکته شول ، خونه د غره په تل کې کيندل او تراشل شوې وه، داسې معلوميده لکه چې اوس جوړه شوې وي، هلته يوه ښکلې کشتۍ هم ايښودل شوې وه چې بادبان يې نغښتل شوی و، په کشتۍ کې هم د انسانانو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، دا د کښتۍ وانانو هډوکي او کوپړۍ وې، يوه بله تياره لاره بلې خونې ته تللې وه چې هلته يوه ډېره ښکلې او سينګار شوې بګۍ ولاړه وه، د دې بګۍ په مخکې د اتو آسونو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، د بګۍ په سيټ باندې د يو انسان هډوکي او د سر کوپړې پرته وه، پدې خونه کې د څو نورو انسانانو هډوکي او کوپړۍ هم پرتې وې، د دې څخه مخکې يوه بله خونه وه چې هغه د ماڼۍ او قصر په شان جوړه شوې وه، چت يې لوړ او په ديوالونو باندې قيمتي ډبرې لګول شوې وې - د يو ديوال سره زينه او په هغې باندې د ډبرې څوکۍ ايښودل شوې وه چې په څوکۍ باندې د فرعون ډبرين بت ناست و.

په زينو باندې د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، قدومې د يوې کوپړۍ سره د سرو زرو او قيمتي ډبرو اميل او هار وليده چې په هغې کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم پرتی وی، د څو نورو یو شین غمی لګیدلی ؤ، غوږوالی او ګوتی هم پرتی وی، د څو نورو هډوکو سره هم کانی او امیلونه پراته وه، مارکونی یو امیل او هار راپورته کړ، د یو نیم زر کلنو په تیریدو سره بیا هم د دی هار او امیل ځلا هماغسی برښیدله، د مشعل په رڼا کې هغې رنګا رنګ وړانګې غورځولې.

مارکونی امیل د قدومی په غاړه کې اچولو چې هغې چیغې کړی او د اسماعیل شاته پټه شوه، مارکونی په کړس کړس وخندل او وی ویل: ما درته ویلی وه چې زه ستا څخه د مصر نامتو ملکه قلو پطره جوړوم، ویریږه مه قدومی! دا ټول امیلونه ستا دی.

قدومی په لړزیدلی اواز سره وویل:نه! ما پدی هډوکو او کوپړیو کې خپل پای او آخر ولیده، دا هم زما پشان وی، دا د هغه خدای محبوبه وه چې اوس یې هډوکی پراته دی، ما د هغوی اخر او پای ولیده، هغوی کبر او غرور خدایان ګرځولی وه، اوس ما خپل الله ولیدلو! هغه دومره ویریدلی وه چې اسماعیل یې راکش کولو او هغه ته یې ویل: ما د دی ځای څخه وباسه! ما زر تر زره وباسه! زه د هډوکو پنجره یم.

د قدومی په غاړه کې هم امیل وه، هغه یې د غاړی څخه راوویست او په هډوکی یې ور وویشت، د ګوتو څخه یې قیمتی ګوتی راوویستی او په هډوکی یې ورغورځولی او بیا یې چیغی کړی: ما خپل پای او آخر ولیده، ما خپل الله ولیده، ما د دی ځای څخه وباسی.

مارکونی یوی بلی خونی ته ولاړ ، اسماعیل قدومی ته وویل: په سد شه که زه او ته لدی ځایه ولاړو نو دا ټوله خزانه به دا دوه صلیبیان یوسی، اسماعیل یوه بله لاره ولیده، مشعل د هغه پلاس کې وه، هغه قدومی هماغه لوری ته بوتلله چې هغه ډیره پراخه خونه وه، د خونی په منځ کې په یوه چوتره باندی تابوت ایښی وه، ځیره یې لوڅه وه، دا د دویم ریمنیس فرعون مړی ؤ چې خلکو به د هغه په وړاندی سجدی کولی، مړی مو میایی شوی وه، ځیره یې بالکل روغه پاتی وه، سترګی یې خلاصی وی، اسماعیل د هغه ځیری ته تر ډېره پوری کتل، قدومی هم ورته کتل، بیا دواړو یو بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وکتل ، هغوی چې یوی او بلی خواته وکتل نو د ډېر هډوکي پراته وه، هلته ښکلي او ښايسته بکسونه هم ايښودل شوي وه، د يو بکس ګنډه خلاصه وه، اسماعيل چې بکس خلاص کړ نو د سرو زرو او قيمتي ملغلرو څخه ډک و، په هغه باندې د انسان هډوکي پراته وه، د بکس په خوا کې هډوکي او کوپړه هم پرتې وې .

اسماعيل وويل : آه انسانه ! د مرګ څخه مخکې مخکې دې انسان د دې سرو زرو او قيمتي ملغلرو د پورته کولو کوښښ کړی و، هغه فکر کاوه چې د دې ځای څخه به ژوندې ووځي، خو د نفس بنديدو په سبب همدلته د خزانې په خوا کې مړ شو، بوډا ريښتيا ويلي وه چې د انسان دښمن لوږه نه بلکې حرص دی .

اسماعيل بکس ته لاس کړ او بيا يې قدومي ته وويل: ته هم د دې شيانو په حرص او هيله دلته راغلي وې واخله چې څه تاته هم درکړم!

قدومي د هغه لاس ونيوه او وې ويل:اسماعيل! زما حرص او هيله مړه شوې، اوس قدومي مړه وشميره .

اسماعيل بيا پـه بکس کې لاس ښکته کړ نو قدومي پرې چيغه کړه ! ځان ساته اسماعيل!

اسماعيل هم استاذ و، هغه يو لوري ته ځان وغورځولو، او بيا سمدستي راپورته شو، ګوري چې مارکوني توره پلاس په هغه حمله کوي، د مارکوني توره په بکس ولګيده او بيا يې چيغه کړه: دا خزانه زما ده !

پدې وخت کې د مارکوني صليبي ملګرې هم را ورسيده، د اسماعيل سره خنجر و چې هغه پرې د توري مقابله نشوه کولايی، قدومي هلته نژدې يوه برچه وليده، مارکوني په اسماعيل باندې ګذار کولو او هغه په مشعل باندې منع کولو، د مارکوني صليبي ملګرې هم په اسماعيل باندې حمله پيل کړه، دواړو صليبيانو چې کله خزانه وليده نو ليونيان شول، قدومي ته د هغوی دواړو پام نه و چې هغه څه کوي، کله چې د مارکوني شا قدومي ته واوښته نو هغې پرې په پوره قوت او زور سره د برچې وار وکړ، بيا يې برچه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوویستله او بیا یې پرې ووهلو چې پدې سره مارکوني وغورځیده، د مارکوني صلیبي ملګرې پاتې شو هغه په قدومي باندې د توري وار کولو چې اسماعیل په خپل خنجر د هغه ګیډه څیرې کړه.

قدومي چې په خزانه کې د برخې اخیستلو لپاره تللی وه اوس یې خپل امیل، قیمتي ګوتې، غوږوالۍ او هر څه هلته وغورځول او د اسماعیل سره یو ځای د فرعون د هدیرې څخه د باندې راووتل. اسماعیل چې کله د هدیرې د دروازې څخه راوتلو نو بل شوی مشعل یې هلته وغورځولو او راووت، په قدومي چې کله د باندې تازه هوا ولګیده نو اسماعیل ته یې وویل: مونږ د کوم ځای څخه راغلي یو؟ ایا ته ما پیژنې؟ زه څوک یم؟

اسماعیل وویل : زه هم همداسې احساسوم! شاید مونږ خپله ټوله ګناه دننه غورځولې وي ؟

د دې سیمې څخه د وتلو لاره دواړو ته معلومه وه، هغوی د باندې راووتل د باندې یوازې څو اوښان ولاړ وه د نورو درک نه لګیده، هغوی په دوه اوښانو باندې سپاره شول او د قاهرې په لورې ولاړل.

***

راتلوونکې شپه نیمه تیره شوې وه، غیاث بلبیس د قدومي او اسماعیل ټوله کیسه د لومړي سر څخه تر اخره پورې واوریدله او بیا یې سوړ اوسیلې وویست، ويې ویل: ماته د سلطان صلاح الدین ایوبي خبرې ریښتنې ښکاره شوې ځکه هغه ویلې وه چې تاسې د دې خزانو څخه ځانونه لرې وساتې!

غیاث بلبیس د امنیه عمومي قوماندان و، اسماعیل او قدومي دواړو هغه پوره پیژندلو، هغوی اوس د خپلو کړو ګناهونو کفاره اداء کوله، هغوی چې کله د دښتې څخه راغلل نو د احمر درویش پر ځای غیاث ته ورغلل، هغه ته یې ټوله کیسه بیان کړه، او دا یې هم ورته وویل چې د دې ټول کار پلان جوړونکی احمر درویش دی.

غیاث بلبیس سمدستي علي بن سفیان راوغوښت هغه ته یې هم دا کیسه وکړه، احمر درویش څه عادي سړی نه و، هغوی دواړو سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی راوپېښ کړ او اجازه یې ورځخه وغوښتله چې احمر درویش ونیسي، هغوی ته اجازه وشوه، هغوی د پوځ ځخه څه کسان راخیستل او د احمر درویش کور یې تالا شي کړ، هلته هغه کاغذونه پیدا شول چې د دفتر ځخه مخکې ورک شوي وه.

سهار د علي بن سفیان او غیاث بلبیس په مشرۍ کې د پوځ یو ګروپ غازیان د فرعون د هدیرې په لورې ولاړل. سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی ته ویلي وه چې هدیره د پخوا پشان بیرته بنده کړي، هیڅوک هم دننه مه پرېږدي، اسماعیل ورته لارښودنه کوله، هلته چې ورسیدل نو د وینی کیسه او داستان معلومیده، هغوی د پوځیانو په مرسته د تونل خوله د پخوا پشان بنده کړه، رالویدلی ډبره په زور سره بیا خپل ځای ته ورسول شوه او هلته ښخ شوه، یو ځل بیا فرعون د خلکو د سترګو ځخه پناه شو[۱].

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا انت استغفرک او اتوب الیک

❀❀❀
❀❀
❀

خُبیب "احمد"

عبدالرحمن "نوری"

1398/ 11/13

---

[۱] محترمو لوستونکو! ددې کتاب دریم ټوک د چاپ لاندې دی.

BCS = 4th 5

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذهب او تمـــدن

لیکوال : سید ابوالحسن علـی " ندوی "

ژباړن : سید فضل مـــــولا " لتون "

* * *

عیسایت یعنی څه ؟

لیکوال : علامه محمد تقي "عثماني "

ژباړن : حافظ محمد شریف " راشد

* * *

د صحابو د ژوند پلوشی

لیکوال : دکتور رافت الباشــا

ژبــاړن : محمـد گلاب " بشــار"

* * *

اسان فقه [د مذاهبو په رڼا کې]

لیکوال : مولانا عاصم الحـداد

ژباړن : مولانا خلیل

* * *

پرده

لیکوال : سید ابوالاعلی " مودودی "

ژبــاړن : قریب الـــرحمن " سعید "

* * *

اسلامی سیاست

لیکوال : مولانا گوهر رحمان

ژبــاړن : قریب الــرحمن " سعید

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغام خپرندوی مرکز

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library